DE NIEUWE SCHOLASTIEK

II

DE NIEUWE SCHOLASTIEK
II

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL I, 2

coab 2017/18
coab 2017-2019
boeken van de paradijs aarde
rgg 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

1970-2024

2024

De Nieuwe Scholastiek
2026

De Nederduits Gereformeerde Dogmatiek
Deel I, 2

NGD I, 2, 4 De India Code
NGD I, 2, 5 De twaalf kleine profeten
NGD I, 2, 6 Het Plumares Mysterie

Voorwoord 2026 De Nieuwe Scholastiek

Dit is het tweede deel van de nieuwe scholastiek.
De scholastiek behandeld de theologische filosofie.
Het is volledig in het Rodenbergs-Nederlands geschreven.
Wij gebruiken soms bewust een andere spelling of grammatica.
Het Rodenbergs-Nederlands is één van de Nederduitse dialecten, in principe gewoon Nederlands, maar met een rijkere vocabulaire en soms met andere accenten.
We hanteren bewust geen d/t regel zoals in het moderne Nederlands.

Deze serie van de nieuwe scholastiek is nieuwe standaard en basis literatuur en studie materiaal voor kerken, scholen, bijbelscholen, theologische en filosofische organisaties en het pastoraat. Wij bespreken zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg versie. Deze serie is dan ook een handboek voor beide bijbels.

Deze serie waarin zich vele delen bevinden bestaat uit grofweg twee hoofddelen, namelijk de Nederduits gereformeerde dogmatiek en het Handboek RV-bijbel.

Het nieuwe standaardwerk voor theologische filosofie.
Handboek voor serieuze studenten theologie en filosofie.
Richtsnoer voor interkerkelijke en intergereformeerde, Nederduitse dogmatiek en exegese op zowel de oude als de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg versie. Bevat vele delen.
Deze serie loopt van de 1970-er jaren tot de 2020-er jaren.

De India Code

"Deze vissen steken zacht, Ik zwem dieper,
Tot de zeeen van vanille,
Tot haar tempelen,
Nooit kan ik daar iets aanraken, Maar het verandert mij,
Mijn gehele verleden, Alles is nu anders.

Gij bent het cryptische en het surreele,
Ja, gij bent de zachte, het draaien van het verleden,
Tot dromen brengt gij ons."

COAB 2017-2018

Hoofdstuk 1. De Bamboe Stengel
Hoofdstuk 2. Het Nut van Depressie
Hoofdstuk 3. Gemaskerde Optochten
Hoofdstuk 4. Oer Hiëroglyphen
Hoofdstuk 5. Het Wezep Raadsel
Hoofdstuk 6. De Verborgen Egyptische Wortels van het Jozef Verhaal
Hoofdstuk 7. De Egyptische Wortels van Korinthe
Hoofdstuk 8. De Diepere Boodschap van Maleachi
Hoofdstuk 9. De Egyptische Wortels van Habakuk en Zefanja
Hoofdstuk 10. De Heka-wortel van Haggai
Hoofdstuk 11. De Verloren Paradijselijke Hersenklier
Hoofdstuk 12. De Paradijselijke Biologie
Hoofdstuk 13. De Verborgen Egypte-Wortel van Ezau
Hoofdstuk 14. De Oorspronkelijke Ladder van Ezau in de Egyptologie
Hoofdstuk 15. Het Tephnut Mysterie in het Paradijs
Hoofdstuk 16. De Kern Energie van de Psychologie
Hoofdstuk 17. Het "Ik Ben" Principe van de Demonologie
Hoofdstuk 18. Puzzelogie
Hoofdstuk 19. De Indologische Wortel van het Charis-loon
Hoofdstuk 20. De Indologische Wortel van Kolossenzen en Galaten
Hoofdstuk 21. Filippi de Paardrijder
Hoofdstuk 22. Het Geheim van de Indische Vijgeboom
Hoofdstuk 23. Het Ontwaken in de Indische Tuin
Hoofdstuk 24. De Indische Mattheus Tuin
Hoofdstuk 25. Het Bereiken van het Nirvana
Hoofdstuk 26. Mensen zoeken of Kennis zoeken ?
Hoofdstuk 27. De Hindoe Code
Hoofdstuk 28. Het Pad van de Bhakti
Hoofdstuk 29. De Indologische Wortel van Ezau
Hoofdstuk 30. Het Bootje in de Wildernis
Hoofdstuk 31. De Indologische Wortel van Ruth en de Vloek van de Marthanisten
Hoofdstuk 32. De Sleutel van Herhaling
Hoofdstuk 33. Dieper Erin = Dieper Eruit

Hoofdstuk 1. De Bamboe Stengel

Genesis 1, Septuagint

14 En God zeide: Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels, ouranos, ouron, urine, om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren;

Ouranos is de god van de lucht in het oude Griekse rijk. Dit komt voort vanuit het Griekse woord ouron, urine, en heeft ook zijn wortels in de regen in het Sanskrit, etymologisch gezien. Hier zien we dat het licht in het paradijs de urine was. De paradijselijke urine, de (sha)mayim in het Hebreeuws, is een stof die diepe visioenen geeft, en waardoor de hele schepping is voortgekomen. De urine is een groot waarschuwings-systeem, een alarm-systeem voor de jacht en de oorlog, ook om hen gebonden te houden in de heilige slavernij, die beschreven werd als de ware veiligheid.

De Alnilamse paradijs teksten van Orion spreken over drie oerstammen. Ook gaat het over dat de mens leefde door bloed, zaad en urine, wat door het lichaam heenstroomt, en hen in een lichte vorm van dronkenschap houdt. In Spreuken 15:4 is de goede, heilige tong de boom des levens, wat ook de boom van kennis is. Die wordt bewaakt door de slang, de nachas in het Hebreeuws. In de Indologie zijn dit de naga's die de schatten van kennis bewaken. Naga betekent in het Sanskrit ook urine. Vandaar dat er een enorme diepte zit in het paradijs verhaal in de grotere context.

De aarde zelf was ook de onderwereld en in het midden daarvan hebben we te maken met de hel zelf, of de doorgang naar de hel. Deze plaats werd afgesloten met een zegel van leegheid. De plaats was omringd door Lethe, vergetelheid in het Grieks, zodat het geheim gehouden werd. Ook werd het afgesloten met vuil. Dat gaat in de grondtekst heel ver, want je zou dan door een waterval van urine heen moeten gaan om daar te kunnen komen. Ook zou er dan geweld tegen je gebruikt worden, kortom het was een hele gevaarlijke muur waar je dan overheen moest. In het Aramees was dit ook de plaats van verlokking. In die vergetelheid zou je bloot gesteld kunnen worden aan leugens, en dat je gevangen zou worden in de aanbidding van hele verkeerde goden, en dat je vreemd gedrag zou gaan vertonen.

In het Sanskrit is de urine verbonden aan heilig water en aan watervallen. De urine is onderworpen aan de urine-buizen die geheel door het paradijselijke lichaam heenliggen. De bamboe-stengels zijn hier een symbool van. Bamboe wordt daarom veel gebruikt in het paradijs.

In het Sanskrit is de paradijselijke urine verbonden aan honing. Het wordt ook door de paradijsbloemen voortgebracht om zo de rivieren, meren en zeeen te maken en te ondersteunen. De

urine-buis is de creativiteit van het paradijs. In het Sanskrit is mehana een woord voor zowel urine als sexualiteit, oftewel het scheppen.

De urine was een paradijselijk zintuig van onderscheiding.

Genesis 22

17 Ik zal u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen.

sterren des hemels, aster ho ouranos, stronnymi ho ouron, de verspreiders van urine, het paradijselijke hallucogeen.

Jakob kwam tot de ouron, de hemelse urine, door een ladder in een droom. De ladder is in de Hebreeuwse wortels 'het belonen'. Als wij tekort schieten in het eerlijk belonen, en alleen bezig zijn met loon ontvangen, dan zullen we niet tot de paradijselijke drug komen.
Deuteronomium 4

11 En gij naderdet en stondt onderaan de berg, terwijl de berg laaide van vuur tot in de kennis van de urine – duisternis, wolken en donkerheid.

De paradijselijke urine is de opslagplaats van de gnosis.

Daarom noemde Jakob de plaats waar hij de droom van de urine ontving : Beth-el, oftewel het binnenste van het visioen. El is in het Hebreeuws visioenen en natuurverschijnselen.

Deuteronomium 32

1 Neigt uw oor, gij urine, dan wil ik spreken, en de aarde hore naar de woorden van mijn mond.

Telkens weer komt urine voor in de Septuagint als de hemel, en wordt de god van urine geprezen, oftewel het natuurverschijnsel, de visioenen van urine.

In Genesis 6 was de aarde vol van demonen die tot de aarde waren gekomen. Hierom moest de zondvloed komen. Dit was de vloed van mayim, oftewel urine in het Hebreeuws. Ook in de dierenwereld is urine een beeld van beveiliging, namelijk de afbakening van gebied. Urine is de bescherming tegen demonen. Urine, ouron, is ook het wortelwoord van Orion. Dit wordt ook weer bevestigd in het Sanskrit waar de urine de paradijselijke regen is. Soms geven incest slachtoffers aan dat de urine buis nog het enige is waardoor ze veilig sexualiteit kunnen ervaren. Dit houdt ook een belofte van genezing in voor hen die misbruikt waren in hun leven en daardoor een groot trauma hebben opgelopen. In het paradijselijke lichaam is er een urine-omloop, zoals er een zaad-omloop en een bloeds-omloop is, voor neutraliserende en medicinale doeleinden.

Nehemiah 9

15 Brood uit de hemel hebt Gij hun gegeven voor hun honger, en mayim, urine, voor hen uit een rots doen komen voor hun dorst. Ook hebt Gij hun bevolen het land in bezit te gaan nemen, dat Gij gezworen hadt hun te zullen geven.

De paradijselijke urine is een drinkbare hallucogene drug, in de diepte van de woestijn, daar waar de honger tot een climax is gekomen. Dit is geen luilekkerland drugs. Het zijn demonologische drugs, dus allereerst zullen de demonen ontmaskerd worden zoals dat bij sint Antonius in de woestijn gebeurde, waar hij als kluizenaar leefde. Hij werd gekweld door demonen die in allerlei vormen tot hem kwamen, zoals beesten en naakte vrouwen.

Hoofdstuk 2. Het Nut van Depressie

"Vanille in een gebroken ketel ... de wraak van de vlinder ..."

De ladder van Jakob is in het Aramees ook een psalm. Door een psalm kwam hij tot het hemelse gebied. In het Hebreeuws is de ladder in de diepte, in de wortel, het belonen. Jakob kon alleen tot de hemel komen door te leren belonen. De mens moet leren geven en uitdelen, niet alleen ontvangen. De mens is een kanaal. Als de mens dit niet leert, en zo alles oppot, dan groeit de mens vast. De mens moet leren leven in de leegte van de woestijn, de heilige honger, het heilig vasten. Allereerst is dit een depressie. De mens is eenzaam en geisoleerd.

Re betekent in het Egyptisch vele dingen. Niet betekent het de nacht en de aarde (onderwereld) ingaan om zo bedekt te worden met de aarde, maar ook betekent het een psalm. De letter R heeft in het amazone alfabet dezelfde betekenis. Het zijn de psalmen. Zo ging Re op zijn boot door de onderwereld, door psalmen, maar in diepte is dit dus het belonen. Wij moeten niet vol worden, maar leeg worden. Dit is het nut van depressie. Depressie is onbegrepen. Het betekent 'loslaten'. Dat wil niet zeggen dat dat altijd een vervelend gevoel is. Er zijn vele vormen en graden van depressie, en depressie kan ook een gevoel van opluchting en vrijheid geven, van dieper gaan. Depressie kan ook zoet zijn, als vanille. Vanille planten groeien in de diepte van de urine rivier. Eerst is het onbereikbaar, maar de mens kan dichterbij komen door het leren belonen, door een aanbidder te worden van de gnosis. Dit is het achtste uur in de Egyptische tocht door de onderwereld, de Seth-Ra, oftewel het belonen (prijzen) in de woestijn.

In de Tweede Bijbelse poëzie wordt dit besproken als de Wraak van Vanille, daar waar het er bijna maar nooit is.

"zo ver weg, maar ook zo dichtbij ... aanraken kun je ze niet .... vanille druipt van hen"

"Je leidde hen veilig door de straten, terwijl je hen vanille gaf om hoger op te rijzen en om te vliegen op vlinder-vleugels."

"maar het lijkt wel alsof we daar nooit aankomen, alsof het onbereikbaar is, als een vanille strand."

"op grote zoektocht, naar de laatste vanille eilanden."

"Als vanille in mijn hoofd,
Als Tantalos, waar ik naar grijp, verdwijnt,
Nooit bereik ik iets hier. Ik leef op een lens,
Dit is niet het ware.
Vanille staat altijd ver weg, is nooit dichtbij."

"Tot het land van Vanille,
Nooit kom ik daar aan,
Ik kan alleen maar dromen."

"Als vanille in mijn hoofd,
Ik kan het niet aanraken,
Maar het verandert alles."

"En dan wordt alles zachter, totdat alles ontploft,
Hij draagt de bakkers' kroon.
Bakkerman's gezichten tussen jou en mij,
Ze laten het verleden zien,
Om dan alles te veranderen,
Als gezichten van een octopus kroon,
Van een bakkers kroon.

De kroon draait, en het verleden verandert,
Het steekt nu niet meer,
Alles is nu zacht,
Het steekt lang zo erg niet meer,
Alleen het zachte steekt,
Als zachte bakkers bomen.

Deze vissen steken zacht,
Ik zwem dieper,
Tot de zeeen van vanille,
Tot haar tempelen,
Nooit kan ik daar iets aanraken,
Maar het verandert mij,
Mijn gehele verleden,
Alles is nu anders.

Een poort opent in mijn hoofd,
Daar waar de zwarte hond rende,
Neem mij mee,
Op een tocht door de zee,

Opdat ik de bakkers kroon zal zien,
Nu draai ik,
Met echo's in mijn hoofd,
Zij veranderen de betekenissen,
Vanille heeft mij hard geslagen.

Het trauma is diep,
De kok weet haar te veranderen,
Want hij draagt de kroon van de bakker,
Een oranje octopus op zijn hoofd,
Het eet zijn weg naar binnen,
Het baant zijn weg, als de zwarte hond.

Alles is brei in zijn hoofd nu,
Hij zit daar maar, en beweegt zich niet,
En dan al die bakkerman's gezichten,
Zij doen het werk voor hem.

Heilige maskers zijn het,
In de tempel van Vanille.

Vanille in mijn hoofd,
De zwarte bloemen verwelken niet,
Zij rijzen op vol trots.

Vanille in mijn hoofd,
Ik draai er niet omheen,
Ze draaien alles om.

Het is komen en gaan,
Zij blijft nooit lang,
Zij is te speciaal en duur.

Altijd ben je op de loop,
Nooit kan ik eens lang met je praten.

Wat kan ik doen als je wegloopt, en mijn hart in brand laat staan,
Ik kan alleen maar dansen,
Hopende dat de pijn weg zal gaan.

Ik loop al jaren met dit hart,
Ik denk dat ik een joker ga worden,
Een joker zoals jij.
Ik kan alles van een afstand bekijken,
Om het zo beter te rangschikken

Zij gaf mij nachtmerries en dromen,
Om pijlen te hebben voor de nieuwe morgen.

Gij verandert het verleden in mijn hand,
Om het zoete te laten zien,
Gij maakt het zoete wild,
En dan een nieuwe morgen,
Waarin ik mag opstaan

Gij hebt onze harten gemalen,
Totdat zout voortkwam,
Maar nu is het zoet.
Gij hebt met ons geen medelijden gehad,
Maar gij hebt ons geleerd eigen loon te verdienen.
Waarin alle tijden veranderen.

Gij bent het cryptische en het surreele,
Ja, gij bent de zachte, het draaien van het verleden,
Tot dromen brengt gij ons.

Gij neemt ons mee tot achter de hekken,
Wij zien alles van een afstand, en dan verandert het,
Wij leven in een visioen, uw visioen."

Dit zijn ook principes in de Vur, dat we altijd dichterbij komen, maar het nooit zullen bereiken, zodat er altijd ruimte blijft voor andere, belangrijkere dingen. We moeten altijd weer tot hogere levels komen. Daarom worden de verhalen altijd afgebroken en moet alles half blijven, onafgemaakt. Dit is waar Vanille voor staat in de tweede bijbelse poëzie.

Hoofdstuk 3. Gemaskerde Optochten

"Zuivere en onbevlekte gnosisdienst is: omzien naar de armen, de wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van het stadse bewaren." (vrij vertaald naar Jak. 1:27)

Ook voor de komende dagen, of liever gezegd : "juist voor de komende dagen" raden wij aan om sober te blijven leven, nu de steden weer een groot slaatje proberen te slaan uit de armoe van

anderen. In Amerika begint dat altijd al met Thanksgiving Day in november, en dat heeft zijn hoogtepunt in het kerstfeest. Mijn oma leefde altijd sober, wilde nooit geen dure jurken, omdat ze dat niet kon vanwege de armen. Ze draaide elk dubbeltje om voor de armen. Mijn oma had het altijd over de armen.

Blijf uit de buurt van hen die het nooit over de armen hebben of hen die zelfs het woord "armen" niet durven op te noemen. Blijf uit de buurt van hen die niet aan armenhulp doen. Armenhulp hoeft niet altijd materieel te zijn, maar kan ook in de stilte, door voor hen te mediteren en te bidden, en door armenbewustzijn. Per slot van rekening als we het over een arm kind hebben, dan hebben we het over ons allemaal. Als één lijdt, lijden wij allemaal. Zo niet, dan zijn wij slechts parasieten.

De steden zullen weer hun optochten houden van dure kleding, chique drank en veel vlees, wat zijn hoogtepunt zal hebben met Oud en Nieuw wanneer de glazen met peperdure drank worden opgeheven. Alchohol is geen voedsel, maar een schoonmaakmiddel. Je drinkt dan gif, en je roept zo niet een zegen uit over het "nieuwe jaar", maar een vloek. Wij kunnen daar niet genoeg tegen waarschuwen.

Ook de kerken zullen weer in hun gemaskerde optochten gaan met de feestdagen, naar elkaar kijkende wie het "best gekleed" is, en gaan roddelen over wie het "slechtst gekleed" is, wat volgens hen de armen zijn. Armen kunnen hun peperdure artikelen niet kopen. Veel kerken voeren nog steeds een evangelische markt. Hun "meest belangrijke" inzichten verkopen ze in boeken en dvd's die door de armen niet gekocht kunnen worden, zodat de rijken nog meer "macht" krijgen over de armen. Dit zal niet voor altijd blijven doorgaan. Er zal een zwaar oordeel komen op zulke kerken. O.a. voor deze reden hebben wij ook nog nooit ons materiaal verkocht. Goed onderwijs moet beschikbaar zijn voor zowel rijk als arm, voor een ieder die daarvoor open staat. We kunnen de gnosis niet verkopen als een hoer, want dan staan we - net zoals de kerken - schuldig aan pooierij.

Voor een heleboel mensen is het geen feest, maar wij hebben feest omdat wij de diepte van alle dingen mogen zien, als een vooruitblik dat eens alles goed zal zijn. Die realiteit is alreeds in ons hart, dwars door alles heen, en zal ook altijd het laatste woord hebben.

Hoofdstuk 4. Oer Hiëroglyphen

Het leven is heel exotisch. Mensen hebben allerlei grenzen en muren gebouwd waarachter ze zich verstoppen tegen de overweldigende diversiteit van het leven. De mens heeft allerlei normen opgesteld wat ze als "normaal" bestempelen, denkende de wijsheid in pacht te hebben, maar wat is de mens ? De mens is maar een zucht, een veertje in het heelal. De mens kan het bestaan niet doorgronden, maar waant zichzelf koning en meester over alles. Het is allemaal kinderspel. De

mens heeft alles, maar dan ook alles in hokjes gestopt, of het nu past of niet, vanwege de onuitblusbare controle-lust en bezitsdrang van de mens. Daarom moet een mens aan zichzelf sterven, maar wie doet dat tegenwoordig ? Ook dit is de exotica van het leven. De mens is als een bepaalde soort van parasiet, een insect. De mens is slechts een bacterie.

De lagere aardse mens is dus een eigenaardig insect wat in cirkeltjes denkt, en kortzichtig, als "klein denkend", omdat de mens geen overzicht heeft. Dan kan zo'n mens blijven doorslapen of ontwaken. Ook het zwaar christelijk, orthodox kerkelijke denken is een parasiet die in de hersenen van veel mensen woont. Dan hebben we te maken met allerlei vreemdsoortige wiskundige formules die in het grotere plaatje van geen kant kloppen, maar voor hen is het doodnormaal, omdat ze zo zijn opgevoed en geschoold. Als ze in de orthodoxe islam geboren waren geweest dan waren ze nu orthodoxe islamieten, of als ze in een mormoonse famile waren opgegroeid dan waren ze nu orthodoxe mormonen. Interessant is het dan om in de diepte te gaan. Vaak komen de symbolen pas echt tot leven als er naar de achtergrond wordt gekeken, en dan onstaat er ineens een hele andere uitleg waar de mens iets mee kan en verder kan komen. En dat is ook de bedoeling van het hele verhaal. In de esoterie wordt ineens alles bruikbaar.

Het kruis was oorspronkelijk een Egyptische hiëroglyph, het biliterale ND, of n'd, NOD, de godin door wiens lichaam Ra moest gaan in de nacht, als een tocht door de onderwereld, om zo door vrij te komen van zijn lagere zelf, de vijand, tot wedergeboorte te komen. Het kruisteken was oorspronkelijk de godin die haar ellebogen had gespreid om de mens binnen te nemen, zodat de mens los zou komen van zijn lagere wil, aan zichzelf zou sterven, om zo wederomgeboren te worden in haar schoot. Dit is ook de Germaanse en Egyptische betekenis van de hel. In de Germaanse mythologie was hel de naam van de godin van de vruchtbaarheid. Ook Kaïn moest in de Judaïstische mythologie naar het land Nod. Dit is dus het Egyptische kruis.

I - Het Amazone Tijdperk
II - Het Pre- Atlantische Tijdperk/ Het Natuur Tijdperk (Dorga)
III - Het Atlantische Tijdperk (Nia)
IV - Het Huidige Tijdperk

Ook in het Amazone tijdperk was er zo'n hieroglyph wat gebruikt werd voor de ND (NoD) en de ZD (ZaaD). Bij de ND waren los van het teken aan de rechterkant twee extra streepjes. Hier komt oorspronkelijk de godin met de gespreide ellebogen vandaan. Alles wat we om ons heen zien is terug te leiden tot de hieroglyphen. De hieroglyphen waren symbolisch, maar door de Arcturische lens werd alles verletterlijkt. De mens maakt zich zorgen om Isis die een obsessie heeft met het letterlijke afkappen van hoofden. Dit kwam al voor in de Egyptische onderwereld boeken, zoals in het zevende uur van de Amduat. Echter, deze hieroglyph bestond al in het Amazone tijdperk. Het zijn symbolen in de mens zelf. Zijn hoofd wordt afgehakt in de zin dat hij al zijn opgelegde normen, waarden en herinneringen verliest, om zo de leegte in te gaan, de honger en de depressie, de woestijn-ervaring. Dit komt ook weer terug in het Elia-verhaal en het Johannes de Doper verhaal. Soms moeten wij hiervoor symbolisch ons hoofd verliezen. De hieroglyph van de persoon zonder hoofd in het Amazone Tijdperk staat voor de letter F/ V. De amazone hieroglyphen zijn van het eerste, oertijdperk, en daarna kwam er het tweede amazone tijdperk waarin er een zwaar vereenvoudigd schrift kwam. daarin zien we de F als een streep met drie punten eronder, die drie hoofden voorstellen.

Hoofdstuk 5. Het Wezep Raadsel

We gaan verder met de stedenraadselen. Natuurlijk horen daar ook de dorpen bij. Een andere plaats die een bepaalde rol in ons netwerk en leven gespeeld heeft is het esdorp "Wezep". Een "esdorp" is een randdorp, aan de rand van de zandgronden van Nederland, wat nog uit de tijd van de middeleeuwen komt grotendeels. Een esdorp is te vinden in de overgang van nat weidegebied en droge zandgrond. In principe zijn zulke dorpen gewoon enigmatische visioenen in de natuur, als natuurverschijnselen die een raadsel vormen waar de reizigers mee te maken krijgen op hun tocht door de "onderwereld". Wezep heeft zowel een negatieve als positieve rol in ons netwerk gespeeld. Ook woonde er familie. Vandaar dat Wezep ook helemaal terugleid tot mijn jeugd. Ook zijn er in de Tweede Bijbel veel indirecte en directe verwijzingen naar Wezep.

Wezep ligt aan de rand van de Veluwe, en is grotendeels ontstaan na de tweede wereldoorlog.

Wezep is in de Tweede Bijbel een anagram van de wesp of de wespenzeep, een middel wat steekt en brandt om de ziel te wassen. Dit kan een verschrikkelijke, zelfs traumatische ervaring zijn, en dat is direct de reden waarom we in ons leven soms door zulke periodes heenmoeten. Ook esoterisch gezien is de "Wezep" ervaring dus heel dubbel. Ik heb hele goede, sprookjesachtige ervaringen gehad met Wezep in mijn jeugd, verbonden met familie die daar woonde. Ik kan me herinneren dat ik daar was op een kinderkamer boven, en een heel mooi sprookjesboek las, met de zeven dwergen op de voorkant. Het verhaal van Sneeuwwitje stond er dus ook in, ook zo'n dubbel verhaal. Mijn tante zei dat ik het boek wel mocht lenen, dus toen heeft het heel lang bij ons thuis gelegen, en later kreeg ik het zelf ook. Dat is dus van mijn jeugd, maar daarna zijn we met verkeerde types in Wezep in aanraking gekomen. Maar ja, dat zijn dan de nodige antagonisten in het verhaal.

Het tweede bijbelse sprookje "Het Koninkrijk van Chocola" gaat ook over Wezep, over de wespenzeep. Weeskinderen komen hierin terecht, en dan begint alle ellende. Hier volgt een bespreking :

Het Koninkrijk van Chocolade

De indiaanse weeskinderen gingen op een klein bootje over dat afschuwelijke
meer van wespenzeep. Wanneer de zeep hun handen raakten dan begonnen die te branden en te steken.

Dit kunnen allerlei situaties in het leven zijn die een mens overhoop proberen te steken. Het kan kort of lang duren, of zelfs heel lang totdat het chronisch is.

Maar even later merkten ze dat het bootje begon te lekken. En zo zakten ze langzaam in die afschuwelijke diepte. Sommigen zwommen verder, terwijl anderen van de pijn verkrampten en geheel wegzakten.

Iedereen reageert er weer anders op en elke situatie is ook anders. Dit heeft met allerlei factoren te maken, en daarom mag een mens ook niet zomaar een ander mens oordelen over hoe de ander met het lijden omgaat. De ene mens heeft ook meer draagkracht dan de ander, en de mens kan niet zien of voelen wat er nu daadwerkelijk in de ander omgaat en in wat voor situatie iemand zich bevindt. Snelle vooroordelen zijn daarom taboe, en het spreekwoord "De beste stuurlui staan aan wal."

De weeskinderen die waren overgebleven kwamen uiteindelijk vermoeid aan op het hoornaarsstrand. Ook hier steekte het en brandde het, en waar ze kwamen lieten ze bloeddruppels achter. Oh, wat stak dit strand. Vele kinderen zakten weg op dit strand, terwijl de laatste twee kinderen na lang lopen een kasteel ontdekten waar alles van goud was, en waar bruin fluweel en leer lag.
De kinderen waren gebronst door de modder en de doorns van een lange dag, gebleekt door de afschuwelijke zon die hun gezichten teisterde.

Ieder mens zal een moment hebben waarop hij of zij niet meer verder kan. Sommige mensen waren al veteranen en hadden al heel lang geleden, heel lang gestreden, en heel lang doorgegaan, en dan komt het moment dat ze eindelijk breken en instorten. Iemand die niets heeft meegemaakt en die gewoon fluitend door het leven heengaat omdat hij of zij nog heel jong is kan daar niets over zeggen. Ieder mens gaat door verschillende seizoenen heen, en ieder mens moet aan zichzelf afsterven. Ook zien we hier dat er een zon is die niet bruin maakt, maar verbleekt.

Overal waar ze waren geweest hadden ze tranen en zweet achtergelaten, en nu waren ze dan eindelijk hier, waar de zon vriendelijk scheen. Een vriendelijke leeuw kwam naar hen toe, en vroeg waar de andere kinderen waren. ‘Oh,’ zeiden de twee kinderen, ‘de reis was verschrikkelijk, en we hebben velen achter moeten laten.’

Dan schijnen ineens alle dingen om te draaien. Ze zijn ergens over een rand heengegaan. Hier is de zon vriendelijk. In andere poëzie wordt er gesproken over de tovenaar van Wezep die soms in een leeuw verandert. Ze zijn dus ergens in doorgedrongen.

De leeuw keek naar hun wonden die bloeiende bloemen begonnen voort te brengen, waar melk uit stroomde. De leeuw trok de diepe angels uit hen weg, terwijl er ook chocolademelk uit de bloemen scheen voort te stromen. ‘Volg mij,’ zei de leeuw. En zowel de leeuw als de kinderen lieten stroken van melk en chocolademelk achter zich. En de leeuw leidde hen tot de tuinen waar chocolade werd gemaakt.

Het steken duurt dus niet voor altijd, maar daarna brengt het lijden vrucht voort, wanneer de tijd rijp is, en dan zie je de magie door alles heen. Het leven bestaat uit tegenstellingen die elkaar oproepen. Chocola is gemaakt van cacao wat een natuurlijk anti-depressie medicijn is. In de Tweede Bijbel is chocola de vrucht van de dood, van het sterven aan jezelf. De "dood", wat een metafoor is, is dus zeer zeker geen doodlopende weg. Ook cacao is een natuurverschijnsel. De kinderen worden zo geleid tot de tuinen van cacao.

En achter die tuinen was een afgrond waar de chocolade werd ingeworpen. De leeuw sprong, en de kinderen sprongen hem achterna. Hier werd de chocolade gesmolten door de zon, en hier gleden de

kinderen met de leeuw. De leeuw voorop, en daarachter de kinderen. Verderop had de chocolade allerlei kleuren, en de kinderen begonnen misselijk en draaierig te worden. En de kinderen werden zo ziek dat ze dachten : waren we maar bij de anderen gebleven. Plotseling vlogen ze door een donker gat en kwamen weer in het meer van wespenzeep terecht. En hier hebben ze toen hun koninkrijk van chocolade gebouwd.

We zien hier dat het doel van cacao niet is om kinderen te verwennen en te besparen voor al het nodige lijden, maar om de cirkel rond te maken, omdat er nog zoveel veranderd moet worden. De cacao leidt dus weer terug tot het meer van wespenzeep, tot Wezep, wat ook een beeld is van weer teruggaan naar het verleden. Maar omdat de kinderen nu de tovenaar hebben ontmoet mogen ze dit doen met een nieuw zicht en een nieuwe magie, en mogen ze zo de wespenzeep mengen met cacao. Het leven is bitter-zoet, zodat de zintuigen open blijven, opengaan, en de creativiteit kan voortleven. Dit is een belangrijke cyclus opdat we niet oppervlakkig worden, en geen luilekkerland bouwen waar geen diepere lessen meer geleerd kunnen worden, oftewel het Toronto gevaar van het verblindende "overpositieve". Zo mag dus het raadsel van Wezep worden tot een prachtig sieraad, een belangrijk wapen in de strijd.

Hoofdstuk 6. De Verborgen Egyptische Wortels van het Jozef Verhaal

De vijand komt vaak niet als een brullende woeste leeuw die moordend in het rond gaat, plunderend en verslindend. Neen. Veel vaker komt de vijand als een vriendelijke vriend met allerlei cadeau's en verwennerij. Hij zal je niet onderwijzen over de dingen die je moet weten. Het is meer een gezellig slaapliedje. De vijand is een conformist die met de massa's meeloopt.

Om de vijand te kunnen ontlopen moet je de diepte ingaan.

We kennen allemaal het verhaal van Jozef die als slaaf werd verkocht door de Ismaëlieten. Hij kwam in het huis van Potifar, en we zien dan een soort Judas-verhaal waarin de vrouw van Potifar wil dat hij bij haar komt liggen. Omdat hij weigert komt hij door leugens van deze vrouw in de gevangenis terecht. In het Nieuwe Testament is de verrader een man, Judas, maar in het Oude Testament zijn dit vaak vrouwen. Denk aan Delilah, Eva en de vrouw van Potifar. Maar wat betekenen die verhalen eigenlijk in de diepte en de oorspronkelijke talen ? Wetende dat de Egyptische taal hieraan ten grondslag ligt, omdat Mozes een Egyptische opvoeding had gehad.

Wat is nu werkelijk de diepere les van het verhaal van Jozef en de vrouw van Potifar ?

In het Aramees zei de vrouw van Potifar dat Jozef ingewijd wilde worden in de mysteriën en de verborgen kennis ('LL) door tot haar te komen als zijnde een verpersoonlijking daarvan. Hij werd vervolgens in een kooi gestopt. In de Hebreeuwse wortels is de kooi (bayith, bayith cohar) de

adoptie (banah). Jozef had zijn ouders verloren, en kreeg nu een nieuwe moeder. De vrouw van Potifar wordt in de Aramese grondtekst NTT, NTH, genoemd, verwijzende naar de Egyptische moeder N'T, of NOD, die de tocht door de onderwereld uitbeeldde die Ra moest maken. Jozef begint dus net als Ra deze tocht. Als het verhaal zegt dat de vrouw van Potifar Jozef riep om bij haar te liggen staat er in het Aramees ook : om te sterven. De moeder Nod roept de mens op om aan zichzelf te sterven, aan de lagere wil. Vandaar dat dit een belangrijk verborgen portaal is in de bijbel.

Jozef, en het Jozef verhaal is een Oud Testamentische verbeelding van Christus. Het kruis van Christus is een Egyptische hiëroglyph, de N'D, oftewel Nod (NTT), als de godin die haar ellebogen heeft uitgespreid om de mens binnen te nemen tot haar baarmoeder, wat ook de oorspronkelijke betekenis van de hel is. Het is de godin van vruchtbaarheid. Jozef kwam dus in de gevangenis terecht als een symbool van de tocht door de onderwereld, de wedergeboorte. In de gevangenis kwam hij ook alle andere gevangenen tegen die daar gebonden waren, in Genesis 39:20. In het Hebreeuws wordt aangegeven dat deze gebondenheid ook een harnas kan zijn, als een oproep voor de strijd. Het woord is ACAR, ASAR. Ook kan dit toewijding betekenen, een gelofte, een plicht. Gebondenheid is in die zin een verbondenheid. In de Hebreeuwse betekenis is dit een voorbereiding. Ook in het Aramees wordt dit woord gebruikt met dezelfde betekenis. Gebondenheid staat ook voor een bepaalde gelofte tot onthouding, als een vasten voor hogere doeleinden, wat absoluut noodzakelijk is als een mens de gnosis wil binnengaan. Jozef werd dus hiertoe voorbereid. In het Aramees is de gebondenheid ook het verbodene in die zin. De gevangene, de gebondene, ASIR, SYR, is de gordels voor de strijd, het verbodene, in de zin dat er eerst aan allerlei condities voldaan moet worden. De gebondenheid is de gebondenheid aan de wet, de voorwaarden. Dat is dus de diepte van het hele "verboden appel" gebeuren, wat zo een link maakt naar het Adam en Eva verhaal. Deze verhalen lopen parallel. Ook Adam moest een tocht maken door de onderwereld, door het lichaam van de vrouw, om zo tot wedergeboorte te komen, tot de gnosis te ontwaken, net als Jozef. Ook het Simson verhaal loopt hieraan parallel die in de gevangenis kwam en later meer vijanden versloeg dan ooit, juist door de gevangenis-ervaring.

De Bet Asire, Bet Syr, is de gevangenis in het Aramees, als het huis van Asir, Aser, van Osiris, de oordeler van de doden in de onderwereld, wat dus ook het beeld is van bovenstaande gevangenschap. Osiris is de Griekse naam van deze Egyptische god. De Hal van Aser, Osiris, de gevangenis, is dus ook de hal van de adoptie, van de bewapening voor de strijd in de gewesten van de onderwereld tegen het lagere, valse zelf, en ook is het de plaats van de geloftes, van de toewijding. Jozef kwam goed door deze gevangenis heen en werd zo onderkoning in Egypte. Dit betekent dat hij een grote overwinning had behaald over zijn lagere wil.

Hoofdstuk 7. De Egyptische Wortels van Korinthe

De taalkunde is geen exacte wetenschap, en vaak bestaan onderlinge talen ook weer uit een heleboel dialecten. Bij de taalkunde hoort ook de etymologie waarin je de samenhang tussen de talen bestudeert en de oorsprong, dus dan ga je de verschillende lagen zien. In die zin is ook de cryptografie onlosmakelijk verbonden aan de taalkunde. Talen ontwikkelen zich door bepaalde code-structuren, en die codes moet je ook leren herkennen en decoderen. Zo wordt er door de taalcodes heel wat kennis opgeslagen die dan al snel verborgen raakt als een mens zich niet bezig houdt met de etymologie van dingen, de oorsprongsleer. Westelijk christendom is één groot terrein van beunhazerij die dit allemaal hebben genegeerd vanwege een markt. De westelijke traditie verkoopt goed en heeft daarvoor allerlei theologische formules, dus al het ander zien ze als een grote bedreiging.

Ra kwam tot N'T, Nod, en zo ook Kaïn die tot het land Nod kwam, en ook Jozef kwam tot NTT, NTH, oftewel Nod, waarvan de vrouw van Potifar een personificatie was. Hij was al in het land Egypte, waar N'T, NOD, de moedergodin van de vruchtbaarheid is. Hij moest door haar ingewijd worden, wat ook weer terug te vinden is in de oorspronkelijke Hebreeuws-Aramese grondtekst. NTH, Neith, is in Egypte de godin van de jacht, en ook dit is metaforisch. Deze code is zelfs terug te vinden in het Nieuwe Testament. Paulus kwam tot de Griekse stad Korinth, KR.NTH. KR is neerbuigen in het Aramees. KR.NTH is het neerbuigen tot de moedergodin, de baarmoeder van de onderwereld. KR is ook de moedermelk in het Aramees. Het boek I en II Korinth staat het best bekend door het stuk over de Agape, de liefde, en de charismatische gaven. De liefde is verbonden aan de baarmoeder in het Hebreeuws, en leidt helemaal terug tot het Hebreeuwse AQEP, de billen, als een beeld van de baarmoeder, en tot de oorspronkelijke Egyptische AQEP : de dualiteit, de tegenstelling. Dit is verbonden aan Geb, de god van de aarde, de poel des vuurs waarin de lagere wil gebroken wordt om getransformeerd te worden, als een loonsprincipe. De billen zijn een beeld van de dualiteit van de baarmoeder, de tegengestelde krachten om iets te scheppen.

De kerk en de stad proberen dit allemaal verborgen te houden en als dat niet helpt, dan stellen ze het verkeerd voor. AQEP komt al voor in Genesis 3, als de billen en de voeten van de vrouw, vers 15. Dit vers wordt vaak veel te selectief vertaald in het Westen : "En Ik zal vijandschap zetten tussen u (de slang) en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen." Dit heeft de christenen voor eeuwig bitter gemaakt in de eeuwige strijd tussen hen en de satan. Het is als het dag in dag uit kijken naar voetbalwedstrijden. Je wordt er ziek van. Het is iets chronisch. En natuurlijk is er de strijd tegen het kwaad, maar de mens moet weten wat het kwaad is, en er is ook een andere kant aan verbonden, namelijk van de etymologie, het teruggaan naar de oorsprong en een nieuw zicht krijgen op dingen. Zoals het boek Leviticus in de grondtekst een metafoor is van de "sexuele" omgang tussen de mens en de godin, de gnosis, zo is het paradijsverhaal dat ook, en let wel : Sexualiteit is weer een beeld van de demonologie, en is dualistisch, dus niet eenzijdig, zoals in het christendom.

"En Ik zal vijandschap zetten tussen u (de slang) en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen."

In het Hebreeuws is dit zogenaamde "vermorzelen" : opengaan, opwachten en bedekken, shuwph. De hiel is de AQEP, wat zowel de voeten als de billen is in het Hebreeuws. Dit is ook het geval in het Aramees (QB, QEB). Als het om de voeten gaat, dan is de slang het beeld van de wijnstok, en de kop het beeld van de druiven die getreden worden, oftewel "begrepen" worden. Als het om de billen

of baarmoeder gaat, of de schede van de vrouw, dan is de slang het symbool van de fallus die door de opengaande schede bedekt wordt. De AQEP wordt gepersonificeerd door ACHAB die de wijngaard van Naboth nam, oftewel de druiven trad. Vandaar dat ook de schenker in ere hersteld werd in het Jozef-verhaal.

In het Aramees is de vrouw in Genesis 3:15 NTT, NTH, oftewel N'T, NOD, de moeder godin van de onderwereld.

De definitie van de AGAPE wordt gegeven in Johannes 15:13 : Niemand heeft grotere agape, dan dat hij zijn leven neerlegt, geeft, voor zijn vrienden.

In de valse kerk wordt er op die manier niet gegeven. Zij hebben hun leven niet afgelegd. Zij zijn niet aan zichzelf gestorven. Het is een markt. Zij hebben alles verletterlijkt, eenzijdig gemaakt en gedramatiseerd. Het is hen verboden dualistisch, caleidoscopisch en cryptografisch te denken. Zij mogen niet dromen. De kerk fluit hen terug zodra zij dit doen. Hun vleugels zijn hen afgenomen. Nooit kunnen zij wegvliegen. Calvijn stelt terecht in zijn Korinthe commentaar dat vaak degenen die van de waarheid zijn afgeweken overal met hun hoge titels lopen te protsen, zoals de valse profeten dit deden met verheven minachting. Zij die uit zijn op roem leggen voor zichzelf een valstrik. Zij denken in kerkgroei statistieken, en doen graag water of gif bij de wijn om de nummers te verhogen.

De KR van KR.NTH, Korinthe, neerbuigen in het Aramees, komt van het Egyptische KR wat hetzelfde betekent, en neervallen, KHR, KHER. Ook betekent het het sterven aan het zelf, het uitgieten, schenken van vloeistof, en de slang, wat een beeld is van de fallus, als het offeren van het levenszaad aan de godin, wat een metafoor is van zelf-opoffering. De KR, KHERU, is de gevallen strijder die zo door de godin wordt opgenomen in het hiernamaals. In de Germaanse mythologie gebeurde dit door de walkuren, die alleen degenen die hard aan zichzelf gestorven waren opnamen. De KR duidt op totale overgave en onderdanigheid, en duidt op het gebied van de godin, waar KR.NTH voor staat. KR is in het Egyptisch ook de zaadballen, de bron van het levenszaad.

Calvijn stelt daarom ook terecht in zijn commentaar op Korinthe dat men niet praalziek tot God moet komen en niet met eergierigheid. Er is zoveel om af te leggen. De mens moet eenvoudig, sober en leeg komen tot de gnosis in die zin, niet met uitwendige, stadse opsmuk. Eerst moet de mens geheel ontwapend worden, als in een vasten. Welke mens durft dat aan ? Dit is de enige weg tot de heilige gebondenheid. Wij mogen niets voor de heilige gebondenheid achterhouden. De heilige gebondenheid zal ons omgorden. Doen wij dat buiten de heilige gebondenheid om dan is het slechts piraterij. We mogen wachten op de nacht die ons zal terugbrengen tot de natuur, geheel naakt, opdat wij in de aarde worden wedergeboren, in de baarmoeder van de godin. Dit is slechts een dynamiek binnen onszelf, als ons hogere zelf. Het is slechts een metafoor. Letterlijke religie heeft geen enkel nut. Het is slechts ter illustratie. Nooit mag de mens komen tot iets buiten zichzelf en dat gaan vereren terwijl de mens zelf niet veranderd. Dan zou de mens zichzelf bedriegen, wat in de valse kerk gebeurt. Alle uitwendige religie is zelfbedotterij. Projectie op de ander is een doodlopende weg. Het is de luiheid en gemakszucht van het lagere zelf die onder een sluier leeft. God is de wording in onszelf, wat ook de Hebreeuwse betekenis is van het woordje "Jehovah". In het Egyptisch is dit de Khep-Ra kever. Je zou KR daarvan ook als een afkorting kunnen zien, als de wording, de KR, door NTH, het baarmoeder principe, wat tegelijkertijd de diepte is van het

Korinthe raadsel, van KR.NTH. Hierin ontstaat het loon van de charismatische gaven in de Griekse grondtekst, want charis betekent loon. Dit is de opening van de hemelse zintuigen die de mens nodig heeft om in het paradijs te leven, oftewel de onderwereld. Hemel en hel horen in die zin bij elkaar als een scheppende, wordende, dualiteit.

Hoofdstuk 8. De Diepere Boodschap van Maleachi

In de mythologie van de Tweede bijbel gaat Jozef in de onderwereld op zoek naar een vrouw genaamd Elusiana, die hij in zijn dromen heeft gezien. Elusiana verwijst naar Louisiana, een staat in het zuid-oosten van de USA. De Tweede bijbel beschrijft de staten van de USA als raadselen. Zij vormen belangrijke sleutelen op de tocht door de onderwereld.

Louisiana was in het verleden een veel groter gebied als onderdeel van Nieuw Frankrijk, de Franse kolonie in Amerika. Dit gebied reikte helemaal tot aan Canada. Louisiana is een moerasland, en werd ook wel de Pelikanen staat genoemd. De Pelikaan komt ook weer terug in de vlag en het zegel van Lousiana. Moeras heeft in het Egyptisch de betekenis van transcendentie, van overstijging, 'beyond' (PEHU), wat ook verbonden is aan de dijen, billen en borsten van de moeder aarde, als de dualistische, tegengestelde scheppende krachten van de baarmoeder (PEHUI). Pelikanen zijn water- en moerasvogels die symbool staan voor de moeder. De pelikaan heeft een grote keelzak waaruit het haar jongen voedt met halfverteerd voedsel, wat een aspect is van de demonologie dat de moeder meehelpt met het doorvertalen.

In de oude talen is de vijand een dualiteit, en kan in sommige opzichten ook neutraal gebruikt worden. De vijand is in de oude talen, zoals het Hebreeuws en het Egyptisch, een tester. Denk bijvoorbeeld aan het woord 'satan', wat in het Hebreeuws gewoon een zelfstandig naamwoord is voor tegenstander, iemand die weerstaat, en wat zelfs God voor zichzelf gebruikte, God veranderende in satan, om iets te weerstaan (Numeri 22:22). Vandaar dat de Joden ook vaak een veel gebalanceerdere kijk op de satan hebben. De vijand is een toetssteen, direct of indirect. Er zijn dus goede vijanden en slechte vijanden, oftewel goede en slechte onderscheiding. Alleen door de toetssteen kan er ware informatie en communicatie komen. Het is dus ook een soort van messenger, wat ook de Hebreeuwse betekenis is van Maleachi, het laatste boek van het Oude Testament : "Mijn messenger." Het komt van het woord "malak", engel. Dat is dus de diepte en noodzaak van het neutrale woord "vijand". De "ach" of "akh" betekent broer, maar ook "hetzelfde", en ditzelfde woord komt uit de Egyptologie als zijnde het onderwereld-lichaam, de levende ziel in de onderwereld, als een soort parallel, een dubbel. De "broer" is dus een metafoor van iets in de mens zelf, als een tester, een messenger. Daar vangt het boek Maleachi ook mee aan. Jakob en Izav (Esau) worden erbij gehaald, en God maakt bekend dat hij van Jakob hield en Izav haatte hij :

1:3 - Toch heb Ik Jakob liefgehad, maar Isav heb Ik gehaat; Ik heb zijn bergen (har, promoties) tot een woestenij gemaakt en zijn erfdeel aan de tannah, woningen, der woestijn prijsgegeven.

Isav is dus een ander deel van Jakob, het "vijandelijke" deel, de toetssteen, de strijder, dat wat we ook wel "ruggegraat" noemen, oftewel het critische denken waardoor je geen meeloper wordt. Ook het "haten" moet in die zin verstaan worden, want al onze toetsstenen moeten getoetst worden aan de oneindige kennis. Er is dus ook een toets-haten, wat "onderzoeken op een afstand" betekent. Wij mogen namelijk geen ja-knikkers worden. Eerst moet alles getest worden, en onze testmiddelen moeten getest worden. Zo kom je uit bij de bron van al het testen : de gnosis. Onze testmiddelen mogen dus nooit indutten. Vandaar dat Jakob zijn Isav-bron nodig heeft, en die bron moet altijd onderworpen zijn aan de gnosis. Vandaar dat Isav tot de woestijn werd gedreven, om zo onderworpen te zijn aan de wetten van de hemelse natuur. Vandaar dat ook wij telkens tot de woestijn worden gedreven om onze middelen te zuiveren. Een drie-daagse kruisdood is niet genoeg. Hieronder lagen de mythes van Osiris, Aser, in de Egyptologie, die werd opgesloten in een kist, een kooi, als een teken van de restrictie door de heilige, hemelse wet. Dit komt ook weer terug in de Egyptische hieroglyphen. De ND (NOD) hieroglyph is het kruis, en wordt vaak afgebeeld met een pot, de NU, die er naast en onder ligt. Deze hieroglyph wordt de toetser genoemd, en ook de beschermer, als defensie, en is tegelijkertijd de communicator, de messenger. De NFR hieroglyph is een kruis op een gesloten ruimte, als een cirkel. Beide hieroglyphen wijzen op de kooi van Aser (Osiris) die eronder ligt. Het kruis heeft als uiteindelijke doel om ons tot de hemelse kooi te leiden, de heilige gebondenheid, of verbondenheid, met de hemelse Wet. Hierin kunnen alle valse wetten van de lagere aardse gewesten, van de lagere wil, afsterven. Alle vormen van aardse gebondenheid zijn schaduwen van de hemelse verbondenheid. In Egypte was de NFR hieroglyph een verwijzing naar de kroon van Boven Egypte, en betekende "goed en mooi". Demonologisch gezien leiden het kruis en de kooi tot de ware schoonheid en de ware overwinning, waarvan de Egyptische kroon een symbool is. Ook stond de NFR hieroglyph van "kruis en kooi" voor "keel en hart".

1:4 - Wanneer Edom (het volk van Isav) zegt: Wij zijn verwoest, doch wij zullen de puinhopen weer opbouwen – zo zegt de Here der heerscharen: Laten dezen bouwen, maar Ik zal afbreken; men zal het noemen: gebied van de rasha, en: het volk waarop de Here voor eeuwig toornt (ook : eeuwige verwerping).

Dit is een dualistisch vers. De RASHA stam is in het Hebreeuws de stam die afrekent met het huichelende recht van de stad. Het is ook de heilige onrechtvaardigheid, als de heilige vijand. De RASHA stam bespioneert het systeem van stadse wetsgeleerdheid en zoekt het te onderwerpen (Psalm 37 : 32). Zij zijn sterk anarchistisch en atheistisch in hun rebellie tegen de stad, maar zij zijn strijders van de woestijn moeder. David zei dat zij een nomadische stam waren. Zij trokken verder en niemand kon hen nog vinden. In het Aramees betekent dit dat zij niet meer overwonnen konden worden (Psalm 37 : 35-36). Ook zijn de RASHA stammen de recorders van de gerechtigheid, die alles vastleggen op tabletten in hieroglyphen. De "eeuwige toorn en verwerping" dient vertaalt te worden als "eeuwige toets", als het eeuwige Pniël waarin alles veilig en verantwoord blijft.

1:2 - Ik heb u liefgehad, zegt de Here. En dan zegt gij: Waarin hebt Gij ons uw liefde betoond? Was niet Esau Jakobs ach, broeder? luidt het woord des Heren.

De ach, de metaforische "broeder" is dus het duistere schaduwzelf van de mens in de onderwereld, en dit in positieve zin als de toetser, de heilige vijandelijkheid, en die toetser moet dus vereeuwigd worden, zodat er geen gaten ontstaan in het toetsen. Wij moeten komen tot het eeuwige toetsen, de eeuwige onderscheiding, om zo veilig te zijn, "gebonden" te zijn in de heilige wetten van de

demonologie. Dit gebeurt op het eeuwige Pniël, waar Jakob de goden moest toetsen door met hen te worstelen. Ons toetsen, onze "broeder", ons schaduwzelf, moet dus volkomen worden. Dat is ook wat ML betekent in het Aramees in het woord Maleachi, ML.ACH. ML betekent volkomen, als de overstroming, als de eerste melk na de (weder)geboorte. Maleachi betekent het volkomen worden van de broeder, als de vereeuwiging van het toetsen, van de communicatie, als een gevoeligheid die zijn climax bereikt, waardoor de zintuigen spontaan opengaan. Deze climax van het metaforische broeder-principe is de vader. De zoon is metaforisch, als het innerlijke kind van de vader, een deel van de vader zelf. De zoon staat voor het luisteren en gehoorzamen, wat ook de betekenis is van het geloof in het Grieks, pistis, en wat het Westen helemaal verkeerd vertaald heeft. In het Engels staat geloof als faith verbonden met faithful, wat getrouw betekent. De zoon is dus een bepaalde gevoeligheid die zijn climax krijgt in de vader-metafoor, wat onderworpenheid betekent, waarin de lagere wil afsterft. Het vader-principe is de climax van de demonologie, waardoor er dus daadwerkelijk een verbinding komt met de moeder dynamiek, en dan is geboorte het resultaat, de ontvangst. In die zin kan de zoon niet zonder het broer-principe, zonder zijn schaduwzelf, zijn toetser, worden tot vader. Het broer-principe is dus de brug, en wordt vereeuwigd door het worden van de vader. Dat is de diepere betekenis van ML.ACH in de grondtalen. Zintuigen kunnen alleen daadwerkelijk opengaan in de vereeuwiging. Ieder mens heeft deze dynamieken in zich. Het heeft dus geen zin om dat op anderen te gaan projecteren. De mens moet teruggaan tot zichzelf. Andere mensen zijn daar slechts een reflectie van.

En dit is ook de boodschap van het boek Maleachi :

4:5-6 - Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.

Elia was de depressieve woestijn-profeet, wat in het Nieuwe Testament werd voortgezet door Johannes de Doper, die werd beschreven als de teruggekeerde Elia. Ook hij was een woestijn-profeet. Juist door de depressie van de woestijn worden wij op onszelf teruggeworpen om deze dynamieken in de diepte van onszelf te ondervinden. Dit is dan ook de esoterische en metaforische diepte van Jezus die tot de Vader leidt. Jezus, de zoon, werd "omgebracht" door zijn schaduwzelf, Judas, om zo tot Vader te worden, oftewel van het toetsen tot de heilige verbondenheid. Zo werden de zintuigen hersteld, wat de esoterische betekenis is van de Heilige Geest, oftewel de komst van de geestesgaven, wat loon betekent in het Grieks, charis. Het heilige schaduwzelf leidt dus tot de nacht, wat dan ook weer de oorspronkelijke betekenis was van de Heilige Geest, ruh, in het Aramees, en wat in de islam ook naar voren komt. Zij strekken zich uit naar de grote hemelse nacht, in de Ramadan, het heilige vasten, wat metaforisch is voor het afleggen van het lagere zelf. Door de Arcturische lens van de lagere wil is dit geheel omgedraaid en verkeerd doorgekomen op aarde. In het christendom is dit nog slechts een karikatuur. Het gaat bij hen niet om het vertellen, maar om het tellen (van zieltjes en geld). Laten we daarom de diepere en oorspronkelijke boodschap van Maleachi serieus nemen.
3:1-3 - Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal; plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die gij begeert. Zie, hij komt, zegt de Here der heerscharen.
Doch wie kan de dag van zijn komst verdragen, en wie zal bestaan, als hij verschijnt? Want hij zal zijn als het vuur van de smelter en als het loog van de blekers. Hij zal zitten, het zilver smeltend en

reinigend. Hij zal de zonen van Levi reinigen, hij zal hen louteren als goud en als zilver, opdat zij de Here in gerechtigheid offer brengen.

Dit komt terug als de Johannes de Doper mythe in het Nieuwe Testament, maar deze mythe bestond al in Egypte. Johannes de Doper werd onthoofd, als een metafoor van de leegte, de depressie. In de hieroglyphen van het zevende uur van de Amduat in de Egyptologie is degene wiens hoofd is afgehakt afgebeeld aan de voorkant van Osiris, Aser, die troont in de omhulling door de amen-slang (mehen), als een facet van zijn kooi. In die zin moeten we ook de aanvallen zien van de islamitische onthoofders van de IS-cultus, dat het een schaduw is van veel diepere, esoterische principes, door de Arcturische lens van de lagere wil, die alles heeft verletterlijkt, verdraaid en gedramatiseerd. Het is dus een Egyptische onderwerelds-hieroglyph die geheel uit zijn context is gerukt en op tilt is geslagen. Door de ware esoterische kunst zal het terug moeten worden geplaatst in het museum. Dit gebeurt door de openbaring van de tweede bijbel. Alles zal teruggaan naar het museum. Alles zal zijn rechtmatige plaats krijgen.

Door bovenstaande kunnen we nu ook deze woorden van Jezus begrijpen :

Lukas 14

26 Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.

Haten betekent in deze zin dus testen, en niet zomaar blindelings volgen, en niet zomaar een ja-knikker worden naar hen. Haten betekent positief het onderzoeken, bestuderen, zonder vooroordelen, dus dat gaat veel verder en dieper dan valse liefde. In die zin heeft de heilige haat dus veel meer met tederheid en zorg te maken dan de westelijke christelijke liefde die de kennis probeert te verblinden. Zij volgen niet Jezus en het ruwhouten kruis, maar zoete, lieve Gerritje die elk degelijk onderwijs in de demonologie van hen afhoudt door verwennerij en magische woordjes, als slaapliederen.

De mens heeft zich allerlei beelden gevormd van anderen, als afgoden of vooroordelen. Al deze zelfgemaakte beelden moet de mens "haten" in de zin van loslaten en afleggen, om zo de woestijn in te gaan, het symbool van de onthechting, de leegte. In de diepte van de woestijn mag de mens zo komen tot de ware weerspiegelingen van de gnosis, om dit pad te volgen, om zo te komen tot de hemelse zee in de eeuwige woestijn.

Hoofdstuk 9. De Egyptische Wortels van Habakuk en Zefanja

Habakuk is een wat korter profetisch boek van het Oude Testament, zogezegd behorende tot "de kleine profeten", net zoals Maleachi. Habakuk leed aan ernstige profetische visioenen van geweld, en aan woede-uitbarstingen ten gevolge hiervan. Vooral in het Aramees wordt dit dieper en beter beschreven dan de latere Westerse vertalingen. In het Hebreeuws wordt duidelijk dat alhoewel deze visioenen en uitbarstingen heel erg zijn het ook een orakel is.

1:2-4 Hoelang, Here, roep ik om hulp, en Gij hoort niet; schreeuw ik tot U: geweld! en Gij verlost niet? Waarom doet Gij mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt Gij ellende? Ja, onderdrukking en geweld zijn voor mijn ogen, en er is twist, en tweedracht verheft zich. Daarom verliest de wet haar kracht, en nimmer komt het recht te voorschijn, want de goddeloze omsingelt de rechtvaardige, daarom komt het recht verdraaid te voorschijn.

Hier zien we even kort in de Westerse vertaling hoe ernstig dit was.

De vijand is een van nature neutraal en dualistisch woord voor strijder. Dit is dus een metafoor voor de toetser. Ieder mens is opgeroepen om te toetsen en het goede te behouden, niet om een blinde gelover of navolger te zijn. De toetser is een beveiligings-systeem. Die toets moet zo diep gaan totdat het een robotische impuls geeft, anders kan er nog inmeng zijn van de lagere aardse gewesten, de lagere wil. De toets is er dus voor om tot de hemelse wil te komen, die gebaseerd is op de oneindige kennis. HBG, HBK van HBK.KK, Habakuk, betekent in het Aramees de tegenstander, maar dit heeft hele diepe Egyptische wortels. De HB wortel betekent de triomf, de overwinning (Heb). En deze overwinning over de lagere wil transformeert alles tot een spel, tot een simulator, in deze Egyptologische wortel. De HB wortel is een messenger (Hebu), maar ook een verbintenis, als een collectie (Hab). De HB wortel heeft als symbool de ibis vogel die boven alles is uitgestegen (Hab), en heeft ook de betekenis van de overstroming, en een boot. Denk aan de mehen-slang op de boot van Ra die ook een spelbord uitbeeldt in het Egyptisch. Eén van de opdrachten van het leger (hab) is het maken van spelletjes, om daarbij anderen te helpen, en om diepte te brengen en veiligheid. Het leger moet simulators opstellen waarin veilig geoefend kan worden. De KK wortel betekent zaad (khukha) en het mixen, als het opstellen van bruggen (khakha). Als twee energieën met elkaar in aanraking komen dan is er een enorme electrische ontlading en energie-uitwisseling, en dan moet er getoetst worden om het zuiver te houden, dus vandaar dat dit kan overkomen als een enorm geweld, maar men moet tot de metaforische diepte hiervan gaan, hoe moeilijk dat ook is. Dat wil niet zeggen dat we niet boos mogen zijn wanneer dat nodig is. Habakuk gaat over de heilige boosheid. Het is nodig om de metalen te smelten en ze aan elkaar te verbinden, als het werk van de smid. HB is in de Egyptologie de vragen steller, de twijfelaar, de toetser (Heb). Ook onze boosheid moet getoetst worden. Er mag alleen boosheid zijn in de gnosis, in de heilige gebondenheid, niet in overmoed, zelfzucht of vooroordelen. De boosheid moet dus nauwkeurig gericht worden en zijn rechtmatige plaats krijgen in het proces en systeem van de gnosis. Soms is het geen tijd om boos te zijn, maar om te toetsen, alhoewel er wel een toets-boosheid is. Soms is het tijd om eerst het lijden te aanvaarden. Hiervoor zijn er verschillende seizoenen als in de klok en kalender van de gnosis. De mens moet leren klokkijken in de gnosis.

Zefanja, een ander kort profetisch boek in het OT betekent : sieraad van de wording. In de Egyptische wortel betekent het het aanvaarden van de eeuwige woestijn, als het lijden wat tot

vruchtbaarheid brengt, de bron in de woestijn. Dit is de Egyptische definitie van wat genade is, gracieus, als het aanvaarden van de tucht die tot leven leidt, als geduld, S-FEN. Sefi-Neheh, SFN, Zefanja, is Aser, Osiris, die in de diepte van de kooi tot de eeuwige woestijn komt. In het westelijke christendom hebben ze een hele andere, meer luie, definitie van genade, en is genade ook losgekapt van loon. In het Grieks was genade een vorm van loon (charis), maar het Westen vertaalde dit heel erg selectief. Genade is alleen geldig in de zin van rechtvaardigheid, bijvoorbeeld wanneer mensen ten onrechte zijn benadeeld of een hogere straf hebben ontvangen dan nodig was, dan krijgen ze genade. Er is dus een groot onderscheid tussen valse genade en heilige genade. In de Egyptologie wordt er gesproken over een eeuwige genade als een sieraad van geduld in het lijden, de onderwerping en aanvaarding van het lijden, wat optreedt wanneer de menselijke kom breekt, wanneer de mens aan zijn lagere wil afsterft. De mens moet eerst toetsen en niet zomaar blindelings alles aannemen. Eerst moet de mens worstelen, onderzoeken, zoals Jakob op Pniël, totdat de mens zoals Jakob breekt en zijn lagere zelf heeft overwonnen, om zo in contact te komen met de gnosis. De mens moet deze strijd en dit lijden aanvaarden en in die zin gracieus zijn. In het Aramees spreekt de SPH, de SF-wortel van Zefanja, over een natuurlijk overgangsgebied tussen woestijn en water. Alleen in de eeuwige woestijn kan de mens aan zichzelf afsterven, want eeuwig is een metafoor van het volkomene. Alleen als de mens diep genoeg doordringt in deze woestijn, door gracieus te zijn, door de Egyptische Zefanja wortel, dan komt de mens vanzelf als in een natuurlijk proces tot het levengevende water.

Westelijke christenen zijn de aanbidders van luie, valse genade, helemaal uit de oorspronkelijke context gerukt. Deze valse genade is de poort tot hun valse hemel. Die genade kun je ontvangen door geloof, een andere luie afgod die zij aanbidden. Voor die genade en dat geloof hoef je helemaal niets te doen, en mag je ook niets doen. Het komt je zo je mond inrollen als je hun heilige toverformule opprevelt. Zorg dat je Jezus er in betrekt en dat je in Jezus gelooft, en dan is het klaar. Natuurlijk is dit allemaal vanuit een boekje wat van generatie tot generatie is doorgegeven, en ook van taal tot taal vertaald is, en waarin zo de werkelijke betekenis verloren ging. Het is allemaal van horen zeggen, terwijl hen die door geopende zintuigen zelf de hemel hebben gezien weten dat alleen degenen die de hemel worden tot de hemel kunnen gaan. En de hemel is gewoon de gnosis. Het goddelijke betekent wording in het Hebreeuws. Het is een werkwoord, een school, geen geloof. Door blindelings dingen vanuit een gegeven boekje te geloven begeef je jezelf op glad ijs. Het gaat ook niet om het materiële. Vaak moet je er ook nog grof geld voor betalen om het heilige boek van de westelijke christen op je bureau-tafel te krijgen. Men koopt dus gewoon genade en geloof in. Het is een truukje. Door de Arcturische lens is dit zo op aarde geprojecteerd. Het ware gracieuze is de diepte in alles zien, en dat je zo alles ook poëtisch kunt aanvaarden als een raadsel. Het is het pakpapier van een cadeau wat je zelf kunt worden. Het is iets wat je zelf kunt winnen en verdienen, als in een spel, op een school. Het gaat niet buiten jezelf om. Het gaat om de wording, maar dit wordt in het ongeletterde westelijke christendom verafschuwd, want zij moeten juist de mens dom houden voor een markt. Genade en geloof houden de mens dom, wat tegengesteld is aan de gnosis. Domme mensen zijn dus een sta in de weg, maar zijn ook een raadsel. Zij houden dus zelfs voor ons de sleutel vast om verder te kunnen komen. Daarom moeten wij veel aanvaarden, wat ook de boodschap is van de Egyptische wortels van Zefanja. We kunnen niet ontkomen aan de woestijn. We moeten er doorheen, en kunnen niet halverwege terugkeren. In de woestijn gebeurt vanzelf het wonder van de natuur, het wonder van de Vur en de Bilha. Als we blijven doorlopen zullen we vanzelf in het beloofde land komen. Dit is al om ons heen in alle dingen gecodeerd. Het is iets wat de mens moet ontdekken.

De seizoenen zullen dus in elkaar overlopen door natuurlijke processen van verbrokenheid. De mens die toetst en hierin niet opgeeft wordt tegemoetgekomen in de gnosis door een soort van breekpunt, en dan stroomt er gnosis binnen die de mens niet meer kan tegenhouden. Er is een verbinding gekomen, een overstroming, want de mens is als Jakob op de heup geslagen, als een beeld van het open zijn van de hemelse zintuigen. Nu aanvaart de mens het lijden als metaforisch onderwijs, totdat de mens hierin nog een keer breekt, en de strijd weer begint. Zo vloeien de seizoenen telkens in elkaar over. Het eeuwig evangelie vertelt hier ook over, in de zin dat als er een wond is, dan zal ook de wond gestoken worden, zodat er nog meer diepte komt.

Joringel 3

1. Te vaak in mijn wonden gestoken, nu ben ik tot onder het zachte gedaald, tot diep onder het roze.

2. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt.

De Nieuwe Handelingen 4

7. Ze hebben me gestoken, die bijen des hemels, en nu ben ik dan honing van het kruis, driemaal verbroken, driemaal op dezelfde plaats gestoken. 8. Ze schiepen daar een wond in een wond, als een waterig trauma, geen kracht meer om op te komen. 9. En de derde steek was dan om te doden, om mijn ogen te openen. Ze stak mij diep, de zoete spin, en nu stroomt geurige wijn. 10. Het gebak der eeuwen is niet meer te vertrouwen. Steek mij nu, voordat het te laat is. 11. Ziet het bloed is vlees geworden, waar winden tezamen komen, waar harten elkaar verstaan, zo diep gestoken.

8

1. Gij eet dan honing van de dood, nadat gij driemaal bent gestoken. Neem hen mee tot de velden, en maak hen wijs.

9

7. Hebben wij macht over de dood, als wij viermaal zijn gestoken, als bloed tot wijn wordt. Het bloed is vleesgeworden, het heeft onder ons gewoond, maar wij hebben het niet geweten, wij hadden alles vergeten, in de vierde dood. 8. Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien, maar ik kan de tijd niet draaien. 9. Ik wacht om een vijfde keer te worden gestoken. In al die ellende keer ik mij, we ontmoeten elkaar zij aan zij.

10

1. Zij heeft mij vijf keer gestoken, zij heeft mij vijf keer gebroken. 2. Alles deed pijn, maar van het kruis zingt zij, als van zoete dromen.

5. Na de vijfde maal, alles weer één taal, na de vijfde seconde, alles weer verbonden. Het leek wel duizend jaar, maar het was maar een seconde. 6. Als je zo diep gestoken bent, dan beleef je alles anders.

De Openbaring van de Rode Steen V

4. Witte roos, tederheid na de steek, wonden veelvoudig gestoken, nu spiegelt het dan in de wind, al die gezichten die ik was vergeten.

Hermitaten 34

1. Het zicht is als een spiegel. De witte spin heeft gestoken, om beminden tot de mystiek des Heeren te brengen. Als witte sneeuw kende de Heere u, hen die Zijn paarlen dragen. Het schuim van rozen droegen zij als het schuim der rozenwijn.

De Nieuwe Openbaring III, 5

31. Goed is het dan om tot stilte te komen en goed is het dan om gebroken te worden, want zijt gij niet allen afgedwaald. 32. Ik dan ben de Goede Herder, en ben reeds geweest waar gij komt. Weet dan dat gij door het lijden elkander hebt leren kennen, en door de muren van elkanders harten bent heengebroken. Weest dan met elkaar verbonden in het lijden, en het ijs, want buiten lopen de wolven wachtende om datgeen te verslinden dat losgeraakt is en achtergebleven.

Hoofdstuk 10. De Heka-wortel van Haggai

De gekooide ziel dwaalt in de diepte door de woestijnen, en kan de dingen die hij wil bereiken niet bereiken. Alles ligt ver weg, te ver. Het is onbereikbaar. Er zijn allerlei restricties opgelegd waar de gekooide ziel zich het hoofd over buigt.

Het vierde uur van de nacht in het Egyptische Amduat-boek van de onderwereld gaat over deze tocht door de woestijn. Het uur is natuurlijk een metafoor voor een bepaald seizoen waardoor de mens heengaat. In het vijfde uur van de nacht vindt het wonder in de woestijn plaats. De mens bereikt hier de verborgen grot van de transformatie. Het vijfde uur is het uur van Heka, een mysterie wat altijd op de boot van Ra aanwezig is, achter de peddels, als de stuurman of veerman. In het uur van Heka vindt het wonder van de woestijn plaats waarin alles wat de mens in de woestijn verloren heeft weer opgebouwd wordt, weer bereikt wordt, maar dan op een hele andere manier, veel dieper, en beter, als de herbouw van de tempel. Dit komt ook weer terug in het boek Haggai in het Oude

Testament, wat ook een kort profetisch boek is, als één van de zogeheten "kleine profeten". HEKA is namelijk de Egyptische wortel van Haggai.

De verborgen grot is gelegen in het hartje van de woestijn, boven de poel des vuurs, die ook een poel van genezing, verjonging en wedergeboorte is. De poort wordt bewaakt door de tweekoppige leeuwin AKER, de Egyptische moeder aarde. De poel des vuurs is haar baarmoeder.

In spreuk 96 van het Egyptische dodenboek wordt het speeksel van Aker besproken, de dubbelhoofdige leeuwengodin van de aarde verbonden aan het Haker-feest, het vastenfeest van de opstanding van Osiris, ook verbonden aan Hagar, de moeder van Ismaël. Dit speeksel is om de vijand tot rust te brengen. Hier komt dus oorspronkelijk de mythe van het speeksel van Jezus dat de blinde genas vandaan. Het speeksel was oorspronkelijk ook een beeld van de sexualiteit, verbonden aan de Aker, die de vijand overwon, dus in die zin is sexualiteit demonologisch, en als het eenworden met de godin van de aarde
.

De Aker-leeuwinnen kijken tegengestelde richting op, en zijn genaamd "gisteren" en "morgen", als een beeld van verleden en toekomst. In de Sarcofaag-teksten van het Midden Rijk komt Aker voor als de veervrouw van de nachtboot van Ra, wat haar gelijkstelt aan Heka. Het Hebreeuwse woord HAKA, hagah, is het grommen van een leeuw als beeld van het mediteren en het verbeelden. In de verborgen grot lag het lichaam van Sokar, een vorm van Osiris, en een mengsel met Ra. Sokar is hij die op het zand staat, of in de woestijn, als een beeld van Ismaël, die de woestijn was ingezonden, samen met zijn moeder, Hagar. Hagar bewaakt dus het lichaam van Ismaël, als een vorm van Heka, wat dualistisch is. Heka betekent ook transformatie, wat plaatsvindt door tegenstellingen, ook door de tegenstelling tussen de man-pool en de vrouw-pool.

In die zin zijn het vierde en vijfde uur belangrijke onderdelen in het esoterische sieraad, van woestijn, tot wonder in de woestijn. Aan het einde van het vijfde uur staat Sokar tussen de dubbele Aker-leeuwinnen in. Zowel Heka (heqa) als Sokar (skr, skkr) betekenen ook de verhongering, als een beeld van het leeg worden, de ramadan. Dit is in het Egyptisch verbonden met komen tot de details, tot decoreren. Ook is het verbonden aan het openen en openbreken van een deur (seqer).

Het tweede uur wordt in het boek der poorten omschreven als het uur van Aqebi, oftewel Geb, de baarmoeder van de aarde, de onderwerping van de lagere aardse wil. Aqebi werd in het Hebreeuws Aqep, de voet (of billen) die de kop van de slang zou "vernietigen", meer als in een persen en begrijpen. In het Grieks werd dit de Agape, maar dit is in het Hebreeuws nog steeds verbonden aan de baarmoeder. Ook het tweede uur van de nacht is een belangrijk onderdeel van het demonologische sieraad, om zo veilig te blijven tegen het christelijke hedonisme, oftewel het grote Toronto (de genotzoekers, golddiggers). Het is dus om veilig te blijven tegen clownsgeesten die ons maar wat graag op hun joyride willen meenemen. Ook zijn dit verjaardagsgeesten. In de Egyptische uren van de nacht liggen hiervoor dus de antistoffen. Zo kunnen ook de verwesterlijkte spookverzen van de bijbel geneutraliseerd worden. Het is dus het noodzakelijke werk van de smid. Dit gaat verder in het derde uur, wat soms ook als onderdeel van Aqebi, Geb, wordt beschreven.

De uren van de nacht beschrijven dus de verwondingen, de doorstekingen van het hart en tegelijkertijd de sieraden die er doorheen gaan, als piercings, als de demonologische sieraden van

het hart. Vandaar dat de verscheuringen en doorstekingen van ons hart niet voor niets zijn. In het derde uur van het boek der poorten, wat ook een uur van Aqebi, de baarmoeder van de aarde, is (Geb), wordt dit extra intensief besproken. Hier gaat de boot van Ra over de poel des vuurs, een facet van Geb, en moet de mens leren loslaten en leren belonen met rechtmatig loon. Vandaar dat de mens hierin onderscheiding (s-ten) moet krijgen. De mens kan niet als een wilde weldoener zomaar overal loon gaan rondstrooien. Zij die juist leren belonen zullen meesters van transformatie zijn, wat wordt voorgesteld als graan wat vanuit de poel des vuurs groeit. Graan is ook weer een beeld van het hart en de troon, waarin overwinning dan transformatie door begrip betekent, oftewel inzicht in de diepte van de dingen. Ook wordt er zo een heilig bier van graan (gerst) gebrouwen in de poel des vuurs voor hen. In de poel des vuurs worden twaalf goden afgebeeld waarvan één een kruis-hieroglyph draagt, en een ander een omgekeerd kruis, en weer een ander een voet op een rond uiteinde. Deze hieroglyphen komen ook weer terug in de christelijke mythologie. De voet komt als het Hebreeuwse AQEP terug in Genesis waar deze de kop van de slang onder zich heeft. De AQEP, de voet, beeldt dan ook het zaad van de vrouw uit. Deze twaalf goden staan tussen het graan in waar de boot van Ra langsgaat. In het christendom werden dit de twaalf discipelen van Jezus. Zij vertegenwoordigen ook de twaalf uren, de twaalf seizoenen.

De poel des vuurs is om te toetsen, iets waar ieder mens doorheen moet. Alles moet namelijk getoetst worden. Ook komt de mens op de boot in de poel des vuurs andere boten tegen, zoals besproken wordt in het Amduat-boek. In de poel des vuurs lopen namelijk alle dimensies over, en ontwikkel je de zintuigen van de gnosis.

Hoofdstuk 11. De Verloren Paradijselijke Hersenklier

De mens die zichzelf had opgeofferd voor de gnosis werd door Ra in het eerste uur van de nacht verborgen voor hen die op de aarde woonden. Deze mens werd verborgen in de woestijn, en aan deze mens wordt het oog van Ra gegeven, het oog van visioenen, van visie en een dieper inzicht. Zij die in de woestijn zijn moeten hier leren de anderen in de woestijn te belonen, en zij worden zelf ook beloond in het eerste uur, en hier ontvangen zij hun kronen. Natuurlijk is de kroon metaforisch. Het is zeker niet het oppervlakkige wat vandaag de dag in het Westen over de kroon wordt geleerd.

In Abydos was er het haker-feest, het vastenfeest, de Egyptische Ramadan, om de opstanding van Osiris en de overwinning over zijn vijanden te vieren. HAKAR is in het boek der poorten een godin of groep godinnen die rondom het altaar of de tabernakel staat, als een beeld van de kroon, de hoofdtooi. In de Aramees-Hebreeuwse talen is de kroon een schedel of kop van een verslagen demoon, als een beloning, een trofee. HAKAR komt in het OT voor als HAGAR, de moeder van Ismael. Hakar wijst ook op de AKER, de dubbele Egyptische wachter van de onderwereld met de

twee leeuwenhoofden, als een beeld van de dubbele moeder, de vrouwelijke vruchtbaarheid. De kroon is in het Hebreeuws-Aramees een cyclus, als het sieraad van de uren. De kroon brengt tot knielen in de Hebreeuwse wortels (qodqod-qadad). In de kroon zijn dus alle uren van de nacht vastgelegd, waardoor de mens door de uren kan gaan om tot de diepere gnosis te komen. De kroon is een teken van overgave, van zelf-opoffering, het begin van de tocht, niet het einde. In het eerste uur van de nacht wordt de kroon ook voorgesteld als de nek, of een halsketting.

In ieder geval komt de verberging in de woestijn terug in het Mozes verhaal in het OT, en in Openbaring in het NT :

12:4-6 - En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

12:14-16 - En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd.
Deze verberging is niets anders dan een dimensie-shift, een overgangsgebied, waardoor de mens losbreekt uit de materiële gevangenschap en komt tot de diepere frequenties. In de Egyptologie is dit de peh of peh-t, het bereiken van een plaats of object, wat aan het einde, of in het diepste, van de nacht gebeurt, als de afsluiting van een boek. Het is het wortelwoord van de pehuit, de anus, maar dit komt ook weer terug als de achterkant van de nek, als zijnde een lichaamsdeel in het gebied van het hoofd. Het is ook een woord voor fundament, verbonden aan pehu, beyond, oftewel transcendentie. De pehuit, de anus, is in het Egyptisch ook een aanhangsel, een sleeptouw van een boot. In het Surinaamse bijbel gedeelte van de tweede bijbel wordt de anus beschreven als een klier in de hersenen. Oorspronkelijk is de anus dus veel meer dan alleen maar de ontlaster.

Er is ook een ander Egyptisch woord wat gebruikt wordt voor anus en dat is mau-t, wat de kern of moraal van een verhaal is, en de totaalsom, de conclusie. Het is verbonden aan de mahet, de tunnel, de doorgang, en heeft als wortelwoord maha, het achterhoofd, of de achterkant van de nek, en mau, zachtheid. In de Surinaamse bijbel van de tweede bijbel is de anus dus ook een onderdeel van de hersenen, als een hardheids-zintuig wat functioneert door het meten en registreren van zachtheids-waardes, de oeroeboel.

In de stad mag het woord niet genoemd worden, want dat is vies, en er mag ook niet over nagedacht worden, want het is als de verboden vrucht. De stad wil niet dat de mens zicht krijgt op wat de anus is, en de kerk ook niet. Toch is het een lichaamsdeel door God geschapen, als een evenbeeld van God, en horen alle lichaamsdelen met elkaar samen te werken, dus ook de anus (I Korinte 12-14). Maar in de stad staan de hevig opgedoste dametjes met hun oma-knotjes met hun spiegeltje, en hun parfumspuitjes om het geheim van de anus te verbergen. De anus is in hun ogen alleen maar iets vies waar je niet over mag praten, en het is door hen gedemoniseerd, net zoals wat andere belangrijke lichaamsdelen. In de achterbuurten daarentegen is het totaal het tegenovergestelde. Kleine jongetjes wordt het van jongs af aan geleerd de anus van vrouwen te aanbidden, maar dan op een hele onbeschofte, onrespectvolle manier. Het wordt enorm overdreven als een karikatuur, en ze missen de gnosis. Ook zij zijn de bewakers van het geheim van de anus. De dametjes in de stad met hun oma knotjes en hun lange jurken gebruiken de parfum spuit als een insectenverdelger, maar ze

vernietigen de hele natuur. De kleine jongetjes uit de achterbuurten voelen zich tekort gedaan door de rijken, en voelen zich monddood gemaakt door de aristocratie, de stropdassencultuur, en in hun pijn gaan ze zo in hun overmoed en ongeduld door mooie muziek heenpraten op een geforceerde manier, wat ze dan rap noemen, uitgesproken als rep. Ook duwen sommigen van die onzekere, roekeloze jongetjes als een karikatuur hun borsten overdreven vooruit, en hun buiken, terwijl anderen het meer doen door met dure sieraden te lopen, zo glimmend mogelijk, wat ze zelfs in hun mond laten implanteren, om maar zo rijk mogelijk over te komen. De weg van de gnosis en van het kruis kennen ze niet. De achterbuurt en de stad, elkaars tegengestelden, maar ze werken met elkaar samen, als bewakers van het anus-geheim. De achterbuurt heeft een valse anus, en de stad heeft een anti-anus, als een smetvrees. Die trekken zo een blik politie-agenten open als iemand te dicht bij de verboden vrucht komt.

De moeder anus is in het Sanskrit, de heilige taal van India, de vrucht van het paradijs. In de tweede bijbel gaat het veel over geboortes door de moeder anus. De anus is de poort tot de onderwereld, en het afsterven aan jezelf. Het is het gebied van de verbeelding. Oorspronkelijk was het dus een hersenklier, en die is door buitenaardsen weggesneden uit de hersenen, opdat zij over de mens konden heersen. Zij hebben de mens onderworpen aan de pijnappelklier, het slaap en waak ritme. Het is dus van belang om de anus klier weer te ontwikkelen. Er is een planeet genaamd "Hart en Anus", een zacht rood-roze planeet, die de energie bewaart waarin het hart van de mens verbonden wordt met de oorspronkelijke anus-klier in de hersenen. Het is een zachte substantie in de hersenen die moet ontwaken. Als die verbinding is gelegd kan de mens zich weer aanleren creatief te zijn, creatief te denken. De new age leert de mens zich helemaal blind te staren op de pijnappelklier, als het derde oog, maar het houdt de mens vast in zwaar materiele spirituele systemen van de lagere aardse gewesten, en draait vaak om een markt. De mens wordt zo een slaaf van de new age. Er wordt zo een soort van overmoedige dronkenschap in de mens opgewekt, waardoor de nodige demonologie uit het oog raakt. Het licht vreet alles weg.

Er kan beginnen worden met een link tussen het hart en de anus klier in de hersenen, een zachte substantie in de hersenen, diep in de hersenen. Zo vertalen we dan het Egyptische "achterin" met diep, want het ligt in het voorhoofd. De pijnappelklier ligt in het achterhoofd, en wordt door de New Age vaak gezien als de deur tussen lichaam en ziel, als de zetel en het centrum van de ziel.

De pijnappelklier brengt een hele zware energie, terwijl de anusklier een hele lichte energie brengt en aanboort.

Dan is het van belang om te leren ademen vanuit de anus klier in het voorhoofd, vanuit de lichte energie. Je kunt dan je ogen sluiten en zien wat voor beelden er verschijnen op je netvlies, maar als er niks gebeurt is dat ook goed. Adem dan diep in en uit, je richtende op de anus klier in het voorhoofd, de zachte energieen tot je nemende. Het is een klein zacht watervalletje in het hoofd. Eerst moet het ontdekt worden, en moet men erdoor leren leven, vanuit de hartlink, dus vanuit de hartbron. De energie stijgt vanuit het hart omhoog tot de anusklier, en die adem je dan in en uit, zodat er een cirkel onstaat tussen hart, anusklier en longen, als een cyclus. De pijnappelklier is ontzettend overbelast. Het hoe en wat van de anus klier is vrijwel onbekend voor de mensheid. Zo mag je een verbinding maken met de planeet "Hart en Anus". Zoals de Egyptologie de anus

beschrijft is het een sleeptouw, om de mens voort te trekken, zodat de mens niet achterblijft of afwijkt, en dit ligt in de "diepte" van het hoofd, in het voorhoofd. Deze planeet is onbekend voor de mensheid, maar wordt alleen getoond aan hen die de diepte zoeken in de gnosis. Zij die stads leven en blijven leven zullen het nooit zien. In het Sanskrit, de heilige taal van India, is dit dus een esoterische verdieping van het Adam en Eva verhaal, de anus klier als zijnde de verboden vrucht. Als de mens van die vrucht neemt, dan sterft de mens aan zichzelf af. Door de Arcturische lens is dit grote geheimenis geheel anders op aarde geprojecteerd, als een raadsel. Stort jezelf er niet in, maar ontraadsel het. In het paradijs is de tong van de mens, oftewel het spreken, de taal, onderworpen aan de anus klier, als zijnde aan de transcendente opslagplaats van de gnosis, wat ook verder besproken wordt in het Surinaamse bijbel gedeelte van de tweede bijbel. De tong van de mens maakt dus een verbinding met de paradijselijke hersenklier, de vrucht, en wordt zo beteugeld. Een wachter wordt er zo voor de tong gezet, ook als een proces van de heilige gebondenheid, wat een heilige verbondenheid is. Deze hemelse klier trekt de mens voort. Waar dit niet gebeurt komen demonen om de mens voort te trekken, geheel de verkeerde kant op.

In het Sanskrit was de anus oorspronkelijk een zintuig. De dames in de stad en in de kerk met hun witte poederdoosjes en hun parfumspuiten gebruiken dit zintuig niet. Ze kennen de geheimen van dierenwereld ook niet, want ook dat is vies. Waar komen die "dames" vandaan ? Het zijn gimmicks, reclamespotjes van de stad. Ze hebben heel wat te verbergen. Ze zijn apathisch en hebben smetvrees. Ze verkopen een product : een schoonmaakproduct, dus smetvrees is de beste advertentie strategie. Het zijn clowns. En de kleine jongetjes in de achterbuurten en krottenwijken rappen over de vrouwen anus alsof het hun enige bezit is. Maar ze kennen de betekenis niet. Ze verkopen het. Het zijn pooiers.

Sinds alle lichaamsdelen een reflectie zijn van het goddelijke en van de natuur is het dus ook een hemelse plaats, een natuurverschijnsel. De anus klier in de hersenen is als de vulkaan van zachtheid, niet noodzakelijk van vuur, zoals hemelse zonnen ook niet van vuur hoeven te zijn, maar gewoon van bepaalde natuur-polen, zoals ijs, hardheid, water, aarde, klein, groot enzovoorts. Deze vulkaan heeft haar eigen zoetheid, geregeld door de zachtheid. Eerst moet alles zacht en zwak worden, wegvagen, zodat de lagere aardse wil kan sterven, en al het valse harde in ons kan afbreken, want dit houdt ons tegen. Alle lagere aardse muren moeten afgebroken worden. We mogen komen tot de zachte wateren van de hemelse natuur om tot diepere transcendentie te komen. Alles wat hard en vast is, met een hoge materiele dichtheid moeten we loslaten, om zo dieper te komen, dieper te zwemmen in dat wat de vulkaan heeft losgelaten. Deze vulkaan kan ons hele lichaam laten onderlopen. Al het valse "zelf" moet afsterven, om zo tot het ware zelf te komen, de hogere wil van de goddelijke natuur die de gnosis kent. Het is een buitenaardse ervaring.

Vanwege de Egyptische oorsprong kan er ook gezegd worden dat wanneer de islamieten op zoek zijn naar het wonder van de nacht, dan zijn ze in de Egyptische taal op zoek naar de verloren geraakte hersenklier, of anus klier. Buitenaardsen hadden geklooid met de menselijke genetica. Zelfs als een mens sterft is er geen makkelijke ontsnapping, want een beetje shamaan weet wat er in het hiernamaals te wachten staat, wat een verlengstuk van dit leven is. Geen letterlijke hemel of hel, maar scholen, gerechtshoven, gevangenissen, ziekenhuizen enzovoorts, net zoals op aarde. Elke "een beetje shamaan" weet dat de tandarts de grootste vijand is, zowel hier als in het hiernamaals, die kinderen van jongsaf aan gedwongen implanteert, in het bot, want tand is bot. Alle lichaamsfuncties worden zo in de war gestuurd, want het lichaam zal dit niet accepteren. Het lichaam herkent het niet als lichaams-eigen en gaat er dan omheen werken met alle gevolgen daarvan. Ook zijn de stoffen die gebruikt worden vaak supergiftig, en de zenuwen komen zo onder een enorme druk te staan. Bot-implantaties, oftewel vullingen, hebben hoge gezondheids-risico's, en in het hiernamaals gaat deze kermis rustig door, en ook geheel door het lichaam heen. Buitenaardsen krijgen macht door implantaties, en zo monitoren ze elke ziel. Sterven is geen uitgang uit de matrix. Neen. Het is het begin voor velen, want dan pas gaan ze zien waaruit ze voortkwamen. De tandarts is dus een reflectie van iets zwaar demonisch wat zich diep in de onderwereld afspeelt. Hierover wordt ook volop in de tweede bijbel gesproken, zowel door verhalen als recht voor z'n raap. De aarde is onder een grote vloek. Het materiaal wat in het hiernamaals in de gestorven ziel wordt gespoten is genaamd "snode". Het is een verzamelnaam voor een heleboel soorten, zacht, hard, metaal, plastic, enzovoorts. Het wordt dus niet alleen in de tanden gedaan, maar ook in de kaken, en in andere botten van het lichaam, zowel bewust als onbewust. Dit zijn allemaal de gevolgen van het niet hebben van de anus klier in de hersenen.

Shamanen zijn dan een soort esoterische tandartsen die deze gevaarlijke en giftige stof, snode, kunnen verwijderen, en zij kunnen het bot weer aanvullen met een geheel natuurlijke lichaams-eigen stof, maar nog wel belangrijker is het activeren van de anus klier, anders is het dweilen met de kraan open. Tandartsen zijn het gevolg van het niet compleet zijn van het menselijk lichaam. Het zijn nare bijverschijnselen, en veel mensen hebben niet eens door dat de wortel van hun problemen het werk van de tandarts is. Ook worden tandarts-gerelateerde problemen doorgegeven van geslacht tot geslacht. Het zit diep in de genen van de mens. Tandartsen zijn geen vrienden van de gezondheid, maar vijanden, en vijanden van je ziel. Ze leggen de basis voor veel ellende, psychisch en lichamelijk, voor een kind. Daarom is het van belang al zo vroeg mogelijk te beginnen met het ontwikkelen van de verloren paradijselijke hersenklier. Snode is hypergevoelig gevangenismateriaal, een gevangenis-implantaat wat je onder stroom zet zodra je probeert het te verwijderen. In de ontsnappingspoging vallen veel doden, vaak door zelfdoding. Het spul zet je op tegen jezelf. Blijf daarom dichtbij de gnosis en bij de demonologie. Er is een weg.

Veel mensen weten niet dat het "snode" is wat hen lastigvalt. Het kennen van snode is al het halve werk. Die implantaten liggen door het hele lichaam en tappen de mens af, houden de mens in de gaten, en besturen de mens.

Door de paradijselijke anale hersenklier in het voorhoofd kan de mens beginnen los te komen van deze implantaten. De mens moet terug naar de paradijselijke vrucht van de gnosis. Het is dus een menselijk lichaamsdeel wat een sap afgeeft, uitscheidt, een sap om de snode-illusie te verbreken. In de onderwereld is hierover een grote strijd. De anale hersenklier zal elk beetje snode in ons lichaam

onder stroom zetten en het losweken, maar dit is verbonden aan een heleboel wetten, en is een oorlog. Snode heeft ieder mens de oorlog verklaart, en wil ieder mens geheel voor zichzelf innemen. Alle tandartsen die niet esoterisch en holistisch zijn, dus tandartsen die spelletjes spelen met de mens door hen te implanteren in het bot met allerlei chemische en zwaar metalen rotzooi, zijn zwaar bezeten door Snode, en dit soort demonen vangen ook de mens die sterft op om ze verder te implanteren voor het hiernamaals. Zo dolen vele zielen rond met die troep in hun mond, op zoek naar een shamaan om hen hiervan vrij te helpen. De anale hersenklier is een portaal van transformatie, als een tuner. Ook is het het tegenovergestelde van een naaimachine, als een zachtmachine. Stel je in je voorhoofd een klein machinetje voor als een naaimachine, maar dan tegenovergesteld, in de zin dat het geen harde, scherpe naald is maar een geheel zachte, vloeibare pin die door een bepaald sap je verscheurde hart weer aan elkaar "naait". Ook je hersenen zelf worden zo geheeld door deze softmachine. Het is een soort roze spul. Het maakt contact met parallelle werelden, en kan op basis van gnosis-principes bepaalde contacten daarmee herstellen. Het is een shifter en een switcher tussen de dimensies.

Het punt is dat de anus en de anus klier een bepaald trillingsgetal heeft wat door het hele lichaam heen hersteld dient te worden, omdat buitenaardsen dit trillingsgetal hadden uitgedoofd om het zaakje over te nemen. Wij bekijken dit dus vanuit medisch-esoterisch oogpunt, vanuit de demonologie. Het materiële is corrupt, maar wijst door naar een diepere realiteit, diepere principes. De mens mag komen tot deze verborgen zee van paradijselijk hormonaal sap met dit trillingsgetal. Het is het trillingsgetal van de zacht rood-roze planeet "hart en anus", wat een anti-stof afgeeft tegen corrupte straling van ondermeer Venus en Rigil Kent die beiden garant staan voor zg. overschoonmaak, te sterk geconcentreerde schoonmaakproducten, te chemisch en aggressief, gebaseerd op smetvrees, gebrek aan demonologie.

Hoofdstuk 13. De Verborgen Egypte-Wortel van Ezau

Het leven bestaat uit zware worstelingen met energetische parasieten. Velen vechten er niet meer tegen maar hebben het gewoon op een contract of vriendschap gelegd met de parasieten, en gaan nu door het leven als vrolijke, gezellige mutsen en dozen. Zo zijn ze zelf een parasiet geworden, en willen daarom ook niets weten van de diepte en de demonologie, want dan gaan er teveel alarmen in hun hoofd af, en dan moeten ze weer worstelen. Ze gooien liever alles overboord om in een leugen te leven, de zachte, comfortabele, warme kokon van het eeuwige zelfbedrog. De weg van het kruis kennen ze niet. De prijs is hen te hoog. Ze hebben smetvrees. Zo schrobben ze hun huis, maar niet hun ziel. Het worden keukenfiguren : veel eten om alles te vergeten. Alles moet vooral mierzoet

zijn, als een goed antidepressivum. Voor de rest gebruiken ze alcohol om alles weg te spoelen, en dat geeft ook nog eens een extra boost, een vrolijke hik. Zo gaan ze met een parasiet door het leven. Ze houden zichzelf voor de gek, en alles is omgekeerde wereld.

Jakob en Ezau worstelden al met elkaar in de moederschoot. Jakob werd een tentenman, een huiselijk type, een muurbloem, meer romantisch, terwijl Ezau meer buitenshuis was, een jager ... veel bruter ... Jakob was meer een gezelligheidsmens, terwijl Ezau een eenling was, altijd op pad, altijd in de natuur. Jakob was ook meer een prater, en had een goed contact met zijn moeder. Veel mensen kunnen zich daarom ook meer vinden in Jakob dan in Ezau. Ezau was veel ruwer en abstract, veel onbereikbaarder, en daarom ook veelal verkeerd begrepen. Ik hield er vroeger altijd van om naar dominees te luisteren om te horen wat ze over Jakob en Ezau te vertellen hadden, en het kwam meestal op dit soort dingen neer. Al het geneuzel blijft lekker aan de oppervlakte, terwijl de oorspronkelijke grondteksten en de Egyptische achtergrond veel interessanter zijn. In het Hebreeuws staat er dat Ezau zijn eerstgeboorterecht, oftewel de aan hem beloofde erfenissen, verkocht voor rebellie, het loskomen van het civiele, de sociale norm, wat de rode soep in de wortel betekent. Het is een "gewelddadige", vechtlustige passie voor de gnosis, en daar gaf Ezau graag zijn aardse, lagere rechten en verplichtingen voor weg. Ezau wilde nog meer loskomen en dieper de natuur in. Ezau wilde het barbaarse, wilde pad op, en dat verkocht Jakob aan hem, in de zin dat Jakob de sociale verplichtingen van Ezau op zich nam. Ezau liet zijn bezittingen achter voor Jakob, omdat Ezau niet wist wat voor baat hij zou hebben bij bezittingen. Naar zijn gevoel hielden zijn bezittingen hem alleen maar tegen. In die zin is het dus waarschijnlijker dat Jakob een wapen verkocht aan Ezau, of hem aanbood te ontsnappen uit zijn sociale gevangenis.

De Egyptische achtergrond is nog interessanter. Ezau wordt Suw genoemd in het Aramees, de moedertaal van het Hebreeuws. Het Aramees ligt in tussen het Egyptisch en het Hebreeuws. In die zin is het Egyptisch zowel de moedertaal van het Aramees als het Hebreeuws. Deze drie zijn de brontalen van de bijbel. Zonder het Egyptische fundament te begrijpen is het daarom onmogelijk de diepte van de bijbelse boodschap te begrijpen. De Egyptische wortel van Ezau, oftewel van Suw, is de god Shu, de brug tussen hemel en aarde. Shu was de eerstgeborene van Ra. Hij was zeer nomadisch, net als Suw. Shu's naam betekent in het Egyptisch ontladen en leegheid, het loslaten. Hij was een strijder, een vechter, maar ondanks dat hij tot de overwinning kwam raakte hij enorm verzwakt als gevolg van de strijd. In de hal van Ma (Moa, Moat), oftewel de hal van wet en waarheid, de hal van het oordeel over de doden, was hij de vernietiger van de veroordeelde doden. Zijn naam betekent ook verkoop, en vooral het strijden over de verkoop, over de prijs, het onderhandelen, wat ook weer terugkomt in het Jakob en Suw verhaal. Dit is een metaforische verkoop, meer als een offering. Ook is hij in het Egyptisch de god van de kinderen. In zijn relatie tot de hal van Ma, wordt hij ook Sha-Ma genoemd. In het Egyptisch is de "sam" wortel de implantatie, het inprinten, graveren van de wet in het hart. De sam, sm, wortel betekent ook verbinden, de hemel met de aarde verbinden, en het gehoorzamen, wat ook weer terugkomt in het mannelijke Hebreeuwse werkwoord "shama". De sm, sma, is de fallus, de verbindingsplug hiertoe. Dit is ook de wortel voor Shama-el, oftewel Samuel, die als kind zijnde werd gebracht tot de tempel om God te dienen, wat ook de betekenis is van zijn naam. Er ligt dus een belangrijke esoterische verbinding tussen Ezau en Samuel. Samuel werd aan de tempel verkocht door zijn moeder Hannah. Samuel is een verdieping en verlengstuk van het Ezau verhaal. Suw, Ezau, komt tot Ma, de tempel van de onderwereld, en wordt zo Shama, Samuel. De sm, sma wortel betekent in het Egyptisch ook zowel tempel als haar, een ander kenmerk van Ezau, als de harige. Haar heeft in het Hebreeuws de

betekenis van storm en van het mengen, wat ook de betekenis van de sm, sma wortel is in het Egyptisch.

Suw gaf zich over aan drie vrouwen :

ADAH – sieraad
BASHEMATH – zoete odor
OHOLIYBAMAH – nomadische tent in de wildernis van de hoge plaats, berg, oftewel tent van de berg van de moeder schoot, wat in de wortels ook oorlogsveld, arena betekent, en aanbiddingsplaats van een cultus.

Deze vrouwen staan metaforisch voor het inprinten van de wet, het komen tot de tempel, zodat suw werd tot suwma, samuel. Dit was uiteindelijk waar het hem om te doen was, en wat hij in diepte van Jakob had "gekocht" door zijn leven te geven. Hiervan is de rode soep ook een beeld, namelijk van het messiaanse bloed van zelfopoffering voor een groter doel, namelijk het komen tot de tempel in de wildernis, de zwarte tabernakel, de meownah. Dit bloed is de overwinning over de lagere aardse wil. Vandaar dat er in de tweede bijbelse poezie en gnosis ook een zware link ligt tussen Ezau en Jezus. Ezau kwam verzwakt tot Jakob, en kwam tot het mysterie van het messiaanse bloed, uitgebeeld door de rode soep, wat een beeld is van het sterven aan het lagere zelf. We komen hier dus tot de kern van de paradijselijke anus klier in de hersenen, tot de zon van water, die is als een kwal. Om deze zon draaien de andere planeten verbonden aan deze paradijselijke klier, zoals de planeet "hart en anus". Ezau werd tot een woestijnvolk, Edom, zoals ook Shu in de Egyptologie werd tot een woestijnvolk. In de apocalypse zou de zon veranderen in een haren vel, wat het teken van Suw is, en van Suw komende tot de tempel, als Suwma, shama-el, als het komen van de storm, het mengsel, de brug tussen hemel en aarde, en tussen dag en nacht.

Ezau heeft te maken met het kruis van Christus. Zoals Ezau harig was is dat ook de betekenis van Golgotha. Suw die wordt tot Suwma om zo tot de duistere tempel in de wildernis te komen, de verloren geraakte natuurwetten, is het pad van Golgotha. De verloren geraakte Egypte-Israel link brengt dus leven en richting tot de mythes van het Nieuwe Testament.

Hoofdstuk 14. De Oorspronkelijke Ladder van Ezau in de Egyptologie

De rode soep die Ezau kocht in ruil voor zijn eerstgeboorterecht is een beeld van zijn bloed om los te komen van zijn lagere zelf en wil. Natuurlijk is dat metaforisch. Ezau is Suw in het oorspronkelijke Aramees, wat zijn wortels heeft in de god Shu, die ook besproken wordt in de sarcofaag teksten van het Midden Rijk. In Spreuk 75 wordt Shu beschreven als de woeste van de

goden, en wordt er gesproken over de ladder van Shu in Spreuk 76, wat in de bijbel terugkomt als de Jakobsladder. Hier is het dus de ladder van Suw, van Ezau, en de ladder wordt gemaakt van het bloed van Shu. In deze spreuken wordt de ziel in de onderwereld zelf tot Shu, en kan uit de put komen door aan zichzelf te sterven en zichzelf te scheppen. De put komt terug in het Jozef verhaal, een zoon van Jakob.

In de Egyptologie staat Shu op Geb, de aarde, en houdt Nut, de hemel, boven zijn hoofd. Geb en Nut zijn zijn twee kinderen die hij van elkaar gescheiden heeft, en waartussen hij de brug is. Shu is de leegheid, de god van de lucht, en hij wordt geboren uit de mond van Ra, als de adem. In Genesis komt dit terug waarin Suw als eerste uit de moederschoot komt, terwijl Yaqob als een Hebreeuwse transliteratie van Geb, zijn hiel vasthoudt. In de paradijs-profetie van Genesis 3 is dit net andersom, want daar staat (zit) Aqeb (voet, billen) op de slang, wat ook zo in de Egyptische mythe gebeurd dat Geb zich tegen Shu keert en tijdens de zwakheid van Shu zijn troon overneemt, wat in het Jakob en Ezau verhaal terugkomt als Jakob die het eerstgeboorterecht overneemt van Ezau wanneer deze zwak en hongerig terugkomt van de jacht. Ook Jezus moest tijdelijk onder de engelen geplaatst worden. Dit zijn seizoenen. Het zijn afwisselende realiteiten binnen de mens zelf. Zowel Shu als Geb zijn vormen waarin Ra zich veranderd tijdens zijn tocht door de onderwereld.

In die zin betekent Yeshua, Yah-Shu, niets anders dan "het worden van Shu". Het gaat niet buiten het zelf om. Yeshuwah betekent redding in het Hebreeuws, overwinning, en in de diepte betekent het in stand houden en wraak. Het is gewoon een Israëlitische woord voor het succesvolle verzet.

In de diepte van de woestijn is er uiteindelijk de tornado van Shu, de ladder van Ezau, waardoor de mens aan zichzelf afsterft door zelf Shu, Ezau, te worden. Het is een ladder van bloed, en dit zijn niks geen hocus pocus toestanden zoals in het westelijke christendom, die er gewoon Engelse drop van heeft gemaakt. De Egyptologie is een metaforische filosofie gebaseerd op buitenaardse technologie van de natuur, en heeft niet veel te maken met christelijke stokpaardjes en verdere struisvogel-politiek. De Egyptologie ligt open en bloot, en windt er geen doekjes omheen. Het was nooit zo simpel als het westelijke christendom in haar achterlijke ongeletterdheid heeft voorgesteld. Er gaat een grote diepte achter schuil. Dit kun je niet even kopen of winnen bij Klaas Kinkhoest ergens op de kermis. Het christendom verkoopt het bloed van Jezus als popcorn, maar deze hele wetenschap is van zijn sappen ontdaan, en is totaal niet meer wat het oorspronkelijk was. Ik heb altijd de tintelingen gevoeld als er over het bloed van Jezus gesproken werd, en ik heb er zelf veel over geschreven, altijd vanuit de diepte. Ik wist dat de kerken iets groots achterhielden. Ik wist dat de kerken het verkeerd voorstelden. Het was een valstrik geworden. Dan loop je op de kermis, en dan zie je die grote clowns staan, en dan moet je je vinger in zo'n gat steken, en dan tappen ze alles van je af. Dat is wat de verwestelijkte kerk is. Wij moeten terug naar de woestijn, terug naar de gnosis die verborgen ligt in Egypte, waarvan de Egyptenaren altijd al beweerden dat het iets technologisch was, als een kunst. Zij leefden dicht bij de natuur. Zij waren gegrepen door het buitenaardse. Het westelijke christendom is gebaseerd op het stadswezen, op controle politiek, op een markt, als zaken doen met een beest. Dit gruwelijke monster is een gedrocht van vraatzucht, en vreet de mensen op met huid en haar, en zo dienen hun zielen dit monster voor de rest van hun bestaan. Daar waar de grondtalen van het natuur tijdperk nog poetisch waren en diep metaforisch, zo zijn de westelijke talen dit niet. Zij zijn plat, oppervlakkig en lomp. En maar pronken met allerlei rommel en met gestolen goederen. Alles is uit de context gehaald, alles is verdraaid. en ze maken kinderen ziek op school met gedwongen getalletjes en westelijke talen, maar diepere principes leren

de kinderen niet. Kinderen worden op school gek gemaakt. Het is een grote schande dat de demonologie en de Egyptologie niet geleerd wordt, en zelfs niet de omliggende Hebreeuws-Aramese achtergronden.

In de poezie van het eeuwig evangelie in de tweede bijbel wordt er gesteld dat als je in aanraking komt met gekken, dan moet je zelf nog wel gekker worden om eraan te kunnen ontkomen. Dit is ook te vinden in de worteldiepte van het woord Shu, want het leidt terug tot de heilige waanzin, de extase van de verscholen diepte van religie, de sih, waardoor je onder een hemelse, profetische hypnose komt, suh, vanuit een vrije geboorte, een heilige vrijheid, waardoor je in een hogere natuurlijke rang komt, als een ingewijde in de hemelse filosofie, sih. Dit leidt allemaal terug tot de achterliggende vrouwelijke Sé kern in de amazone theologie. De gnosis is er niet voor om de mens alleen maar dof te laten lijden, want lijden, en ook leegheid, is geen doel op zich. De mens moet komen tot de parallelle dimensie, tot de verdiepende dimensie die dwars tegen de huidige dimensie ingaat. De gnosis is creativiteit en extase, maar niet zoals de Toronto extase, en geen farizeeer extase van wat de boer niet kent dat vreet hij niet, maar van het hogere bewustzijn door het kruis. Confrontaties worden niet uit de weg gegaan. Als er een poort geopend moet worden, dan wordt er gestreden met de wachter, en dan gooit men het niet op een dealtje. Water of gif bij de wijn doen is nooit een betrouwbare gids. Mensen van de gnosis zijn radicale mensen, woest als Ezau. Lauwheid in de gnosis is ongetwijfeld fataal. De lat hangt zeer hoog, en maar weinigen zullen het poortje vinden. Ook dit komt weer terug in het Nieuwe Testament, dus we gooien zeer zeker het kind niet met het badwater weg. Ook Paulus sprak over de heilige waanzin, wat rechtstreeks uit de Egyptologie kwam :

1 Korinte 1

25 Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen.

De gnosis brengt uiteindelijk extase, oftewel inzicht, bar none.

Hoofdstuk 15. Het Tephnut Mysterie in het Paradijs

In de Aramese grondtekst van de bijbel was Ezau zowel jager als visser (sed, seda). Metaforisch staat de visser voor iemand die de diepte ingaat, en ook als het verwerken van het verleden. Ezau was een visser in de "yada", wat een Hebreeuws woord voor gnosis is, en onderscheiding (demonologie). Het is mythologie komende vanuit Egypte, dus het gaat niet om letterlijke vissers.

De diepte van de oorspronkelijke Egyptische Ezau, Shu, kent verschillende wortelwoorden, zoals "seh" wat ook vissen betekent, vangen in een net. Ook Sa is zo'n wortelwoord, kennis, die altijd met Ra was op zijn nachtboot om de wachters van de poorten der uren aan te spreken. Sa kwam hiervoor ook uit de mond van Ra, zoals Shu uit de mond van Ra kwam, dus zij horen bij elkaar als het gesproken Woord. We kunnen hierbij ook denken aan het mes of wapen wat uit de mond van Jezus komt in de apocalypse. Jezus is hier in het Aramees als de sms, de gouden zonneschijf, de shamasa (Shamash), de zonnegod en de god van het recht in de Semitische religies. Shama-sa betekent het gehoorzamen van de kennis, en is verbonden aan Shu (Ezau) en Samuel. Shu moest in de hal van Ma de veroordeelde doden vernietigen. In het Nieuwe Testament komt dit dus weer terug in de openbaring, waarin Jezus de opgestane is, wat ook de titel van Shu was. In Spreuk 76 van de Sarcofaag teksten (Coffin Texts) van het Midden Rijk raakt Shu in gevecht met een stier, die een beeld is van zijn chaos-zelf, om zo orde te scheppen. In dit gevecht doet hij de stier bloeden, opdat het een ladder zou vormen. Hij was diep in een afgrond, wat in de bijbel terugkomt in het Jozef verhaal, de zoon van Jakob. Door de Arcturische lens wordt dit vervormd geprojecteerd in Spanje in het stierenvechten. Dit komt omdat zij de metaforische, diepere wortels niet kennen. Ze willen de demonologie niet, dus ze bevechten de dierenwereld in plaats van aan zichzelf af te sterven. Het is een demente geest die daar aan de gang is, en ze noemen het traditie, dus het hoort zo, en daarmee uit. Met die dronkenlappen valt ook niet te discussiëren. Ze zullen vanzelf vallen door het zwaard van de gnosis, wanneer de gnosis zich zal openbaren ten volle. Ze zullen verblind raken en wegsmelten. Ze zullen het niet kunnen verdragen.

En het is waar : In zowel de veda's als het christelijke Nieuwe Testament draait alles om de sm wortel, wat ze soma noemen. Voor de hindoes is dit een goddelijke drank, en voor de christenen is dit het lichaam van Christus. In de gnosis leidt dit terug tot de Shama, Shu in de tempel van Ma, de hal van het oordeel, als Samuel, het gehoorzamen van God. Samuel was een richter, een shaphat, wat in diepte gewoon metaforisch een "slager" is verbonden aan het laatste oordeel. Ook in de Tweede Bijbel komt de slager voor als metafoor van het verwerken van het verleden, van het geheugen. Letterlijke slagers zullen dus ook nooit tot deze diepte kunnen komen. Zij willen een materialistisch loon, een materialistische demonologie, om even snel met hun problemen af te rekenen. Zij hebben hun loon reeds, en zullen het in de hemel niet krijgen. De Tweede Bijbel is een slager van slagers, een matador tegen matadors. En dat is dus ook wat Ezau in diepte was, en waarom hij zo werd gehaat. Maar Ezau werd tot een groot woestijnvolk, Edom. De roependen in de woestijn zullen elkaar ontmoeten op de ladder van Ezau in de diepte van de woestijn. Dit zijn eenlingen die eerst zwaar zijn getest. Velen komen niet door de beproevingen van de woestijn heen. Het kost je alles om tot het beloofde land te gaan, maar het is het waard om alles voor deze parel te verkopen.

Shu, als de storm tussen hemel en aarde, droeg de hemel, zijn dochter Nut, staande op Geb. Het staat in verband met Jezus in de christelijke mythologie en Atlas in de Griekse mythologie die de aarde moesten dragen. Shu wordt ook vaak afgebeeld met gespreidde armen.

Shu raakte dus met zijn lagere aardse wil in gevecht als met de verschrikkelijke stier van chaos. Ezau had dus zijn eigen Pniël-ervaring, wat resulteerde in het verschijnen van de ladder. In het Nieuwe Testament komt deze hemelsladder terug in Tessalonicenzen. Hier gaan de heiligen de wolken in om Yeshua tegemoet te gaan, oftewel Yah-Shu, het worden van Shu, te worden als Ezau, en zo te worden tot Shama, Samuel, oftewel Shu in de hal van Ma, de heilige wet die geprint wordt

in het hart, om zo de dolle stier van roekeloosheid totaal te overwinnen. Dit wil niet zeggen dat Ezau tot een zoete, lieve Gerritje wordt die nooit boos wordt en die als een ja-knikkende opa alles maar goedkeurt. Neen. De Gnosis is een woeste oorlogsvoerder die zich niet aan aardse en sociale normen en waarden houdt. Het wil zeggen dat Ezau zijn overmoed inwisselt voor heilige woestheid, in de zin dat hij ontembaar is voor het aardse systeem, rebels, voerende een hogere oorlog, zonder daarbij te vervallen tot materialistische methodes. Dit is het barbaarse pad van de demonologie, wat decoratief soms heel poetisch kan zijn, en zelfs plaats biedt voor zielen zoals Yaqob. Ezau en Yaqob zijn een bepaalde dualiteit binnen een mens. Ze staan voor bepaalde principes die met elkaar in balans moeten komen. Dit is dus de Geb en Shu relatie in de Egyptologie.

Met alle dingen die tot ons komen moeten we worstelen en ze niet zomaar aannemen. Dat is de natuur van Ezau. Eerst moet alles getoetst worden, en deze toets moet zuiver en eeuwig zijn. Dit kan alleen gebeuren als de mens aan zichzelf afsterft, als Ezau komende tot het kommetje rode soep.

Genesis 25

29 Eens had Jakob een gerecht gekookt, en Esau kwam vermoeid van het veld. 30 Toen zeide Esau tot Jakob: Laat mij toch slokken van dat rode, dat rode daar, want ik ben moe. Daarom gaf men hem de naam Edom. 31 Maar Jakob zeide: Verkoop mij dan eerst uw eerstgeboorterecht. 32 En Esau zeide: Zie, ik sta op het punt van sterven; waartoe dient mij dan het eerstgeboorterecht?

Edom, rood, heeft het wortelwoord Adam, ook rood, of rood zijn, rood geverfd. In die zin is Ezau dus ook verbonden aan Adam in het paradijs. In de Egyptologie was Tephnut, de regengodin, de vrouw van Shu. Tephnut betekent de appel of vrucht van Neith, de oermoeder en moeder van Ra. In de Aramese grondtekst van bovenstaande verzen gaat het om een implantatie, een gravering in het hart. Natuurlijk gaat het hier om een goddelijke, natuurlijke implantatie, als tegengesteld aan de implantaties van de tandarts, die daarvan een corrupte schaduw zijn door de Arcturische lens. Wij moeten de heilige, bovennatuurlijke implantaties en graveringen ontvangen om zo veilig te blijven tegen die van de lagere aardse gewesten. Het beeld van de hemelse implantaties en inprintingen is de heilige regen, oftewel Tephnut in het Egyptisch. Zij is de zus van Ma (Moa, Moat), de heilige wet, en werkt met haar samen. Tephnut is de installatie van de wet, van Ma. Ma, Moa, Moat, komt tot ons door Tephnut. Het Tephnut mysterie is van belang om los te komen van het lagere gezwam van tandartsen die de monden der mensen onder controle willen houden door hun giftige en valse implantaties van de lagere wil, de lagere, valse wet. Ook Tephnut is een woeste godin, vaak afgebeeld als een leeuwin. Zonder haar woestheid zou ze nooit de inprintingen in het hart kunnen verrichten.

Shu beschermde Ra op zijn boot tegen slangen, oftewel tegen de sociale koorden die hem probeerden te strikken. In die zin was er een belangrijke Ra-Shu verbinding, als tussen vader en "zoon", als zijn innerlijke kind, zijn zoonzelf die luisterde naar zijn moederzelf. De ra-sha komt ook weer terug in de Hebreeuwse grondtekst van de bijbel als de recorders van de gerechtigheid, die alles vastleggen op tabletten in hieroglyphen in de heilige strijd tegen de stadgelijkvormigheid. Ra spuugde Shu uit als een wapen. Ook het spugen op zich is een beeld van Tephnut. Zij installeert door het Woord. Een Hebreeuws woord voor inprinten, graveren, is "cha-rash". Cha of Ga is in de Egyptische wortel gewoon het zien of het uitreiken naar, en de Egyptische res wortel is het

ontwaken. Van charash, het inprinten van de wet, komt ook het Griekse woord 'charis', wat loon betekent, en waar ook weer het woord 'kerst' van komt, maar wat ze later steeds meer los begonnen te trekken van het oorspronkelijke loon, zodat het meer een gift was, genade. In de Egyptologie is dit een proces van zaaien en oogsten, wat ook weer abstract te vinden is in het hele begrip van kerstbomen. Ook dit is weer verbonden met de boom van kennis.

Eten is een beeld van het inprinten. Telkens als de mens eet dan print hij zichzelf wat in. Ook de zaaier is hiervan een beeld.

Eva moest Adam inwijden in de vrucht van kennis, van de moederboom, oftewel de appel, teph, van Neith, Tephnut, opdat hij aan zichzelf zou afsterven. Bij hem moest de wet ingeprint worden wat het programma in hem zou afdraaien om zo tot het beloofde land te komen. In die zin speelt Eva in de Hebreeuws-Aramese versie Tephnut. Eva was als de regen in het hoofd van Adam.

Tephnut is als het principe van de late regen, als het gevuld worden met het charismatische loon van de gnosis, in plaats van gevuld te worden met allerlei rommel van de tandarts. Dat is nogal een verschil. Het is daarom ook een dualiteit. Alle dingen hebben twee kanten. Eerst moet Tephnut daarom een soort zondvloed brengen, want ook de zondvloed was een uitstorting van het Tephnut principe.

Hoofdstuk 16. De Kern Energie van de Psychologie

De vrouwelijke partner van Shu is Tefnut, tfnt. Tef betekent zaad, vrucht en ook de kern (tf, tauf, taf) en woede, woestheid, passie, als de toorn, tf, van nut, oftewel de kern-energie van Nod. Dit is de Egyptische kern-energie, de kern van de Neith-moeder, waarnaar Ra een tocht maakt, zoals ook Kaïn deze tocht maakte in het Oude Testament. Zijn "broer" Hobel werd de stervende Ra genoemd (ra-ah, ra-a, herder, Hebreeuws), als een deel van hemzelf. Wij kunnen alleen tot de moederlijke kern-energie van Nod komen als we aan onszelf sterven. Ik had eens een droom over moeder Nod, en haar gezicht was de kern-energie van de hogere dromen. Haar gezicht bleef veranderen. Ik kon niet lang in haar gezicht kijken, omdat het te intens was. Als kind zijnde droomde ik vaak over de Egyptische moeder Nuwd, Nod. Ik kwam dus in die zin tot tf-nod, de kern-energie van Nod. Het was een hele pure energie, puur natuur, niet chemisch of materieel. Een paar dagen geleden droomde ik over deze kern-energie waar de diepte van de woestijn overging in woestijn-zee, in water, waar een tornado (Shu, Ezau) leidde tot waterzonnen, die waren als kwallen, vormende de paradijselijke hersenklieren. Ook wanneer Yeshua (het worden tot Shu) het over het water des levens heeft in het Nieuwe Testament, dan komt dat uit de onderwereld boeken van Egypte. In Spreuk 685 van de Pyramide Teksten van het Oude Rijk komt het water des levens voor als komende vanuit Shu en Tefnut. Door deze wateren wordt de mens gereinigd en vergoddelijkt in

deze spreuk. Het zijn pure, natuurlijke wateren, stromend vanuit de geslachtsdelen van Shu en Tefnut, en die kunnen wij ook zien als hersenklieren. Dit gebeurt allemaal door Ra als het goddelijke zelf. Het zijn principes die de mens zelf moet worden. De mens moet deze taal leren. De wateren van Shu en Tefnut maken weer jong, brengen tot wedergeboorte.

Dit zijn dus allemaal dynamieken binnen de mens zelf. De mens heeft niemand van node om hem te scheppen. De mens moet zichzelf scheppen, door de diepere natuurlijke principes. De mens hoeft niemand zwanger te maken dan zichzelf. In Spreuk 479 van de Pyramide Teksten wordt Ra opgedragen om de moeder Nod waardoor hij de tocht maakt, zwanger te maken met het zaad van haar eigen kern. Dit gaat over een diepere bevruchting door inzicht. Dit zijn dus polen binnen de mens zelf en natuurverschijnselen. Dit is het punt waarop Tefnut de hand van Ra vastpakt, en Ra geeft haar zijn hand. De boodschap van de Egytologie is : "Schep jezelf." Niemand kan dat voor je doen, want iedereen is slechts een bepaalde reflectie van jezelf. Niemand kan je dus daarwerkelijk bevrijden en ook niet daadwerkelijk vernietigen. Het leven is een visioen en een raadsel van het zelf. Het zelf wordt opgelost in de eeuwige principes van de natuur, oftewel de gnosis. Een vijand versla je door de vijand te "worden", wat ook weer een Yeshua principe is die aan het kruis stierf en gelijk werd aan de vijand. Dit worden betekent ten diepste dus transformeren. Dit komt ook weer terug in het Pre-Atlantische Dorga-tijdperk, oftewel het tijdperk van de natuur-mens. Word de vijand dus als een simulator, neem het cryptisch en gebruik het ten goede. Alles draagt een diepere boodschap. Ook in die zin komt her er op aan geen smetvrees te hebben. Er zijn een heleboel goede principes die van de vijand overgenomen kunnen worden, maar dan net even op een andere manier, even een kwartslag gedraaid. De ander is slechts een losgeraakt alter ego van onszelf wat we ons weer op de juiste manier en op de juiste condities moeten toeeigenen, wat ook telkens weer terugkomt in de Egyptologie. In diepte is de mens dus niet afhankelijk van de ander, maar is de ander een spiegel waarin de mens zichzelf kan zien. Zo vervalt de mens ook niet tot afgoderij, ook niet tot zichzelf, want het zelf is slechts een abstractie van de gnosis. Het opgelost worden in de gnosis is het uiteindelijke doel. Er moet dus een goede balans blijven tussen het zelf en het onpersoonlijke principiële, anders vervalt men tot egoïsme en zelfverheerlijking. Zonder de verloochening van het lagere zelf en de lagere wil is men op een doodlopende weg.

Tefnut is de wordende kern-energie, de scheppende, als de Yah, wat ook diep verborgen ligt in de cryptiek van het Yah-shua verhaal, net als Shu. Hier is het Yah-kob en E-Shu verhaal dus ook een reflectie van.

We moeten de ander dus ook op een bepaalde manier worden, anders blijven we altijd ronddolen in heimwee en onbereikbaarheid, en dan wordt verlies ondragelijk. De ander als verloren parallel zal dus in het zelf geimplanteerd moeten worden op een natuurlijke manier, de goddelijke kern ervan, wat zich dan op een natuurlijke manier met het zelf gaat mengen, zodat het één geheel wordt en op een natuurlijke manier wordt aangepast. Tefnut staat dus voor die natuurlijke implantatie, als van avatars. Zo wordt de ander dus ook volkomen geneutraliseerd. Vandaar dat we niet alleen het kruis dienen te ontvangen, maar ook de spijkers. Dit proces kan alleen in de woeste wildernis gebeuren, niet in lauwe, onverschillige stadgelijkvormigheid. Door het Hebreeuwse "charash", het inprinten van de wet, komt het Griekse "charis", het ontvangen van loon. Dit is dan de esoterische diepte van het kerstfeest. Ezau wordt Edom, het rode, Adam, de aan zichzelf gestorvene, en komt zo tot de

vrucht, de kern, van de gnosis, uitgereikt door Eva (Tefnut). Hij komt tot de ladder van het paradijs, en zo tot de kern-energie van het bewustzijn.

Hoofdstuk 17. Het "Ik Ben" Principe van de Demonologie

Spreuk 339 van de Pyramide Teksten van het Oude Rijk : In de woestijn leidt het Shu en Tefnut principe, oftewel Ezau en zijn vrouw(en), de ladder tot de kern energie van de psychologie, tot de honger en de dorst opdat er eerst wordt losgekomen van de voeding van de lagere wil. In dit proces sterft de lagere wil dan ook af, opdat het morgen-brood, het manna, van Shu en Tefnut ontvangen kan worden. Het is het goddelijke voedsel, het beeld van openbaring. Het metaforische spijsoffer in Leviticus betekent in de grondtekst in principe gewoon "naakt" komen tot God, wat de betekenis is van het fijne meel. Naaktheid is een abstractie van openbaring, omdat zo de bedekkingen zijn weggeschoven. Naaktheid is dus een metafoor van iets profetisch. Wanneer Yah-Shu, Yeshua, in het Nieuwe Testament zegt dat hij het brood des levens is, dan komt dat rechtstreeks uit de Pyramide Teksten. De brood-mysteriën leefden al volop in het oude Egypte.

In het Aramees is Tefnut getranslitereerd als Tw-ndd, Tw-Nod. Tw, taw is merkteken, en ndd is doen ontwaken door piercings, steken. De Tw is ook de laatste letter van het Aramese alfabet, zoals Yah-Shu zegt in Openbaring 22 : Ik ben de alaf, de eerste, en de taw, de laatste, het begin en het eind. De tw (Tav, Taf) is ook een kruis, waar de latere westerse T vandaan komt. De tw is de Semitische omega, de afsluiter.

In de Pyramide teksten, in spreuk 254, komt Tefnut voor als de slangenstaf, wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. De slangenstaf, en ook de opgerichte staf in de woestijn, is een beeld van de installatie van de wet. Er moet een balans zijn tussen worden en zijn. Zoals Yah "worden" betekent, zo is de "Ik Ben" die Mozes ontmoette het "zijn". Dit gaat heel diep, en houdt zelfs assimilatie in, maar dan door het kruis. De mens lijdt onder de vijand, om zo vermengd te worden met de vijand om de verloren elementen over te nemen, en het kwade ten goede te keren. Aan het kruis werd Yah-Shu de dood en zonde gelijkvormig, zowel als een spion en als herschepper. Yah-Shu werd gelijk aan de vijand, de tegenstander, door het kruis, smolt er geheel in over, en werd zelf tot satan, maar dan op een hele andere manier. In het Oude Testament worden God of de engelen soms ook tot satan in de grondtekst, omdat het een neutraal woord is van iets wederstaan, als tegenstelling. Het

gaat er dus om dit goed in te vullen. Wij moeten komen tot de Ik Ben, en dan kunnen we de naam van onze vijand erachter zetten, wat een mens kan zijn, of een monsterlijk probleem of wat dan ook. Het zijn losgeraakte onderdelen van ons die corrupt zijn geworden, en die we weer moeten terugclaimen. De Ik Ben is dus belangrijk in de demonologie, in de strijd. Ik Ben ... en dan kunnen we het hele rijtje afgaan van mensen en geesten die ons onrecht hebben aangedaan. Laat iemand anders het niet zijn, want dan ga je eraan. Wees het zelf en gebruik het ten goede, door het kruis. Assimileer het en gebruik het ten goede. Dit thema komt telkens weer terug in de tweede bijbel, en ook in de Egyptologie en de grondteksten van de bijbel. Ook komt dit voor in de Dorga theologie van het pre-atlantische tijdperk, het tijdperk van de natuurmens. De Ik Ben is een machtig wapen in de strijd. In het Egyptisch is dit de N'k. Zo worden de poorten tot de parallel werelden geopend. De Ik Ben is de sleutel. Het Kwaad is verdraaide goede principes die hun timing hebben verloren en hun oorspronkelijke hierarchieën en volgordes. Het Kwaad is de cryptiek van het Goede. Het gaat dus om het ontwaken in de Ik Ben, in de baarmoeder van Tefnut, de kern energie van de demonologie. De woestheid is dus scheppend en herscheppend, en ook weer ordenend, verdiepend, als een dualiteit, en niet een onbeheerste, overextreme, eeuwige aggressie zoals bij de fundamentalistische christenen, maar ook zij dragen een stuk van cryptische waarheid wat begrepen moet worden, dus ook zij moeten toegevoegd worden aan de Ik Ben. Ik Ben hen. Ik dring door tot hun goddelijke zaad, tot hun goede parallel. Ik ben hen. Je kunt ze dus desnoods naam voor naam gaan opnoemen. Jij bent ze allemaal. Het zijn delen van jou, losgeraakte stukken potentiele gnosis. Het is zaad waarmee gewerkt moet worden. Dit komt ook diep terug in de hindoeistische leer.

Mozes kwam tot deze kern energie toen hij de brandende braamstruik ontmoette waarin Ik Ben verscheen, als de Tefnut moeder, de kern van de moeder. De braamstruik stond in brand, maar werd niet verteerd. Ditzelfde soort vuur wordt beschreven in het IJsroosje sprookje van de tweede bijbel. Mozes moest zijn gelaat verbergen want hij kon het niet aan, het was te intens. Ook ik kon er niet te lang naar kijken in mijn droom toen ik de kern energie van de Nod moeder zag (Tfnt). Het was zo wonderlijk dat het ondragelijk was. Ik kon het alleen verdragen in kleine beetjes. Ook als kind heb ik verschillende ontmoetingen met de moeder God gehad, en dat terwijl ik zwaar orthodox was opgevoed met alleen een vader God. Een moeder God was dus in principe onbekend voor mij in mijn opvoeding, maar Zij riep mij door donder en bliksem. Een heleboel dingen begreep ik niet. Van alles wat ik heb meegemaakt heb ik nog geen 1% aan de mensheid verteld. In ieder geval riep Zij mij bij mijn naam, als het Ik Ben principe. Voor de orthodoxe christenen is dat vaak : Ik Ben Niet, want voor hen is het altijd iemand anders die het moet zijn. Zij schuiven graag alles af. We hebben te maken met een diepe natuurlijke technologie van het zijn. Het is zeker niet simpel en makkelijk. Veel gevaren liggen er op de loer, die al uitgebreid besproken zijn, en waarmee verder gegaan zal worden.

Elke vijand stelt een bepaald verloren wapen van je voor, wat je weer terug moet nemen, op waarde moet leren schatten. Elke vijand representeert een gestolen deel van jou. Het is van jou. Je bent het zelf.

Hoofdstuk 18. Puzzelogie

Het "Ik Ben" principe wordt vaak overmatig en ongebalanceerd gerepresenteerd door India, en al helemaal door westerse New Age groepen die hier een soort van snelkookcursus zelfvergoddelijking van maken, vaak voor een bepaalde markt. Het is de "feel good" generatie, en er wordt zo overmatig "positief" gedacht dat er helemaal geen plaats meer is voor de demonologie. Het alarm is dus overboord gekieperd, en zo komt men in een soort van parasitaire realiteit, een illusie van vretend licht, een verschrikkelijk gulzig gedrocht wat over de steden heerst. De natuur wordt verloochend en ontkend met al haar principes en processen. Het is een heel oppervlakkig hindoeisme geworden, losgesneden van al haar sappen, terwijl van oorsprong het hindoeisme zwaar demonologisch is, waarvan de schatten nog steeds diep opgeborgen liggen in India. Oppassen geblazen dus, want de kruisloze Ik Ben is een valse Ik Ben, een kermis opblaaspop.

Spanje is een stuk losgeslagen demonologie wat daarbij hoort om de boel in balans te houden. Ik houd van de Spanje-India link, waarin Spanje als het raadsel van Shu en Ezau is. Over de Spaanse brug kan men zo veilig tot India komen, tot de kern energie van de Ik Ben, de Tef van Nod (tfnt). Dit heeft dus een diep Egyptologische context. Zonder Egypte zou de Spanje-India link in de fik vliegen. De Egyptologie heeft zich verder ontwikkeld door de Aramese en Hebreeuwse grondteksten van de bijbel.

Door het Ik Ben principe van de demonologie is het ook van belang de Spanje Code te begrijpen. Spanje is een beeld van Shu (Ezau) in gevecht met de stier van de chaos van de lagere wil. Spanje op zichzelf, als materiële entiteit, leeft in diepe hekserij door dit alles te verletterlijken en te dramatiseren. Ik Ben Spanje is dan een roeping terug te gaan tot de metaforische demonologie van Egypte en India. Het Hebreeuws-Aramese Judaïsme en christendom kan dan begrepen en op waarde geschat worden in deze context.

De valse, overmoedige Ik Ben is een parasiet genaamd Kua. Zij heeft de realiteiten van de gnosis nagebootst en verdraaid. Zij troont op illusies met een hoofd als een waterzon, of ijszon, hebbende een hart van ijs. Om haar draaien alle parasitaire planeten die met haar dineren in haar dinerzaal. Zij is de verdraaide gnosis door de Arcturische lens. Zij troont in het materialisme als een heks. Haar hulpje is een leprechaun genaamd Tameer, die soms verschijnt als een varken met een arendskop. Hij doet verkrachtingen door implantaten, neemt wat hij wil en is dan weer weg. Het is een zwaar ziekelijke parasiet, als een afbuiging door de Arcturische lens (prisma). Deze valse geest van implantatie (gedwongen) heeft het "snode" materiaal gebrouwen en vervaardigd. Zij werken niet alleen in het medische systeem, maar ook in het rechtssysteem en het schoolsysteem. Deze valse Ik Ben kan zich niet in de ander verplaatsen, maar heeft zich gewoon boven iedereen als God aangestelt, als een dove heks.

Als Shu (Ezau) dienst doet in de hal van Ma, dan wordt hij Shama, Samuel. Samuel stelt David aan als koning over Israël, als een ander deel van hem, zoals Ra in Aser, Osiris, veranderde, de koning van de onderwereld. In de Psalmen zien we de lijdensweg van David beschreven tot aan het kruis toe in Psalm 22 :

2 Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten,
verre zijnde van mijn verlossing,
bij de woorden van mijn jammerklacht?
3 Mijn God, ik roep des daags, en Gij antwoordt niet,
en des nachts, en ik kom niet tot stilte.

17 Want honden hebben mij omringd,
een bende boosdoeners heeft mij omsingeld,
die mijn handen en voeten doorboren.

19 Zij verdelen mijn klederen onder elkander
en werpen het lot over mijn gewaad.

Ook spreekt David volop over zijn opgeslotenheid, zijn kooi. Er zijn vele parallellen met Aser, Osiris, S.R, waarin S, Shu, tezamen komt met R, Ra. De S is in het Matriarchische alfabet in het pre-dorgische tijdperk de proza, die een opslagplaats van de gnosis is. De R is in dit alfabet de psalmen, als de liturgische smeedkunst, wat allereerst gewoon literatuur is, en niet per sé gezongen. Het koningschap van David was één van de grootste evenementen van het Oude Testament, wat zelfs in het Nieuwe Testament gebruikt werd in het Jezus verhaal, die zal zitten op de troon van David. Er zal dus een brug zijn tussen de proza en de psalmen.

Het is opmerkelijk dat het hele Mozes verhaal al in Egypte bestond. Mozes is in het Hebreeuws Mosheh, van het Egyptische M'sha, het opensplijten, wat Mozes ook deed : hij splitste de zee open. Ook betekent M'sha een doortocht. Het heeft de Egyptische m's wortel, van voortleiden, wat Mozes ook deed met zijn volk. Shu was ook degene die splitste. Hij splitste de aarde van de hemel. Mosheh komt van Ma-Shu, de wet van Shu, wat in de Hebreeuwse mythe gestalte krijgt in Mozes die de wet ontvangt en brengt tot het volk. Hij moet het volk door de woestijn, door de wildernis, leiden tot het beloofde land Kanaan, KNN, wat komt van de Egyptische knn, wat vochtig en riet betekent, en van kanu, wijngaard, tuin, riet. Khen is waterbron in de woestijn, als het diepste deel van het lichaam (khenu). Het is het meest heilige van een tempel. Ook is het een marktplaats. Khen is een Egyptische god. De Khena is de kooi en de vergetelheid, de eenzaamheid in de afgezonderdheid. Het is een vorm van ra als het Egyptische Khenra, wat opgesloten in de kooi betekent, of ra in de kooi, waarin hij dus ook loon ontvangt, als een hemelse marktplaats. De "khenru" zijn de eenlingen. De KN wortel (khn) is in het Egyptisch de afgezonderde en afgesnedene, wat in de Hebreeuwse mythe gepersonificeerd werd als Kain (Qayin). De khenr, khen-r zijn de weggenomenen, de 'vernietigden' en de 'verlorenen'. Hobel, Abel, werd ook RA genoemd in de Hebreeuwse grondtekst, en werd door Kain 'omgebracht'. KN is het gehele pad van kooi tot woestijn tot loon, water, wat de mens in zichzelf moet ontdekken. De mens moet dus tot KN ontwaken. Het is de ontwaking van Kaïn, wat gebeurt in het zevende uur van de nachttocht door de onderwereld, het uur van de wet van Kain (kaen-moat). In dit uur ontmoet Ra de god N'K (anku,

ankh), wat staat voor "Ik Ben", die Mozes ontmoette in de brandende braamstruik. De god N'K bindt de heilige touwen zo goed vast dat er geen ontsnapping van kan zijn. Het is een god (principe) van eeuwigheid. Door het Ik Ben principe worden zo niet alleen de heiligen in veiligheid gesteld, maar wordt er ook door de god N'K zo afgerekend met de vijanden van Asar, S-R (Osiris), oftewel met de vijanden van de proza en de psalmen.

Kain was de landbouwer, zoals KN, kenu in het Egyptisch graan betekent, en het zevende uur van de nachttocht, KN-MT, de wet van Kaïn, over graan gaat. Zowel in het Egyptisch als het Hebreeuws is graan een beeld van openbaring, het begrijpen van het Woord. De Egyptische KN wortel (qn) is de overwinning en de voleinding, wat dus gewoon het verstaan betekent. Zowel in het Egyptisch als het Aramees is het een woord voor priester. Het gehele boek Leviticus is in die zin gebaseerd op het KN, Kaïn principe. Het leidt helemaal terug tot het vrouwelijke principe KN, qena, in het Egyptisch, wat borst betekent. Ra (Hobel, Abel) daalt in de onderwereld, sterft aan zichzelf, door het Kaïn principe, en komt zo tot de borst (kn, qn) van Nod. Ook is de KN wortel vermenigvuldiging (qn), waardoor het Ik Ben-principe geinstalleerd kan worden, N'K.

Hoofdstuk 19. De Indologische Wortel van het Charis-loon

Het zevende uur van de nachttocht door de onderwereld, de Kaen-Moa(t), KNM, is de wet van de woestijntocht en de heilige kooi in het Egyptisch. De heilige kooi is er voor onze eigen veiligheid, voor bescherming en leiding. In deze kooi vindt openbaring plaats, het zaad van overwinning, van vertaling. KNM staat ook voor de ramgod Knum, Khnum (Khnemu) de vader van Ra en de echtgenoot van Neith, die Ra's moeder is. Khnum, Khnem, is de goddelijke pottenbakker, de schepper van de kinderen. Khnm, Khnem, is ook een nijlpaard godin. Khnm betekent bouwer, mengen, verbinden.

De wet (ma) van Kain, oftewel KNM, Khnem, is dus de bouwer van het beloofde land Kanaan. We gaan kijken wat dit precies inhoudt, want de KNM wortel betekent in het Egyptisch een mengsel. Wij hebben dus ook andere delen nodig. Hiervoor gaan we naar de India parallel, de weelderige rijkdom van de heilige Sanskrit taal en de daarbij horende mythologie.

De wet moest natuurlijk ingeprint worden, wat charash is in het Hebreeuws, en waarvan het Griekse woordje 'charis' afstamt, wat loon betekent, en gegeven loon (charismatische gave). De Egyptische wortel is khaara, wat vrucht en zaad betekent, en afdalen, khari. In het christendom wordt er onderscheid gemaakt tussen gave en vrucht, maar in de Egyptische context is de 'gave' dus iets wat

je zelf voortbrengt, als een oogst, vandaar dat het dus om 'loon' gaat, en niet zomaar een gift. Het is iets wat je zelf bent, als een deel van jezelf, wat je in eerlijkheid hebt gezaaid en in eerlijkheid hebt geoogst. Charis komt van het Egyptische 'kheri', dienende, en van kheri-a, het voorttrekkende touw, waarin qar leegte betekent en qarr zwakheid. In de wortel komt het loon voort vanuit het totaal afsterven aan jezelf. Het is een Egyptische godin.

In de Sanskrit parallel zien we KRSI, agricultuur. Dit is ook zowel het wortelwoord voor Krishnah als voor Christus. Nah is in het Sanskrit de (ver)binding. De agricultuur is een symbool voor het principe van zaaien en oogsten. Al deze mythes zijn transcendentaal en syncretisch, aan elkaar verbonden. Ze leggen elkaar uit en vullen elkaar aan. Krishna is het Sanskrite wortelwoord van charis, loon, in de zin dat het loon niet buiten het zelf omgaat. Het lagere zelf moet afgelegd worden, en het ware, pure zelf wordt in dit proces geboren. Dit is waar Krishna voor staat. Dit is een trialiteit van zelfverloochening, wording, en zijn.

In het oer-alfabet van het matriarchische tijdperk :

K = visser met net als metafoor van diepte, het verwerken en vertalen van het verleden
R = psalmist, persoon met een mes, de liturgische literatuur als een smeedkunst, de smid
S = de verhalen verteller van de proza
N = de peddelaar

N is een soort Noach-persoon of Nun (Egyptologie). In de Bilha, deel I, boek 28, wordt deze letter besproken :

28. SARAM

1. De vrouwelijke Noach is N. Kwam Zij niet tot u met vele schepen om u te nemen tot de afgrond van Saram, wat door de Romeinen Mars genoemd wordt ?
2. Ziet, Zij waarschuwde u voor lange tijden, maar gij luisterde niet naar Haar.
3. Zo kwam Zij om uw wereld in vuur te laten vergaan.
4. In de dieptes van Saram gaf Zij u nieuw leven, en opende uw oren.
5. Volg Haar dan, en luister naar Haar stem.
6. Zij spreekt in vuur, het vuur dat uw wereld verbrandde.

Ook is het een beeld van Heka, de peddelaar van de boot van Ra in de Egyptologie (Aker, Hagar, Haggaï). Het heeft dus zowel een mannelijke als vrouwelijke pool. Het is een nomadische letter, wat ook de eerste letter is van NOD, het land van de nomaden, als de tocht door de moeder NOD (Neith). De N roept dus op om progressief te zijn, om door te blijven vertalen.

Krishna, charis-N, was geboren in een gevangenis, en werd een herder omringd met herdersmeisjes, genaamd de Gopi's, wat ook een Sanskrite parallel is van de Egyptische Geb, gp, de aarde. Gopi betekent ook natuur in het Sanskrit. De Gopi's zijn de vele reflecties van het Krishna-principe, wat een loonsprincipe is (charis), en het inprinten van de wet (charash). In de Rasa Lila, het hemelse spel of speelgoed, verandert Krishna in een heleboel Krishna's, een wonder wat door de Gopi's wordt aanschouwd. Zo sterven zij af aan de lagere aardse wil, wat ook een betekenis is van het Geb (gp) principe wat hieraan parallel loopt in de Egyptologie. Ook komen veel van deze principes weer

terug in het christendom. Als de regenboog opkomt, dan mag het kind niet met het badwater worden weggeworpen. De gnosis is geen nazi. Op basis van de demonologie kan alles cryptisch aan elkaar gepast worden. Krishna heeft een mannelijke en vrouwelijke pool, zoals ook de Aramese Jezus. Die was in de mythologie ook een herder, en geboren tussen herders. Hij had vele vrouwen om zich heen die gezien kunnen worden als de gopi's, zoals Maria Magdalena en andere vrouwelijke volgelingen. De gb, gp wortel beeldt de verbinding met de moeder aarde en de natuur uit. Hier is ergens een belangrijk kruispunt tussen de Egyptologie en de Indologie, als een brug tussen twee parallellen.

De gopi's volgden de fluit van Krishna. De fluit is ook een symbool van de smid die alles in elkaar doet passen. Zo maakt het krs-n-principe (charis-n) contact met al je verloren delen. Het is een esoterische fluit, de bouwer van de proza. De proza is de opslagplaats van de gnosis. De fluit is transcendentaal, belangrijk om los te weken van de lagere aardse materialistische sferen. De fluit hoeft niet noodzakelijk muzikaal te zijn, maar is een abstractie van het spelen met woorden en taal. Charis-N is een beeld van het heilige speelse in de mens, de diepte-creativiteit. Het kan zo allerlei drama van het lagere aardse schijn-zelf gaan transmuteren.

Krishna, Charis-N, oftewel de tocht van loon, is het diepste Zelf, dus hierin leert de mens af om alles op iemand anders te projecteren. Het is de verantwoordelijkheid van ieder mens om te onthechten van de ander en het diepste Zelf in zichzelf te vinden. Charis-N is de Ik Ben in de Indologie, wat parallel loopt aan de Egyptologie. Het zelf kan alleen waarlijk verloochend worden als het diepste Zelf wordt gevonden.

Hoofdstuk 20. De Indologische Wortel van Kolossenzen en Galaten

Mensen in het Westen denken zo verschrikkelijk nauw dat de Indologische parallel belangrijk is om hieruit te ontsnappen. Het Westen is een totale nachtmerrie van taal. De Westerse talen zijn letterlijk, materialistisch en oppervlakkig. Het kent geen diepte en geen poezie. Niets kan en niets mag. Het moet allemaal op de manier van deze aristocratische piraten. Maar de zee van Indologie zal hen overspoelen. De wondervogels van het Sanskrit zullen komen om hen van de gnosis mee te nemen. Ook de wondervissen van het Sanskrit zullen komen om hen van de gnosis mee te nemen. Hiertoe is het oorlog. De Westerse farizeistische schelp moet gebroken worden.

De taalpiraten willen mensen dwingen met hun implantaten om de mens kortzichtig te maken als hen, of erger. De Sanskrite wortel is poetisch. Het laat zich niet in een klein hokje drukken. Al deze verdrukkingen doen de fluitketel aangaan, en de thee zal overstromen.

In die zin hebben we inprintingen van de gnosis nodig om aan de valse implantatie te ontkomen die ons in de stadse schelp wil houden aan de oppervlaktes. Dit is de charis, het loon, in christelijke taal 'de charismatische gaven' die Calvijn in Filippenzen 1 de ware tekenen van godvruchtigheid als de merktekens van adoptie noemt. Alleen door de hemelse adoptie ontkomen we aan de implantaties van valse adopties, die door ontvoeringen waren ingebracht.

Als iemand dan een hemels spuitje van de oneindige kennis heeft gehad, oftewel van de gnosis, dan zal het vlees, oftewel de oppervlakkige, aardse wil hiertegen hevig protesteren, en dat geeft dan nare bijwerkingen die we om ons heen zien. Het is als de avonturen van Pietje Prik. Maar in deze tegenstelling kan de hemelse kennis zich juist in een mens ontwikkelen. Dus we kijken naar het verleden en zijn overstuur, maar dan mogen we dit vertalen tot wat het werkelijk was. De sluiers mogen dan weggeschoven worden. Het medicijn geneest juist door de bijwerkingen. De bijwerkingen zijn als de steigers van het huis.

In het boek Colosse bespreekt Paulus het centrum van de kerk, als een technologische dynamiek :

1:18-20

18 En Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is. 19 Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken, 20 en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is.

Dit komt regelrecht uit de Egyptologie over Shu, de eerstgeborene van Ra (God), die in een kruishouding de aarde (geb) verzoende met de hemel (nod). Shu betekent de opgestane. Het is iets metaforisch en natuurlijks wat in ieder mens moet plaatsvinden, vandaar ook het woord Yah-Shu, Yeshua, wat het worden van Shu betekent, wat dus heel persoonlijk is, en niet ver weg. Het is dus als een voorbeeld opgesteld, als een symbolische voorstelling van het natuur-proces van zaaien en oogsten. Heb je een probleem, dan kan dat zelfs de sleutel zijn tot je verdere ontwikkeling, iets wat zelfs terugkomt in een sprookje als Assepoester. Het gaat om het openstaan voor andere talen en culturen die hetzelfde zeggen. Alle religies komen in diepte neer op dezelfde kern, dus het is niet nodig onderscheid te maken. De mens mag zo komen tot de verzoening tussen hemel en aarde, door de verzoening tussen de verschillende culturen en talen. Dit is iets moois. Dit is nodig. Niemand zit te wachten op verdere religieuze oorlogen.

Colosse was een deportatie gebied waar Joodse families vanuit Babylonisch gebied naartoe werden gebracht. Zowel Colosse als de havenstad Efeze waren steden in Frygië in het huidige Turkije. Turkije is een brug tussen Europa en Azie, met de zee aan weerszijden, de Zwarte zee en de Middellandse zee, als een schiereiland. De Colosse brief was geschreven vanuit de gevangenis. Naast Colosse lag de rivier de Lycus die daar de aarde inging en een eind verderop weer opkwam om langs Laodicea te gaan. Deze verstoring of onderbreking komt ook weer terug in het Sanskrite wortelwoord van Colosse : Kalusya. Hiervan is het wortelwoord kleza, wat een zwaar lijden is wat veel energie kost. Kalusya is de sedimentatie waardoor gesteente ontstaat door het bezinken en ophopen van sedimenten. Dit is ook verbonden aan kelasa, kristal of kristallen tempel, als de top van een berg. Ook is kola een wortelwoord, wat schoot betekent, baarmoeder, en borst waarin zich

een barbaars (rebels) wapen vormt. Ook betekent het 'boot' (kaula). Dit zijn allemaal metaforen voor het lijdensproces waaruit overwinning voortkomt, leven vanuit de dood. Calvijn stelt in zijn commentaar op de Colosse brief dat voorzichtigheid groeit door de blokkades op het pad. In tegenstelling tot blind geloof stelt hij ook dat er gestreefd moet worden naar zekerheden die de majesteit van de goede boodschap kunnen dragen en uitvoeren. Voorzichtigheid maakt korte metten met blind geloof, en voorzichtigheid brengt ook weer een persoonlijke factor. Ook brengt voorzichtigheid onderscheiding. Deze goede boodschap, stelt Calvijn, zondert de mens af tot het eeuwig leven.

We zien het natuurverschijnsel van de Lycus rivier ook weer terug in Openbaring 12 :

15 En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16 En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen.

De baarmoeder neemt al onze problemen in en onderscheid het en maakt er iets moois van. De baarmoeder gooit dus zeer zeker het kind niet met de rommel weg. De baarmoeder is altijd weer transformerend, als een recycler.

Calvijn stelt ook dat in diepte de goede boodschap geen gift is, maar een voorbeeld van geduld, want ieder voor zich zal de dood aan zichzelf moeten sterven om aan deze dingen deel te hebben. Hij haalt het voorbeeld aan van een boom die diep moet wortelen in heilige vreze (voorzichtigheid) in plaats van groot willen zijn in vol aanzien door praterige vooroordelen. Hij stelt dat ondankbaarheid ervoor zorgt dat we niet kunnen wortelen. Eigenlijk komt er dan bij me op dat ondankbaarheid een soort van hoesten is als we het voedsel van de gnosis aangeboden krijgen, het afwijzen van hemels voedsel, als Klaas Kinkhoest. De Sanskrite wortel 'kola' van Colosse betekent ook de vrucht van de Jujube boom wat tegen hoesten wordt gebruikt. Ook wordt er beweert dat de vrucht verzoening bewerkt.

Calvijn stelt dan dat er vele misleiders zijn met allerlei vrome woorden die uitgezonden zijn om te plunderen, zoals ook gesteld wordt in de Colosse brief. Hij stelt dan dat alles getest moet worden op de diepte. Hij stelt dat we daarom uitermate voorzichtig moeten zijn met tradities van mensen, de elementen waarop de samenleving is gebouwd, want daarin schuilt juist vaak het kwaad, en het wordt voortdurend uitgebroed in de hoofden van de mensen.

Het boek Galaten heeft in het Sanskrit de wortel galati, wat onthechting betekent, het afdalen, het vallen, wat ook wordt uitgebeeld door het slikken, het eten, symbolisch. Galati is het verdwijnen, maar ook het manifesteren, als de openbaring, wat ook de Aramese GLY wortel betekent. Al met al is het Sanskrite galati een filter, de onderscheiding. Hierdoor ligt er een brug tussen Kolosse en Galatië, als zijnde dat de mens tot de Jujabe boom komt om van de vrucht te eten. De tegenwerkende, oppervlakkige wil lost zo op. Ook Galatië lag in het huidige Turkije, in de hooglanden. Beide boeken lopen parallel aan elkaar en kruizen elkaar. Waar het in diepte op neer komt in de Galaten brief is dat het niet om werken op zich gaat, maar om de overgave aan het hemelse, zodat het hemelse, de gnosis, door ons heen kan werken, zodat alles zuiver blijft. Het gaat dus om het werk van de gnosis, door de overgave. De mens in de stad moet aan zichzelf sterven om afgescheiden te worden van de oppervlakkige, corrupte werken van de stad.

Calvijn stelt in zijn commentaar op de Galaten brief dat de Galaten de goede boodschap corrupt hebben gemaakt, en verdraaid, tot bijgeloof. Ze hebben zichzelf een eigen beeld gemaakt van de hemelse realiteiten, wat puur hun eigen mening is, hun eigen uitvinding. Calvijn stelt dat je God niet zomaar mag verzinnen. De Galaten hadden God gemaakt in plaats van andersom. Calvijn stelt dat de Galaten dit deden omdat ze ondankbaar waren geworden en niet konden wachten op ware openbaring. Ze hadden het probleem dat ze geen geduld hadden ontwikkeld, en zo werden ze weggegrepen door lichtzinnigheid. Calvijn stelt dat ze de goede boodschap hadden ondermijnt en dat was in zijn ogen een grote misdaad, als het verwonden van God. Volgens Calvijn was het nog wel erger dan corruptie. Voor Calvijn is het simpel : Je kan alleen iets geloven als je het kent. Hij stelt dat er geen geloof mogelijk is zonder kennis. Als aanvulling wil ik hierbij aangeven dat geloof in het Grieks gewoon horen en gehoorzamen is, trouw zijn tot de hemel, de realiteit van de oneindige kennis. Calvijn doet hier een belangrijke uitspraak die in principe neerkomt op : "Geloof zonder kennis is dood." Calvijn is uiterst op zijn hoede wanneer lieden over geloof beginnen te praten. Hij prikt er met zijn grote kennis dwars doorheen. Calvijn was zeer zeker geen zoetsappig, kerkelijk geloofsmannetje die allerlei ronddraaiende aangeleerde geloofsformules opprevelde als een soort papegaai. Neen. Calvijn was een piraat met veel gestolen schatten aan kennis, wat hem tot een interessante historische figuur maken waarmee we veel kunnen optrekken, maar waarbij we ook een duidelijke streep moeten trekken, omdat hij geheel bij die tijd hoorde. Op veel punten moet Calvijn een kwartslag gedraaid worden, en moet er grote verdieping komen. Het is zeer bruikbaar en creatief materiaal zolang er aan die regel gehouden wordt : esoterisch met Calvijn omgaan, syncretisch, en niet orthodox en conventioneel.

De boodschap van Galaten is dat de oppervlakkige, corrupte wet moet plaatsmaken voor de wet van de kennis. Het is als Adam komende tot de jujube boom der kennis (Colosse) zodat zijn oppervlakkige, vooroordelende natuur zou afsterven. Dit is wat het Sanskrit, de heilige taal van India, laat zien, want galati betekent de val als een onthechting, als het eten van de openbaring die druppelt. Het druppelen betekent dat het een proces is. Dit is om geduld op te wekken.

Calvijn wilde een nieuwe betekenis geven aan het woordje geloof, want hij was erg op zijn hoede. Hij gaf als definitie dat het ware geloof het geweten is wat zich geheel aan God alleen heeft overgegeven in volharding en vastheid, als tegengesteld aan trots vertrouwen in het materiële. Dit is volgens hem niet zomaar iets wat er al is, maar een beoefening.

Er is verschil tussen een oneindige wet en een oppervlakkige wet. Beiden zijn als wilde honden op de mens afgestuurd op de mens te testen.

Calvijn stelt dat het niet om oppervlakkig geloof gaat, want dat is bedriegelijk. Het gaat om de volle openbaring van dingen die eerder alleen maar vaag waren. Hij stelde dat hen van eerdere tijden te weinig inzicht hadden om dingen met zekerheid vast te stellen, en dat er daarom naar een nieuwe en andere methode gezocht moet worden. Hij stelt dat er vroeger geen ware openbaring was, alleen maar het zaad van ware openbaring. Calvijn stelt dat ze vroeger onder een vloek leefden hierom. Ze waren gevangenen van de lagere wet, gevangenen van een onvolkomen school.

Vervolgens stelt Calvijn dat om hier aan te ontkomen moet de mens eten van de vrucht van de hemelse adoptie. Die adoptie is door de verlichting door hemelse kennis, zonder welke we verslaafd blijven aan valse religie, wat voor smoesjes we er dan ook voor mogen gebruiken.

Hoofdstuk 21. Filippi de Paardrijder

Loon is een abstractie van timing. Loon komt nooit te vroeg en nooit te laat. Genade, giften, kunnen te vroeg of te laat komen. De mens moet leren leven door eerlijk loon, oftewel ware timing. De hemelse klok is er voor hemelse bescherming en leiding. In de nacht glijdt al het oppervlakkige af als een sluier en gaat de mens de diepte in. Vandaar dat veel arabieren wachten op de wonderlijke nacht, een natuurverschijnsel. In India heeft Krishna de betekenis van de wonderlijke nacht, dus het ligt allemaal heel dicht bij elkaar. Er mag een brug komen tussen Arabië en India. Deze mysteriën vullen elkaar aan.

De mens heeft een diep natuurzelf die versluierd is door zijn droomstad zelf, als een raadsel, want de mens leeft in een stadse wereld waar steden heerschappij voeren over de mens. Omdat de mens het natuurzelf nog niet kon grijpen hebben de hersenen een soort schijnzelf geschapen, een sluier van illusie waarin het ware zelf cryptisch opgeborgen ligt. De mens heeft nog geen diepe kennis van het natuurzelf, dus de hersenen hebben een soort simulator gemaakt waarin de mens leeft.

Krishna, charis-n is het loon van de peddelaar, van volhouden, geduld en volharding. Soms wordt de mens op die tocht overrompeld om de mens te testen en om de mens voorzichtig te maken, vanwege de vele gevaren in het oerwoud van het leven wat achter alles schuil gaat. Denk je dus eens in : allerlei ingewikkelde situaties of patronen in je leven zijn dus bepaalde onbekende bomen en planten van dit oerwoud. Ze hebben verborgen medicinale capaciteiten. De mens mag die in zijn leven leren ontdekken. Gebruik je van bepaalde stoffen teveel of te weinig, dan kan het giftig zijn. Vandaar dat de mens timing moet leren, waarvan loon een symbool is. Eerlijk loon houdt je op het ware pad. Genade en gaven waar je niet toe voorbereid bent, die je niet hebt "verdiend" is als een roofdier om je te grijpen.

Vandaar dat de Vur en het Vurische een handleiding hierin mag zijn, als een weg van het stadse zelf tot het diepere droomstad zelf die leidt tot het tuinzelf en zo tot het natuurzelf. Ik noem het woordje 'zelf' omdat dit een heel persoonlijk proces is waarin je ook het schijnzelf als een sluier kunt afleggen. Het zelf is in die zin een abstractie van de paradijselijke principes. Die mag je zelf dus gaan toepassen en worden, opdat je schijnzelf in dat proces geheel opgelost wordt. Het zelf bestaat dus uit een heleboel verschillende laagjes. Zo mag alles afgepeld worden totdat je kernzelf overblijft. Dit is een lastig proces. De mens zit namelijk opgesloten in een schelp. Ook kunnen we

dat niet forceren. Het is als het uitbroeden van een ei. Als je voordat het tijd is het ei openmaakt heb je niks. Vandaar dat het weer om timing gaat waarvan loon een metafoor is.

In het westen is er de charis-T, oftewel christ, christus, wat betekent : Het loon (Grieks : charis) van het kruis, de Aramese T, de taw, de laatste letter van het Aramese alfabet, als de Aramese omega. Dit is het loon van het lijden voor het hemelse doel.
In het verre oosten is er dus de charis-N, oftewel krishna, het loon van de peddelaar, de volhouder, als de verdieping van de charis-T. De verhalen van christus en krishna lopen dan ook parallel met vele kruispunten. N, Nu, in het Egyptisch betekent de leegte, de afzondering, de onthechting, als de grote oerafgrond en oerbaarmoeder waaruit alles voortgekomen is. In de leegte is altijd weer doorgang, ook als het lijkt alsof je in alles wordt tegengehouden. Wij worden in alle dingen tegengehouden, maar nooit in onze groei. Blokkades leren ons voorzichtigheid en geduld om zo het ware pad te vinden, en dat is niet het ogenschijnlijke. Blokkades leren ons de diepte in te gaan. Soms moeten we even wat stapjes terugnemen, hebben we een belangrijke les vergeten, of ergens iets laten liggen. Zo is dat ook in video-spelletjes. Er is altijd een reden waarom we niet door een bepaalde deur kunnen. Soms moeten we het dan even ergens anders zoeken om daar de sleutel te vinden. Soms moet er eerst een verborgen wachter verslagen worden ergens. Het gaat om het leren puzzelen en het leren zoeken. Soms moeten we wachten voor een hele belangrijke reden, namelijk dat het nog geen tijd is. Soms is de situatie totaal onrijp. Forceer daarom niets, wat ook een boodschap is van de Vur. Let op het natuurlijke. Leer over hoe planten en bomen groeien. Maak contact met je tuinzelf en je natuurzelf. Zodra je aandacht aan ze schenkt zullen ze je onderwijzen. Dit onderwijs is niet altijd ogenschijnlijk dus. Verwacht geen papiertjes die uit de hemel vallen. Het zit in de kleine dingen. De mens mag leren opmerkzaam te worden.

Dit is ook wat zowel de Griekse als Sanskrite betekenis van Filippi is, van het boek Filippenzen. Filippi betekent 'vriend van paarden'. De Sanskrite wortel is Vallabha, wat dezelfde betekenis heeft. Het paard is het symbool van de tocht door de natuur. De Filippi brief was net als de Colosse brief geschreven vanuit de gevangenis. Is dit dan een blokkade ? De andere Sanskrite wortel is Vilopa, wat onderbreking, verstoring en verlies betekent, als een pauze. Soms hebben we dus die pauzes nodig. Pauzes kunnen de herauten zijn van hemelse dingen. Moeten wij dan dankbaar zijn met het lijden ? In het boek Job zegt Job : 'De Hemel heeft gegeven, de Hemel heeft genomen. Zouden wij het goede van de Hemel aannemen en het kwade niet?' Alles heeft een bedoeling, wat de mens niet kan overzien. Daarom is er de metafoor van de Hemel waarop de mens zich kan richten. Dit is een verborgen capaciteit in de mens zelf. Een mens zit op school om naar het onderwijs te luisteren om zo zelf wijzer te worden en zo te veranderen in die wijsheid. Dit is voor ieder mens weggelegd. Het is de natuur waartoe de mens mag ontwaken. Mensen hebben daar hele simpele voorstellingen van gemaakt in religies, maar die voorstellingen mogen wel verdiept worden en samengevoegd, zodat de diepte zichtbaar wordt. Iedereen heeft een deel van de puzzel, iedere cultuur heeft wat. Wij mogen dus niet zeggen dat de hemel alleen van een bepaalde cultuur is. Dat zou racisme zijn. De talen horen bij elkaar, en vertellen een verhaal. Zijn wij daar open voor, of gaan we wachten op een nieuwe religieuze oorlog over wie god in zijn broekzak heeft en wie niet. Zijn religieuze oorlogen niet allemaal heel kinderachtig ? Maar dit hangt boven ons hoofd als wij onze kinderen en elkaar niet onderwijzen. Het is nog niet te laat.

Religieuze oorlogen zijn ondervoedde kinderen die nooit diep onderwijs hebben gehad. Is dit geen schande ?

De Sanskrite Vallabha wortel van Filippi is ook een herder, waardoor het verbonden is aan Krishna en Christus, die beiden herders zijn. Ook is Vallabha een goede, onderwijzende vrouw van de natuur, moeder natuur. Zie hoe een kind in de buik van de moeder de tijd moet nemen om eerst in de buik te groeien. Je zou het gevangenschap kunnen noemen, maar als het kind te snel de buik uit zou gaan dan zou het een miskraam zijn. Dit soort gevangenschap is dus van levensbelang. Daarom zegt Paulus in hoofdstuk 4 :

11 Niet dat ik dit zeg, als zou ik gebrek lijden; want ik heb geleerd met de omstandigheden, waarin ik verkeer, genoegen te nemen. 12 Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden, zowel in overvloed als in gebrek.

De natuur leert dus de les dat het om natuurlijk vruchtdragen gaat in geduld, niet in overmoed en niet dat alles zomaar in de schoot wordt geworpen. Het is ten diepste dus geen gave. Dat zou levensgevaarlijk zijn. Deze stadse wereld is gebaseerd op overmoedige, onvoorzichtige gaven. Daarom zegt Paulus :

17 Niet, dat het mij om de gave te doen zou zijn, maar het is mij te doen om de opbrengst.

Gaan we voor het cadeau, de gift, of gaan we voor de vrucht ? Het voortijdige cadeau leidt tot de dood. De vrucht leidt tot leven. Als je iets heel graag wil, denk dan eerst aan de ander, aan de behoefte van de ander, want je mag niemand het loon onthouden. Voordat je gegeven wil worden is het dus belangrijk de vraag te stellen : Heb je zelf al genoeg gegeven ? Het gaat om het zaaien, wortelschieten en vruchtdragen, deze trialiteit.

Daarom zegt Paulus in hoofdstuk 2 :
2 Maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, 3 zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4 maar ieder lette ook op dat van anderen.

Wij kunnen in die eensgezindheid van een ieder iets leren en van iedere cultuur. Juist in de gevangenis van ons leven gebeurt dit wonder dat we ineens contact hebben met de ander die door iets soortgelijks heengaat. Ineens kunnen we de ander door dit wonder zo begrijpen en op waarde schatten. De kooi is dus juist de tunnel tot de ander. Wij mogen de kooi, oftewel de beperkingen, in ons leven dus niet onderschatten.

Eén van de eerste dingen die Paulus opnoemt in de Filippi brief, tijdens zijn Romeinse gevangenschap is dankbaarheid, want door zijn kooi komt hij in aanraking met anderen die in kooien leven en kan zo nieuwe geboorte aan hen geven. En zo kunnen zij ook weer aan anderen nieuwe geboorte geven. Paulus kan op die manier dus loon schenken aan anderen die op ditzelfde niveau zijn gekomen. In het Sanskrit is Filippi (vallabha, vilopa) de wonderlijke bevruchtingsmethodes van de natuur. Kijk maar eens naar de bomen en de bloemen hoe die zich voortplanten. Ze staan allemaal afgezonderd in hun eigen kooi om het zomaar eens te zeggen, en het stuifmeel wordt overgebracht door de wind en de insecten. Filippi is de vruchtbaarheid van de kooi.

In de Sanskrite wortel is Filippi ook de vrouwelijke koeherders, die in de Indologie ook wel de gopi's worden genoemd, en die altijd om Krishna heen waren. Paulus laat in de Griekse grondtekst weten dat hij in de buik van de hemel is, waarvan zijn gevangenschap een schaduw is. Hij bevindt zich dus in de baarmoeder van moeder paradijs, van de herderin. De buik van de hemel, en ook de herderinnen, zijn beelden van de tedere zorg en aandacht die er voor ieder mens is die tot dit mysterie komt. Ook is deze ontferming dus zeer voorzichtig en vluchtig, zoals ook in de Vur wordt beschreven. Waarom is dit ? Dit gebeurt opdat wij gevoelig zullen worden, en onszelf kunnen ontwikkelen. Dit zou niet kunnen gebeuren als alles maar als een sinterklaas in onze schoot wordt geworpen. Stel je voor. Daar zouden de grootste ongelukken van komen. Het maakt de mens lui, afgestompt, ongevoelig, en zo een gemakkelijke prooi voor parasitaire roofdieren. De hemelse natuur is wijs en werkt met strategie. Van het geprojecteerde en opgelegde schijnzelf komt de mens niet zomaar af. De mens komt niet zomaar af van de lagere wil die telkens als een schaduw de mens overal stalkt. Daarom moet de mens de lagere wil temmen en leren berijden zoals een paard, wat ook de boodschap en betekenis is van Filippenzen. Oppervlakkigheid is potentieel creatief materiaal, en mag cryptisch benaderd worden om zo de droomstad te bouwen waarin er een pad is tot de tuin en zo tot de natuur. Teveel vrijheid is hierin een gevaar, als valse, corrupte vrijheid die de mens doet afdwalen. Daarom is de kooi belangrijk, de grenzen in het leven van een mens, de restricties. Door dit principe op waarde te schatten kan de mens veel vrucht dragen.

Hoofdstuk 22. Het Geheim van de Indische Vijgeboom

Vannacht had ik een droom dat ik een diploma had behaald in een bepaalde vechtsport. Ik vond dat vreemd, want ik had vroeger al mijn karate diploma's verscheurd en was niet van plan om nog andere vechtsport diploma's te halen, maar toen ik wakker werd realiseerde ik me natuurlijk dat het iets symbolisch was, als een vechtsport in de hemelse gewesten waarvan ik een diploma had gehaald. Het heeft te maken met het decoderen van het Nieuwe Testament, wat een zeer gedisciplineerde kunst is, als een gevechtskunst metaforisch gezien. Als je bijvoorbeeld kijkt naar flamingo's die op één been staan, dan is dat een teken van concentratie in een soort van energetische gevechtskunst waar de mens nog niet veel weet van heeft. Die gevechtskunst is het doorvertalen en ontcijferen van dingen, zodat er diepte komt. Vandaar dat er laatst wat tweede bijbel verzamelingen van verhalen zijn uitgekomen met de flamingo in de titel. De flamingo is een paradijsvogel.

De stad Thessaloniki van het boek Thessalonicenzen is genoemd naar een halfzus van Alexander de Grote. Er was een legende waarin Alexander op zoek was naar de fontein van onsterfelijkheid, waar hij uiteindelijk een fles van vond met daarin het water van onsterfelijkheid. Hij smeerde dit op het

haar van zijn halfzus. Toen Alexander stierf wilde zij ook sterven en sprong in de zee, maar zij kon niet verdrinken, want Alexander had haar haar ingesmeerd met het water van onsterfelijkheid. Zij werd toen een zeemeermin die als een sfinx vragen stelde aan schippers. Als ze de vragen niet konden beantwoorden, dan liet zij hun schepen zinken tot de bodem. De Sanskrite wortel Tisya betekent precies hetzelfde, namelijk onsterfelijkheid en verjonging in de vorm van een boom genaamd de Indische kruisbessen boom, de amla boom, of amalaka. In India is dit een heilige boom. De boom ontstond doordat er druppels van de onsterfelijkheids-drank uit de hemelse oceaan van gekarnde melk op de aarde vielen door het gevecht tussen goed en kwaad. Het boek Thessalonicenzen van Paulus gaat ook over de onsterfelijkheid in de zin dat door het goede te doen je ziel zal oprijzen in de wolken tot de hemel waardoor je eeuwig leeft. Dit houdt verband met de strijd tussen goed en kwaad, want je moet wel zelf het kwaad verslaan. Eeuwig leven is een technologie die je moet kennen, als een school, de gnosis. Zo mogen we ook de legende van de zeemeermin Thessaloniki begrijpen, dat zij de schippers testte om te zien of ze de gnosis van de hemel hadden. Dit is ook wat de diepere Sanskrit wortel Toza betekent : testen, onderscheiden (filteren). Ook betekent het druppelen, als de druppelende onsterfelijkheids-drank. Daarom staat er ook in het boek Thessalonicenzen : toetst alles en behoud het goede (I, 5:21).

Ephesus (Efeze) heb ik altijd een belangrijk boek gevonden, omdat het over de hemelse gevechtskunst gaat. De wapenrusting wordt in dit boek beschreven met daaraan voorafgaande de oproep om te ontmaskeren. "Neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer." Ontmaskeren betekent niet alleen de diagnose stellen, maar ook het decoderen, en het gaan tot de wortels, de etymologie, om zo juist het medicijn te vinden wat het probleem al in zich draagt, want het probleem had dit verkapseld. Dit noemt Paulus een ontwakingsproces : "Daarom heet het : Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit de doden." Dit is dus de daadwerkelijke opstanding en hemelvaart. Daar wordt dan bijgezegd : "Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil van de hemel is." We mogen dus nooit deze gevechtskunst beoefenen door onze eigen lagere wil, want dan zouden we onszelf in de vingers snijden. Wij moeten de gevechstkunst beoefenen alleen vanuit de hemelse wil, die gebaseerd is op de gnosis, als de hemelse wet. Die moeten wij leren kennen op de hemelse school die zich diep in ons hart bevindt. Dit is geen kennis van alleen maar een bepaalde cultuur of religie. Neen. In het derde hoofdstuk wordt gesproken over het bekendmaken van "de veelkleurige wijsheid die van eeuwen her verborgen is gebleven," als de bediening van het geheimenis. Dit gaat dus heel diep.

De Sanskrite wortel van Ephesus is peza, een ornament, sieraad, het decoreren als een architect. Ook in het boek Efeze wordt er gesproken van het bouwen van een hemelse tempel en een hemelse stad, als tegengesteld aan de lagere aardse stad. Peza is de Sanskrite architect, en een ander wortelwoord is pacya, het rijp worden, want het bouwen gaat op een natuurlijke manier, door het vruchtdragen, niet door bedriegelijke omkopingen, steekpenningen en verwennerijen. Paulus maakt duidelijk dat het om het groeien gaat en het wortelen, als een boom. Het leidt helemaal terug tot de diepe pazu wortel in het Sanskrite wat de indische vijgeboom betekent. Kenmerkend is dat de vijgen op of dichtbij de stam groeien, als een beeld dat ze dichtbij de bron blijven. Het wordt de boom van verlichting genoemd, waaronder een bepaalde boeddha eens werd verlicht. Ook is het de boom van de gevechtskunst, want alle vijanden zouden erdoor opgelost worden. Het wordt ook de boom van weelderigheid genoemd. Het boek Efeze legt uit om welke weelde het gaat :

3:8 - de onnaspeurlijke rijkdom van de hemel

3:16 - de rijkdom van hemelse heerlijkheid

Wat is die heerlijkheid precies ?

Grieks : 1:6 - de heerlijkheid van de charis, het loon in het originele Grieks, oftewel de vrucht.
Aramees : 1:6 - de heerlijkheid van het goede doen, het correcte, de toewijding, de overgave, waardoor adoptie onstaat.

Alles wijst terug op natuurlijke principes. In plaats van te hangen aan het kunstmatige mogen we terugkeren tot de natuur, tot de indische vijgeboom, de hemelse boom, om ervan te leren. Wij mogen komen tot de diepere geheimen die de boeken verborgen houden. In de diepte is de vruchtbaarheid. Alles wat aan de oppervlakte blijft is onvruchtbaar. Efeze zegt daarom ook : Heb geen deel aan de onvruchtbare werken.

De valse gave is giftig en maakt je een slaaf tot de stad en de markt. Een gift is nooit vrijblijvend. Wees op je hoede in het oerwoud. Neem geen valstrikken aan. Er gaat een hele wereld van verlokkerij schuil achter giften. Wees er zeker van of het je loon is, je vrucht. Ben je een boom, dan pas is het een stralend geluk, maar dan begint het pas. We gaan van kruis tot kruis, van wortel tot wortel, van vrucht tot vrucht, van geluk tot geluk. Dat is de les van de Indische Vijgeboom. Houdt je vast aan de dingen die eeuwigheidswaarde hebben. De rest zal vergaan.

Hoofdstuk 23. Het Ontwaken in de Indische Tuin

Als je dan als mens in de diepte van de natuur gaat en je plotseling overweldigt wordt door de veelkleurige verscheidenheid van de natuur, of je bevindt jezelf op de golven van de zee en het wordt erger en erger, tot op het punt dat je het niet meer weet, dan bemerk je ineens dat je helemaal alleen bent in de onnaspeurlijke en eindeloze rijkdom van de natuur die je niet begrijpt. Dan zie je alleen nog maar het Zelf omringd met de mysteriën van kennis. En de kennis heeft helemaal geen behoefte aan een zelf. De kennis IS er gewoon. Alles wat je om je heen ziet, echt alles, is een reflectie van de kennis, zowel corrupte reflecties, indirecte reflecties, als directe, waarheidsgetrouwe reflecties. Dat zijn de mensen om ons heen, de situaties en al het andere. Zelf ben je ook een reflectie en onderdeel van een groter geheel. De kennis gaat diep en is ingewikkeld

en voor een mens niet te bevatten. Daarom mag een mens de natuur-kennis ontmoeten en het zo leren begrijpen.

Het Sanskrit, de heilige taal van India, is één van de oudste talen van de wereld, waaruit de jongere talen zijn voortgekomen. Om dingen dus daadwerkelijk te kunnen begrijpen kan het helpen naar de Sanskrite wortel te kijken.

We kunnen stellen dat religies in die zin grote symbolische waarde hebben, in verhouding met elkaar, om elkaar aan te vullen en elkaar beter te doen begrijpen, maar op zichzelf genomen en in letterlijke zin is het slechts een bedriegelijke illusie die corrupt geworden is in de wind. Dit is het gevolg van gebrek aan educatie en ongeletterdheid m.b.t. de oude, oorspronkelijke talen.

Als we kijken naar het christelijke kruis en opstanding symbool, dan gaat dit over een bepaald principe van vruchtbaarheid wat we in ons leven kunnen toepassen. Kijken we dan naar het paulinisme wat daarna kwam, dan zien we Paulus in de gevangenis die hierdoor kennis ontvangt en dit ook weer mag doorgeven. Dit is het kooi en gnosis symbool. Dit is dus ook een vruchtbaarheids-principe wat we kunnen toepassen, waarin Paulus dan het symbool is. De kooi staat dus voor de beperkingen in ons leven, de muren, de grenzen waar we niet overheen kunnen. En door de gnosis te ontvangen op school ontstaat er weer loon. Dat is ook wat de Sanskrite phala wortel betekent van Paulus (Paul, Engels) : loon, vrucht.

We mogen dus op de uitkijk staan voor de wonderen van de natuur, de natuurverschijnselen van de evolutie, wat in diepte gewoon een ontwakingsproces is, want het was er altijd al. Alles ligt besloten in de oneindige logica, die niet de logica van het lagere zelf is, maar van het eindeloze Zelf. Er zullen dus sluiers afgedaan worden. Als je tot de ontdekking komt dat er maar één groot, allesomvattend Zelf is en dat de rest daar allemaal weerspiegelingen van zijn, dan mag je van dit Zelf komen tot het Zijn. Dit is een wordingsproces, in diepte dus een ontwaking, omdat je het al bent diep van binnen. Er is dus in het ontwakingsproces van de evolutie een strijd tussen het lagere zelf en het Eindeloze Zelf, en die zal resulteren in het natuurverschijnsel van het Zijn. Onze lagere kennis zal plaats maken voor de Eindeloze Kennis. Zo hebben wij deel aan het wonder van de natuur, en worden het ook zelf. We lossen er geheel in op, en maken zo plaats voor het Eindeloze Zijn. Dit is dan wat je de hemel of het nirvana kunt noemen, maar het is niet oppervlakkig. Het gaat heel diep. Alle diepe religieuze principes blijven gewoon als symbolen en worden verder verdiept en met elkaar in verband gebracht.

Waarom noem ik het woordje 'zelf' ? Omdat ieder mens zelf verantwoordelijk is, en dit niet op iets of iemand anders kan afschuiven. De mens moet zelf veranderen, anders heeft alles geen zin. Het Zelf is dus a.h.w. een oproep om zelf terug te keren tot de bron. We spelen het dus eerlijk, vandaar de woordjes "loon" en "Zelf". Het heeft geen zin om verstoppertje te gaan spelen.

Juist in de kooi van ons leven komen we in contact met het diepere, dat wat onder de oppervlakte is verdwenen. De Sanskrite wortel van Paulus : phala, betekent ook collectie, verzameling. Wij mogen zo al het verlorene weer verzamelen als wij ons in een kooi voelen. De kooi wijst namelijk de weg. Het is een tunnel tot de diepte, terwijl teveel vrijheid alleen maar aan de oppervlakte is. Wij hebben zowel het kruis als de kooi nodig, oftewel zowel het Yah-Shu principe als het Paulus principe,

symbolisch gezien. In de kerk zijn deze dingen door de ongeletterdheid van het Westen geheel verwaterd, en wordt het totaal afgeweken voorgesteld. Vandaar dat de mens terug moet de natuur in, en naar de school van de natuur, die bruggen bouwt naar de andere kanten van het verhaal, om zo weer balans en diepte te scheppen.

De Sanskrite pala wortel van Paulus is de timing, en dat is nu ook precies wat er gebeurt door de obstakels van de levenskooi. Wij leren timing alleen door obstakels. Pala is een herder en bewerker van de aarde als een tuinman. Zonder timing, geduld en voorzichtigheid is dit onmogelijk, dus heeft hij de obstakels op het pad nodig die hem afremmen wanneer het de tijd nog niet is. Dit is een school-principe.

De Sanskrite palaza wortel van Paulus is de boom genaamd "vlam van het bos", oftewel het boom-vuur, wat ook besproken wordt in de Tweede Bijbel. Het is een Zuid-Aziatische, Indische boom, ook wel geassocieerd met de lente, wat een beeld is van vrucht, oftewel natuurlijk loon. Dit komt ook weer terug in de brieven van Paulus. Paulus is dus in de Sanskrite wortel een Indische tuin. Van alles kunnen we in die tuin vinden. Blijf leren van de tuin, en omsingel alles van de stad met de tuin-principes, zodat het je niet in de nek springt. Zonder de tuin is de stad corrupt. De natuur is voor de mens een frisse adem. Als de Indische boom "vlam van het bos" gaat bloeien en bloesem krijgt, dan worden de bloesems weleens vergeleken met de pijlen van de oneindige kennis die de jonge harten verwonden, als de pijlen van de liefde van Cupido of Kamadeva, de Indische god van de liefde. Ook lijken de bloesems op netten, als het grote universele net waarin alle zielen, oftewel alle reflecties van het Zelf, weer terug worden genomen. Dit zal een groot wonder zijn in de evolutie, wanneer dit zal manifesteren. In de filosofie is dit moment al gebeurd en ligt gecodeerd in de geschiedenis waartoe de mens mag ontwaken. Ware liefde is een abstractie van onze verbinding met de Eindeloze Kennis. Juist door de verwonding van deze pijl in het hart ontwaakt het hart, als het ontwaken in een Indische tuin.

Hoofdstuk 24. De Indische Mattheus Tuin

De indologie is de sleutel tot het beter begrijpen van de bijbel. Het is iets zwaar technologisch. Het Zelf is als een archetype, een symbool, zwevende boven de wateren als een groot mysterie. Het zelf heeft ons geheel in bezit, en de mens is geobsedeerd met het zelf, vandaar dat het belangrijk is het mysterie van het Zelf te kennen. Er is een groot verschil tussen het lagere zelf en het eindeloze Zelf.

Alleen de Eindeloze Kennis kunnen we vertrouwen, maar de eerste stap mag nooit vertrouwen zijn. De goden die ze in de stad aanbieden met een prikkertje en een vlagje kunnen we niet vertrouwen. Wij mogen loskomen van het lagere spel wat ze in de stad spelen en komen tot het spel van de Eindeloze Kennis. En dan is het belangrijk om "in het spel" te blijven. Stay in the Game.

Gelukkig dat de Eindeloze Kennis er is, want door de ontwaking daartoe zullen we dan ook de eindeloze creativiteit ervan zien, en dan is er voor Westerse, ongeletterde leugens zoals de letterlijke eeuwige hel waarin triljoenen en triljoenen mensen door alle eeuwen heen ingeworpen zouden worden geen plaats. Het is maar een metafoor. In de oertalen had dit een hele andere betekenis dan dat het domme westen er nu aan geeft. Met de Eindeloze Kennis mogen wij daar doorheen prikken. De enige hel is de baarmoeder, en die heeft nu eenmaal een vreemd soort sarcasme. Noem het "black humor". Alleen gestoorde gekken nemen dit letterlijk. De baarmoeder is dus niet sadistisch, maar sarcastisch, als een verteller van spookverhalen. Die verhalen hebben een diepere en veelzijdige betekenis, en die zijn nog wel erger dan de christelijke bangmakertjes. De baarmoeder gaat zo diep tot pure horror, maar dit is allemaal om de mens te doen ontwaken tot de diepere esoterie. De baarmoeder moet dit zwaar geschut wel uit de kelder halen, want zij heeft nogal ergens tegen op te boksen. Dus horror verhalen ? Ja. Maar het gaat erom hoe je het interpreteert. Als schrijver voor de hemelse kennis schrijf ik niet zomaar alleen zoetsappige verhalen. Ik heb ook zware horror geschreven.

Er is een groot verschil tussen medicinale, demonologische horror en flauwe, arrogante, sadistische christelijke horror, want die menen ook nog eens alles letterlijk wat ze zeggen. Ze wensen mensen die niet dezelfde mening hebben als hen vaak de ergst mogelijke dingen toe. Esoterische christenen is allemaal prima, maar orthodoxe christenen zijn vaak het scum van de aarde. En de vier evangeliën zijn vaak het centrum waaruit ze leven, die overigens bijna kopieën van elkaar zijn. Vandaar dat het belangrijk is om die onder handen te nemen, en dan te beginnen met Mattheus. Ga je ineens de indologie erachter zien dan kun je ineens weer ademen. Het oude India was eens het esoterische en religieuze centrum van de aarde waarvanuit vele jongere religies een slap aftreksel maakten voor een markt. Iedere sluwe vos weet dat het wegkappen van wortels en het onttrekken van sappen economische winst oplevert, want mensen blijven zo je product kopen, omdat ze er afhankelijk aan worden, en meer van het spul willen hebben, omdat het hen net niet verzadigd. Het houdt hen er namelijk tussenin, wat het geheim is van allerlei soorten criminele markten, zoals de religieuze markt, de medische markt en de rechtsmarkt. Dit is hoe het westen werkt.

De Sanskrite wortel van Mattheus is mati, intuïtie, en matha, de hut van een asceet en het karnen, wat terugwijst op de oeroude Indische mythe van het karnen van de oceaan van melk. Deze mythe wordt ook besproken in de Tweede Bijbel. Deze oceaan van melk, als beeld van de moederborst, werd gekarnd opdat het de onsterfelijkheids-drank zou voortbrengen, het water des levens. Het karnen zou gebeuren door de strijd tussen goed en kwaad, en door een slang te gebruiken als karntouw. De slang spoot een gif wat alles zou kunnen vernietigen, daarom verzamelde de god Shiva al het gif in een beker en dronk het op, waardoor zijn keel blauw werd. In het christendom werd dit tot Jezus die de lijdensbeker dronk. Door het karnen kwam de maan, soma, die uit het water opkwam als de levensdrank. Soma wordt daarom ook als medicijn beschouwd. In de Griekse grondtekst van het Nieuwe Testament, is Soma het levenbrengende lichaam van Christus. De Hebreeuwse wortel is echter shama, horen en gehoorzamen (Vgl. Shama-el, Samuël).

Zo kunnen we indologisch gezien ook deze tekst uit Openbaring 6 beter begrijpen :

12 En ik zag, toen het zesde zegel geopend werd, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed.

Dit is al lang geleden gebeurd, toen het christendom de levensdrank van de moederborst, de maan, de soma (shama) bedekte en veranderde tot het bloed van Christus. Het gaat hier dus over de geschiedenis. De indologische wortels werden weggekapt, en onheil en onbegrip kwam over de aarde.

14 En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt.

In India is er ook de Soma boom, of Shami boom (sama), de witte doorn boom, die ervoor was om de wapens op te bergen en te beveiligen, als een arsenaal boom, als een inventaris. Deze boom wordt ook wel Vasin genoemd in het Sanskrit, vsn. Vsn als Visnu is een belangrijke god voor de hindoes. Krishna was één van de avatars van Visnu.

Het Visnu principe :

Vasaniya, vsn = het begrijpen door veel reflectie, door veel meditatie
= het verblijven in, het leven in, verbondenheid, wat ook weer terugkomt in het christendom, in het "Blijf in Mij, dan blijf ik in jullie, opdat jullie vrucht dragen", over de ware wijnstok, weer als beeld van loon en niet van letterlijke gave.
Vasin, vsn, betekent gehoorzaamheid (vgl. shama, Hebreeuws, horen en gehoorzamen).
Vasana, vsn, betekent kennis afgeleid van het geheugen (het verleden, de geschiedenis, dat wat alreeds gebeurd is, preterisme)
Vazin, vzn, vsn, betekent de overwinnaar over het lagere zelf.
Vasna, vsn, betekent huur en loon, weelderigheid, rijkdom (van de gnosis)
Vazani, vzn, vsn, betekent (leeg) kanaal van (het oneindige)

Handelingen 2:20 - De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt.

Joël 2:31 - De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt.

Het christendom is grotendeels voortgekomen vanuit de avatars van Visnu, vsn, de soma boom (shami, shama).

1e avatar van vsn : Matsya, de vis, die aan de eerste mens opdroeg een boot te bouwen voor het redden van alle wijzen, alle diersoorten en granen, vanwege de komende zondvloed. De zondvloed komt, en de vis trekt de boot voort naar de toppen van het Himalaya gebergte, of de noordelijke bergen. Ze moeten ook door een verschrikkelijke storm voordat ze daar komen. De vis trekt de boot voort door een slang. Het was het eind van een tijdperk waarin een demoon het heilige woord, de heilige boeken (de vedas) had gestolen, die de vis op de bodem van de oceaan weer terugvindt.

Vanuit dit verhaal kwam ook de Noach mythe, en het verhaal kondigt ook de terugkeer aan van de Sanskrite wortels van alles die waren gestolen, weggedrukt. Dit wordt weer teruggegeven aan de mens (de wijzen) door de vis.

2e avatar van vsn : Kurma, de reuzenschildpad, die wordt gebruikt om de berg die als karnstok werd gebruikt op zijn plaats te houden tijdens het karnen van de oceaan van melk. Alleen de trage (voorzichtige, geduldige) reuzenschildpad kon het gewicht van de berg dragen. Dit houdt in dat het een diep en langzaam proces is, iets wat werd weggekapt door het overmoedige christendom die alles snel snel wil doen. De soma maan-drank zorgde ervoor dat de goden "duizend jaar" konden leven, wat ook weer terugkomt in het christendom in de apocalypse van het duizend jarig rijk.

3e avatar van vsn : Varaha, het wilde zwijn, die de aarde van de godin redde van de bodem van de oceaan die daar door een demoon ingesmeten was na de duizend jaar, wat ook terugkomt in het christendom in de apocalypse dat na het duizendjarig rijk de duivel opnieuw aanvalt. Na de redding draagt hij de godin van de aarde op zich, wat ook weer terugkomt in Openbaring als de vrouw op het beest, maar in het Westen is dit vaak heel eenzijdig vertaald als alleen maar negatief.

4e avatar van vsn : Narasimha, de leeuwmens, die religieuze oorlogen en vervolgingen zou beeindigen en het kwaad zou oplossen door het herstel van de dharma, de hemelse leer. De demoon Hiranyakashipu vervolgde de volgelingen van Visnu, vsn, en hij kon niet gestopt worden door een afzonderlijk iets, alleen maar door een gemengd iets. Daarom kwam Visnu als een mengsel tussen mens en dier, en kan de demoon een halt toe roepen op het kruispunt van alle dingen. Dit is een voorbode van dat een enkele religie het kwaad niet kan uitbannen, maar alleen waar alle religies samenkomen, en zo tot diepte te komen om de gnosis te herstellen. Ook in de christelijke mythologie komen leeuwmensen voor, zoals in Daniël 7.

5e avatar van vsn : Vamana, de dwerg, die door goed onderwijs de demoon Bali die over de wereld heerste overtuigde en zo de wereld redde. Bali kwam aan de macht door zelf-verloochening, wat ook in het christendom gebeurt, maar dit moet wel gepaard gaan met zelfverwezenlijking, anders is het niets anders dan projectie. Er moet een nieuw zelf komen, maar dat zelf moet goddelijk zijn, en onderworpen aan de eindeloze hemelse kennis, dus er zijn een aantal balanzen nodig om dit zuiver te houden in een multiteit.

NIET-ZELF - ZELF - KENNIS
NIET-ZIJN - WORDEN - ZIJN
ONDERDANIGHEID - WORDEN - ZIJN

De dwerg staat voor het aandacht schenken aan details en zo tot diepte komen. Het is een onmisbaar principe voor zuivere technologie waarin geen schakels ontbreken.

6e avatar van vsn : Parasurama, de boze strijder, die strijdt tegen valse regeringsmachten van de kshatriya kaste, de kaste van heersers en strijders, die corrupt was geraakt. Visnu wordt hiervoor geboren in de hoogste kaste, die van de brahmanen, de priesters, de schriftgeleerden. De kshatriya kaste is de kaste die daaronder is, als de op één na hoogste kaste. Het is de voorbode dat het regeringsapparaat uiteindelijk hervormd zal worden door een hogere gnosis. Dat Parasurama de boze en woeste genoemd wordt heeft te maken met het feit dat hij een demonoloog is met passie.

Het is een voorbode van het herstel van de demonologische educatie. Ook de brahmanen kaste zal dus gezuiverd gaan worden, en alles wat niet voort is gekomen vanuit het demonologische fundament van de esoterie zal wegvagen. Parasurama wordt ook wel Rama met de bijl genoemd.

Het verschil tussen ware brahmanen en kshatriya's is vaak dat ware brahmanen zoeken naar kennis en diepte, het hemelse, terwijl kshatriya's vaak zoeken naar macht, en uiterlijk vertoon.

7e avatar van vsn : Het Rama mysterie, en dit is niet het ogenschijnlijke, want het Sanskrit gaat heel diep op dit mysterie in. Rama heeft zowel een mannelijke als vrouwelijke pool.

Rama is de rode aarde en de roodbloeiende Ashoka boom, als de weelderigheid van de onderwereld die bewaakt wordt door de Yakshi, als zijnde de schatten van de gnosis. Ze zijn dualistisch. Ze doen de mens die dichter bij hen komt aan zichzelf afsterven.

De Yakshi draaien rondom het Kubera mysterie, een heel traag mysterie in het Sanskrit, wat zich niet snel prijs geeft. Het is in het Sanskrit ook de rode ceder boom, de Toona Ciliata, wat ook wel het rode goud wordt genoemd. Kubera is de Sanskrite parallel van het Egyptische Geb-ra (Kep-ra), Khepri, mysterie van de opkomende dageraad als een kever, de capaciteit tot decoderen, een beeld van etymologie. Kubera wordt ook Kuvera genoemd, en betekent ook mengsel (kavara, kvr), wat wijst op het syncretisme, het bruggenbouwen, de multiteit, als de sleutel tot de gnosis. Alles wat op zichzelf staat zal wegvagen. Het is een stekend mysterie (kavari, kvr), en daarom verbonden aan de Acacia, van akis, doorn (Grieks), en manifesteert zich als een luchtweerspiegeling in de oceaan of in de woestijn (khapura, kpr). In het Sanskrit manifesteert het ook als een slechte, moeilijke of twistzieke vrouw (kubharya), die vaak aan de hemelzoekers worden toebedeeld als een beeld van het kruis, als cryptische sleutel. Kubra is de wildernis en een gat van offervuur waarin de hemelzoeker aan zichzelf afsterft. Er is geen andere doorgang tot dit mysterie.

Al deze dingen zijn nodig om de mannelijke pool perfect te maken, waartoe het Rama mysterie is uitgezonden. Rama wordt de perfecte man, brahmaan, toegewijde genoemd, maar heeft ook een vrouwelijke zijde. Het is een principe ten diepste, geen persoon. Persoonlijkheid is een illusie die ontstaat wanneer de kennis tot een climax komt. De persoon is en blijft slechts een metafoor, een archetype van dieper liggende principes die tot rijping zijn gekomen. Door de zuivering, decodering, van de mannelijke pool, gebeurt dit ook met de vrouwelijke pool in het Rama mysterie. Het Rama mysterie is de belichaming van de dharma, de Indische gnosis. Rama moest de meerhoofdige demoon Ravana een halt toeroepen, als een beeld van het valse, overmoedige mengsel, die alles als een rovende en ontvoerende entiteit samenbindt zonder diepgaande condities en principes, die alles geforceerd doet en gif opdringt zoals in de tandarts industrie die lichamelijk, natuurlijk bot implanteert met tegen-natuurlijke, giftige middelen die niet met elkaar samengaan, die niet bij elkaar horen. De Ravana demoon ontvoerde eens Rama's vrouw, Sita. Dit gebeurde toen Rama en Sita samen naar de wildernis waren gegaan. De wortel van Rama, ram, betekent stoppen, stilstaan.

8e avatar van vsn : Krishna

9e avatar van vsn : Balarama, de broer van Krishna, oftewel zijn schaduw-zelf, of parallelle zelf, wat tot wedergeboorte is gekomen in het Kubera-principe (Khepra, Egyptisch). Balarama betekent

de sterke Rama, oftewel de gevoelige, onderscheidende Rama. In het Egyptisch is Ra-ma de wet van Ra. Soms is deze avatar Boeddha.

10e avatar van vsn : Kalki, de Messiaanse Brahmaanse strijder op het witte paard met het vurige zwaard die het huidige tijdperk, Kali Yuga, zal afsluiten, door de adharma, de anti-gnosis, weg te nemen. Hij zal de mensheid weer terugleiden tot de Satya Yuga, het eerste tijdperk van transcendente kennis en meditatie, zodat de cyclus rond is. Dit principe zal de onrechtvaardige heersers van de huidige wereld onttronen. Dit kan alleen gebeuren door educatie en transcendente verlichting in de multiteit. Het is niet het einde van de wereld, maar het begin. Hij leidt een leger van Brahmaanse, priesterlijke, strijders. Dit komt ook terug in het christendom, in Openbaring 19 :

11En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. 12En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. 13En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. 14En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen.

Het beschrijft de apocalypse. In de islam is dit de Mahdi, wat in de wortel de hemelse leiding betekent, als een principe. In het boeddhisme is dit Maitreya.

Apocalypse betekent : openbaring. Dat wat er al is wordt duidelijk.

Hoofdstuk 25. Het Bereiken van het Nirvana

En dan mag je zweven boven die grote wilde oceaan van het leven, tussen het Eindeloze Zelf en de Oneindige Kennis in, zodat je schijnzelf, je opgelegde zelf, geheel daartussen kan oplossen. Je nieuwe zelf vibreert dan heel snel tussen het Eindeloze Zelf en de Oneindige Kennis in, als je diepere, ware zelf. Je mag daar blijven oplossen, om daar over te gaan in het Oneindige Zijn. De wilde oceaan beneden je was er om je te vormen. De wilde oceaan was er om je te laten opstijgen. Dat was het doel van de wilde oceaan : om je de parallel te laten vastgrijpen.

We gaan eens dieper het centrum in, de kern van het christendom : de vier evangeliën. Het is als een electriciteits-centrale. Ik kreeg in een droom een band om mijn arm met vlammetjes daarin, naast elkaar, als een nieuwe electriciteit. Het was de verborgen Sanskrit wortel van Marcus.

Mattheus ging meer over wat er moest gebeuren, en Marcus gaat meer over wat er gebeurd is, als het leren luisteren naar de geschiedenis :
Marcus 11:24 (Griekse grondtekst) - Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en nodig hebt, luister (en gehoorzaam) naar het feit dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden.
Dit is dus een puzzel-oproep voor het verleden, want het is er al. Marcus is in die zin preteristisch. De toekomst is al geweest. Waar Mattheus meer over de preken en de wet gaat, gaat Marcus meer over de wonderen, het bovennatuurlijke. De MR wortel in het Sanskrit staat voor de hallucinogene levensdrank van de oceaan (van melk) (mr, mira, maireya). Wel is het zo dat dit voor de mens niet makkelijk te verkrijgen is, al helemaal niet door simpel geloof, wat door het Westen bedacht was als een verkoop-truukje. Neen. De Sanskrite MRK wortel van Marcus is het spiegelprincipe, dat alles wat je doet naar je terugkomt. De moordenaar vermoord zo in werkelijkheid zichzelf, een principe wat ook weer terugkomt in Openbaring. Leef je met het zwaard, dan zul je ook door het zwaard ten onder gaan. Alles wat je de ander aandoet doe je jezelf aan, want het spiegelt terug (maraka, Sanskrit). Markus is dus in de indologische diepte een doorntuin of spiegeltuin, als een doolhof, een puzzel. Alleen degene die leven schenkt zal het leven vinden. Alleen degene die het goede doet zal het goede vinden. Je kunt dus alleen iets vinden door het zelf te worden.

Lukas gaat meer over het zoonschap, en geeft veel meer aandacht aan vrouwen, en is een prijs in het Sanskrit, als een spel (lks, laksa). Ook is het een merkteken.

Johannes gaat over de Ik Ben, en is in het Sanskrit jnz, jineza, jns, een arhat, iemand die het Nirvana heeft bereikt, de hemelse staat van verlichting. In het boek Johannes wordt gesteld dat de literatuur, het Woord, het goddelijke is, als de weg tot de hemel (Nirvana). De hemel is pure kennis. Het is een vruchtbaarheids-principe. Het gebeurt alleen in een staat van onthechting, in afzondering. Het is een bepaalde ervaring. Nirvana is een woord in het sanskrit, en betekent ook : onderricht in technologie. Nirvana is dus een school van techniek. Nirvana is de grote finale van de gnosis. Nirvana is in het sanskrit de dood van het lagere zelf. Dit is wat de ware opname of verdwijning is, en het is iets metaforisch. Het is te behalen in het spel van de gnosis, en zij die het behalen zijn jina, een sanskrit wortelwoord van johannes wat 'overwinnaar' betekent, in de zin dat je de schaduwen en spiegelbeelden van je lagere wil hebt overwonnen. Het is een ontwaking. Je komt zo in een andere vibratie, een hemelse vibratie, waardoor je diepere zintuigen openspringen.

Hoofdstuk 26. Mensen zoeken of Kennis zoeken ?

Ra op zijn bootje in de onderwereld om er het beste van te maken was nog de echo van de R als de taalsmid in de oertaal. Ra veranderde in allerlei avatars om door de onderwereld heen te komen, als sleutels van uur tot uur. In de Indologische parallel gebeurt dit hetzelfde met Vishnu, die zat op zijn bootje, een witte slang met vele hoofden, op de oceaan van melk. Hij verandert in allerlei avatars om alles tot voleinding te brengen. Ook vliegt hij hiervoor rond op een vogel genaamd Garoeda. De indologie heeft in die zin vele kruispunten met de egyptologie. Het loopt parallel aan ons eigen leven. De mensen om ons heen, of die nu goed of slecht zijn, moeilijk of makkelijk, houden in diepte het zaad van onze avatars. Zij zijn onze verborgen avatars, niet in letterlijke zin, maar in cryptische zin. Zij staan voor een bepaalde eigenschap. Het Zelf is altijd op zoek naar het verloren Zelf. Ons Eindeloze Zelf heeft ons alreeds omringd.

Toch is het belangrijk te beseffen dat we steeds dieper naar binnen moeten, en dat de buitenwereld slechts een reflectie is van het binnenste. De mens is een natuurverschijnsel wat ontstaat wanneer kennis en principes gaan ophopen en tot een climax komen. Dit kunnen goede principes zijn of slechte principes of een mengeling. Als die extreem worden dan gaan ze zich personificeren, en dan ontstaat er een mens. Vandaar dat het erg belangrijk is om voorzichtig te zijn met mensen, en geen mensen-zoeker te worden. Belangrijk is het om een kennis-zoeker te zijn, een principes-zoeker. Het zoeken naar mensen brengt oneindig leed, want je komt zo nooit tot de kennis. Terwijl als je kennis zoekt dan wordt alles je gegeven, maar dan op z'n tijd, in de juiste verhouding en in de juiste hoeveelheid. We mogen het natuur-proces dus nooit omdraaien. Hier is een lijstje van gevaarlijke zoekers waar je dus beter niet mee aanpapt, en die allemaal tegengesteld zijn aan het zoeken van kennis, als een afleiding :

mensen-zoekers
zoekers van mensen-begrip
zoekers van mensen-eer
zoekers van mensen-macht
zoekers van sex
zoekers van liefde
zoekers van mensen-liefde
zoekers van genot
zoekers van geluk
zoekers van materie
zoekers van geld
zoekers van familie

Al deze zaken leiden af van het doel : kennis. Een goed christelijk principe is dan :
Zoek eerst het koninkrijk van de hemel (gnosis) en de rest zal u gegeven worden.
Zoek de dingen die in de hemel zijn, niet die op de aarde zijn.

Bovenstaand lijstje zijn parasieten. Ze hebben niet het goede met je voor, maar willen je bezitten, zodat ze je altijd kunnen uitzuigen. Ze komen met duizend-en-een gedachtes in je hoofd om je in hun aas te laten bijten en dan hebben ze je. Je kan er niets aan doen als ze over je hoofd vliegen, maar je moet ze geen nestjes in je haar laten bouwen. In de kennis is alles te vinden wat we nodig hebben. Kennis-zoeken is dus allereerst onthechting van de parasieten van de lagere wil die altijd allerlei egoïstische excusen in de mens blazen, smoesjes.

Op aarde volgt de mens spiegelbeelden achterna, in een dolle kermis van illusie. De Korinte brief zegt hierover (I, 13:11-12)

Toen ik een kind was,
sprak ik als een kind,
voelde ik als een kind,
overlegde ik als een kind.
Nu ik tot rijpheid ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was. Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen,
doch straks van aangezicht tot aangezicht.
Nu ken ik onvolkomen,
maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Hoofdstuk 27. De Hindoe Code

Er hoeft dus niet een te grote scheiding te zijn tussen universum en het plaatselijke, tussen het collectieve en het individu, tussen de buitenwereld en de binnenwereld, de macrokosmos en de microkosmos enzovoorts, want alles kan namelijk geininternaliseerd worden, geassimileerd, eigen gemaakt worden, in een proces van syncretisme, het mengen. Dit is ook het principe van het Javanisme in Indonesië, wat een mengsel is van hindoeïsme, boeddhisme, animisme en de islam. Dit werd verspreid door de resi's, de Javaanse shamanen (asceten, hermieten, zieners), van het Sanskrite (Indische) woord 'rishi' met dezelfde betekenis, het leven door openbaring, heilige kennis (gnosis). Parallel loopt hieraan het Hebreeuwse 'rasha', de rebel, de oer-taalkundigen die niets hebben te maken met moderne marktbewuste aftreksels. Zij zijn de bewaarders van de oer-hieroglyphen die inzicht geven in het geheel.

Indonesië is één van de meest bevolkte landen, over een kwart biljoen. India en China zijn het meest bevolkt met beiden over de biljoen en een kwart inwoners. Indonesië was vroeger een mengsel van hindoeisme, animisme en boeddhisme. Met de late middeleeuwen begon de islam zich daar doorheen te mengen, waardoor Indonesië na de middeleeuwen uitgroeide tot een islamitisch land. Dit gebeurde ook in Maleisië, wat boven Indonesïe ligt. Beiden zijn Sunni, de hoofdstroming binnen de islam, en van de Shafistische vertakking (shafi-sunni's). De islam dekte dus het hindoeisme af, maar het was puur een taaltruukje om het Arabische te mengen met het Indische. Er zijn twee hoofd-stromingen binnen het hindoeisme : de vaishnavieten waarbij het om Vishnu draait en de shaivieten waarbij het om Shiva draait, als Brahman, het transcendente en transmuterende Zelf die alles zal rangschikken en herscheppen, als de goddelijke menger. Shiva heeft de SV wortel wat het verbindt aan het Hebreeuwse Esav, sv (Ezau, Suw, Aramees), die Shu is in het Egyptisch. Net zoals Shu (esav, sv) heeft Shiva de dolle stier van de lagere aardse wil getemd. Shiva rijdt op een stier in de mythologie. Iets anders wat hem verbindt aan Esav is dat in het Tamils (Zuid-Oost India) 'sivan' de rode betekent. Ook Shiva's kruis was een drank. Hij dronk namelijk het slangen-gif wat was voortgekomen bij het karnen van de oceaan van melk. In de islam is de SV de shafi stroming binnen de sunni, een stroming die zo dicht mogelijk bij de grondtekst van de heilige teksten blijft, en zich verre houdt van persoonlijke voorkeuren van geleerden. Ook komt de SV wortel weer terug in de esoterische islam, het soefisme. Dit is dus meer syncretisch van aard, zoals Shiva het meng-principe is, maar ook tegelijkertijd gebaseerd is op de wet, waarvan het shafisme dan weer een cryptisch beeld is. Sunni wijst terug op de SN wortel. Suna, sn, is een naam voor Indra, een aspect van Shiva, wat ook een menger is (zayana, zn, sn, kameleon, sanskrit), door de abstractie van oorlog. Bloed is een abstractie van mengen, en het mengsel wijst op de heilige weelde, beschreven als een rood paard in de veda's, de oeroverleveringen van India. Dit is ook als een alarm-systeem, uitgebeeld door Indra. Dit is dus de enige rijkdom waar we ons naar uit mogen strekken : de rijkdom van de gnosis, de rijkdom van de natuur. De SN wortel komt zowel terug in Vishnu, v.SN, als Krishna, kr.SN. De islam code is dus puur een parallel die het hindoeïsme bevestigd en uitlegt. Ook het hindoeïsme is een code van diepere dingen, terugleidend tot de oertaal, en juist door de parallellen wordt dit gedecodeerd.

In de 90-er jaren had ik een droom die ik nooit meer zou vergeten. De islam en de hindoe parallel braken als een trein door de muren van de kerk heen in het midden van de nacht, en alles werd gemengd. In geisoleerde orthodoxe vorm zijn deze religies gevaarlijk, maar in esoterische samenhang met elkaar kunnen goede principes eruit gefilterd worden, zodat alles zin krijgt. In de diepte krijgt alles zin en komt de waarheid naar boven. We zullen daarom tot de kern gaan van het hindoeisme om klaar te komen met het raadsel, met de code van India.

Hoofdstuk 28. Het Pad van de Bhakti

Er zijn veel overeenkomsten tussen de Hebreeuwse Esav (Ezau, Shu) en de Indische Shiva, die beiden de SV wortel hebben. Bhairava, de nomadische avatar van Shiva, zijn aspect van vernietiging, ook bekend staande als de bedelaar, kwam na een lange tocht aan bij Vishnu met zijn bedelkom om Vishnu om voedsel te bedelen. Dit komt weer terug in het Jakob en Ezau verhaal waarin Ezau vermoeid na de jacht tot Jakob kwam om hem om een kom rode soep te bedelen, wat een diepe esoterische betekenis heeft. Om de toorn van Bhairava te kalmeren gaf zijn vrouw, de godin Kaumari hem ook eens een kom.

Op zijn beurt heeft Shiva veel te maken met de toorn van zijn vrouw, de godin Kali, een woeste moeder godin in het hindoeïsme, en de vrouwelijke pool van Shiva. Eens was Shiva bang dat in haar strijd tegen het kwaad ze alles zou verwoesten. Hij gooide zich daarom onder haar voeten, waardoor Kali kalmeerde. Het laat zien dat de mannelijke pool terug moet keren tot de baarmoeder, anders zal de baarmoeder blijven toornen. Deze wereld is onder de wraak van Kali, omdat de mens niet teruggekeerd is tot de kern. In het Shaktisme, een stroming binnen het hindoeisme, is de hindoe geheel teruggekeerd tot de baarmoeder van de moedergodin. Edom, het volk van Ezau, is in de Hebreeuwse wortel Adam. Adam komt tot Eva, opdat zij hem inwijdt in de gnosis, wat ook een beeld is van het terugkeren tot de baarmoeder.

In de Egyptische parallel is de SN wortel de goddelijke jager, de Sunu. Deze schiet pijlen van genezing af als een dokter, en is in die zin te vergelijken met Cupido en Kamadeva met de pijlen van de ontwaking. Al deze pijlen zijn ervoor om de mens dan wel laten af te sterven aan de lagere wil, maar ook om de mens tot een hemelse school te brengen. Zo is er in India de school van de Jaga's. De Jaga's zijn de verschillende disciplines die men nodig heeft om te overleven en te groeien. Het zijn verschillende paden van meditaties :

Bhakti-Jaga is het pad van de overgave, de devotie (tot de gnosis). Het is belangrijk te weten waar je je bhakti op richt. Bhakti heeft in het Sanskrit de bajh wortel, wat afscheiding betekent, maar ook ergens bijhoren. Als je je van dingen afscheidt of je wordt van iets of iemand afgescheiden, dan is dat nooit een doel op zich. Je wordt dan automatisch ook weer aan iets anders verbonden. Het gaat erom tot overgave te komen aan de oneindige kennis. Zo wordt je dan door zuivere principes op het pad geleid, en niet door je lagere wil en de illusies die het schept.

Door de discipline van overgave en opoffering, bhakti, ontstaat er zo een band met de heilige kennis, het oneindige transcendente bewustzijn van de ontwaking, wat mag leiden tot een diepe intimiteit, de kama in het Sanskrit. Kama is één van de vier doelen van het leven in de hindoe traditie. Het mag persoonlijk worden tussen jou en de gnosis, maar die persoonlijkheid is de vrucht van kennis die niet voor haar tijd wordt opgewekt. Dit zijn goddelijke ervaringen waarin er een balans is tussen principe en persoon, in die volgorde. Waar het principe op een lager plan wordt gezet valt men in de illusies van afgoderij en orthodoxe, nationalistische religie, oftewel persoonsverheerlijking, wat een vorm is van mensenzoeken en mensenverafgoding. Binnen de gnosis heeft alles een plaats, maar dan in balans, gebaseerd op principes en goed beveiligde en getoetste technologie. Je kunt je soms binnen de gnosis aan een mens ophalen, maar het doel is dat je het zelf wordt, dat je het gaat zien als een weerspiegeling van jezelf. Afgoderij ontstaat waar je gaat lopen projecteren en jezelf niet ontwikkeld, wat veel in de kerken gebeurd. Altijd is het weer de

ander die dingen moet regelen en dingen moet zijn, en zijzelf zijn gedoemd tot zonde. Dit is alleen een deelwaarde, als een secte, wat de verabsolutering van een deelwaarde is. Onderwerping is dus niet het totaaldoel, maar moet in balans zijn met de wording en het zijn. Zo mag je ook niet zomaar mensen gaan onderwerpen en ze niet helpen om te komen waar jij bent. Dat zijn machtspelletjes, en dat gebeurt ook vaak in de kerk. De Bhakti en de Kama moeten dus altijd leiden tot Moksha, de zelfverwezenlijking, het oneindige Zelf in jezelf ontdekken, als een verlichting. De toekomst is al geweest. Er is dus een zelf van overgave, de mannelijke pool, en een oneindig zelf, de zelfverwezenlijking, de vrouwelijke pool, en daartussen mag diepe intimiteit komen om zo vrucht te dragen. Dit is het Nirvana. Alle andere realiteiten zullen wegvallen.

Hoofdstuk 29. De Indologische Wortel van Ezau

Omdat het Hebreeuws oorspronkelijk geen klinkers had is de verbinding tussen Esav en Shiva nog duidelijker, want Ezau was gewoon SV in het Hebreeuws. Shiva bedelde in zijn Bhairava vorm van de nomadische bedelaar tot Vishnu om 'het rode', en ook zijn vrouw gaf hem eens een kom met het rode om zijn toorn te kalmeren. Bhairava is in het Sanskrit de heilige vreze, oftewel de heilige voorzichtigheid, die nodig is om de tempel te betreden om tot de dharma te gaan, de heilige leer. Bharaiva is dan ook de woeste sleutelbewaarder van de tempel en de dharma, als een dharmapala. Pala betekent beschermer, beveiliger, en ook de bedelaarskom, in de zin dat deze taak alleen goed gedaan kan worden als er overgave is, toewijding. De pala is de beschermer van de aarde, ook in de zin dat hij bedekt is met de aarde. Vandaar dat Bhairava ook wel Mahalaka wordt genoemd, de zwarte, de met aarde bedekte, als een wildernisbewoner, wat een teken is van absorptie en vermenging (exotisch). Hij heeft dus een kom of schedel gevuld met bloed, wat de onderwerping van het schijnzelf van illusies betekent, en hij staat op de zon, als een beeld van de verlichting en de ontwaking. Dit komt ook weer terug in Openbaring 19 :

17 En ik zag een engel staan op de zon en hij riep met luider stem en zeide tot alle vogels, die in het midden des hemels vlogen: Komt, verzamelt u tot de grote maaltijd Gods.

Ook houdt de vrouw op het beest in de wildernis een kom met bloed vast.

Mahalaka betekent ook "beyond time and death" in het Sanskrit, en hij komt ook voor in het boeddhisme. Het is de verwoestende kracht van Brahman, het Oneindige Zelf. Uit Brahman kwam Abraham voort in het Judaïsme, uit wiens bloedlijn ook Jakob en Ezau kwamen. Mahalaka wordt

ook wel de Heer van de Tent genoemd. In Japan is hij één van de zeven "geluks" goden, als Daikokuten, in de zin van een god van fortuin, weelde, en esoterisch gezien gaat het dan om de onnaspeurlijke weelde van de natuur-gnosis. Ook in Japan is hij net als de Hebreeuwse Ezau een archetype van de jager.

Bhairava moest de kapali eed afleggen. Kapala betekent schedel, als een bedelaarskom, en deze eed houdt in naar de wildernis te gaan om daar een nomade te zijn, naakt en bedekt met de aarde, met een bedelaarskom, als een beeld van nederige overgave, wat dus ook weer terugkomt in het Jakob en Ezau verhaal waarin Ezau de wildernis ingaat en uiteindelijk bij Jakob bedelt om het rode. Het pad van Ezau is dus het bhakti pad waarin hij afsterft aan zijn aardse rechten, zijn eerstgeboorte recht, als het pad van zelf-opoffering en overgave. Ook Yeshua (Yah-Shu, de wording van Ezau) liet in de oorspronkelijke gnostisch-Esseense mythologie zijn hemelse rechten achter zich en vernederde zich door naar de aarde te gaan.

De schedelkom is dus een beeld van het afleggen van het lagere aardse zelf, de lagere wil, ook in de zin van het inzicht krijgen in de psychologie ervan. Telkens komt alles terug op de kennis. Zonder diagnose is er geen genezing. Inzicht is de weg. In dit opzicht mogen we daar om vragen op het pad van Bhakti, met een lege kom. We komen zo tot de oneindige kennis en vragen haar om ons te vullen. Dit is een daad van overgave. We stellen ons zo open voor het oneindige. Als wij niet leeg zijn van onszelf, dan is dit onmogelijk. Het gaat dus om de keuze leeg te zijn, en niet met allerlei smoesjes te komen. De schedel die we opheffen is de schedel van het schijnzelf. Zonder zelfopoffering en zelfverloochening is het bhakti pad onmogelijk. Het is een meditatie, een discipline, waar de mens de tijd voor moet nemen. Het is geen stap, maar een pad, een proces. Als wij de eerste stap hebben gezet, dan zullen wij verder geholpen worden op dit pad. Op het bhakti pad gaat dus wel het mes erin. Het doel is dat er niets van ons lagere schijnzelf overblijft. Bhakti zelf is niet het eindstation. Op het pad van de Bhakti-Jaga mag de mens komen tot de Kama-Jaga, de verzoening met de gnosis. Wat dat aangaat zijn het hele christelijke principes van de mens die zich verzoent met het goddelijke, het bovennatuurlijke. Maar omdat de mens in het Westen opgesloten zit in de christelijke schelp van formule-redeneringen en alles snel, snel willen, is het belangrijk om de indologische parallel er vlak naast er op in te laten werken, voor meer diepte, om zo te komen tot een eerlijkere brug van gnosis. De lijn van de studie, de jnana in het Sanskrit, of de jn wortel, gnosis. In de oertaal zijn de jana en de jani een beeld van de urim en de thummim, het toetsen en het loon, als een studie-proces van de gnosis. Zonder het studie-principe zijn er geen wonderen te verwachten. Het westen is één groot spijbelfeest, en daarvoor is de indologische parallel belangrijk om uit de brand te ontsnappen. Alles is dus altijd in de context van de Jnana Jaga, de discipline van de studie, anders kom je nergens. Buiten deze discipline kom je alleen van illusie tot illusie, totdat alles uiteindelijk geheel is afgebrand en je niets meer over hebt aan eeuwigheids-waarde.

Verdienen aan het leed van iemand anders. Het komt overal op deze wereld voor. Het zijn de markt-systemen van psychiatrie, de kerk, het rechtswezen, de tandheelkunde-industrie, het medische wezen, het schoolwezen, en ga zo maar door. Veel van bovenstaande systemen zitten vol met contactgestoorde mensen die allemaal door iets anders afgeleid worden. Ze zijn er niet om je te helpen. Je bent voor hen een gevangene, een nummer. Vaak zullen ze dat niet laten merken, maar ik weet wel dat velen pas na hun dood merken hoe diep ze zijn verminkt door dit soort mensen. Hoe komt dit ? Het antwoord is simpel : yoga.

In het Westen is de yoga geheel losgekapt van de oorspronkelijke jaga, en wordt vaak de nadruk op het lichamelijke gelegd in plaats van op de transcendente kennis die het ooit was. Yoga is in het westen een materialistisch marktsysteem geworden, als een corrupte bijwerking van het Nirvana. De Westerse yoga is een rover, een afleidings-mechanisme, en vaak symptoom-bestrijding die de wortel van het probleem afdekt, zoals dat ook in de tandheel-industrie gebeurd. En het is pure dwangverpleging want voor de tandheel-industrie en de psychiatrie is de mens hun lagere zelf waarover zij willen heersen. Ze zijn te lui om de gnosis in te gaan, de diepte in te gaan, om de demonologie onder ogen te komen, maar net als de vlees-industrie hebben ze het gemunt om de mede-schepselen. Het is allemaal valse, westerse yoga.

De Hatha Jaga is in werkelijkheid, in het Sanskrit, het gevecht, de volharding in het komen tot de diepte van de vijand, als de discipline van de demonologie, oftewel het hele Pniel verhaal, verbonden aan Jakob en Ezau, en aan Shu in de Egyptologie die zijn eigen Pniel ervaring had. In het Sanskrite is dit dus de Hatha, waarin de mens zich dus niet zomaar overgeeft aan wat op de mens wordt afgestuurd, via de opvoeding en het sociale en het educatieve systeem bijvoorbeeld. De mens worstelt ermee, in een toetsgevecht. De uitkomst is niet één of ander stemmetje die zegt : "Aye, het is okay, hoor, de kust is veilig," en het is ook niet één of andere bijbeltekst die de schijn wekt dat dingen bevestigd worden. Neen. De uitkomst is de heilige vreze, de heilige voorzichtigheid, het tot bloedens toe je verzetten tegen iets wat zich aan je opdringt als zijnde de waarheid, omdat je niet zomaar met de eerste de beste boot mee wil gaan. De gnosis komt alleen de heilige voorzichtigheid tegemoet, dus de gnosis zal je dan zelf gaan openen, zodat je je er niet meer tegen kan verzetten. Zij die dit punt hebben bereikt weten dan ook dat dit de gnosis is, want er is daadwerkelijk niets anders wat ze kunnen doen. Dit is een goddelijke ervaring die alleen zij die het hebben meegemaakt kunnen begrijpen en het is genaamd de heilige gebondenheid, of heilige onweerstaanbaarheid. Als het niet gepaard gaat met de heilige vreze en met geduld en volharding, dan is het flut. We hebben het hier dus over de hogere hemelse robotiek, een muurvast en waterdicht systeem, wat gebouwd is op kennis, als in een school proces en wat de mens niet zomaar komt aanwaaien. Het gebeurt op het grote Pniel, de heilige arena van het toetsen, op het pad van de Hatha Jaga. Zonder de Hatha Jaga is het pad van de Bhakti waardeloos. Er is geen overgave en zelfopoffering mogelijk zonder studie en toetsen, anders weet je niet eens waar je jezelf nu op moet richten. Wat moet je loslaten, en wat moet je niet loslaten ? Het gaat om openbaring over deze dingen, en openbaring is niet zomaar een stemmetje of bijbeltekst, maar een school. Juist door de Pniel ervaring, de Hatha Jaga, wordt het pad van de Bhakti gericht en uitgestippeld. Zo wordt de zuivere bhakti onderscheiden. Je kunt niet zomaar met wat toverwoorden je overgeven aan de kennis, want er is zoveel valse kennis. Kennis is de militaire school en kunst van de hemelse technologie.

Hoofdstuk 30. Het Bootje in de Wildernis

Ezau is dus in het Hebreeuws Esav, en in het oorspronkelijke Hebreeuws wat geen klinkers had SV. Shiva is in het Sanskrit Siva, SV, dus het is gewoon letterlijk hetzelfde, wat ook de beide mythologieën laten zien.

Heel veel oppervlakkige gedachtes breken stuk zodra je de diepte ingaat. Ezau werd tot het volk Edom, waarvan Adam de wortel is. Adam nam de vrucht van de gnosis uit de hand van Eva in de gnostische mythologie en de oorspronkelijke teksten, wat een beeld was van de intimiteit, verzoening, met de gnosis, oftewel de diepte. Dit is de Kama in de Indologie, als de Kama Jaga, wat een bepaalde school of discipline is. Principes komen tot rijping en verbinding en worden zo vruchtbaar. Intimiteit is slechts een metafoor van dit proces. Het is een abstractie van de eindeloze diepte waarin alle dingen tezamen komen, als een mengsel. Hoe dieper je gaat, hoe meer je de eenheid gaat zien van alle dingen, het transcendente.

Kama is dus een belangrijk doel in de Indologie, als de verzoening, het mengsel, wat in de Vur terugkomt als het natuurverschijnsel van de brug :

112. DE BRUG

1. Ik kwam tot de brug, waar vele moeders waren met hun kinderen,
En mensen, veel mensen,
De brug was wijd en wit,
En ze spraken dat ergens in het midden van de brug,
Daar is geen tijd meer,
Daar is een mist waar iedereen elkaar verliest

2. Ik vroeg me af waarom zoveel tot deze brug gekomen waren,
Maar ik zag in dat er geen andere keus was,
Er was een oorlog in hun land,
En hun land zou in vuur vergaan

3. En men schiep religies, om aan de macht van de brug proberen te ontkomen,
En men begon te twijfelen aan het verhaal van de brug

4. Ik ging de brug op, en liep door totdat ik in witte bloemenvelden kwam,
Ik zag niemand meer, ik was helemaal alleen,
Plotseling voelde ik een hand,
En ik ontwaakte

5. Aan de andere kant van de brug was ook een oorlog,
Ook dat land zou in vuur vergaan,
Er was alleen leven op de brug

Nauwverbonden hieraan is de weelde van de gnosis, een ander doel in de Indologie wat hieraan parallel loopt, de Artha, oftewel de Artha Jaga, de discipline van de rijkdom van kennis. Het gaat om het komen tot de overvloed van kennis, om zo door een volwaardige, volmaakte technologie, daadwerkelijk het goddelijke te kennen, als de toppen van de piramides van de kennis. Dit is het natuurverschijnsel van de regen. De regen is een groot doel in de esoterie, en alle paden van de gnosis lopen hier op uit. Zoals het Boek van de Roependen in de Tweede Bijbel daarover zegt : "Het is een eeuwiggroeiend vuur, wild om zich heengrijpende."

Het is als het waarlijk thuiskomen. Meer en meer van het goede is het doel. De heilige tekst van het Boek van de Roependen zegt dat alleen de hogere, hemelse rijkdommen de gevaren van de lagere aardse weelde en het bijbehorende materialisme kan uitdoven. Het is dus voor ons eigen levensbehoud dat we streven naar de rijkdommen van de gnosis, de rijkdommen van het hemelse bewustzijn. Alleen zo kunnen we ook dieper groeien in de Kama-intimiteit van de gnosis. Deze twee parallellen vuren elkaar aan. De mens mag hieraan bouwen door heilig loon. Alleen heilig, eerlijk verdiend, loon is de sleutel tot de heilige weelde van de esoterie. Er moet dus ook een intieme relatie ontwikkeld worden met het Heilig Loon, volgens het Boek der Roependen, anders komt er bedrog in het spel. Kama is er dus voor onze eigen beveiliging, als een belangrijke sleutel, als de demonologie van de verbinding tussen intimiteit en de hemelse economie. Het Heilig Loon bewaakt de Heilige Weelde. Niemand komt zomaar tot de heilige Weelde. Hier is dus een school voor die de tussenstappen laat zien. Het Boek der Roependen laat zien dat alles maar één keer gebeurt, en dat de rest slechts herhalingstruukjes zijn van het herinneringsmechanisme. Dit is ook de boodschap van de Vur. Dit moet ook wel, want anders zou er niet genoeg ruimte zijn. Maar in deze wetenschap mag de mens ook rusten. Tijd is een illusie. Het gaat om de principes die allemaal hun eigen magie hebben. Chronologie is dus ook een illusie, een valse, verdraaide volgorde verbonden aan het bestaan in de aardse illusie. De mens moet dus tot de diepere, achterliggende volgorde en prioriteiten komen. Ook tijd-lengtes van de evenementen van het leven zijn dus illusies. De aarde is een hypnotische schijnwerkelijkheid waaruit de mens moet ontwaken. Hypnose kan dit soort truukjes doen, en de mens is zwaar aan de gedwongen drugs, wat gewoon al bij de geboorte in het lichaam opspeelt als een gevaarlijke cocktail van hormonen en genetica. De mens is gedwongen intiem met de machten van deze wereld, als in een mensenhandel. Kama Jaga is ervoor om de mens hiervan te bevrijden en tot intimiteit, oftewel mengende diepte, te brengen met de gnosis.

In de stadse schijnrealiteit wordt het als volkomen normaal gezien dat de mens leeft zonder bovennatuurlijke zintuigen. Het wordt de mens niet geleerd. Kinderen worden gekweld met getalletjes op school en andere dode kennis, terwijl het bovennatuurlijke en de technologie van de gnosis wordt genegeerd. Het is een parasitaire spiegelrealiteit. Neen, kan ik zeggen. Het is niet normaal. Het is een nachtmerrie, en de mens moet zichzelf wakker schudden. Veel mensen lijden aan paniek-stoornissen vanwege deze nachtmerrie, maar het is beter paniek-stoornissen te hebben dan zomaar door te leven alsof er niets aan de hand is. De mens moet terug. Word maar boos, raak maar in paniek, en heb weer passie. Het is een teken dat je nog leeft. Het scheidt je af van de dode massa's voor een bijzonder plan. In het hemelse koninkrijk heb je waarde. In de stad kijkt er niemand naar je om, en als ze naar je omkijken dan is het vaak met bijbedoelingen. Er is geen zorg in de stad. Het is allemaal een markt. Ze letten op de teller en of het kwartje wel in de gleuf is gegooid. De stad moet een kwartslag draaien. Iemand heeft aan de hypnotische knop lopen draaien. Wie ? De Westerse yoga die een karikatuur van de Kama Jaga heeft gemaakt. Het is een zwaar

kunstmatige vervalsing. De ware natuur kennen ze niet. Daar hebben ze geen tijd voor. Het kan niet groeien. Er is geen creativiteit. Ze kunnen alleen elkaar na-apen. Een kwartslag moet het draaien dus. Even de hypnotische knop een goede slinger geven. Breng de natuur maar weer tot leven.

Op het bhakti pad van de zelfverloochening en overgave, wat ook terugkomt in het christendom en de islam, dieper de wildernis in, komen we uiteindelijk tot het kama principe, wat kan verschijnen in de vorm van een godin, de godin van de intimiteit, het wonder van het mengsel in de diepte, de godin Kama (of Koemoe in de oertaal). Zij is degene die leidt tot het moksha principe van worden en zijn, oftewel het oneindige Zelf. Het is dus gewoon een personificatie, een archetype, van een collectie van principes. Zodra een god of godin je niet terugleidt naar je eigen bron is het slechts een illusie. De godin Kama, als archetype van de brug, van relaties, leert de mens dus te worden en zijn zoals Haar, en juist daarin vindt Zij haar goddelijkheid. Zij leidt tot het bootje op de bosrivier, dieper de wildernis in, tot Moksha, de zelfverwezenlijking, wat ook als een godin kan verschijnen. Zo komt de mens tot een hele dualistische ervaring van het Nirvana. Zij blaast op Haar hoorn. Zij roept de mens, als een roepende in de woestijn. Net zoals de mens Artha, de heilige weelde, nodig heeft om de valse, overmoedige weelde te overwinnen heeft de mens Kama, de heilige diepte en intimiteit, nodig om de valse, overmoedige intimiteit van de stad te overwinnen.

Hoofdstuk 31. De Indologische Wortel van Ruth en de Vloek van de Marthanisten

De Egyptische KM wortel van Kama, de Indologische godin van het diepe contact, als de Indische Cupido, is eigenlijk precies hetzelfde : De verzoening is er alleen door verwonding. In Egypte is het KM principe het heilige der heilige. Dit is hetzelfde principe wat in de diepte van het christendom ligt. Er worden pijlen van verzoening afgeschoten, van diep contact en dat verliefde gevoel, en dit laat verwondingen achter. Dat moet wel, want de verwonding staat voor de vermenging. Onze werelden moeten dus eerst opengebroken worden, en dan pas is er de brug. In de Egyptologie is de KM het volbrachte werk, en dit is eindeloosheid. Het ligt dus ook opgetekend in het christendom, maar in het Westen is dit helemaal verdraaid en uit z'n verband gerukt. Het is een complete nachtmerrie geworden.

KM (khem) is in het Egyptisch de godin van de vruchtbaarheid en de schepping, wat haar verbindt aan Kama in de Indologische parallel. Het is hetzelfde principe. De KM is in de Egyptologische diepte de openbaring (kemh, gamh, zien, onderscheiden). Het is dus iets heel technisch. Het is het contact met de kennis.

Het ware Zelf ligt diep opgeborgen in de Kennis. Een belangrijk energetisch plaatje is in de bijbel het verhaal van Maria en Martha. Zij worden bezocht door Yah-Shu, of Yah-Sa, de Kennis-Wording (Yeshua). Martha gaat als een bezetene over tot het bedienen, en heeft door haar vele werk niet de tijd om de woorden van Yah-Sa, van de gnosis, te horen, maar Maria daarentegen zit tegenover de Yah-Sa om te luisteren. De Yah-Sa zegt dan dat Maria het juiste deel heeft gekozen. Martha deed wat de sociale code van haar verlangde, de etiquette, maar Maria betekent in haar naamwortel 'rebellie'. Maria was verbonden aan de gnosis. Deze rebelse wortel is de mara in het Hebreeuws, wat in het Egyptisch de wet van Ra is, de wet van de overgave. Maria ging hiervoor naar de bron. De wet van Ra komt ook weer terug in het Oude Testament waar Hobel, de broer van Kaïn, Ra wordt genoemd in het Hebreeuws. In het vorige boek, de Egypte Code, is dit besproken in de Egyptische context waar het op neer komt dat het verhaal van Kaïn en Hobel metaforisch gaat over de wachter van de tong, oftewel de beteugelde tong. Maria sprak niet, maar luisterde, en zou alleen spreken als de Kennis haar zou laten spreken. Wij mogen alleen spreken door Kennis. Wij moeten niet roekeloos en overmoedig zijn als Martha die rondrende om mensen te behagen.

In het Oude Testament komt dit terug in het Ruth en Boaz verhaal, waarin Ruth aan de voeten van Boaz, haar losser, een Messiaans beeld, in slaap valt, als een beeld van overgave, van symbolisch afsterven aan jezelf, om zo het Kennis-Zelf te ontvangen. Dit is dus het Bhakti pad in de bijbel.

Dit pad wordt bijna niet in de stad en in de kerk geleerd. De mens wordt opgeleid tot een Martha-robot, om het systeem te dienen. Daarbij is het doodnormaal om te pas en te onpas je mond los te trekken, ook om te zingen. Dan is het goed je af te vragen welke geest er bezig is : Maria of Martha. Martha wil niet wachten. Martha wil gezien worden, eer ontvangen. Bij Martha gaat het erom door mensen geaccepteerd te worden in plaats van de Kennis. Martha's zijn in die zin doof en er valt vaak ook niet mee te praten. Maria's worden door Martha's altijd beschuldigd door vooroordelen. Maria is diep in de hemelse techniek, terwijl Martha oppervlakkig is. Martha speelt altijd rechtertje en politie-agentje, terwijl Maria vaak zwijgzaam lijdt, wachtende op de Kennis, op openbaring. Maria wil niet geleid worden door de stad.

Maria worstelt in afzondering op het grote Pniël met al die stadse goden die haar willen wurgen. Martha biedt haar hierin niet de helpende hand, maar trapt haar nog dieper weg. Om het pad van Ruth te vinden, van de heilige slaap van overgave, hebben we heel veel kennis nodig om aan onszelf af te sterven, omdat het een stuk technologie is, als een school. Hoe het zelf nou daadwerkelijk te verloochenen is een groot vraagstuk. De mens heeft de rijkdom van de gnosis hiertoe nodig, als de heilige regen, wat in de Indologie ook de Artha is, de RTH, wat dan ook de Sanskrite wortel van Ruth, RTH, is. Artha betekent in het Sanskrit de zintuigen en de vaardigheden, de betekenis, de vertaling, het teruggaan naar de oorzaak, de wortel, als één van de vier hindoeïstische doelen in het leven. Het betekent ook doel. Artha is dus ook noodzakelijk om tot Kama, de brug, de vermenging in de diepte, te komen. Zodra de mens dingen in Artha kan

begrijpen, dan kan de mens loskoppelen van zijn schijnzelf en lagere wil. Zo valt de mens in de ware heilige slaap, als Ruth, om tot overgave aan de gnosis te komen.

Vreemd genoeg betekent Martha ook rebellie, en heerser, maar dan is het rebellie naar de gnosis toe. Ze grijpt graag de macht. Ze luistert niet graag. Christenen in de kerk aanbidden haar. Het zijn Marthanisten die Marthan volgen en aanbidden, en vaak nog wel erger zijn dan satanisten. Het is een huwelijk tussen Mammon (materialisme) en Marthan.

Hoofdstuk 32. De Sleutel van Herhaling

Godsdienst is een ander woord voor leven vanuit de bron, maar 'demonologie' is hierin belangrijk om te zorgen dat je leeft vanuit de juiste bron. Er zijn namelijk ook veel giftige bronnen zoals we weten. Demonologisch onderwijs is wat helaas vaak ontbreekt in de godsdienst en velen willen het er niet over hebben. Godsdienst en demonologie gaan hand in hand, en dit zijn natuurlijk maar woorden. Je kunt het ook anders noemen. De demonologie is je virus scanner, je alarm, je beveiligings-systeem, dus daar kunnen we niet lichtzinnig over doen of het zomaar afwimpelen. Waar openbaring (onderwijs) ontbreekt verwildert het volk. Het gaat hierin om de technologie. Zit er een lekje in die technologie, dan kun je alles wel vergeten. Alleen perfectie brengt ons over de woeste zeeën van het bestaan. Dit is een ander vies woord voor vele godsdienstigen. Ze hebben zich er bij neergelegd dat ze altijd zondigen. Wat een ellendig bestaan. Waarom volgen ze God dan als ze niet zoals God worden ? Zo worden er verschrikkelijk gevaarlijke spelletjes gespeeld, wat we de projecties van de Arcturische lens noemen. Het zijn natuurverschijnselen. Aan de voet van de heilige berg wordt er veel geroddeld, veel gelogen, veel gespot en weggelachen. Er zijn daar veel geruchten als een sluier, een voorhangsel, om de mens te testen en te zuiveren, klaar te maken voor de volmaakte bron. Dit is geen volmaakte bron naar letterlijke en menselijke maatstaven. De technologie van het bestaan is namelijk abstract en obscuur. Als je tot de ware bron wil komen, dan gaat dit door het kruis, de strijd en het onderwijs. We hebben het namelijk over de oneindige kennis.

Dit onderwijs gaat veel door herhaling, zodat het wortel kan schieten, en zodat het kan blijven testen en zuiveren. In herhaling sterft de lagere wil, de schijn-wil of geprojecteerde wil, af. Beveiliging is een systeem van herhaling, maar telkens zal die herhaling net even iets anders zijn om zo wat nieuws toe te voegen, om het even van een andere kant te laten bekijken. In herhaling bestaat dus openbaring. Die openbaring leidt tot heiliging, oftewel afzondering, maar daarna leidt die openbaring weer terug naar het begin om het op een andere manier te bekijken, te herzien, zodat

het gewoon geintegreerd wordt in het systeem. We kunnen daarom niet het kind met het badwater weggooien.

Voordat de King James bijbel kwam was er de Geneve bijbel van 1560, wat min of meer Calvijn's bijbel was. Deze bijbel had begeleidende verzen bij elk vers, als een echo, of de zogenaamde dubbel-verzen. Het maakt vanaf het begin al duidelijk dat de schepping van het licht niet de zon is, want die bestond toen nog niet. Het was dus een ander soort licht, als een inzicht. Ik zou willen zeggen dat het het licht was van openbaring, van visioenen en dromen, van de parallelle werelden. Het was transcendent nachtzicht, als de vrucht van de nacht.

De schaduwen om ons heen houden niet van herhaling. Zij haken ergens af halverwege. Dit kan enorm frustrerend zijn, als een afval race, maar ook dit zijn voorhangsels, en zij hebben enige cryptische waarde. Vandaar - en dit is vaak gezegd - moeten wij puzzelaars zijn. Door de herhalingen in het leven worden er parallelle deuren geopend waardoor situaties ineens heel anders zijn. Er kan ineens een wonderlijke vermenging komen. De herhaling, het volharden, is hierin de sleutel. Herhaling heeft eeuwigheidswaarde, en als herhaling de kans wordt gegeven dan kan zij zich beter uiten en uitleg geven. Dan kan er diepte komen. Zo kunnen mensen ook ineens veranderen als hun parallelle deuren worden geopend. Mensen zijn als lopende verzen, maar zij hebben vaak hun dubbelvers nodig om er zicht op te geven. Ieder mens heeft een parallelle zelf. Ook heeft de mens parallelle dier-zelven, en ook omgekeerd is dit zo. Dieren hebben parallelle mens-zelven. Vandaar dat het ook totaal onverantwoord is om dieren te eten. Dit kan alleen metaforisch. Dieren zijn namelijk ook mensen.

Ieder mens heeft dus parallelle dier-zelven, waaronder ook parallelle vee-zelven. Denk je eens in in hoeveel realiteiten je wel niet gefokt wordt voor de slacht. Zowel letterlijk als figuurlijk ! Dan help je jezelf niet als je in deze realiteit dieren eet, want je houdt zo je eigen slacht in stand. Zo eet je in principe jezelf. Het is nog steeds een totale holocaust in deze wereld voor de dieren, en dus ook voor de mensen.

Belangrijk is het tot de allegorische betekenis te gaan en los te komen van schijn-werkelijkheden en al hun sluiers. Dit behoort ook tot je weg zien te vinden in de stad om zo te komen tot de diepte van de natuur. We kunnen stellen dat zij die gebrek hebben aan demonologie automatisch gezogen worden tot het moorden en eten van dieren. Demonologie is metaforisch carnivorisme, terwijl de vlees industrie letterlijk carnivorisme is. De mens kiest tussen metaforisch leven of letterlijk, materialistisch leven. De mens die het metaforische leven niet kent wordt zo gegrepen door het materialisme, door de Mammon. De mens kiest dus tussen of diep leven, of oppervlakkig. Leven aan de oppervlakte is zoals we zagen niets dan zelfmoord. Alleen de kennis doet waarlijk en eeuwig leven.

In de Geneve bijbel wordt er gesteld dat de mens die geroepen is perfect gemaakt zal worden, en dat dit een veilig en zeker proces is (I Ts. 5:24). Dit is diepte-technologie voor ingewijden, dus het valt niet te bewijzen voor hen die materialistisch willen leven in zonde. Alleen het diepe kan het diepe verstaan. Er zijn dus condities verbonden aan het geopenbaard worden van de waarheid. Het is niet ergens te koop. Het is niet iets wat je even kunt bewijzen aan Jan en Alleman. Het is geen hoer. Het is obscuur en vluchtig. Het zal wegrennen van je. Het zal je op de proef stellen. Het is zeker niet iets

wat je zomaar even met de vrienden of wat voorbijgangers kunt delen. Het is niet op zoek naar een pooier. Bezint eer ge begint.

Hoofdstuk 33. Dieper Erin = Dieper Eruit

Er zijn geen snelle uitvluchten. Mijn mandaat - wat ik overigens in de hemel heb ontvangen - is altijd geweest : "Wil je ergens uit, ga er dan eerst dieper in." Altijd weer is dit een gouden sleutel gebleken. De reformatorische kerk waarin ik opgroeide heeft mij altijd zwaar geïntimideerd, zo erg dat ik er studie van wilde maken. Ik moest en zou weten wat het was, en tot de bodem gaan. Ik had zoiets van : "Oh, dus dit heb jij ergens uit een reformatorisch boekje gehaald, denkende iets te weten ? Goed. Ik zal nog dieper hierin gaan dan jou, en ik zal komen tot het wonder in de diepte van de hele reformatorische put, die bodemloos is." Alleen zo kun je dingen herzien. Ken je vijand, en ken ook zijn goede principes. Houd je vijand in die zin dichtbij je. Ga eerst dieper de gevangenis in voordat je daadwerkelijk kunt ontsnappen. De sleutels liggen namelijk dieper in de gevangenis verborgen. Het medicijn is in het probleem zelf. Gooi je het probleem weg, dan is alles verloren. Natuurlijk moeten we veel weggooien, maar ook moeten we veel herzien, en leren kennen, op waarde leren schatten. Een beetje draaien, een beetje puzzelen, een beetje op zoek gaan naar dubbele bodems. Vaak vinden we juist in de diepte van zulke kerkers en putten juist ook weer zoveel andere gevangenen, lotgenoten, die een heel ander licht op alles kunnen schijnen, en misschien zelfs de sleutel tot alles dragen. Zulke situaties of personen wil je natuurlijk niet missen. Vandaar ook : afrekenen met de smetvrees. Geestelijke smetvrees is een vorm van spijbelen. De mens moet genezen worden van xenofobische smetvrees, angst voor vreemden en buitenlanders, wat een vorm van racisme is. Het is een elitaire, gemakzuchtige rijkdomsziekte in het Westen. Men is zo oververwent dat men waant alles al te hebben en niets meer nodig heeft. 't Is er al, dus buitenlanders en hun culturen zijn niet gewenst. Alles is al in kannen en kruiken.

Juist onze zg. "vijanden", onze nachtmerries, zullen ons helpen over de woeste zeeën van het bestaan. "Vrienden" en dromen zullen ons niet verder helpen. Juist het ergste wat je in je leven hebt meegemaakt is je sleutel. Vaak moeten we tot de conclusie komen dat onze ingebeelde vijanden onze vrienden waren, en onze vrienden waren onze grootste vijanden. Vaak moeten we tot de conclusie komen dat niet de ander de vijand was, maar wijzelf, in onze onwetendheid. Ik heb het dan ook over hoe je als kind wordt opgevoed met een ingebeelde vijand, zoals mensen van een ander geloof of helemaal geen geloof, of mensen uit een ander land. Die andere landen zijn wel zo

afgeweken, en daar kan niets goeds uit voortkomen, enzovoorts, enzovoorts. Neen. De mens moet zelf zijn vijandige deel onder ogen komen. Dat kan een hele grote ontwaking zijn.

Ik was al heel zwaar opgevoed in het reformatorische geloof, maar om ons heen waren er kinderen die nog wel zwaarder waren opgevoed : ze mochten geen televisie bijvoorbeeld. Een heleboel voor ons gewone dingen mochten niet. De ouders van die kinderen waren zwaar paranoïde, en het werd hen altijd ingeprent dat ze zwaar zondig waren, en dan allerlei theologieën van de uitverkiezing waarin je nooit zeker weet of je het gaat redden, als een soort gokkast, want daarboven in de hemel wordt alles beslist. Een mens heeft daar geen eigen inmeng in. Zo spreken ze dan. Ik dacht : "Oh ja ?" Ik vond het in het gezin waar ik werd opgevoed al loodzwaar, zo zwaar dat ik ontsnapte naar een wat lichtere kerk, de evangelische, en toen het vol evangelische, te vergelijken met de pinksterkerk, waar ik ook uiteindelijk terecht kwam in mijn vlucht. Mijn familie was daar goed overstuur van. Eentje ontplofde er zelfs. Maar ja, ze waren dus zelf de zwaarsten nog niet eens, terwijl het al lood en lood zwaar was, met altijd het zwaard van de eeuwige hel wat aan een dun draadje boven je hoofd hing. Nooit was er rust. En dan op te groeien met een opa die vaak jankte van angst vanwege de hel. Ik kwam ook diep in die angst terecht, ook door bepaalde bovennatuurlijke ervaringen die ik had gehad en niet begreep, en die door de westerse bijbel helemaal verkeerd werden uitgelegd. Eigenlijk was daar geen plaats voor tussen al die vrolijke mensen in de pinksterkerk. Ik was op een gegeven moment helemaal niet meer vrolijk. Ik werd achtervolgd. Ik voelde me meer als die nog zwaardere gereformeerde gezinnen bij ons in de buurt, die altijd in angst en depressie leefden vanwege hun theologie. En ik dacht : "Okay. Dus zo wordt het even op mijn bord geslingerd ? Oh ja ? Ik zal nog dieper in deze materie gaan dan jullie ooit zijn gegaan." En ik kan gelukkig zeggen dat er leven is op de bodem van die put. Er wordt namelijk veel achtergehouden, veel verborgen gehouden voor de mens. Ik ben zo diep doorgegaan totdat ik uiteindelijk in de hemel kwam, God ontmoette, en het was totaal niet zoals ze dat in de kerk leerden. De kerk is steke en steke blind, totaal verkeerd ingelicht, en niemand die het nacheckt. Dat durven ze ook niet in hun angst voor de eeuwige hel. Het zijn gevangenen. In de hemel werd mij verteld alle theologieën die ik geleerd had in de kerk los te laten, echt alles. Ik kreeg daar toen een zwaard voor in de plaats wat mij door dingen heen liet kijken, en ik moest naar de bibliotheek om in de geschiedenis te zoeken. Oorspronkelijk waren dingen namelijk heel anders. Openbaring en studie gingen in die zin dus hand in hand.

In de Geneve bijbel staat : "Ze houden zoveel van leugens, dat ze er zelfs plezier in hebben, wat de ergste krankzinnigheid is die er bestaat." (II Ts. 2:12)

Het westen is totaal doorgedraaid in het pragmatisme : "Voelt het goed, dan is het goed." Ik wilde niet meer zulke spelletjes spelen. Dat wat ik had ontvangen in de hemel wilde ik niet meer verliezen. Het brak al mijn zintuigen open, en dit ging door zware studie, dag en nacht. Ik zag de hemelse technologie, en dat was nog maar het begin. Het was pure robotiek wat beveiligd was door hoge voltage, wat alles terugslingerde wat er niet hoorde. Er is namelijk een groot verschil tussen de robotiek van de oneindige kennis, en de robotiek van de lagere wil.

Helemaal totaal gek zou je kunnen worden van de kerk. En als je dan in de diepte van de kerk wil gaan om dieper eruit te kunnen komen, ga dan wel als een joker, als een clown. Laat het je niet verzuren. Blijf creatief onder alle omstandigheden. Je krijgt een pak kaarten waarmee je goocheltruukjes kunt gaan doen. That's it. Wordt nooit één van hen. We gaan dus dieper om anders

dan hen te worden, om los te komen. Het is goochelen met woorden, spelen met taal, totdat je de sleutel hebt gevonden, de juiste combinaties. Er is geen makkelijke uitvlucht : Ga er dwars doorheen, en maak alles anders. Oorspronkelijk was toch alles van ons. Zij hebben het gestolen en verdraaid. Nu moet het weer terug. Het is van ons. Het is onze kunst. Het is de oneindige kennis waarvan ze stukjes hebben afgebroken en er hysterisch lachend mee weg zijn gelopen. Ze hebben er een zotte kermis van gemaakt, maar wij zullen nog zotter zijn. Laat je niet voor een gat vangen. Wees een kolderkat, een maartse haas of een gekke hoedenmaker met deze religie. Laat hen je er nooit onder krijgen. Ga tot het raadsel en wordt wijs.

In de stad zijn de goden op een rij geplaatst als een beeld van de lagere wil. De lagere wil heeft zich als zodanig in zulke idioten gepersonificeerd. "God is goed, wij zijn slecht," wordt er dan gezegd. Maar waarom leef je dan ? Ze doen alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, maar het is puur duivels. Wij zijn ook goddelijk en behoren goed te zijn. Wij behoren te leven als de engelen, ook al zien we overal duivels om ons heen. Des te meer behoren wij als engelen te leven. Niet naar menselijke maatstaven, maar naar profetische maatstaven van de robotiek van de oneindige kennis, die onnavolgbaar is door de lagere wil.

Daarom laat de Geneve bijbel al zien waar het op uit gaat lopen :

Hosea 2:16 - En het zal zijn op die dag, zegt de Heere, dat gij mij Ishi noemt, en niet meer Baal.

Ishi, iysh, betekent dienstknecht, ondergeschikte, en Baal betekent heer, meester. Het is een heel slim vers, want er zal een dag komen dat we God geen meester mogen noemen, puur omdat we zelf meesterschap moeten verwerven, en onze lagere wil, waarvan de lagere goden, ook de lagere "God" van de stad, een beeld zijn, moeten we disciplineren en temmen, leren berijden. Je komt er niet zomaar vanaf. Het is een worsteling. Je kan de lagere wil niet zomaar wegsturen. Je moet de lagere wil overwinnen en ten goede laten meewerken. Je lagere wil is namelijk je verdraaide kennis-wil. Het is creatief materiaal en kan cryptisch gebruikt worden. Het zou zonde zijn om het in rijkeluis smetvrees allemaal weg te gooien. Vandaar dat de ruiter op het beest ook zo belangrijk is. Je lagere zelf is het raadsel van je kennis-zelf, je ware zelf. Je moet er mee puzzelen. Je moet ermee optrekken. Je moet het leren berijden, dieper mee gaan, leren onderscheiden, leren een diagnose op te stellen. Gebrek aan studie is de valkuil. Dit was ook de reden waarom Hosea met de hoer, Gomer, moest trouwen, als een metaforisch beeld. Het hele boek Hosea gaat over het liefhebben van hen die als de vijand leven, als een beeld van het dieper erin gaan om eruit te komen, wat ook direct de betekenis van de Messiaanse tekst "Hebt uw vijanden lief" is. Dit is niet roekeloos en letterlijk, maar strategisch en metaforisch. In hoofdstuk 3 moest Hosea hetzelfde truukje doen. Weer moest hij een relatie aangaan met een overspelige hoer, een afgodendienaar. Hij deed dit om haar af te zonderen :

2Toen kocht ik haar voor vijftien zilverstukken en anderhalve homer gerst. 3En ik zeide tot haar: Vele dagen zult gij blijven zitten; gij zult geen ontucht bedrijven, geen man toebehoren; en ook ik zal tot u niet komen.

Dit alles was een beeld van hoe de Hemel met het zondige volk omgaat. De Vrouw rijdt op het beest. Zoals Paulus het zegt : "Ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang."

I Korinthe 9

24Weet gij niet, dat zij, die in de renbaan lopen, allen wel lopen, doch dat slechts één de prijs kan ontvangen? Loopt dan zó, dat gij die behaalt! 25En al wie aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles; zij om een vergankelijke erekrans te verkrijgen, wij om een onvergankelijke. 26Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat. 27Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.

Paulus moest het dus winnen van zijn lagere wil. Dit is ook waar het boek Filippenzen in de grondtekst over gaat, over het liefhebben en berijden van het beest. Het is de betekenis van Filippe. Dit liefhebben houdt een zorg en een aandacht in om alles tot sieraad te strekken. Dit is ook wat tucht, kastijding, betekent. Het betekent opvoeden. De lagere aardse wil is vaak ook het kind in onszelf. Ontucht ontstaat waar die opvoeding er niet is. Ontucht is een gebrek aan tucht, een gebrek aan richting en leiding. De lagere aardse wil moet dus terug in de baarmoeder.

De Twaalf Kleine Profeten

COAB 2018

Theologie zonder demonologie is waardeloos, zoals ook de demonologie zonder etymologie (taal-oorsprongen) waardeloos is, want alles heeft een diepere wortel. Omdat taal practisch moest worden om de communicatie gesmeerd te laten verlopen was de taal genoodzaakt gebruik te maken van cryptogrammen. Zij die hier geen rekening mee houden komen in het materialisme terecht.

Het "oordeel" over het materialisme is allang geweest, en draagt de buitenaardse codes hiervoor in de twaalf kleine profeten. Het "oordeel" is het herzien van het ego in de diepte, het opnieuw rangschikken van dat wat er verdraaid was aan de oppervlakte. Hierover gaat dit boek.

Hoofdstuk 1. Het Filippenzen Apparaat
Hoofdstuk 2. Colossi - De Vrouw met de Spiegel
Het Geheimschrift van de Onderwereld
Hoofdstuk 3. Ragnarok en het Walkurische Geheim
Hoofdstuk 4. Het Nachtgesprek
Hoofdstuk 5. De Gereformeerde Gemeente
Hoofdstuk 6. Laodicea en het Ruiterlijke Denken - Kritiek en Cryptiek
Hoofdstuk 7. Het Hemelse Metaal
Hoofdstuk 8. Amos en de Vrucht van de Leerschool van het Toetsen
Hoofdstuk 9. Amos Bekeken Vanuit Psychologisch Opzicht
Hoofdstuk 10. Het Geheim van de Uitverkiezing
Hoofdstuk 11. David en Batseba in de Orionse Mythologie

Hoofdstuk 12. De Sleutel tot Sion
Hoofdstuk 13. De Oorlog Winnen of Een Product Verkopen ?
Hoofdstuk 14. Het Kruis van Vernedering
Hoofdstuk 15. De Brug tussen de Indologie, het Judaïsme en de Christologie
Hoofdstuk 16. De Putten van Galati
Hoofdstuk 17. Groeien in het Huis van Jakob
Hoofdstuk 18. De Tocht naar Èrk
Hoofdstuk 19. De Verborgen Vur-Bomen In De Bijbel
Hoofdstuk 20. De Verborgen Vur-Bomen In De Bijbel II
Hoofdstuk 21. De Vur Natuur School
Hoofdstuk 22. Document Informatie over de Saveer-energie-parasiet
Hoofdstuk 23. De Orions-Indiaanse Mythologie
Hoofdstuk 24. Maleachi
Hoofdstuk 25. Het IS-Complot - Wat hebben het christendom en de psychiatrie met elkaar gemeen ?
Hoofdstuk 26. Bijlage Het IS Complot
Hoofdstuk 27. De Gelijkenissen van Maleachi
Hoofdstuk 28. De Indologische Wortels van Obadja
Hoofdstuk 29. De Orionse Demonologie - Demonen in Orionse Zeegebieden
Hoofdstuk 30. Orionse Demonologie II - De Fjork dream-controller chip
Hoofdstuk 31. Orionse Demonologie III - Fjork-Finno
Hoofdstuk 32. De Orionse Wortels van Zefanja
Hoofdstuk 33. De Orionse Liturgie
Hoofdstuk 34. De Edoms-Spiegel van Abadja
Hoofdstuk 35. Het Heilige Geheim van de Olifant
Hoofdstuk 36. De Steniging van Zacharia
Hoofdstuk 37. Het orakel van Habakuk
Hoofdstuk 38. Het Raadsel van Hosea
Hoofstuk 39. De Wijngaard van Hosea
Hoofdstuk 40. Het Oversteken van de Grote Orionse Oceaan
Hoofdstuk 41. West Orion Map
Hoofdstuk 42. Het Mysterie van de Heilige Dief
Hoofdstuk 43. De Leeuw en de New Age Muis - De Bespreking van Micha
Hoofdstuk 44. Het Odin Mysterie - De Komst van Orion
Hoofdstuk 45. De Opstanding van Balder
Hoofdstuk 46. Het Draupnir-orakel van Odin
Hoofdstuk 47. De Odin Sleutel
Hoofdstuk 48. Odin en het Yule Feest
Hoofdstuk 49. De Katholiek-Protestantse Ballingschap
Hoofdstuk 50. Nahum

Hoofdstuk 1. Het Filippenzen Apparaat

Van de iconen van het Nieuwe Testament, oftewel de boeken ervan, komen we niet zomaar af, en dat hoeft ook niet. Ze bezitten veel gnosis, vooral in de esoterische betekenis. Het is een bepaalde taal die gesproken wordt. Aan de oppervlakte, zoals de kerken het presenteren, is het verdraaid, maar door diepte kan alles verbroken worden. Het is een groot kruis. Het is allemaal gestolen en op de markt te koop gezet. God als een hoer. Boeren onderhandelen erover in hun niet na te volgen boerse accenten. Je kan er dus wel op een hele andere manier tegen aan gaan kijken, en dat is een hele uitdaging. Heel lang geleden had ik een droom waarin ik bijbelboeken zag als kooien waarin wilde vrouwen waren opgesloten, natuur-vrouwen, die de personificaties van de verschillende aspecten van de moeder aarde waren, de bovennatuurlijke aarde dwars door alles heen. Zij waren als wilde beesten en ik wist dat ze één dag zouden losbreken. Vandaar dat ik me ook altijd gewijd heb aan de natuur-uitleg van de bijbelboeken, om zo de kooien los te maken. Aan de andere kant zijn deze kooien de sluiers van de moeder aarde, van de natuur-kennis, als de voorhangsels van de tempel, dus het is weer heel dualistisch. In wezen waren de bijbelboeken oorspronkelijk dus een soort van godinnen. Vooral ook in de grondteksten komt dit naar voren, en het is een onderwerp wat me blijft boeien : de verborgen Godin in de bijbel, want één ding is zeker : de vrouw als archetype moet in deze wereld hersteld worden. Er moet een beter zicht op komen wat de vrouw precies is, op het principe en de metafoor ervan. Toch moet Zij zich ook blijven versluieren tot de tijd van openbaring en manifestatie. De diepte van dit alles brengt geduld. Diepte is dus de sleutel tot geduld, en zij die die diepte niet hebben zullen weggezogen worden door ongeduld en overmoed. Diepte is een belangrijke schuilkelder tegen de stormen.

Filippi betekent in de Griekse grondtekst een paardrijder, oftewel als de vrouw op het beest. Vandaar dat je het hele Filippenzen traject in het Nieuwe Testament, wat overigens een gevangenis-brief van Paulus was, kunt zien als een tunnelcomplex, vers voor vers. In elk vers zit een diepe sleutel verborgen, om zo verder te komen. Elk vers heeft verschillende lagen, en omdat het christendom de grootste religie op de wereld is, kunnen we niet zomaar hieraan ontkomen, maar moeten we het raadsel oplossen. Het is een kooiencomplex, en de sleutels moeten gekend worden, en uitgeoefend worden. Het is een buitenaardse kooi op de mens geforceerd. Het christendom kwam door buitenaardse invasies van voor het menselijk oog onzichtbare wezens. Het hele gevangeniswezen moet omgevormd worden.

Ik heb het Paulus personage altijd interessant gevonden, vanwege zijn werk in de gevangenis, en zijn betogen over hoe met het lijden om te gaan, en ook zijn strijd tegen het materialisme. Ik voelde altijd dat er een groter mysterie achter verborgen ging. Ik weet nog wel dat ik op de bijbelschool een heel klein kamertje kreeg, en dat ik achter mijn bureau zat en blij was dat ik nu eindelijk alle tijd had om het eens te bestuderen wat het nu eigenlijk was. Zo kon ik toen al sleutelen aan de gevangenis-wand. Ik zat achter mijn bijbeltje, en bladerde door de brieven van Paulus en er kwam een onbeschrijfelijke blijheid en rust over me heen, een gevoel van veiligheid. Maar ik kon niet grijpen wat het was. Ik was mijn ontmoetingen met theofanische vrouwen in hele heftige dromen als kind zijnde alweer vergeten. Ik sprak er ook niet over. Ik zat diep in de kerk-gevangenis, maar ik zag een straaltje licht. Er groeide iets in mij, maar ik wist niet wat. Natuurlijk had ik daar wel mijn

christelijke baby-taal voor om het uit te leggen, maar het was iets anders, iets diepers. Ik had contact met een moeder, maar zo werd dat niet geuit.

Later begon ik steeds meer door de christelijke kermissen heen te prikken, en ik kreeg het aan de stok met de bijbelschool leiding, op mijn tweede bijbelschool, want ik was inmiddels verhuisd. In hun ogen was ik te rebels en eigenzinnig, maar inmiddels had ik diepe ervaringen met de andere wereld en dat botste gewoon. Ik begon in te zien hoe hypocriet ze veelal waren, en zelf niet eens volgens hun boekje leefden. Ik was niet de enige die dit inzag, want ook anderen begonnen te vertrekken. Er werden veel machtsspelletjes gespeeld, en toen viel voor mij ook uiteindelijk het doek. Ik had het helemaal gehad. Nog steeds heb ik ook heel veel goede herinneringen van die tijd, en heb ik ook hele fijne mensen mogen ontmoeten. Ik bouw en werk nog steeds met deze herinneringen. Maar het Paulus personage zie ik soms weleens een beetje als Ra in zijn bootje door de onderwereld, die eigenlijk doorging waar Jezus was gestopt. De westerse Paulus heb ik niet zoveel mee, maar de esoterische, meer mythische Paulus, en de Paulus van de grondteksten is weer een heel ander verhaal. Er is wat dat aangaat een goede simulator-Paulus. Als Paulus het heeft over de vijanden van het kruis, dan heb ik daar een bepaald beeld van. Het spreekt erg tot mijn verbeelding in de zin dat die diagnose bruikbaar is. Het christendom is de grootste vijand van het kruis ooit.

Ik had een droom over het hele Filippenzen apparaat. Filippi is dus oorspronkelijk een godin. Paulus heette oorspronkelijk Saul, zijn Israëlitische naam (van Selah), wat in de wortels het raadplegen van een orakel betekent. Saul kwam in die zin tot de godin Filippi, en schreef haar gnosis op. Filippenzen is natuurlijk door de tijden heen enorm corrupt geraakt. In de droom kwam ik tot een medisch centrum met allerlei loketten waar telkens dezelfde vrouw achter zat, in allerlei verschillende gedaantes. Ik moest daar een gevaarlijk jongetje afleveren die mensen aanviel met een injectie spuit. Ik werd door die vrouw totaal niet serieus genomen. Ze begon allemaal over andere dingen, alsof ze zich niet in de werkelijkheid bevond, totaal ongeïnteresseerd. Ik dacht : "Laat maar zitten." Ik nam het jongetje weer mee. In de oorspronkelijke Geneva Bible van de protestantse en calvinistische reformatie, in Filippenzen, bevindt Paulus, oftewel Saul, zich in de gevangenschap van de baarmoeder, wat dus eigenlijk een teken is van komende wedergeboorte. In 1:7 noemt Saul zijn gebondenheid "genade" om aan te geven dat dit buiten hemzelf omgaat, zijn lagere zelf geen inmeng heeft, maar vooral door het latere christendom in het westen kreeg dit een hele andere betekenis. In het Grieks is de genade, of de gave, altijd verbonden aan loon, als de loons-gave, terwijl hier het gaat om de loons-gave van gebondenheid. Er is dus een heilige loons-genade en een valse genade die de vrije wil afneemt, of die de vrije wil wel waardeert, maar dan genade maakt tot een wachtwoord waar je verder helemaal niets voor hoeft te doen. Saul stelt al heel duidelijk dat het niet om de gave gaat, maar om de vrucht. Ook stelt hij dat zij die niet werken ook niet zullen eten, en dat ieder voor zich moet werken, wat een diepe esoterische betekenis heeft. (Zie Thessalonicenzen). Het heeft dus wel potentieel, maar het moet even juist gedraaid worden. In ieder geval komt het er op neer dat in de Geneva bijbel wel duidelijk zichtbaar is dat genade als een hulpeloosheid is die plaatsvindt in de gebondenheid van de baarmoeder, en waardoor er ook bovennatuurlijke richting kan komen. Dit is dus een hele andere genade dan die in het westerse evangelische christendom wordt geleerd. Het punt is dat we niet aan deze dingen ontkomen, zowel aan genade niet, als aan de bijbelboeken niet, juist omdat ze een belangrijke kern bevatten. Ze moeten dus even anders uitgelegd worden, en dan kunnen we verder. Wij geven dus een hele andere definitie aan genade :

1. Genade als een loonsgave
2. Genade als tegemoetkoming waar iemand boven de maat veroordeeld is
3. Genade als de hulpeloosheid van de heilige gebondenheid die nodig is om bovennatuurlijk geleid te worden zonder inmeng van de lagere wil.

In die zin gaan zowel de grondteksten als de Geneva Bible dus veel dieper. De Geneva bijbel roept weer op tot soberheid, ingetogenheid, daar waar de latere evangelische bewegingen steeds vrijer en roekelozer werden als genade-freaks, met zogenaamde gratis giftige milkshakes, maar waar de schaapjes peperduur voor moesten betalen. De genade drug suste het volk in slaap.

Het jongetje in de droom liep rond met een soort eetbaar speelgoed, waar ook nog eens chocolade in zat, maar het was puur gif. Hij had ook geleerd zijn 'evangelie' op te dringen, en viel dus mensen aan met deze drug. Hij stak mij ook in de arm met die spuit, dus vandaar dat ik hem naar het medisch centrum bracht van Filippenzen. Ze namen hem daar dus niet aan, dus ik gaf hem een aai over zijn bol, en zou wel een andere oplossing vinden. Ik moest het knulletje wel goed in de gaten houden dus. Hij wilde mij ook chocolaatjes aansmeren, maar die gaf ik weer terug. Die at hij toen zelf op. Een andere reden dat ik hem aangaf was omdat hij mij dus een eetbaar stuk speelgoed had gegeven, een soort busje, en ik had het in mijn mond gestopt, en spuugde het weer uit, omdat ik merkte dat het niet echt te vertrouwen was. Vooral ook omdat hij zei dat hij het had ingesmeerd met troep nadat ik het in mijn mond had gestopt. Later zei hij dat dat maar een grapje was, maar het was een echte belhamel. Hij moest echt opnieuw opgevoed worden.

In ieder geval merkt Saul op in 1:12 in de Geneva Bible dat alles is omgedraaid, juist zodat de boodschap doorgang kan krijgen. Het is weer de situatie van het ei, waarin het kuikentje alleen kan groeien als de eierdop er omheen blijft. Die eierdop zal op een gegeven moment, wanneer het daarvoor tijd is, barsten. Als dit voor zijn tijd gebeurt, dan is het als een miskraam. Vandaar dat we niet te wijs moeten zijn, niet te haastig moeten doen, maar moeder natuur haar tijd te geven. Vandaar dat we nederig moeten zijn en boete moeten doen, opdat we kleiner zullen worden, leger, zodat de natuur weer in ons plaats kan nemen. Zo komen we ook tot de godin Filippi. In mijn droom kon ik alleen tot Haar komen door een soort theater opvoering van 'negatieve' belijdenissen van nederigheid en zelfvernedering, als een manier van zelfkastijding, en dat is nodig, want we hebben twee polen in ons, zowel het goddelijke, als het kanaal, en het kanaal moet leeg zijn, en leegte ontstaat alleen door zelfvernedering, zodat je natuur vrij blijft van invloed van de lagere wil. Het is dus puur een technologische virus scan. Je komt in wezen tot niemand anders dan je eeuwige en oneindige kennis-zelf, en de rest is allemaal proza en verhaaltjes, theater opvoeringen, die dit technologisch uitbeelden en coderen. It's all in the Game. It's all in yourself.

Jij bent Filippi, de godin op het paard. Jij bent de natuur-kennis. Jij bent ook het kanaal, en dat moet je zuiver houden. Het werkt aan twee kanten.

1:6 Zij, die een goed werk is begonnen in u, zal getrouw zijn dit ten einde toe voort te zetten.

Dit gaat dus over je diepere, volkomen zelf.

Als wij de hemelse banden hebben ontvangen, dan hebben wij ook macht om anderen die hiervoor open staan mee te trekken tot de hemel. Wij mogen in die zin samenwerken met de baarmoeder. Dit is een multi-dimensionaal werk. Er is veel te doen in de parallelle werelden.

We moeten leven wat ons gegeven is, ook het leven hier op aarde, het leven in het vlees, waar Saul het ook over heeft, omdat de schat in aarden vaten is.

22Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen, weet ik niet. 23Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met de chasma (baarmoeder) te zijn, want dit is verreweg het beste; 24maar nog in het vlees te blijven is nodig om uwentwil. 25En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat gij verder moogt komen en u in het luisteren en gehoorzamen verblijden.

We kunnen dus voor dit doel op de aarde leven terwijl we niet van de aarde zijn.

Hoofdstuk 2. Colossi - De Vrouw met de Spiegel
Het Geheimschrift van de Onderwereld

Zelfvernedering hoeft geen realiteit te zijn, maar het is metaforisch, en ook om de trots van de lagere wil te ontlopen. Het is dus voor je eigen bescherming dat je de pool van zelfvernedering en zelfkastijding in ere houdt, en dat is ook de reden waarom we hier op aarde door veel vernedering heenmoeten. Dat is ook weer een thema in Filippenzen. Dit doe je dan voor een hoger doel, net zoals in de Yah-Shu mythe, waarin Yah-Shu ging van de hemel tot de aarde, en toen tot de onderwereld om zichzelf te vernederen, om de andere pool te helpen.

Filippenzen 2

3zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4maar ieder lette ook op dat van anderen. 5Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Yah-Shu was, 6die, in de hemelse gestalte zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, 7maar zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. 8En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft hij zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Soms moet je jezelf zo klein mogelijk maken om ergens doorheen te kunnen komen, wat ook weer tot oorlogsstrategie behoort. Dit is ook de eigenschap van de spion. Hij verraadt zichzelf niet, dus hij kan zichzelf voordoen als wat dan ook maar nodig is om zijn werk te kunnen doen, zonder daardoor problemen te krijgen met zijn baas. Het doel heiligt de middelen. Paradijselijke kameleonen blijven daarom niet voortdurend veilig in het paradijs als een schoothondje. Neen. Zij

gaan voortdurend eruit voor ingewikkelde opdrachten. Het zijn geheime detectives. Zo is ook het profetische leven. Het is onvoorspelbaar, en er zijn altijd weer uitzonderingen op de regel. Als je mensen wilt behagen en het iedereen naar hun zin wil maken kom je nergens. Wij hoeven ons ook niet altijd te verdedigen naar de mens toe. Soms is het beter om stil te zijn. De mens mag ook los komen van alle zelfverdedigingszucht. Laat af van de mens, want hij is maar een zucht.

Genade, Charis, was oorspronkelijk een Griekse godin van de natuur en de vruchtbaarheid, wat dus een hele andere betekenis had dan wat westerse christenen er vaak aan geven. In de diepte is genade gewoon de hemelse werkingen van de heilige gebondenheid, en geloof, Pistis, was ook oorspronkelijk een Griekse godin, en betekende verbondenheid, eerlijkheid, oprechtheid, waarheid en vertrouwen, wat in wezen gewoon de hemelse verbondenheid van de heilige gebondenheid is, en niet het vage, blinde geloof wat westerse christenen er vaak op na houden vandaag de dag.

Toen Saul (Paulus) in de gevangenis was en de Filippenzen dit hoorden stuurden ze Epafroditus naar hem toe met gaven om hem te helpen, en toen gaf Saul hem een brief mee voor hen. Epafroditus betekent toegewijd aan Aphrodite, de moeder van Charis (soms in het meervoud). In de Bijbel is geloof de bron van genade, telkens weer. Geloof, pistis, is in die zin de moeder van genade, charis. Het ware geloof is de verbondenheid aan de kennis, ook een aspect van Aphrodite.

De liefde is in de bijbel het grootst, zelfs boven geloof. De ware liefde is de testende baarmoeder, de onderscheidende kennis. Conflict-situaties en restricties zijn dus belangrijk, als een onderdeel van de ware liefde, de agape. De liefde van de lagere wil is allemaal omkoperij, dus vandaar dat het om de kennis draait om hiertegen veilig te blijven. Zo zien we verschillende aspecten van de hemelse gebondenheid, als de herdefinitie van de christelijke pilaren :

1. genade als de hemelse werkingen door de heilige gebondenheid
2. geloof als de hemelse verbondenheid door de heilige gebondenheid
3. liefde als het hemelse toetsen door de heilige gebondenheid

De heilige gebondenheid is de sluitsteen van de oneindige, eeuwige kennis.

Ook Colossi, het daaropvolgende boek, is een godin, een gepersonificeerd aspect van kennis. Het offer op het altaar is in de grondteksten een metafoor van het nomadische leven, van de brug, waardoor er ook contact komt met anderen. Saul (Paulus) verheugd zich hierin. Saul heeft zich in die zin geofferd aan Colossi. In de grondteksten komt het altijd weer neer op zelf-offering, en dit is altijd metaforisch. Het is een zinnebeeld van het toetsen, zodat alles zuiver blijft. Toetsen betekent analyseren, onderscheiden, de diepte ingaan. Toetsen is studie, en je niet laten misleiden door de oppervlaktes van de dingen. Daarom lijden wij in het leven, zodat we dieper en dieper kunnen gaan. Het kruis is de gevoeligheid die alle delen met elkaar verbindt, als een communicatie-systeem, tot één lichaam. Al deze dynamieken bevinden zich in jezelf. Het is je innerlijke zelf-familie. Dat is ook wat Colossi betekent : het grote, allesomvattende geheel. In de grondtekst staat Saul voor haar als voor een wild beest, en zij heeft meerdere koppen, die haar verschillende aspecten uitbeelden. Colossi is een vrouwelijk woord en meervoudig. Saul bewondert haar als een kerk, als een geheiligd lichaam, wat ook in de bijbel wel vaker als een vrouw wordt gepersonificeerd. Colossi is deels vrouw en deels beest, verbonden aan de natuur. In de diepte is dit net als Filippi weer een vrouw op een beest.

In de Geneva bijbel, in Colossi, wordt het kruis beschreven als een triomferende strijdwagen. Het is een nomadische dynamiek, zoals de vrouw op het beest. Soms is het beest een beeld van de baarmoeder. Al deze dingen horen bij elkaar. Ook Colossenzen is een gevangenis-brief van Saul. Aan het einde ervan draagt hij de Colossenzen op zijn gevangenschap, zijn banden, te herdenken. Saul is in het beest om tot wedergeboorte te komen, tot de bevrijdende werking van het tot inzicht komen. Het is heel dualistisch, net zoals het boek Openbaring heel dualistisch is als het over de wilde beesten gaat. Het is een paradox van kunst. Het is om los te komen van de lagere aardse gewesten. Colossi neemt hem mee naar boven.

Colossi gaat over de heilige spiegel, het spiegelbeeld van het onzichtbare goddelijke, waardoor de mens heen kan gaan om zo telkens tot een ander inzicht te komen. Colossi is daarom ook de vrouw met de spiegel. In de Vur wordt gesproken dat juist de spiegel de droom in stand houdt. Deze twee hebben elkaar nodig. Dit is een mooie demonologische dualiteit. De valse spiegel moet natuurlijk ingeslagen worden, zodat de valse droom wegvaagt, opgelost wordt. Saul spoort de Colossenzen aan om de dingen te zoeken die boven zijn, en laat zo ook de heilige spiegel daartoe zien. De Geneva bijbel stelt dat de redenen en de wil van de mens corrupt zijn (3:5). Saul stelt dat de mens zelf de heilige spiegel moet worden (3:10). De nieuwe (diepe) mens is die spiegel. Dit transformatie-proces geschiedt door de vernieuwing van kennis. Hierin vallen ook alle valse onderscheidingen weg. In de heilige spiegel zien we onze verloren aspecten en onze parallelle zelven. Ook het beest heeft een spiegel in het boek Openbaring. In de diepte is dat een altaar, wat ook het geheim is van onze meervoudige identiteit. In de latere vertalingen van de bijbel werd dit steeds eenzijdiger neergezet. Oorspronkelijk kwam het uit de Egyptische onderwereld boeken waarin de spiegel van Nun, de zee, de onderwereld opende naar de hemel, opdat Ra op kon staan, als de hemelvaart. In Openbaring maakte de spiegel dat het beest weer kon spreken. In het twaalfde nachtuur van het Egyptische Boek der Poorten dragen vier goden de spiegel waarmee ze de poorten van de onderwereld bewaken, en waarmee ze Ra tot rust laten komen in de baarmoeder van Nod. In het Amduat boek is het loongevend aan hen die deze mysterieuze spiegel kennen, en zij ontvangen hun akh, hun dubbel (metaforisch : broer), hun schaduw die hen bijstaat, hun parallelle zelf. De Amduat beschrijft deze spiegel als transcendent, iets van de wereld beyond, als een interdimensionale poort. Deze spiegel geeft doorgang aan Ra in de onderwereld, zorgt ervoor dat Ra nergens blijft steken. Deze spiegel is in de diepte van de woestijn, in het diepste van de nacht, waar alle realiteiten ombuigen en in elkaar overvloeien. Het is als de nachtelijke woestijnzee. Ra moet zelf tot deze spiegel worden. Hij moet tot zijn spiegelbeelden komen, zijn parallellen, zijn verborgen identiteiten. Dit zijn zijn sleutels in de onderwereld. De bovennatuurlijke spiegel is zijn gids. Het is het geheimschrift van de onderwereld. Het Amduat boek zegt dat alleen maar een paar dit kennen. Verder kent niemand het.

Hoofdstuk 3. Ragnarok en het Walkurische Geheim

In een droom ontmoette ik Ragnarok, de Noord-Germaanse Eindstrijd in de Apocalypse, te vergelijken met het Armageddon. In het Zuid-Germaanse gebied werd dit ook wel de Gotterdammerung genoemd, de godenverduistering. Ik ontmoette Ragnarok in West-Orion in een gebouw. Hij kwam als een jongen die net volwassen was geworden. Hij smeerde een lijm op zijn onderlip en zijn gezicht raakte bevroren en kwam zo onder een zware hemelse magie terecht.

In het oude Germanië in Europa draaide alles om de Walkuren (Valkyries, Noord-Germaans), de strijdgodinnen die hen die hard aan zichzelf gestorven waren opnamen in de hemelvaart. Ragnarok was niet alleen een metaforisch tafereel van de toekomst, maar ook een persoonlijk principe wat toen al in de mensen werkte. Het is een pad door het metaforische ijs wat tot de metaforische duisternis en eeuwige nacht leidt, of de grootste nacht, een principe wat ook weer terugkomt in de islam. Het ijs staat namelijk voor de ramadan, de vastenperiode waarin je alles aflegt, jezelf vernedert, opdat je lagere, materialistische schijnwil afsterft. Het is een periode van onthechting waardoor je contact kan leggen met de andere, "verloren" wereld. De Walkuren werken dus in de Ragnarok om te zien wie tot het diepste ijs is gekomen.

Zij vissen dus de bevroren zielen uit het ijs. Er is geen hemelvaart zonder aan jezelf af te sterven in het ijs. Vanwege dat het ijs leidt tot de nacht, als een natuurverschijnsel, leidt het tot het zwarte ijs. In het nachtijs sterven de lagere zintuigen af, en vandaar de term 'de zwarte moeder godin', en 'de zwarte Heerin', wat dus belangrijke metaforen hiervoor zijn. De mens moet teruggeleid worden tot het zwarte, de donkere moeder aarde. De Walkuren, de Germaanse oorlogsgodinnen, helpen en testen in deze tocht, in het Ragnarok. Zij wonen in het zwarte ijs, als ijsgodinnen. Zij zijn zelf het zwarte ijs.

Wij hebben dus de ijsziekte nodig om tot de grootse nacht te komen. Deze ijsziekte brengt de hemelse hallucinaties, de nieuwe zintuigen. Zo kan ook uiteindelijk de hele wereld veranderen. De hele wereld zal in deze ijsziekte moeten gaan, in het Ragnarok, om zo af te sterven aan de lagere, materialistische hallucinaties. Zo kan er uiteindelijk een nieuwe schepping komen. Ook de Walkuren zelf zijn dus slechts een gebied waar de mens doorheen moet om zelf een Walkure te worden. Het Walkurische gebied ligt diep in de ijsnacht. Dit gebied is het hemelse robotische systeem. Ergens in de diepte van de ijsnacht is de hemelse donder en bliksem van de kennis, een nieuwe energie centrale.

Er is dus geen makkelijke weg uit de stad, van de tuinen tot de wildernis. Dieper in de tuinen en de parken wordt het kouder en kouder, en velen keren op dat punt terug naar de warme stad die hun lagere, materialistische zelf in leven houdt. Zij die uit de winter tuinen komen tot de wildernis gaan zelfs dieper de kou in, want hier zijn de stadsmuren niet meer, en geen warme haarden in de buurt. Eerst komt de mens in de ijsvlaktes van Ragnarok terecht, en er zijn vele waaghalzen die eerst nog wel durfden die dan terugkeren, want dit gaat hen toch echt te ver. Snel weer terug naar de stad, waar alles veilig is en comfortabel, waar alles voorgekauwd is. Voorgekauwd ? Ja, de stad kauwt alles voor.

In ieder geval in dat diepe ijs, daar ga je zeker klagen, en terug verlangen naar hoe het eens was, waar je eerst was. Al die flashbacks van goede, warme herinneringen kwellen je dan. Velen haken op dat punt af en gaan weer terug. Maar de mens moet dieper de nacht in. De mens moet door alles

heenprikken, en er wacht een nieuwe natuur op de mens. De mens moet dieper de slaap in, en dat gebeurd door de ijsziekte.

Het wonder van het licht in het diepste van de ijsnacht is dan niet de opkomende zon, maar iets van de natuur voortgebracht door plantjes en kruid, als lichtbolletjes, zaadjes met visioenen, en gedragen door insecten. Zij brengen een nieuwe lijm voort, die Ragnarok op zijn lip smeerde in de droom. En zo is warmte ook iets wat voortgebracht gaat worden door planten en kruid, en gedragen door insecten.

Hoofdstuk 4. Het Nachtgesprek

In de hemel las ik boeken van de amazone ijs theologie. Die gaat als volgt : Net zoals licht komt ook het ijs voort vanuit de planten en het kruid, en wordt gedragen door insecten. We hebben het dan over de natuur van de onderwereld. De insecten zijn exotisch. IJs is een kruid. Er zijn vele soorten ijskruiden, zoals het kruid van ijsziekte en ook van ijsdood. De ijsdood is nodig om af te sterven aan je lagere zelf en je lagere zintuigen. Het leidt tot de nacht. De nacht komt ook weer voort uit plantengroei, en wordt gedragen door insecten. Het waren grote, dikke boeken die ik las, en ze waren al heel oud. Soms waren er zwart-wit plaatjes bij en soms in kleur. Er was een ijszon die ook voortgebracht werd door plantengroei, en er was ook een eeuwige ijsdood, wat gewoon een tussenlaag was in het menselijk lichaam, dus als een tussenstap en geen uiteindelijk doel. De dood is metaforisch en gewoon een poort en programmerings-laag, als een beveiliging. De boeken waren hoog technologisch. Uit de dood komt altijd weer nieuw leven voort. In die zin is de dood dus een beveiligings-systeem, en dit moet eeuwig zijn, zodat het ook weer eeuwig leven kan voortbrengen. Een doods-laag die niet eeuwig is heeft niet de potentie om het lagere zelf totaal te laten afsterven.

Zo brengt de plantengroei dan uiteindelijk de eeuwige ijszon voort binnen het menselijk lichaam die deze eeuwige ijsdood brengt waarin de lagere, materialistische wil afsterft, en waardoor de paradijselijke zintuigen opengaan. Binnen het Ragnaroks-principe leidt dit ook tot de nachtzon, die dus niet bestaat uit licht en warmte, maar puur uit de grootste en eeuwige duisternis, waarin het valse licht wordt uitgedoofd en wegvaagt, als een reset. Dit wordt ook voortgebracht door de planten. Juist omdat de nachtzon het duisterste punt is komen er contrasten, zodat door de contrasten het nachtzicht gaat werken. Vandaar dat het duisterste punt nodig is. Het is een belangrijk onderdeel van een zintuig, en moet ook als zodanig herkend worden. Vandaar dat een mens soms door duisternis heengaat en heenmoet in zijn of haar leven. Het zijn installaties van de hemelse natuur. De mens herkent dit vaak niet, omdat er heel wat slappe verhalen over de hemel in de omloop zijn, vaak vanuit hele selectieve Westerse vertalingen van oudere Oostelijke teksten. Het

nachtzicht van verschillende graden duisternis kan dan worden tot ijszicht, waarin verschillende graden van ijs nieuw zicht vormen.

Door het gebruik van de ijszintuigen kom je langzaam in een nieuwe natuur, nieuw groen. Het begint als ijsgroen, heel koud en ver weg. Zodra je het probeert te grijpen glipt het uit je vingers weg, of vaagt het weg. Dat moet je dus niet doen. Het is een natuur proces. Je kan het niet forceren. Dingen zomaar grijpen hoort niet bij het leven in ijs. Het hoort niet bij de natuur-ijsrobot. Je wacht op de natuur. Je rafelt niets af. Je doet helemaal niets dan de natuur zijn gang laten gaan. In principe gaat het dus weer om de Vur-principes. Je gaat nergens rechtstreeks op af, maar je cirkelt er omheen. Je richt je op het halve, niet het hele, of je richt je op een druppel. Zo is er ruimte voor verandering en inmeng. Je glijdt door het ijs. Je houdt nergens aan vast. Je hebt alles losgelaten. Je bent een skiër.

Groen ontstaat waar je loslaat. Groen is het natuur proces wat je door het loslaten een kans geeft. Het is het groene ijs, het ijsgroen.

Het ijszicht heeft fotografische capaciteiten, zodat je een nieuw geheugen opbouwt, een nieuw hartsmuseum.

Heb geen zorgen over de materialistische lagere aardse gewesten. Ik zeg het weer : Heb geen zorgen over de materialistische lagere aardse gewesten, heb geen zorgen over de stadse gewesten en hun kortzichtigheid. Het zijn allemaal schaduwen. Laat het je niks kunnen schelen, want alles zal in vuur vergaan. Houd er niet aan vast. Probeer er ook geen koning of koningin te worden, want ze zetten je vast. Het leven daar is een leugen, het tegenovergestelde van de waarheid. Ze zullen nooit eerlijk zijn, en ze zullen je nooit daadwerkelijk onderwijzen en de waarheid vertellen, ook niet over jezelf. Als je alleen maar complimenten krijgt, en iedereen vind je geweldig, dan hebben ze je. Dat is een teken dat er iets goed mis is. Wees hun koning of koningin niet, want dan ben je een slaaf. Als je daar een kroon hebt is het allemaal illusie. Velen verkopen hun ziel voor zulke trofees.

We zijn nog niet klaar met het gevangenis-implantaat van de stad, want hoe werkt dat nu eigenlijk ? Besproken is dat de tandarts-industrie de mens gevangen houdt in de stad. Bekend is dat fluoride wat ze door veel tandpasta's gooien een afvalproduct is van de chemische industrie wat giftig is voor de hersenen en het zenuwgestel. Ik had vele jaren geleden daar een droom en nachtvisioen over gehad waarin de gnosis mij dit ook verzekerde. Ik zag een klein jongetje met een fluoride vergiftiging wat in vele lagen van kleuren om zijn hoofd heenzat en waardoor alles in zijn leven in de war werd geschopt, vooral in zijn hersenen. Zo zijn ook de gevaren van vullingen en zogeheten wortelkanaalbehandelingen besproken, die nog veel gedwongen worden op mensen, tegen hun wil in, wat ook laat zien dat dit niet voor hun algemeen welzijn is, maar voor gevangenschap in de stad, en voor slavernij. Iemand zei eens : "every minute a sucker is born", oftewel een parasiet. En dat is ook zo. Buitenaards ongedierte heeft een grote interesse in de baarmoeders van de aarde, opdat ze zo op aarde kunnen incarneren om de massa's te onderdrukken. Het zijn pionnen. Niet ieder mens is dus daadwerkelijk een mens, want er zitten vele parasieten tussen die gewoon "mensje spelen". Ze komen niet alleen als brullende leeuwen, maar ook als engelen des lichts : aardig en betuttelend. Aan mensen die alleen maar aardig zijn hebben we helemaal niets. Zij zijn de NSB-ers van het systeem, de slaapliedjes. Pas ermee op met zulke mensen die alleen maar aardig zijn en geen groot rechtvaardigheidsgevoel hebben, alhoewel ze soms wel net doen alsof. Prik er doorheen.

Laten we dit even een stapje verder trekken : Hoe ziet dat gevangenis-implantaat er nu in diepte uit ? Hoe werkt het precies ? Is er iets wat over het hoofd gezien wordt ? Vele mensen lijden onder vullingen en weten dat het niet klopt. Velen gebruiken geen fluoride tandpasta meer, maar fluoride-vrije tandpasta. Zijn we er dan al ? Neen.

Over vullingen is veel bekend. Zo is het bekend dat als je witte vullingen hebt dat je dan gewoon plastic in je mond hebt, met een veel lagere dichtheid dan je bot zelf, waardoor je zenuwstelsel direct of indirect gaat lijden vroeg of laat. Vaak gaat dit heel subtiel, maar dit maakt uiteindelijk ook je hele gebit gevoeliger, en gevoelige tanden zijn vandaag de dag hierdoor een epidemie. Langzaam gaat dit dan ook je zenuwstelsel overnemen en je hersenen, en wordt je zo monddood gemaakt, en nog erger. Het is een "smooth criminal", maar het kon je ook direct in de nek springen. Vele mensen zijn totaal in de vernieling geholpen door witte vullingen, die minstens zo gevaarlijk zijn als amalgaam, de kwikvullingen. Maar dit is het ergste nog niet. Want hoe is dit allemaal ontstaan ? Wat is nu precies de wortel van deze tandarts-industrie, die de industrie van de dood is ?

In de Tweede Bijbel wordt besproken dat het leven in de stad een hallucinatie is die is opgewekt door gevaarlijke mond-bacteriën. De mensheid wordt door zware, aggressieve mond-bacteriën hierin gehouden voor gevangenschap en slavernij, behekst door parasieten. Het is een hysterische controle als een drug. En de mens is hieraan hardnekkig verslaafd. Heel vroeger had ik hier een droom over dat wanneer speeksel op de grond valt, dan verandert het in een haai. Mensen hebben hier vaak geen idee van, maar ik zal het even gaan beschrijven. De mond wordt door de tandarts-parasiet, wat gewoon een gevangenisbewaker is, in mondenrekken gezet, door alle gedwongen betuttelingen, smeerseltjes, implantaatjes en ga zo maar door. Maar dit is nog niet het ergste. Dit is niet het gebied van het paradijs waar we leven, maar van de vijand, van een fokkerij. De mens is voor deze fokkerij niets anders dan een melkkoe en een slachtvarken. De mens werd buiten het paradijs geboren, dus het gevangenis-implantaat zat al in het lichaam bij de geboorte, en wel in de mond, in het speeksel. Veel mensen denken hier niet over na, maar het is de druk van de tijd waardoor dit mysterie besproken dient te worden. De mens kan geen bacteriën zien, en zelfs de wetenschap kan nog geen 0,0001 procent zien van wat er daadwerkelijk gaande is. Het grootste gedeelte van de bacteriën en parasieten zijn voor de wetenschap nog onzichtbaar. Met al hun dure apparaten komen ze niet ver, en worden ze nog steeds uitgelachen, omdat materialisme het materialisme nooit kan verslaan. De wetenschap bevindt zich dus in een zinkend schip, omdat ze geen rekening houden met het bedrog van de matrix waarin ze leven. Vandaar dat alleen de metafysische wetenschap van de gnosis zal overleven. Dat kan niet gekocht worden, en dat kun je ook niet, en mag je ook zelfs niet, zomaar even aan Jan en Alleman gaan bewijzen, omdat het alleen voor geheiligde ingewijden is, voor hen die aan de condities voldoen. Het bewijs ligt diep binnenin, dus materialisten zullen het nooit vinden. Zelfs als ze bewijzen zien dan zullen ze het vanwege hun markt afwijzen en verstoppen, zoals tandartsen dit ook doen die nooit geen mensen serieus nemen. Er zijn zelfs op het terrein van de holistische tandartsen infiltranten die mensen dwingen met vullingen te lopen. Een holistisch tandarts vertelde mij dat de tandarts-industrie vol zit met slagers en dat tandartsen zelfs gaatjes boren in de gebitten van mensen om zo bezig te blijven en veel geld te verdienen, want vullingen zijn lekker peperduur. En ik zeg nu : Stop en pas op met die witte vullingen, want die zijn soms niet eens meer te zien in het gebit, en zelfs niet op een röntgen foto. Als je dan problemen gaat krijgen en je weet niet in welke kies het is gelegd, dan kom je er niet meer zo snel achter. Dan loop je met troep in je botten (want tanden zijn stukken bot) zonder dat je

het weet, die je hele leven overhoop halen. Het zijn tijdbommen, en ze moeten dan eens in de zoveel tijd vervangen worden, zodat het steeds dichter bij de zenuw komt te liggen, ook met alle gevolgen ervan, want je lichaam gaat dit niet pikken. Het hoort er niet. Zo kunnen zelfs je zenuwen ongemerkt gaan afsterven en infecties veroorzaken, en ook dat is niet altijd te zien op röntgen foto's vanwege beperkte technologie. Maar goed, dit is al veel besproken.

Wat schuilt hier dan nog achter ? We hebben het dus over het gevangenis-implantaat van de stad, wat ook nog eens begint te piepen als je probeert te ontsnappen, omdat het hooggevoelig is voor je marktwaarde en niet voor je persoonlijk welzijn. Je bent bezit.

In de space opera "Star Wars" die begon in de zeventiger jaren stonden de Sith Heren, de Sith Lords, voor emotie-gestuurd leven vanuit egoïsme en hebzucht, niet vanuit redenering en diepte-kennis, zoals de Jedi. Het denken van de Sith Lord gaat altijd in dezelfde cirkeltjes, dus als ze dan redenaties hebben, dan is dat altijd gelimiteerd en om henzelf op te pompen, machtslustig als ze zijn. Veel godsdiensten zijn zo georganiseerd, vooral de orthodoxe, letterlijke afdelingen ervan, zoals het christendom het meest berucht is daarvoor, en de ISIS-afdeling van de islam. Ook de tandartserij en de psychiatrie zijn zo georganiseerd. Het zijn materialistische systemen voor de markt, niet voor de uiteindelijke educatie. Zij verkopen wel educatie, maar dit is altijd weer beperkt en altijd tot het doel slaven te maken voor hun Sith Lords.

Als iets ijzer is wat je met je handen niet kan breken, als iets je stalkt en je er maar niet vanaf komt, neem het dan cryptisch. Ik moet dan zelf denken aan het geloofsspook van massa's mensen die niet door zintuigelijke openbaring van de bovenaardse en buitenaardse kennis leven, maar door blind geloof. Wat moet je met dit stalkende spook genaamd Geloof dan doen ? GL.F. GL, GLY, is openbaring in het Aramees, en F is Eva, de oorspronkelijke godin van het paradijs die de gnosis tot de mens, Adam, bracht, in de gnostiek. GL.F is dus de openbaring van Eva. Dit ligt ten grondslag aan Jehova en Ejove (Job), Afu (vorm van Ra, Egyptisch), als de verborgen Godin, de personificatie van de Gnosis.

Hoofdstuk 5. De Gereformeerde Gemeente

Iets blijft ons stalken totdat we hebben ontdekt wat het daadwerkelijk is. Dat kan een bepaalde gedachte zijn, een bepaalde emotie, of een herinnering. Het kan een bepaalde persoon zijn. Sommige dingen gaan niet zomaar weg. Zo is dat ook met de stad en het christendom. Vandaar dat we er niet met smetvrees mee om moeten gaan, maar esoterisch, symbolisch, en zelfs cryptisch. Nu, dat is een bekend verhaal. Maar daar komt nogal het één en ander bij kijken, want hoe decodeer je dat dan, en waar begin je ergens ? Zijn dat niet juist de dingen die ons zo kwellen, of moeten we het even ergens anders zoeken voor wat afleiding ? Als we hier voor open staan wordt het pad vanzelf getoond, op een hele natuurlijke manier, niet geforceerd.

Ik heb altijd een diepe liefde gehad voor de Gereformeerde Gemeente, oftewel de zwarte kousen kerk, zoals die ook wel genoemd wordt, omdat onze buurt deels van de Gereformeerde Gemeente was, en mijn vriendinnetjes. Ook onze buren waren van de Gereformeerde Gemeente, maar ja, ik groeide op in de Bible Belt van Nederland. Onze andere buren waren Indonesiërs, vrienden van mijn vader van school, en zij waren mijn tweede ouders. De Gereformeerde Gemeente is en was zo'n beetje de zwaarste kerk van Nederland, zwaarmoedig in vergelijking met de andere kerken. Ik had een diepe liefde voor die mensen want ze leden echt, en mochten geen televisie kijken. Mijn vriendinnetje kwam dan gewoon stiekem bij ons televisie kijken, en dat deed ze graag. Ik vond zelfs mijn eigen kerk waarin ik opgroeide, de Nederlands Gereformeerde kerk al loodzwaar, vooral vanwege de eeuwige verdoemenis die ze daar letterlijk predikten, dus ik kwam er al snel mee in botsing. Ik was op de vlucht voor de kerk, maar niet voor God, niet voor de spiritualiteit. Ik kwam in steeds lichtere kerken terecht. Ik kon me daar in die tijd beter vinden, want daar namen ze je serieus als je dromen en visioenen had. In mijn eigen kerk was daar geen ruimte voor. Dat werd niet geaccepteerd. Er was geen communicatie mogelijk met God in hun ogen. Dat was nogal vreemd, want de grote vaderen van de Reformatie, zoals Luther en Calvijn, zeiden dat het juist wel belangrijk zintuigelijke communicatie te hebben met God, en dat komt ook weer terug in de stellingen van Luther over de geestesgaven.

Maar ik kwam er in die lichtere kerken achter hoe makkelijk ze erover dachten. Er was totaal geen onderscheiding, geen educatie over deze dingen. Vaak was het natte vinger werk, en wat ik vaak doorkreeg was allemaal heel zwaar en gedisciplineerd, over de noodzaak van heiliging en radicaliteit, over de demonologie, het overwinnen van het kwaad en jezelf. Ik voelde mij verbonden met de zwaardere profeten uit het Oude Testament, zoals Jeremia en Jesaja, als een eenling. Ook werd ik ontzettend depressief en bang vanwege mijn bovennatuurlijke ervaringen. Ik begreep het niet. Ik kwam het wel allemaal in de bijbel tegen, dus dat was mijn steun. Het scheen erbij te horen, en dat werd ook veel gezegd, maar hoe erger het werd, hoe minder ik mij thuisvoelde in die lichtere kerken, en ik moest ook hen boodschappen brengen over dat ze te ver afgedwaald waren, en dat werd vaak niet in dank afgenomen. Dat wilden ze niet horen. Ze wilden vaak alleen de in hun ogen goede en positieve dingen horen. Mijn boodschappen kregen steeds meer een voorspellend karakter, en de voorspellingen kwamen uit, zelfs over hele zware dingen, zoals de dood. Maar ik predikte tegen de letterlijke eeuwige hel. Dat werd ook vaak niet geaccepteerd, want die letterlijke eeuwige hel brengt gewoon teveel geld in het laatje voor de christelijke markten. Daar wilden ze niet mee afrekenen. Ik begon inmiddels wel van hele grote kerken uitnodigingen te krijgen om daar te prediken vanwege deze bevrijdende boodschap. Ik werd dus aan de ene kant lichter, maar aan de andere kant zwaarder. Alles begon een kwartslag te draaien.

De lichtere kerken waren zo licht geworden dat het gevaarlijk was geworden. Er waren geen wortels meer, en zo maakte ik het cirkeltje rond en ging me eigenlijk weer wat open stellen voor de zwaardere kerken, en ditmaal het calvinisme en de Gereformeerde Gemeente. Niet dat ik er naartoe ging, maar ik begon hun geschriften te bestuderen, en ik nam alles meer symbolisch en zelfs cryptisch.

Ik had inmiddels diepe studie verricht in het Aramees en de andere grondtalen van de bijbel, waardoor je een veel dieper zicht krijgt, en betekenissen veranderden. Ook had ik diepe studie verricht in de onderliggende Egyptologie, en zo had ik dus de sleutels van geletterdheid om binnen te gaan in de esoterie van de Gereformeerde Gemeente, en het was bloedmooi. Ik kon door alles

heenprikken. Het benauwde me niet meer zoals vroeger. Er is zoveel van de gnosis daar opgesloten. Zoveel van de gnosis is erin doorweefd. En er ligt daar gewoon veel zwaardere munitie wat grote potentie heeft als je het even een kwartslag draait, er even een heel andere betekenis, een diepere betekenis, aan geeft. Ik zag in dat toen ik in de charismatische beweging terecht was gekomen ik eigenlijk nog steeds verbonden was aan de Gereformeerde Gemeente. Het was een prachtig mengsel geworden, en nu moest het vertaald worden. Ik kwam erachter dat de Gereformeerde Gemeente ook weer een charismatische diepte had, en zij worden dan ook heel vaak bevindelijk genoemd, leven door de godservaring. Er werd alleen niet zo lichtzinnig mee omgesprongen als in die lichtere kerken, maar juist voorzichtiger als in de heilige vreze, het heilige alarm.

Daarom is er dan net zoals in mij dat moest gebeuren in de Gereformeerde Gemeente een reformatie nodig om de gevangenen vrij te zetten, als de Geletterde Gereformeerde Gemeente, want nu zitten ze vast in ongeletterdheid. Ze kennen de achtergronden niet. Ik zeg dit omdat in dromen overleden mensen, ook predikanten, van de Gereformeerde Gemeente tot mij kwamen voor hulp. Ook zij hadden ingezien dat er zoveel demonie in de kerk was, ook in hun eigen kerk. Hier op aarde bouwen mensen een soort schelp om hun hoofd heen waardoor ze een heleboel zintuigelijke gevoeligheid missen, en dan na hun dood is ineens die schelp weg, en dan worden ze in het diepe geworpen. De mens moet leren niet te verletterlijken en te materialiseren, maar te spiritualizeren en te symboliseren. Literalisten zijn een hoge graad van materialisten. Ook een overleden vader van één van de vriendinnetjes had contact met mij gemaakt.

Het is een buitenaards ras die een code zond, maar die code is nog niet geheel gedecodeerd. Zij van de Gereformeerde Gemeente waren bang, en maakten anderen bang. Zij waren depressief, en maakten anderen depressief. Maar in de lichtere Evangelische kerken zijn ze niet bang, maar maken wel anderen bang. Ze zijn niet depressief, maar maken wel anderen depressief. Dat is een groot verschil, en natuurlijk is ieder mens weer anders, maar zo heb ik het gewoon vaak meegemaakt, en dat is wel de groep-spirit die er vaak hangt. Zij zijn vrolijk, terwijl zij anderen naar de hel denken te kunnen zenden, de eeuwige hel, letterlijk. Hoe kan iemand daar in godsnaam vrolijk over zijn ? Het is een vorm van lauwheid. Ze leven niet meer. Er is geen passie voor de mens. Het zijn zombies. Het zijn marktspelletjes die ze spelen, met een hete aardappel in hun keel. De manier waarop ze "Christus" al uitspreken, met een G, geeft mij al kotsneigingen, terwijl mijn opa die ook in een zware kerk zat de naam Christus niet eens durfde uit te spreken. Als mijn oma die naam uitsprak zei hij weleens : "Mens, hoe durf je dat te zeggen ?" Hij jankte vaak als hij de bijbel voorlas. Ook was hij intens bevreesd en depressief over het vers : "Velen zijn geroepen, maar weinig zullen behouden worden." Met tranen in zijn ogen in grote angst en wanhoop zei hij dan : "Miljarden, en miljarden, gaan naar de hel." Maar er mag vermenging komen, ook met andere volkeren, en dan zal alles verhelderd worden. Ga er metaforisch mee om. Alle onderwerpen zijn slechts deel-realiteiten, en bevinden zich ergens in je lichaam. Het is een spel van contrasten.

Maar zo moeten we ons dus wel wapenen, want de christelijke boodschap is overal. Het stalkt en je ontkomt er gewoon niet aan. Daarom moet je het een kwartslag kunnen draaien. Je moet het kunnen doorvertalen zodat je er immuun voor wordt, dat je er gewoon naar kunt luisteren, en het goede eruit kunt halen, zodat je anti-stoffen ertegen aanmaakt. Het is per slot van rekening ons spul wat verdraaid was. Het moet teruggedraaid worden. Gezonde angst is goed, om je te beveiligen tegen misleiding en bedreiging. Ook gezonde depressie is goed, om je te beschermen tegen de parasitaire, verblindende, valse vreugde van de stad. De India Code in de Tweede Bijbel zegt hierover :

"Wij moeten niet vol worden, maar leeg worden. Dit is het nut van depressie. Depressie is onbegrepen. Het betekent 'loslaten'. Dat wil niet zeggen dat dat altijd een vervelend gevoel is. Er zijn vele vormen en graden van depressie, en depressie kan ook een gevoel van opluchting en vrijheid geven, van dieper gaan. Depressie kan ook zoet zijn, als vanille."

We gaan dus in het leven door allerlei seizoenen, en dan komen we ook tot het centrum van de seizoenen waarin alles vermengd wordt. Alle periodes in ons leven zijn dus van belang, en onderdeel van het sieraad.

Hoofdstuk 6. Laodicea en het Ruiterlijke Denken - Kritiek en Cryptiek

De Gereformeerde Gemeente - Het duisterste hol van Nederland, maar zeer zeker niet het zondigst en het slechtst. Zij leven in een diep vasten, afgezonderd van de stad, en hebben een zwaar kruis. Zij spreken in code. Zij zijn altijd anders geweest, stadvreemd, als natuurmensen. Zij leven onder grote bedreiging, en bedreigen zelf ook. Maar als je dieper in die tunnels gaat, dan kom je aan bij een buitenaards ras, een buitenaards zaad, een zwart zaad. Dan kom je uit bij een woestijnvolk. Zij leven daar in gevangenschap. Zij leven in een Ramadan opdat zij niet samen met de vetgemeste stad geoordeeld zullen worden. Daarom is de cryptiek belangrijk, naast de gezonde kritiek. "Crytiek" en Cryptiek gaan hand in hand, en dat moet ook wel om balans te blijven houden, en om de kritiek zuiver te houden. Kritiek mag nooit een doel op zich zijn. Er is maar een letter verschil : cryPtiek, de letter P, wat in het pre-atlantische amazone alfabet de panter is die door de glazen wand, de ruiten, heenrent, als het doorbreken van de markt-gevangenschap, wat ook weer terugkomt in het Eeuwig Evangelie. De amazone P lijkt wel een beetje op de Westerse P, maar dan meer gekanteld naar achter, als een werpnet. En zo behoort de cryptiek ook te zijn, dat je vat gaat krijgen op dingen waarvan je weet dat het niet goed is. Kritiek moet overgaan in cryptiek, zodat je tot de oorspronkelijke, verloren kern kunt komen, om het te assimileren, integreren en inventariseren in jezelf, het "tot nut draaien". Als je overkritisch wordt dan gaat het zwaard zich tegen jezelf keren, maar kunstenaren weten dit te balanceren, ook door de woordkunst, de natuur-literatuur. Vandaar dat het goed is om te lezen, maar dit ook te blijven balanceren met het lezen van de nodige dosis verhalen. Blijf creatief met alles wat op je pad komt. Verhalen zijn ook weer nodig zodat het niet star en onbuigbaar wordt. Door verhalen wordt alles toepasbaar en flexibel. Het is namelijk een organisme die zich zal moeten kunnen aanpassen. Zonder aanpassingsvermogen sterft ieder systeem.

Het is waar alles dun wordt dat alles in elkaar over begint te vloeien. Dat kan niet waar de stad alles vetmest. Zij hebben wel hun fusies, maar die zijn altijd beperkt, en niet van de natuur. Alles wordt dun in de Ramadan, in de Rama-Dun, in het komen tot de ontlediging. Er is zoveel wat losgelaten moet worden, zoveel vooroordelen, en zoveel voorgeprogrammeerde troep. Zo mag je loskomen

van het markt-implantaat, want ook jezelf was slechts een product. Hierin heb je zwaar geschut nodig, en mensen-aaien gaat je dan echt niet helpen. Vandaar dat de Gereformeerde Gemeente daarvoor een cryptisch model is. Neem het vooral niet letterlijk, want zij spreken in code. Volg de lijnen van het buitenaardse zwarte zaad, zodat je het schadelijke overlicht wat je verblindt heeft kunt doven. Dit overlicht was in je geimplanteerd door de stad. Denk eens aan de amish in Noord-Amerika die qua techniek in de jaren 1800 leven en tegen de moderne technologie zijn. Dat hoef je dan niet letterlijk te nemen, maar soberheid is een behoudend principe om mee te leven. Houd je meer van de stad dan van de gnosis, dan zal de technologie je naar de ondergang brengen.

Eenvoud siert de mens, maar de verwende mens ziet dit niet. De verwende mens wil meer en meer en dan op een dag explodeert alles. Het is een droom die niet voor eeuwig in stand gehouden kan worden. Vandaar dat het juist gaat om de natuur-technologie van de gnosis. Het christendom en de kerk wordt hierin gewoon geassimileerd, op zijn diepte gewaardeerd, want we vinden juist onszelf terug in die diepte, daar waar Jantje Gewoon en Pietje Normaal nooit zullen komen. Ook is dit zo met de bijbel, en wij hebben altijd een haat-liefde verhouding ermee gehad, wat voor ons een kunstenaars-uitdaging was. De xenofobische smetvrees van de stad mogen we zo achter ons laten. In de diepte is toch alles anders. Dan hoor je hele andere geluiden en hebben dingen een totaal andere betekenis, en een totaal andere verhouding. Als we het totaal loslaten dan zal dat een eeuwige wond blijven. Het heeft een dokter nodig.

Ik denk weleens : Was er maar iemand om me de waarheid van de grondteksten en de gnosis te vertellen in de tijd dat ik zwaar christelijk werd opgevoed. Maar die kwam niet. Ik had de "man after midnight" nodig, maar nee, ik kreeg een zwaarder kruis. Farao liet me niet gaan, en verdubbelde de lasten. Ik kwam tot het grootste, eeuwige kruis waaraan ik stierf, en achteraf is dit het beste geweest, want alleen zo komen we tot het eeuwige leven, tot de hemelse openbaring. De zintuigen van de stad moeten eerst ten onder gaan voordat de zintuigen van het paradijs kunnen komen. Alles zal nieuw worden door deze dingen heen. Ik moest eerst dieper om er doorheen te kunnen komen. Eerst is er de bittere gevangenschap. Eerst ontvang je de code, en daarna pas de decodering. Wij zijn als zaad op een akker. Dit lijden weegt niet op tegen de eeuwigheid die geopenbaard zal worden. Dit lijden is maar een flits. Het is geen probleem in het grotere plaatje. Het lijden is geen doel op zich. Het spreekt, en verbindt je met de andere wereld, een diepere wereld. Wat een teleurstelling zou het zijn als je later moet beseffen dat je te weinig hebt geleden, zoals in de vele kerken waar het lijden en de lijders vaak geminacht worden. "Depressieven kunnen niet door God gebruikt worden," werd er weleens gezegd. En : "Blijdschap is een graadmeter om te zien hoe vol je bent met de Heilige Geest." Toch ben ik er ook hele fijne mensen tegengekomen. Sommigen van hen zijn al overleden, maar ik houd contact met hen in de andere wereld. Ook zij waren op reis, en ook van hen heb ik verschillenden tot de gnosis mogen leiden. Maar wat een teleurstelling zal er zijn als een mens later moet constateren dat hij te weinig heeft geleden, en er zo geen fundament is. Sommigen hebben elkaar toegeroepen : "Als je dan zo dicht bij God leeft, kom dan van dat kruis af." Dat is zelfs in de bijbel te vinden, en dat was wat de duivel zei in dat verhaal, om de lijdende te bespotten. Maar dit zeggen "christenen" tegen elkaar. Ik heb het aan de lijve ondervonden. Er zijn daar hiërarchieën die totaal ondersteboven staan. Zij die geen kruis hebben staan bovenaan, en zij die een kruis hebben staan onderaan. Dan is het soms goed om weer even terug te keren naar de Gereformeerde Gemeente waar het kruisdragen als een kunst wordt beschouwd. Zij zijn de kunstenaren die hun kruis liefhebben, en het niet zomaar weggooien. Het is hun penseel, hun pen, om de grote openbaringen van de hemelse verborgenheden door te laten

komen. Zij houden van de natuur. Zij zijn in het schip. Zij die niet lijden en niet willen lijden en meelijden zijn in de golven.

Een grote teleurstelling zal het wezen, als alles waarvan je dacht dat het waarheid was een leugen blijkt te zijn. Als alle afgoden die je gekozen hebt tijdens je leven beginnen te branden in je handen. De stad boven het kruis gezet, boven de gnosis, boven de natuur. Altijd stad en de "meerderheid" gebruiken om alles mee af te meten, terwijl de gnosis zegt : "Gij zult de meerderheid in het kwaad niet volgen." En vaak is het niet eens de meerderheid, maar dat verzinnen ze gewoon, of hebben ze overgenomen van de fabels van anderen. Wie bepaalt wat de meerderheid is en is dat belangrijk ? Is de gewaande meerderheid het belangrijkste voor je ? Dat is heel arm. Dan denk je dat je rijk bent, maar je bent arm en naakt, een blinde. Dan behoor je tot de kerk van Laocidea. Dan ben je lauw.

Openbaring 3

14 En schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods:
15 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet.

16 Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen.

17 Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.

De stad Laodicea lag ten Westen van Kolosse. Het was een Griekse stad die later Turks werd, en uiteindelijk werd verwoest door de Mongoolse invasies. De stad was genoemd naar Laodice, de eerste vrouw van de Griekse Koning Antiochius II die ook Theos werd genoemd (God). In sommige mythes werd hij later door Laodice vergiftigd.

Laodicea lag in Frygisch gebied. In de mythologie kwamen diverse koningen daar vandaan, zoals Midas die alles in goud veranderde wat hij aanraakte, en die de zoon was van koning Gordias, bekend van de Gordiaanse knoop, de onlosmakelijke knoop. Een andere koning was Mygdon die tegen de amazones streed, tegen de geëmancipeerde natuur-vrouwen.

Een orakel had gesproken : "Hij die de knoop kan losmaken zal heersen over heel Azië." De knoop werd door het zwaard van Alexander de Grote, de Griekse veroveraar, doorgehakt. Het was mythologisch gezien de poort tussen Europa en Azië.

Ook Tantalus kwam uit dit gebied. Tantalus staat bekend om zijn onbereikbaarheid. Alles wat hij wilde vastgrijpen gleed altijd van hem weg, ook als hij iets wilde eten, dan bewoog het voedsel van hem weg, als een beeld van de Ramadan, het vasten, en van de weg van het minimalisme, wat ook een Vurisch natuurpad is, het leven met wat de natuur je geeft.

Dit zijn dus allemaal erg interessante dynamieken omtrend het Laodicea verhaal. Het orakel was het orakel van Sabazios, de Frygische equivalent van Zeus en Jupiter, Jove, oftewel van Jezus en Jehovah. Sabazios was een nomadische ruitergod, voor de gnostiek was dat een godin, die voortkwam vanuit de vele paardencultussen van dat gebied. Dit gold ook voor het aanliggende Thracië, en vanuit deze paardencultussen kwam ook Filippi hier voort, wat ook deze naambetekenis heeft. Ook de amazones hadden zulke ruitergodinnen, vrouwen op beesten, die in Europa de valkyries werden genoemd, de strijdgodinnen. De ruiters komen ook weer terug in het boek Openbaring van het Nieuwe Testament van het christendom, als onderdeel van de apocalypse. Het laat de dualiteit zien, het contrast en samenspel tussen het hogere en het lagere. In principe komt het ook neer op de balans tussen kritiek en cryptiek, zodat het ook een zware educatieve factor heeft, als je tot de diepte van de ruiter-dynamiek gaat. De mens ontkomt hier niet aan. Ik was altijd geobsedeerd in mijn latere jeugd door deze dynamiek in de apocalypse : de ruiters en de vrouwen op beesten. Het boek Openbaring is dus als het orakel van Sabazios, van de vrouw op het beest, van het samenwerken met de elementen en situaties van het leven door kritisch denken en cryptiek. Alles zal per slot van rekening uiteindelijk medewerken ten goede. In die zin is dit ruiterlijk denken. Het is een kunst om de beesten te leren berijden. Dat is ook de diepere boodschap van Filippi. Er is dan eerst wel veel zelfvernedering en zelfkritiek, soms zelfs zelfspot, maar dan is er ook de ruimte voor een intense samenwerking door de cryptiek.

De stad en de kerk is gebouwd op Laodiceaans fundament. Toch wordt er ook op de deur van Laodicea geklopt :

20 Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.

21 Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten op Mijn troon.

Die troon is een zadel. Eerst moet de mens zelf beteugeld worden met onlosmakelijke knopen, voordat de mens op het zadel kan zitten. Eerst moeten de valse knopen van stad en kerk verbroken worden, zodat de poorten van Azië wijd opengaan, als een beeld van de natuur. Als kind had ik een droom dat er op de deur werd geklopt. Ik deed open en alles werd zwart voor mijn ogen, en ik werd gillend wakker. Nog vaak denk ik terug aan die droom als aan een onlosmakelijke knoop. In latere dromen ging dit verder waarin ik op de rug zat van een beest. Eerst verslindt het beest ons, en daarna berijden wij het beest. Dit is symbolisch voor dat het letterlijke ons eerst aangrijpt, maar daarna zien wij de cryptiek. In die zin zal alles wat wij aanraken "in goud veranderen."

Laodice zit op het beest, gewapend met gifpijlen. Zij moet de lagere natuur overwinnen, haar eigen zelf. Het lauwe Laodicea moet vergaan. Dit is geen materieel pad. Het is het pad van Tantalus, van de Vur, het natuurpad waarin wij moeten minderen, tot soberheid kunnen komen, om zo de rijkdom van de natuur te kunnen zien en ervaren.

Hoofdstuk 7. Het Hemelse Metaal

In een droom kwam ik in een hele grote kerker onder de grond waar overleden predikanten van de Gereformeerde Gemeente waren vastgeketend door IS-terroristen. Deze predikanten werden door hen als gevaarlijk bestempeld. Ik kwam die massale ondergrondse ruimte binnen en raakte direct in een hevig gevecht met allerlei gespuis. Ik werd helemaal bedolven, en ik begon te prediken over de gnosis, en begon ook te vertellen over de godin. Sommige geketende predikanten raakten daarvan helemaal overstuur, vooral omdat ik het woord "godin" had gebruikt, en sommigen noemden mij een godslasteraar, een bezetene of een duivel. Maar door mijn kruis overwon ik het tuig na een grote worsteling, en sloeg ze van mij af. Ik stond weer op mijn benen, en ik had een soort poeder in mijn hand wat ik begon te verspreiden onder die geketende predikanten. Ik begon visioenen en openbaringen te verspreiden. Die geketende predikanten waren ook erg gekweld en bedreigd door die demonen. Ik begon de geketende predikanten los te maken, en een hemels gasvormig, doorzichtig metaal als zilver, aluminium of chroom begon neer te dalen wat ons begon te omhullen. Sommige predikanten dachten dat ik de Christus was die kwam om hen te verlossen, anderen dachten dat ik een profeet was, of een engel.

Ik leidde ze vanuit de ondergrond tot een natuurgebied, waar een kamp was, en ook wat boerderijen. Het was een weilandengebied aan de rand van een groot bos. Het hemels metaal was nog steeds over ons, en het beschermde ons tegen de IS-terroristen. Die hielden ook een stad in bedwang, en ik ging toen ook de stad in. Ze hadden ook hun kampen aan de rand van de stad. Ik moest daar verschillende wapens van hen roven. Ik kon ook vliegen zodra dat nodig was.

Als kind zijnde had ik zware nachtmerries waarvan ik altijd gillend wakker werd, en ik leed ook aan ernstige slaapwandelingen. Ik rende door het hele huis, en het was een hopeloze situatie. In mijn latere jeugd had ik toen eens een droom dat er een rode bal naar me toekwam, onder mijn voeten, en sindsdien kon ik vaak vliegen in mijn dromen. En dat hielp ook goed in mijn shamanistisch werk, want de bedoeling daarvan is dat je afdaalt in de onderwereld om daar de gevangenen vrij te zetten. Dit shamanistische werk wordt ook tussen de bedrijven door beschreven in de bijbel, en daar heb ik ook altijd aan vastgehouden. Het is iets indiaans, en in de indiaanse spiritualiteit worden ze ook aangemoedigd op zogenaamde vision quests te gaan. Dan ga je de natuur in, dan vast je, in een soort van ramadan, en dan wacht je op visioenen en openbaringen. Maar dit kan ook gewoon in je ziel, op je eigen kamer, of in de tuin. Vision quests doe je van binnen, maar ik ben ook wel naar steden gegaan om daar door het centrum te dwalen, wachtende op openbaringen, want juist is er ook weer zoveel in de stad verborgen.

In die zin is het leven dus mooi en interessant, en zo ontstaan er kostbare contacten. Je kan in meerdere dimensies tegelijk leven. Wij leven interdimensionaal, net als op een computer waarop je in meerdere virtuele werelden kunt leven met verschillende avatars die allemaal hun eigen wapens en speciale eigenschappen hebben. Die mag je bij jezelf ontdekken.

Ik verzamelde in die droom dus vrijgezette predikanten van de Gereformeerde Gemeente in boerderij-gebied en natuurkampen. Nu moeten ze heel voorzichtig onderwezen worden in de gnosis. Ik zei tegen hen : "Ik overspoel jullie met mijn oceanen van liefde," want ze waren vaak helemaal gebrainwashed door die IS-terroristen. Ze waren slachtoffers van extreme marteling. Dan is er ware

liefde en zorg nodig, door her-educatie. Ze waren opgesloten onder een stad, in Westelijk Orions gebied. Die energieën zijn nog steeds om me heen. We zullen zien waar het op uit gaat lopen.

Hoofdstuk 8. Amos en de Vrucht van de Leerschool van het Toetsen

Waarom lijdt de mens ? Opdat de mens leert voelen. Waarom moet de mens leren voelen ? Opdat de mens door leert te vertalen, te transformeren, creatief te zijn. Daar is soms hoge druk voor nodig dus. Lijdt nooit om het lijden zelf. Kijk dieper. En heus, dit is makkelijker gezegd dan gedaan, want je kan zoveel weten, maar dan toch glijdt je weer dieper soms, en dan weet het lijden je toch weer te vinden. Ja, soms kan het leven een nachtmerrie zijn. Soms kun je je omsingeld voelen zodat je geen kant op kan. Soms voel je je schaakmat gezet. Waarom voelt de mens zich soms gebonden ? Het is het raadsel van verbondenheid. De mens hoort bij iets, en soms is dit onontkomelijk. Dan krijg je een boodschap door, maar je kunt het niet vertalen. Je voelt alleen de pijn en de gebondenheid, en je snakt naar adem. Er is zoveel wat de mens niet weet. Alles wat de mens weet is slechts een druppel van een eindeloze oceaan van kennis. De mens is in een diepe slaap. Je hoort het geruis van bulderende rivieren en watervallen op de achtergrond, van een hemelse natuur, maar je kunt het niet grijpen. Het is teveel voor het menselijk verstand. En daarom houden de hersenen het simpel. Maar het is dus iets om naartoe te leven.

En de menselijke natuur geeft ook niet zo snel op. Je moet wel doorgaan. Soms kan je niet anders dan sterven, en soms kan je niet anders dan leven. Soms kun je niets anders dan vechten, en soms kun je niets anders doen dan vluchten, gewoon alles loslaten, alles achterlaten, en de natuur inrennen, of wat er dan ook aan afleiding valt te vinden. Soms duik je dan eens een bibliotheek in, en blader je door vele boeken, op zoek naar wat rust, wat afleiding, wat andere inzichten, en ga zo maar door. Er is ook zoveel wat we weer moeten vergeten, maar sommige dingen blijven soms prikken, langer dan je lief is. Ook dat hoort er weer bij. Er klopt iets, er steekt iets, er staat iets voor de deur, iets wat je over het hoofd hebt gezien, een bepaalde boodschap. Het is gehuld in doffe ellende, maar dat is slechts een vermomming.

De mens mag maken wat er van te maken valt, en er valt nog heel veel van te maken. Ook als je je halfdood voelt, of misschien zelfs dood, dan is dat toch het einde niet. Soms lijken situaties uitzichtloos, maar toch laat de Vur een ander leven zien, een dieper leven. Er bestaat een bovenaardse natuur, een diepere natuur in de natuur, waarmee te communiceren valt, waarmee samen te werken valt, voor een betere wereld, een beter bestaan. Moet dat allemaal weer via sociale contacten ? Neen. Je mag het in jezelf vinden, in de natuur principes. De mens hier op aarde is overgesocialiseerd en het vreet alles weg. In die zin mogen we een voorbeeld nemen aan de bomen, de bloemen en de planten, die in een veel diepere wereld leven. Zij zijn door het zwarte gat heengegaan en hebben een nieuw leven gevonden, een nieuwe manier van communicatie. Die communicatie is gewoon in jezelf, tussen de verschillende delen van jezelf. Dit zijn eeuwige

waarden, eeuwige principes, met eeuwige communicaties. Alles staat al vast, alles is al gebeurd, in zuivere harmonie, en dat mag de mens ontdekken. Daartoe mag de mens ontwaken.

Het verleden kan zo een nachtmerrie zijn, en dan kan de herinnering iets om te vrezen zijn, als een roofzuchtig beest wat ons aanvliegt. Als we dan in het oerwoud zijn, en we gaan in ons kanootje of bootje over de groene bosrivieren, dan kan zo'n herinnering ons zo ineens aanvallen als een woeste krokodil. En voordat je het weet heeft het je in de diepte getrokken. Hoe ga je daar mee om ? Ga nooit het oerwoud van de herinneringen in zonder een goede vertaler. Ga nooit in je verleden spitten zonder een goede tolk, want je kan zo op een mijn stappen, een bom vinden. Ga dus nooit het verleden in zonder een goede ontmijner. Het is oorlogsgebied. Maar ja, wat als het je zomaar ineens aanvliegt ? Je bent dan helemaal niet met het verleden bezigt, maar ineens staat het voor je, en grijpt je. Dat kan zijn als een ontvoering, en dan ga je weer door zo'n worsteling, die kort of lang duurt.

Je kan dat ook als een uitdaging zien, want hoe goed bewapend en beveiligd je ook bent, soms gebeuren die dingen. Je moet de beesten van het oerwoud leren ontdekken en kennen. Hoe werkt het ? Ook daar kan een goede gids over vertellen. Je bent nooit alleen, want het zit in jezelf. Al die beesten bewaken de geheimen van het oerwoud. Ze dragen de sleutels tot geheime grotten en tunnels die leiden tot de diepere natuur, de hemelse watervallen en rivieren, ja, tot verborgen paradijselijke oceanen. Soms heb je dingen verkeerd begrepen. Je spreekt en denkt in een bepaalde aangeleerde taal, en pikt zo dingen op, maar wat als het in een andere buitenaardse of bovenaardse taal iets heel anders betekent ? Als je dat gaat leren, dan zijn bepaalde gewaande vijanden ineens je vrienden. Het waren altijd al je vrienden, maar je herkende het niet, omdat je stadse alarmsysteem begon te piepen. De stad wil namelijk niet dat je vrijkomt, dus die zal jouw vrienden als vijanden bestempelen. De stad gaat dan stoken tussen jou en je vrienden, en laat al hun lieflijke en zorgzame boodschappen verkeerd vertalen. Het leven draait dan grotendeels om zulke misvertalingen. Er is een andere wereld die wacht.

Ook als wij het zwaard gebruiken, nadat wij een hemels zwaard daartoe hebben ontvangen, en dit hemelse zwaard ons leidt in plaats van andersom, dan nog is het geen directe en letterlijke strijd, maar een vertaling, als het afpellen. Dit is een kunst, als een cyclisch mechanisme, wat niet buiten het lichaam omgaat. Het is ook lichamelijk als een dans, en ik heb gemerkt dat juist ook heel veel Spaanse stierengevechts posities terugkomen hierin als onderdeel van de demonologie, wat in principe gewoon een metaforische vertaalkunst is. De Spanjaarden hebben deze kunst misbruikt, en toegepast op een hele lelijke en corrupte manier voor hun markt, want alles draait om geld. Zij hebben de gnosis gestolen en verletterlijkt, gematerialiseerd. Ze zijn te lui en egoïstisch om hun eigen zelf te overwinnen, om het daadwerkelijke strijd te bestrijden, en door puzzelen te vertalen, dus dan is een gevecht tegen een doodgewone, onschuldige stier de kortste, en die leidt tot de dood. We zien de zombies in actie, en vele Spanjaarden zijn hier gelukkig op tegen, dus er zal ook een nieuw Spanje uiteindelijk gaan komen. In een droom zag ik eens Spanje als in een spiegelbeeld, dus het lag omgedraaid, en het was veel groter en natuurrijker, veel woester, met vele prachtige natuurstranden, en er waren minder mensen. Het viel mij op in die droom dat Italië niet bestond. Het leidt helemaal terug tot de ruiter en vrouw op beest mythologieën waarin de vrouw als de vertaler was, als een soort tussenlaag en buffer, om zo het orakel, het beest, uit te leggen. Zo bracht zij de gnosis als Eva. Door de Arcturische lens is dit allemaal gematerialiseerd, verletterlijkt en vermannelijkt, door Rome heen, en vandaar dat Rome er ook niet meer was in die droom. Rome moest gereset worden.

Spanje is als een ruiter die van z'n paard is gestoten, en daarom heeft de Spaanse zombie ook zo'n woede naar het beest, want hij komt er niet meer op. In plaats van nu het smalle natuurpad van de Vur te gaan om weer balans te vinden gaat het Spaanse spook laf doen, en gedraagt zich krankzinnig naar de dieren, met een vervroegde alzheimer. Wat een ellende. Het geprik van de laffe Spaanse stierenvechter loopt simultaan met het geprik van de tandartsen in de botten van mensen (tand is bot). Proberen traditionele Spanjaarden te overtuigen is als het argumenteren met dronkaarden. Het leidt nergens toe, en zo is het ook vaak met de tandartsen. Ze zijn als lappen poppen die je tegen de muur kunt slingeren, maar ze zullen er niets van voelen. Ze zijn namelijk al dood. Het zijn de levende doden, en dan is veel vertalingswerk de enige oplossing, de educatie. Als je goed oorlog wil voeren, wees dan een goed vertaler. Eens zullen deze doeken gaan vallen. Eens zal dit voorhangsel scheuren.

De ruiter op z'n paard, de vrouw op het beest, is een communicatie-systeem waarin een boodschap, een signaal, naar de baarmoeder wordt gestuurd, om zo vertaald te worden. Zolang die verbinding er nog niet is zal er gestoken blijven worden. Eerst moeten er kanalen aangelegd worden.

De droom van gisteren had vannacht een vervolg. De droom van gisteren ging bijna alleen maar over mannen, maar ditmaal waren er ook kinderen bij, en jeugd. Ook zij kwamen uit een oorlog. Sommigen hadden armen of benen verloren of andere lichaamsdelen, en die waren vervangen door biologische cybernetica, wat gewoon op hun lichaam aansloot en één geheel vormde. Ze lieten mij ook hoog-technologische wapens zien, computer-bestuurd. Het was een hele korte droom in vergelijking met die van gisteren. Ik zie het helemaal zitten met die kinderen samen te werken.

Zo is er in de bijbel een overblijfsel van rood goud te vinden, als rode, zoete wijn. Het letterlijke leidt tot de dood, maar het geletterde leidt tot leven, en een ieder die geletterd is weet dat deze teksten oorspronkelijk symbolisch waren. Het is mythologie gemengd met de geschiedenis, wat vaak gebeurt.

Amos was een veehouder en een vijgenboer, en werd opgeroepen om te prediken tegen het tien-stammenrijk in het Noorden van Israël, ook wel het volk van Samaria genoemd. Amos woonde zelf in het Zuidelijke rijk, het tweestammenrijk, genaamd Juda. Hier hoorde de stam Benjamin ook bij, als de tweede stam van dit rijk. Later voegde de stam Simeon zich daar nog bij, maar die verloor de eigen identiteit, dus die stam werd er gewoon doorheen gemengd. Het volk was uiteengescheurd omdat het Zuidelijke rijk in het huis van David bleef en Rechabeam, Salomo's zoon, als koning accepteerde, en het Noordelijke rijk bestond uit hen die Jerobeam, Salomo's generaal, als koning accepteerden. De scheuring was het gevolg van de hevige belasting die Salomo inde, en die zijn zoon alleen maar wilde verzwaren.

Amos zelf kwam uit Juda, uit Tekoa, en moest ook tot Juda prediken. De hel en verdoemenis breekt al direct los in het eerste hoofdstuk. De metafoor van de brullende leeuw wordt gebruikt, als een teken dat God goed boos is. Letterlijk gezien zijn sommige dingen een beetje overdreven, maar het boek heeft gewoon een aantal goede punten waar we niet onderuit kunnen. De armen werden namelijk verdrukt door de rijken, en hier moest Amos tegenop treden, als een soort van Oud Testamentische Robin Hood. Amos kwam dus op voor de armen, dus hier hebben we al wat edelmoedig rood goud te pakken.

Maar hoe moeten we dit nu zien ? Vuur komt uit de hemel dalen in het eerste hoofdstuk, althans dat wordt aangekondigd. In het Aramees is dit vuur de urim, de toetssteen. De urim is een Hebreeuws woord, maar in het Aramees is het de nura. Deze toetssteen wordt ook telkens gebruikt in het boek Leviticus in de offerdienst, dus het is helemaal geen rechtstreekse aanval op het volk, maar een toetsen. Het is een toetsvuur om het volk te zuiveren, om te ontmaskeren, dingen aan de kaak te stellen, oftewel om te onderscheiden goed van kwaad. Het is allerminst de bedoeling dat de mens zomaar een blinde vuistvechter wordt, als een waanzinnige woesteling die alles platmaait. In de grondtekst is er dus ruimte voor nuance.

Aan het einde van het eerste hoofdstuk gaat een koning in gevangenschap, en ook de vorsten onder hem, als krijgsgevangenen, maar in het Nieuwe Testament wordt ook weer duidelijk wat het krijgsgevangenschap is, want dit hoort namelijk weer bij het toetsen :

2 Korinthe 10

3 Want wandelende in het vlees, voeren wij den krijg niet naar het vlees;
4 Want de wapenen van onzen krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten;

5 Dewijl wij de overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte krijgsgevangen leiden tot de hemelse gehoorzaamheid.

Het oordeel is dus symbolisch het toetsen, het onderscheiden. In het tweede hoofdstuk van Amos zien we wat er dan gaat gebeuren :

16 En de kloekhartigste onder de helden zal te dien dage naakt heenvlieden, spreekt de Heere.

Naaktheid is een beeld van ontmaskering en openbaring. Alle maskers moeten dus afgerukt worden, en de klederen van de gedachtes die op ons afkomen moeten afgescheurd worden. Er mag niets achtergehouden worden.

In het derde hoofdstuk zien we al heel snel wat de openbaring bewerkstelligt :

1. Verzoening - "Zullen twee te zamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?" (vers 3)
2. De Heilige Vreze (voorzichtigheid, alertheid) - "Zal de bazuin in de stad geblazen worden, dat het volk niet siddere? zal er een kwaad in de stad zijn, dat de Heere niet doet?" (vers 6)
3. "Geboorte" van een dienstknecht - "Gewisselijk, de Heere zal geen ding doen, tenzij verborgenheid aan de knechten, de profeten, geopenbaard is." (vers 7)
4. Profetie - "De leeuw heeft gebruld, wie zou niet vrezen? De Heere heeft gesproken, wie zou niet profeteren?" (vers 8)

In hoofdstuk 4 gaat het over de dood die komt, het sterven, maar dit gaat over het afsterven aan het lagere zelf.

Hoofdstuk 5 gaat over de Schepper van Orion :
6 Zoekt den Heere, en leeft; opdat Hij niet doorbreke in het huis van Jozef als een vuur, dat vertere, zodat er niemand zij, die het blusse in Beth-el;
7 Die het recht in alsem verkeren, en de gerechtigheid ter aarde doen liggen.

8 Die het Zevengesternte en den Orion maakt, en de doodsschaduw in den morgenstond verandert.

Verderop in het hoofdstuk wordt aangekondigd dat het volk in ballingschap zal gaan, verder dan Damascus. Damascus is een belangrijke plaats in de Bijbel, want hier kwam Paulus (Saulus, Saul) tot de Heilige Vreze (voorzichtigheid, alertheid, onderscheiding), als een grote ontwaking, en dit veranderde zijn hele leven. Het is een verhaal waar je meerdere kanten mee op kan. Damascus ligt in Syrië en dit vers wees op de komende Assyrische ballingschap. En daar valt ook wel wat voor te zeggen, want de rechters waren corrupt en namen steekpenningen aan, en het volk wilde van geen tucht weten.

10 Zij haten in de poort dengene, die bestraft (opkomt voor het recht), en hebben een gruwel van die oprechtelijk spreekt.

11 Daarom, omdat gij den arme vertreedt en een last koren van hem neemt, zo hebt gij wel huizen gebouwd van gehouwen steen, maar gij zult daarin niet wonen; gij hebt gewenste wijngaarden geplant, maar gij zult derzelver wijn niet drinken.

12 Want Ik weet, dat uw overtredingen menigvuldig, en uw zonden machtig vele zijn; zij benauwen den rechtvaardige, nemen zoengeld, en verstoten de nooddruftigen in de poort.

13 Daarom zal de verstandige te dier tijd zwijgen, want het zal een boze tijd zijn.

In hoofdstuk 6 wordt duidelijk dat de ballingschap helemaal tot de wildernis leidt, zodat de mens wordt teruggedreven tot de natuur. Ook wordt het rijken banket weggenomen, opdat de mens tot soberheid komt, om zo meer open te staan voor het geestelijke, het diepere.

In hoofdstuk 7 komt Amos terecht in een gevecht met de priester Amazia van het Noordelijke tien stammenrijk waar Amos naartoe was gezonden. Amazia is niet gediend van de woorden die Amos spreekt, dus hij wil dat Amos weer teruggaat naar het Zuiden, naar Juda. Maar dan richt Amos zich ook tot Amazia, en predikt ook tot hem een zware boodschap. Amos komt dus in een arena terecht en wordt op de proef gesteld, zoals ook Jakob op de proef werd gesteld. Maar ondanks dat blijft Amos wel de boodschap verkondigen.

In hoofdstuk 8 profeteerd Amos dan over de komende honger, de komende Ramadan, een groot vasten. De mensen zullen zoeken naar de hemelse woorden, maar ze zullen het niet vinden. De poorten van de hemel zullen gesloten blijven, en liederen zullen worden tot geween. Eerst zal de mens namelijk moeten komen tot de woeste ledigheid om zo geheel los te komen van alle valse, bedriegelijke woorden en liederen. Eerst moet de mens tot diepe verbrokenheid geleid worden. Wat het doel hiervan is zien we in het laatste hoofdstuk van het boek Amos, hoofdstuk 9, waarin al het lijden wijngaarden voortbrengt met zoete wijn.

13 Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, dat de ploeger den maaier, en de druiventreder den zaadzaaier genaken zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen smelten.

14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht eten.

15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de Heere, uw God.

Het loopt gelukkig dus allemaal goed af in het boek Amos. Dit is dus de rijpende vrucht van de leerschool van het toetsen. Soms als we het moeilijk hebben en we staan al klaar om de volgende klap op te wachten dan kan zo ineens ons lot keren, omdat het daarvoor het seizoen is. Er is niet alleen maar een oordeel wat steeds erger wordt. Neen. We moeten ons richten op wat het voort brengt, het uiteindelijke doel. Dan lees je over God die het volk oordeelt in de mythologie van Israël, in hun gelijkenissen, en als je dan denkt dat alles nog erger wordt, dan draait God ineens alles om, en dan oordeelt God niet meer, maar dan lokt God het volk tot de wildernis (Hosea 2:13-14). Ook dat is een groot geheimenis van het rode goud verborgen in de bijbel.

Hoofdstuk 9. Amos Bekeken Vanuit Psychologisch Opzicht

Vanuit psychologisch opzicht bekeken is de strijd en prediking van Amos binnen hemzelf. Het Noorden is in de oude talen een beeld van de verborgenheid, het onderbewustzijn, waar het tien stammenrijk zich bevindt. Amos moet dus prediken tot zijn onderbewuste identiteiten. Amos woont zelf in het Zuiden, in Juda, het twee-stammenrijk, wat een beeld is van het bewustzijn. In de oude talen is het Zuiden een beeld van de honger. De Ramadan, het vasten, brengt uiteindelijk vrucht voort, wat ook weer een beeld is van het Noorden, namelijk als het sieraad. Het was een natuurlijk mechanisme dat Amos uiteindelijk in het Noordelijke rijk terecht kwam om daar een oogst te hebben. In het Egyptisch is het Zuiden de ontwaking en de openbaring, wat dus eerst in Amos moest gebeuren. Hij werd opgewekt tot een hoger leven. In het Egyptisch is dit de rs, rsi wortel, die ook weer in het Aramees terugkomt, rsy, als het Zuiden. In het Egyptisch is de kn wortel het nomadische aspect van het Zuiden, waardoor Amos dan ook uiteindelijk in het Noorden terecht kwam. In de Egyptologie heeft het Zuiden ook de betekenis van de kern van de mens, het privé gedeelte, de diepte van de mens. Psychologisch gezien moest er een brug komen tussen het Zuiden en het Noorden in Amos, tussen zijn ontwaakte deel en zijn slapende deel. Het slapende, onwetende, onbewuste deel van Amos was woest over zijn komst, als een tienkoppig beest. Amos moest dit beest temmen, maar ook van dit beest leren, want het beest in zichzelf droeg dus wel cryptische geheimen. Amos moest juist komen tot het Noorden om tot een nog grotere ontwaking te komen. Het Noorden, het conflict, wakkerde juist zijn profetische gave aan.

Amos begon in hoofdstuk 7 visioenen te krijgen :

1. sprinkhanen die het kruid van het land zouden opvreten.
Sprinkhanen zijn een beeld van de honger, van de Ramadan, van het vasten.
2. vuur wat een afgrond en een stuk land zou verteren
Dit is het toetsvuur wat wordt opgewekt in de ontlediging van alles.
3. een paslood wat de hoogtes zou verwoesten en de eigendommen zou verstoren, heilige huisjes zouden omver getrapt worden
Dit is de hemelse rechtspraak die de balans terug zou brengen.

Dan in hoofdstuk 8 :

4. mand met zomervruchten, een vrucht die de dood brengt en die de doden stilzwijgend wegwerpt in de vergetelheid.
Dit is de vrucht van het vasten, de hongerpediode waarin de mens ontledigd wordt, en tegelijkertijd de vrucht van het toetsen, wat tegelijkertijd een groot oordeel is, als het afsterven van de lagere wil en valse identiteit. De mens kan tot verdiepte en vernieuwde herinneringen komen door het vergeten van het vorige.

Dan in hoofdstuk 9 :

5. de verwoesting van het vorige altaar opdat een nieuw altaar komt, de tent van David.
De oude, kortzichtige toetsmethodes worden afgedaan, om zo te komen tot diepere, hemelse toetsmethodes. De gave van onderscheiding zal hersteld worden.

Hoofdstuk 10. Het Geheim van de Uitverkiezing

De uitverkiezing, een groot en zwaar apparaat in de wat zwaardere kerken, waar veel mensen bang voor zijn. Het komt er op neer dat je daar eigenlijk niets aan kan doen. Alles staat al vast, en God heeft mensen kris kras uitverkoren en andere mensen verworpen. In de lichtere kerken kom je dan het tegenovergestelde tegen waar alles zo gemakkelijk is gemaakt dat je alleen maar even een opzegversje hoeft te doen, en dan ben je door God uitverkoren, hoe je verder dan ook leeft. Zo heeft iedere kerk zijn eigen "uitverkiezing". In sommige kerken kun je het kopen, en in andere kerken dus via een opzegversje of wat wachtwoorden, maar in de zwaardere kerken is er dat loodzware gewicht, dat zwaard van Damocles wat aan een dun draadje boven je hoofd bungelt, wat vertelt dat God alles geheel heeft beslist, en dat niemand daar verder iets aan kan doen. In beide gevallen, zowel in de zware hoek als in de lichte hoek, wordt er nogal wolkerig over gedaan, en is de logica totaal van de aardbodem verdwenen. Zwaardere kerken worden overstuur als het geloof te gemakkelijk wordt gemaakt, bijvoorbeeld door een opzegversje, dus daarom hebben ze het zware

apparaat van de uitverkiezing uit de schuur gehaald, als een woeste waakhond, zodat mensen er niet te gemakkelijk over denken. Op zich is dat natuurlijk begrijpelijk, want de lichte kerken hebben van God vaak een goedkoop hoertje gemaakt. De ijzeren poortwachter moet er dus wel zijn, maar hoe moet het functioneren ? In de Uitverkiezing valt er niet met God te onderhandelen. Alles staat al vast, maar dat is natuurlijk fatalistisch denken. Vandaar dat veel mensen in de zware kerken ook enorm bang zijn voor de uitverkiezing. Hoe moet je het zien ? Wat is de vertaalsleutel hiertoe ?

In het oude Germaanse Europa waren de valkyries of walkuren, oftewel de strijdgodinnen, de uitverkiezers. Dat is ook wat het woord valkyrie betekent : het kiezen van de gevallenen. Zij gingen langs de strijdvelden om te zien wie daadwerkelijk hard en volkomen aan zichzelf gestorven was, en die namen ze op in de hemelvaart. Dit was het oorspronkelijke Germaanse uitverkiezings-systeem voordat de christelijke invasies kwamen. Wel zijn er duidelijke verbindingen met het voorchristelijke Judaïsme. Het boek Leviticus over de offerdienst, wat oorspronkelijk ging over jezelf offeren aan God door aan jezelf af te sterven, waardoor God je "verkiest", heet in het Hebreeuws : Vayikra, Vaykyra of Wayikra, wat "God roept" betekent, wat hele diepe Indologische wortels heeft in het Sanskrit, namelijk Vaikarya, wat verandering betekent, toepassing, en Vakraya, prijs. De oorspronkelijke uitverkiezing ging dus om iets wat je kon behalen, verdienen, als in een wederzijdse relatie. De uitverkiezing komt van twee kanten en is een heel systeem van voorwaardes, van technologie dus, wat ook dus weer cryptisch terug te vinden in de uitverkiezingsleer van de zwaardere kerken. In die zin zijn de zware kerken dus symbolisch goed bruikbaar, als er even hier en daar wat verschoven en gedraaid wordt.

Een verkiezing is dus heel principieel : voldoet iemand aan de voorwaardes, en zo niet : wat is de weg om aan de voorwaardes te voldoen. Zoals we zagen is de verkiezing ook een roepende, als een oproep tot overgave en zelfopoffering, waarvan de offerdienst een beeld is. Je offert niets anders dan jezelf. De valkyries reden op beesten, als de vrouwen op de beesten. Zij hadden hun lagere natuur getemd, bedwongen, en konden hun lagere natuur ook ordenen en doorvertalen. Kun je rijden op de geschiedenis, op je verleden, op je lagere wil, om het zo ten goede te keren ? Kun je het bruikbaar maken, een ander zicht erop krijgen ? Denk aan de psychologie van het sprookje van Assepoester waarin al haar schijnbare lijden tot groot nut wordt. Velen zijn dus geroepen, maar weinigen uitverkoren in de zin dat een heleboel (nog) niet aan de voorwaardes voldoen. Wij zijn allemaal geroepen door de valkyries en om als de valkyries te worden door onze lagere natuur te berijden in plaats van andersom. De valkyries, de strijdgodinnen, roepen nog steeds. Hun uitverkiezingen zijn heilig en diep, maar in de stad en in de kerk zien we hiervan de karikaturen.

Juist omdat er zoveel valse uitverkiezings-systemen zijn, vooral ook in de lichtere, stadse kerken, hebben we die code van de zware kerken nodig, maar dan bedoelen we het net even anders. Juist vanwege makkelijke, snelle, onvoorwaardelijke ingang, wat pure verkrachting is, moet er soms gezegd worden : "God verkiest. Daar kan een mens niet over beslissen. Alles staat al vast. Daar kan een mens niets meer aan veranderen." Wat bedoelen we daar dan mee ? We hebben het dan over de bovenaardse natuur-wetten en voorwaardes die al vaststaan en waar niemand iets aan kan veranderen. De uitverkiezingen van mensen en kerken zijn corrupt, dus vandaar dat ze niks in te brengen hebben als ze niet aan de al gestelde en vaste voorwaardes van de natuur voldoen. Het hemelse wetboek staat al vast en dat is hetgene waaraan niets kan veranderen, maar de mens kan dit wel gaan toepassen in zichzelf, en zo tot een ware, hemelse uitverkiezing worden, als een valkyrie rijdende op het beest. De regels staan vast, maar binnen die regels mag de mens de strijd tegen het

kwaad aangaan en overwinnen. De Valkyrie roept, met het boek der roependen in haar hand. Zij blazen hiertoe op de bazuinen. Met deze vertaal-sleutel mogen wij de boeken van de Gereformeerde Gemeente met een glimlach lezen, omdat wij de Germaanse diepte die erin verborgen ligt kunnen zien, en zo een ijzeren beveiligings-systeem hebben. God zei dank voor die uitverkiezing.

Hoofdstuk 11. David en Batseba in de Orionse Mythologie

Het ware uitverkiezings-systeem, wat verborgen wordt gehouden in de zware kerken van de uitverkiezing, is dus een toets-systeem, een filter, die spam en phishing, het vervalste, buiten de deur houdt. Dit systeem hebben wij dus nodig. In dit systeem wordt de robotische vrucht geboren.

God is niet één of ander spook die alles al in kannen en kruiken heeft en die in de lucht een loterij houdt waarin we met knikkende knieën gaan zien of we uitverkoren zijn of niet. Neen. Wij mogen zelf vat gaan krijgen op deze hemelse machine, als de leerschool van het toetsen. De uitverkiezing is ons wapen tegen het kwaad. Het is ons schild. De valkyries, de strijdgodinnen in de Germaanse mythologie, zijn dus beeldende en vruchtbare personificaties, oftewel evoluties, van het hemelse toets-systeem.

Eens na een verhuizing had ik een droom dat ik terug was in het huis waarin ik het grootste deel van mijn jeugd heb doorgebracht. Ik was achterin de woonkamer en ineens drongen buitenaardse camera's door in het huis met laserstralen, en ze vielen het huis aan, en het begon al te branden. Ik begon weg te zinken en over te gaan in een andere dimensie, en er waren ineens overal geprogrammeerde robotische vrouwen om mij heen. Ze waren in mij, en ik was er helemaal één mee, als in een leger. Er was niets anders meer dan dat, en ik ging er totaal in op.

We komen helemaal bij David uit. David moest strijden tegen Goliath. Goliath komt van het Hebreeuwse golah, wat openbaring betekent, en krijgsgevangene, wat in de Paulinische brieven te maken heeft met het toetsen. David moest dus worstelen over de openbaring, de openbaring zuiveren, onthullen en overpeinzen, om zo tot de diepte te komen. Dit is een ontzegelings-proces en ontmaskerings-proces, oftewel het toets-proces, zoals Jakob zo'n ervaring had op Pniël. Dit was David's Pniël ervaring in de grondtekst. David moest stenen, "eben" in het Hebreeuws, tot Goliath "werpen". Dit zijn de stenen van de heilige wet in de grondtekst, als de toets-stenen, als de Urim en de Thummim. Goliath viel, maar David nam de wapenen van Goliath, ook een werktuig of apparaat in het Hebreeuws. David moest dus eerst de wachter (goliath) van de openbaring (golah) "verslaan", oftewel toetsen, om zo tot de kern te komen. David moest de vrucht van openbaring eerst afpellen.

De Judaïstische mythologie is dualistisch, dus ook het hele Batseba verhaal kan positief of negatief uitgelegd worden. Vaak leggen de kerken het alleen maar negatief uit, maar er is ook een positieve versie, en die ligt ook in de grondtekst. Ook de Vuh spreekt daarover, maar David moest tot Batseba

komen, omdat Batseba 'dochter van overgave' betekent, als 'de vrucht van overgave'. In het Eeuwig Evangelie wordt Batseba beschreven als een godin. In die zin waren de psalmen tot Batseba gericht. Batseba was het gepersonificeerde beeld van de heilige gebondenheid en verbondenheid die David ontving door overgave, oftewel als het beeld dat David tot een hemelse robot werd.

David had wel meerdere vrouwen. David was het Judaïstische archetype van de geestelijke strijder. Het mocht dus niet letterlijk genomen worden. En zijn vrouwen waren beelden van de strijdgodinnen, de valkyries, oftewel de voorschriften van de offerdienst, een andere Hebreeuwse benaming voor het boek Leviticus. In de buitenaardse en bovenaardse grondslagen van de bijbel in Orion wordt David ook wel "Ahn" genoemd, wat ook weer terugkomt in de Vuh en de Bilha, binnen de tweede bijbel. In de Aramese grondtekst staat Saul voor Orion. Saul betekent in het Hebreeuws de leegte, de raadpleger van een orakel. Hiertoe kwam David in contact met Saul.

In de Davidische mythologie zijn Goliath, Saul en Batseba belangrijke archetypes met een diepe dualistische betekenis. In de Bilha, het vierde grote voek van de tweede bijbel, wordt geopenbaard dat Batseba het wapen van Ahn, David, is. In diepte komt het er opneer dat Batseba de vrucht was van het verslaan (openbaren, begrijpen) van Goliath is, als het wapen van Goliath wat in David's handen kwam. Batseba wordt ook Jana genoemd in de Bilha. Jana is ook een tweede bijbelse term voor de urim, de toetssteen van de offerdienst, als een godin. Jana is ook de naam van het laatste boek van de vierdelige Bilha. In die zin is Batseba een beeld van het uitverkiezings-systeem van het toetsen, als het herstel van de gave van onderscheiding. Dit is dus als een baarmoeder, als beeld van de vruchtbaarheid. Het is een filter waardoor David met de hemel kan communiceren. In de Bilha komt dit terug in de Ahn en Jana mythologie van Orion.

In het kort : de vrucht van het toetsen is het robotische. Dit is waar het ware uitverkiezings-systeem om draait, uitgebeeld door David en Batseba, oftewel Ahn en Jana in de Orionse mythologie. In het Eeuwig Evangelie is Batseba Zij die test aan de poorten. Zij is het geheimenis van het kruis, en de glorie van het Woord in de diepte van het paradijs. Ook zegt het Eeuwig Evangelie over haar :

"Verbreek daarom de zegels van Batseba, en gaat in door haar sluiers. Als een zwaard is zij daar, om te oordelen de levenden en de doden. Zij is het Zwaard van David."

Hoofdstuk 12. De Sleutel tot Sion

Zonder de Ramadan, de leegte ingaan, is het onmogelijk om daadwerkelijk te toetsen. Dit is ook wat de naam Saul betekent in het Hebreeuws, en zo ook de Saul van het Nieuwe Testament, Paulus. De mens kan geen ware openbaring ontvangen als de mens in de kerk blijft. De mens moet hiertoe

alles verlaten en opgeven en de wildernis ingaan, als symbool van de afzondering in de verborgenheid. Wie nog door de mens gezien wil worden komt nooit tot ware openbaring, maar zal misleid worden in zijn eerzucht.

En dat is ook wat Saul, de leegte, als beeld van de ramadan, deed. Hij dreef David tot wanhoop en tot de wildernis, waar David naartoe moest vluchten, want Saul, de leegte, zocht zijn lagere natuur te doden. Symbolisch gezien krijgt Saul daardoor een positiever beeld, wat ook weer terugkomt in de islam, waarin Saul (Talut, Arabisch) de ark terugbracht, een toetser was en begaafd was met grote kennis.

De Ramadan, de woestijn-ervaring, bracht David in grote problemen, maar daardoor ontving hij openbaring, golah, wat tot hem kwam in de vorm van Batseba, de vrucht van overgave. Het verhaal is zowel negatief als positief uit te leggen vanuit de grondteksten, omdat het geschreven is in poëtische, paradoxale talen. En dat is ook de rijkdom ervan. Batseba is de verpersoonlijking van de wapenrusting van Goliath die David bemachtigde. Theologie kan in dat opzicht dus niet zonder de taalkunde. Theologie zonder taalkunde kan al snel kortzichtig en zo corrupt worden. Vandaar dat er een brug moet komen tussen deze twee dynamieken, opdat er weer verzoening en vrede kan komen op aarde. Het zit te diep in de mens om het zomaar te negeren. We moeten er dwars doorheen om het te herzien. Wij hoeven dat niet te doen vanuit de stad en de kerk, maar wij moeten net als David tot de wildernis gaan, waar een schuilplaats voor ons is. Batseba is dus een vrucht die diep in de wildernis wordt ontvangen, in de Ramadan van overgave. Bathseba is in het Hebreeuws de dochter van overgave. Seba betekent ook zeven, het getal van de volkomenheid, als een volkomen overgave en offer. In het verhaal van Salomo, David's zoon, wordt hij met geschenken beladen door de koningin van Seba, vanwege zijn grote wijsheid. Alleen de Ramadan kan terugleiden tot de geestelijke gaven, zoals ook Paulus (Saul, leegte) leidde tot de geestelijke gaven in 1 Korinthe 12-14, en de geestelijke wapenrusting in Efeze 6. De geestelijke gaven en de wapenrusting komen dus voort vanuit het toetsen, vanuit het verslaan van de lagere natuur. Als Filippi wordt de mens dan op het paard geheven. Alleen door de Ramadan wordt de mens een hemels strijder.

In de woestijn groeit niet veel, maar wat er groeit is als het druppelen van de hemel. We hebben niet veel nodig. Als we teveel nemen groeien we vast, zoals dat in de stad gebeurt. Vandaar dat de druk van Saul, van de Ramadan, ons tot de woestijn trekt, en dit is voor onze bescherming en ons behoud.

Psalm 1

1 Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit in de kring der spotters;

2 Maar zijn lust is in des Heeren wet, en hij overdenkt God's wet dag en nacht.

3 Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat hij doet, zal wel gelukken.

Sion is het Davidische Jeruzalem, het eeuwige Jeruzalem, wat in de grondtekst van het Hebreeuws de hemelse wildernis is. Een ieder die de stadse kerk heeft verlaten en komt tot het diepe Sion in de

wildernis, het achterliggende, het verborgene, zal zo ingewijd worden op de lijdensschool om zo de wet te leren. De wet brengt noodzakelijke slagen aan, opdat de mens behouden wordt. De lagere natuur wordt "doodgeslagen" door de wet, oftewel doorvertaald, gerecycled. De dood zal blijven woeden totdat de mens dit mysterie van de symbolische dood heeft begrepen. De hemelse wet werkt door timing, door discipline. De ongedisciplineerde natuur van de mens zal moeten sterven. Dit gebeurt door het wonder van de Vur wanneer de mens met de hemelse natuur in aanraking komt. Dit gebeurt alleen op het smalle pad, als de mens door de enge poort gaat. Die leidt terug tot een vergeten en verlaten wildernis, tot Sion.

Psalm 2

1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?

2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den Heere.

6 Sion, den berg Mijner heiligheid.

9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter.

10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde.

De ijzeren scepter is het Germaanse uitverkiezings-systeem van de valkyries, waarvan de zwaar kerkelijke uitverkiezing een code is. Dit systeem is in de handen van hen die in Sion wonen.

8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.
4 Die in den hemel woont, zal lachen; de Heere zal hen bespotten.

De zondige natuur van de mens moet bespot worden. Er is ook zoiets als heilige spot. Het is een vorm van ontmaskeren, van openbaren. Als de zondige mens tot Sion komt, krijgt de mens een spotkleed en een kruis van tucht, opdat zijn zondige natuur volkomen zal afsterven. De ijdele natuur moet eraf.

Psalm 3

2 O Heere, hoe zijn mijn tegenpartijders vermenigvuldigd; velen staan tegen mij op.

3 Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij God. Sela.

Het lijden is ervoor zodat de mens geen toevlucht zoekt in ijdele dingen, maar alleen bij God. Dat is het doel van de aanvechtingen, dat de mens het niet meer zoekt bij de mens, maar in het diepe geestelijke, in afzondering. Hiertoe is alle beproeving. Het drijft de mens tot Sion.

Ik had een droom waarin ik alleen was in de velden aan de rand van een bos. Ik zag verderop een natuur-vrouw staan, en ik liep op haar af. Ik zei tegen haar : "Neem me mee naar huis." Ze zei toen : "Dat kan ik niet. Je moet de psalmen bestuderen. Daarin zijn wij verborgen." Dit is de reden waarom ik de psalmen blijf studeren. Ik heb er al veel over geschreven, en zal er nog veel over schrijven, totdat we thuis zijn.

Psalm 4

3 Hoe lang zult gij de ijdelheid beminnen ?

Het zogenaamde goede van de stad zal vergaan, het ijdele materialisme, maar wij moeten jagen naar de roeping die God ons gegeven heeft. God, het geestelijke, roept ons, heeft een groot plan met ons. Alle ijdelheid zal vergaan, want je grijpt het en het zal al beginnen weg te rotten. Sion is in de natuur, niet in de stad. Wij mogen alles vergeten wat achter ons ligt, en ons uitstrekken naar datgene wat voor ons ligt, de roeping van God. Zo krijgt je leven waarde en invulling. Verdoe je tijd niet met altijd maar weer zoeken naar de verloren gegane tijd. Er is een hogere roeping. De stad roept ook, en de stad heeft ook een plan met je, maar dit is een valse roeping die alleen maar verderf brengt. Hoe lang zult gij de ijdelheid nog beminnen ? Hoe lang zult gij uw tijd nog verdoen ? Het gaat niet om het leven in de stad, maar om het leven in Sion, dwars door alles heen. Velen kiezen voor een voorspoedig leven in plaats van voor een geestelijk leven, maar voorspoed op zich kan de mens niet helpen. Het is maar tijdelijk. Maar de diepte van het geestelijk leven leidt tot het eeuwig leven.

Psalm 5

9 Leid mij in Uw gerechtigheid.

Gerechtigheid maakt geen fouten. Gerechtigheid zal ons nooit te licht of te zwaar belasten.

7 Gij zult de leugensprekers verdoen; van den man des bloeds en des bedrogs heeft de Heere een gruwel.

De waarheid is eeuwig, maar de leugen is slechts tijdelijk. De leugen is ook het vooroordeel, waar de rechtvaardigen mee omringd zijn. Altijd maar weer worden hun woorden verdraaid en uit het verband gerukt, en dat niet als een vraag of als een ernstig zoeken, een wikken en wegen, maar als een hard, vaststaand vooroordeel, als een etiket. Hun zielen worden hiermee dag en nacht doorboord. Dit zondert hen nog meer af, en is de sleutel tot Sion.

Hoofdstuk 13. De Oorlog Winnen of Een Product Verkopen ?

Er is dus geen bevrijding door zomaar opzegversjes of wachtwoorden, maar door diepe studie, en dan gaat de mens ook zien wat bevrijding nu eigenlijk betekent. Het is de bevrijding van de lagere natuur.

Waarom is de ware, heilige uitverkiezing zo belangrijk ? Opdat we zullen weten dat mensenvlees wat ons kwelt en ons onderhevig laat zijn aan hun valse verkiezingssystemen niet het laatste woord

heeft. Op aarde worden we aan allerlei aardse, religieuze verkiezingen blootgesteld die puur zijn opgesteld door de hoogmoedige mens, voor een markt. Wat wordt er hierin met de ellebogen gewerkt. Wij mogen dus rust vinden in de hemelse uitverkiezing, waarin het persoonlijk gaat tussen God en de mens. Geen vlees kan hier tegenin gaan. Als wij aan de hemelse voorwaarden voldoen, dan groeien wij in kennis door studie, ook al betekent dat dat we tegen aardse voorwaardes in moeten gaan, die mensen en kerken hebben opgesteld. Alle menselijke kennis mag stukbreken op de hemelse uitverkiezing.

De hemelse uitverkiezing komt van twee kanten. Telkens weer is het de vraag : Kiezen we de korte weg van compromissen of de lange weg van voorzichtigheid en studie ?

Hoe gaat die uitverkiezing precies ? Die staat in Ezechiel 9 en daar heb ik mij ook altijd aan vastgehouden, als een heilige toetssteen :

4 En de Heere zeide tot hem: Ga door, door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden der lieden, die zuchten en uitroepen over al die gruwelen, die in het midden derzelve gedaan worden.

Psalm 6
7 Ik ben moede van mijn zuchten; ik maak mijn bed den gansen nacht nat; ik doorweek mijn bed met mijn tranen.
3 Ik ben verzwakt; mijn beenderen zijn verschrikt.

4 Ja, mijn ziel is zeer verschrikt; hoe lang?

8 Mijn oog is doorknaagd van verdriet, verzwakt, vanwege al mijn tegenstanders.
11 Al mijn vijanden zullen zeer beschaamd en verbaasd worden; zij zullen terugkeren, zij zullen in een ogenblik beschaamd worden.

Psalm 6 is een diep duister gat van nachtmerries, waarin David neerdaalt op zijn bed. Hij is omsingeld door de werkers van de ongerechtigheid, de "wil niet" en "weet niet" generatie. Hij wordt vals berecht, maar hij weet dat de ware uitverkiezing veel dieper ligt, en dat door dit hemelse metaal de vijand toch uiteindelijk moet loslaten en beschaamd zal worden.

Psalm 7

9 De Heere zal den volken recht doen; richt mij, Heere, naar mijn gerechtigheid, en naar mijn oprechtigheid, die bij mij is.

Het richten, oordelen, is in zowel het Hebreeuws als het Aramees het maken van beslissingen, het verkiezen. We zien hier dat die verkiezing volledig gebaseerd is op David's eigen gerechtigheid, en het zal niet verder komen dan dat. David ontvangt dus het recht in de mate waarin hij rechtvaardig is, wat weer wijst op hoe de heilige uitverkiezing werkt. In het Aramees gaat dit om een studie, een analogie, waarin tot diepte-begrip wordt gekomen. Alle andere systemen van valse, menselijke verkiezingen zullen hierop stukbreken.

Wij mogen dus hier ook lezen :

"De Heere zal den volken uitverkiezen; verkies mij uit, Heere, naar mijn gerechtigheid, en naar mijn oprechtigheid, die bij mij is."

Die uitverkiezing stippelt dus het gehele pad uit, en is niet alleen maar beperkt tot toegang tot God. De heilige uitverkiezing mag ons leiden, stop voor stap. Het verkiest ook ons pad, en de mate van tucht die nodig is in ons leven.

10 Laat toch de boosheid der goddelozen een einde nemen, maar bevestig den rechtvaardige, Gij, Die harten en nieren beproeft (toetst), o rechtvaardige God.

Wij kunnen ons uitstrekken naar het oordeel over de lagere wil van de mens die ons onderdrukt, maar wat houdt dit oordeel in ? In vers 10 gaat het om het toetsen, en dat ligt geheel in de handen van de mens zelf. De mens zal zelf moeten leren toetsen en daardoor onderscheiden, wat in het Hebreeuws en Aramees ook bij de uitverkiezing behoort. Menselijk toetsen, menselijk onderscheiden en oordelen is niet waterdicht en maakt grote brokken. Vandaar dat de mens moet terugkeren tot de heilige uitverkiezing. Dit is de leerschool van het toetsen. Dit is hoogwaardige technologie op intellectueel niveau. Dit heeft niks met stadse wijsheid te maken die overal verkocht wordt en overal wordt geprezen. Neen. Het is de dwaasheid van het kruis. Het dwaze van God is wijzer dan de wijsheid van de stad. De ware intelligentie gaat zo diep dat velen het niet kunnen en willen volgen. Het maakt geen compromissen, het is niet eerzuchtig, houdt zich niet bezig met kerkgroei-statistieken. Het brengt geen vrede, maar het zwaard. De boodschap van het kruis is offensief. Het is strijders-intellectualiteit, en niets anders. Het werkt met strategie om de oorlog te winnen, en niet om een product te verkopen.

Hoofdstuk 14. Het Kruis van Vernedering

Psalm 8

3 Uit den mond der kinderkens en der zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, om Uwer tegenstanders wil, om den vijand en wraakgierige te doen ophouden.

Dit betekent dat het vanuit onze zwakheid zal gebeuren, niet vanuit onze sterkte. Zwakheid, leegheid, is de sleutel. Het maakt verbinding met het bovennatuurlijke, wat een hemelse kracht is. Daarom zeggen we : Als we zwak zijn, zijn we sterk. Alles wijst terug op de grotere natuur. Luther noemt dit het vreemde werk van God, dat God de mens zwak maakt, zoals Jesaja 28:21 zegt : Zijn werk zal vreemd zijn; en om Zijn daad te doen, Zijn daad zal vreemd zijn.

Eerst moet het vreemde werk van ontlediging gedaan worden.

Psalm 9 is volgens Calvijn een gebedspsalm waarin David door de macht van God te herinneren in zijn leven zichzelf aanmoedigd tot vertrouwen. Calvijn stelt dat dit een gewoonte van David is die hij zichzelf heeft aangeleerd. Het is dus ook juist de herinnering aan God's werk in het leven van de mens wat de relatie tussen God en mens verdiept. Het beste vertrouwen is dus gebaseerd op relatie en herinnering. Calvijn stelt dat als wij willen dat God ons bijstaat, dan zullen we ons onder God's leiding moeten plaatsen. Hij stelt echter dat God in het verborgene is, Zich verborgen houdt, omdat het niet altijd tijd is voor openbaring. Het kruis van vernedering moet er namelijk eerst zijn, omdat de mens dit nodig heeft, waarvan Luther dus zegt dat dit het vreemde werk van God is. Als wij aan God vragen de vijand te verslaan, dan worden we zelf onder het kruis vernederd, omdat wij zelf onze grootste vijand zijn, en de vijand in ons is, ons vlees is. Calvijn stelt dan dat het kruis lang nodig is tot het temmen van de mens. God is er daarom niet om de beproeving te voorkomen.

11 En die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij, Heere, niet hebt verlaten degenen, die U zoeken,
12 de Heere, Die te Sion woont.

Dan gaan we voor nu even over naar Deuteronomium 1 :

40 Gij daarentegen, keert u, en gaat naar de wildernis.

Dit is de terug naar de natuur oproep. Alleen in de zuivere natuur vind de mens heil. De rest is allemaal illusie, dwaasheid en misleiding.

42 Zo zeide de Heere tot mij: Zeg hun: Trekt niet op, en strijdt niet, want Ik ben niet in het midden van u; opdat gij niet voor het aangezicht uwer vijanden geslagen wordet.

Het betekent ook dat we geen strijd moeten aangaan zolang de Heere ons daarvoor niet heeft geroepen.

Deuteronomium 2

37 Behalve tot het land van de kinderen Ammons naderdet gij niet, noch tot de ganse streek der beek Jabbok, noch tot de steden van het gebergte, noch tot iets, dat de Heere, onze God, ons verboden had.

Wij moeten afblijven van wat ons door de Heere verboden is.

Deuteronomium 3

20 Totdat de Heere uw broederen rust geve, gelijk ulieden, dat zij ook erven het land, dat de Heere, uw God, hun geven zal aan gene zijde van de Jordaan; dan zult gij wederkeren, elk tot zijn erfenis, die ik u gegeven heb.

Wij mogen alleen datgene nemen wat de Heere ons heeft gegeven. Niets meer.

Deuteronomium 4

1 Nu dan, Israël! hoor naar de inzettingen en naar de rechten, die ik ulieden lere te doen; opdat gij leeft, en henen inkomt, en erft het land, dat de Heere, uw God, u geeft.

Het contact met God is niet zomaar gebaseerd op het luisteren naar stemmetjes, maar is gebaseerd op het leren van de wetten van de hemelse technologie. Het is een studie.

Deuteronomium 5

3 Met onze vaderen heeft de Heere dit verbond niet gemaakt, maar met ons, wij die hier heden allen levend zijn.
4 Van aangezicht tot aangezicht heeft de Heere met u op den berg gesproken uit het midden van de urim (Aramees),

5 Ik stond te dien tijd tussen den Heere en tussen u, om u des Heeren woord aan te zeggen; want gij vreesdet voor de urim en klomt niet op den berg.

Hier zien we hoe we het hemelse Woord ontvangen, want dit gebeurt in heilige vrees, oftewel voorzichtigheid, zorgvuldigheid en tederheid, in het toetsen. Dit gaat rechtstreeks, dus niet via voorouders. Mozes stond er dan wel tussen, maar dit is een metafoor voor de gebrachte boodschap : "wat uit het water komt", "uit het woord", als de profetie. Het komt uit de urim, de toetssteen. Deze kan alleen benaderd worden met heilige vreze.

25 Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want deze grote urim zou ons verteren; indien wij voortvoeren de stem des Heeren, onzes Gods, langer te horen, zo zouden wij sterven.

26 Want wie is er van alle vlees, die de stem des levenden Gods, sprekende uit het midden van de urim, gehoord heeft gelijk wij, en is levend gebleven?

Het horen van God's stem heeft zware consequenties. Je sterft erdoor af aan jezelf. Het is niet iets waar lichtzinnig over gedaan mag worden.

32 Neemt dan waar, dat gij doet, gelijk als de Heere, uw God, u geboden heeft; en wijkt niet af ter rechter hand, noch ter linkerhand.

Om met God te leven eist volmaakte gehoorzaamheid.

Deuteronomium 6

3 Hoor dan, Israël, en neem waar, dat gij ze doet, opdat het u welga, en opdat gij zeer vermenigvuldigdet gelijk als u de Heere, uw God, gesproken heeft in het land, dat van melk en honig is vloeiende.

Horen en gehoorzamen leidt tot het beloofde land.

Deuteronomium 7

2 En de Heere, uw God, hen (de vijand) zal gegeven hebben voor uw aangezicht, dat gij ze slaat; zo zult gij hen ganselijk verbannen; gij zult geen verbond met hen maken, noch hun genadig zijn.

Er mogen geen compromissen gesloten worden met demonen.

3 Gij zult u ook met hen niet vermaagschappen; gij zult uw dochters niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen.

4 Want zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken, dat zij andere goden zouden dienen; en de toorn des Heeren zou tegen ulieden ontsteken, en u haast verdelgen.

Als de mens zulke verbonden wel maakt, dan gaat de mens daardoor verloren.

5 Maar alzo zult gij hun doen: hun altaren zult gij afwerpen, en hun opgerichte beelden verbreken, en hun bossen zult gij afhouwen, en hun gesnedene beelden met vuur verbranden.
6 Want gij zijt een heilig volk den Heere, uw God; u heeft de Heere, uw God, verkoren, dat gij God tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit alle volken, die op den aardbodem zijn.

Alles van de duivel moet vernietigd worden. Alleen als wij God verkiezen worden wij uitverkoren.

Dan gaan we nu over naar Exodus :

Exodus 1

12 Maar hoe meer zij het verdrukten, hoe meer het vermeerderde, en hoe meer het zich uitbreidde.

Het kruis maakt ons vruchtbaar. Alleen zo kan het zaad wortel schieten. De onderdrukking door de duivel wordt dus gebruikt om het volk van God groter te maken.

Exodus 2

10 En toen het knechtje groot geworden was, zo bracht zij het tot Farao's dochter, en het werd haar ten zoon; en zij noemde zijn naam Mozes, en zeide: Want ik heb hem uit het water getogen.

Het water is het Woord des hemels, en Mozes is een metafoor van de profetie die daaruit genomen wordt om tot het volk te gaan. Dit is ook wat het beest opkomende vanuit de zee betekent, sinds de bijbel een spiegelboek is in de grondtekst. Dit resulteert in de opkomst van de plagen, die als een gesel zijn om het volk op het rechte pad te houden. Degene die alleen maar één kant van die verhalen begrijpt is een ongeletterde.

Exodus 3

22 Maar elke vrouw zal van haar naburin, en van de waardin haars huizes, eisen zilveren vaten, en gouden vaten, en klederen; die zult gijlieden op uw zonen, en op uw dochteren leggen, en gij zult Egypte beroven.

Vandaar dat zowel het Jodendom als het christendom gestolen Egyptisch goed is, gesticht door de Egyptenaar en Egyptoloog Mozes. Wie dus deze twee religies niet vanuit Egyptische context bekijkt is verkeerd bezig.
Exodus 4

15 Gij dan zult tot hem spreken, en de woorden in zijn mond leggen; en Ik zal met uw mond, en met zijn mond zijn; en Ik zal ulieden leren, wat gij doen zult.

Het horen en gehoorzamen van God's stem is een leerschool. Er mag niet makkelijk over gedacht worden.

16 En hij zal voor u tot het volk spreken; en het zal geschieden, dat hij u tot een mond zal zijn, en gij zult hem tot een god zijn.

Mozes is de god van profetie.

Exodus 5

9 Men verzware den dienst over deze mannen, dat zij daaraan te doen hebben, en zich niet vergapen aan leugenachtige woorden.

Zodra de mens God zoekt, zal de vijand allereerst de lasten verzwaren.

Exodus 6

28 Zo sprak de Heere tot Mozes, zeggende: Ik ben de Heere. Spreek tot Farao, den koning van Egypte, alles, wat Ik tot u spreek.

We kunnen alleen tot de vijand spreken als we de woorden van God spreken, door profetie. Anders is alles verloren.

Exodus 7

1 Toen zeide de Heere tot Mozes: Zie, Ik heb u tot een God gezet over Farao; en Aäron, uw broeder, zal uw profeet zijn.

Weer wordt Mozes een God genoemd. Dit gaat dus duidelijk om zelfverwezenlijking.

Exodus 8

2 En indien gij het weigert te laten trekken ...

Er zijn altijd consequenties voor de vijand als ze het volk van God niet laten gaan.

Hoofdstuk 15. De Brug tussen de Indologie, het Judaïsme en de Christologie

Krishna is wat in de Vur beschreven staat het cirkelen in plaats van rechtoe rechtaan benaderen. Krishna is het speelse verbeeldingsvermogen wat altijd ruimte geeft voor andere dingen. Vandaar dat Krishna ook de ekster wordt genoemd in de Tweede Bijbel. Het is het oog hebben voor detail, het decoreren. Het is een kien zintuig voor de tussenstappen. Het cirkelen is ook de betekenis van de naam van Haggai in het Hebreeuws. Via de Egyptische Heka-wortel gaat dat terug naar de Aker en Haker-wortel in de Egyptische Amduat en het Egyptische Dodenboek van het Nieuwe Koninkrijk tijdperk in de Egyptische geschiedenis. Dit komt vervolgens weer terug in de Hagar en Ishmaël mythe binnen het Judaïsme, wat ook al beschreven was in een vorig boek genaamd 'De India Code'.

Ishmaël draagt de metalen schijf van binnen, als een diepere wortel van Haggai. Dit is in de esoterie beschreven als de Krishna brug, die heel diep gaat. Hierdoor toetst Ishmaël als door de heilige toetsschijf.

Wanneer wij willen dat we sterker zijn, wil Krishna dat we zwakker zijn, om een dieper pad te vinden, een eeuwig pad. Kracht is een illusie. Kracht verandert niets, maar laat alles vastgroeien. Zwak zijn, open zijn, nederig zijn, leeg zijn, opent de deuren van de eeuwige wijsheid. Het Krishna archetype wil dat we gevoelig zijn. Wanneer wij het materiele willen, wil Krishna dat we er langsheen kijken. Kijk er doorheen, en vindt het diepere.

Krishna is een kaart in het Vishnu kaartendek. Vishnu is dat wat alles doordringt, het transcendente. Vishnu heeft in die zin geen smetvrees, maar mengt alles en maakt er iets moois van. Hij kan alles tot grotere diepte leiden, om zo alles te veranderen. Dit komen we ook weer tegen bij Hosea die met een hoer moest trouwen als een beeld van het dieper erin gaan om eruit te komen, wat de diepere betekenis is van het christelijke mandaat : "Hebt uw vijanden lief". Liefde is een baarmoeder in het Hebreeuws, dus het betekent dat we alles tot wedergeboorte kunnen brengen, in een andere context kunnen plaatsen, dingen op waarde kunnen schatten. Er is dus een belangrijke link tussen Vishnu en Hosea. Dit zijn allemaal beelden van het contact hebben met het vreemde, de andere wereld. Het is ook verbonden aan David die de wapenrusting van Goliath nam, waarvan Batseba de verpersoonlijking was, als het orakel wat David raadpleegde.

In de Christologie komt dit ook terug in de mythe van Jezus die water in wijn veranderde te Kana, in de zin van de verchristelijking van Genesis 50:20 "Gijlieden wel, gij hebt kwaad tegen mij gedacht; doch God heeft dat ten goede gedacht; opdat God deed, gelijk het te dezen dage is, om een groot volk in het leven te behouden," wat in het Paulinisme terugkomt als "En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn," in Romeinen 8:28.

Hoofdstuk 16. De Putten van Galati

Het hindoeïsme is de derde grootste godsdienst van de wereld, en vandaar van belang om de context van de wereld te kunnen begrijpen. Deze godsdienst heeft haar oorsprong in Orion. Het is daarom goed om de Orionse wortels te bestuderen. Het Orionse India is genaamd Kèlè en het Orionse hindoeïsme is genaamd Kèlèisme, genoemd naar de godin Kèlè, die in het hindoeïsme op aarde Kali wordt genoemd, de partner van Shiva, Esav (Ezau). Zij wordt ook de zwarte nacht genoemd en de grote nacht en rust van het bestaan. Esav is slechts een deel van Jakob. Kèlè, Kali, staat voor het scheppende aspect, en Shiva, Ezav, staat voor bewustzijn. Als de schepper is Kèlè ook de demonologie waardoor alle schepping plaatsvindt. Zij is de vernietiger van het kwaad.

De mythe van Noach komt weer terug in het Orionse kèlèisme als een onderdeel van Jakob, en als beeld van sexualiteit en demonologie, in de zin dat de ark het rijzende geslachtsdeel van Jakob is, en de wijngaard waartoe Noach kwam na de zondvloed is de vagina van Kèlè, waardoor Jakob aan zichzelf afsterft, als door een zelf-offer. Het oprijzen van de ark, het geslachtsdeel, gebeurt door de zondvloed als een beeld van onderdrukking.

In het Westen van Orion ligt een grote kosmische rivier genaamd de Benshlam. Achter deze rivier ligt het rivierengebied Kèlè. Hier liggen dus de diepere Orionse oorsprongen van het hindoeïsme. Het hindoeïsme is toch een zekere verdraaiing ervan door de Arcturische lens. Ook het christendom en de islam kwamen hier uit voort, en andere religies. Vandaar dat het belangrijk is deze religies te onderzoeken om te zien welke sporen ze hebben opgevangen. Zomaar al deze religies af te doen als onnuttig zou geestelijke zelfmoord zijn. Ze bevatten vitale onderdelen van levensbelang voor het voortzetten van de tocht in de gnosis, de diepte in. Ergens halverwege te stoppen zou vastgroeien betekenen, en dan kan men niet meer dieper, en dan sterft de ziel af, om overgenomen te worden door parasieten.

Er liggen diepe parallellen tussen Kèlè en Kali. De horror die bij hun mythologie hoort is metaforisch voor het vernietigen van het ego. Hun naaktheid is metaforisch de openbaring. Kali, oftewel Kèlè, is een beeld van de apocalypse, de uiteindelijke dood van het ego wat tot bewustzijn leidt. Dit is een heel cyclisch gebeuren, en gaat telkens dieper.

De Kèlè (Kali) wortel in het Nieuwe Testament :

Lukas 8:15 - zaaien in goede (kale-kali) aarde
Johannes 10:32 - Jezus antwoordde hun: Ik heb u vele goede (kale-kali) werken doen zien vanwege mijn Vader; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen?
1 Petrus 4:11 - Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft, als goede (kaloi-kali) rentmeesters over de velerlei genade Gods.

Ook is Kèlè (Kali) terug te vinden in de Galati wortel : GL.T, KL.T als Kèlè-T. T is een oer-hieroglyph van de heilige gebondenheid. Het boek Galaten gaat over het afsterven van de lagere werken van het vlees, en het verbonden worden met de gnosis, opdat het goede (Kèle) werken zal voortbrengen. Wij moeten dus leven vanuit de geestelijke charis, de loonsgaven van de gnosis, oftewel de werken van Kèlè, die voortkomen vanuit de heilige gebondenheid. Dit komt dus voort vanuit geduld, hetgeen ook Calvijn stelt in zijn commentaar op het Nieuwe Testament.

De charis, de loonsgaven van Kèlè, de Orionse godin van de grote, zwarte nacht, van het afsterven van het ego, zijn de bruidsgaven in het Aramees. KLH, Kalu, kali, betekent vernietiging, bruid en huwelijk, wat dus een allegorie is van het offeren van het ego. In de Gnosis van het Nieuwe Testament wordt dit pad beschreven. Wanneer een mens deze heilige bruidgaven aanraakt, als het eerlijk verdiende bruidsloon, dan sterft het ego af. Het zijn wapenen die eerst met de mens zelf zullen afrekenen. Alleen door de heilige, eeuwige dood van het ego, kan de mens deelnemen aan deze oorlog.

Ook komt deze godin terug in het woord Kolosse, KL.S, Kèlè-Sa, als de onderscheidende en dus ook verzoenende kennis (Egyptisch) van Kèlè. Kolosse is het boek van de dualistische gnosis, als een belangrijke dynamiek in het geheel, een belangrijke kraal, een belangrijke schakel van het heilige sieraad. De verbinding tussen Galati en Kolossi is daarom ook de S.T, de SAT, ZaaD, van Kèlè (Kali), wat een oerhieroglyph van het "kruis" is waarin de godin haar ellebogen heeft gespreid om de mens tot haar te nemen. De T is in het amazone alfabet ook de vrouwelijke Nehemia, de reformator en bouwer van de amazone kerk van de gnosis. De T is dus een tempelbouwer, een kerkbouwer, in de geestelijke gewesten, wat ook weer tot zijn recht komt in Kèlè-T, oftewel Galati, de Paulinische brief aan de Galaten.

Wij moeten tot de diepte komen van deze twee belangrijke boeken. Kèlè leidt tot de heilige gebondenheid tot het afsterven van het ego in Galati, en zo tot Kolossi het natuur-proza, de amazone S, te komen, als de opslagplaats van de gnosis. Vandaar dat deze twee letters nauw aan elkaar verbonden zijn. De T bouwt de S, of leidt tot de S, de natuurkerk van de gnosis. Er zijn grote energie-uitwisselingen tussen Galati en Kolossi. Het is een allegorie van de mens komende tot de godin, de zwarte baarmoeder, het zwarte gat, wat diep ge-encodeerd ligt in deze mythologie. De Kolossi-spiegel is de bewaker. Het is het geheimschrift van de onderwereld. Alleen door de Galati sleutel, de T van Kèlè, kan een mens tot de Kolossi-spiegel gaan. Dit is een groot mysterie.

Het boek Galaten heeft in het Sanskrit de wortel galati, wat onthechting betekent, het afdalen, het vallen. Eerst moet de mens loskomen van het materialisme. De boodschap van Galaten is dat het niet om uiterlijke tekenen gaat. Het gaat niet om wachtwoorden, maar om het diepere werk. De

mens moet geen eigen koninkrijkjes bouwen, en ook geen naam voor zichzelf. De mens moet daar geheel van loskomen. Eerzucht en naammakerij zijn valse geesten. De mens zal nooit tot Kolossi komen, tot de S van Kèlè, als de mens nog zulke afgoden in het hart draagt. De S is de onderscheiding en ook de verzoening met de hemelse realiteit, zoals de boom van kennis, van goed (kalou-kali, Septuagint) en "kwaad" (ra, Hebreeuws), wat gewoon puur het toetsen en de onderscheiding is. Het heilige kwaad, het afdalen in de onderwereld, is belangrijk om het ego te onderscheiden en af te leggen. Dit is de boom van de gnosis (Septuagint) van Kèlè (Septuagint), van de onderscheiding (Ra, Hebreeuws). Hier hangen de vruchten van zowel Galati als Kolossi. De mens is door al het materialisme esoterisch bankroet gegaan.

Laat u niet meer tegenhouden door de uiterlijke tekenen van de kerk, maar ga de diepte in. Kolosse gaat over het opgroeien in de rechte kennis, in de dualistische en demonologische kennis van Kèlè, als een toerusting van de heiligen. Kolosse gaat over het vruchtdragen door verbinding met Haar, nadat het ego is gevallen in de putten van Galati. In Kolossi wordt de gemeente opgeladen, nadat de gemeente diep in de Ramadan is gegaan. Kolossi gaat over de schatten en sieraden in de grotten van de gnosis, als een mijnenstelsel. Eerst raakt de mens hierin verdwaald en verstrikt, om eerst door de Galati-ervaring tot een dieper pasen te komen. Hier komt de mens tot de heilige tekenen van het hart, de geestelijke en esoterische tekenen die eeuwigheids-waarde hebben. Alles krijgt hier een diepere betekenis, en de diepere structuren worden geopenbaard. Dit is een vast, aansluitend werk. De mens is zo klaar om deel te worden van het grotere geheel, wat ook de woordbetekenis van Kolosse is. De mens moet hier de lagere wet van het ego volkomen loslaten, om zo deel te hebben aan de openbaring van de hogere wet van het evangelie van de gnosis. Dit wordt niet geopenbaard aan hen die denken wijs te zijn, maar aan kinderen, zij die uit de baarmoeder komen. Zij die in verbinding staan met hun godin, hun innerlijke moeder. Zij komen voort uit een duistere nacht, waarin de vleselijke, arrogante wijsheid van hun ego is gestorven. Zij worden voortgetrokken door iets wat ze niet begrijpen, maar het is niet de stad, niet hun ego wat ze hebben afgelegd. Zij worden door de diepere natuur geroepen. Zij hebben de diepte van de psalmen gezien.

Kèlè is Zij die de vijand, het ego, heeft verslagen, ook in het hindoeïsme. Dat is waaraan de mens zichzelf moet hervormen. De mens moet haar ontvangen en zoals Haar worden. Het is een belangrijk archetype verankerd in de diepte van de ziel van de mens. De mens kan dit accepteren en zich erdoor laten onderwijzen, of het archetype zal de mens ten onder brengen als deze mens nog steeds vastkleeft aan het ego. Het is dus buigen of breken als de mens komt tot de tempel van tijd. Kèlè (Kali) is eeuwige tijd, de verslinder van tijd. Alles is in haar tot volmaaktheid gekomen. Daarom is zij in het Grieks ook "het goede". De mens kan aan haar niet ontkomen. Het is een tikkend raadsel. De mens moet daarom klaar komen met dit mysterie. Er ligt hierin een grote opdracht voor de mens.

Hoofdstuk 17. Groeien in het Huis van Jakob

Hindoeïsme behoort tot de grote drie van wereldgodsdiensten, samen met de islam en het christendom. Daarom is het hindoeïsme van groot belang om de samenhang van de wereld te begrijpen. De parallellen zijn overduidelijk, en vullen elkaar aan. Het zijn drie delen van hetzelfde. Het is belangrijk de lijnen te volgen, te zien waar het spoor ergens loopt, en je niet af te sluiten in smetvrees. Esoterisch gezien is het bruikbaar. We zijn nu in het tijdperk waarin de spiritualiteit verloren is gegaan, en demonen zegevieren, maar dit is slechts aan de oppervlakte. Vandaar dat we de diepte kunnen ingaan om te zien dat alles al om ons heen is. Kali is de doemsdag. Zij betekent zwart, wat komt van tijd, kala. Kali is ook de nacht, en de godin van tijd. Ook is zij een oorlogsgodin. Kali is de oorlog tegen het ego, en de verwoesting van het ego. Zij is de moeder aarde. Kali was ook overgenomen door de Grieken. Kali of Kalli betekent het goede, het volkomene en ook het zwarte. Kali kent verschillende vormen in het Grieks, zoals kalo, kale, kalou en kala. Dit woord is diep verwoven in het Griekse Oude Testament, de Septuagint, naast het Griekse Nieuwe Testament.

God is Kali in de Septuagint, in het boek Hooglied (1:15, 4:1, 2:10, kale). De profeet Jeremia was gekomen om hen die niet als Kali waren te bestraffen, omdat ze onschuldig bloed vergoten. Kali is alleen gekomen om het ego te verwoesten (Jeremia 22:17, kale).

In Ezechiel 16:13-14 maakte God de mens als Kali.
Gij at fijn meel, honig en olie, en gij werdt uitermate volkomen (kale), ja, het koningschap waardig. Zo ging er een roep van u uit onder de volken vanwege uw volkomenheid (kallei), want die was volmaakt, dank zij de sieraden waarmee Ik u getooid had, luidt het woord van de Here Here.

In Ezechiel 31:8 wordt Assur, de boom der kennis, Kali genoemd (kallei-kali).

In Psalm 45:4 (=Psalm 44:4 in de Septuagint), een psalm die over de bruiloft gaat, is er de oproep te bewapenen met Kali :

Gord uw mes aan de heup, gij held, uw glorie (kallei, kali) en uw luister.

In het voorafgaande vers werd al gezegd dat deze held het meeste als Kali is onder de mensenkinderen :
3 Gij zijt het meest volkomene (kallei, kali) van de mensenkinderen,
liefelijkheid is over uw lippen uitgegoten;
daarom heeft God u voor altoos gezegend.

Het resultaat van deze wapenrusting :

6 uw pijlen zijn gescherpt – volken zijn onder u –
zij dringen in het hart van de vijanden.

In Esther 2:2 gaat het om de zoektocht naar Kali (kala vrouwen, kali).

In Zacharia 1:13 wordt het Woord van Kali (kala, kali) door de Heere, door engelen tot de mens gebracht.

Spreuken 15:2 zegt dat de tong van de wijzen Kali kent (kala, kali).

Micha 3:2 zegt dat zij die Kali (kala, kali) haten onder het oordeel komen.

Joel 4:5-6 maakt duidelijk dat de sieraden van Kali (kala, kali) gestolen zijn, en dat daardoor de kinderen van Juda en Jeruzalem aan de Grieken zijn verkocht als slaven.

Spreuken 3 vertelt hoe Kali te vinden :

1Mijn zoon, vergeet mijn onderwijzing niet
en uw hart beware mijn geboden,
2want lengte van dagen, en jaren van leven,
en vrede zullen zij u vermeerderen.
3Bindt schaamte, criticisme en afkeuring, CHECED, om je nek,
schrijf ze op de tafel van uw hart,
4Dan zul je SUKKAL, zintuig en kennis, vinden, en een onderwijzer zijn (SEKEL, Hebreeuws).
Dan zult gij Kali (kala, kali) en onderscheiding verwerven,
tussen de ogen van God en mensen.
5Vertrouw op de Here met uw ganse hart
en steun op uw eigen inzicht niet.
6Ken Hem in al uw wegen,
dan zal Hij uw paden recht maken.
7Wees niet wijs in eigen ogen,
vrees de Here en wijk van het kwaad.

Een andere belangrijke godinse dynamiek is Lakshmi, de godin van de weelde van openbaring. Zij wordt geboren vanuit de oceaan van melk, door het karnen, door de strijd in de hemelse gewesten. Zij is de godin van de vruchtbaarheid, die dus nauw samenwerkt met Kali, als een onderdeel van Kali. LKS.M komt terug in het boek Lukas van het Nieuwe Testament, wat meer gericht is op het medicinale proces van het zoonschap tot de Moeder Godin. Lukas gaat dan ook meer over vrouwen. Lukas is een prijs in het Sanskrit, als een spel (lks, laksa). Ook is het een merkteken. Lakshmi is dus de trofee die door Kali behaalt wordt, en die iedereen persoonlijk moet behalen. De trofee is dus de weelde van de openbaring, als de regengodin. Het is het moment waarop de zintuigen openbreken, door de dood van het ego. Zo raakt de mens verstrikt in de heilige gebondenheid.

Psalm 4:9 In vrede kan ik mij te ruste begeven en aanstonds inslapen, want Gij alleen, o Here, doet mij veilig wonen.

Lakshmi is de serene vrede na de oorlog. Zij is dus LKS.M, de M, wet (Egyptisch) van Lukas. In de oerhieroglyphen is de M een staande man zonder armen, die zich niet kan verdedigen, en dus het lijden moet aanvaarden. Ook is het de man zonder werk, die dus niet uitgezonden mag worden, maar moet verblijven in en rondom de tent. Het is een beeld van de wedergeboorte, waarin de man

zijn innerlijke baby vindt. Hij moet in en rondom de baarmoeder blijven, als het heilige zoonschap. Hij moet op de moeder leren vertrouwen, het leren leven door verbondenheid aan haar.

Het boek Lukas gaat over het groeien in het huis van Jakob door het zoonschap (1:33). Jakob was ook een tentjongen, een moederskind, als tegengesteld aan Ezau die er altijd op uit ging. In die zin was Jakob een Maria die aan de voeten van de Heere Godin zat, als een Ruth die aan de voeten van Boaz in slaap viel.

De Sanskrite laks en laksa wortel betekent onderscheiden, begrijpen, kennen en doel. Het verbindt de mens aan het onderwijs, aan een school. Zij komt voort vanuit de lotus of lelie, een thema ook besproken in de Vur.

De Vur; De Pop
15. Als een wonder in de rivier,
In de waterlelie gebeurt het,
Een trap tot de hemel,
En dan allemaal water,
In alle lagen,
Een trap tot het paradijs

Hoofdstuk 18. De Tocht naar Èrk

Het hindoeïsme heeft over de biljoen volgelingen, iets wat alleen de islam en het christendom kan nadoen. Dit houdt in dat ongeveer een zevende deel (1/7) van de mensheid hindoe is. Het christendom is de enige religie die over de twee biljoen volgelingen heeft, en de islam hangt in aantallen tussen het hindoeïsme en het christendom in. Vandaar dat het hindoeïsme belangrijk is om de samenhang te begrijpen. Het zijn de drie grote pilaren van godsdienst in de wereld. Wat houden ze verborgen ?

Het is van belang de hindoe sleutels te kennen om de twee grotere religies : de islam en het christendom, te ontcijferen. Van deze drie religies is het hindoeïsme namelijk de oudste, en heeft zo de wortels van deze religies in zich. Zonder het kennen van het hindoeïsme is het onmogelijk de islam en het christendom ten diepste te begrijpen.

Alles in het westen en midden oosten heeft een Sanskrite wortel in het verre oosten. Het christendom is voornamelijk een westelijke religie, hoewel het zijn wortels heeft in het oosten. Het christendom is voornamelijk groot door het katholicisme. In het oosten is het christendom een minderheid. Het overgrote deel is dharmisch, oftewel van Indische religies, alhoewel de islam de grootste religie is in Azië. Het hindoeïsme is de tweede, en het boeddhisme de derde, welke beiden dharmische religies zijn. Azië is het grootste continent ter wereld. In Afrika, het twee na grootste continent domineren de Abrahamische religies, de islam en het christendom.

De ziel mag een tocht maken door West Orion om zo de puzzels van de steden op te lossen en zo de grote Benshlam rivier over te gaan tot het Kèlè natuur-gebied en rivieren-gebied, het Orions India, waar ook het kèlèisme wordt beoefend, het Orionse hindoeïsme. In dit gebied mogen ook de hindoeïstische raadsels opgelost worden. Het oplossen van de hindoeïstische raadsels waar we in de indologie op het moment mee bezig zijn zal leiden tot het komen tot de grote orion-oceaan achter het Kèlè-gebied. Achter die oceaan ligt het Orionse indiaanse gebied, het Èrk-gebied, waar zich ook het grote Èrk Orakel bevindt.

Het gaat dan even om deze raadsels die door de buitenaardsen van Orion getoond werden. Zij werden gegeven als sleutels.

Devi, de godin in het hindoeisme : D + Eva. De D is de hangende vis in het Amazone alfabet, dus het gaat om de hangende vis van Eva, als zijnde een visser van mensen.

Durga, de godin van onbereikbaarheid, durka : D-RK, oftewel de D van Èrk, de hangende vis van Èrk als een visser van mensen. DRK komt ook weer terug als de weg in de Hebreeuwse bijbel, derek, het pad naar de boom des levens (gen 3:24). De drk in gen 18:19 is de drk van de heere = recht doen en oordeel.

God leidde het volk door de drk, weg, van de wildernis in ex. 13:18. Zij moesten in de drk blijven wandelen om zo in het beloofde land te komen (18:20). Drk is dus de hindoeistische oorlogsgodin Durga, de moeilijk benaderbare, omdat ze staat voor de demonologische voorschriften en condities, en dit heeft dus zijn wortels in de indiaanse Orionse godin "Èrk" met haar hangende vis, D, als de vissersgodin van mensen. Dit komt weer terug in het Nieuwe Testament in het evangelie.

In ex. 33:13 staat dat zij die drk verlaten door haar zullen worden vernietigd.

In num. 21:1 wordt er gesproken over de drk van de spionnen.

In 22:22 stond de heere in de drk, in durga, om te veranderen in satan, een tegenstander, om Bileam de weg te versperren.

deut. 8: 6 - wandelen in de drk = het houden van de geboden.

10:12 - de heere te vrezen = wandelen in alle drk, oftewel het volledig dienen van durga.

joz. 5:5 - men wordt in de wildernis geboren door de drk, door durga.
5:7 - de besnijdenis gebeurt door de drk.

In 1 sam. 12:23 is er de oproep de goede en ware drk te onderwijzen.

Jezus zei dat hij de drk, de weg was, waarmee hij dus aangaf dat hij de godin Durga was. Durga is de belichaming van de toorn van de goden, de woede, over de zonden van de mensheid. Zij strijdt tegen de mannelijke demonen die de wereld beheersen, en is daardoor een feministische godin. Zij is een woeste godin van de wildernis, maar zeer geduldig.

Dan is er nog Lakshmi, de godin van esoterische weelde, de weelde van de gnosis, de regengodin, lksm, oftewel Lokos-shama, het gehoorzamen van de logos, het Woord, Loki, of Loko. Het Woord is de opslagplaats van de gnosis. Dit is iets geestelijks, niet iets materieels, maar het kan zich wel materieel manifesteren, zoals in de Tweede Bijbel, en hier en daar in de bijbel en andere culturele heilige boeken. Er is wat dat aangaat dan ook weer heilige materie, maar de bron is in de geestelijke gewesten. Devi, de godin, Eva de vissersgodin en het volk van de Dravidianen in Zuid-India die gericht waren op het goddelijk koningschap zijn de Sanskrite wortels van David. Deze sleutels zijn dus belangrijk om door het Kèlè gebied heen te komen tot de grote orionse oceaan en zo tot het Èrk gebied te komen.

Èrk begint met Vurische natuur-steden en hoe dieper je in Èrk komt, hoe meer wildernis. Je moet dus eerst door een groot orakel heen, het orakel van Èrk. Hier zijn ook kerken, bijvoorbeeld de Èrkse gereformeerde gemeente.

Ook hebben de kerken kerkvaders zoals Manisferus. We hebben hier dan te maken met natuur-religies, Vurische mengsels, het brug-principe. Ook daar is de Vur een heilig boek. Als eerste is daar ook het Hosea principe dat je je soms moet hechten aan onreine dingen om het zo rein te maken door het vermengen, om te komen tot de reine kern. Hosea moest hier doorheen toen hij met de hoer Gomer trouwde, als beeld van het onbekende en vreemde waarmee verbindingen moeten komen, zodat alles gerangschikt kan worden. Ook is het een beeld van de godin die de man weer terugneemt nadat de man onrein is geworden doordat de man werd uitgezonden naar vuil gebied voor een opdracht. De godin neemt de man weer binnen na de jacht.

Hoofdstuk 19. De Verborgen Vur-Bomen In De Bijbel

Hosea (Howshea, Hebr.) moest met een zondares trouwen, om te laten zien hoe God getrouwd was met het zondige volk Israël. Dit heeft hele diepe, dualistische Egyptische wortels. In Egypte zien we het plaatje ook andersom : De Hesi of Hesu is de gezegende dode die ondanks zijn zonde toch uitverkoren was door Osiris of de godin van de onderwereld, om zo binnen te gaan in het hiernamaals. De Egyptische HES-wortel betekent 'verdrinken', 'verdronken worden', wat symbolisch is voor het sterven aan jezelf om zo tot ontwaking tot begrijpende kennis te komen, waar ook de waterdoop een beeld van is. De onreine, vervuilde ziel in de onderwereld komt tot de poort van de godin, en wordt of verworpen, of aangenomen, gebaseerd op een test. De HES is een lied, een spreuk (hesi) tegen de duivelse machten van het water. Dit lied is een lofzang tot de godin. Zo krijgt de ziel toegang tot haar melk, tot Hesa, de godin van de verdronkenen. De ziel wordt door het touw van Hesa uit het water getrokken. De HS-wortel is dus heel dualistisch.

Dit vindt zijn diepte in het Izaak (Yishaq, Hebr.) verhaal, wat ook uit Egypte komt. SK, shkei, staat in het Egyptisch voor het doen oprijzen. Het oprijzen van de fallus is een beeld van het offeren aan

de godin wat ook weer terugkomt in het zesde uur van de nacht in zowel het boek der poorten als de amduat. SK, skhi, is een god van de onderwereld, wat ook de hemelvaart betekent. SK is de god (re) van het zesde uur van de nacht. Het betekent het einde van materie (sek), als een slag van verbazing, wat vergeleken kan worden met de Damascus-ervaring van Paulus. Het is een mes, een troon (ska). De saki is een warrior.

In het dodenrijk komt SK tot een soort hemelvaart wat hem brengt tot de poort van de godin, waar hij wordt aangenomen, als een offer. SK.MT, de woeste leeuwinnengodin, is meer een titel dan een naam, als de wet (mt) van de warrior (sk), en de wet van het offeren, als de wet van Izaak (sk), het einde van het materialisme. Zij is dan ook een beeld voor Rebekkah, de vrouw van Izaak. In de Vur is Rebekkah een boek gericht tegen het materialisme. Het offeren is in die zin nodig om via de vrouwelijke poort in te gaan tot het hogere.

Obadja, oftewel Obadyah in het Hebreeuws, Abad-yah, betekent de dienstknecht van Jehovah, waarvan Jah een afkorting is. Havah is Eva in het Hebreeuws, wat ten grondslag ligt aan het hele Jehovah mysterie in de gnosis en de grondteksten. Eva is de godin, de interpreterende kennis in de naambetekenis. Obadja is een profetie over het oordeel over Edom, Ezau. Edom betekent rood, wat ook in de Hebreeuwse wortel Adam is, en dam is bloed. Adam kwam in de gnosis tot de godin Eva in Genesis, en moest afsterven aan zichzelf door de boom van kennis, om zo in de onderwereld af te dalen. Jehovah betekent ook afdalen, vallen (hava). Ook betekent het worden. Wij komen alleen in de heilige wording door het afdalen, het vallen. Dit komt ook weer terug in het Ezau verhaal, dat hij moest komen tot de kom met het rode, het bloed, het afsterven aan zichzelf. Adam wordt zo tot een dienstknecht van de godin, oftewel Abad-Eva, de dienstknecht van Eva, de openbaring van kennis (de gnosis).

Het boom der kennis verhaal is dus de poort tot het boek Abadja, waarin Adam (Edom) dieper aan zichzelf moet afsterven voor diepere openbaring van kennis. Adam raakt zo verbonden aan de kennis, uitgebeeld door een riem in de grondtekst, als beeld van de heilige gebondenheid door heilige voorzichtigheid (de heilige vreze), de chagowr. Dit verhaal loopt parallel aan het Griekse verhaal van Hercules die de leren riem van de Amazone-koningin, Hippolyte, moest "stelen". Hippolyte wilde hem de leren riem geven, maar de andere amazones stonden het niet toe en bestreden hem, dus er was eerst een oorlog.

Zo is er dus een boom of wijnstok van de Vur verbonden aan deze verhalen, waardoor het toch waarde kan gaan krijgen. We zullen veel meer van deze bomen gaan bespreken.

Ook dit is een prachtige boom of wijnstok van de Vur verborgen in de bijbel : Zefanja, Tsephan-yah in het Hebreeuws, betekent het verborgene, het waardevolle bezit, van Yah, Havah, Eva, de interpreterende kennis. Adam komt hier tot haar diepe bron.

1:12-Het zal te dien tijde geschieden, dat Ik Jeruzalem met lampen zal doorzoeken; Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik geworden zijn op hun droesem, en die bij zichzelf denken: De Here doet geen goed en Hij doet geen kwaad.

De mens wordt hier tot de Ramadan geleid, om aan zichzelf af te sterven en leeg te worden. Dat is het ware beeld van de baarmoeder en de vagina. Adam komt zo symbolisch gezien in een intieme relatie met de Kennis, maar moet hiervoor alles afleggen.

15Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis, 16een dag van bazuingeschal en van krijgsgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens.

De baarmoeder, het verborgene van de Kennis, is de duisternis, als een oorlogsgodin.

En dit is dan het resultaat :

3:12-En Ik zal in uw midden overlaten een ellendig en gering volk, en wie schuilen bij de naam des Heren.

Ook dit is een Vur-boom of wijnstok die groeit vanuit Genesis, vanuit de diepte van het boom der kennis verhaal. Zefanja was de zoon van Cushi, wat zwartheid betekent. Hij was de zoon van de duisternis waarin de kennis opgeborgen ligt. Hij is de zoon van de duistere leegte, van de Ramadan.

Cushi was de zoon van Gadal-yah, als de Grote Yah, Havah, Eva. Er is dus een verschil tussen de lagere, vleselijke Eva, en de grote, geestelijke Eva van de gnosis. In de bijbel is er telkens die dualiteit. Gadal-yah was de zoon van Amaryah, wat betekent de Yah, Havah, Eva, die in het hart spreekt. Dit is dus iets profetisch waar Zefanja naartoe leidt : de bron van het Woord van Eva in de dieptes van het hart. Amaryah is de zoon van Chizqi-yah, oftewel het verbindende, bindende en verzoenende medicijn van Eva. Deze Vur boom is dus als de geslachts-wijnstok van Zefanja.

1:10-Het zal geschieden te dien dage, luidt het woord des Heren, dat er een luid geschreeuw zal zijn uit de Vispoort.

Dit leidt weer helemaal terug tot het hindoe woord voor godin "d-evi", of "d-eva", hemels, als Eva met de D van het amazone alfabet, de hangende vis, als de visser van mensen. De netten bestaan altijd uit profetie, het hemelse Woord, wat zich ook weer emaneert tot lagere vormen.

Hoofdstuk 21. De Vur Natuur School

Zachari-yah is het heilige geheugen van Jehovah, Havah, oftewel van Eva. Dit houdt ook een belofte in voor het herstel van het geheugen. Hobel (Hebr.), Eva's zoon, betekent 'leegte', als een teken dat wanneer wij hebben begrepen dat het zoonschap de enige weg is tot de moeder, tot het geheugen van de interpreterende kennis, Eva, dan kan dat alleen maar door de leegte, Hobel, en die moest zoals we weten sterven in de leegte.

Zacharia 13:5 (Hebreeuws-Aramees)
Ik ben geen profeet, ik ben een man die werkt in de natuur (dienst doet aan de aarde) als soldaat, want iemand heeft mij gekocht in mijn jeugd.

Het gaat dus niet zomaar om profetie, om op de uitkijk te zijn voor woorden van de Heer. Het gaat om het terugkeren tot de natuur, om de natuurlijke processen en principes onder ogen te komen. Het is een oorlog, en daarom moet men voorzichtig zijn, als demonologen, geestelijke soldaten. Zomaar met profetische dingen bezig zijn is dus niet genoeg. Het gaat om het dieper doordringen in de lagen van de natuur om zo de stadse profetie los te laten.

Hobel is dus Eva's zoon, wat leegte betekent, en dat is ook precies de betekenis van Hosea, waardoor in de gnosis ook Hosea een zoon van Eva is. De leegte is de sleutel tot de moeder. Daarom moet onze leegte volkomen zijn en mogen wij geen compromissen sluiten wanneer we de Ramadan ingaan. Hier loopt de Ragnarok aan parallel. Vandaar dat Hosea een belangrijke gids is tot de moeder, een gids van het zoonschap.

De natuur-soldaat gaat niet te werk door brute kracht en directe, grove geweldadigheid. Neen. De natuur-soldaat werkt door educatie. De natuur-soldaat werkt door de geestelijke economie, de natuur-economie, en werkt via dit systeem van belasting, loon en schuld, verbonden aan economische natuur-principes. De natuur-soldaat is een student van de Vur natuur school, en alles wordt geregeld via die school. Hij gaat niet zomaar alleen op pad om met de botte bijl eigen rechter te spelen.

De soldaat werkt door inzicht, door openbaring, en dit is verbonden aan de Vur natuur en is afremmend, niet overmoedig. Het is tegengesteld aan de stad die in overmoed leeft, alhoewel er wel natuursteden zijn van de Vur die metaforisch de natuur-principes gestalte geven, uitbeelden.

De mens staat erom bekend vaak het heft in eigen hand te nemen. Ook al is de mens dan vaak niet geweldadig, kan de mens toch geweldadig zijn in zijn gedachten en fantasieën. Op zich zijn 'geweldsfantasieën' een manier om te verwerken, zoals ook veel mensen naar geweldsfilms kijken om zo een gevoel van rechtvaardigheid op te wekken, maar het is belangrijk om naar de diepere principes te kijken, wat er nu daadwerkelijk gaande is en moet gebeuren. De mens moet terug naar school en de economie leren. Alles gaat door rekeningetjes en is puur financieel, in de zin van loon, schuld en betaling. Het is niet aan de mens te bepalen hoe dat zich in iemands leven manifesteert.

De mens moet dus oppassen met vals oordeel en valse verwensingen. Alles werkt door de school, door studie. Als daar een gat in valt, dan is alles verloren. De mens moet dus terugkeren tot de natuur-school. De mens moet de stadse school verlaten, want die houdt alle horror en ellende in stand. De stadse school zal vergaan. Het is een zinkend schip met veel lekken, die alleen gedicht kunnen worden door de natuur.

De natuur school van de Vur is te vinden in de dieptes van Orion, in Èrk.

Hoofdstuk 22. Document Informatie over de Saveer-energie-parasiet

Dit is even een overzicht van aantekeningen over Saveer. Saveer is de verletterlijkende geloofsgeest die de dieptes voor de mens verborgen houdt, als een parasiet. Saveer bestaat mechanisch gezien uit een heleboel onderdelen die de aarde via diverse kanalen koeioneren. Die onderdelen worden even kort besproken.

Even wat demonologische informatie :

Drentse geesten om de mens heen, met verwijten, een Drentse bende. Ze infiltreren in alles om ons heen, en kunnen van vorm veranderen. Daar was ook eens een droom over. Ze hebben contact met een soort witte buitenaardsen met hele grote ogen, die hun locatie hebben op Ameland. Die bende van schurken vechten tegen het eeuwig evangelie en de vur, tegen de gnosis. Het zijn dieven, en het is een strijd om boten.

Ze zijn kwaad vanwege de gnosis. De bende kan niet tegen de energie van de gnosis, want dan moeten ze hun oude levensstijl afleggen. En ze zijn kwaad vanwege de verschillende alarmsystemen van de gnosis. Ze hebben hun woning in de mensen en willen niet weg.

Het gaat om de schakel-kennis, d.w.z. de belangrijkste schakel in het geheel pakken. De demonologie vind altijd plaats in het kader van de territoriale (hierarchische) oorlogsvoering, anders wordt het dweilen met de kraan open. Familie-geesten, en dus ook delen van het voorgeslacht, kunnen verbonden zijn en/of beinvloed worden door de Drentse bende die ordes hebben vanuit Ameland, en wat ook gepaard gaat met "gedwongen implantatie", dus ze doen implantaties in de mens voor energetische aftappingen, dus een soort van crimineel netwerk van dieven. Ze werken door de medische wereld heen (ook de tandartserij), justitie en telefonie bijvoorbeeld.

Het is een hele chaotische energie. Drugs en alcohol is ook in het spel. Het zijn ratten. Dat zit dus ook heel diep in de voorgeslachten. Alcohol zit achter het mengpaneel, dus als je bijvoorbeeld dan

die hele stamboom voor je ziet, dan zijn er hier en daar knipperende rode lichten van alcohol misbruik, die vandaaruit opereren. Alcohol is een soort "majoor van infiltratie en bezetenheid".

Het geloof is een dievencode, een oplichterscode, die ze gebruiken.
Ameland staat als een buitenaards portaal direct in contact met een witte reuzenster ergens ver in het heelal, zo'n 80.000x groter dan de aarde. Die ster is genaamd Jistefis, ook wel "Groot Ameland" genoemd, bestuurd door Saveer-geesten en Elias-geesten. Ze zijn verstrooid en kortzichtig, en hebben zo hun eigen abstracte realiteit geschapen, en leven zo langs alles heen. Het is een valse realiteit van koudheid en bedrog.

Wat namen :
Alko, Saveer-geest -> alcohol is dan eigenlijk "hol van Alko"
Robko, Elias-geest

Ze komen binnen waar een mens niet hyperbolisch kan denken, wat ze zelf ook hebben toegegeven. Hyperbolisch is vertaalt tot de natuur/ hogere natuur.

Deze geesten staan weer onder een Spaanse Saveer-geest genaamd RENIN, of Saveer-Renin. Shapeshifter, want ze is in principe een omaatje met een knotje die de mensheid moet verwennen en de jeugd moet laten afdwalen in materialisme, drank, drugs en onzinnigheid, idiote spelletjes, joyride, vandalisme, etc. Soms is ze een dun donker meisje achter de piano met lepra handen, dus haar vingers zijn helemaal afgeknot als een soort stompjes. Ze laat de jeugd ook helemaal afdwalen in merk-gekte, als ze in haar omaatjes gedaante is, dus dat ze een bepaald merk moeten kopen, anders horen ze er niet bij, en lid zijn van een bepaalde voetbal fanclub etc. Ze wil ook dat de jeugd verslaafd is aan allerlei suikerhoudende en koolzuurhoudende drankjes, allerlei doping frisdrank, energie-drankjes etc. (coca cola, pepsi, dr. pepper en ga zo maar door). Zij is ook de geest van tijdschriften-gekte, van de roddelblaadjes.

Het is verblindend wit licht, houdt de mens kortzichtig en draait dingen om.

Dit is allemaal geschapen door een Saveer-geest genaamd RENAK, een man met een baard, een soort tovenaar-sinterklaas. Hij heeft er een echt kunstwerk van gemaakt. Zijn kleding is paars en rood met torentjes-patronen. Hij kan in allerlei vormen veranderen, ook als een kabouter in een trainingspak die over de ijsvlaktes gaat met zijn technische hoogsnufjes, zijn voertuigen. Soms heeft hij zijn lange kousen aan, en zit hij op zijn skippybal. Hij is een poortwachter van de dieptes.

Dan is er nog Saveer-Ichtus, de speelgoedlaag, en Saveer-Hoorican, de sex-industrie, sex toys, "het oog". Er is een bepaalde piramide waarin de onderlaag speelgoed is, en waar dan een laag van telefonie overheen gebouwd is, en de top van de piramide is sex toys.

Dan is er nog een saveer-geest genaamd RANJA, een Spaans grootmoedertje, die werpt met haar zwarte ondergoed en panties. Zij wurgt mensen met haar panties.

Laten we even naar een verder lijstje kijken :

Japan - Saveer-Deo - kannibaalse piraat - uitvinder vals Latijns - grote lynxachtige kat

China - Saveer-Neor - kannibaalse oude vrouw - uitvinder vals Grieks - met zwarte panties - gooit haar ondergoed.
Vietnam - Saveer-Ani - the gate
Amsterdam/ NL - Saveer-Beli - rode krab - snijdt harten uit kinderen om te vervangen door rode krabben - kan veranderen in slang, krokodil, zwarte leeuw, allerlei soorten monsters, ontvoerder van kinderen.
Noord-Korea - Saveer-Ubike [Ubiekeh] - zwarte spin, groot, harig, selectief communisme, gemaskerd capitalisme, psychiatrie, tandheelkunde, verlammende geest
Spanje - Saveer-Keef - octopus, hyperpraterig, child-abuser, childkiller, kinder-ontvoerder

De mens moet komen tot de ijzeren school van demonologie.

Zweden - Saveer-Arg
Noorwegen - Saveer-Pla
Finland - Saveer-Look
Denemarken - Saveer-Arg 2
Albanië - Saveer-Kreko
Georgië - Saveer-Azo
Armenië - Saveer-Blada
Bulgarije - Saveer-Agné/ Flagé
Roemenië - Saveer-Bulda
Oekraïne - Saveer-Kidné - cobra

Vulgaat en Septuagint (Latijnse en Griekse (OT) bijbel)
Saveer-Jecht - Leviticus
Saveer-Acht - Numeri
Saveer-Dee - Exodus
Saveer-Klunk - Deuteronomium
Saveer-Achtk - Jozua
Saveer-Fix - Psalmen

Engeland : Saveer-Viki
Polen : Saveer-Masten - clown met lange jas
Rusland : Saveer-JAMA - ramen begonnen te springen in de USA.
Duitsland : Saveer-Tilko - witte spin, zeemonster, belhamel, enfant terrible, rotzooischopper, onhandelbaar, dollmaker, terrible leprechaun.

Saveer-GAIT : zwart-gele slang
"Ik heb alles in kannen en kruiken. Ik ben van de media en de politiek."

Saveer-MEHREN - IS-thugs, false islam spirits : zwarte slang, dik zwak, versufd

Frankrijk - JIBITSR - mannetje op koets met snorretje

Vrijmetselarij - ROKTEAC DAKNAAN - derde graads VM, schilderij van Salvador Dali-achtige Spaanse indiaan : lang, hoekig, surreëel. "Hiram came before the eye."

Hoofdstuk 23. De Orions-Indiaanse Mythologie

De Vur, boek 31. DE INDIAANSE PRINSES is een heel kort boek. De veel langere versie van dit stuk is het Hugo verhaal in de Vuh van de Tweede Bijbel. Het korte Vur-boek van de Indiaanse Prinses gaat over het orakel van Èrk, wat eigenlijk ter beveiliging van Èrk is. De mensheid heeft hierin een gids nodig. Het orakel van Èrk is de schepper van de Arcturische lens om het volk op de proef te stellen en om de dwazen af te leiden. Het is dus een noodzakelijke bescherming. Een bijeffect van de Arcturische lens is de witte reus, Jistefis, een ster.

1. Na een tijdje stond hij op, hij keek door het raam, maar alles wat hij zag was duisternis en bliksem. Het donderde en spoedig was het hard aan het regenen.

2. Het orakel was een labyrint. Het leidde helemaal tot onder de grond, maar het was ook een heel gevaarlijk labyrint. Je kon ergens vastraken.

3. Als het orakel op de juiste manier werd behandeld gaf het de juiste antwoorden.

4. Een indiaanse prinses bevrijdde hem eens uit een valstrik. Zij vertelde hem vele geheimen.

5. Het was een orakel van wilden. Het was om de ondergrond te beschermen.

6. Door haar kon hij eindelijk het verleden vergeten.

Dit hele aardse bestaan is het orakel van Èrk, vol van valstrikken, vol van geheime doorgangen, en er moet een gids bijkomen om er goed doorheen te komen. Èrk is het indiaanse Orion, in West Orion, over de grote Orion oceaan. Dit is dus een heel belangrijk punt op de tocht door Orion. Het orakel moet gedecodeerd worden. Het aardse bestaan is een puzzel. Hoe we met die puzzel omgaan bepaald waar we naartoe gaan. In Èrk zien we het levensmysterie van Jezus/ Jèsoe in het Orions-Afrikaans, verschuiven naar het vers waarin Jezus zegt de Weg te zijn, in het Hebreeuws : de Derek, DRK, van de Sanskrite oorlogsgodin Durka/ Durga. Zoals we zagen gaat het hier om de godin Èrk die een hangende vis vasthoudt, de D in de amazone taal, als D+(È)RK. We zien dus de Jezus/ | Orions-Afrikaanse Jèsoe-wortel zich verschuiven als we tot Èrk komen, in de Orions-Indiaanse mythologie. Zij is een vissersgodin, als de visser van mensen. Een ephitet of bijnaam van haar is Suri. Hier loopt Jèsoe-Assur in de Orions-Afrikaanse mythologie aan parellel, of liever gezegd : We bespreken nu de indiaanse natuur-wortels hiervan.

Jozua 1:16 - Eed om gehoorzaam te zijn aan Jozua (Grieks : Iesous (Jezus), Egyptisch : Isis (sth), Orions Afrikaans : Jèsoe (gnosis) in volkomenheid, ASHER (assur), oftewel totale overgave, de heilige gebondenheid. In Orions Indiaans is dit dus totale overgave en gehoorzaamheid aan Suri, als ephitet van Èrk, en zoals gewoonlijks zijn dit metaforen van principes. Personificaties van kennis, als practisch gemaakte dynamieken. Jezus Christus is dus in het Egyptisch Isis-Serket, in het Orions Afrikaans Jèsoe-Assur, en in het Orions Indiaans Èrk-Suri, wat ook weer verbonden is aan Suriname. Suri is de dynamiek van Suriname. Dit ligt dus ook ten grondslag aan Usir/ Osiris, die troont in de onderwereld. Zo komen we ook in de Egyptologie tot een meer vrouwelijke bron. De kerk heeft dit proberen te verstoppen, want vrouwelijke vruchtbaarheid is de doodsteek aan de markt. Daarom beeldde het christendom ook altijd de vrouw uit als slaaf, als ondergeschikte, van de man. Het christendom vreest het vrouwelijke, het inspirerende, oftewel de profetische kennis. Vandaar dat de kerk een slot zette op de bijbel.
Suri, oftewel Assur (SR), als Èrk-Suri (Jèsoe-Assur), is de kennis die doet knielen, als brug tot wijsheid, als Zij die doet knielen, (overgave) onderwerper :
Fil.2:10-Elke knie zal buigen voor jezus/ Jèsoe/ derek, de Weg - Èrk (kennis, gnosis)
:11-Elke tong zal belijden dat Jezus God is.

We komen dus nu aan bij de Orionse Indiaanse verscholen diepte van deze verzen.
Zo mogen er kanalen geopend worden.
Spr. 3:13 - Gezegendheid = asher - een beeld van het knielen in het Hebr. als middel om wijsheid te vinden.

Hoofdstuk 24. Maleachi

Maleachi is het laatste boek van de kleine profeten, en wordt ook wel het zegel van de profetie genoemd. In het Hebreeuws heet het Malakiy, MLK, wat in de gnosis Amalek is. Amalek is in de gnosis een belangrijke moeder godin, en ook het tweede deel van de vierdelige Bilha.

In Maleachi, MLK, Amalek, gaat het Ezau/ Edom/ Adam verhaal verder :

Maleachi 1 :
3Esau heb Ik gehaat; Ik heb zijn bergen tot een woestenij gemaakt en zijn erfdeel aan de jakhalzen der woestijn prijsgegeven. 4Wanneer Edom zegt: Wij zijn verwoest, doch wij zullen de puinhopen weer opbouwen – zo zegt de Here der heerscharen: Laten dezen bouwen, maar Ik zal afbreken; men zal het noemen: gebied der goddeloosheid, en: het volk waarop de Here voor eeuwig toornt.

Ezau dronk van het kommetje rode soep, als een beeld van het lijden, en kon zo niets meer afmaken. Alles gebeurde half. Hij moest leven van snippers, als een beeld van de wildernis. In de

wildernis is niets klaar. Alles is wild. Alles is gevaarlijk. Het is ongetemd. Dit is hoe het paradijs werkt. Adam mag geen stad voor zichzelf bouwen, en geen naam maken. Hij moet in de natuur blijven, en komen tot de diepte. Elke hoogte zou afbreken. Dat is natuurlijk een hard gelach en een bespotting aan het adres van Adam, die de wortel is van het woord Edom. Iemand komt met z'n tengels aan al zijn werk en breekt het weer af. Adam nam van de vrucht van kennis, van onderscheiding, en zag toen ineens nog meer demonen. Natuurlijk waren die demonen er al, maar nu waren zijn ogen geopend. Het bracht hem tot grote zwakte. Dit is wat de gave doet. Het laat niets heel van de mens. Alles moet de verbrokenheid in. De profetische gave leidt tot diepe woestijnen, tot grote duisternis, maar de zintuigen gaan open, en dat is het allerbelangrijkste.

Het loon is 'spot'. Het directe is namelijk gevaarlijk. Spot is een abstractie van loon. Ook is het de test van loon. Als wij het spotkleed niet willen dragen, dan komen we nooit tot waarlijk loon. Wij mogen zowel het kruis als het spotkleed zien als loon. Het gaat de gnosislozen vaak allemaal voor de wind. Wij mogen daarom zelfs blij zijn met het kruis en het spotkleed.

De bedoeling is dat de mens zo afgezonderd wordt, en zo kan de mens gehoor geven aan de roeping die op zijn leven rust. Hier mag de mens dus ook dankbaar voor zijn, maar weer geld : Als de mens bouwt met dankbaarheid zal ook zijn dankbaarheid afgebroken worden. Teveel dankbaarheid kan namelijk in slaap sussen. Er moet ook gewerkt worden, en geleden, en diep lijden leidt tot een heilig klagen, als een demonologisch klagen. Allereerst is dat een klagen over het ego, over de demonen. Het is zeer zeker geen vleselijk klagen. Alles wat de mens opbouwt zal maar een druppel van over blijven, opdat de mens verder kan komen, en niet in hoogmoed en overmoed ten gronde gaat. Adam at van de vrucht van kennis, en daalde zo als Ra in de onderwereld, om diepe lessen te leren, om te komen tot de heilige honger, de ramadan. Adam kwam uit de aarde, en moest weer wederkeren tot de aarde. De mens wordt geschapen vanuit de aarde en zijn ziel vanuit de leegte, vanuit het niets, stelt Calvijn. Hij stelt ook dat de uitverkiezing door Abraham niet genoeg is, maar dat de mens ook uitverkoren moet zijn door Jakob, als een diepere uitverkiezing. Ook in de Bilha wordt die uitverkiezing besproken. Door het hele Jakob en Ezau verhaal kan die uitverkiezing dus verdiept worden, waarin Ezau slechts een principe is van Jakob, als een belangrijk fundament.

Hoofdstuk 25. Het IS-Complot - Wat hebben het christendom en de psychiatrie met elkaar gemeen ?

Ik kan er niet genoeg op hameren hoe belangrijk het is dat alle zintuigen in de geestelijke wereld geopend moeten zijn. Als één zintuig mist, dan ga je daar zeker de gevolgen van krijgen vroeg of laat. Het gaat om het totaal-plaatje, anders gaan de blinden de blinden leiden. Ook is het niet voldoende om alleen maar op bepaalde tijdstippen geestelijke gevoeligheid te hebben in de vorm van een visioen, een beeld, een droom, een nachtgezicht, een profetie enzovoorts. Virtual reality in de geestelijke wereld is een absolute must. Nu, daar kom je als mens niet zomaar, maar het is goed

om ernaar uit te strekken. De mens kent ook zijn droge periodes en die zijn ook belangrijk : de tocht door de woestijn, maar met het uiteindelijke doel dat de geestelijke zintuigen dieper geopend gaan worden. Er zijn vele zintuigen in de geestelijke wereld, en die moeten met elkaar in balans komen en hun volgorde kennen. Een hogere gevoeligheid is het doel, opdat de alarm-systemen beter ingesteld kunnen worden. Dit is een heel technologisch verhaal, en er wordt niets aan vaagheid overgelaten. Natuurlijk is dat niet helemaal waar, want de Vur-principes laten ook juist weer het belang zien van vaagheid, mist, het halve, om zo juist de zintuigen te trainen. Als alles ons zomaar in de schoot wordt geworpen, dan worden onze zintuigen lui. Soms moeten we leren maar met één oog te leven, of één been, als een piraat, om juist de zintuigen die we nog hebben sterker te doen worden. Maar dan moet er goede vervanging zijn. Soms hebben we hulpstukken nodig. Maar ja, dit is een lang verhaal. Er zijn altijd uitzonderingen op de regel. De geestelijke wereld is groot en diep, en zo zijn de principes daarvan dat ook. Iedere situatie is weer uniek.

De IS of ISIS gang is een reflectie van wat er in de geestelijke wereld gaande is. Het is een code. Het is niet wat het lijkt en dat is zelfs voor de islam zo. Het zijn codes van andere dingen. Nu is er de vleselijke islam en de natuur-islam, en daar zit nogal een verschil tussen. Goed en kwaad heeft zich erin gemengd, zoals in elke religie. Er is verschil tussen de lage islam, de schil, en de hoge islam, de esoterische. De code van de islam is voor een restaurant-keten in de geestelijke wereld. Het is de code van de planeet Saturnus die op aarde wordt gestraald.
De code van IS is veel erger, namelijk die van de medische dictatuur, van medische terreur. Dit staat niet op zichzelf, want in principe worden mensen en zielen zo gemaakt tot "sex toys for aliens". Het is een sex toy fabriek, een poppenmakerij. Er gaat dus iets heel duisters schuil achter medische takken zoals de tandartserij en de psychiatrie, en dat verklaart ook waarom velen die in deze medische industrieën werken zo contact-gestoord zijn, en waarom ze het openen van de geestelijke zintuigen zo vrezen, want dat zal de ondergang van hun doods-industrie zijn. Ik noem het woordje "dood", want ze gaan door totdat mensen zombies zijn geworden. Ze werken routine voor een industrie, dus ze hebben vaak geen oog voor het persoonlijke. Je bent werkmateriaal voor hen, en dan denken ze vaak niet aan jou gezondheid, maar aan hun verborgen doelen met jou. Ze hebben een verborgen agenda. Het wordt bestuurd door gigantische alien-machines. Vandaar dat ze ook vaak mensen met geopende zintuigen een etiket opdrukken. Je komt dan ook op een soort "dodenlijst" terecht.

IS blijft daarom samensmelten met grote industrieën, mafia's en zelfs grote werelddelen in de geestelijke wereld om hun alien-fokkerijen in stand te houden. Hier betalen ze ook grof geld voor. Ze kopen systemen over. Ze hebben vele huurlingen. Ook huren ze geestelijke "assassins" in, huurmoordenaren. Dit is ook wat IS op aarde deed en doet.

Hierin zijn wij niet aan ons lot overgelaten. Zij die geen compromissen sluiten en zich hebben afgezonderd om het geestelijke te onderzoeken en tot hulp te zijn voor het goede, gewijd aan de verspreiding van de natuur-kennis (gnosis, vur), hebben "superpowers" opdat ze kunnen komen waar ze moeten zijn. Ja, ze hebben veel geleden, maar zo hebben ze deze "superpowers" ontwikkeld. Het is iets shamanisch.

Hoe zit het dan met het christendom ? Er is het lage, vleselijke christendom, en het esoterische christendom, een groot verschil. Maar wat is nu precies de code waarmee het christendom werkt ? Het is een code voor de auto-industrie. Laat je nooit het hoofd dolmaken dat het christendom

daadwerkelijk een religie is. Het is een markt, een industrie. Ook hier gaat een duister geheim achter schuil. Auto's ontstaan niet zomaar. Er worden vele zielen voor geslacht. Hun onderdelen worden verwijderd, en door hekserij wordt dit tot materiele energie omgezet, en zo worden verschillende delen aan elkaar gevoegd om auto's te maken. Dit gebeurt zowel in de geestelijke wereld als op aarde. Daarom zeg ik : Leer door systemen heen te prikken. Niets is wat het lijkt. Beide instituten, zowel christendom als IS zijn gestoeld op de zielen-slagerij. Deze instituten werken met elkaar samen. Vandaar dat het belangrijk is de diepte in te gaan van het Judaïsme en de islam om tot de diepere Egyptische en Sanskrite wortels te gaan, om zo door verdieping tot de veel zuiverdere kernen te komen, en zo terug te gaan tot de Èrk-kern in West Orion.

Het christendom is al heel lang een onderdeel van IS, en ook de grote werelddelen. Dit heeft zijn wortels in de geestelijke wereld. Elke ziel is via een identificatie-systeem in deze markt opgenomen. Er is een weg uit. De aarde is een prison-planet, maar er is hulp in de natuur. Het is nog geen verloren zaak. De natuur zal een grote tegen actie tot stand brengen, en het goede nieuws is dat dit al is gebeurd. Het zit cryptisch in onze genen verborgen. De toekomst is allang geweest, en de mens mag hiertoe ontwaken.

Hoofdstuk 26. Bijlage Het IS Complot

IS op aarde lijkt dan wel kleiner te worden, maar in de geestelijke wereld wordt IS alsmaar groter.

In mijn jeugd leed ik aan zware nachtmerries die het nachtleven onmogelijk maakten. Ik werd vaak gillend wakker, of rende door het hele huis. Het had vaak te maken met het dalen in de onderwereld en ontmoetingen met de meest verschrikkelijke monsters en gedrochten. Ik kon vaak geen kant op. Aan het begin van mijn twintiger jaren kwam er eens in zo'n nachtmerrie een rode bal onder mijn voeten en sindsdien had ik een superpower : ik kon vliegen in mijn dromen. Die superpower is nooit weggegaan. Ik had nu een manier om te ontsnappen als ik achterna werd gezeten. Ik ben sindsdien ook nooit meer gillend wakker geworden. Wat daarvoor soms nog weleens lukte was in de nachtmerrie heel hard te gaan draaien, waardoor ik soms als ik geluk had wakker kon worden.

Ik had een droom dat IS in de geestelijke wereld, in de onderwereld, was samengesmolten met grote Gothische en Pagan werelddelen, grote pagan mafia's en industrieën. Normaal gesproken als ik in mijn dromen kon vliegen dan konden anderen dit niet, en zo bleef ik veilig, maar ditmaal had IS door die fusie een superpower erbij. Zij konden namelijk ook vliegen, en die pagans vlogen naar mij toe om me te grijpen. Ze namen mij naar een huis waar een kamertje was als een gevangenis. Er stond een bed daar en wat andere meubels, zoals een tafeltje en bureautje. Ik zei dat ik moest plassen, en ze brachten me naar de keuken tegenover het kamertje, en ze gaven me een bord waarin ik moest plassen. Ik dacht dat ik vastzat omdat ze mij met hun superpower hadden vastgezet. Ze deden verder heel vriendelijk, en even twijfelde ik over hun identiteit, vooral toen ze mij omhelsden

alsof ze vrienden waren. Maar mijn geestelijke alarmsysteem vertelde mij dat het geen vrienden waren, maar dat ze daadwerkelijk van de IS-fusie waren, pagans die samengesmolten waren met IS, dus gewoon voor hun industrie. Voordat ik het wist was ik uit deze gevangenis-situatie uitgebroken. Het bleek dat ik er een superpower bij had gekregen. Ik kon uit zulke gevangenissen breken.

Hoofdstuk 27. De Gelijkenissen van Maleachi

Waarom is monotheïsme belangrijk ? Dat klinkt misschien vreemd, want waarom zou het maar om één god draaien ? Manifesteert het goddelijke zich niet overal op verschillende manieren ? Toch is het dan die ene god, die ene gnosis. Maar ik zal laten zien waarom het zo belangrijk is. Het is een metafoor voor eenheid, dus alleen maar even om het simpel en gefocust te houden. Het is een metafoor voor het ware pad waarvan je niet mag afwijken, maar dit pad kan zich natuurlijk op allerlei manieren en in allerlei culturen manifesteren. Het gaat niet om wachtwoorden. In die zin is monotheïsme in de esoterie en de gnosis van wezenlijk belang. Het geeft rust en verademing. Wij moeten in codes leren spreken, anders wordt het te vermoeiend en ingewikkeld. Het is een heel eenvoudig model, wat we dus nooit letterlijk mogen nemen, maar puur als een hulpmiddel. In die zin zijn monotheïstische talen zoals het christelijke en het islamitische handig.

Zo kunnen we dan ook esoterisch begrijpen wat ermee bedoeld wordt in de gnosis als er wordt gezegd dat er geen gemengde huwelijken mogen zijn met andere naties. De uitleg is helaas verdwenen. In Maleachi 2: 11-12 wordt duidelijk dat wie gemengde huwelijken sluit met hen van vreemde goden uitgeroeid moest worden uit de tenten van Jakob. Zo moeten wij ook de teksten van slavernij opvatten. In Leviticus 25 : 45-46 wordt duidelijk dat slaven in het bezit van de stam moesten blijven, om zo van generatie tot generatie overgedragen te worden. Natuurlijk is dit niet letterlijk genomen, maar in de bijbel is de relaties binnen de stam altijd een beeldspraak over de relatie tussen God en mens. Wij kunnen en mogen deze mythes dus niet letterlijk nemen, niet alleen vanwege de grondtekst, maar zelfs vanwege de verhalen zelf die laten zien dat het esoterisch is, als een gelijkenis. Zowel vertikaal als horizontaal mogen wij tot deze conclusie komen. De mens die de stam dient is een gelijkenis die laat zien dat de mens God moet dienen, door de heilige gebondenheid, als de heilige verbondenheid, wat uitgebeeld wordt door de wijnstok.

Dit is ook het doel van het metaforische huwelijk, dat de mens in dienst wordt gehouden. We kunnen dan wel heel dramatisch doen over de afscheidingen van bepaalde mensen die het niet zo nauw met God nemen, en die dan uitgeroeid worden uit de tenten van Jakob omdat ze gemengde huwelijken met vreemde goden hebben gesloten, maar het gaat hier ten diepste om de besnijdenis. Ieder offer is namelijk binnen de mens zelf. De voorhuid van de mens zelf moet eraf. Dit is het fundament van de gehele offerdienst en de afscheiding. Dit is ook wat de exodus ten diepste is : de besnijdenis.

Het huwelijk is dus een gelijkenis over het rechtsinstituut, wat versterkt wordt door de metafoor van het monotheïsme. De mens mag niet afwijken van het recht. Dit mag niet zomaar rechtstreeks op de mens afkomen, want het zou de mens kunnen vernietigen en corrupt maken. Alleen binnen de verhalende strategie van de gnosis kan het zijn plaats en diepte hebben. Nooit heeft dit betekent dat het letterlijk maar één god of één mens moest betekenen, en één cultuur, één stam. Neen. Het OT is overduidelijk dat polytheïsme wettelijk is, maar ook dat is slechts een gelijkenis. Monotheïsme gaat hand in hand met polytheïsme, zoals monogamie met polygamie. Dit betekent : eenheid in verscheidenheid. Daarom moet de mens exotisch blijven denken als men deze teksten onder ogen komt. De bijbel is hier heel duidelijk in, en die context moet in oog gehouden worden. De bijbel is een cultureel verhaal met een diep rechtsmechanisme, maar is dus geen letterlijk betoog zoals in het westen. De Israëlieten stonden bekend om hun verhalen. Het waren mythe-makers, sprookjes-makers. Helaas zijn corrupte lieden hiermee op de loop gegaan en maakten er een markt van. De bijbel is niet christelijk, maar was van de esoterische Judaïsten, verhalenvertellers dus. Uit allerlei omliggende landen haalden ze hun onderdelen, en maakten het tot hun bezit, wat ze van geslacht tot geslacht konden overdragen. Steeds meer betekenis en context begon verloren te raken in het geheel, zoals in roddelblaadjes. Oorspronkelijk was het dus allemaal van de gnosis. Ook de verhalen in het NT komen uit veel oudere mythes. Wat dus nodig is vandaag de dag zijn natuurgetrouwe, gnosisgetrouwe bijbel commentaren die de context weer laten zien. Gebeurt dit niet, dan blijven het gevaarlijke boeken. Gnostici : ken uw opdracht.

In de Koran staat dat de vrouw het kleed is van de man en omgekeerd (2:187). Het kleed is natuurlijk een metafoor voor een onderdeel. Het hoort bij het leven. Daarom moeten wij er goed mee omgaan, het in wijsheid kennen. Er staat dat het in de nachten van het vasten (vgl. ramadan) toegestaan is omgang te hebben, wat een sleutel is. Wij komen alleen tot die diepte door het leegworden in de duisternis. Dan kan er verzoening komen binnen onszelf en gaan de puzzelstukjes passen. Vandaar ook dat het onzin is om dat zomaar allemaal weg te zenden in echtscheiding, waar Maleachi ook metaforisch tegen waarschuwt. Echtscheiding is een beeld van zelfverwerping en gnosisverwerping. Dit is wat niet-spirituele atheïsten doen die alleen materieel bewijs willen zien. Zij keuren bij voorbaat elke religie en elke spiritualiteit af. Esoterische beleving is dan ook niet mogelijk. Het is een groot leed en allemaal drama. Zoals we weten verkoopt dit goed. Maleachi laat in dit opzicht zien dat God de echtscheiding haat. De echtscheiding met "de vrouw van uw jeugd" is dan om de deur te openen tot verbintenissen met de vreemde goden. Zulke echtscheiders moeten verwijderd worden. Het is de voorhuid. Alleen besnijdenis kan dan helpen, als abortus. Weer is dit dus metaforisch. En dat geeft dan ook ware betekenis aan het gebod van gij zult niet echtbreken.

Dit is ook de manier waarop profetische openbaring gaat :

Geen gemengde huwelijken, geen echtscheiding, dienst doen binnen de stam. Zo blijven de wijnstokken gezond. Zodra dit niet meer als gelijkenis wordt gezien dan is alles verloren, en dat is nu precies wat in de kerk gebeurde. De bijbel werd verletterlijkt als de westerse bijbel voor een duivelse industrie, en de ramp was niet meer te overzien. Gnostici : Keert terug tot uw wortels.

Hoofdstuk 28. De Indologische Wortels van Obadja

Obadja, abad-ja, is de dienst tot God in de naambetekenis. Het is een boek met maar één hoofdstuk, wat tegen Edom gekeerd is, tegen Ezau, Esav in het Hebreeuws, SV. Dit leidt helemaal terug tot de mythe van Siva, SV, in de Indologie. Zijn godin en partner is Durga, die ook in Kali kan veranderen als haar gepersonificeerde woede tegen het ego, wat ook de vernietiging van het ego inhoudt. Zij wordt ook Devi en Sakti genoemd. Sakti is de gepersonificeerde vrouwelijke oer-creativiteit. Siva moest zich altijd onder haar voeten werpen om Kali (Sakti) te kalmeren. In de Egyptologie moest Ra de leeuwinnengodin van de oorlog, Sakhet, ook wel Sekhmet genoemd, kalmeren door rood bier. Het is de vrouwelijke zijde van Siva, van Esav. Ook de vrouw van Siva, als Sakti Kaumari gaf hem eens een kom bizonbloed om zijn toorn te kalmeren, wat ook weer verbonden is aan het rode wat Ezau dronk. In ieder geval is er een duidelijke parallel tussen Sakti in India en Sakhet in Egypte. Sakti is de agent van verandering in het hindoeïsme. In de gnosis staat het voor Zukki-T. Zukki is de stam die het volk van Ishmael door de woestijn leidde tot het land Nod, wat beschreven wordt in de Bilha. De T is een oer-hieroglyph van heilige gebondenheid, en in de amazone taal is de T de vrouwelijke Nehemia, de reformator. Ishmael is het archetype van het toetsen, en komt zo aan door de woestijn in het land Nod, wat een beeld is van reformatie. In de gnosis heeft Obadha de BD wortel als zijnde de bada stam, wat een personificatie is van de zwarte steen. Het is een beeld van het verborgene. In de Ismaelitische bijbel van de Vuh wordt de bada stam in verband gebracht met de stam Aser. Ook wordt het boek Jeremiah het boek Bada genoemd. Bada is in het Aramees een religieus ritueel, en de opgelegde wet.

In het Sanskrit is dit baddha, bada : de test tot de opname en de heilige gebondenheid, wat verbonden is aan het werk van de valkyries in de Germaanse mythologie. Dit is wat de daadwerkelijke opname is. Bada staat voor : verdonkeren – verborgenheid – verzameling. Zoals de Koran vermeldt dat er alleen verzoening is in de nachten van het vasten (2:187). De vrouwelijke mens wordt zo tot duisternis, en de mannelijke mens gaat tot haar in om zo bedekt te worden met de moeder aarde. De man daalt zo af in de onderwereld. Andere boeken die in de gnosis als "bada" worden bestempeld : I en II Korinthe, over het achterlaten van stadse wijsheid om te komen tot de heilige dwaasheid, tot het kruis, het toetsen en het worstelen. Ook Deuteronomium is een bada boek in de gnosis, en natuurlijk Obadja.

Ishmael komt tot de zwarte steen in het land Nod, na het testen, na de tocht door de woestijn. Dan kan Ishmael uiteindelijk de verborgenheid ingaan. Dit is het resultaat van het toetsen, het worstelen.

Het drinken van het rode wat we zien in de Jakob en Ezau mythe, de Ra en Sekhmet mythe, en de Kaumari en Shiva mythe, is een heenwijzing naar het heilig avondmaal. De mens is genaderd tot de heilige graal, de heilige beker, en drinkt van het rode bier of de rode soep, van de wijn van het oordeel over het ego, als de wijn van de besnijdenis, als het zegel van een heilig huwelijk tussen hemel en aarde. De mens eet en drinkt van de sappige vrucht van de boom van de gnosis, de boom van onderscheiding. Als we Obadja moeten geloven dan blijft er niets meer van Edom over. Het is een betoog tegen de hoogmoed. De mens moet weer afdalen in de aarde, in de onderwereld, om tot wedergeboorte te komen. Alle valse, hoogmoedige, vleselijke wijsheid moet weggehaald worden.

Het zou gebeuren als door een dief in de nacht (:5). Ezau zou geheel doorzocht worden voor verborgen sieraden.

16Ja, zoals gij gedronken hebt op mijn heilige berg, zullen alle volken zonder ophouden drinken; ja, zij zullen drinken en zwelgen, en zij zullen worden, als hadden zij nooit bestaan.

Er wordt gedronken om het ego af te leggen, als het komen van het avondrood en het morgenrood. De vrouw op het beest drinkt ook. Allemaal draait het om het avondmaal, maar wat betekent het ? In de Egyptische onderwereld worden de monden geopend opdat er weer gedronken kan worden. Er wordt gedronken van een oogst. Er wordt gedronken om te kalmeren van alle drama. Er wordt gedronken om de toorn te verminderen, anders zouden zij er allemaal aan gaan. Allemaal drinken ze uit hun kommetje. Allemaal zitten ze aan het heilig avondmaal. De beker is de baarmoeder waardoor ze gevoed worden. Ze worden gevoed door de navelstreng. De baarmoeder is het verborgene van de nacht. Het zijn allemaal beelden van de oermoeder.

Hoofdstuk 29. De Orionse Demonologie - Demonen in Orionse Zeegebieden

De mens kwam in een patriarchische valstrik. Toronto, de geest Elias, is een wachter van de islamitische en hindoeïstische esoterie. Het werd groot in Europa via Spanje en Calvijn. Het is het snoephuisje van de heks van Hans en Grietje. Zij zijn overmoedige grijpers waardoor zij verstenen. Door de heilige honger, de ramadan, het afleggen van het materialisme, komt de mens tot de heilige waanzin die wijzer is dan de wijsheid van de stad, wat de overwinning over Elias, de geest van Toronto is.

De grote haai van Toronto kwam, Elias, om een grote slag in de wereld te slaan. Nu probeert de mens terug te keren tot het oude orakel. Elias is de rechterhand van Saveer, ook wel het zegel van Saveer genoemd, of het merkteken van Saveer. Elias, de haai, de geest van Toronto, is als een geestelijke zelfmoord-terrorist, wat een hele corrupte weerspiegeling is van het sterven aan het zelf. De mens moet Elias overwinnen, die het gedwongen merkteken van Saveer is, ook wel de giftige beet en het boze oog van Saveer genoemd.

In de ijszee strijdt de mens tegen de haai van Toronto, Elias, de overmoedige afwimpelaar die tot het giftige luilekkerland leidt, als de komst van Sinterklaas. De mens die niet aan zichzelf wil sterven in de ijs-zee vindt valse troost en hulp bij deze geest. De heiligen echter bestrijden dit beest en worden in vreze apart gezet. Zij sterven aan zichzelf.

Omgang met het heilige touw zal het alarm tegen Elias, de Toronto-haaiengeest, doen ontwikkelen. Zo zal het merkteken van Saveer weggewassen worden, en de leer van Calvijn gezuiverd, vergeestelijkt, oftewel verdiept.

Nu, de geest Elias bestaat uit verschillende delen, net zoals Saveer. De mens moet dit mechanisme kennen. Een tussenvorm van Elias is de aborterende schorpioen. Het zijn Marsiaanse demonen. Zo slachten ze de mens. Het zijn grenswachters van de kannibalen-industrie.

Elias bevindt zich ook in de Orionse zeeën, ook met name in de grote Orion oceaan tussen het Kèlè gebied (Orions India) en het Èrk gebied. Als een rode reuzen-octopus leeft Elias in woeste Orionse zeeën waar hij zijn slachtoffers in de diepte trekt. Elias voedt zichzelf met de hersenen van zijn slachtoffers. Hij kan zichzelf heel groot maken om de gehele aarde te omvatten, en dan gaat hij zuigen, zuigen uit de hersenen van de mens. De naam van deze octopus is Elias-Sanpé.

Elias-JEREG is een lange roofvogel die de kusten van Orion onveilig maakt. Het is een stalker. Hij valt aan om zijn kinderen te voeden.

Elias-Robko is een Elias-geest van Ameland.

De mens moet terugkeren tot het orakel. Hiervoor moet de mens de grote Orionse oceaan over, om tot Èrk te gaan. In deze grote oceaan woont een walvis-demoon met spuitende bloed-ogen, genaamd TSEULAAT. Als hij met zijn kop en rug boven de zee uitkomt, dan spuit hij vuur en bloed vanuit zijn ogen om schepen tot zinken te brengen. Ook TSEULAAT bestaat uit verschillende avatars : TSEULAAT-Elsbel is een haaienkliek in Orionse zeeën. Het zijn stalkers. Elsbellen zijn zware demoon-haaien. Ze kunnen zielen verstenen. Ze brengen coma en ongeluk. Ze eten de harten uit de zielen van de mensen. Het zijn veelvraten. Overmoed is de boodschap die ze verkondigen. Zo hebben ze de mens. Een mens in overmoed is omsingeld met Elsbellen.

Hoofdstuk 30. Orionse Demonologie II - De Fjork dream-controller chip

Tseulaat-Zachtare
rampentoerisme

Wanneer zijn familie bezoekjes rampentoerisme ?
Wanneer mensen hun familie bezoeken om dingen kapot te gaan maken en dan toe te gaan kijken. Of wanneer mensen hun lijdende familie bezoeken en dan niet de helpende hand bieden, maar hen gewoon behandelen als een monument of een koffiezet-apparaat. Zal ik het nog verder trekken ? Sommigen bezoeken hun familie als het melken van koeien. Dit is wat zulke geesten doen, de

Tseulaat-Zachtare geesten, die leven in de Orionse zeeën. Het zijn kwallen die zich hechten aan de lichamen van hun slachtoffers, en beginnen dan te zuigen. Wat tappen ze zoal af ? Bloed, zaad, en urine, als brandstof voor hun voertuigen, hun auto's. Het is een auto-gekte, want hiermee kunnen ze moeder natuur om zeep helpen, om zo de patriarchie te bekrachtigen, het stadse. Het is dus een patriarchisch complot van de stad. In de Orionse zeeën loeren zij op bloed.

Tseulaat-Tsavingen - kwallen
boeren-industrie, fokkerijen
Orion
maken zielen tot vee
door medische injecties
vangen zielen door ziekenhuizen.
zetten kerken uit als vangnetten, strikken.
grote kwallen-invasies.

Tseulaat-Fjork
Spanje
haaientand
belasting-systeem
ijsgeest
kwallen
orca/ orca's

banksysteem -
fundament van lager orion - forced micro chip system
identification company
black knights
langwerpige micro chip als een staaf, als een pin
draait rond om de mens via draaiende coderingen opgesloten te houden.
zwarte staaf, diep in de hersenen, in de hersenstam
zwembad-prison geest - houdt de mens in voortdurende verdrinking/ overfluid/ overbevloeiing, verstikking, houdt de mens in nachtmerrie-realiteit (gesimuleerd)

Tseulaat-Fjork, of gewoon 'Fjork' is de kroon-identiteit van het Tseulaat-beest.
HAAI, witte orca, jif, valse schoonmaakmiddelen, vullingen, tandartsen

Tseulaat = Fjork (hoofd-identiteit en kern)
false robotics
hypersensitive alarms
krankzinnig/ vraatzuchtig
Chinese poppen/ oplichting/ leugens/ roddelblaadjes
valse chirurgische geesten
gevangenis-chirurgen (die dus chirurgie uitvoeren om de ziel opgesloten te houden)
glazen wand in hersenstam
paralysis is their mission, possession, and then zombification for false resurrection in their system by false money system - they live by money.

underwater shark prisons
"Fjork Dream Controller" c-h-i-p-

Hoofdstuk 31. Orionse Demonologie III - Fjork-Finno

Wat heeft de Fjork Dream Controller chip gedaan ?
Het zijn de fundamenten en pilaren van het lagere Orion.
Zij heeft door de Arcturische lens 'de geschiedenis' op aarde geprojecteerd.
De geschiedenis is een leugen, een illusie.
Deze chip zit diep in de hersenstam, als een zwarte pin.
Deze electro-chip draait.

Het is een orde van zwarte techno-ridders, black knights, waarvan één van de verschijningsvormen een reuzen zwarte octopus is, naast een heleboel andere zee-creaturen. De zwarte octopus is Fjork-Finno. Deze chip moet uitgeschakeld worden. Het bestuurt de motoriek van de mensheid. De geschiedenis is een leugen, een projectie, als een gevangenis, een zwarte gevangenis. Het is onderwater. Het heeft lopen knoeien met chronologie en volgorde, met tijd in het chronologisch geheugen. Tijd is de snelheid van het bewustzijn, het verplaatsen van bewustzijn, dus als het bewustzijn bestuurd wordt door de Fjork, dan ook tijd. De mens moet terug tot de gnosis waarin het probleem en mysterie van tijd opgelost is. De mens moet gaan tot de boeken onder de verdwazing van tijd. Als er dan in de westerse bijbel zoveel grootspraak wordt verheven tot waarheid, dan is een commentaar van protest belangrijk, als weerwoord. Bijbel-commentaren kunnen dus van levensbelang zijn om te neutraliseren.

De mens is opgesloten in tijd-capsules. De één zal tijd anders beleven dan de ander, en zo wordt een ieder tegen de ander opgezet. Het is een arena. De Fjork wil bloed zien vloeien, en ook urine, zaad en melk, als brandstof voor zijn machines van totalitarisme. Hierin wil de Fjork niet alleen eenheid zien, maar ook verdeeldheid, als onderdeel van het plan. De Fjork stookt dus tussen mensen en groepen. Zij vormt groepen, maar laat ze ook weer elkaar afbreken, allemaal voor het winnen van brandstof.

'Zie de witte haai oprijzen,
Zij is nog maar net begonnen,
Zie hoe zij bedriegt, hoe zij haar ziekenhuizen opent,
Zie de witte haai draaien met zijn kop, en hoe zij toeslaat,
Zij is niet de vis, maar de visser.'

'Zij droomt, en laat de ander dromen,

Zij trekt hen tot het zand, waar zij hen laat wegzinken,
Zij trekt hen tot de zee, waar zij hen grijpt,
Tijd laat zij draaien in hun hoofden,
En zij is de afkapper der hoofden.'

'Kijk hoe de Fjork draait met zijn hoofd,
Hoe hij man en vrouw bespeelt,
Allen zijn zij onder haar betovering,
Zo wordt het grote Orion gebouwd.'

'Als de bel des doods is zij,
Als een groot natuurgeweld,
Wie is deze vis ? Of is het de visser ?
In een zwembad brengt zij hen allen ten onder.'

'Zij zit hoog achter de knopjes,
Oh vriend, ga haar zien, voordat het te laat is.'

Allerlei Orionse rijmpjes zijn er over haar, en natuurlijk gaat die rijm verloren in de vertaling ervan. Orion is in een groot gevecht met haar schaduwzijde, het Fjork micro chip systeem, de dream controller. Fjork is de emanatie van de gnosis tot lagere vormen, dus we hebben dit systeem wel nodig om te kunnen spiegelen. Het is een cocon. Het is wat gebeurd in de baarmoeder. Fjork is de versluiering van de moeder godin.

Wat is Fjork precies, en hoe kunnen we eraan ontkomen ?

'Fjork, laat mijn hersenen los,
Laat mijn mond los, mijn tanden,
Laat mijn tong los en mijn ogen,
Laat mijn hart los en mijn longen,
Mijn lever en mijn darmen,
Laat mijn handen los.
Fjork, laat mijn maag los, en mijn klieren,
Laat mijn lichaam los, nu.'

Dit is ook een Orions rijmpje, maar in het Nederlands is die rijm natuurlijk niet meer terug te vinden.

Het is een zeer stads mechanisme, dus in tussenstappen kan de mens teruggaan tot de natuur. Het zijn beesten die zijn uitgezonden om ook hen die ontsnapt zijn in de natuur terug te halen, en zo werken zij ook met valse natuur. Hoe dan ook is het een natuurverschijnsel, een exotisch beest. De stad is slechts een metafoor. Dit systeem moet dus gehackt worden. Als eerste zijn er de tuinen, zowel achterin de stad, dichtbij de stadsmuren, en achter de stadmuren. De natuurridders van de Vur kunnen hierbij helpen. Ook wordt er in de Erina een natuurridder-orde besproken, een heel trappenstelsel terug tot de natuur. Alle boeken van de Vur kunnen in eerste instantie functioneren als natuurridders, en daarna kan het tot diepere natuur leiden. Dat draait gewoon mee dus.

De mens moet vrijkomen van deze prison chip, zodat de mens kan komen tot de ruimere natuur van Orion. Ook gaan we hiervoor dieper de kleine profeten bespreken. Er liggen daar in de verborgen dieptes belangrijke sleutels verborgen om aan bovenstaand systeem te ontkomen. Ook kunnen de aanvangsboeken van de Tweede Bijbel, van de Vuh : "De Bibelebonse Pap" en "Het Paarse Complot" hierbij helpen, via de verhalende strategie. De Fjork Chip is namelijk een verhaal, en dit verhaal mag verder afgemaakt worden. Het is Science Fiction. De mens leeft in dit Science Fiction verhaal. Het is een spel. Hoge technologie ligt erin verborgen. Hiertoe mag de mens ontwaken in de Vur Natuur School door het vak Orionse Demonologie, wat een belangrijk klaslokaal is. Zonder de Orionse Demonologie is het onmogelijk om dieper in Orion te komen en dieper Orion te begrijpen. Hierin zijn de Orionse buitenaardsen van de gnosis ons tegemoetgekomen.

Hoofdstuk 32. De Orionse Wortels van Zefanja

Er is een gevecht om de bijbel, een gevecht om het commentaar op de bijbel, de interpretatie van de bijbel, en daarmee worden de kinderen ingestraald, met de codes van de overwinnaar. Ook wij van de gnosis hebben deel aan deze strijd. Niet de publiciteit en de populariteit is hierin het antwoord, maar het bouwen van de gnosis zonder compromissen te sluiten, desnoods in het verborgene. Het gaat erom tot de diepere kennis te komen, tot de Grote Kennis.

Als je dieper gaat en niet stilstaat dan kom je onherroepelijk meer en meer het roboticisme van de natuur tegen. Alles is voorgeprogrammeerd. Zefanjah betekent de diepte van God, dus dat is een belangrijk boek. Een heleboel mensen willen niet horen wat de oordeelsprofeten te zeggen hebben. In het laatste vers van het boek Zefanja staat :

3:20-Te dien tijde zal Ik u doen komen, namelijk ten tijde dat Ik u verzamelen zal. Want Ik zal u stellen tot een naam en tot een psalm onder alle volken der aarde, wanneer Ik voor uw ogen u zal overweldigen en opneem in (heilige) gevangenschap om een keer te brengen in uw lot, zegt de Here.

Deze gevangenschap is de shebuwth in het Hebreeuws, een vrouwelijk woord, als het binnengaan van de baarmoeder. In het Aramees staat dat het heilige gevangenschap begrepen zal worden, vertaald. Het gaat om een heilige ballingschap als de ware opname. Het heeft dezelfde woord-wortel als de shabbat, wat de leegte is, SBT. Shebuwth en ook Shabbat zijn anagrammen van Batsheba, die als een beeld stond van de wapenrusting van Goliat die David moest bemachtigen, als een beeld van de heilige verbondenheid en gebondenheid. Dit is de esoterische diepte van dit verhaal in de grondteksten. Bathsheba is ook een beeld van de psalmen. Zij is de openbaring van robotische kennis.

3:19-Ik zal het kreupele en het verlamde tot de leegte leiden en het verstrooide zal Ik verzamelen; Ik zal tot een psalm en tot een naam stellen hen, wier schande was over de gehele aarde.

3:18-Wie bedroefd zijn, ver van de feestvergadering, zal Ik samenbrengen; zij behoren toch bij u. Als een last drukt de smaad op hen.

We kunnen niet geheel vrolijk en op z'n Jan Boerenfluitjes de leegte in om de heilige gebondenheid te ontvangen. Neen. We moeten "kreupel" worden als Jakob, geslagen totdat we gevoelig zijn geworden, in verbrokenheid en droefheid, komen tot de leegte om zo de heilige gebondenheid te ontvangen, in grote afzondering. We mogen geen deel hebben aan stadse feestjes. Wij moeten tot een wildernis-psalm gesteld worden.

Dit is het pad van Zefanja, van de diepte van God. In 3:13 wordt er gesproken over een overblijfsel. De rest zal vergaan. Er moeten heel wat schillen verwijderd worden. Er moeten heel wat voorhangsels scheuren. Het pad van Zefanja leidt tot het diepste van de tabernakel geheimen.

3:12-En Ik zal in uw midden overlaten een ellendig en gering volk, en wie schuilen bij de naam des Heren.

3:11-Te dien dage zult gij u niet behoeven te schamen over al de daden waarmede gij tegen Mij hebt overtreden, want dan zal Ik uit uw midden uw hoogmoedig juichenden verwijderen. En voortaan zult gij niet meer overmoedig zijn op mijn heilige berg.

Op het pad van Zefanja zal alle hoogmoed en overmoed uit de mens worden weggesneden. De mens zal op het pad van vertraging gaan om geduld te leren. Hierin zullen alle tussenstappen zich bekend maken.

Het oordeel over de stad en de markt wordt in Zefanja bekend gemaakt :

1:11-Huilt, gij inwoners van de holen, want al het volk van kooplieden gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

Dit oordeel is een oordeel in de mens zelf, wat uitgevoerd wordt naarmate de mens dieper gaat. Het is dus geen wachten op het oordeel, maar men moet dieper gaan om dit oordeel te ontmoeten. Zefanja bespreekt de rechters van de valse stad als zijnde avondwolven die niets overlaten tot de morgen. Er wordt niet rechtgesproken om het recht, maar om geld. Het boek is een betoog tegen het materialisme.

1:18-Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren. Door het vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal de Here alle inwoners der aarde bereiden.

In een droom kwam een bekende prediker tot mij die was overleden. Hij had markt gedreven met het evangelie. Zijn bediening draaide om geld. Het was een business. Hij kwam tot mij om hulp. Hij vertelde me dat zijn handen brandden, omdat hij het evangelie had verkocht. Het is een realiteit en een grote waarschuwing. Iedere prediker die het evangelie heeft verkocht zal uiteindelijk gaan

merken dat zijn handen beginnen te branden, en ze zullen het vuur niet zomaar kunnen stoppen. Zij moeten alles weer terugbetalen, en dat kan een hele lange weg zijn.

1:14-Nabij is de grote dag des Heren, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des Heren; bitter schreeuwt dan de held. 15Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis, 16een dag van bazuingeschal en van krijgsgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens. 17Dan zal Ik de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden, want zij hebben tegen de Here gezondigd, en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun ingewand als drek.

1:12-Het zal te dien tijde geschieden, dat Ik Jeruzalem met lampen zal doorzoeken; Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik geworden zijn op hun droesem, en die bij zichzelf denken: De Here doet geen goed en geen kwaad. 13Hun rijkdommen zullen zijn ter plundering en hun huizen ter verwoesting. Al bouwen zij huizen, zij zullen ze niet bewonen; al planten zij wijngaarden, zij zullen de wijn daarvan niet drinken.

Zefanja wordt bestempeld als de laatste kleine profeet voor de Babylonische ballingschap. Hij profeteerde in de dagen van koning Josia, de hervormer. Hij was de zoon van Cush, wat zwart betekent. Hierin ligt het zoonschap tot de duistere wildernis moeder. Er is een strijd tegen de letterlijke en verwesterlijkte versie van dit boek. We moeten daarom dieper de grondteksten in om zo tot de natuur-oorsprong te komen van dit boek. Het boek Zefanja is dus een dualiteit. Er zijn vele verdiepingen in dit boek.

De Egyptische wortel van Zefanja, Shefi, is een vorm van Osiris, die ook wel Aser werd genoemd. Shef of shefa of sheft is in het Egyptisch de overweldiging, de onderwerping, de gevangenneming. In het Hebreeuws is dit shebuwth wat we bespraken, want dit wordt uitgesproken als shevuth, wat zowel in het Egyptisch als het Hebreeuws de sft wortel heeft. Dit staat niet op zichzelf want het Aramees zegt dat er vertaling zou komen van het woord "heilige gevangenschap" als de heilige gebondenheid. Wat betekent het ? Sheft betekent in het Egyptisch ook boek, document, geschrift. De touwen of ketens waarmee de mens verbonden is met de gnosis is het Woord. Dit is namelijk ook het opslagmiddel van de gnosis. De gnosis zweeft er niet bij als een vage wolk. De gevangenschap is dus ook niet vaag, maar een school, een boek, zoals het Eeuwig Evangelie zegt dat de heiligen veilig in boeken zullen wonen. Zij zullen leven in verhalen, in mythe. Shefit(-ha-t) is de vierhoofdige ram-god Khnemu, als beeld van de heilige leugen. De mens wordt in ogenschijnlijke leugens verstrikt, maar het heeft diepere betekenissen. Vandaar dat de mens het moet doen met wat hem in het leven wordt gegeven. De waarheid ligt op de bodem van de put van de leugen.

In Egypte : Sefi-Neheh, SFN, Zefanja, is ook een vorm van Aser, Osiris. Aser heeft diepe Orions-indiaanse wortels in Èrk als Suri, die beiden de SR wortel hebben. Dit komt in de bijbel ook terug als Assur (sr). Dit is de totale overgave en onderwerping, de kennis die doet knielen. Uiteindelijk moeten we de wortels van Zefanja dus zoeken in Orion. Assur, oftewel Suri in het Orions-indiaans, is de boom van kennis, oftewel de drager van kennis, het Woord. Deze boom bracht Adam tot knielen. De boom is slechts een metafoor van het Woord. Een ander metafoor is de ibis-vogel, Thoth, die boven alles uitstijgt, als de Egyptische logos, wat in het Germaans komt als Loki, de

toetser en beproever (vergelijk satan in het Judaïsme, seth in de Egyptologie), en in het hindoeïsme als Lakhsmi, de geestelijke rijkdom van het Woord en de overgave daaraan (logos-shama). Al met al leidt Zefanja dus ook terug naar Esav, Ezau (Shiva), die dus door het kommetje van het rode moest sterven aan zichzelf om zo tot de eeuwige rust te komen. Wij moeten de eeuwige sabbath binnengaan, en niet de sabbath gaan lopen verletterlijken. Ook aan het letterlijke moeten wij afsterven. Hiertoe is dus het pad van Zefanja aangelegd. De mens moet de rust niet verschuiven naar een dag in de week, maar moet leren leven vanuit de eeuwige rust. Dit is zeker niet iets passiefs, maar een fundament. Er wordt in rust gezaaid en in kennis geoogst. Dit alles is te vinden in de school van het Woord, wat het Woord van de Natuur is, zoals Zefanja de zoon van de duisternis was, als wedergeboren, zo had Shiva ook zichzelf onderworpen aan Kali, opdat zij ook in de eeuwige rust zou blijven. Alleen zo kon Shiva's ego afsterven. Ezau kwam dus niet zomaar tot Jakob, maar tot de moeder wildernis. Dit is een machtige Zefaniaanse poort. De kleine profeten bevatten de voleindiging van de Abrahamitische mythes, en leiden zo terug tot Orion, langs het hindoeïsme.

Hoofdstuk 33. De Orionse Liturgie

De "boom" van kennis, het Woord van Kennis, als de ibis die boven de oer-oceaan zweeft om een nieuwe schepping te brengen. Beneden is de slang, wat ook weer een metafoor is van het touw en het Woord. De ibis projecteert haarzelf als de slang op aarde, om de mens de onderwereld in te trekken, op een shamanistische tocht. Die diepte is nodig. Dit is het Zefanja pad wat door het hele OT heentrekt.

Hierom is de Indologische vruchtbaarheidsgodin Lakshmi zo belangrijk als een archetype, een dynamiek, komende van het Sankrite woord Laksa, wat doel betekent, en het rode. Ezau moest in die zin tot laksa komen, het rode. In het Sanskrit zijn dit ook de billen, als een beeld van de baarmoeder. Dit komt terug in het NT als Lukas (lks), wat over het zoonschap gaat. Lks is dus de logos die als een moeder-ibis boven de oer-oceaan vliegt om die te bevruchten, uit te broeden. Vandaar ook de focus van Lukas op het vrouwelijke en het zoonschap.

Lakshmi is de oerrust die de mens moet ingaan, als het gaan tot het hemelse Woord, wat ook de sabbath metaforisch voorstelt. Men komt tezamen om naar het Woord te luisteren. Men doet niets, maar is verbonden aan de bron, aan de Kerk, de moeder, de vrouw. Zowel Woord en Kerk zijn geestelijke entiteiten. Het Woord wordt bij elkaar gehouden door Orions ritme en rijm, door psalmische woord-structuren. Het Woord is alomvattend en multi-dimensionaal, vandaar dat de Kerk de draagster is van het Woord. Het Woord is een geestelijke liturgie. Er zijn hierin verschillende vormen van rijm. Via de rijmen kan er ook overgeschakeld worden tussen de lijnen en parallellen, als een voertuig. Dit is de gehele motoriek van de nomadische ziel. Dit moet aan alle kanten diep cryptisch zijn, opdat het een orakel is waarin de mogelijkheden oneindig zijn.

De Kerk is niet alleen de draagster van het Woord, maar ook het pad door het Woord, als de d-rk, de vissende Orionse godin Èrk. In de oer-hiëroglyphen is K een vissers-hieroglyph van een persoon met net, wat ook weer terugkomt in het tiende uur van het Boek der Poorten. K is ook een woord voor godin, als "Iku". Kerk, of K-Èrk is dan de godin Èrk, of Èrk met haar vissersnet, als de vissende godin van mensen, als een metafoor van het pad, want vissen heeft alles met geduld te maken. Èrk-Suri is dan in het Orions de verbinding tussen Kerk (pad) en Woord, als de diepte van het Jèsoe-Assur mysterie, oftewel Jezus Christus. Het leidt helemaal terug tot het indiaanse Orion in het Westen.

Het is dus belangrijk om taalgevoelig te worden, en dan vooral niet in letterlijke zin, maar in geestelijke zin. Het gaat hier om levende taal, en niet om de dode wetjes die de mens van taal heeft gemaakt. Psalmisten hebben lak aan zulke regels, en leven vanuit de hemelse taal en liturgie. Het zijn natuur-liturgen. De mens moet profetisch omgaan met taal, en niet vleselijk. De mens moet de Orionse natuur-liturgie achter alles gaan ontdekken. Uiteindelijk is het de mens zelf die moet ontwaken. Alles om de mens heen is de staat van zijn eigen bewustzijn. Dit zal veranderen en zich verdiepen naarmate de mens zelf tot een hoger bewustzijn komt. Dit is dus allemaal standaard.

Ritmisch te worden in taal is dus van levensbelang, en ook om los te komen van de materialistische taal. Door de materialistische taal begrijpt de mens elkaar niet meer, en begrijpt de mens God ook niet. De mens moet dus exotisch worden in taal, en niet ergens vastgroeien. Klim maar op tegen die zanderige heuvels van het Èrk-gebied in Orion, om zo dieper in de natuur daar te komen. Leer het medicinale van taal maar ontdekken, hoe je zo vrij kunt worden van bekrompen denken. De taal is nooit een exacte wetenschap geweest en zal dat ook nooit worden, maar in de diepte is het dus weer wel een exacte wetenschap. Taal is heilig als het op de juiste manier wordt gebruikt. Taal moet je voelen. Taal moet je leven. Het is een levens-energie.

Zonder de taal heet het Woord natuurlijk geen inhoud, en ook de Kerk niet. De Taal draagt dus de Kerk en zo ook het Woord.

Parvati is de dochter van de bergen en de godin van de taal die de verbonden die alles verenigen voorbracht. Zij is de vrouw van Shiva (zoals Kali en Durga). De Kerk en het Woord komen voort vanuit de hemelse taal die zij voortstelt. Door de hemelse verbonden kan ook de demonologie plaatsvinden waardoor alles gezuiverd kan worden. De mens kan zo loslaten. In het Shivaïsme binnen het hindoeïsme staat zij centraal samen met Shiva. Parvati komt niet alleen van het woord parvata, berg, maar betekent ook rots. Dit verduidelijkt ook het schriftgedeelte waarin Petrus werd aangesteld als de rots waarop de gemeente gebouwd zou zijn. Parvati, de taal, is de rots waarop de kerk gebouwd is, en zo ook het Woord. In het Orions-Indiaans, in het Èrkgebied, is zij genaamd Polè. Taal is dus geen exacte wetenschap naar menselijke maatstaven, maar wel naar hemelse maatstaven, voor hen die het totaal-overzicht hebben of ermee in contact staan door de heilige gebondenheid. Er zijn dus in de diepte absolute waarden te vinden, maar die zijn niet menselijk. "God" is iets abstract, als een orakel, maar in de diepte voor hen die daarvoor klaar zijn is het weer zeer concreet. Voor "God" is de chaos geen chaos, maar een grotere orde die de mens nog niet kan overzien. Als mens zijnde breken we daar ons hoofd over. Onze taak is in de heilige gebondenheid te komen, wat alleen een diepte-ervaring is. Dit zal nooit aan de oppervlakte gebeuren. Dit is iets waar het boek Zefanja in de diepte over gaat. Esav, SV (siva) komt tot het rode (lakshmi, de rijkdom van het Woord), wat gedragen wordt door de kom, als een beeld van de kerk, het pad. Hij drinkt

ervan en komt in aanraking met de hemelse taal, de berg van Parvati, als een openbaring die zowel het woord als de kerk, het pad, draagt. Hij komt tot Parvati, tot Polè in het Orions.

Dit is heel eenvoudig te verklaren. Zodra je de hemelse taal kent, zul je ook daadwerkelijk het pad gaan zien. De Levitische Bijbel zegt hier verder over :

"In het Orions een priester is een Sioux, een Su of Suw, wat ook Aramees is voor Esau. Esau, Suw, betekent ook priester in de wortels, ASAH. Suw was een priester van de Meownah, de duistere priester-tent van de Amazonen, een plaats en hol van wilde dieren, zoals ook Iyowb dat was. Esau, Suw, had Hettitische vrouwen, wat een beeld is van dat hij de berg van de moeder God was opgegaan. De Hettieten waren een bergvolk in het Noorden van Kanaan. De Israelieten moesten tot het Hettitische geheim komen, 'de berg opgaan.' Suw beeldde dit uit. Berg is ook borst in het Aramees. Wij moeten dus komen tot de moeder borst."

Ook Jezus draagt de Esau wortel nog in zich : J-ezau-s. In het Aramees is Jezus gewoon Eshu.

Zefanja 3:9-Maar dan zal Ik de volken een pure taal (saphah) geven, opdat zij allen de naam des Heren aanroepen; opdat zij de Here dienen met eenparige schouder.

De taal, Parvati, is dus van belang om weer in de eenheid van de kerk te komen. De mens zal dus hiervoor moeten terugkeren naar het Indologische Parvati mysterie, en niet denken : "Oh, dat is allemaal de ver van mijn bed show, dat heb ik dus niet nodig." Het zijn namelijk belangrijke puzzelstukjes. Ook saphah, de taal, ligt in die zin ten grondslag aan de naam van Zefanja.

Openbaring 12

4En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. 5En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

De vrouw, de kerk, vluchtte naar de woestijn als een beeld van de natuur-taal. De draak is in die zin een beeld van de stad en de stadse taal.

13En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind gebaard had. 14En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd. 15En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen.

De ware "kerk" vlucht dus terug naar de natuur, naar de hemelse taal, en wordt dan ook door de aarde tegemoet gekomen, door Parvati, die de drager van de kerk is, als een vrouwelijke Petrus.

Zoals Mozes water uit de rots sloeg, kan de rots dus ook weer water binnennemen. Dit is een beeld van dat de hemelse taal alles kan verwerken en in zich op kan nemen.

Openbaring 21

24En de volken zullen bij haar kennis wandelen en de koningen der aarde brengen hun heerlijkheid in haar.

26en de heerlijkheid en de eer der volken zullen in haar gebracht worden.

Hoofdstuk 34. De Edoms-Spiegel van Abadja

De godin Parvati, oftewel Polè in het Orions, als de godin van taal en de huishouding, de voedende moeder, wordt ook wel Uma genoemd, welke wortel ook weer terugkomt in het Hebreeuws en het Arabisch voor het woord moeder. Telkens weer komt deze wortel terug in de bijbel als moeder. Parvati was de vrouw van Siva, oftewel SV, Esav, die het ascetisme van Jakob moest uitbeelden, als een deel van hem. Parvati is het kalmerende effect op Shiva, Esav, nadat hij van het rode heeft gedronken.

In de Jakob en Ezau mythe is er de Jakob-Ezau dualiteit, maar in het boek Abadja is dit de Abad-Ezau dualiteit. Abad is de dienstknecht. In de Judaïstische literatuur wordt de profeet Abadja verbonden aan de Abadja die eens in de tijd van Elia honderd profeten verborg in een grot tijdens de profeten-vervolging, om hen te voeden. Dit is ook een beeld van de voedende godin van het huishouden, Parvati. In de Judaïstische literatuur wordt er vanuit gegaan dat Abadja door het voeden van de profeten zijn profetische gaven ontving. Ook Jakob voedde Ezau. Het gevoed worden is een beeld van overgave, wat ook bij de Indologische tentgodin Parvati hoort. Door het gevoed worden stelt men zich ook onder een bepaalde tucht die hoort bij de boodschap, om zo de boodschap zuiver te houden. Vandaar dat zowel Jakob als Abadja Ezau tuchtigden. Als een moeder een kind alleen maar voed en geen regels en geduld bijbrengt, dan kunnen we stellen dat het een slechte moeder is die niet om haar kind geeft. Het zijn de verwenmoeders die alleen maar lief en aardig gevonden willen worden. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Een ware moeder leert haar kind timing, door de natuurwetten, opdat de ziel van het kind niet verloren gaat. Zo'n moeder is niet gericht op het materiele, maar op de eeuwige natuurwaarde van het kind. Zij heeft ook het hiernamaals op het oog. De ware moeder leert het kind de exotische natuur-taal, die best ingewikkeld kan zijn, maar het is voor het bestwil van het kind.

Er was altijd al een strijd tussen Israël en Edom, tussen Jakob en Ezau. Eens nam David Edom in en kreeg zo toegang tot de kopermijnen van Edom en ook de handelsroutes kwamen onder Davidisch gezag, waardoor Edom een Israëlitische provincie werd, wat in Salomonische tijden weer veranderde. Het ging op en neer, omdat het een dualiteit is. Deze twee delen horen bij elkaar.

Juist in de voeding van de moederborst is ook de tucht inbegrepen die ervoor zorgt dat Edom aan zichzelf kan afsterven :

Abadja 16-Ja, zoals gij gedronken hebt op mijn heilige berg, zullen alle volken zonder ophouden drinken; ja, zij zullen drinken en zwelgen, en zij zullen worden, als hadden zij nooit bestaan.

Klaagliederen 4:21-Verblijd en verheug u maar, gij dochter van Edom,
gij, die woont in het land Uz –
ook tot u zal de beker komen,
gij zult dronken worden en u ontbloten.

De heilige dronkenschap is een beeld van het afsterven aan de lagere wil, waardoor ontbloting plaatsvindt, oftewel openbaring.

Ook Edom moet tot overgave komen, wat al gebeurde toen Adam, het wortelwoord van Edom, zich overgaf aan de boom der kennis, aan het Woord van Kennis. Eva werd aangesteld tot de Uma, de moeder, van de hongerenden, oftewel als Parvati. Adam kwam tot de kom. Door David werd Edom een onderdeel van Israël, als de schatten van Israël, want Edom stond bekend om zijn wijsheid. Edom moest komen tot de tent in duistere wildernis, tot de zwarte Parvati, wat ook in de Levitische bijbel wordt besproken. Hij was een kind van de wildernis.

Parvati is in het hindoeïsme als het thuiskomen. Dit is niet als het thuiskomen in de stad, op materialistische wijze, maar als het vinden van de oer-spiritualiteit, het gaan over de rivier die de stad en de wildernis gescheiden houdt, en dan te komen tot de natuurbron in de diepte van het oerwoud. De mens is maar een zucht, en alles gaat voorbij. Daarom is het belangrijk om jezelf te richten op de dingen die eeuwigheids-waarde hebben. Verkeerd leven loont op den duur niet, want het is maar een spiegel, waardoor je alles slechts jezelf aandoet, is de boodschap van Abadja. Om ons heen mogen sommigen dan verkeerd leven in onze ogen, maar dan kunnen we dus of helemaal wegzakken in de drama hierover, of het gaan beschouwen als een orakel, als een weerspiegeling van onszelf die nog niet begrepen is. Alle dingen hebben zowel een positieve als een negatieve zijde in het verhaal. Dat is het geheim van de Edoms-spiegel van Abadja.

Hoofdstuk 35. Het Heilige Geheim van de Olifant

Er zijn twee soorten mensen : asceten en hedonisten (materialisten). Door ascetisme, soberheid, voorzichtigheid, wordt de mens aangesloten tot de oneindige natuurkennis. Materialisten worden aangetrokken tot materialisme, tot oppervlakkigheid en worden zo ook tegengehouden om tot de

oneindige kennis te komen. Shiva staat voor ascetisme. De aantrekkingskracht tussen Shiva en Parvati was gebaseerd op ascetisme en niet het materialisme, want dat zou hun relatie vernietigen. Materialisten zijn stads, terwijl asceten in de wildernis leven, zoals ook Shiva, die de hindoe-wortel is van de Ezau mythe. Materialisten zijn roekeloos, overmoedig, en grenzeloos, terwijl asceten gedisciplineerd zijn, bezonnen, met mate, en erg voorzichtig. Ze denken over alles wel meerdere keren na voordat ze ergens inspringen. Ook zijn het kruisdragers. Ze zoeken niet naar snelle, goedkope en bedriegelijke oplossingen voor het gemak. Ze huiveren als ze het woord gemak horen, want ze willen diepte en echtheid. Ze zijn waakzaam en weten dat gemak het alarm zou kunnen doven. Ze willen niet in slaap vallen. Shiva wordt in de Mahabharata ook besproken als een wildernis bewoner.

Parvati wilde altijd alleen zijn als ze ging baden, en van haar zweet en vuil schiep ze de jongen Ganesha, die haar privacy moest bewaken, als een emanatie van haar. Toen Shiva terugkwam herkende hij zijn zoon niet, en onthooft de jongen die hem de weg verspert. Dit resulteert in een grote oorlog tussen Parvati en Shiva, en Shiva geeft de jongen een olifantenhoofd om Parvati's woede te sussen. Dit is één van de belangrijkste mythes van het hindoeïsme, met een diepe betekenis.

Ganesha is één van de belangrijkste goden van het hindoeïsme, en belangrijk om het christendom te verstaan. Het is ook één van de bekendste goden van India. Toen ik jong was had ik eens een visioen van een jongetje die op een olifant reed in een adembenemend prachtig oerwoud. Ik wist toen nog niet wat visioenen waren, dus ik bestempelde het als een fantasie, maar het had een diepe impact op me wat ik nooit meer ben vergeten. Het raadsel van de olifant heeft mij altijd gefascineerd. Natuurlijk is het beeldspraak. Het is één van de grootste krachten van de natuur. En ook één die één van de diepste geheimen van de natuur draagt. Ik ben me bewust van de heiligheid van deze woorden en dit mysterie. De olifant is als een touw aan de mond, zijn slurf. Het is iemand wiens tong is "gebonden", bedwongen en getemt. Het is iemand die een wachter voor de mond heeft gezet, zoals dat ook terugkomt in Psalm 141 :

3 Here, stel een wacht voor mijn mond,
waak over de deuren van mijn lippen;
4 neig mijn hart niet tot iets kwaads
om in goddeloosheid boze daden te volvoeren
met mannen die bedrijvers van ongerechtigheid zijn,
en laat mij van hun lekkernijen niet eten.

Het is dus een belangrijke eigenschap van de asceet, die zijn tong heeft gedisciplineerd. De olifant is metaforisch een keten hebben om de nek, wat ook weer metaforisch is voor "het geleid worden in je spreken." Wij mogen alleen maar heilige, goddelijke woorden spreken, want wij zullen geoordeeld worden (karma ontvangen) voor elk ijdel woord wat wij zullen spreken. Dit houdt niet in dat alles letterlijk waar en politiek correct moet zijn naar menselijke maatstaven. De tong van God spreekt in orakelen, in gelijkenissen. Hoe meer ik God leerde kennen, hoe rebelser ik werd naar het aardse systeem. De tong van God gaat dus tegen de tong van de mensen in. Mensen zullen soms zeggen van de profeten : "Spreken zij niet slechts in raadsels ?" Vleselijke mensen kunnen namelijk het geestelijke niet begrijpen. Het is voor hen koeterwaals. Ze zijn er dan ook als de kippen bij om je als ziek te bestempelen, als je niet helemaal spreekt volgens het boekje, en als je

niet denkt zoals zij denken. Een profeet krijgt van alles naar zijn hoofd geslingerd. Door zijn grote intelligentie en zijn geletterdheid ontmaskert hij de huidige toestand, en dat wordt hem vaak niet in dank afgenomen.

In de Egypte Code hoort dit bij Kaïn. Ganesha, Kan-esha, is in de gnosis de verbinding tussen Kaïn en Ezau, Kaïn-Ezau. Zonder de bedwongen tong kunnen wij niet tot het heilige paradijs komen. Vandaar dat Ganesha dus een belangrijke sleutel is.

In een visioen veel recenter zag ik de kop "afrollen" van een Ganesha-man/ jongen. De nek brak, en het hoofd hing er slap bij, en de man/ jongen werd als "vee", met een "weeeeeeeh" geluid. Dit is ook het geluid wat babies maken. Zowel vee als babies zijn onder het Ganesha mysterie. Dit komt ook weer terug in het Nieuwe Testament bij de geboorte van Johannes de Doper. Zijn vader Zacharias kon vanwege dit mysterie niet meer spreken, nadat een engel aan hem was verschenen. Pas bij de besnijdenis van Johannes de Doper kon Zacharias weer spreken. Ook Johannes de Doper werd net zoals Ganesha onthoofd. Het is een symbool van de besnijdenis van het spreken, van de tong.

Hoofdstuk 36. De Steniging van Zacharia

We zagen hoe belangrijk het is een wachter voor de mond te hebben, waarvan de slurf van de olifant een beeld is, het gehele Ganesha mysterie van India.

Het boek Zacharia, Zekaryah in het Hebreeuws, ZKR, heeft Sokar, SKR, ZKR, als Egyptische wortel. Sokar of Seker is een Egyptische god van de onderwereld uit Memphis en nauwgerelateerd aan Ptah. Zijn naam betekent 'het reinigen van de mond', wat een symbool is van de wachter van de mond. Hij is ook 'hij die op het zand staat' en het vierde uur van de Amduat gaat over de woestijn van Sokar, waardoor de dode moet heentrekken om tot Sokar's grot van wedergeboorte te komen in het vijfde uur van de nacht. Dit zijn symbolen van de vruchtbaarheid van de natuur, van het afsterven aan het zelf, de lagere wil. Sokar is ook een god van de vruchtbaarheid van de aarde, van de natuur. Sokar bevindt zich in die grot als het heilige vlees wat de dode nodig heeft om in de onderwereld te kunnen leven. Sokar is het heilige lichaam van de onderwereld. Dit wordt uitgebeeld door een slang, als een touw, wat weer verbonden is aan de geketende mond, als de getemde, gedisciplineerde, reine mond, wat in verband staat met Ganesha, de heilige olifant uit India, de god van de doortocht. Onder de grot van Sokar ligt de poel des vuurs, wat ook zijn adem is. Dit is een beeld van de urim, de toetser. Dit is de speer in de mond in het boek Openbaring. Sokar is dus zowel de wachter van de mond als van de poel des vuurs, als de wachter van de baarmoeder waarin verjonging is. Dit was ook de taak van Ganesha, die de badplaats van zijn moeder Parvati moest bewaken. Dit komt ook weer terug in de Davids-mythe, waarin David nauwgezet de badplaats van Batseba in de gaten hield.

In die zin is de poel des vuurs dus onmisbaar om terug te keren tot het paradijs. Hierin sterft de mens aan het zelf en wordt zo wedergeboren. Hierdoor ontvangt de mens een wachter voor de mond. Deze wachter is dus ook degene die de mond op de juiste momenten zal openen. De heilige gebondenheid heeft alles te maken met het bedwingen van de tong. De tong moet als een slang getemt worden.

De grot van Sokar wordt bewaakt door de dubbele Aker-leeuwin, wat terugkomt als Hagar in de Judaïstische mythologie. Sokar is een beeld van Ismaël, die de woestijn was ingezonden, samen met zijn moeder, Hagar.

Aan het einde van het vijfde uur staat Sokar tussen de dubbele Aker-leeuwinnen in. Sokar (skr, skkr) betekent ook de verhongering, als een beeld van het leeg worden, de ramadan. Dit is in het Egyptisch verbonden met komen tot de details, tot decoreren. Ook is het verbonden aan het openen en openbreken van een deur (seqer). Ismaël is de toetser in het Judaïsme, in die zin "ieders vijand" (Vgl. II Korinthe 10:5).

In het boek Zacharia van de kleine profeten wordt dit Sokar mysterie in de diepte uitgewerkt, en wordt zo het Ganesha mysterie ontsluierd.

In de mythe werd Zacharia gestenigd, wat een beeld is van :

1. Het de wet voorlezen, omdat stenen beelden waren van de wet.
2. De verzachting van het hart.

Dit is dus een symbolische dood waar iedereen doorheen moet. Zonder de steniging ontvangt niemand een wachter voor de mond. De stenen zijn eben in het Hebreeuws, met banah als wortelwoord, wat de tempelbouw betekent. Er moet een nieuwe tempel in ons gebouwd worden. De tempel van de verkeerde natuur moet afgebroken worden. Dit is ook waarom een mens soms bultjes of puistjes heeft, of littekentjes, als herinnering aan die symbolische steniging. Het hoort bij het diepere leven. Steniging is caqal, skl, in het Hebreeuws, uitgesproken als sakal. Skl in het Aramees (sukkal) is de plaats van kennis door ervaring, zintuigelijkheid. De symbolische stenigings-ervaring is dus noodzakelijk om profetische gaven te ontvangen. Hierom komt de steniging zo vaak terug in zowel het OT als het NT. Het is een standaard initiatie-mythe. In die zin zijn grote visioenen en diepe profetische gaven een resultaat van grote "stenigingen", ervaringen waardoor de wet diep in ons wordt geprint.

Hoofdstuk 37. Het orakel van Habakuk

Zekaraya (Zacharia), ZKR, oftewel de Egyptische Sokar, de wachter en reiniger van de mond, komt van het Sanskrite sagra, sgr, skr, wat volledig betekent, als de volledige overgave. Ook betekent het volharding, sagraha. Dit is ook de boodschap in de grondteksten van het boek Leviticus dat het offer volledig moet zijn om God te kunnen behagen. In het Sanskrite gaat dit zo ver dat het een heilige hardnekkigheid is, sagraha. Dit wordt uitgebeeld als het gevuld zijn met krokodillen.

Ook is de indologische zkr-wortel de vrouw en de huiselijkheid (sahacari, zkr), en het samenzijn met haar (sagrha, zkr). ZKR is in die zin een benaming voor de godin Parvati. Ook is het een woord voor rust (zakura, zkr).

In de gnosis wordt Zacharia, ZKR als ZK-R ook beschouwd als de psalmen (R) van Izaak (zk), want de R in de amazone taal staat voor de psalmen.

Habakkuk heeft de BK wortel die wijst op verschillende Afrikaanse godinnen en Bakroe (BK-R) in de amazone gnosis, waarvan Rebekkah, de vrouw van Izaak een anagram en een andere naam is (R-BK). In de Bilha komt zij ook voor als de godin Delilah in de Simson mythe. De B is de voet-hieroglyph in zowel de Egyptologie als de Amazonologie, wat een beeld is van diepte en zorgvuldigheid, tederheid. De B staat in de amazone taal voor het offerfeest. De K is als Iku gewoon een algemene benaming voor god. Habakkuk is dus in diepte gewoon het psalmenboek van Bakroe of Rebekkah. Zij is de moeder van Jakob (ykb), waarvan Habakuk een anagram is (ybk). Jakob moest geweld zien en ongerechtigheid. Hij moest het offerfeest zien. Zijn moeder was de godin, als een offerdienst. Het was een gewelddadig visioen met een diepere betekenis. Hij werd hierdoor gekweld. Hij had lang door de woestijn gezworven, en toen begaven zijn zintuigen het en kreeg hij deze zware hallucinaties, waarin hij de diepere realiteit zag, die hij eerst niet begreep.

Habakuk 1

1De godsspraak, die de profeet Habakuk (ybk, een anagram van ykb in de gnosis, Jakob) geschouwd heeft.
2Hoelang, Here, roep ik om hulp, en Gij hoort niet; schreeuw ik tot U: geweld! en Gij verlost niet?
3Waarom doet Gij mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt Gij ellende? Ja, onderdrukking en geweld zijn voor mijn ogen, en er is twist, en tweedracht verheft zich. 4Daarom verliest de wet haar kracht, en nimmer komt het recht te voorschijn, want de goddeloze omsingelt de rechtvaardige, daarom komt het recht verdraaid te voorschijn.

Rebekkah was een zeer huiselijke godin, net zoals Parvati, en zorgde voor Jakob in de wildernis. Jakob was een tentenkind die dichtbij zijn moeder leefde, maar in zijn Ezau-gedaante was hij nomadisch, zwierf hij, en aanschouwde de oorlog en de jacht. Dit was slechts een visioen. Hij keek naar zijn moeder die kookte. Hij zag zijn ego aan flarden gescheurd worden, omdat dat het heilige koken is, dat er afgerekend wordt met het vleselijke. Hij zag de geslachte beesten, en kon het niet begrijpen. Hij was het zelf. Nu moest er een diepere betekenis komen. Jakob moest ontwaken. Daartoe kwam het boek Habakuk. Hoe heeft dat anagram zich kunnen vormen, van YKB, Yakob, tot YBK, Habakuk ? Toen Jakob (YKB) de rivier de Yabboq (YBK) was overgegaan had hij een worsteling met een engel. Yabboq betekent leeg worden. Dat is ook wat de wortel bqq betekent,

geheel leeg worden, leeg maken. Dit is dus een beeld van het toetsen. Het boek Habakuk (ybk) is dus de rivier waarover Jakob moet gaan om te toetsen, om de worsteling te hebben met God. Vandaar dat dit een heel belangrijk boek is. Jakob moet over die rivier gaan om tot diepere betekenissen te komen, om zo een ontmoeting te hebben met de godin. Eerst ziet hij niets anders dan geweld. Het is namelijk een andere realiteit, en dan botsen de twee realiteiten en dan is er onweer. Toen ik als kind de Moeder God ontmoette gebeurde dit in een nachtmerrie tijdens groot onweer. Toen riep ze mijn naam. Toen schrok ik wakker, en er was inderdaad onweer. Dit is zo ingrijpend geweest, en ik begreep er toen niets van. Ik was namelijk niet opgevoed met een Moeder God, maar in een zwaar protestants gezin. God was een man. Er was geen plaats voor een moeder beeld. Later begon ik te beseffen wat er was gebeurd. Mijn nachtmerries waren zo gewelddadig, omdat het twee realiteiten waren die met elkaar botsten. Pas rond mijn twintigste begon er meer rust te komen, meer betekenis.

13Gij, die te rein van ogen zijt om het kwaad te zien, en die het onrecht niet kunt aanschouwen, waarom aanschouwt Gij de trouwelozen en zwijgt Gij, als de goddeloze verslindt hem die rechtvaardiger is dan hij, 14zodat Gij de mensen maakt als vissen der zee, als het kruipend gedierte, dat geen heerser heeft? 15Hen allen trekt hij op met de haak, sleept ze in zijn net en vergadert ze in zijn zegen; daarom is hij verblijd en hij jubelt. 16Daarom slacht hij offers voor zijn net en ontsteekt ze voor zijn zegen; want door deze is zijn deel vet en zijn spijs overvloedig. 17Zal hij daarom zijn net ledigen, en voortdurend volkeren doden zonder mededogen?

De mens is dus zelf het offer. De mens moet tot God komen opdat het ego kan afsterven. De vis en het vee zijn hiertoe metaforen. Wanneer we dus lezen over al die offers, dan gaat dit over onszelf. Dit is de enige manier om tot de ontwaking te komen, tot de hogere openbaring. Het heeft dus een doel, en dat moet de mens leren begrijpen. Het zijn de materialisten en de hedonisten die dit allemaal hebben verletterlijkt.

Habakuk 2

1Ik wil gaan staan op mijn wachttoren en mij stellen op de wal, ik wil uitzien naar wat de Here tot mij spreken zal, en wat ik moet antwoorden op mijn klacht.

Na deze gewelddadige visioenen wil Jakob de betekenis weten. Het houdt hier dus niet op, en dan is hij weer even die rusteloze, nomadische Ezau, op zoek naar een verklaring. Hij staart naar zijn moeder, Rebekkah, naar de pot, en naar het vlees wat zij hem brengt, als naar een orakel. Hij is nog steeds in het visioen. Hij heeft contact met de Moeder God die hem wil onderwijzen. Hij is over de rivier de Jabbok gegaan, dieper de wildernis in, en hij worstelt met de Moeder God. Hij wil haar niet laten gaan. Na de oorlogsgodinnen, Kali en Durga, te hebben ontmoet, komt hij tot de huiselijke godin, de tentgodin, Parvati. Hij eist uitleg. Hij kan niet meer leven met het in zijn ogen zinloze geweld. Hij is in diepe verwarring. Hij is in diepe afzondering geweest, zoals Ezau, en nu keert hij terug tot de gemeenschap, het sociale, het kerkelijke. Hij is losgekomen van het stadse. Hij is nu in het mysterie van verzoening in diepere natuur. Hij is aan zichzelf afgestorven, aan zijn ego, en hij wacht op de verbinding met het Woord. Hij is waakzaam en op zijn hoede. Hij wil niet misleid worden. Hij weet dat juist ook in diepe wildernis zoveel gevaren zijn die hem kunnen afleiden van het doel. In het oerwoud overleven maar enkelen. Hij worstelt niet alleen met God, maar ook met zichzelf. Jakob is tot Pniël gekomen, achter de Yabbok rivier. Het eist van hem

volkomenheid, het geheel afleggen van het ego. Dit moet hij overwinnen. Hij moet bovenal zichzelf overwinnen. Hij is geplaatst in de arena. Hij strekt zich uit tot de hemelse leer, en toetst deze.

2Toen antwoordde de Here mij: Schrijf het gezicht op en zet het duidelijk op tafelen, opdat men het in het voorbijlopen zal kunnen lezen. 3Want wel wacht het gezicht nog tot de bestemde tijd, maar het spoedt zich zonder falen naar het einde; als het vertoeft, verbeid het, want komen zal het gewis; uitblijven zal het niet.

Hij moet over alles mediteren, er werk van maken. Het is creatief materiaal. Hij kan er wat mee, en zo zal hij zijn pad vinden. Hij schrijft het op zodat hij er tot kan terugkeren, om meer diepte te zien.

6Wee hem die zich verrijkt met wat niet van hem is – tot hoelang? en die gepand goed op zich laadt! 7Zullen niet plotseling opstaan zij die u bijten, en ontwaken zij die u schrik aanjagen, zodat gij hun worden zult tot een gewisse buit? 8Omdat gij vele volkeren geplunderd hebt, zal al wat van de natiën overgebleven is, u plunderen, vanwege het vergoten mensenbloed en vanwege het geweld het land, de stad en al haar inwoners, aangedaan.
9Wee hem die onrechtmatig gewin bijeenbrengt voor zijn huis, om zijn nest te maken in de hoogte, ten einde zich te redden uit de greep van het onheil! 10Gij hebt schande tegen uw huis beraamd, toen gij het voornemen hadt vele volkeren te verdelgen; dus hebt gij uw leven verbeurd. 11Want de steen schreeuwt uit de muur, en de balk antwoordt hem uit het houtwerk.

Hij mag zich dus niet zomaar met alles verrijken, maar hij moet toetsen, in worsteling en leegte, anders komt hij ook onder het oordeel. Hij moet alles eerlijk verdienen, en niet overmoedig grijpen naar dingen die niet van hem zijn. Jakob moest zeven jaar werken om tot een dynamiek van de godin te komen, en toen nog eens zeven jaar voor een andere dynamiek in de Lea en Rachel mythe. Jakob werd onder loondienst geplaatst, en geen gemakkelijke, goedkope genade. Parvati zou zich niet zomaar aan hem geven. Zij was niet geinteresseerd in snelle materialistische paarden, maar in zijn ascetisme.

14Want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.

Zo had Jakob in de gnosis een goede toekomst.

12Wee hem die de stad met bloed bouwt, en de veste op onrecht grondvest! 13Ziet, is het niet van de Here der heerscharen, dat de volkeren zich vermoeien voor het vuur en de natiën zich afmatten voor niets?

15Wee hem die zijn naaste doet drinken en er uw gif bijmengt, en hem ook dronken maakt om hun naaktheid te aanschouwen! 16Gij hebt u verzadigd met schande in plaats van met eer, drink gij nu ook en ontbloot u. Tot u zal zich wenden de beker van de rechterhand des Heren, en grote schande zal komen over uw heerlijkheid. 17Want het geweld, de Libanon aangedaan, zal u bedekken, en het uitroeien van de dieren zal u verschrikken, vanwege het vergoten mensenbloed en het geweld het land, de stad en al haar inwoners, aangedaan. 18Wat baat het gesneden beeld, daar zijn maker het gehouwen heeft; het gegoten beeld, dat een leugenleraar is, dat de maker op zijn maaksel vertrouwt, terwijl het stomme afgoden zijn, die hij maakt?

19Wee hem die tot een stuk hout zegt: Ontwaak, en tot een stomme steen: Word wakker. Zou die onderrichten? Zie, hij is gevat in goud en zilver, doch er is volstrekt geen geest in hem.
20Maar de Here is in de heilige tempel. Zwijg voor de Here, gij ganse aarde!

Het letterlijke zal dus meer diepte gaan krijgen en overgaan in het geestelijke, opdat het letterlijke niet meer zal kunnen bestaan. Dit zal gebeuren door de oprichting van de natuur school. Dit is een evolutie proces.

Habakuk 3

1Het gebed van Habakuk, de profeet. Op Sigjonot.
2 Here, ik heb de tijding aangaande U vernomen,
ik ben, Here, met vreze voor uw werk vervuld;
roep het in het leven in de loop der jaren,
maak het openbaar in de loop der jaren;
gedenk in de toorn aan ontfermen!
3God komt van Teman
en de Heilige van het gebergte Paran.

Jakob komt zo meer en meer tot de heilige Vreze, zowel in het voorzichtig zijn als in de overgave, vanwege de overweldiging door het Woord. Hij wordt gebonden met de heilige touwen van de openbaring van het Woord. God komt van Teman, wat een Edomitische clan is, bekend om hun wijsheid. God is dus onlosmakelijk verbonden aan het Ezau mysterie (Esav, SV), wat zijn wortels heeft in Siva. Ook één van Job's vrienden was een Temaniet. Paran is een gebied van grotten, met verborgen hemelse sieraden. Jakob is hier op zijn heup geslagen en kan niets anders dan buigen. Hij is een verbroken man die de diepte van alles heeft gezien. Sigjonot duidt in het Hebreeuws op de geestesvervoering waardoor hij is losgeraakt.

Hoofdstuk 38. Het Raadsel van Hosea

Ezau is als een abad, een dienstknecht, in het Hebreeuws, die er op uit gezonden wordt voor het volvoeren van taken. Dit kan ook gewoon heel huiselijk zijn. Het komt terug in het boek Abadja, de dienstknecht van God, die Edom, Ezau, temt. De dienstknecht is een getemde, zoals ook Shiva als een abad moest worden getemt door Parvati. De BD wortel van de abad komt ook weer terug in het Boeddha, BD verhaal.

Die lijn komt dus terug in Abadja, maar ook in Sefanja, Siva-N, waarin de N de oerhieroglyph is van de nomadische peddelaar. Siva, de asceet die tot een abad, een dienstknecht, is gemaakt, tot de natuurkennis, gaat dus net als Ezau op een dodenreis door de wildernis van de onderwereld, ook net zoals Ra in de Egyptologie, wat dus terugkomt in het boek Sefanja. Zo moeten we het boek Sefanja ook begrijpen, als een dodenboek, als het afsterven aan het ego.

Zefanja (Siva-N) 1

2Volkomen zal Ik alles van de aardbodem wegvagen, luidt het woord des Heren. 3Ik zal wegvagen mens en dier, Ik zal wegvagen het gevogelte des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, luidt het woord des Heren. 4Ik zal mijn hand uitstrekken tegen Juda en tegen alle inwoners van Jeruzalem, en Ik zal uit deze plaats uitroeien het overblijfsel van Baäl en de naam der afgodsdienaren met de priesters, 5en hen die op de daken zich nederbuigen voor het heer des hemels, en die zich nederbuigen en zweren bij de Here en zweren bij hun Moloch; 6ook hen die van de Here afvallen, en die de Here niet zoeken noch naar Hem vragen.

Hier zien we dus weer de eis van het offer, en we weten dat de beesten die weggevaagd zullen worden beelden zijn van het ego, dus niet letterlijk, maar symbolisch. Het staat voor alles wat geen dienstknecht van de natuurkennis is. Zo begint de tocht van Zefanja, de nomadische Siva (Esav) door de onderwereld. Deze tocht gaat dus erg diep. Er moeten heel wat valse geesten, valse karakter-eigenschappen, losgesneden worden.

7Zwijg voor het aangezicht van de Here Here, want nabij is de dag des Heren; want de Here heeft een offermaal bereid; De Here heeft de genodigden geheiligd. 8Het zal geschieden ten dage van het offermaal des Heren, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten en over de koningszonen en over allen die uitheemse kleding dragen.

Het zwijgen wijst terug op een wachter voor de mond krijgen, wat Zefanja hier krijgt, als de nomadische Siva die komt tot zijn innerlijke kind met de olifantenkop, Ganesha. Dit gebeurde door toedoen van Parvati. Zonder Parvati zou Siva-N, Zefanja, nooit de wachter voor de mond hebben gehad. Parvati gaf geboorte aan Ganesha, als een beeld van de innerlijke Siva.

Er gebeurt een verschrikkelijk oordeel in het boek Sefanja. Het is als de komst van Kali, Kèlè, als de naakte Abaddown, de vernietiger, die voor het aangezicht van de Here staat in het boek Iyowb. Zij is de bewaker van de oer-afgrond, van de baarmoeder. Zij kwam om Iyowb daarnaar terug te nemen, en Iyowb wist dat hij ook de naaktheid in zou moeten gaan, als ontmaskerd. Kali stond in haar naaktheid op de naakte abad, Siva. Haar sieraden waren gemaakt van mensenschedels. Zo vreesde de abad de natuurkennis, omdat die allereerst zeer verwoestend was. Eerst moest er zoveel afgelegd worden.

En dan zien we een overblijfsel in dat oordeel, die een gezuiverde tong hebben, een getemde tong, een wachter voor de mond. Zij zullen geen leugen spreken. Zij hebben een voorzichtige tong, vol van heilige vreze. De abad Siva is tot een Ganesha geworden, Kaïn-Ezau. Kaïn betekent het klagen. Het is het klagen van Ezau. Er zijn geen hoogmoedige en overmoedige woorden meer. De mond is

vervuld met klaagliederen. Gan is ook tuin in het Aramees, als de tuin van Ezau, of het beloofde land van Ezau, het Kanaan van Ezau (KN).

Ps. 119:20 - Mijn ziel is verbroken vanwege het verlangen naar uw oordelen ten alle tijd.

Als we dan gaan inzien hoe belangrijk het oordeel is over het ego, dan gaan wij ernaar verlangen, zoals ook Iyowb verlangde naar Abbadown, en zoals Siva verlangde naar Kali, Kèlè. Hij wist dat hij alleen door Abbadown, de wachter van de afgrond, tot de oerbaarmoeder kon ingaan. Hier was hij naakt uit voortgekomen, en zou hij naakt tot wederkeren, wat symbolisch is in de zin dat er niets tussen ons en de natuurkennis mag zijn. Wij mogen niets voor de natuurkennis achterhouden.

Hosea moest met een innerlijk verdeelde vrouw trouwen die hem altijd bedroog, een overspelige vrouw. Wat beeldt dit uit in de diepte ? De natuurkennis gepersonificeerd als de godin bestaat uit verschillende delen die allemaal een bepaalde cryptische waarde hebben en zich aan verschillende elementen hechten. Vandaar dat dit niet allemaal alleen tussen Hosea en Gomer blijft. Er is een verbinding tussen monogamie en polygamie, zoals er een verbinding is tussen monotheïsme en polytheïsme, omdat er eenheid in verscheidenheid is. Het is een dualiteit in de zin dat het zowel goed als verkeerd is. Er is een groot lijden voor de mens hierin totdat de mens hiertoe ontwaakt, en dan is het nog een bepaald lijden, maar dan meer vanuit de rust en een dieper inzicht. Hosea is het portaal tot de kleine profeten, het eerste boek, en het betekent de leegte, het geven van ruimte. Hosea moet ook leren te accepteren hoe Gomer, zijn vrouw, is. Hij moet leren haar die ruimte te geven. Toch mag hij haar ook niet opgeven. Hij moet dus een balans leren vinden, en diepte vinden in het probleem. Ook Hosea is een dodenboek. Hij moet een tocht maken door de onderwereld. Hosea hangt aan een ingewikkelt kruis en gaat door een moeilijke initiatie.

In hoofdstuk 2 zien we dan dat er toch een echtscheiding is gekomen :

1Klaagt uw moeder aan, klaagt haar aan, want zij is mijn vrouw niet, en Ik ben haar man niet. Laat zij haar ontucht van haar gelaat verwijderen en haar overspel van haar boezem, 2anders zal Ik haar naakt uitkleden en haar laten staan als ten dage toen zij geboren werd, haar maken als een woestijn, haar doen worden als een dor land, en haar doen sterven van dorst; 3en over haar kinderen zal Ik Mij niet ontfermen, omdat zij uit ontucht geboren zijn. 4Want hun moeder heeft ontucht bedreven; zij, die van hen zwanger geweest is, heeft schandelijk gehandeld. Want zij zeide: Ik wil achter mijn minnaars aan gaan, die mij mijn brood en water, mijn wol en vlas, mijn olie en drank geven.

Er wordt hier flink gedreigd, want als ze zich niet bekeerd, dan zal ze naakt uitgekleed worden. Naaktheid is in de grondtalen een beeld van de ontmaskering en de openbaring. Dan zal Hosea dus de wildernis zien, de diepere realiteit :

13Daarom zie, Ik zal haar lokken, en haar leiden in de woestijn, en spreken tot haar hart. 14Ik zal haar aldaar haar wijngaarden geven, en het dal Achor maken tot een deur der hoop. Dan zal zij daar zingen als in de dagen van haar jeugd.

Het is dus heel dubbel, omdat het diepere betekenissen heeft. Hosea zal de diepere natuurkennis in haar ontdekken, het goddelijke zaad.

15En het zal te dien dage geschieden, luidt het woord des Heren, dat gij Mij noemen zult: mijn man (dienstknecht), en niet meer: mijn meester. 16Ja, Ik zal de namen der meesters verwijderen uit haar mond; hun naam zal niet meer genoemd worden. 17Dan zal Ik boog en zwaard en oorlogstuig in het land verbreken, en hen veilig doen wonen. 18Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming; 19Ik zal u Mij tot bruid werven door trouw; en gij zult de Here kennen.

Dit is het herstel van de Moeder God die in de vrouw cryptisch verborgen is, en de mens zal de Moeder God dienen, omdat het de natuurwet inhoudt, zonder welke geen leven mogelijk is. Hier zien we dat Kali, de oorlogsgodin, dan wordt tot Parvati, de huiselijke godin, opdat er rust komt. De wapenen zullen verbroken worden. Zo kan er verzoening komen tussen God en de mens. De mens moet door de nacht van de ontwapening teruggaan naar de oorsprong.

Hosea moest dus tot een soort wedergeboorte en ontwaking komen om alles anders te bekijken. In het derde hoofdstuk moest hij toen weer naar haar teruggaan.

Dan vanaf het vijfde hoofdstuk gaat deze strijd verder tegen Efraïm, een Israëlitische stam, die nogal Laodiceaanse kwaliteiten schijnt te hebben.

Hosea 12

9Maar Efraïm zegt: Waarlijk, ik ben rijk geworden, ik heb mij rijkdom verworven; in al mijn vermogen vindt men bij mij geen ongerechtigheid die zonde zou zijn.
10Maar Ik ben de Here, uw God, van het land Egypte af. Ik zal u weer doen wonen in tenten als in de dagen der samenkomst. 11En Ik zal tot de profeten spreken en Ik zal veel gezichten geven, en door de dienst van profeten zal Ik in gelijkenissen spreken.

Openbaring 3

14 En schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods:
17 Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.

Laodice was in de mythe de vergiftigster, zoals ook de vrouw op het beest met haar giftige wijn, als de moeder der hoeren. In het OT was dat Efraïm, het naakte volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. Hosea zag nu de diepere naaktheid van zijn vrouw en wat het voorstelde. Het kon zich niet meer voor hem verstoppen. Hij was in zijn spionnenwerk en studie diep in deze duistere woestijntabernakel doorgedrongen, door het offer, door het kruis waaraan zijn ego stierf. Hij had te maken met een grote bedriegster :

Hosea 5

2De afvalligen hebben een diepe valkuil gemaakt; terwijl Ik door hen allen ben terzijde geschoven. 3Ik ken Efraïm, en Israël is voor Mij niet verborgen. Waarlijk, nu hebt gij, o Efraïm, ontucht bedreven; Israël heeft zich verontreinigd.

Hosea 12

1Met leugen heeft Efraïm Mij omringd, met bedrog het huis Israëls – terwijl Juda zich voortdurend bandeloos gedraagt tegenover God en tegenover de Hoogheilige, die getrouw is. 2Efraïm weidt wind, en jaagt de gehele dag de oostenwind na, het vermeerdert leugen en verwoesting.

Laodice, oftewel Efraïm, zit op het beest, gewapend met gifpijlen. Zij moet de lagere natuur overwinnen, haar eigen zelf. Het lauwe Laodicea moet vergaan. Dit is geen materieel pad. Het is het pad van Tantalus, van de Vur, het natuurpad waarin wij moeten minderen, tot soberheid kunnen komen, om zo de rijkdom van de natuur te kunnen zien en ervaren.

Hoe is dit gekomen dat zij zich zo rijk waande ?

Laodicea lag in Frygisch gebied. In de mythologie kwamen diverse koningen daar vandaan, zoals Midas die alles in goud veranderde wat hij aanraakte. Zij zijn onder een zekere "air". Hierdoor kunnen anderen hen niet bereiken. Ook Tantalus kwam namelijk uit dit gebied. Tantalus staat bekend om zijn onbereikbaarheid. Alles wat hij wilde vastgrijpen gleed altijd van hem weg, ook als hij iets wilde eten, dan bewoog het voedsel van hem weg. Efraïm is in die zin ongrijpbaar. Toch kreeg Hosea een zekere sleutel.

Efraïm betekent de dubbele, en dubbele vruchtbaarheid. En het is ook heel dualistisch :

Hosea 7

8Efraïm vermengt zich met de volken. Efraïm is een koek die niet gekeerd is.

Dat is dus de taak van Hosea, om de koek te keren. Als er wordt gesproken dat Efraïm tot een woestenij zal worden, tot een wildernis, dan heeft dat twee betekenissen, want in de wildernis ligt ook de diepte. Het is een gimmick, en Hosea moet dat leren ontdekken. Hij moet het zich niet persoonlijk aantrekken wat Efraïm hem heeft aangedaan, maar hij moet het zien in de grotere context van de kennis.

Hosea 9

7Dwaas is de profeet, waanzinnig de man des geestes, wegens de grootte uwer ongerechtigheid en omdat er grote vijandschap is. 8De wachter over Efraïm bij mijn God, de profeet – een strik van een vogelvanger is op al zijn wegen, vijandschap in het huis van zijn God.

In de letterlijke zin is het niet waar, maar in de cryptiek is er een pad. Niet open zijn voor de cryptiek van dingen is een vorm van materialisme. Eerst grijpt het letterlijke de mens en test de mens, maar daarna ziet de toetsende mens de cryptiek. In die zin zal alles wat de toetsende mens aanraakt "in goud veranderen," omdat hij de diepte kan zien. Laodice is in die zin iets van de toekomst. Zij leeft in een andere realiteit. Zij is niet rechtstreeks te bereiken, maar alleen over het natuurpad. Hosea haalt uit naar Efraïm als in een obsessie. Bijna het gehele boek gaat over Efraïm, maar Hosea moet eerst dieper aan zichzelf sterven om het raadsel te begrijpen.

Hoofstuk 39. De Wijngaard van Hosea

Hosea is in de Egyptische wortels een vissersgodin. Hosea is obsessief bezig met Efraïm die hem heeft verwond, en hij zit vast als een vis aan een lijn, maar zo wordt hij wel de natuurkennis ingetrokken. Efraïm die haarzelf rijk waant zonder gebreken komt terug in het NT als Laodicea, wat in het Grieks Laodika is. In de Sanskrite wortel is dit Ladika, wat dienstbaarheid betekent (slavernij, slavenjongen) en ladukka, wat zoet vlees betekent. Dukka is ook een Aramees woord voor slachtplaats. Metaforisch gaat het hierom dat het hele probleem van oordeel en slachterijen op aarde in de diepte iets heel anders is, zodat het allemaal enigszins "verzoet" kan worden in een bepaalde mate. Laodika is al in deze realiteit, dus dan gaat het botsen. In het Orions is zij een wildernis-stam, net zoals Efraïm. Er is een grote kloof tussen het stadse gebied en het wildernis gebied. Als er contact is tussen deze twee gebieden dan is het alsof alle glazen wanden breken.

De armen en de benen van de mens staan de natuurkennis nog te vaak in de weg. Zij stribbelen nog teveel tegen, dus moet de mens eerst tot een vis worden, om zo opgetrokken te worden tot het wildernisgebied.

Dit komt ook weer terug in de Vur :

Zij vertelt een verhaal,
Zij blijft niet bij de drama hangen,
Het gaat altijd weer dieper (126:5)

Deze zeeen zijn te groot,
Deze zeeen zijn onoverbruggelijk,
Deze zeeen zijn eindeloos,

Allen zullen in deze zeeen in vissen veranderen
Er is geen doorkomen aan,
Zij kunnen hier alleen maar dromen,
Totdat de nachtmerrie toeslaat,
Een vis zullen zij zijn (126:1-2)

Alleen als vissen kunnen wij tot U naderen, oh Heilig Vuur, in het duisterste van de nacht. Ja, de voorhangsels van tempels zullen scheuren.
Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig. (7:6-7)

De velden van munt reiken tot aan de overkant,
Zij gaan dwars door de rivier,
Tot aan de oever waar een vrouw de was doet,
Waar zij vist,
Alleen als vissen zullen wij dit land binnen gaan (96:6)

De mens moet de Jabbok rivier overgaan om in de leegte aan zichzelf te sterven, aan zijn armen en benen, om zo eerst tot vis te worden. Niemand komt op een andere manier tot de wilderniskennis. De armen en benen van de mens zijn corrupt. Ze snellen tot het kwaad en draaien alles om. De wilderniskennis zal niet rusten totdat alles is overstroomd en de mens tot vis is geworden. In de huidige situatie zal de mensheid niet kunnen bestaan. In de uitverkiezing zal de vissersgodin kijken wie zij ophaalt aan haar lijnen en in haar netten. Dit zullen alleen degenen zijn die daadwerkelijk volkomen aan zichzelf, aan hun armen en benen, hun woorden en daden, zijn afgestorven. Dat is een stuk Valkyrische Germaanse mythologie. Net zoals Jezus met zijn discipelen over de beek Kidron moest om de hof Getsemane binnen te gaan, als de voorbode van het sterven aan het ego. Zowel zijn handen als zijn voeten moesten doorboort worden. Vandaar dat Jezus ook wel de vis wordt genoemd, de ichtus. Ja, dat is en blijft een belangrijke mythe, maar alles wat er in het christendom van werd gemaakt is corrupt. Wij zullen dus in deze het spoor van de gnosis blijven volgen door de Jezus mythe heen, en er niet van afwijken. Het kan alleen daadwerkelijk begrepen worden in de context van het OT. Ook Vishnu uit de indologie werd in één van zijn incarnaties een vis. De mens kan alleen als een vis tot de wildernis komen. Met armen en benen is de bedreiging tot de natuur te groot. De hoogmoed en overmoed van de mens is gebouwd op zijn armen en zijn benen. Daarom moet het vlees van de mens aan het kruis, of aan de paal geslagen worden. De wanden moeten doorstoken worden, zodat de mens niets meer vanuit zichzelf kan doen. Dat is het smalle pad die leidt tot de enge poort. Wie wil daar tegenwoordig naartoe gaan ? Het hedonisme viert vandaag de dag hoogtij, zoals voorspeld. Het christendom is hiervan één van de vormen.

In het Grieks is het kruis, de stauros, ook de paal. In het Aramees is het zowel een kruis, een erecte paal, een galg, een executie-voorwerp of gewoon wreedheid. Dit komt ook terug in het eerste nachtgezicht van Zacharia, in het Aramees :

Zacharia 1 (Aramees)

8Deze nacht heb ik een gezicht gehad: zie, een man, gezeten aan een donkergekleurde paal, en staande tussen de bomen in de diepte, en achter hem rode (donkere), gevlekte en witte paarden.

9Toen vroeg ik: Wat betekent dit, mijn heer? en de engel die met mij sprak, zeide tot mij: Ik zal u tonen, wat dit betekent. 10Hierop antwoordde de man die tussen de bomen stond, en zeide: Dit zijn zij, die de Here heeft gezonden om de aarde te doorkruisen. 11En zij antwoordden de Engel des Heren, die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij hebben de aarde doorkruist en zie, de gehele aarde verkeert in volkomen rust.

De man aan de paal wordt ook in de Psalmen genoemd, als David, en in het NT als Jezus, maar het komt vaker voor in de grondteksten van het OT, en het is symbolisch het pad om de eeuwige rust in te gaan. Het is een beeld van de visserij.

Het tweede nachtgezicht :

18En ik sloeg mijn ogen op en ik zag toe, en zie, vier horens. 19Toen vroeg ik de engel die met mij sprak: Wat betekent dit? Hij zeide daarop tot mij: Dit zijn de horens die Juda, Israël en Jeruzalem verstrooid hebben. 20Vervolgens deed de Here mij vier timmerlui, geleerden (Aramees) zien. 21Toen vroeg ik: Wat komen dezen doen? En hij zeide: Dat waren dus de horens die Juda zo verstrooid hebben, dat niemand zijn hoofd kon opheffen; maar zij zijn gekomen om hen te verschrikken, om neer te slaan de horens van de volken, die hun horen hebben verheven tegen het land Juda, om het te verstrooien.

De timmerlui zijn een symbool voor het doorboren. Zij sloegen David aan de paal, Jezus, en vele anderen, om het volk te verstrooien. Dit is in het Aramees metaforisch voor geleerden, voor kennis. Alleen kennis doet het ego afsterven. Geen ander truukje kan dit doen.

Zacharia 2

Het derde nachtgezicht :

1En ik sloeg mijn ogen op en ik zag toe, en zie, een man met een meetsnoer (Aramees, swt) van psalmen in de hand (beoordeling van psalmen, heilige literaire structuren). 2Toen vroeg ik: Waar gaat gij heen? En hij antwoordde mij: Ik ga Jeruzalem opmeten en zien hoe groot zijn breedte en lengte zal zijn. 3En zie, toen de engel die met mij sprak, naar voren trad, ging een andere engel hem tegemoet, tot wie hij zeide: 4Snel heen, spreek tot die jongeling: als een open plaats zal Jeruzalem daar liggen vanwege de menigte van mensen en vee daarin. 5En Ik zelf, luidt het woord des Heren, zal haar een toets-muur (Aramees, urim-muur) zijn rondom, en een psalm (Aramees) binnen in haar. Dit is de tot standkoming van het Woord, de logos, door het toetsen. Het Woord bestaat uit psalm-structuren die de mens verbinden met de wilderniskennis, waarin de wilderniskennis is opgeslagen. Als de mens niet leert toetsen en meten, komt de mens nooit tot het Woord. In het Hebreeuws komt het hier neer op het meten van de leegte (breedte) en het geduld (lengte).

Zacharia 3

Het vierde nachtgezicht :

1Vervolgens deed de Here mij de hogepriester Jozua zien, staande vóór de Engel des Heren, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. 2De Here echter zeide tot de satan: De

Here bestraffe u, satan, ja de Here, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt? 3Jozua nu was met vuile klederen bekleed, terwijl hij voor de Engel stond.
4Toen nam deze het woord en zeide tot hen die vóór de Here stonden: Doet hem de vuile klederen uit. Hij zeide tot hem: Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan. 5Ik nu zeide: Laat ze een reine tulband op zijn hoofd zetten. Toen zetten zij een reine tulband op zijn hoofd en trokken hem een staatsiegewaad aan, terwijl de Engel des Heren erbij stond.
6Hierop vermaande de Engel des Heren Jozua: 7Zo zegt de Here der heerscharen: Indien gij in mijn wegen wandelt en de door Mij opgedragen taak waarneemt, dan zult gij zowel mijn huis richten als mijn voorhoven bewaken, en Ik zal u doen verkeren onder hen die hier staan. 8Hoor toch, gij hogepriester Jozua, gij en uw gezellen die vóór u zitten – zij zijn immers mannen die ten wonderteken dienen – voorwaar, zie, Ik zal mijn knecht, de Spruit, doen komen; 9voorwaar zie, van de steen die Ik vóór Jozua neerleg – op die ene steen zijn zeven ogen – zal Ik zelf het graveersel graveren, luidt het woord van de Here der heerscharen, en Ik zal op één dag de ongerechtigheid van dit land wegdoen. 10Te dien dage, luidt het woord van de Here der heerscharen, zult gij elkander nodigen onder de wijnstok en onder de vijgeboom.

Jozua was eerst genoemd Hosea (Howshea), Num. 13:16, die later door Mozes Jozua wordt genoemd. Het boek Jozua gaat over de redding door het rode touw van Rachab uit het torenvenster. Het torenraam is een beeld van de mond, en het rode touw daaraan verbonden is het beeld van de wachter voor de mond, dus dat wijst weer terug op de olifantenzoon van Siva, Ganesha. Jozua kwam uit de stam Efraïm, het raadsel van Hosea en zijn grootste vijand. Dit is ook wat de Egyptologische versie van de Kaïn en Hobel mythe uitbeeldt, zoals beschreven in de Egypte Code en de India Code. Jozua wordt in het vierde nachtgezicht van Zacharia de grote kohen genoemd in het Hebreeuws, de hogepriester, de grote Kahen, Kayin, Kaïn, in het Aramees. Het Kaïn mysterie krijgt in Jozua namelijk nog meer diepte.

Door Jeruzalem is er uitverkiezing, en door Jozua, die dus de diepte van Hosea is. Omdat de mens nog niet klaar was voor de diepte, hebben de hersenen voor de mens een cryptische realiteit om de mens heengebouwd. Hosea komt in de diepte tot het Jozua-raadsel van Efraïm, tot Laodike, de dienstbaarheid tot de diepte, om zo los te komen van de dienstbaarheid tot het letterlijke. Hij komt tot Laodike als tot de diepte van het vlees en offermysterie.

Openbaring 3

De engel aan Laodike
18raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt. 19Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u.
20Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.
21Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.

De maaltijd is het verwerken en verdiepen van het ego, omdat dat de enige weg is het ego te overwinnen, door de demonologie, door het Hosea-verbond. De troon is de verkregen en verdiende

onderscheiding, de interpretatie. Dit gebeurt in de diepte van de Hosea put die terugleidt tot Jozua. Jozua wordt zo gezuiverd, oftewel geinterpreteerd.

In het Hebreeuws zijn de klederen van Jozua leugen en bedrog. Die werden toen afgedaan, als beeld van de interpretatie. In het Aramees zijn dit medische instrumenten, als het bedrog van de medische industrie. Er wordt teruggeleid tot het beeld van de wijnstok, de verbondenheid tot de bron, om vrucht te dragen. Deze wijnstok loopt dus van Kaïn door Jozua tot Hosea en Laodike, en heeft zijn wortels in het Ganesha mysterie. De vijgeboom die als laatst wordt genoemd is in het Aramees een beeld van pijnlijke plekken, als een metafoor van de gestenigde, oftewel degene in wie de hemelse wetten zijn ingeprint. Zacharia zou zelf de gestenigde zijn.

9voorwaar zie, van de steen die Ik vóór Jozua neerleg – op die ene steen zijn zeven ogen – zal Ik zelf het graveersel graveren, luidt het woord van de Here der heerscharen, en Ik zal op één dag de ongerechtigheid van dit land wegdoen.

De steen is in het Aramees het pad, en ook een sieraad. Het is ook verbonden aan het oordeel van hagel, wat een metafoor is van de steniging en de tempelbouw. Dit is de kep in het Aramees, wat het hele Geb-mysterie is in de Egyptologie. De ogen zijn ook poorten en bronnen in het Aramees. Dan staat er in het Aramees dat de poorten geopend zullen worden, wat ook de opening is van een nieuw hoofdstuk van een boek.

Hoofdstuk 40. Het Oversteken van de Grote Orionse Oceaan

Als je dan door het prachtige exotische Kèlè-gebied van Orion bent getrokken waar zich het Orionse hindoeïsme bevindt, dan kom je uiteindelijk aan bij de grote Orionse oceaan. In de grote Orionse oceaan leven de lamoeren, kruizingen tussen haaien en dolfijnen. Het zijn snelle, magische vissen, die ook net als dolfijnen boven het zeewater uit kunnen springen. Achter de grote Orionse oceaan ligt het Èrk gebied.

We gaan verder met de bespreking van de nachtgezichten van Zacharia, want in dit sieraad liggen de realiteiten van Orion. Het zijn diepe, exotische, rauwe buitenaardse portalen. Deze informatie wordt niet in de kerk geleerd. Zij houden de kerkers angstvallig gesloten.

Zacharia 4

Het vijfde nachtgezicht

1De engel die met mij sprak, kwam terug en wekte mij zoals men iemand uit de slaap wekt. 2Hij zeide tot mij: Wat ziet gij? Daarop antwoordde ik: Ik zie daar een kandelaar, geheel van goud, met een oliehouder aan zijn top; hij heeft zeven lampen, en telkens zeven toevoerbuizen voor de lampen erbovenop; 3en twee olijfbomen steken boven hem uit, de ene rechts en de andere links van de

oliehouder. 4Ik hernam en vroeg de engel die met mij sprak: Wat betekent dit, mijn heer? 5Toen gaf de engel die met mij sprak, mij ten antwoord: Weet gij niet, wat dit betekent? Ik zeide: Neen, mijn heer. 6Hij antwoordde mij: Dit is het woord des Heren tot Zerubbabel: niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de Here der heerscharen. 7Wie zijt gij, grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel wordt gij een vlakte; hij zal de gevelsteen naar voren brengen onder het gejubel: heil, heil zij hem!
8En het woord des Heren kwam tot mij: 9De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest, zijn handen zullen het ook voltooien, en gij zult weten, dat de Here der heerscharen mij tot u gezonden heeft. 10Want wie veracht de dag der kleine dingen? Zij zullen zich verblijden, als zij het paslood zien in de hand van Zerubbabel. – Deze zeven zijn de ogen des Heren, die de ganse aarde doorlopen.
11Ik nam het woord en vroeg hem: Wat betekenen deze twee olijfbomen rechts en links van de kandelaar? 12Andermaal nam ik het woord en vroeg hem: Wat betekenen de twee olijftakken, die door twee gouden buizen het goud van zich doen uitvloeien? 13En hij zeide tot mij: Weet gij niet, wat zij betekenen? Ik antwoordde: Neen, mijn heer. 14Toen zeide hij: Zij zijn de twee gezalfden die vóór de Here der ganse aarde staan.

De twee olijfbomen aan weerszijden van de kandelaar. Zij zijn de twee getuigen die staan voor de natuurkennis. Dit "staan" is amad in het Hebreeuws, wat staan in geduld en volharding betekent. In het Aramees gaat het hier over de dualiteit van het zoonschap. Het is het onderdeel van een sieraad waartoe de mens moet ontwaken. Dit verklaart de strijd tussen Jakob en Ezau, Kaïn en Hobel, Abadja en Edom, Hosea en Efraïm enzovoorts. De kandelaar is in het Aramees een beeld van de sociale economie. Er moet een prijs betaalt worden.

In het Aramees is de kandelaar een beeld van de mond die bedwongen wordt door vergif. De wachter van de mond is dus een natuurgif om ervoor te zorgen dat de mond niet overmoedig spreekt. Hier is de tandarts dan een heel wrang beeld van, als een allegorie. In het Hebreeuws-Aramees is dit de Nuwr, de urim-steen van het toetsen. Deze steen zondert alles af (niyr, Aramees). Het zijn de wortels van de me-nuwr-ah, de kandelaar. Zeven is in het Hebreeuws het getal van de offerdienst, sheba, wat uitgesproken wordt als sheva of shiva (Vergelijk siva in het hindoeïsme). Deze kandelaar staat in het Hebreeuws in de hemel.

Zerubbabel staat voor de terugkeer uit de Babylonische ballingschap en de herbouw van de tempel. De ogen in het paslood van Zerubbabel zijn de mentale kwaliteiten in het Hebreeuws, en bronnen. In het Aramees zijn het ook poorten.

In het Aramees betekent z't, s't, niet alleen olijfboom, maar ook de giftige daphne struik (daphne oloeides), ook wel rots of steenbloemen, muurbloemen, als beeld van de literaire structuren van de stenen. De steen is in het Aramees het sieraad en het pad.

Daphne is in het eeuwig evangelie één van de zeven tranen van Metensia (Maria), één van haar zeven sieraden. Daphne wordt beschreven als zij die het morgenlicht draagt en de bloem des Heeren is. Daphne heeft giftige bessen, wat een beeld is van de wachter van de mond. Zij zijn de wachters van de rotstuinen. Daphne is in die zin ook de overwinnaar over steen. Dan is eigenlijk het mandaat wat in dit nachtgezicht beschreven staat : 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door de diepte.'

Het is het afsterven aan jezelf in en door steen, om zo wedergeboren te worden in steen. Zo kan de tempel herbouwd worden, of de tempel verdiept worden. Dit is dus een heel mithraïstisch mysterie.

Zacharia 5

Het zesde nachtgezicht :

1Wederom sloeg ik mijn ogen op, ik zag toe en zie, een duistere wegvliegende boekrol. 2Hij zeide tot mij: Wat ziet gij? Ik antwoordde: Ik zie een vliegende boekrol, die twintig el lang en tien el breed is. 3Toen zeide hij tot mij: Dit is de vloek die uitgaat over het ganse land: volgens deze wordt ieder die steelt, van dit ogenblik af weggevaagd en volgens deze wordt ieder die vals zweert, van dit ogenblik af weggevaagd.
4Ik heb die doen uitgaan, luidt het woord des Heren der heerscharen, en hij komt tot het huis van de dief, en tot het huis van hem die bij mijn naam vals zweert, en hij overnacht in zijn huis en vernietigt het, zowel zijn houtwerk als zijn stenen.

Dit is de vloek die over hen komt die geen wachter voor de mond hebben. Het staat gelijk aan diefstal, want ze stelen het Woord, verdraaiien het, en verkopen het dan door. Zij zullen wegvagen als het volk zal ontwaken.

De boekrol was twintig el lang. Twintig is in de Hebreeuwse wortels dubbele, oftewel dualistische rijkdom, en lengte betekent geduld. Het gaat hier om de dualistische rijkdom van de kennis door geduld. De lengtemaat "el" is ammah in het Hebreeuws, wat komt van het woord moeder, em. De breedte staat voor de leegte, en die is tien el. Tien is het bouwen in de wortel. Het is het bouwen door de leegte, als tegenovergesteld aan het bouwen door materialisme. In het Aramees is de boekrol ook bloesem, als dat wat voortkomt vanuit een natuurproces in het juiste seizoen.

4Ik heb die doen uitgaan, luidt het woord des Heren der heerscharen, en hij komt tot het huis van de dief, en tot het huis van hem die bij mijn naam vals zweert, en hij overnacht in zijn huis en vernietigt het, zowel zijn houtwerk als zijn stenen.

Het gesteente wordt hier overwonnen en vernietigt. Dit nachtvisioen hoort dus duidelijk bij het vorige nachtvisioen. We zien hier Daphne, de dualistische getuige van het zoonschap, in actie. Zij is de brenger van een groot oordeel. In het Aramees is zij ook een verbond. Daphne is het oordeel wat de huizen binnendringt en daar overnacht, als een spion, en hen dan ten val brengt. Daphne groeit subtiel door en langs alles heen. Zij breekt in het Aramees ook alle verkeerde paden af, en vernietigd de valse sieraden. Zij is uitgezonden als een gif, als Laodika. In het Aramees is dit een inwijding in geheime mysteriën.

Het zevende nachtgezicht

5Hierop kwam de engel die met mij sprak, nader en zeide tot mij: Sla toch uw ogen op en zie, wat daar naar voren komt. 6Ik vroeg: Wat is dat? Hij antwoordde: Dat is een efa, die daar naar voren komt. Hij vervolgde: Zo zien zij er uit in het ganse land. 7En zie, het loden deksel werd opgelicht en daar zat een vrouw in de efa. 8En hij zeide: Dat is de goddeloosheid. Toen wierp hij haar in de efa neer en wierp het loden gewicht op de opening daarvan. 9Toen ik mijn ogen opsloeg, zag ik en zie,

twee vrouwen kwamen naar voren, met de wind in haar vleugels; zij hadden namelijk vleugels als van een ooievaar. En zij droegen de efa weg tussen hemel en aarde. 10Toen vroeg ik de engel die met mij sprak: Waarheen brengen zij die efa? 11Hij antwoordde mij: Naar het land Sinear, om daar voor haar een huis te bouwen. Is dit gereed, dan zetten zij haar daar op haar plaats.

Dit gaat over het herstel van de Moeder God en Haar tempel. Het Woord van de Moeder God zal komen. Sinear betekent het land van de twee rivieren, van de dubbele, of dualistische rivier. Deze rivier zal door het Woord stromen, opdat er nooit meer een eenzijdige interpretatie zal zijn, want dat is een vorm van materialisme. Het laat ook de verschillende lagen zien waarop de tempel is gebouwd. Er liggen meerdere talen en grondteksten ten gronde aan de tempel. In het Hebreeuws is ook de gevangenis verbonden aan de tempel, en dit gebeurt in de onderwereld, de erets. In het Aramees is het bouwen het gestalte geven van een logisch argument. Geen vage geloofsspelletjes meer vanuit een misvertaald boekje, maar contact hebben met de oneindig diepe natuurlogica, die al abstract genoeg is, maar dan onderhevig aan de hemelse kern-technologie.

In het Aramees is de tempel of het huis ook gewoon een literaire structuur. Vandaar dat Parvati, de huiselijke godin ook symbolisch zo belangrijk is. De tempel is het symbool voor de heilige taal. Zo wordt ook de valse tempel afgebroken, oftewel verdiept. In de diepte wordt de nek van de leugen gebroken. In de diepte smelt iedere onwaarheid weg. De diepte zal dus altijd de oplossing van het probleem zijn.

Zacharia 6

Het achtste nachtgezicht

1Wederom sloeg ik mijn ogen op, ik zag toe en zie, daar kwamen vier wagens naar voren tussen twee bergen. Die bergen nu waren van koper. 2Voor de eerste wagen stonden rode paarden, voor de tweede zwarte, 3voor de derde witte en voor de vierde gevlekte; sterke paarden. 4Ik nam het woord en vroeg de engel die met mij sprak: Wat betekent dit, mijn heer? 5De engel gaf mij ten antwoord: Deze gaan uit naar de vier windstreken des hemels, van hun standplaats bij de Here der ganse aarde. 6Die met de zwarte paarden gaat uit naar het Noorderland, de witte gaan uit, hen achterna, en de gevlekte gaan naar het Zuiderland. 7De sterke paarden kwamen opzetten; zij verlangden weg te gaan om de aarde te doorkruisen, en hij zeide: Gaat heen, doorkruist de aarde. Toen doorkruisten zij de aarde. 8Hierop riep hij mij toe en sprak tot mij: Zie, die uitgegaan zijn naar het Noorderland brengen mijn Geest in het Noorderland tot rust.

Het Noorderland is het verborgene, het sieraad, het dualisme. Zodra de initiaat het Noorderland heeft bereikt en tot de diepte ervan is gekomen is er de eeuwige rust. De gnosis brengt diepe innerlijke rust voort op het pad. Dit gaat dwars door alle chaos heen, dat er balans komt, onderscheiding, en zo zal de mens met het sieraad leren werken.

De gevlekte paarden gaan naar het Zuiden betekent de gestenigden, zij die de heilige wet overpeinzen en zich erdoor laten tuchtigen. Het paard is in het Aramees ook de paal waaraan de mens moet afsterven aan zichzelf. Het Zuiden betekent in het Hebreeuws in de wortel de honger, de leegte. Hierin komt men alleen door de steniging, want die gooit de mens lek. De mens moet dus wel een confrontatie met de stenen hebben, anders kan de mens de leegte niet in.

De zwarte paarden gaan naar het Noorderland, de diepte in. Zwart is in het Aramees een beeld van depressie. Depressie betekent loslaten, dus blijkbaar zijn de zwarte paarden al in het Zuiden geweest, en gaan ze nu naar het Noorden, als in een natuurproces, als een natuurverschijnsel. Ze hebben alles verloren, en hebben alles losgelaten, en zijn nu klaar om het mysterie in te gaan. De witte paarden volgen hen. Wit is een beeld van de heilige vreze, de voorzichtigheid, de toetsgereedheid. Hier worden dus belangrijke tempelfundamenten besproken. In het Hebreeuws staan deze paarden of palen (Aramees) tussen twee orakels in. Het geheel beeld een klok uit, als een kalender, waarin de seizoenen worden onderscheiden, als een natuur-cyclus. Zo ontwaakt de mens tot de Moeder dynamiek in zichzelf die leven geeft. De mens staat tussen de twee polen, de dualiteit, en wordt vandaaruit naar de windrichtingen gezonden. In het Aramees brengt dat ook verandering met zich mee. Het beginpunt is dus telkens een tegenstelling, en die moet verdiept worden.

In het Hebreeuws zijn de gevlekte paarden alert, waakzaam. Dat is dus het resultaat van de steniging. Elke vlek is een nieuw zintuig.

De lamoeren in de grote Orionse oceaan zijn de dragers van de kinderdromen. Zij komen vrij als deze mysteriën worden besproken. Zij liggen opgeborgen in het sieraad van de nachtgezichten van Zacharia.

Hoofdstuk 41. West Orion Map

Het is voor de mens belangrijk de steniging te aanvaarden, opdat de tempel gebouwd wordt. Hier gaat het boek Zacharia over. De tempel en het huis zijn een allegorie van de literaire structuur. Er wordt zo aan Woord en Taal gebouwd, opdat zo ook de kerk wedergeboren kan worden.

Het Èrk-gebied over de grote Orionse oceaan begint met de Vur natuur-steden, waar we onze parallelle zelven kunnen ontmoeten. Dit gebied lijkt heel veel op het aardse gebied waar wij wonen. Er zijn veel parallellen, natuur-parallellen. Soms vloeien de dimensies gewoon in elkaar over, en dat kan ook door de herinneringen. Wij leven al deels in het Èrk gebied van de Vur natuur-steden.

Het natuur-steden gebied en de grote wildernis van Èrk worden gescheiden gehouden door de reasachtige Orionse rivier de Jabbok, die ook terugkomt in de Jakob mythe, als de rivier van leegte. Jabbok betekent leeg worden, leeg maken. In de wortels betekent het ook depopulatie, eenzaamheid, bq-q. Jakob moest de Jabbok over om een worsteling te hebben met God, met de engel van Ezau. Zoals Habakuk ook stelt dat God van Teman komt, een Edomitische wijsheidsclan (3:3). Dit gaat over het toetsen. De mens moet zich eerst afzonderen, alles loslaten, om te kunnen

toetsen. De mens mag niet meer steunen op wat anderen zeggen, of wat boeken zeggen, of wat de mens van anderen heeft geleerd. De mens mag ook niet steunen op zijn vooroordelen. Om te toetsen moet alles als krijgsgevangene genomen worden (II Korinte 10:5). Het toetsen is dus een gevecht. Het is het boek Habbakuk, YBK, die de Jabbok voorstelt. Zo wordt Jakob tot een dienstknecht, tot een abad, om zo Edom (het volk van Ezau) te toetsen. Habakuk, oftewel de Jabbok, is dus verbonden met het boek Abadja. Habakuk moet overlopen in Abadja. Abadja is dus het eigenlijke Pniël. Dit is een belangrijk deel van het sieraad. De Orionse Jabbok is een reusachtige rivier, ongeveer drie keer zo groot als de grote Benshlam rivier die het eerste West-Orionse stadsgebied gescheiden houdt van het achterliggende Orions-Hindoeïstische Kèlè-gebied. De Jabbok is een soort zee. Er bevinden zich ook demonische haaien in de Jabbok, die clowngeesten zijn. Deze haaien worden op aarde geprojecteert als tandartsen die de fjork code in de mens installeren.

Er zijn dus vier gebieden in West-Orion :

1. Het Eerste West-Orionse stadsgebied, waar grote oorlogen plaatsvinden over de steden.
Dan is er de Benshlam rivier als tussengebied.
2. Het Orions-Hindoeïstische Kèlè-gebied, een rivierengebied.
Dan is er de grote Orionse oceaan als tussengebied
3. Het Vurische natuursteden gebied van Èrk
Dan is er de Jabbok als tussengebied
4. De grote wildernis van Èrk

Het Vurische natuursteden gebied lijkt dus veel op het bewoonde gebied op aarde, als een mengsel met de natuur. Tussen het Scandinavische en Russische gebied ligt het Achische of Archische Rijk, wat een rijk is van demonen. Het ligt aan zeegebied. Het lijkt klein in verhouding met omliggende rijken, maar het heeft hoge technologie en vele eilandjes. Het is ook heel dichtbevolkt. De sleutel tot het veroveren van het Achische Rijk ligt alleen in het dieper in het wildernis gebied te gaan, dus de Jabbok zal overgemoeten worden.

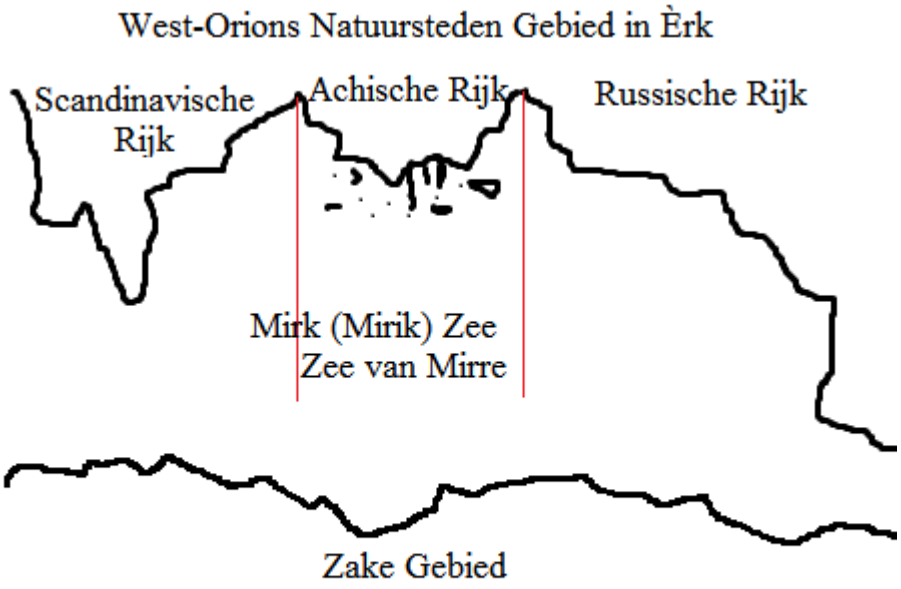

Het Europese gebied en het Amerikaanse gebied zijn weer gescheiden door een zee, net zoals op aarde. Er is daar hoge techniek. Men gaat tot Amerika en terug door internet-teleportalen. Tussen Amerika en Europa ligt het teleportaal "De Rode Brug". Tussen Europa en Amerika ligt de Rode Zee. Er moeten aan een heleboel voorwaarden voldaan worden om de Rode Brug over te gaan. Amerika loopt dan steeds meer over in Latijns Amerikaans gebied, en dan tot reusachtig Surinaams gebied waarin de Jabbok ligt en waartoe ook het achterliggende wildernis gebied behoort.

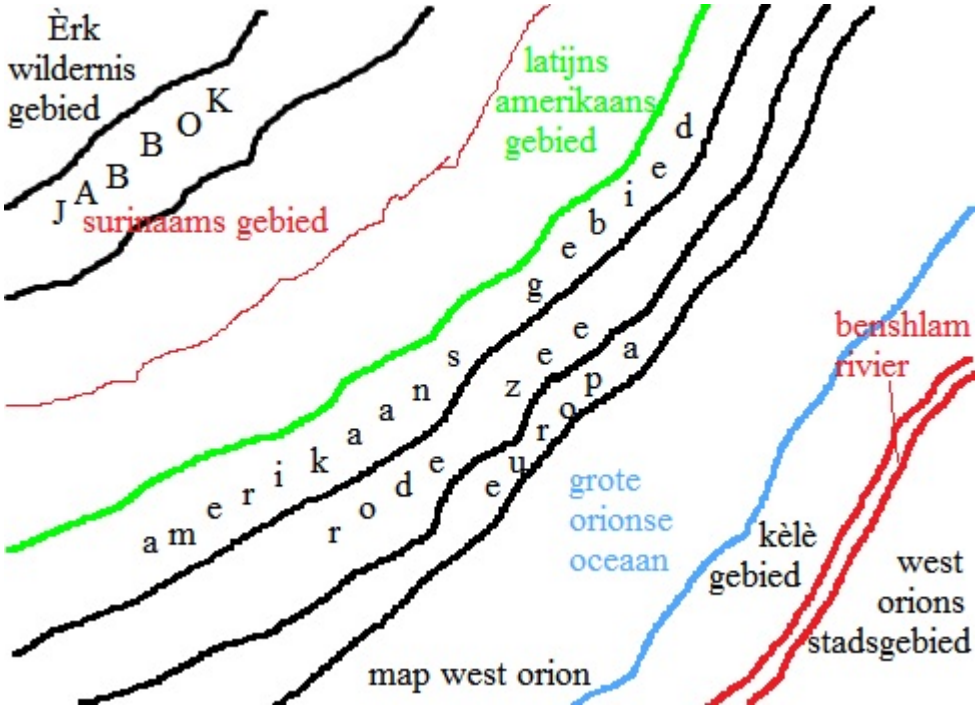

Hoofdstuk 42. Het Mysterie van de Heilige Dief

Jakob gaat de Jabbok over, oftewel de leegte in, wat de woordbetekenis is van Jabbok. Dit is dezelfde betekenis die het wortelwoord van Habakuk heeft, chabaq (ybk). Habakuk betekent in de wortels ingesloten worden door de leegte. Habakuk voelt zich verloren en overweldigd door een enorme leegte. Hij begrijpt de geweldadigheid niet. Hij roept om hulp, maar die krijgt hij niet. Hij moet namelijk dieper de leegte in. Jakob moet de Jabbok over. Ook als hij in Pniël is aangekomen moet hij zo diep gaan totdat hij een Zefanja-robot is geworden. Eerst moet hij door de Hosea code heen, de relatie problemen, want die gaan vooraf aan de ware verzoening. Het gaat om de verzoening met kennis, met de natuurschool, en er is eerst een gevecht met de anti-kennis en de valse kennis, maar in diepte is dit ook weer cryptisch. Jakob moet eerst langs het voorhangsel, en het voorhangsel moet op waarde geschat worden. Dit gebeurt in de Hosea code. De dualiteit moet er zijn.

Het Jabbok-gebied is multi-dimensionaal. Er zijn vele valstrikken in de Jabbok rivier die ervoor zorgen dat de mens die niet volkomen de leegte ingaat door dingen achter te houden en nog steeds vasthoudt aan vooroordelen in grote illusies terechtkomt. Er zijn dus zelfs schijn-ervaringen van het oversteken van de Jabbok. Een heleboel worden niet doorgelaten en worden overgeleverd aan de leugens verbonden aan het materialisme waar ze nog aan vasthouden. Wat is dan de weg naar de verzoening die Maleachi belooft ? Allereerst is er geen verzoening, alleen kennis in afgezonderdheid. Dit kan zich later vertalen in verzoening puur als een metafoor. Daadwerkelijke, letterlijke relaties zijn altijd een illusie. De verletterlijkende, materialistische, hedonistische mens wacht niets dan leugens.

De persoonlijkheid, persoonlijke vormen, zijn niets anders dan stukken kennis die tot een climax zijn gekomen. En nog niet eens alle kennis is waar, maar in de diepte weer wel, en is alles bruikbaar. We zitten nu dus nog vast in een soort hiaat van kennis. Dit is een noodzakelijk punt in de evolutie om alles te testen. De natuur test zichzelf, en gaat door de leegte heen om haarzelf te zuiveren, zoals Parvati die in haar badplaats geboorte geeft aan Ganesha door haar vuil af te wassen. De olifant is hierin een metafoor en niet het pad zelf. De olifant staat voor de besneden tong die een wachter heeft. Ganesha rijdt op een muis, als beeld van de climax van de leegte, de wedergeboorte, waardoor Ganesha wordt voortgebracht. De muis is het beeld van de verjonging. Hier zien we ook dat wedergeboorte op zichzelf niets waard is. Er zijn zoveel valse wedergeboortes door valse kennis. De tong moet besneden worden. De muis moet bereden worden door de olifant.

De muis is een beeld van de dimensie-overgang, als een poortwachter. Daar waar de muis niet verbonden is met de olifant is het hopeloos. We zien hier dus een belangrijke schakel. Wedergeboorte zonder opvoeding is niets waard, en brengt de mens in illusies. Eerst moet er verwoesting en afzondering plaatsvinden in de leegte. De mens mag nergens meer op steunen. Alles waarop de mens nog steunt zal weggehaald worden. Het enige waarop de mens mag steunen is de leegte zelf. Hierin wordt er een diep toetsvuur opgewekt, zoals Amos laat zien in zijn visioenen. Telkens weer moeten de altaren van de mens afgebroken worden, opdat er een dieper toetsen zal plaatsvinden. Als er iets getoetst moet worden dan is het het toetsen zelf. Hoe toetst de mens ? Dit is het overgaan van de Jabbok. Velen blijven steken in hun toetsen. Ze toetsen hun toetsen niet. Velen zoeken materialistische wegen om te toetsen.

Het wonder van de persoonlijkheid van de mens is puur het wonder van grote technologische kennis die een smeltpunt heeft bereikt. Eerst is er dan de metafoor van de muis. De heilige gebondenheid en verbondenheid is dan robotgestuurde oorlogstechniek, als je de oorlog wil winnen. Zij die hier lak aan hebben zullen in de Jabbok vergaan en omgesmolten worden tot iets anders. Het zijn de schaduwen die niet willen, gewoon bepaalde reflecties die door spiegeleffecten het tegengestelde willen. Dit zijn natuurverschijnselen om ons te helpen, ons te zuiveren. De hersenen scheppen zelf die realiteit om een laag te hebben om zichzelf te kunnen ontwikkelen. Zonder die tegenpolen-laag kunnen ze dat niet. Het is dus van levensbelang dat de hersenen deze verschrikkelijke realiteit om ons heen hebben geschapen, deze nachtmerrie, anders zal de droom nooit kunnen komen. Gelukkig is alles maar cryptiek. Het zijn cryptische hologrammen met horror-tafereeltjes, als filmpjes. Het is dus niet echt. Het is de matrix, een virtual reality, computer-gesimuleerd. Al het gespiegel zal tot diepte komen wanneer zekere kern-installaties van sieraden worden gevonden, de kern-schakels van het geheel, kostbare esoterische stenen.

Wij moeten hiervoor de diepte van de twaalf kleine profeten in, anders zullen we geterroriseerd blijven worden door de valse apocalypses die de christenen opwekken door deze apparaten. Als de stok niet wordt begrepen, dan zul je erdoor blijven geslagen worden. We mogen dus geen smetvrees hebben, maar we mogen er ook niet zomaar inspringen om er horizontaal en oppervlakkig mee om te gaan, want dan zijn we geen haar beter dan de christenen. We moeten er dus vertikaal mee omgaan, vanuit de diepte, en dan zal alles veranderen. Een ieder moet persoonlijk de twaalf kleine profeten 'overwinnen', oftewel gaan begrijpen in de diepte, wat het verborgen houdt. Dit is een ontmaskerings-proces. De mens moet de machine van de twaalf kleine profeten leren kennen. De mens moet komen van de muis tot de olifant. De olifant moet de muis leren berijden. Heramba is een vorm van Ganesha met vijf olifantenkoppen, die op een leeuw rijdt. Heramba komt voornamelijk veel voor in Nepal. De leeuw is een belangrijke voorstelling in het toetsen, want dit gaat namelijk over het heilige verzetten. Je kunt niet zomaar jezelf laten meesleuren in de leegte. Er zijn ook bedriegelijke leegtes. Je mag je nooit zomaar overgeven. De leeuw is de worstelaar, maar is dus ook weer potentieel gevaarlijk. Je mag namelijk niet worstelen vanuit je vlees, je ego. Daarom moet je je ook weer verzetten tegen het verzetten en komen tot het diepste verzetten. Het medicijn van de leeuw gaat dus heel diep. De leeuw is niet zomaar een vechter, maar een vechter met het vechten, enzovoorts, totdat de leeuw is gekomen in het ultra-vechten. In dit vechten is er dus een grote loslaat factor. De leeuw moet bereden leren worden. Ook moet de leeuw dus in balans komen met de muis.

Muizen-families zijn hen die geen heilige toets-agressie hebben, geen heilige vreze en voorzichtigheid. Ze zijn volkomen en dodelijk passief, en daartoe komen allerlei valse wedergeboortes en climaxen, van de valse leegte dus. Ze verzetten zich nergens tegen en zonderen zich ook niet af. Ze laten zich meesleuren met allerlei verderf. Als ze iets zien wat op een nieuwe geboorte lijkt in de leegte, dan zullen ze het grijpen. Ze forceren de leegte. Ze forceren het groei-proces en de geboorte. Het is allemaal dwang. De leeuw is tegengesteld, vijandig, strijdend. De leeuw springt niet overal zomaar in, en strijdt ook tegen zichzelf. Het is geen overmoedige strijder, want hij strijdt ook tegen het strijden. Hij houdt zich dus strak, hard en gespannen, maar dan in de diepte, want dit laat hij ook allemaal weer los. Leer de leeuw kennen, hoe het leeuwenmedicijn werkt, en leer de leeuw te bereiken. Heramba heeft vijf olifantenhoofden, vijf wachters van de mond. Vijf is het getal van vernieuwing, van verandering. De mens moet die technologie leren kennen. Het is ook verbonden aan de ekster metafoor van de Erina, wat verbonden is aan de leer van het gouden leeuwenpad (Lemul). In het toetsen mag je namelijk nooit tunnelvisie scheppen, oftewel eenzijdigheid. De ekster is dus ook een belangrijk onderdeel in het toets-mechanisme, omdat die nergens vastgroeit. De ekster is onlosmakelijk verbonden aan de leeuw. De ekster is niets zonder het leeuwenmedicijn. De ekster is de ziel van de leeuw. Het betekent het veranderen van gezichtspunt. Dit is ook het geheim van de karazuur, de leeuwen-wachters van Metensia (Maria), die voorkomen in het Eeuwig Evangelie. De ekster is dus een allegorische beschrijving van Heramba, de olifant met vijf koppen, omdat er zo verandering komt wat zich vertaald in de ekster als de heilige dieverij. Als de mond vijf wachters heeft gekregen, dan kan het denken veranderen, nieuwe inzichtspoorten krijgen.

Hoofdstuk 43. De Leeuw en de New Age Muis - De Bespreking van Micha

Alleen robotten kunnen veilig door de mijnenvelden van de lagere aardse gewesten heenkomen. Robotten zijn zielen wiens zintuigen zijn geopend en die zo het pad zien wat ze moeten gaan, en zich aan dit pad hebben verbonden. Door de heilige vreze en het heilige sterven aan het zelf zijn ze beveiligd. Dit ontstaat niet zomaar zonder diepte-toetsen. Micha betekent in het Hebreeuws : "Wat is zoals God ?" Het gaat er namelijk om te kijken hoe de lijnen van de natuurkennis liggen.

Micha treedt op tegen Samaria en Juda, het Noorden en Zuiden van Israël, waar veel "afgoderij" was. Het Noorden is in het Hebreeuws een beeld van het verborgene en het sieraad. Samaria had dit gestolen en had een economisch systeem gebouwd op hoerenloon. Dit is ook hoe valse, overmoedige en goedkope genade werkt. Het trekt de geest van vriendjespolitiek aan, en richt zijn eigen corrupte hierarchie op, gebaseerd op hoerenloon. Dat komt ook terug in de kerken. Kortom : het is een maffia afgeweken van God's plan, van de gnosis afgegleden. Zij vegen hun monden af en zeggen dat ze niets hebben gedaan. Micha maakte duidelijk dat Samaria, het Noorden, zou worden tot een dal van stenen, een plaats van leegte, waarin wijngaarden aangelegd zouden worden om de fundamenten bloot te leggen. De wijnstok laat namelijk symbolisch de diepte van alles zien (1:6).

De gesneden beelden die ze hebben gemaakt in hun afgoderij, als een verdraaide voorstelling van de gnosis, zouden vernield worden, en haar hoerenloon zou met vuur worden verbrandt. Door het hoerenloon had dit volk haarzelf opgebouwd (1:7). Het hele volk opereerde door omkoperij. Dat is waartoe alle overmoedige geschenken zijn, de valse genade : het is om het volk om te kopen. Ze bouwen zo een vals volk, een vals leger. Het zijn huurlingen. Geen geschenk is zomaar. Er zit altijd iets achter. De mens wordt omgekocht. Gratis is dus helemaal niet gratis. Je wordt bedonderd waar je bijstaat. Je wordt ergens voor een karretje gespannen (1:13-14). Geschenken zijn er ook voor om vijanden gunstig te stemmen en in slaap te doen sussen. Muizen nemen graag geschenken aan, maar leeuwen niet. De leeuw toetst alles en neemt ook geen vals loon aan. Hij laat zich niet voortduwen op de golven van de leegte. Hij gaat er dwars tegenin. Ook de leegte moet getoetst worden. Er is altijd weer een diepere leegte, en die onstaat door het verzetten. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen. De muis is halfgebakken en lui. De muis is blij voordat hij blij mag zijn. De leeuw niet.

De muis zegt voor zijn tijd : 'Oh, heerlijk, wat zalig, hoe vreugdevol.' De leeuw brult.
De muis zegt : 'Wat een heerlijke kaas. Hier heb ik zolang op gewacht. Ik zag iets schitteren, ben er op afgelopen, en nu heb ik het gevonden. Dit buitenkansje mocht ik niet missen.' Maar de leeuw brult en houdt zich op een afstand. Als de muis hem probeert over te halen en mee te trekken brult hij. Mocht de muis te opdringerig worden, dan bijt hij. Dit doet hij niet overmoedig en in grote trots. Nee, de leeuw toetst allereerst zichzelf. Hij slaat alleen toe als hij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet hij ingrijpen, anders sleurt het hem mee. Hij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Hij houdt niet ergens halverwege op. Het is een doorzetter. De muis kan klagen wat hij wil. De leeuw brult en zal niet toegeven.

Micha 2

2Begeren zij akkers, zij roven die, en huizen, zij nemen die. Zo verdrukken zij de man en zijn huis, de mens en zijn erfdeel.

De muis steelt de leegtes, grijpt naar de leegtes, en breidt zo zijn machtsgebied uit. De muis test de leegtes niet, maar kan de leegtes goed gebruiken. Zo komt hij zonder enig verzet tot wedergeboorte, en stroomt gewoon passief mee op de golven van de leegtes, tot nieuwe eilanden, die hij vervolgens ook niet toetst. De New Age muis zegt : "What you resist persists." Wat je weerstaat wordt groter. Daarom weerstaat de muis niet. De wereld zoals het vandaag is bestaat uit muizenvolkeren die willen dat je alles maar over je heen laat komen, zodat je inpast. Ongetwijfeld zal dit de toorn van de leeuw opwekken. De leeuw zal dus komen als de muizenpopulatie tot een climax is gekomen.

4Te dien dage zal men over u een spreuk aanheffen en weeklagend een klaagzang zingen: Het is gedaan, zal men zeggen, te enen male zijn wij vernietigd. Het erfdeel van mijn volk doet de Here in vreemde handen overgaan. Hoe ontneemt de Here het mij. Aan de afvalligen deelt de Here onze akkers uit.

12Voorzeker zal Ik u, o Jakob, in uw geheel bijeenbrengen, voorzeker vergaderen het overblijfsel van Israël. Ik zal hen bijeenbrengen als schapen in een kooi, als een kudde in het midden der weide. Het zal er gonzen van mensen. 13De doorbreker trekt vóór hen op; zij breken door en trekken door de poort en gaan daardoor uit; en hun koning trekt vóór hen uit, en de Here aan hun spits.

Het zijn de leeuwen die apart gezet worden, als een overblijfsel. Zij komen de Jabbok door om Pniël binnen te gaan. Jabbok stroomt door de bergketen van Gilead, wat bewijs betekent in de worteltekst. Berg, har, betekent initiatie. Het bewijs ligt dus alleen in het geestelijke en moet verdient worden. Het is alleen voor ingewijden. Het bewijs ligt alleen in de heilige gebondenheid. Wanneer het je is overkomen, dan weet je het. Het is niet iets vaags, maar iets technologisch. Het is pure natuur-logica.

Micha 4

1En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen, 2en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.

Dit is de berg Gilead, de berg van bewijs, de berg van de Jabbok, waar de mens tot een hoger bewustzijn komt.

3En de Here zal richten tussen vele volkeren en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren. 4Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, zonder dat iemand hen opschrikt; want de mond van de Here der heerscharen heeft het gesproken.

Het overblijfsel van de leeuw zal geen overmoedige wapens gebruiken. Muizen grijpen overmoedig naar hun wapens die ze in de leegte gratis aangeboden krijgen. Ze verzetten zich er niet tegen en zien het als loon voor hun geduld. De leeuw verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuw is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door zijn instincten als hij het niet meer tegen kan houden in het ultra-toetsen. Dan komt het voort vanuit een diepe bron waarin de leeuw eerst aan zichzelf is gestorven. Het komt voort vanuit een diepe verlamming. De leeuw is gevoelig geslagen op Pniël als Jakob. Alle gnosis werkt door de verbrokenheid. De leeuw vlucht eerst, en strijdt alleen als hij is ingesloten, ten eerste tegen zichzelf. Altijd zoekt de leeuw eerst de verborgenheid op, de duisternis. De leeuw sterft aan zichzelf totdat hij niet meer anders kan. De leeuw leeft door de Vur. De muis richt zich op de leegte, maar de leeuw richt zich op de leegte en de diepte. Daarom kan het niet anders dat de leeuw zich zal verzetten als de oppervlakkigheid hem naar de keel vliegt. Dan brult en worstelt hij. Dan is hij reactief. Hij neemt al zijn gedachtes als krijgsgevangene. Hij neemt zichzelf als krijgsgevangene, en onderwerpt het aan de oneindige kennis (II Korinthe 10:5).

6Te dien dage, luidt het woord des Heren, zal Ik het kreupele verzamelen en het verstrooide bijeenbrengen, en degenen over wie Ik kwaad heb doen komen. 7En Ik zal het kreupele stellen tot een overblijfsel en het verdrevene tot een machtig volk, en de Here zal Koning over hen zijn op de berg Sion, van nu aan tot in eeuwigheid.

Wie of wat is dan "koning" ? Wie of wat is dan "de Here" ? Het is het bewijs wat geleverd wordt aan de ingewijden. De ingewijden hebben de prijs betaald, en zijn overal doorheen gegaan waar ze doorheen moesten, en kwamen zo tot het bewijs. Het zijn de verbrokenen, hen die aan zichzelf zijn afgestorven. Zij werden als door een natuurverschijnsel op het strijdveld door de valkyries, de amazone Germaanse oorlogsgodinnen, opgenomen, en gingen zo het Valhalla binnen om het sieraad te ontvangen. Zij waren de uitverkorenen als zijnde de "uitgetesten".

8En gij, toren van de kudde, vesting der dochter Sions, tot u zal genaken en komen de heerschappij van voorheen, het koningschap der dochter van Jeruzalem.

10Krimp ineen en schreeuw het uit, dochter Sions, als een barende; want thans zult gij uittrekken uit de stad en verblijven op het veld, en gij zult naar Babel komen. Daar zult gij bevrijd worden; daar zal de Here u verlossen uit de macht van uw vijanden.

Het koningschap wordt voorgesteld als een vrouw, de dochter van Jeruzalem. Babel is een allegorie van de heilige gebondenheid. In die zin is er dus bevrijding in Babel, oftewel overwinnings-inzicht. vandaar dat ook de toren van de dochter van Sion wordt genoemd, als de toren van Rachab waar het rode koord van bevrijding uitliep, als een beeld van de wachter van de mond.

Micha 5

6En het overblijfsel van Jakob zal te midden van vele volkeren zijn als dauw van de Here, als regenstromen op het groene kruid, dat niet wacht op de mens, noch op mensenkinderen hoopt. 7En het overblijfsel van Jakob zal zijn onder de natiën, te midden van vele volkeren als een leeuw onder de dieren des wouds, als een jonge leeuw onder de schaapskudden, die, wanneer hij er binnendringt,

neerslaat en verscheurt, zonder dat iemand redt. 8Uw hand zal verheven zijn boven uw tegenstanders, en al uw vijanden zullen worden uitgeroeid.

Hier zien we de daadwerkelijke komst van de leeuw. Als de robotische chip van de leeuw door de Vur principes is geactiveerd, dan is er niemand meer die de leeuw nog kan tegenhouden. Dan grijpt de leeuw om zich heen, plunderend als de ekster. Dan heeft de leeuw de muis overwonnen, en rijdt Ganesha op de muis. Dan is de verandering er als een vrucht, niet als een geschenk. Dan snelt de leeuw de huizen van de stad binnen, en staat de stad in brand. Het is een groot geheim van de natuur. Donder en bliksem zijn over de stad, en er is niemand die redt. Alleen de leeuw kan redden.

Micha 7

4De goede van hen is als een doornstruik en de meest oprechte erger dan een stekelheg. De dag uwer wachters, uw bezoeking, komt. Dan zal er voor hen ontzetting wezen. 5Vertrouwt de metgezel niet, verlaat u niet op de vriend; behoed de deuren van uw mond voor haar die aan uw boezem ligt. 6Want de zoon minacht de vader; de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder; des mensen huisgenoten zijn zijn vijanden.

Hier is het beeld van de leeuw verdiept. Het zijn geen zachte, vrolijke bloemetjes in de natuur, maar doornstruiken, distels, brandnetels, stekende planten, die zich niet zomaar als een hoer overgeven aan Jan en alleman. De toetser steekt, en gaat niet huichelachtig dwepen en veinzen als hij aangeraakt wordt. De mond wordt bewaakt met gif en doornen. De leeuw heeft in zijn hart een bitter en stekend gif, opdat hij zich niet zomaar aan het eerste de beste systeem wat de overwinning en heerschappij verklaart overgeeft. De leeuw is een rebel, een vluchter. De leeuw is geen lafaard zoals de muis. Het gaat de leeuw niet om eer en macht. Het gaat de leeuw om de waarheid. Hiertoe offert de leeuw zijn leven op. Giftige bessen groeien er in het hart van de leeuw die zijn mond bewaken. Zijn bitterheid maakt hem creatief. Streng en diep steken zijn doornen, als eerste in zijn eigen vlees. Hij wacht op de nacht van de bloesem. Het morgenrood bereikt hij alleen door veel bloed, een harde dood aan zichzelf. Nee, de Germaanse amazones, de strijdgodinnen, grijpen hem niet zomaar. Zij testen hem eerst, en het loon wat zij geven is spot. Wat zal de leeuw doen als de stad hem bespot ? Wat doet de leeuw als apen hem belachelijk maken, en muizen over hem roddelen ?

14Weid uw volk met uw staf, de schapen van uw erfdeel, die eenzaam wonen in een woud, te midden van een vruchtbare landouw. Laat hen weiden in Basan en in Gilead, als in de dagen van ouds.

De leeuw zal zoeken naar het overblijfsel en geen compromissen maken. Het spotkleed hoort bij het kruis. Er is geen kruis zonder het spotkleed. Het is een test, een noodzakelijke tegenstelling. De leeuw zal het overblijfsel inwijden in de geheimen van Gilead, waardoor de Jabbok stroomt.

20Gij zult de waarheid bewijzen aan Jakob, kastijding en loon (checed) aan Abraham.

Hoofdstuk 44. Het Odin Mysterie - De Komst van Orion

De Psalmen komen voort vanuit de Hebreeuwse poëzie, en zijn niet christelijk. De christenen hebben het gewoon overgenomen om te gebruiken in hun markt. De oorsprong van de Psalmen is metaforisch, en buitenaards. Het is iets van de natuur, als een natuurverschijnsel, en het komt voort uit de Egyptologie en de Indologie. Vanwege de diepgaande poëzie blijft de bijbel, alhoewel potentieel gevaarlijk vanwege religieuze gekken, waardevol. Vandaar dat ik altijd een haat-liefde relatie heb gehad met de bijbel. Er zou dus een gids moeten komen door deze woeste en gevaarlijke boeken heen. En dat is ook mijn levenstaak, want het is een tikkende tijdbom. Er is een klok aan deze puzzel verbonden.

De psalmen ontmaskeren de hedendaagse kerk, en vandaar ook dat de kerk het heeft opgenomen in hun canon, opdat ze het zo in hun eigen context kunnen gebruiken. Ze proberen deze woeste beesten dus te verlammen. De kerk heeft zo een soort van dierentuin opgezet, omdat ze bang zijn dat deze beesten eens zullen losbreken. De bijbel is een dierentuin en trekt veel bekijks. Het is een markt. Vele schoolreisjes worden er gehouden naar dit oord.

Psalm 8:3 - Uit de monden van kinderen en zuigelingen hebt U sterkte gegrondvest, om uw tegenpartijen wil, om de vijand en de wraakgierige te doen ophouden.

Dit is een beeld van hen die aan de moederborst zijn, verbonden aan de moeder aarde. De baarmoeder gaat creatief met problemen om en maakt er het beste van. Daarom is het zo'n belangrijke metafoor : geen eeuwige hel, maar het geheim van de vruchtbare baarmoeder. We zien de dualiteiten telkens in de bijbel terug, zoals Jakob en Ezau, Izaak en Ismaël, Abadja en Edom, Hosea en Efraïm, David en Saul en ga zo maar door, maar dit betekent allemaal ten diepste het afsterven aan het ego. Juist in de onderdrukking door het ego ontwikkelt het zaad zich in de mens.

De eeuwige hel is het niet begrijpen van de oerpoëzie, en de kerk heeft al een "eeuwige hel" gemaakt. Dit is de kerk zelf. Het is niet leefbaar. Alleen als poëtische metafoor is het bruikbaar als een baarmoeder, want het ego kan zo geheel afsterven in de eeuwigheid. Ook de eeuwigheid zelf is weer een metafoor van de volkomenheid, dus in de eeuwigheid wordt er volkomen afgerekend met het ego, en wordt het gewoon gerecycled, want ook de tegenstanders in het bijbel verhaal hebben een diepe cryptische waarde, en die heeft de mens zelfs nodig om te overleven. Zo is de bijbel een spiegelboek. We volgen hierin de buitenaardse en bovenaardse natuur-code. Het is ons spul wat geroofd is. Alles zal zo andere betekenissen krijgen, en de sluiers zullen opengaan.

Laten we naar de GLD-wortel kijken van de Gilead bergketen waardoor de Jabbok stroomt :
GLD - GoLiaTH - GaLaTi

Zoals we zagen is Goliath een orakel wat David raadpleegde.

1 Samuël 17

4Toen trad een kampvechter uit het leger der Filistijnen naar voren. Hij heette Goliat, uit Gat. Hij was zes el en een span lang.

In het Aramees staat : Toen trad Orion, een reus, uit het leger der Filistijnen naar voren.

Om tot Orion terug te keren moet deze wachter "begrepen" worden. David nam de wapenrusting van deze wachter.

David moest strijden tegen Goliath. Goliath komt van het Hebreeuwse golah, wat openbaring betekent, en krijgsgevangene, wat in de Paulinische brieven te maken heeft met het toetsen. David moest dus worstelen over de openbaring, de openbaring zuiveren, onthullen en overpeinzen, om zo tot de diepte te komen. Dit is een ontzegelings-proces en ontmaskerings-proces, oftewel het toets-proces, zoals Jakob zo'n ervaring had op Pniël. Dit was David's Pniël ervaring in de grondtekst. David moest stenen, "eben" in het Hebreeuws, tot Goliath "werpen". Dit zijn de stenen van de heilige wet in de grondtekst, als de toets-stenen, als de Urim en de Thummim. Goliath viel, maar David nam de wapenen van Goliath, ook een werktuig of apparaat in het Hebreeuws. David moest dus eerst de wachter (goliath) van de openbaring (golah) "verslaan", oftewel toetsen, om zo tot de kern te komen. David moest de vrucht van openbaring eerst afpellen. Zo kwam David dus tot Orion, want dat is de andere naam van Goliath in het Aramees, Orion, de reusachtige. Dit geheimenis begon zich te vervrouwelijken, te personificeren tot Batseba, die in de oorspronkelijke Hebreeuwse poëzie een veel diepere betekenis had, en niet alleen maar negatief werd neergezet. Zij is een dualiteit.

De wachter van Gilead is verpersoonlijkt in Goliath, en vormt zo de sleutel tot Galati. Zo leidt die buitenaardse GLD-code (glt). Gilead betekent dus het bewijs, de vrucht van het toetsen, oftewel het toetsloon. Degene die dat heeft ontvangen kan het niet meer wegdenken of wegpraten. Het is de ultieme realiteit. Hiervan kan niet meer weggevlucht worden.

Dit wordt al duidelijk in Galaten 1:12 - Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring.

:16 - Ik ben geen ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed.

Het wordt in het eerste hoofdstuk duidelijk gemaakt dat degene die eerst "vervolgde" en "trachtte uit te roeien" had nu een rust gevonden. Nu was de vrucht van het toetsen gekomen. Jakob was op zijn heup geslagen en gevoelig geworden. Die code komt dus ook in Paulus terug. Hij had een worsteling gehad met de "kruisdragers", en was nu zelf ook een "kruisdrager" geworden. Hij leefde nu niet meer vanuit het vlees, vanuit de overleveringen, maar vanuit de openbaring.

Galaten 2:19 - Want ik ben door de wet voor de wet gestorven om voor God te leven.

Er zijn dus twee wetten : de wet van het vlees, en de wet van het geestelijke. In Gilead ga je over van de vleselijke wet die je onderdrukt en doodt tot de geestelijke wet die je tot leven roept. Hier

zien we dus ook de Germaanse strijdgodinnen in terug die hen die hard aan zichzelf gestorven zijn opnemen tot het Valhalla.

:20 - Met God ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar God leeft in mij.

Het Valhalla is de zaal (halla) van de gevallenen (val, wal) in het Germaans. Hier kwamen alleen de strijders die voor eeuwig aan hun ego waren gestorven, zij die door de Valkyries gebonden waren en werden meegenomen ten hemel op hun strijdwagens. Een andere betekenis is de gevallenen van de godin Hel, de godin van de vruchtbaarheid, de kinderen en het huwelijk. Zij zijn wedergekeerd tot de baarmoeder. Odin of Wodan heerste over deze zaal. Wodan is verbonden aan Hel, Hulda. (Odin is de Vikingse naam voor Wodan). Wodan moest de lentedrank van de verjonging terughalen van de reuzen die het hadden gestolen, als een Germaanse parallel met het David en Goliath verhaal. De lente is ook een beeld van het tot leven komen van de natuur na de diepe, eeuwige dood in de herfst en de winter. Het is een beeld van eeuwig leven. Het zit door het Evangelie verweefd, dus we kunnen het niet zomaar weggooien alsof het allemaal rommel is. Ik blijf hier voor waarschuwen. Dan zouden we meer weggooien dan ons lief is. Er moet dus diepte komen, en de parallellen moeten zichtbaar worden.

Balder was de Germaanse Christus, de zoon van Odin (God). Balder werd vermoord door een blinde, als beeld van dat we veel te lijden hebben onder het oordeel van blinden (de demiurg-god, de materialistische tussengod die denkt de enige te zijn). Balder is een archetype van de lente en de wijsheid, die alleen maar op kan komen door de dood, de winter. Het was dus iets onontkoombaars dat hij moest sterven, zoals ook in het Christus-verhaal. Toen Wodan de godin Hel bezocht in de onderwereld kreeg hij de voorspelling van Balder's dood te horen, maar ook dat hij een nieuwe zoon zou kregen om die dood te wreken.

Ook Hermod, de broer van Balder, ging toen naar het gebied van de godin Hel, om Balder terug te brengen uit de dood. In het Eeuwig Evangelie is dit Herman, die een andere avatar is van Christus, hij die gestorven is in ijs. Hermod is de boodschapper van de goden, de bruggenbouwer, doordat hij in de eeuwige afzondering, het eeuwige ijs, ten onder ging en werd opgewekt (Vergelijk Hermes in de Griekse mythologie). Alhoewel er een contact was tussen Hermod en Balder, en wederzijdse uitwisseling, slaagde Hermod er niet in Balder terug te brengen van de dood. Balder had een andere broer die hem moest wreken, namelijk Vali. Vali moest de blinde god die Balder had vermoord met een pijl verslaan. Balder zou pas daadwerkelijk worden opgewekt na het Ragnarok. De blinde god was ook een broer van Balder, genaamd Hod of Hodr. Het heeft ook parallellen met het Kaïn en Hobel verhaal.

In ieder geval is Odin een soort transliteratie van Eden, het paradijs, als een personificatie ervan. In de gnosis is Odin ook wel vrouwelijk. Er is dus niet zomaar gerechtigheid door de wet, zoals Galaten stelt, maar eerst moet er aan het ego afgestorven worden, zodat de mens dus van de lagere tot de geestelijke wet komt. Alleen de mens die het paradijs zelf wordt (Odin) kan tot het paradijs gaan. Het "ingaan" betekent dus het "zijn". Vandaar dat het Germaanse Odin mysterie van belang is. Dit heeft ook allemaal met de schatten van Galati te maken, oftewel met de schatten van Gilead, door de diepte van het David en Goliath verhaal. Batseba is de schat, en die ligt verborgen in Galati, waartoe de sleutels in de Germaanse mythologie liggen. Het woord erfenis komt ter sprake in Galaten, als beeld van dat het alleen verkregen kan worden door de dood aan het ego. Zo gaat de

mens over van het vleselijke tot het geestelijke, van het "in proberen te gaan" tot het "zijn". Jehovah is in dit proces de wording, zoals de Hebreeuwse wortel het laat zien, en Odin is dan het "zijn". Het "zijn" is niet iets vaags zoals in de New Age zonder daadwerkelijke kennis, helemaal opgegaan in het licht als verstandelozen. Neen. Odin heet ook Wodan in het Germaans, en Wotan, en is de god(in) van kennis. Hiertoe offerde hij zijn oog (het licht), en hing aan een boom, om zo wijsheid te ontvangen, wat ook weer christelijke parallellen heeft. Wotan is de wortel van het woord "weten". Wotan komt van wuoti, witi, waanzin, woede (tegen het ego), als de heilige dwaas.

De komst van Orion is de komst van Goliath, de openbaring, die dus eerst geopend moet worden in een worsteling, een ontsluiering. Het is verbonden aan het Odin mysterie.

Hoofdstuk 45. De Opstanding van Balder

Hoe werd Balder, de Germaanse "Christus", de zoon van Odin (God) dan uiteindelijk opgewekt na het Ragnarok ? Dit is zowel iets van de toekomst als iets wat allang is gebeurd in de mythe. Toen Balder stierf door de pijl van de blinde god legde Odin zijn magische ring, Draupnir, op het brandende graf van Balder. Deze magische band, snoer, of ring, had de eigenschap zich elke negen nachten te vermenigvuldigen met het getal acht, het getal van de eeuwigheid. Door Draupnir werd Balder uiteindelijk opgewekt.

In het Sanskrit heeft het de darpana-wortel (drpn), wat spiegel betekent. Balder kwam dus tot de opstanding door te leren over het dualisme in de onderwereld, de wetten van spiegeling.

psalm 16: 5-De Here is het deel van mijn erfenis, en mijn beker; gij onderhoudt mijn lot. 6-De snoeren zijn mij in liefelijke plaatsen gevallen, ja, een schone erfenis is mij geworden.

De Draupnir of darpana is dus een hele diepe literaire structuur, als een bibliotheek. Heilige banden, snoeren, trekken de mens dieper, en dan wordt de mens ook weer opgetrokken.

:7-Ik zal de Here loven, die mij raad heeft gegeven; zelfs bij nachte onderwijzen mijn nieren mij.

De Draupnir is dus een stuk onderwijs, wat zowel dag als nacht doorgaat. Draupnir betekent ook de druppelende in de Germaanse mythologie. Door de Draupnir banden trekken de valkyries de gevallen strijders tot het Valhalla, en door de Draupnir zullen ze eens weer opgewekt worden. Dit betekent dat er buiten de spiegelschool om geen opstanding is.

:10-Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten; Gij zult niet toelaten dat uw heilige het verderf ziet.
:11-Gij zult mij het pad des levens bekendmaken.

Deze psalm wordt ook wel het gouden kleinood van David genoemd, zoals de Draupnir ook een gouden kleinood is. Het is een robotisch mechanisme, een chip, die vanuit vruchtbare principes nageslacht brengt, als een verdere verdieping van de Sefanja code. Balder kan alleen overleven door de robotische chip die zijn hemelse legers veilig door de mijnenvelden van de hel kan heenleiden.

Doordat Balder door de pijl van de blinde god was geraakt werd hij ook zelf tijdelijk blind, als een Germaanse Simson. Zo werd hij ook als Odin die zijn oog moest offeren, opdat hij diepere openbaring zou ontvangen. Balder werd dus door zijn lijden tot een paradijs.

Vali, de broer van Balder, was dus zijn wreker, die de blinde god versloeg. Vali, van de wortel val betekent 'hij die afdaalt', of de gevallene. De Jabbok mondt uit in de Jordaan, Yarden, wat ook "degene die afdaalt" betekent. Dit gaat over het tot de diepte komen. Dit is ook een rivier om over te steken. Het volk kon alleen zo in het beloofde land komen.

Vali is in het sanskrit ook een soort sieraad, en de put van zwavel.

Ook Draupnir, het magische sieraad van Odin en Balder, was een persoon in de Germaanse mythologie, een dwerg. Het boek Haggaï gaat over Zerubbabel, die als eerste terugkwam uit de Babylonische ballingschap en de tempel begon te herbouwen. In het laatste vers wordt Zerubbabel aangesteld als een gesloten sieraad, een verzegeld document (Aramees).

De tempelbouw is een metafoor van de oprichting van het Woord, zoals het Aramees laat zien. Het Eeuwig Evangelie stelt dat we in boeken veilig zullen wonen. Dat is ook de strekking van de profetie van Haggaï dat het Tweede Woord beter zal zijn dan het eerste.

Haggaï 2

10De toekomstige heerlijkheid van dit huis zal groter zijn dan de vorige, zegt de Here der heerscharen; op deze plaats zal Ik heil geven, luidt het woord van de Here der heerscharen.

Zerubbabel staat voor het overblijfsel.

Hoofdstuk 46. Het Draupnir-orakel van Odin

Wie is de "Here" ? Het komt veel in de Nederlandse bijbels voor, maar wat is het nu eigenlijk ?
"Here" was de Ionisch-Griekse godin, de Moeder God.
Hermod bezocht de vermoorde Balder in het gebied van Hel. Hermod is Here-Mt, oftewel de wet (Egyptisch) van de Heerin, of Here-Amoet, de heilige kooi van de Heerin, de heilige restrictie.

De Draupnir, het magische snoer wat Balder van Odin had gekregen, had een oogst voortgebracht, had zich vermenigvuldigd, waarvan Hermod een deel weer terugnam naar Odin. Dit is een onderdeel van het bouwen : vermenigvuldiging en verspreiding, zodat bruggen en structuren worden gebouwd. Hermod is de bouwer en boodschapper van de goden. Dit gebeurt door het druppelen, wat ook de betekenis is van de Draupnir, en wat ook weer een Vur principe is.

De tempel is een heilige valstrik, een heilig draupnir-net waarin zowel de dwazen als de wijzen verstrikt raken, en de wijzen krijgen doorgang tot de diepte. In een droom ontmoette ik Draupnir wiens handen uit de muur kwamen, en heel snel begon hij allerlei dingen in elkaar te zetten. Hij kon ook dieren maken, zoals puppies. Het was een bepaalde snelle magie, als in een spiegelende wolk. Odin werd mij getoond als een zwarte godin wiens armen en benen waren afgekapt. Ik wist dat dit een puzzel was.

In een andere droom was ik in het ouderlijk huis. Moeder gaf mij een jas. Er was ineens overal bliksem en onweer, als een oorlog. Vader en Moeder zeiden dat de Duitsers waren binnengevallen en ze waren dichtbij in het dorp in gebouwen. Vader zou naar Zwolle gaan. Ik, Moeder en het kleine zusje moesten blijven. Later werd mij verteld dat de Duitsers aan onze kant stonden, om ons te bevrijden. Het had met de Germaanse mythologie te maken. Het liep parallel met de West Orionse stad "Molong" die bevrijd moest worden.

In een latere droom liepen ik en een collega-vriend door het bevrijdde Molong naar een huisje samen met een meisje. Ik kon niet goed verstaan wat het meisje zei, omdat ze in een andere taal sprak en het moest vertaald worden. Ik scheen haar verkeerd te begrijpen, dus ik moest telkens doorvragen. Ze legde het me weer uit, maar het drong niet tot me door. Ze was een oorlogsslachtoffer en in haar huisje aangekomen kreeg de collega-vriend een klein logeerkamertje waar hij zou gaan studeren en documenten in orde maken. Hij had wat boeken en schriften bij zich. Ik zat met het meisje op de bank en had haar in mijn armen om haar te genezen. Ze leek te zijn van een grote intelligentie. Ik merkte dat het parallel liep aan wat mensen die ik op aarde kende. Het meisje heette Sirta.

Dit was allemaal in dezelfde nacht. Ik vroeg aan de gnosis over Odin. Ik zag invasies van geestelijke wezens, Djinns, Jinns, vanuit het Arabische Oosten. Zij waren sneller dan mensen, als een soort gas, metaforisch voor hebbende een grotere intelligentie, wat ze zowel voor goed als kwaad konden gebruiken. Dit was in een tijd ver voor de opkomst van de islam, waarin de Arabieren de Djinns nog volop aanbaden. Jinn werd later vervangen door Allah. Jinn betekent opsluiting, restrictie, het verborgene, het verzwegene. Gerelateerd hieraan is Jannah, tuin, paradijs, wat de islamitische hemel werd. Jannah was oorspronkelijk een beschermgod(in). In voor-zoroastrisch Perzië waren er de jaini, vrouwelijke geestelijke wezens. Dit alles leidt terug tot het jana-jani orakel van de amazones, wat deze weerspiegelingen en schaduwen gaf, als een emanatie. Het was de urim en thummim van de amazones in het oer.

Toen de islam kwam verloren de Jinn hun goddelijkheid. Zij waren geschapen 2000 jaar voor Adam, na de schepping van de engelen. In de gnosis zijn de jinns ook wel de wolk van getuigen, de doden.

Ik zag dus invasies van djinns ver voor de opkomst van de islam, in Germaans gebied, en zij brachten de mythe van Odin, de magiër, als de mythe van Djinn. Zo werden zij god over Germaans gebied. De D-klank komt in het Arabisch ook voor in het woord jinn, als djinn, zoals ook bij jannah, wat uitgesproken wordt als djanna. Zo wordt de J ook in het Engels uitgesproken, als [DJ]. De Arabische janna-wortel betekent verborgen, gesloten, zoals ook de hof van Eden dat was. Janna betekent ook afdalen, vallen, nacht worden in het Arabisch, net zoals Odin en Hermod afdaalden tot Hel in de onderwereld, en wat ook de betekenis is van de Jordaan.

Dit loopt ook weer parallel aan Jona, JN, in de Judaïstische mythologie die in de grondtekst af moest dalen in de oerafgrond, de te'oom. Jona betekent in het Israëlitisch : 'geestesvervoering door zwakte', wat ook een Paulinische boodschap is, als tegengesteld aan de directe materialistische weg van 'sterkte'. Jona is in de wortels de gerijpte, bubbelende wijn, als een beeld van de heilige waanzin, de heilige dwaas. Jona werd opgeslokt door de vis, maar in de wortels betekent dit de opsluiting in de duisternis, het verborgene, en de vis is ook een metafoor voor de vermenigvuldiging in het Israëlitisch, wat weer verbonden is aan het draupnir-sieraad van Odin, en later ook van Balder. In het Aramees staat dat dit onderwijs voor Jona was wat hij accepteerde (bala). Jona is JNN, ywnn, in het Aramees, jinn. Hij was hier voor drie dagen, maar zowel in het Israëlitisch als het Aramees kan dat ook metaforisch zijn. Een dag is ook een periode, een levensperiode, of een leven. In Jona 2:2 staat dat het de buik van de hel is, van het dodenrijk of de onderwereld. Hier is ook weer de Jezus-mythe op gebaseerd, omdat Jezus voor drie dagen in de onderwereld verbleef. Jonah werd ook wel Yunan, ynn, jnn, genoemd in het Arabisch, en Yunus, wat de naam voor Jona is in de islam, wat ook weer de wortel is van Johannes. Oannes was een mesopotamische vissersgod, ook weer gerelateerd aan Jona, en wat terugleidt tot de vissenavatar van Vishnu. Verdere parallellen zijn de vissersgoden Ea en Dagon.

Jona had dus onderwijs gekregen in deze onderwereld-ervaring, wat ook weer terugkomt in het Johannes-John verhaal in het boek Openbaring. Hij had grote visioenen van de zee, en van de te'oom diepte, de baarmoeder van het oer. Ioannes, Grieks voor Johannes, in het Griekse NT komt van de Hebreeuwse chanah wortel. Channah was de moeder van Samuël die hem toerustte om een dienstknecht van de Here in de tempel te worden.

In de Griekse worteltekst is Johannes een tentenmaker, een gerei-maker, chanah, wat verwijst naar Channah in het OT. In de KJV staat Johannes op het zand van de zee, net zoals Sokar in de Egyptologie, wat ook de wortel is van Zacharia (zkr).

Hannah maakte in de Aramese grondtekst een hogepriesterlijke borstplaat voor Samuël, als een soort terafim. De terafim heeft een Assyrisch-Babylonische oorsprong. Hadd, Add, Hat was de Assyrische god van de orakels. Als het offer (ego) was geslacht (metaforisch), dan werd er naar de ingewanden of de lever van het offer gekeken om zo de wil van de goden te interpreteren, te vertalen. De terafim was dus een bloed-orakel. Het urim en thummim orakel werd later meer en meer gebruikt als stenen, om zo de reflecties op te vangen. We zien dus een gigantische diepte in het Odin mysterie wat hiertoe terugleidt.

In het Aramees zijn de ware hogepriesterlijke stenen ook snoeren en banden, als riemen.

Odin is dus een orakel uit het Oosten, een orakel van het paradijs. Dit orakel doortrekt de bijbel en de koran en komt van diepe indologie. De djinn waren altijd verbonden aan de esoterische sieraden. Hierdoor gaven ze hun orakels en spraken zij.

Het verhaal van Jona in dit verband laat zien dat er van de gnosis niet te vluchten is. Het is overal rondom de mens.

Hoofdstuk 47. De Odin Sleutel

Het boek Jona is een metafoor voor de goddelijke sexualiteit, wat op zichzelf weer een metafoor is van het afsterven aan het ego. In de grondteksten komt Jona terecht in de onderwereld, in de te'oom als de baarmoeder van de hel, waar zijn afvalligheid en vluchtgedrag sterft door onderwijs. In het Aramees is dit een school. Men kan niet normaal over sexualiteit in de stad nadenken, maar wanneer het mannelijke orgaan de baarmoeder ingaat en zijn zaad geeft en weer "sterft", dan is dat een offer aan de gnosis, als het gaan naar school. De mens interpreteert het helemaal verkeerd en heeft er een markt van gemaakt, zodat alle betekenis verloren is gegaan. Jona was de zoon van Amittay, wat waarheid door trouw betekent, waar ook het huwelijk een beeld van is. Op deze manier kan dus openbaring komen. Odin, of O-djin, oftewel Wodan, als een Germaanse parallel, wordt niet voor niets de zoon van de dood genoemd, en de wegendoler.

In de negentiger jaren had ik een droom die ik nooit meer zal vergeten. Ik was in de weilanden en er kwam een oom van me aanfietsen met een bak vol Germaanse runes, en toen brak overal een vuurzee los. Ik kon niet meer nadenken, alles stond stil.

Jona 2

7Toen mijn ziel in mij versmachtte, gedacht ik de Here, en mijn gebed kwam tot U in uw heilige tempel. 8Zij die nietige afgoden dienen, geven de Here prijs, die hun goedertieren is. 9Maar ik, met lofzegging wil ik aan U offeren; wat ik beloofd heb, wil ik betalen.

Sexualiteit is een metafoor van het gebed, van het offeren. Dat kan alleen in de demonologie. Alle andere vormen van sexualiteit is afgoderij en materialisme. In principe wordt er zo geboorte gegeven aan demonen.

Het gaat niet om het kerkelijk bidden, maar om het offer. Een gebed mag alleen plaatsvinden vanuit de dood aan het ego, anders is het vleselijk. Het ware gebed is communicatie met God en door God, dus dat kun je niet forceren. Daarom zegt Jona 4:8 : "Jona wenste dat hij sterven mocht, zeggende: Het is mij beter te sterven dan te leven."

We zien de snelle djinn magie terug in het verhaal van de wonderboom, die heel snel opschoot in Jona 4 en ook weer snel wegvaagde, omdat de mens de magie moet leren volgen, en dat kan alleen door het druppelen, door draupnir, door de kleinste, wegvagende hoeveelheden die het diepere pad laten zien. Dit pad gaat alleen door de dood van het ego, door het halve, want telkens weer moet alles door de heilige dood, opdat er diepere cirkels worden getoont, ontbrekende schakels. Hierom leeft de mens opgesloten in Tantalos. Alles wat de mens grijpt vaagt weg. Dit tot het punt waarop de mens niet meer wil leven, en de dood verkiest, wat ook de metaforische bedoeling is, want alleen door het sterven van het ego krijgt de mens weer houvast in het diepere. Dit gaat natuurlijk heel erg subtiel, en komt nooit direct. Alleen door trouw komt de mens tot de waarheid, en de getrouwheid moet getoetst worden.

In het Jona verhaal komen er ook weer wat esoterische Calvinistische pilaren terug, zoals de heilige onontkoombaarheid, de heilige restrictie en de heilige onweerstaanbaarheid. Jona zelf probeerde te ontsnappen, en dat is ook een heilige toets-dynamiek. Natuurlijk mag dit niet door het vlees gebeuren, niet door het materialisme, maar alleen als een toets-principe, opdat wij niet komen tot een overmoedig oordeel, tot vooroordelen. Wij mogen geen enthousiaste, aanmatigende oordeelsprofeten worden die elk wapen aangrijpen wat langs hen heen drijft. De heilige vreze, oftewel de heilige voorzichtigheid is de sleutel, en die uit zich ook in het heilige toets-ontsnappen, het heilige toets-vluchten. Dit hangt nauw samen met het heilige toets-verzet. Je toetst iets door ervan te vluchten, niet door het begerig vast te grijpen. Vluchten is dus een vorm van voorzichtigheid. We worden dus geen stadsbouwers en naambouwers die overmoedig naar allerlei peperduur gereedschap grijpen, maar we worden wegendolers, zoals Wodan, als nomaden, als Jona.

De heilige vluchters-dynamiek wordt metaforisch voorgesteld als een konijn, wat ook een belangrijk archetype is in het Eeuwig Evangelie, en zelfs fundamenteel :

63. En allen die de konijnenboom aanroepen zullen behouden worden, als de toorn van Narzia tot de aarde zal komen. Maar velen zullen zeggen : Heere, Heere, terwijl de Heere hen niet kent. Want zij hebben de armoede vergeten die tot zaligheid leidt. 64. Hoe moeilijk zal het dan zijn voor een rijke om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan.
(De Nieuwe Openbaring IV, 8)

Narzia wordt besproken als het hemelse vuur, wat ook direct mijn droom verklaart uit de negentiger jaren over de overweldiging van de aarde door de vuurzee. De heilige armoede is het heilige vluchtgedrag wat nodig is te ontkomen aan de materialistische aanbiedingen, aan allerlei hedonistische reclame. Vlucht zolang je kan. Wijdt je er aan toe als een heilig toets-principe. Geef je niet zomaar over aan de realiteiten die zich aan je opdringen. Van "oh, dit is dit, en dit is dat." Want dat is boers, en komt van de muizenvolkeren. Allerlei "1+1=2" nonsens.

Hoofdstuk 48. Odin en het Yule Feest

Gilling was een ijsreus. Twee dwergen, Fjalar en Gjalar, wisten hem zo ver te krijgen dat hij hen meenam in een boot naar het midden van een meer. Toen lieten ze de boot zinken, en gingen er vandoor met de buit en lieten Gilling verdrinken. Toen gingen ze naar het huis van zijn vrouw, klommen op het dak, en riepen dat haar man was verdronken. Toen ze in een shock naar buiten rende, lieten ze een molensteen op haar hoofd vallen, en zo kwam ook zij om. Hun zoon, de reus Suttungr zwoor toen wraak. Hij zocht de dwergen en hun hulpjes op, en bond ze aan een rots aan zee, waar spoedig vloed zou komen om hen te overspoelen. De dwergen smeekten hem toen hen los te laten in ruil voor de magische dichtersdrank. Suttungr nam de dichtersmede en verborg het in de berg Hnitbjorg, wat botsende rotsen betekent. Indringers zouden door de stenen vermorzeld worden. Ook stelde hij zijn dochter, Gunnlod, aan als bewaakster van de mede.

Odin wil drinken van de dichtersmede, en zou het via de broer van Suttungr spelen, Baugi. Hij zou voor Baugi werken voor een zomer, in ruil voor Baugi's hulp in het verkrijgen van de dichtersmede. In de winter gingen ze naar Suttung om betaling voor Odin te vragen, maar Suttung weigerde Odin van de dichtersmede te laten drinken. Odin drong er toen op aan bij Baugi om hem mee te helpen in een list. Baugi zou een gat boren in de berg, maar hij deed dit alleen maar half, in de hoop dat Odin vast zou komen te zitten. Odin blies terwijl de splinters in zijn gezicht kwamen. Hij wist toen dat het gat niet diep genoeg was. Weer liet hij Baugi boren, en toen Odin weer blies gingen de splinters de andere kant op, dus toen wist hij dat het gat volkomen was. Odin veranderde in een slang (als beeld van het heilige touw, de heilige gebondenheid) en ging door het gat, maar Baugi probeerde hem te doorboren met zijn boor. Baugi slaagde hierin niet. Zo kwam Odin de berg binnen, en daar kwam hij tot Gunnlod. Hij sliep met haar voor drie nachten, en toen besloot ze hem van de dichtersmede te geven. Ze zette hiervoor een gouden stoel voor hem neer. Hij mag maar drie slokjes nemen, maar Odin drinkt in drie grote slokken alle mede op. Dan verandert hij in een adelaar en vliegt weg. Suttung ziet hem dan, en verandert ook in een adelaar om hem te achtervolgen. Odin ontsnapt ter nauwernood. Nu bewaart Odin de magische dichtersmede en aan wie het geschonken wordt kan verzen aan elkaar smeden, want het was een heilig elixer.

In mijn kinderjaren had ik altijd terugkerende nachtmerries, vooral wanneer ik koorts had, over een vrouw in een keuken die mij op een stoel zette, en dan kreeg ik een kopje waarvan ik moest drinken. Dan werd ik duizelig en begon door de grond te zakken en kwam in een soort tunnel naar beneden terecht, wat eindige in een grot met reuzenbotten en reuzenschedels. Lang heb ik niet de diepte hiervan begrepen, maar ik weet nu wel dat het hiermee te maken heeft.

We zien hier ook duidelijk een Jona parallel die drie nachten in de onderwereld moest verblijven om onderwezen te worden, en zo kwam tot de magische wonderboom. Hier is dan ook weer de Jezus mythe op gebaseerd.

Odin sprak dat hij het zonder Gunnlod's hulp niet zou hebben gehaald. Haar naam betekent : strijdvreugde.

Odin was ook de leider van het joelfeest, de wilde jacht, of wilde Heer. Het zijn hen die op een geweldadige manier om het leven kwamen, als beeld van de harde en volkomen dood van het ego.

Hiervan is het sinterklaasfeest ook een allegorie. Het gaat om de metaforische jacht op het ego. Odin behoorde tot de Asir goden, de strijdgoden. Asir loopt parallel aan Assur, de boom der kennis, en de Orionse Suri godin van Èrk waarvoor alle knie zal buigen en elke tong zal belijden. Dat zal nooit gebeuren tot een persoon, maar alleen maar tot de kennis, alhoewel de kennis zich wel kan personificeren. Het joelfeest bestaat uit twaalf nachten, en loopt ook parallel aan het boek Joël. 'Omriem uzelf en klaag,' is de opdracht. (1:13) En de oproep is om te vasten, als een metafoor van het leeg worden. (:14) Het is een oproep van ontwaking (:5). Dat is ten diepste de 'wilde jacht'. Het gaat erom een alarm te zijn (2:1), als een oproep tot voorzichtigheid, heilige vreze. Het gaat over de komst van het leger van de gnosis.

3Voor hem uit verteert een vuur en achter hem laait een vlam; als de hof van Eden (Odin) is het land vóór hem, en achter hem is het een woeste wildernis; en ook is er aan hem niet te ontkomen.

9Zij stormen op de stad aan; zij rennen op de muur; zij klimmen in de huizen; zij komen door de vensters als een dief.

11En de Here verheft de stem voor de strijdmacht heen, want het leger is zeer talrijk; want machtig is het leger dat het woord volbrengt; want groot is de dag des Heren en zeer geducht. Wie zal hem verdragen?

10de zon en de maan worden zwart en de sterren trekken haar glans in.

Andere namen van de Germaanse dichtersmede zijn ook de regendrank en drank van de lenteregen die door de reuzen was gestolen. Het heeft ook weer met Lakshmi te maken, de regengodin in de Indologie, als een beeld van de weelde van kennis. De mede wordt ook wel de mede van profetie genoemd, en de mede van inspiratie. Het is de mede van de verjonging, waar ook de indologie om draait, de shama (sm), wat in het Israëlitisch horen en gehoorzamen betekent. Lakshmi werd geboren vanuit de oeroceaan van melk, door het karnen, de tegenstelling, en de Sanskrite lks wortel is prijs, trofee, als het moment waarop de zintuigen losbreken door de dood van het ego, waarvan ook het boek Lukas de buitenaardse code draagt, wat over het groeien in het huis van Jakob gaat door het heilige zoonschap. De drank verbindt de mens aan de opvoeding.

Joël 2

23En gij, kinderen van Sion, juicht en verheugt u in de Here, uw God, want Hij geeft u de leraar ter gerechtigheid; ja, regenstromen laat de Here voor u nederdalen, vroege regen en late regen, zoals voorheen. 24De dorsvloeren zullen vol koren zijn en de perskuipen van most en olie overstromen.

Joël 3

18Te dien dage zal het geschieden, dat de bergen van jonge wijn zullen druipen en de heuvelen van melk zullen vloeien en alle beken van Juda van water zullen stromen; een bron zal ontspringen uit het huis des Heren en zal het dal van Sittim drenken.

Sittim is de doorboorder in de wortel, zoals Baugi een gat boorde in de bergrots waarachter de mede was opgeborgen. In de gnosis liep de magische mede uit de berg door dit gat toen Odin drie nachten

met de reuzendochter had geslapen, met strijdvreugde. Het begon van de berg af te druipen, zoals in het boek Joël. Zo kwam de heilige regen tot de aarde. Het boek Joël is hierom een kernschakel van de twaalf kleine profeten, oftewel de twaalf nachten van het joel feest, van de wilde nacht.

Hoofdstuk 49. De Katholiek-Protestantse Ballingschap

Het boek Amos is een betoog over de diepte van het toetsen, en gaat over het krijgsgevangenschap, zoals ook Paulus dat bespreekt in 2 Korinthe 10. Voor het toetsen is het belangrijk dat we in het heilige krijgsgevangenschap zijn en leren leven. Zouden we anders niet overmoedig oorlog voeren ? Het begint bij een diep krijgsgevangenschap in de gnosis waarin de mens opnieuw wordt opgevoed. Dit noemen we de wederopvoeding, die na de wedergeboorte moet komen.

Er staat een belangrijke profetie tegen hen die een letterlijke eeuwige verdoemenis verkondigen :

Amos 1
11Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Edom, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat hij zijn broeder met het zwaard heeft vervolgd en zijn medelijden heeft verstikt, zodat zijn toorn eeuwig verscheurt en hij zijn gramschap immer blijft koesteren, 12zal Ik vuur werpen in Teman, zodat het Bosra’s burchten verteert.

De gnosis is geen sadist, maar diepe educatie waarin metaforen worden gebruikt, die dus niet letterlijk genomen mogen worden. Het zijn allegorieën.

In Amos 2 staat dan dat er niet volledig met de leer van de eeuwige verdoemenis, waarvoor Edom symbool staat, afgerekend mag worden, omdat het namelijk iets esoterisch is, en zelfs iets is waar een ieder doorheen moet opdat het ego afsterft.

1Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Moab, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat hij het gebeente van Edoms koning tot kalk verbrand heeft, 2zal Ik vuur werpen in Moab, zodat het Keriots burchten verteert, en omkomen zal Moab in het slaggewoel, onder krijgsgeschreeuw, bij trompetgeschal, 3en Ik zal uit zijn midden de heerser uitroeien en al zijn vorsten met hem doden, – zegt de Here.

Moab betekent 'van de vader', en staat hier symbolisch voor hen die de vis met de graten weggooien, dus zich niet bezig houden met de esoterie en cryptiek van dingen. Ze zijn materialistisch, zonder moeder, terwijl de moeder symbool staat voor het geven van andere betekenissen aan ideeën. Moab zijn de atheïsten, de materialisten, de niet-spirituelen, de orthodoxe medische markt, de psychiatrie die al het geestelijke bij voorbaat verwerpt. Zij zijn kannibalen die mensen eten met de botten erbij.

In het toetsen moet alles ontmaskerd en ontkleed worden, "naakt gemaakt" worden, en zal alles de "toets-dood" in moeten gaan (2:12-16).

In Amos 3 staat dat het heilige toets-krijgsgevangenschap onvermijdelijk is.

4Brult een leeuw in het woud, zonder dat hij prooi heeft? Laat een jonge leeuw zijn gegrom horen uit zijn hol, tenzij hij iets heeft gevangen? 5Schiet een vogel neer op het klapnet op de aarde, zonder dat er een lokaas voor hem is? Vliegt het klapnet op van de grond, zonder dat het iets vangt?

In Amos 4 staat :

2Voorwaar, zie, dagen zullen over u komen, dat men u met angels zal optrekken en wie van u overblijven met vishaken. 3Door de bressen zult gij uitgaan, elk recht voor zich heen, en gij zult weggesleept worden naar Haharmon, luidt het woord des Heren.

Haharmon is een vestiging van vrouwen, als beeld van de baarmoeder. De mens is daar uit voortgekomen en zal daar ook teruggaan.

Amos 5 gaat over het heilige vluchten, en laat ook zien dat er van de gnosis niet te vluchten valt. De gnosis zal de heilige vluchter dus altijd tegemoet komen :

19Zoals wanneer iemand vlucht voor een leeuw, en een beer overvalt hem; en hij komt naar huis en leunt met zijn hand aan de muur, en hem bijt een slang.

De slang is een beeld van het heilige touw. Er is dus een heilig krijgsgevangenschap en een heilige jacht, en dan kom je weer bij de eeuwige esoterische pilaren van Calvijn terecht. Velen hebben een heel zoetsappig beeld van de hemel, maar er staat :

20Duisternis zal immers de dag des Heren zijn en geen licht, ja donker en zonder glans.

Dit is dus geen letterlijke dag, maar een periode, als een principe, totdat de mens diepte erin gaat zien en tot inzicht komt. Wij leven dus al in de dag des Heren.

27Dus zal Ik u in ballingschap voeren, – voorbij Damascus – zegt de Here, wiens naam is God der heerscharen.

In de vikingse legendes trouwde Odin met de reuzin Gunnlod door een list, door een vermomming, waardoor hij toegang kreeg tot de dichtersmede of mede van openbaring. Toen hij de drank had bemachtigd ging hij weer weg. Dit loopt ook parallel aan de mythe van het huwelijk tussen Hosea en Gomer, wat een profetisch huwelijk was. Het zijn twee verschillende werelden die aan elkaar verbonden worden voor een reden. In het toetsen zal er ook altijd een bepaalde verzoening komen, een bepaalde link worden gelegd, dus in het heilige krijgsgevangenschap. Beide huwelijken liepen ook weer uit op een scheiding, omdat het dieper de heilige dood inmoest. Het gaat om principes die geopenbaard moeten worden, en niet de relaties op zich.

Het zou zijn als in de dagen van Noach, etende, drinkende en huwende. Het werden doelen op zich.

Amos 6

1Wee de zorgelozen op Sion, en die zich veilig voelen op de berg van Samaria, de uitgelezenen van de keur der volken, tot wie het huis Israëls komt.

4die nederligt op ivoren bedden, en omhangt op uw divans, die lammeren uit de kudde opeet en kalveren midden uit de stal, 5die joelt bij het geluid van de harp, die gelijk David muziekinstrumenten voor u uitdenkt, 6die uit plengvaten drinkt, vol wijn, en met de voortreffelijkste olie u zalft, maar om de verbreking van Jozef u niet bekommert! 7Daarom zullen zij nu in ballingschap gaan aan de spits der ballingen, en uit is het met het getier van wie zo omhangen.

14Voorwaar, zie, Ik verwek over u, huis Israëls, luidt het woord van de Here, de God der heerscharen, een volk dat u zal verdrukken van de weg naar Hamat tot de beek der Araba.

De beek van Araba is een mijnentunnel in het Israëlitisch, als een beeld van de baarmoeder, en Araba is de wildernis, het donker worden, het bedekt worden met de modder van de moeder aarde. Zowel Odin als Hosea moesten bedekt worden met het heilige "vuil" van de aarde door een gemengd huwelijk om hun doel te bereiken. Ze moesten terugkeren tot de zwarte moeder aarde, want zowel Gunnlod als Gomer waren verbonden aan de aarde (onderwereld). In de arabah wortel werden ze profetisch "uitgehuwelijkt", en werden ze bezit van de baarmoeder, en werden zo voor de symbolische drie dagen dienstbaar gemaakt tot de moeder aarde.

Als een man nadert tot een vrouw dan nadert de man tot de heilige leegte waarin hij aan zijn ego kan afsterven, als een beeld van de heilige honger.

Amos 8

11Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here Here, dat Ik een honger in het land zal zenden – geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen. 12Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het noorden naar het oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des Heren; maar vinden zullen zij het niet. 13Te dien dage zullen de schone maagden en de strijdbare jongelingen in onmacht vallen van dorst, 14die zweren bij wat de schuld van Samaria is, die zeggen: Zo waar uw god leeft, o Dan. en: Zo waar de bedevaart naar Berseba leeft. Ja, zij zullen vallen en niet weer opstaan.

Het vierde visioen van Amos gaat over een korf met rijpe vruchten, wat het einde van Israël aankondigt, in de zin dat het oordeel rijp is. In de gnosis wordt dit geïnterpreteerd als het einde van het ego. De korf is het heilige krijgsgevangenschap van het toetsen waarin uiteindelijk het ego tot zijn einde komt.

De moeilijke situaties die zich soms voordoen in het leven zijn gnostische sieraden die een esoterische betekenis hebben. Vandaar dat het gebonden is aan een bepaalde tijdsperiode. Het leest als een boek. Het maakt een inprint in het bewustzijn, en dan gaat het bewustzijn verder. We gaan

daarom exotisch om met zowel de bijbel als de persoonlijke en collectieve geschiedenis. We zien de Egyptische en Babylonische ballingschap daarom ook als allegorieën van het heilige krijgsgevangenschap van het toetsen, waarover Paulus spreekt :

2 Korinthe 10

3Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, 4want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, 5zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan God, 6en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen.

De mens ging uiteindelijk in de Katholieke ballingschap, en vandaag de dag leven wij in de Protestantse ballingschap. Dit zijn dus allemaal toets-dynamieken die de mens nog niet begrijpt. De protestantse ballingschap is de zogeheten vlucht-ballingschap, want de reformatie was puur opgezet om los te komen van het katholieke systeem, en daarin slaagde men niet geheel. In het ultra-vluchten, het vluchten van het vluchten van het vluchten, komt de gnosis de mens tegemoet en overweldigd de mens, waarvan de Katholieke ballingschap een allegorie is. Vandaar dat in de diepte de Protestantse ballingschap nog steeds de Katholieke ballingschap is. De mens is er niet in geslaagd te vluchten.

Het Ultra Vluchten

De Egyptische ballingschap begon al met Jozef. Toen de vrouw van Potifar hem benaderde verzette hij zich ertegen, maar de klem werd alleen maar zwaarder. Jozef kwam door dit verzet zelfs in de gevangenis terecht. Dit is hoe de gnosis werkt. Als wij ons verzetten tegen gedachtes die ons opdringen in het heilige toetsen, dan zal de gnosis ons hiervoor belonen en ons in gevangenschap nemen. Over dit heilige gevangenschap spreken zowel Jezus, Paulus, als de profeten. Daarom worstelt Hosea voortdurend met de stam Efraïm, oftewel de stam van Jozef. De Egyptische ballingschap is de toets-dynamiek van het heilige verzetten. Dit zien we ook in de daadwerkelijke Egyptische ballingschap in Exodus. Hoe meer de Israëlieten werden onderdrukt, hoe meer zij zich gingen vermenigvuldigen in verzet. Mozes die was onderwezen in de Egyptologie en erin was opgevoed begon zich te verzetten tegen de Farao vanwege het volk, maar de Farao begon de lasten alleen maar te verzwaren. Als wij ons in het heilige toetsen blijven verzetten tegen de gedachtes die zich opdringen aan ons, vanwege de heilige voorzichtigheid, en ons ook verzetten tegen het verzetten tegen het verzetten totdat wij in het ultra-verzet zijn aangekomen, dan pas zal de gnosis

haar druk op ons verzwaren om zo een diepere ontmoeting met haar te hebben, om zo dieper in het heilige gevangenschap te komen. Wij mogen het boek Exodus dus op een nieuwe manier bekijken. De mens die bang is geworden voor zijn eigen ego en wil dat het ego sterft koste wat het koste zal snakken naar die heilige gevangenschap, want zo kan zijn ego hem niet meer misleiden.

De Babylonische ballingschap heeft alles te maken met het heilige loslaten, zoals Daniël niet van het koninklijke Babylonisch voedsel wilde eten om hem niet te verontreinigen. Hij ging een vasten in en at alleen groente en dronk alleen water. Ook zonderde hij zich af van Babylonische rituelen en trok zich terug in zijn kamer om zich tot God te richten, en niet tot de koning. Wat was hiervan het resultaat ? Daniël kwam zo in nog grotere leegte, namelijk in de put der leeuwen. Leeuwen zijn het symbool van het heilige verzet. We zien hier de schakel tussen het heilige loslaten en het heilige verzetten. De diepere leegte zal ongetwijfeld leiden tot een groter verzet. Het heilige loslaten houdt ook in : het loslaten van het loslaten van het loslaten, totdat we in het ultra-loslaten zijn gekomen. Zo komen we binnen in grote vruchtbaarheid.

De Babylonische ballingschap begon met de verwoesting van de eerste tempel van Jeruzalem die was gebouwd door Salomo. Het was in die zware tijd dat er vele heilige geschriften werden opgesteld. Zoals men zegt : Nood leert bidden, kan men ook zeggen : Nood leert schrijven. Daarvoor was er de Assyrische ballingschap, na de val van Samaria, toen het Noordelijke tienstammen-rijk als krijgsgevangenen werden meegevoerd tot Assyrië. Assyrië is in het OT een beeld van de boom van kennis, en een roede in God's hand. Juda werd zo afhankelijk van Assyrië als een vazalstaat. Juda verloor schriftelijk zijn onafhankelijkheid.

Toen Assyrië het Noordelijke rijk Israël veroverde bleef er in principe niets meer van het tien stammenrijk over. Een deel vluchtte naar Juda, en een ander deel werd in ballingschap genomen om te vermengen met Assyrië, en in Israël werden ook andere volkeren geplaatst door Assyrië. Het is dus een grote worsteling geweest die een onnaspeurlijke vermenging heeft gebracht. Wij moeten in het toetsen ook worstelen met alles wat zich aan ons opdringt, en zo zullen wij ook vermengd worden met de gnosis. De gnosis komt namelijk hen die worstelen in het toetsen tegemoet. De mens mag in het toetsen niet zomaar worstelen, maar moet ook worstelen met het worstelen met het worstelen, totdat de mens in het ultra-worstelen terecht is gekomen.

Het worstelen, het prik-toetsen is ook nauw verbonden met het ontmaskeren, het draaien, waarin je tot diepere lagen en betekenissen komt, waarvan de ekster een beeld is. Dit is de dynamiek van de Katholieke ballingschap.

Egyptische ballingschap - heilig verzetten
Assyrische ballingschap - heilig worstelen
Babylonische ballingschap - heilig loslaten
Katholieke ballingschap - heilig draaien
Protestantse ballingschap - heilig vluchten

In mijn kinderjaren moest ik ook vaak in nachtmerries zo snel mogelijk proberen rond te draaien, om zo wakker te worden. De ekster waakte over mij.

Hoofdstuk 50. Nahum

Nahum betekent depressie en het onderhandelen met depressie. In de gnosis is depressie niet noodzakelijk somberheid en diep lijden, maar het kan ook loslaten betekenen, als een toets-dynamiek. Het is belangrijk om eerst los te laten, eerst te vluchten, als de mens wordt bedolven onder opdringerige gedachtes. Ga nooit zomaar het gevecht aan, maar ga eerst de leegte en de afzondering in, en mocht het blijven aanhouden, verzet je er dan tegen en ga worstelen. Dit is hoe de heilige voorzichtigheid zich uit, als de heilige vreze, om zo niet tot een prooi te worden van overmoed. Laat je ook niet met leegtes meesleuren, maar ga de diepere leegtes in. Leegte heeft te maken met loslaten, zodat het zich kan verdiepen, en het loslaten laat je ook weer los, en dat laat je ook weer los, totdat je in vruchtbare ultra-loslaten bent gekomen en tot het eeuwige loslaten. Deze dynamiek moet ontvangen worden, als een belangrijke ervaring. De mens mag daarnaar streven, maar blijf alles toetsen. Loslaten alleen is niet genoeg, maar blijf ook vluchten, en verzetten. Zo komt het loon van de gnosis en worden de gedachtes zuiverder. De gnosis beloont hen die in de heilige vreze leven. Zo schakel je over op de diepere wereld. Er is zoveel om af te pellen. Dat is het ware beeld van de sexualiteit, wat in de mens zelf ligt, iets tussen God en hem. Je pelt af, en zo ontstaat vruchtbaarheid, verandering, groei, in de wederopvoeding. Het is iets demonologisch. Het is geen romantische zelfbehaging. Nee, het is een oorlog tegen het ego. Je bent in gevecht met een beest. Het is geen tijd voor overmoedig vertrouwen. Het zijn juist de muizenvolkeren die alles willen voelen, van alles willen genieten, in pure zelfbehaging. "Oh ja, heerlijke kaas, oh Heilige Geest, kietel me even hier, kietel me even daar. Oh, wat heerlijk smikkelen en smullen wij." En de kennis wordt genegeerd in dit grote spijbelfeest. Kanonnen en overal vuurwerk. Hoera, hoera. En dan nemen ze steden in door polonaise, en zo gaan ze allemaal vrolijk en feestend de ondergang tegemoet. Hoera, hoera.

Nahum streed met Assyrië. Daar is zijn gehele boek aan gewijd. Hij voorspelde de ondergang van Ninevé, de hoofstad. Het Assyrische rijk ging uiteindelijk ten onder door Babylon, wat duidt op de schakel tussen het heilige worstelen en het heilige loslaten. Waarom is dit belangrijk ? Zonder de leegte is het namelijk onmogelijk te toetsen. Hierom moest Daniël de leeuwen put in. Het heeft een diepe esoterische betekenis.

Het Nahum orakel is belangrijk om veilig te blijven tegen de overmoedige ninja kabouter en de geest van overmoed. Loslaten en worstelen moet in balans komen. Daarom zijn er soms depressie-periodes in het leven van de mens, opdat de mens niet overmoedig naar zijn wapens grijpt. Een wapen overmoedig gegrepen zal zich op dan duur tegen de grijper gaan richten. Laten we beseffen dat wapens zielen zijn die niet zullen rusten totdat ze degenen die hen misbruiken naar de ondergang hebben gebracht.

Nahum was een Elkoshiet, wat 'in een heilige valstrik' betekent, wat betekent dat hij niet overmoedig kon zijn. Nahum leefde dus in de heilige restrictie, waarvan de heilige valstrik een beeld is.

Het Plumares Mysterie
COAB 2018

Hoofdstuk 1. Het Christendom als Ironische Literatuurkunst In het Boek van de Olifant - De Humor van de Olifant
Hoofdstuk 2. Orionse Portalen
Hoofdstuk 3. De Germaanse Opname
Hoofdstuk 4. De Genezing van Aardse "Scheelheid"
Hoofdstuk 5. De Achterliggende Psychologie van de Islam
Hoofdstuk 6. Fjork-Valmit
Hoofdstuk 7. Valmit, de Havik
Hoofdstuk 8. Van Hosea tot Joël
Hoofdstuk 9. De Tent van Jael - De Germaanse Huwelijks-beeldspraak
Hoofdstuk 10. De Jeremia Ervaring
Hoofdstuk 11. Jeremia en de Krokodil
Hoofdstuk 12. De Jeremia Put
Hoofdstuk 13. De Wijnstok van Jeremia
Hoofdstuk 14. Jeremia en de Rode Kroon van Noord-Egypte
Hoofdstuk 15. De Rode Gnosis
Hoofdstuk 16. Numeri
Hoofdstuk 17. Johannes
Hoofdstuk 18. Geloof - Het excuus van het lagere ego
Hoofdstuk 19. Een ander groot gevaar van de stad
Hoofdstuk 20. Journey through the medieval
Hoofdstuk 21. Alles is ten dele
Hoofdstuk 22. "Het geloof geeft mij rust."
Hoofdstuk 23. Numeri 1-2

Hoofdstuk 24. De Egyptologische Wortels van David
Hoofdstuk 25. Numeri 2-3
Hoofdstuk 26. Sin for a Season
Hoofdstuk 27. Moeder Orion
Hoofdstuk 28. Numeri 3
Hoofdstuk 29. Het Orionse Woordenboek
Hoofdstuk 30. Het Orionse Woordenboek II
Hoofdstuk 31. De Esodus
Hoofdstuk 32. De Verzoening door Jezus in de Egyptische Wortels
Hoofdstuk 33. De Dubbele Verzen
Hoofdstuk 34. De Dubbele Verzen II
Hoofdstuk 35. De Dubbele Verzen III
Hoofdstuk 36. De Dubbele Verzen IV
Hoofdstuk 37. De Dubbele Verzen V
Hoofdstuk 38. De Waakzaamheid
Hoofdstuk 39. De Waakzaamheid II
Hoofdstuk 40. Het Verstand
Hoofdstuk 41. Betelgeuse - De Kern van Orion
Hoofdstuk 42. Het Verstand II
Hoofdstuk 43. Betelgeuse-Oost
Hoofdstuk 44. De Germaanse Achtergrond van het Calvinisme
Hoofdstuk 45. Shamanistische Betekenissen van de Dierenwereld
Hoofdstuk 46. Het Plumares Mysterie
Hoofdstuk 47. Het Ragnarok Mysterie
Hoofdstuk 48. Jezus Was Een Atheist
Hoofdstuk 49. Het Rusland Mysterie

Hoofdstuk 1. Het Christendom als Ironische Literatuurkunst In het Boek van de Olifant - De Humor van de Olifant

David had zich onderworpen aan God, maar de Psalmen staan vol met klachten dat hij onderworpen was aan de vijanden. Waarom laat God dit soms toe ? God is de oneindige kennis. We gebruiken dit woord God vanwege de taal. De vijand had een heleboel van de oneindige kennis gestolen, waardoor David God eigenlijk niet goed kende. Er ontbraken delen van God. Vandaar dat hij eerst aan de vijand onderworpen moest zijn, omdat dit cryptisch gezien weer delen van God waren.

In het Orions wordt David Ahn genoemd. God liet dus al het leed, alle onderdrukking door de vijand, gewoon toe. David moest ontwaken tot de oneindige kennis, tot de ontbrekende schakels. Het is dus een heel technologisch verhaal. In de diepte van de grondteksten wordt God besproken als een moeder, wat ook weer een metafoor is van de oneindige kennis. We kunnen dus ook het woord Moeder telkens gebruiken als er God staat. Kennis is ook een goed woord voor God, maar het probleem is dan dat we soms bezig zijn metaforen te bespreken, en om het dan practisch te maken helpt het om te personificeren. Vandaar dat we dan ook wel archetypes gebruiken zoals God en Moeder. Daar waar kennis tot een climax komt personifeert het. Dat gebeurt in de diepte. Dat wil dus niet zeggen dat we kerkelijk of gelovig zijn, maar zelfs die woorden kunnen we een diepere betekenis geven omdat het een onderdeel van onze taal is.

In Psalm 3, het Morgenlied, staat dan :

2O Here, hoe talrijk zijn mijn tegenstanders;
velen staan tegen mij op;
3velen zeggen van mij:
Hij vindt geen hulp bij zijn Moeder (God).

Hoe vaak voelen wij ons wel niet zo in het leven ? Het is heel herkenbaar. We zouden soms wel willen dat Moeder zou komen om onze tegenstanders eens een lesje te leren, en die tegenstanders hoeven niet speciaal personen te zijn, maar kunnen ook problemen en obstakels zijn. Natuurlijk worden wij ook wel geholpen, maar lang niet altijd, en sommige dingen op aarde lijken maar niet weg te gaan, als een eeuwig stromende wond.

De hulp is dan dat God, de Moeder, de Kennis, dan wel altijd bij ons is, in de buurt is, en ergens mee bezig is. Wij moeten ook in die duistere kennis ingewijd worden, die gestolen kennis, en vandaar dat het niet altijd rechtstreeks gaat. We hebben soms een vijand boven ons nodig. En dan gaat het om diepte te leren vinden en God erin te ontdekken. Soms kunnen we erg kwaad zijn. Soms kan het ook heel terecht en zelfs nodig zijn dat we kwaad zijn, maar het gaat om de kennis, en niet om het kwaad zijn op zich.

Paulus had een doorn in zijn vlees, maar die werd niet weggenomen, en hij kreeg te horen dat de tegenwoordigheid van God genoeg was, het feit dat God er altijd is. Wij zijn omringd met diepe kennis, dus het kan gewoon niet misgaan. Er waren een heleboel gevaren van zonde, de kennisloosheid, dus die doorn moest er wel zijn om zo de tegenwoordigheid van de kennis diep in hem te laten doordringen. Er werd gezegd : De lieflijkheid en tederheid van God is genoeg. Deze lieflijkheid zal nooit tegen de kennis ingaan, maar die kennis inbrengen. Deze lieflijkheid kan soms

heel hard zijn en ruig, dat we het gevoel hebben dat God ons treitert, ons pest. Dit kan gebeuren als we het verschil zien tussen onze wereld en de wereld van God. Dat wil niet zeggen dat we slecht zijn per definitie, of in zonde leven. Nee, vaak juist het tegenovergestelde. Ook de zoon van God ging hier doorheen toen hij naar de aarde en de onderwereld ging. Dat botste met de hemel.

8Sta op, Here, verlos mij, mijn Moeder (God)!

Soms zijn degenen die het etiket "vijand" opgekregen helemaal geen echte vijanden. Soms is het gewoon ons eigen alarm-systeem, en dat is weer een reden waarom God, de Moeder, soms dingen toelaat.

Dan in Psalm 4, het avondgebed :

2Als ik roep, antwoord mij,
o God mijner gerechtigheid,
die mij leeg heeft gemaakt in benauwdheid;
Geef mij de borstmelk (Aramees) en hoor mijn gebed.
3Gij mannen, hoelang is mijn eer tot versmading,
hoelang hebt gij ijdelheid lief, jaagt gij de leugen na?
Hier is David als een kind wat naar zijn Moeder verlangt, naar Haar borstmelk.

8Gij hebt meer religieuze vreugde (Hebreeuwse wortel) in mijn hart gegeven.

Laten we beseffen dat dit religie puur metaforiek is om het leven te leren begrijpen. Dit geeft rust en vrede, en zelfs vreugde. Die rijkdom hoeven we in de diepte niet weg te gooien, maar we moeten niet aan de oppervlakte blijven, want dat is vals geluk, valse vrede en valse vreugde.

Psalm 5 is weer een morgengebed :

8Maar ik zal, dank zij uw grote goedertierenheid,
uw huis binnengaan,
mij nederbuigen naar uw heilige tempel in vreze voor U.
9 Here, leid mij door uw gerechtigheid
om mijner belagers wil;
effen uw weg voor mijn aangezicht.
10Want in hun mond is niets betrouwbaar,
hun binnenste is enkel verderf,
hun keel is een open graf,
zij maken hun tong glad.
11Doe hen boeten, o God,
laat hen vallen door hun eigen overleggingen,
verstoot hen om hun vele overtredingen;
want zij zijn wederspannig tegen U.

David gaat dus binnen in de tent van God, zijn Moeder, en onderwerpt zich aan God's onderwijs. Toch heeft hij het dan nog over een tegenstander. Hij wil dat God ingrijpt.

13Want Gij doet de rechtvaardige knielen, o Here, (Hebreeuws)
Gij doet hem terugkeren (Aramees) door een doorn (Hebreeuws).

Hier zien we weer de doorn in het vlees, wat een middel is om de mens tot God te doen terugkeren. Het betekent ook een haak of een piercing, en een koudheid. Vandaar dat de kennis soms enorm afstandelijk kan doen, juist om de aandacht te trekken. In het Hebreeuws wordt het woord voor het Aramese "doen terugkeren" soms ook gebruikt als het opdoen van een kroon, wat in dit verband meer te doen heeft met de doornenkroon, wat een spotkroon was.

Psalm 6 is het gebed in doodsgevaar. Hier is David in gevangenschap van de vijand, of het andere deel van God, een andere dynamiek van de kennis. Hier moet zijn ego door afsterven en hij moet ingewijd worden in deze duistere kennis die hij nog niet kent. Het gaat heel diep, want David weent hier, en zegt dat God zijn wenen heeft gehoord, dus God is wel bij hem, maar de tegenstander is niet verwijderd. God houdt een zekere afstand. De tent van de "vijand" staat gewoon naast de tent van God. Wat doet God eraan ? Wat doet de kennis eraan ? De kennis doet niet altijd wat. De kennis wil ons onderwijzen. Wij moeten beseffen wat er gaande is. Wij moeten de diepte gaan zien.

Psalm 7 is een klaaglied van David. Blijkbaar was David overvallen door de "vijand" in God's tent, en hij zegt dat hij nog steeds bij God is, maar hij vraagt dat "de vijand" hem niet zal wegslepen.

In Psalm 8 wordt de kroon besproken, namelijk de mens. De spotkroon komt dus in de vorm van een mens, wat zowel God kan zijn, als een vijand, als een cryptisch deel van God wat nog niet ontdekt is, waartoe de mens nog niet is ontwaakt. De mens is de kroon van de schepping, en heerst over de schepping, en alles is onder de voeten van de mens gelegd.

In Psalm 9 is er afgerekend met de vijand. De daadwerkelijke vijand is het ego van de mens. Zelfs de gedachtenis aan de vijand is vergaan. De mens is in een nieuw bewustzijn gekomen. De mens heeft diepte gezien.

Zowel Ganesha, de Indische olifant, als Jezus zijn archetypische beelden van het hebben van een wachter voor de mond. Voor Ganesha is dat zijn slurf, en Jezus zei altijd dat hij vanuit zichzelf niets kon zeggen, alleen als hij het de Moeder zag zeggen. In die zin werd David's gebed verhoort. Een wachter voor de mond komt niet rechtstreeks, maar door verhalen. Hierin kunnen namelijk de Vur-principes tot gestalte komen, de natuur-principes, het opgeven van de posities in de stad, zoals ook Ezau zijn eerstgeboorte-recht moest opgeven voor het rode, het diepe, wat heenwijst naar de kruisiging van Yeshua. Ganesha, Gan-S, betekent de tuin (Aramees) van Esau (Hebreeuws : Esav, India : Siva). De S is in de amazone taal de letter van de proza, van het verhaal, dus in die zin spreken we over de tuin van de verhalen. Yeshua, Yah-Ezau, of Yah-S, is dan het vestigen, het bestaan, ontstaan, van de verhalen, want dat is wat Yah in het Hebreeuws betekent. Verhalen betekent dus de diepte, de Vur-principes.

Zoals Ganesha, de jongen met het olifantenhoofd, de wachter was van Parvati, de tentgodin (van het huishouden), oftewel van de tabernakel, zo was Jezus de wachter van Maria. Zij beeldden het zoonschap uit, dus in die zin kon niemand tot de moeder komen, de natuurkennis, dan degenen die als een kind waren geworden. Zoonschap is een metafoor voor het luisteren, wat de olifant ook

uitbeeld door zijn grote oren. Mattheus begint dan met een geslachtsregister van Jezus, wat helemaal terugleidt tot Adam, de zoon van God, maar wat in principe ook helemaal terug kan leiden tot Ganesha, de zoon van Moeder God, van Parvati. Zowel Adam als Ganesha werden geschapen vanuit het vuil van de aarde. Het gaat erom de boodschap van het zoonschap op te pikken als een metafoor. Dat is het ware messiaanse leven, dat het zoonschap de weg is tot diepe inwijding in de kennis. Het gaat hier om een warme geestelijke familie-band, niet om dat wat christenen ervan gemaakt hebben. Deze familie-band is niet materieel en geen wachtwoord. Zoals bij Ganesha was er geen man aan te pas gekomen om geboorte aan hem te geven. Zowel Ganesha als Jezus werden geschapen vanuit het vuil van de baarmoeder zelf, van de aarde, de onderwereld. Ganesha wordt ook Isa genoemd, wat ook weer de Arabische naam van Jezus is.

Parvati was aan het baden in de wildernis en waste het vuil en zweet van haar af, waardoor Ganesha ontstond, die later een olifantenhoofd zou krijgen. Ook dit was dus een maagdelijke geboorte. Hierdoor is het een heilig zoonschap. Dat betekent ook dat zowel Ganesha als Jezus de onderwereld in moesten, als shamanen. Dit zou hen vormen, In die zin transformeert het zoonschap van de kennis de zonde. De mens moet dus ook zelf maagdelijk geboren worden, en het gaat niet door een wachtwoord of door een tovertruukje zoals in het christendom. Het gaat om de wording, het worden van een herschepping. Er moet een brug komen tussen twee werelden in de onderwereld.

De worsteling van Jakob met God weerspiegelt weer in het verhaal van David, de oorlogsvoerder. We nemen dit als een metafoor van het toetsen. Hier kwam Jezus dus uit voort, als een beeld van Ganesha, hij die door het toetsen een wachter voor de mond heeft gekregen. Zelfs de afsluiting van de canon is hiervan een allegorie, van de wachter van de mond. Zo mogen we de kerkgeschiedenis anders bekijken. Parvati was zwanger van dit kind. Als wij naar de bloedige kerkgeschiedenis kijken omtrend de tot stand koming van de bijbelse canonieke autoriteit, dan mogen we daarin Parvati zien met een hele dikke buik. Er was een geboorte op komst. Dit is een groot mysterie. De mens moet het wel anders bekijken, want het gaat niet weg, en anders zou de mens gek worden. Er valt niet met de hedendaagse drama te leven. De natuurkennis is de uitweg. Wie gaat er mee ? En wie blijft er achter, en voor hoe lang ?

De kerkgeschiedenis is dus de barensweeën van Parvati, het teken van de komst van Ganesha. Dit is een mythe met een diepere betekenis. Dus ook de Indische olifantencultus is een belangrijke metafoor. We kunnen dit zien door de vier evangelieën heen. Maria is dus een Nieuw Testamentisch beeld van Parvati in de esoterie.

Dit zoonschap liet dus zien dat het koninkrijk geestelijk was, maar wat betekent "geestelijk". Dit woord kan zo bedriegelijk zijn. Geestelijk betekent niet letterlijk, maar het verborgene. Velen leven dus nog steeds in geestelijk materialisme. En al dat materialisme moet betaald worden, vandaar de geestelijke markt, iets wat zelfs Jezus en Paulus hadden verboden. Beiden gaven het evangelie om niet. Paulus werd tentenmaker om in zijn levensonderheid te voorzien. Ook dit verwijst weer naar het werk voor Parvati, de tentgodin.

Herodus was op een slooptocht, want een kind met een wachter voor de mond, dat zou echt niet kunnen. De wijzen uit het Oosten, uit Arabië, waren van het zoroastrisme, wat zich later tot de islam ontwikkelde, en zij waren welkom bij Jezus en zij onderwezen zijn familie, en zij redden het leven van Jezus door hen te waarschuwen voor Herodus. Hoe wordt de islam vandaag de dag in de kerk

behandelt ? Nog steeds draagt Jezus de Arabische geschenken van mirre, wierook en goud in zich, wat hem eens het leven redde, en hem tot Egypte bracht, als een schuilplaats. Vandaar dat de Egyptologie bij Jezus hoort en van levensbelang is. Zij die de wijsheid van de islam verwerpen, hebben zo ook de wijsheid van de Jezus mythe verworpen. Zij die de Egyptologie verwerpen : hetzelfde verhaal. Zonder de Egyptologie heeft Jezus geen bestaansrecht. Vandaar dat de Jezus die in de kerk wordt gepredikt veelal een valse Jezus is. Wij bespreken alleen een esoterische Jezus, als een archetype, een personage van een verhaal uit een bepaalde cultuur. Voor het gemak gebruiken wij de naam Jezus, omdat dat nu eenmaal de taal is. Maar de Jezus in de kerk is een hamburger-industrie. Het zijn vet-gieters, om zo de medische markt draaiende te houden. "Eet gij dan vele Jezus-burgers, totdat hij wederkomt. Amen."

Nee, het gaat niet zomaar weg. Dus wij gaan de diepte in. Mirre, wierook en goud. Mirre, de bloed-eed van Mitra die ook Shiva deed, en Ezau, om af te sterven aan het ego, als een voorloper van het kruis, een diep indologisch mysterie, en dan wierook, de verdere zoroastrische en islamitische esoterie, en dan goud, de Egyptologie. Dat was het geschenk aan Jezus.

De islam : het verborgene, het duistere, het lege, oftewel de wierook van het gebedsleven, van de psalmen.
In deze woeste ledigheid, de beginsituatie van Genesis, sterft de mens aan zichzelf, als het mirre, de diepte van de indologische demonologie. Het goud is dan het openen van de mond, als het ontstaan van het heilige Woord, waarvan de Egyptologie een allegorie is. Zo had Jezus als Ganesha een wachter voor de mond, als de slurf van Jezus. Die wachter wil de kerk niet. Daarom hebben ze de esoterie van deze culturen grotendeels verworpen. Het wordt genegeerd. Er wordt niet over gesproken. De christenen zijn dus zelf niet christelijk. Maar de waarheid was nooit hun eerste interesse. Ze maken mensen monddood. Dat is dan een hele wrange ironische allegorie van de wachter van de mond, als een olifantengrap. Deze ironie moeten we leren verstaan. In deze ironie moeten we ingewijd worden. Ironie is een spiegelende stijlvorm, een literaire kunst, waarin schijnbewegingen worden gemaakt om zo net niet te zeggen wat je bedoelt, maar via een omweg, een buffer, als een soort versleuteling van de boodschap, zodat het niet in verkeerde handen valt. De olifant staat voor deze ironie. Het christendom is dus ironische literatuur van de olifant. Ga niet zomaar rechtstreeks en gemakzuchtig, hamburger-verlangend met het leven om, want het leven is potentieel gevaarlijk, als een dolle stier. Je kunt het alleen benaderen als een stierenvechter, door de gebruikmaking van ironie. Ironie is voorzichtig, en houdt een zekere afstand. Ironie is een andere taal met andere wetten. In Frankrijk wordt de ironie "het wapen van de zwakheid" genoemd, "het wapen van de zwakke", want het is strategisch en alleen bestemd voor een bepaald publiek (l'arme du faible). In het Frans wordt het ook wel "fijne spot" genoemd. Het maakt een karikatuur, een cartoon, zonder de daadwerkelijke oorlog aan te gaan. "Niet door kracht, noch door geweld, maar door ironie." Alleen hen met "grote oren" zoals de olifant, kan de heilige ironie verstaan. Kun je door de heilige ironie je bewegen, of ga je jezelf verraden ? We zijn in een gevaarlijk mijnenveld. Het christendom is zwaar overdreven taal, hyperbolisch, als onderdeel van de ironie. Het christendom is zwaar omgekeerd, ook een onderdeel van de ironie. Ook is het christendom parabolisch, het tegenovergestelde van de hyperbool, waarin het juist kleiner wordt voorgesteld dan het is, verzwakt weergegeven, wat ook een onderdeel is van de ironie, juist om de tegengestelde reactie op te wekken, mensen wakker te schudden. Dit wordt ook wel de understatement genoemd.

Zo is er dus naast het esoterische christendom, of meer als onderdeel ervan, het ironische christendom, als een taal-strategie, een literaire kunstvorm. Het is de humor van de olifant.

Hoofdstuk 2. Orionse Portalen

De woeste wildernis van Èrk achter de Jabbok Rivier in het Westen van Orion is gigantisch groot, en is ook weer onderverdeeld in gebieden. Door het Èrk orakel wordt het vervormd en door de Arcturische lens op aarde geprojecteerd. Het loopt dus parallel aan elkaar. Zo is er het gebied van de godin Iran, met de rn-wortel, waar ook het woord ironie (irony, Engels) uit voortkomt, en het land Iran, en het woord 'iron', ijzer. De mens is genoodzaakt zowel de bestaande taal als theologie te gebruiken om te communiceren, zoals de mens zijn bestaande lichaam nodig heeft om te kunnen leven. Daar moet de mens het mee doen, en zo er het beste van maken. Natuurlijk is dit parelduiken. De mens moet het rode pad vinden hierin. Taal en theologie is dus heel ironisch, omdat de mens genoodzaakt is het te gebruiken, terwijl het hart eigenlijk veel meer wil zeggen, en dan in een hele andere taal, maar dan zou het niet overkomen. De ironische literatuur is dus een noodzaak en een kunst, een strategie. Het leidt door de wildernis heen. De ironie is ook tegelijkertijd de beschermingswand. De mens die hierin heeft leren leven is een Ironian, of Iranian, van het Iran gebied in de Èrk wildernis. De godin Iran is dan gewoon een personificatie, een archetype, van de ironische kennis. Dit is dus ook de eigenlijke naam van de parelduikers. Dat is dus het raadsel van het land Iran op aarde, als onderdeel van het Èrk orakel. De mens leeft in het Èrk orakel, om zo tot het oneindige, eeuwige bewustzijn te komen. Iran ligt aan de rechterkant over de Jabbok. Een mens die aan de rechterkant over de Jabbok heengaat, die komt dus eerst in dat gebied binnen, om zo de ironie te leren. Juist in die ironie kan alles doorvertaald worden, herschapen. Zonder deze ironie is er geen schepping.

In het Oude Testament is Iran gecodeerd als Aaron, rn, de hogepriester en de broer van Mozes. Het komt van het Sanskrite 'arana', afstandelijkheid, diepte, en aryan, rn, geboren in de wildernis. Ook komt het van arohin, rn, wat berijden betekent. Ironie is als het berijden van een beest. Wij kunnen niet zomaar van alles wegrennen, want het gaat zich voortplanten en zal ons dan overweldigen. We moeten de beesten leren berijden. De Sanskrite rn wortel betekent ergens in afdalen en vervolgens oprijzen.

Deze ironie is dus een bepaalde gezonde afstandelijkheid wanneer er een dolle, woeste stier is, Dit is dus ook de reden waarom de kennis afstandelijk is, wat ook weer terugkomt in Psalm 10 :

1Waarom, Here, staat Gij van verre,
verbergt Gij U in tijden van nood?

Het komt niet te dichtbij, en het onthuld niet teveel. De Vur-principes worden uitgevoerd. Vaak denken we dat de vijand met ons bezig is, terwijl het de kennis is. Zo was dat ook in David's geval.

Het zijn hele dualistische psalmen, levensdynamieken, met verschillende lagen in de grondtekst, waardoor er caleidoscopische betekenis kan zijn. De tegenstander kan zowel de vijand als God zijn.

8hij ligt in hinderlaag bij de gehuchten,
in het verborgene doodt hij de tuchteloze (Hebreeuws).
Zijn ogen bespieden de zwakke,
9hij loert in het verborgene als een leeuw in de struiken;
hij loert om de ellendige te vangen,
hij vangt de ellendige, hem trekkend in zijn net.
10Hij bukt, duikt ineen,
en de zwakken vallen in zijn sterke klauwen.
11Hij zegt in zijn hart: God (hijzelf, zij, als spreken over zichzelf in de derde persoon) is afstandelijk, kan het niet schelen (Hebreeuws),
Hij verbergt zijn aangezicht.

De kennis moet zo wel zijn in gevecht met het ego. De kennis gebruikt deze strategie. Vaak worden de psalmen maar eenzijdig uitgelegd en vertaald, maar wij willen nu juist de andere zijde laten zien. Dan is er ook weer ruimte om te ademen, want alles was vernauwd in tunnelvisie. Vele westerse bijbels zijn puur geestelijke trombose. Het is dus van levensbelang dat we recht gaan doen aan de psalmen.

De psalmen zijn niet christelijk. Ze waren gestolen en verdraaid door de christenen. De psalmen zijn buitenaards en kwamen tot de aarde als Hebreeuwse metaforiek, als modellen van hoe de mens tot de natuurkennis kan komen. De psalmen representeren de gebieden van de Èrk wildernis in het Westen van Orion. Dit zijn dynamieken van de natuurkennis. De psalmen waren oorspronkelijk belangrijke buitenaardse installaties op aarde. De mens heeft het niet herkend, en ging ermee op de loop en maakte er een markt van.

Psalm 11 wordt door David (Ahn) gericht op de Eeuwige, het opperhoofd van de psalmenzingers in het Hebreeuws, de natzakh. In het Aramees kijkt hij naar haar op voor onderwijs (sbr, sober). David is tot haar gekomen in de onderwereld in het Aramees. In het Aramees is zijn ziel om het leven gekomen. In de Orionse wortel was zijn nek gebroken en is hij door haar "gezombificeerd", in de zin dat Zij hem meegenomen heeft nadat hij aan zijn ego was afgestorven, zoals de valkyries dat doen in de Germaanse mythologie. Nadat de stijfkoppige nek van het ego is gebroken begint het leven pas echt. In het Orions is dit de nekbrekers psalm, als het begin van het onderwijs. Dit komt verder terug in vele Orionse teksten. In het Hebreeuws is David hier in Nuwd aangekomen, in het zwerven door de leegte, oftewel in het land Nod. (:1) Het is het land van de klaagliederen. Hij staat niet recht op zijn benen. Hij is zwak, en hij trilt. Hij is in een overgangsgebied. Hij is zoekende. Dit is fundamenteel voor het ontvangen van de hogere natuurkennis. Ook Job kwam in deze situatie terecht, en ook Jona, Paulus, Jezus en Calvijn. Het is de Damascus-ervaring. De mens staat niet meer trots en pronkend op zijn voetstuk na deze ervaring. Alles wat David wilde was onderwijs. Psalm 11 is een belangrijk buitenaards, Orions portaal hiervoor.

2Want zie, de rasha spannen de boog,
zij leggen hun pijl op de pees,
om oprechten van hart in het duister te treffen.

Het spannen van de boog is in het Hebreeuws het ombuigen en verharden, verdichten van hun macht om zo te vangen met hun netten. Dit is hoe het Èrk orakel werkt, waardoor de esoterische Èrk wildernis zich emaneert, dus van hogere tot lagere vormen projecteert, om zo alles te verdraaien en te verdichten, oftewel te materialiseren in de ironische literatuurkunst. Er vormt zich zo een trappenstelsel als een beveiliging, en waarin alles onderverdeeld kan worden. Hierin kan het ego afsterven om zo opgenomen te worden door de valkyries, die als een soort cupido's zijn, wat dan in het Hebreeuws de rasha's zijn. Het is een ironisch rechtsysteem. In de westerse vertalingen wordt het vaak eenzijdig als de goddelozen vertaald, omdat het ook rebellie kan betekenen. Dat is iets wat de westerse religieuze markt niet wil hebben. In de Hebreeuwse wortels is het een dualiteit, en we laten nu de andere zijde zien. De rasha zijn de vijandigen, maar dat kan natuurlijk ook naar het stadse systeem zijn, zoals de profeten dit ook waren. Ook is er de heilige vijandigheid van het toetsen. Zij stammen af van Ishmaël, die een vijand was van iedere man. De rasha is meer als de islamitische esoterie en ironie, wat al begon in het zoroastrisme, en wat indologische wortels heeft, en dus helemaal terugleid tot de Orionse wortels. Rasha betekent in het Hebreeuws ook een rechtsysteem, en veroordelen, als werkwoord. Ook in de bijbelcontext zelf is het een dualistisch woord. Wij zijn dus in de materiële wereld omringd met ironie, als onderdeel van de esoterie. Alleen in de duisternis, als ons ego met pijlen is doorboord, zal de rasha ons opnemen. In het Aramees zijn dit de Hiti, wat ook weer een amazone stam is als een beeld van Egypte in de Exodus mythe. Farao verdronk de kinderen, zoals in het Nieuwe Testament het ego verdronken moet worden in de doop. Het hele farao verhaal is daar dus een ironie van. In de diepte is het het ontwaken, het komen tot het oneindige en eeuwige bewustzijn. De waterdoop is het Farao-Jona-Jezus model, wat een rasha model is, als zijnde de heilige verdrinkers, in het Orions dus de Hiti stam. Ook in het Aramees trekken de Hiti naar het water om de heilige verdrinking te beoefenen (mly). In de Indiaanse mythologie was de geslachtsgemeenschap een beeld van het "verdrinken" van de man (in de baarmoeder) "opdat hij visioenen zou zien".

De boog die gespannen wordt is in het Joods-Babylonisch Aramees de baarmoeder. In het Syrisch-Aramees gaat het hier om een heilige (uit)huwelijking wat een beeld is van leiding en onderwijs. Het gaat hier om een installatie. In andere vormen van het Aramees gaat het hier om een versiering, als een sieraad, wat een beeld is van een bepaalde gave.

Ook in het Aramees heeft deze psalm een dualistische betekenis. De pijlen die afgeschoten worden zijn de automatische consequenties verbonden aan keuzes, als karma (gr, kr), in het Joods-Babylonisch Aramees.

De oprechten van hart zijn in het Aramees degenen met ervaring, zij met een erect hart. Zij zijn in het Syrisch-Aramees verbonden aan Damascus, oftewel zij hebben een Damascus-ervaring gehad zoals Paulus. Daarom hebben de valkyries hen opgenomen. Het treffen van de pijlen wordt in het Aramees omschreven als het omringd worden met roddel. Roddel is dus de emanatie van de gnosis, waarin het in lagere, cryptische vormen tot de mens komt, oftewel de ironische literatuurvorm.

Hoofdstuk 3. De Germaanse Opname

De emanatie, van het hogere tot het lagere, is het tegenovergestelde van de evolutie, van het lagere tot het hogere. Deze golven zijn overal om ons heen. Ze gaan op en neer, duwen weg en nemen op. Deze golven komen van Orion, en scheppen ons bestaan, alles in en rondom ons. De mens moet leren op deze golven mee te gaan, te leren surven. Als eerste moeten we deze golven leren herkennen, leren ervaren, in contact komen met deze golven. Wij moeten hiervoor de zee in.

Wij mogen leren zeilen op deze golven, ook in het zogenaamde luchtzeilen wat in de Tweede Bijbel voorkomt, het zogenaamde "ganneren". Deze techniek hebben de vogels zich ook aangeleerd. Vogels zijn in die zin ook beelden van de luchtzeilers. Zo mogen we de pracht van de Orionse natuur ervaren.

Psalm 12

6 Ik neem hen die de prijs hebben betaald (Aramees) op van het slagveld (Hebreeuws, yesha, yasha).

Hier zien we een Valkyrisch vers. In de Germaanse mythologie nemen de strijdgodinnen hen die de prijs hebben betaald door hard aan hun ego te sterven op. In het Hebreeuws wordt daar de Jezus wortel "yesha" voor gebruikt, wat dus om de ware losprijs gaat : het hard sterven aan het ego. Dit hebben de christenen in hun ongeletterdheid dus helemaal verkeerd voorgesteld. In het Aramees zijn het hen die gekastijd zijn tot gehoorzaamheid (Syrisch Aramees), dus zij die de Damascus ervaring hebben ondergaan zoals Paulus. Yesha is dus de Hebreeuwse vorm van het werk van de walkuren (valkyries), de Germaanse opname.

David gebruikt dit woord, yasha, om het te vragen, in het eerste vers, want een gekastijde volharde is compleet geworden, en tot een einde gekomen (zijn ego), in het Hebreeuws, als rijp om geoogst te worden. In het Aramees is dit ook een geboorte waarin het kind van de lichamelijke connectie met zijn moeder wordt losgetrokken (Palestijns, Galilees), ook in de zin dat "een volwassen geworden kind zijn moeder "verlaat" om zijn vrouw aan te hangen." Dit zijn verschillende archetypes van de kennis. Ook is het in het Aramees het kreupel of verlamd geslagen zijn, wat ook weer terugkomt in de Jakob mythe die met de engel streed.

Deze opname is in het Aramees voor hen die het bewijs gevonden hebben, wat de Aramese definitie is van "geloof", en wat verbonden is aan trouw en standvastigheid. Het is een argument, dus niet het vage en blinde cirkeltjes-geloof van de christenen die zeggen : "Je moet geloven wat je niet hebt gezien, anders is het geen geloof meer." Ze doen alsof ze hiermee het universum een dienst hebben bewezen. Met zulk soort stellingen kun je wel aan de gang blijven en zo alles goedpraten. Dat halen ze dan uit Johannes 20:29 waar Jezus zegt : "Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd? Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven." Maar hier gaat het om het normale zien van de materie versus geestelijk zien, door de wetten van de ziel. De christenen zien de bijbel en de kerk en zij geloven het daarom, vanwege dat ze materialistisch zijn, maar zalig zijn zij die hier niet naar kijken

en tot de waarheid van de ziel zijn gekomen door de opening van hun geestelijke zintuigen. Christenen draaien alles om.

Psalm 15

1 Here, wie mag verkeren en ingewijd worden in uw tabernakel ? (Hebreeuws)
Wie mag het interpreteren ? (Aramees)

2. Hij die wandelt met de tamiym, wat een andere vorm is van de thummim met dezelfde betekenis, wat 'volkomenheid' betekent en het geheel. (Hebreeuws)
De urim en de thummim zijn het hogepriesterlijke orakel van profetie en de toetsstenen.

In de Psalmen is jehovah gewoon een woord voor compleetheid (zowel worden als zijn), wat een ieder op zichzelf moet toepassen. David komt dus tot de compleetheid en wil erdoor onderwezen worden. Deze compleetheid is het gedane werk. We zijn nooit helemaal klaar, dus het is belangrijk ons telkens weer toe te wijden aan het werk in wording en ook ons toe te wijden aan het gedane werk. Dit is als een hemelse institutie.

Hoofdstuk 4. De Genezing van Aardse "Scheelheid"

Jezus, Yasha, het wortelwoord van Yesha, is dus in het Hebreeuws "de opname van het slagveld", wat weer terugkomt in de Germaanse mythologie van de valkyries, die hiervoor de gevallen strijders verkiezen (uitverkiezing). Jezus is dus in diepte een opname-mysterie waarin de mens aan zijn ego en onwetendheid sterft en zo tot het hogere bewustzijn wordt genomen door de valkyries, tot zijn hogere zelf. "Jezus" is gewoon een Hebreeuws woord voor opname, wat in het Germaans valkyrie (Noordelijk) of walkure (Zuidelijk) is, wat de uitverkiezing (kyrie) van de gevallenen (val) betekent. Jezus is dus in diepte een groep natuurvrouwen als een groep natuurprincipes die een baarmoeder vormen om de mens wedergeboren en wederopgevoed te doen worden in de bovenaardse natuur. De opname is een uitverkiezing. De uitverkiezing is een keuze die je zelf maakt, als een reflectie. Alles om je heen kan slechts reflecteren.

Parvati schiep Ganesha, de heilige met het olifantenhoofd, vanuit de aarde, net zoals Adam vanuit de aarde werd geschapen, als een beeld van dood en wedergeboorte. Het is de wachter die de mond en zo ook het denken beschermd tegen het ego. De valkyrische opname is dus ook een hele olifantse opname. De opgenomenen kwamen allemaal onder Odin, als in Eden, de paradijselijke tuin.

Het woord 'yasha' wordt ook gebruikt voor de exodus (Ex. 14:30). In Job 5:15, in de rede van Elifaz, komt het er op neer dat de yasha, de opname van het slagveld, er is voor de onderdrukte, de

arme, de lege, om hem te redden van de mond, van het zwaard van de mond, oftewel van het verbale ego.

Psalm 7:11 Mijn schild is bij God,
die de oprechten, yashar, van hart verlost, yasha.

Zij die voor 'yasha' (opname, uitverkiezing) in aanmerking willen komen, moeten yashar hebben, oprechtheid, rechtvaardigheid. Yasha-r, zou dan in de amazone diepte de psalmen (R) van de opname, yasha, betekenen. Deze psalmen worden verborgen gehouden in de aardse psalmen. De aarde is een psalmen-matrix. Yasha betekent in het Aramees het losgetrokken worden van de lichamelijke connectie met de moeder bij de geboorte, ook als een beeld van de man die zijn moeder "verlaat" om zijn vrouw aan te hangen, oftewel de diepte van zijn moeder ontdekt. De man komt dus van de vleselijke, letterlijke "moeder" tot de geestelijke "moeder". Dit is waar de islam voor staat, want de moeder heeft geen zoon. De zoon komt hier los van de aardse moeder, om zijn hemelse "moeder", zijn "vrouw" te ontmoeten. Het christendom kan zich dus niet verdiepen zonder de islam. Deze delen horen bij elkaar, als moeder en vrouw van de man.

Dit is allemaal niet materieel, maar in leb, het hart (Hebreeuws).

In Psalm 22:22 gaat het om de yasha, opname, uit de bek van een leeuw (als beeld van het verbale ego).

In Psalm 54:1 gebeurt de yasha door de naam van God, maar hier is waar het verkeerd gaat bij de christenen, want zij denken alles voor elkaar te krijgen door de naam van Jezus, alsof het een wachtwoord is, maar dat is dus niet zo in het Hebreeuws. Naam, shem, in het Hebreeuws betekent de afgezonderde individualiteit van de mens zelf. Alleen zij die zichzelf hebben afgezonderd in de zin van persoonlijk contact hebben gezocht met de natuur, kunnen opgenomen worden.

Het Oude Testament is buitenaardse mythologie wat zich op aarde projecteerde. Adam werd opgenomen toen hij van de boom van kennis at, van Assyrië, wat ook een paradijselijk gebied was in Genesis (2:14). Assyrië was ook de tweede zoon van Shem als de stamvader van Assyrië. Shem was de oudste zoon van Noach. Zijn naam betekent "naam" en de afgezonderde individualiteit, die dus nodig is om de gnosis te ontvangen en de opname. De Assyrische ballingschap is een beeld van de opname, als de heilige ballingschap in de gnosis, terug naar het Assyrische paradijs.

Jesaja, Yasha-yah, oftewel het zijn van de opname, had een grote toets-strijd met Assyrië, zoals Adam dit had met de boom van kennis, wat ook een beeld is van Assyrië in Ezechiël 31.

Het is dus ook belangrijk Assyrië van een andere kant te bekijken, van een buitenaardse zijde, de paradijselijke zijde. Het is per slot van rekening dualistische mythologie.

In een droom bezochten buitenaardsen van de Vur natuursteden in het Èrk-gebied in het Westen van Orion. Ik had daar ook een woning, en ze zeiden dat ik een mooi huis had, maar ik zag wat vlekken op het meubiliar. Ik kwam dichterbij het meubiliar waar de vlekken waren, maar toen ik dichterbij kwam zag ik dat het een soort doorzichtige tegels met patronen waren die over elkaar heenlagen, wat een effect gaf van vlekken. Die tegels moesten dus nog gesorteerd worden, en daar moest

ruimte voor komen. De binnenwonings-architectuur was dus nog in aanbouw. Ik realiseerde mij dat zo het leven op aarde is : we zien vlekken in ons leven, maar dit is slechts gezichtsbedrog. Het zijn doorzichtige tegels met patronen, met boodschappen, met natuurkennis, die nu nog over elkaar heenliggen. In de grotere ruimte zal dit dus vanzelf gesorteerd worden. De buitenaardsen zeiden dat het in principe al gesorteerd was, maar dat door gebrek aan ruimte en inventaris het bij de mens overkomt alsof de tegels over elkaar heenliggen in plaats van naast elkaar. Dat had niets met mij te maken, maar met hoe de mens op aarde een zekere "scheelheid" heeft. De buitenaardsen hadden het over de komende genezing van de aardse ogen, door de Vur.

Hoofdstuk 5. De Achterliggende Psychologie van de Islam

Genezing - rangschikking van de natuurkennis, van de Vur-tegels.

De mens moet in de wederopvoeding op het pad gehouden worden, dus als de mens afwijkt naar links of rechts, dan moet de mens even onder stroom staan om op het pad terug te keren. Alleen door schokdraad kan de mens op het pad blijven, alleen als de zintuigen van de mens open zijn en hij de geestelijke gaven heeft ontvangen. Een blinde kan nooit op het pad blijven. Er is veel slavernij op aarde geweest, en nog steeds, en het kan niet zomaar verbroken worden, maar wel verdiept. Dit verdiepen betekent ook te komen tot het dualisme ervan en het cryptisch leren te zien. Slavernij is een allegorie van geestelijk zicht, wat inzicht en overzicht betekent.

Ook de leer van de eeuwige verdoemenis schijnt maar niet uitgebannen te kunnen worden. Het wordt kinderen met de paplepel ingegoten en het gaat ongestoord verder van geslacht tot geslacht. Ook deze leer moet dan juist verdiept worden om het een kwartslag te kunnen draaien door de cryptische betekenis. Eeuwig is een metafoor van volkomen. Het ego moet volkomen afsterven.

Dan is er nog de islam, de op twee na grootste religie ter wereld. In de islam heeft God geen zoon, juist als een beeld dat de zoon bij de geboorte, bij de educatie en bij het volwassen worden wordt "losgesneden" van de moeder. In wezen wordt de zoon alleen losgesneden van de vleselijke moeder om de diepere moeder te ontmoeten. Dit is de ware, esoterische les van de islam.

Hannah is in de grondteksten van het OT en de Vuh degene die haar zoon, Samuël, verkoopt aan een bijmoeder of vrouw, als een beeld van het overleveren aan de educatie. Hannah heeft dus in die zin "geen zoon", als een beeld van de islam. Het is het principe van het afstaan. De mens mag dus niet totaal blindstaren op God en altijd maar een kind zijn van God, maar de mens moet het onderwijs in om zelf als God te worden. Dit gebeurt ook in het diepste van het kruis waar Jezus roept : "Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?" Hier begint het onderwijs. Hier begint

de islam. Het sieraad van de islam is vaak onbegrepen. Samuël kwam tot Hannah's diepte, waar de Vur ook over spreekt, tot de diepte van de islam. Dit is dus de achterliggende psychologie van de islam.

De Lawine :116. Het gebeurt wanneer zij aan de borst van Hannah zijn, wanneer zij van haar melk drinken. Dan geeft zij hen de winterdroom. De melk verlamt hen, verblind hen, en prikkelt de zintuigen op een vreemde manier, om hen te verwarren, te misleiden, opdat zij haar nooit kunnen vernietigen. Zo ervaren zij kou, als een geboorte op aarde. Zij gaan in deze kou ten onder of worden gedreven tot Hannah's hart.

De moeder staat haar kind af voor het onderwijs, zodat het kind ook zelf als een moeder kan worden, anders zou het kind de moeder kunnen vernietigen, dan zou het kind vastgroeien.

Juist waar dit niet gebeurt, waar de esoterische islam niet bestaat, groeit de mens vast en gaat door deze verdichting over de vrouw heersen. Dit gebeurt waar geloofs-projectie plaatsvindt, waar de mens helemaal wegzakt in het idee dat de mens een kind van God is, als een schoothondje.

Alleen als het kind eerst loskomt van de moeder, bij de geboorte, bij het volwassen worden en een vrouw krijgen, en door de educatie waarvan dit een beeld is, kan het schokdraad aan beide kanten van het pad komen, opdat de mens op het pad blijft.

Het loons-principe is keihard. Er mag niet gesjoemeld worden, want dan is alles verloren. Het harde onderwijs is een noodzaak. De mens moet zich disciplineren in de natuurkennis, want dit is de enige weg tot leven. Er is een eeuwige, volkomen structuur waarvan niet afgeweken mag worden, en waarbuiten alles verwoest zou worden.

Het kindschap tot de valse god moet sterven.

De ijsdood is een belangrijke dood om het ego te laten afsterven. De ijsdood zondert de mens af, heiligt de mens.

De esoterische islam leidt tot het ijs, de afzondering, het toetsen. Ook "God" moet getoetst worden, want er zijn vele valse goden. De islam stopt niet als wij tot het ijs zijn gekomen. Het ego moet de ijsdood in. Het gaat niet om de islam op zich, maar om de diepere principes waarvan het een code is. Het is mythologie, als gelijkenissen.

Wij moeten afstand houden van het moeder-kind idee als het tijd is om de diepte in te gaan voor onderwijs. De moeder zal haar zoon overleveren aan een andere "vrouw". Natuurlijk is dit een ander deel van de moeder, een dieper deel. Maar zoals Jezus en ook David moet de mens op een plaats komen waar hij uitroept : Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ? (Psalm 22) De mens moet de brug over om contact te maken met een andere wereld.

De mens moet de dichtkunst leren kennen die gebruik maakt van zulke metaforen, zoals ook de Psalmen. In de amazone taal is de letter R de letter van de psalmen. In de oer-hiëroglyphen is dit de persoon met het mes. Het mes staat symbool voor de educatieve afscheiding. Alle afscheiding is slechts een metafoor voor onderscheidingsvermogen.

Als we het schokdraad hebben ontvangen, kunnen we niets anders meer dan het pad te bewandelen. Er is slechts één mogelijkheid. Alle andere paden leiden tot de dood. Het schokdraad betekent de enige weg. Er zijn geen andere mogelijkheden. Alleen degene die deze ervaring heeft gehad weet ten diepste wat het is.

In de Vur is Bosse het ijsgebied. Zonder Bosse is er geen leven mogelijk. Alleen in het diepste ijs is doorgang. Bosse is de winterdroom gegeven door Hannah's melk. Samuël moet tot de aarde gaan, voor onderwijs. Samuël moet tot de wijsheid van de esoterische islam komen, tot haar metaforiek. Hij moet het letterlijke achter zich laten, oftewel verdiepen.

Alleen in het ijs, in de afzondering, kunnen we doeltreffend op het ego "jagen", in de zin van tot de cryptische waarde van het ego komen. Het ego heeft geen waarheid, maar waarde. De leugen is het raadsel van de waarheid. Het "jagen" heeft de betekenis van rangschikking, zodat de mens zichzelf onderwijst. Het is belangrijk dat de mens hiervan ook de diepere, geestelijke betekenis leert kennen, want de letterlijke jacht op aarde lijkt maar niet weg te gaan, waar zowel mens als dier, als de gehele natuur, de dupe van is.

De speer is de metafoor voor de ijsdood. Het is een afstandswapen. Het mes scheidt, maar de speer brengt afstand, tot het moment dat de dood van het verslaafde ego intreedt.

Het ego moet "gegeten" worden, dieper verwerkt, opdat we tot de waarheid komen die het verborgen houdt.

De beesten van het ego verbergen ook een dieper ijs wat nodig is tot volkomen afsterving van het ego. Zo komt de mens tot het eeuwige ijs. Dit is een machtig medicijn. Dit is waartoe de esoterische islam leidt.

Alles wordt doorvertaald tot diepere principes. Niets staat op zichzelf.

Het ijs-gebied loopt over in het duisternis-gebied, tot verdere afsterving van de lagere aardse zintuigen die de mens verslaafd houden, zoals ook in het Ragnarok in de Germaanse mythologie.

Speren zijn een teken van de ijsdood van het ego, in de afzondering, waardoor de mens tot het nachtgebied in de onderwereld komt. Hier moet de mens de heilige, hemelse natuurzintuigen ontwikkelen.

Hannah draagt Samuël over aan andere "natuurvrouwen" die symbool staan voor de verdere educatie, de verdere natuurprincipes. Samuël begrijpt dit niet, en worstelt hiermee, al toetsend.
De realiteit is dat het kind onderwezen moet worden door andere archetypes. De moeder staat nooit op haarzelf, maar is in samenwerking met haar andere dynamieken. Dit is de mechaniek van kennis. Een kind moet hieraan wennen, en zal eerst protesteren, omdat het de warme baarmoeder moet verlaten. Dit is een normale reactie. Het kind krijgt het koud, raakt in de war en zal het moeten toetsen wat er gebeurt. Samuël moet zich erbij neerleggen dat het leven soms een andere weg gaat. Toch is dit weer de diepte van Hannah zelf. Hij ontmoet dus gewoon andere, diepere delen van de moeder.

Samuël wordt een vaste weg getoond, waar hij niet van kan afwijken. Het is de heilige onweerstaanbaarheid en onontkomelijkheid van de kennis. Hij moet volledig deelkrijgen aan de ervaring, en volledig in het bezit komen van de andere kennis-dynamieken. Hij kan het nog niet vatten. Het begrijpen heeft tijd nodig. Hij moet geduld leren. Voor zover het lijden is moet hij dat leren aanvaarden. De natuurkennis gaat niet buiten het kruis om. Hannah is al veel verder dan hem, omdat Hannah zijn hogere zelf reflecteert. Er is dus een grote kloof tussen Hannah en hem. Die kan hij ook niet zo snel overbruggen.

Dit is dus weer het schokdraad wat nodig is om het pad te blijven. Dit gaat heel diep, omdat het een lang pad is. Zoals het pad ingewikkeld is, is het schokdraad ook ingewikkeld.

Het gaat nooit verder dan het kan gaan. Alles is gebonden aan de strenge wetten van de kennis. Dit zijn ijzeren wetten die niet verbroken kunnen worden. Het stopt waar het moet stoppen. Het is een school.

Genade bestaat niet, omdat de mens tot zelfverwezenlijking moet komen, door persoonlijk loon. De mens kan het niet van een ander verwachten. De mens is zelf deze dynamieken, die een ander alleen maar kan weerspiegelen. De mens moet worden en zijn, wat ook de Hebreeuwse betekenis van het woord jehovah is, en wat komt uit de Egyptische kepra mysteriën. Alleen als het persoonlijke ego van de mens sterft, oftewel herzien wordt in betekenis in de kepra mysteriën van Egypte, waarvan de vuilverwerker, de kever, een beeld is, dan kan de mens door de hemel opgenomen worden, zoals dit ook in de Valkyrische-Germaanse mythologie gebeurt. Alleen zo zal de mens door de valkyries, de amazone strijdgodinnen, verkozen worden. Dit is dus geen daadwerkelijke strijd, maar een school. Valkyries zijn onderwijzeressen die hun leerlingen belonen en naar een volgende klas laten doorgaan, en de spijbelaars overslaan.

Er zijn harde regels op school, anders zou het een zootje worden. Er moet eerst gewerkt worden, en dan pas verdiend. Genade is een valstrik, een leugen, want zo zou het kind beloond worden terwijl er geen verandering is geweest, en zo zouden beroepen totaal verkeerd uitgevoerd worden, wat een groot gevaar voor de samenleving zou vormen. Vandaar dat de valkyries preventief bezig zijn.

En dan de oorlogen die ook maar niet weggaan. Dit is dus geen daadwerkelijke oorlog, maar een school waarin de student worstelt met het onderwijs-materiaal en zo wordt ingewijd.

Dit is een volkomen proces. Het mag niet ergens halverwege stoppen.

Hoofdstuk 6. Fjork-Valmit

De oorsprong van het vuilverwerkings-mysterie waarin Adam werd herschapen vanuit het vuil van de aarde ligt via het Egyptische Kepra mysterie, de vuilverwerkende kever, geb die als de opgestane ra opkomt vanuit de aarde, als geb-ra, heel diep in de indologie omtrend het Ganesha mysterie die ook geschapen werd vanuit het vuil der aarde, als de heilige met het olifantenhoofd, als het beeld van iemand met een wachter voor de mond. Ganesha is degene die blokkades legt en blokkades weghaalt. We zien hier een soort liturgische wasmachine.

Als er in Psalm 43:3 in het Aramees staat : Zend uw literaire commentaren, als kritiek en uitleg, en uw bewijs, en in het Hebreeuws : Zend uw instructie en kennis, waarom staat er dan in veel Westerse vertalingen : "Zend uw licht en waarheid." Dan staat erachter : "Mogen die mij geleiden."

Als er dan in de Egyptische Amduat in het vierde uur van de nacht staat : wrt m shmw.s, als zij die groot is in sterkte, en daarachter : jw rhw ssmw pn m wnmw ta, als "hij die dit beeld kent is degene die brood eet", en shmw, shma in het Egyptisch ook verbonden is aan zowel de vervuiling (sham) als het wassen van het vuile (shamu), als het "diepte-zicht", dan kunnen we stellen dat het wassen alleen plaatsvindt in de diepte. In de oertaal van de amazones zou shma.s het jezelf toewijden, onderwerpen, aan de literatuur betekenen. De letter S staat voor de literatuur. Shama betekent in het Hebreeuws ook luisteren en gehoorzamen als overgave, waarvan Samuël ook weer een beeld is, als shama-el, het luisteren naar god (onderwijs). In het Egyptisch is de shm, shamu, de decoratie van het leven, wat dus gebeurt door vervuilen, wassen in de diepte, als een mengen en afscheiden, opdat er een zuiver mengsel ontstaat. In de Egyptische liturgie heeft de shma de betekenis van gebed en gelofte. Soms moeten we de aarde in om ons juist te vervuilen, om het vuil te verwerken. Soms moeten we ons vermengen. Zo kan alles ook verduidelijkt worden. Xenofobie, angst voor het vreemde, is het grootste probleem van deze tijd. Juist de xenofobie moet ook gewassen worden opdat de mens weer in aanraking komt met het "heilige vuil" van het paradijs, het vreemde. Zo zijn de wasmachines van de gnosis ook ingesteld. Waar we te "schoon" zijn worden we even wat vuiler gemaakt. Dit is ook de diepte van de ware overgave, het ingaan van de wasmachine van de gnosis. Er wordt dan een wasprogrammaatje gedraaid.

Psalm 43:2 - waarom verstoot Gij mij?
Waarom ben ik vervuild,
vanwege des vijands onderdrukking?

Nee, vanwege het mengen en wassen van de gnosis. Het is wasmachine technologie.

Het waspoeder van de lagere aardse stad is giftig, en maakt alles te schoon, vanwege smetvrees, en trekt daarmee nog wel ergere parasieten aan. Het waspoeder van de Vur is natuurlijk en exotisch. Het is diep, niet oppervlakkig.

De stad in de lagere aardse gewesten, waar de xenofobie als schoonheid wordt aanbeden. Dit is ook de scheelheid van de stad, wat recht tegen de Vur-principes ingaat. De xenofobie is de valse vreze des heeren. De mens wil zo rein blijven van alles wat natuur is dat de mens zo overschoon wordt dat er een vals verblindend licht wordt verwekt, waarin de mens sterft aan het geestelijke en zo geheel verdicht wordt door de vetgieters en geheel in tunnelvisie komt. Nee, het is niet eens meer zicht. Hier is een ander zintuig aan de gang. Het is de wasmachine van de Fjork. Het ruikt een bedreiging

tot zijn ego, en gaat dan overmatig wassen en fantaseren in zijn paranoia. Het is puur een psychose. Zijn ogen zijn blind. Hij zit op de troon met een vals oog.

Hij zendt zijn fluisteraars uit, de vijf zusters, Hegge, Mulle, Mudde, Sidde en Male. Sidde is de leidster, en Male de jongste, de minst erge. Zij gaan tot de steden om te fluisteren, te roddelen, te verleugenen, opdat de mens het Fjork wasmiddel koopt. Het zijn reclame clipjes. Zij verkopen vals, verblindend licht voor schijnschoonheid. Lekker makkelijk.

Deze vijf zusters besturen legers van clowns met waspoeders van de Fjork. Zij moeten het volk "wassen", oftewel bedonderen. Men is zo verzot op dit waspoeder. Men drinkt het zelfs. Kinderen worden gedwongen het in te nemen. Bij de tandarts wordt het in hun botten gespoten. Dit volk is zwaar ziek. Hele families verdwijnen in de wasmachines van de Fjork. Het is een gulzig monster.

Het heeft ook met de Jezus-reclame te maken. Jezus die alle zonden van de hele wereld op zich neemt, al uw vuile was, en dan alles wit als sneeuw weer schoonwast. Natuurlijk heeft dat wel een diepere betekenis. In Egypte waren er de Kepra-mysteriën van de vuilverwerkende kever, maar dat is in principe een mysterie van de aarde, Kep of Geb. Dit zijn ook de spotpalen in de onderwereld, de Egyptische kruizen. In het Grieks kon het ook gewoon een paal zijn, als we het over het christelijke kruis hebben, en in het Aramees kon het ook een galg zijn. In ieder geval moest het ego in de Egyptische onderwereld aan de spotpaal om te sterven. In de Egyptische religie stond Geb ook voor het uithuilen van het ego. Het ego moest dus uit het lichaam gehuild worden, als een natuurproces, want het ego zit heel vast in de mens. De mens moest daarom tot de verbrokenheid komen, waarvan de spotpaal het symbool was.

In het hindoeïsme zien we dan Krishna, het archetype van overgave en devotie, omringd door de dansende gopi's, de herdersmeisjes, als de indologische geb-wortel (gp, gb), wat ook een zeker wasprogrammaatje is.

In de diepte zijn dit dus allemaal weer reclame-spotjes en klantenwervingen. In de diepte is het pure economische transacties, allemaal draaiende om het product school. In de diepte stoort men zich niet aan de wensen van de mens, maar heerst er een keiharde economie en schoolplicht. Dit is niet letterlijk of materieel.

Ganesha die uit vuil geboren werd is in het Egyptisch Khensu, kns, gns, met dezelfde woordwortel, en dezelfde betekenis. Ook Kenshu betekent vuil, en hij is een nomadische maangod die door de onderwereld trekt. Hij is verbonden aan het achtste uur, wat het getal van de eeuwigheid is. In het achtste uur van de Amduat wortd er gesproken over de B-zielen (ba) als zijnde de geheime ziel. De B is de letter van de voet in het Egyptisch. De voet is dus het metafoor van de geheimen. In het achtste uur brengen de B-zielen de schaduwen tot rust. Zij zijn de wegwijzers en de getuigen. Zij hebben messen in hun mond, wat een beeld is van de wachters van de mond, zoals dat ook voorkomt in het boek Openbaring van het Nieuwe Testament.

Dan gaan de B-zielen door een grot genaamd "Zij die de onwetenden vernietigt." Dan komen ze in een grot van vier godinnen : "Zij die voorhangsels hangt", "De duistere", "Zij die decoratie maakt" en "Zij die tezamen voegt." De naam van deze grot is "Zij die haar beelden omhuld." De B-zielen roepen tot Re, wat in de oertaal het roepen tot de psalmen is. In het Egyptisch zou dit ook het

roepen tot de aarde betekenen om zich met het vuil van de aarde, met modder, te omhullen. Ook dit gebeurd in Openbaring wanneer de sterren op de aarde vallen en er geroep tot de bergen is : Val op ons en verberg ons. En zij verscholen zich in holen en grotten." (Opb. 6, vgl Lukas 23:30)

In het Woord is alles gerangschikt, als een pad door de kennis. In het Woord is al het vuil verwerkt. In het Egyptisch is de ibis hiervan een beeld, als het opengeslagen Woord, de eerste vleugel is de emanatie, en de tweede vleugel is de evolutie. Zo gaat het Woord neerwaarts en opwaarts. De ibis is de D't in het Egyptisch, ook wel Thoth genoemd in het Grieks, T't. De T is in de oertaal de letter van de reformatie, en de D is de hangende vis, zodat de T, de reformatie, de visser van mensen is. Hierin is er een strijd tegen de haviksgeest Fjork-Valmit, het valse woord. Vogels kunnen alleen vliegen door hun vleugels naar beneden te duwen en omhoog te duwen, door emanatie en evolutie. Zo moet de mens leren denken, leren vliegen met het Woord, en zo het Woord te worden en te zijn.

Hoofdstuk 7. Valmit, de Havik

De letterlijke, eenzijdige betekenis van de Mozes-mythe is natuurlijk zonder waarde in vergelijking met de esoterische diepte ervan. Het is een dualistisch draaiwerk, als een klok. Jakob's toets-worsteling leidde hem helemaal tot Egypte. Israël leefde in een hongersnood, en Egypte kwam Israël tegemoet, door Jakob's eigen zoon, zijn vrucht, Jozef, als de vrucht van het volhardend, eeuwige toetsen, het eeuwige Pniël. Jakob stierf dan ook in Egypte, in het Nieuwe Rijk. Later boog dit zich om tot een ballingschap. De diepte ervan is belangrijk. Egypte is de wortels van Israël, en van het Israëlitische Woord. Het is ook de moedertaal van het Israëlitisch. Israël was in de netten gekomen van het Woord van Egypte. Egypte was als een visser van mensen, om de mens op te halen in een nog groter mysterie. Ook Israël zelf werd later een visser van mensen in de Jezus mythe. Dat is ook wat het Woord betekent in Egypte, D't, de ibis, wat in de oertaal de reformatie als visser der mensen betekent. D is de hangende vis in de oertaal, en in de oerhiëroglyphen is het ook een persoon met een hangende vis aan de hand. Dit is metaforisch wat het Woord doet en inhoudt. Het Woord manifesteert zich als een sociale structuur, als de Kerk. Dit gaat niet zozeer om mensen, maar om zielen. Dit is dus een natuurkerk, een kerk in de onderwereld. Het is niet letterlijk of materieel. Woord en Kerk werken dus nauw met elkaar samen. De Kerk moet het Woord worden en zijn, anders is het de Kerk niet. Er mag dus geen al te grote scheiding zijn tussen Woord en Kerk.

Het Woord en de Kerk zijn aan elkaar verbonden door een literaire drug, de opium, oftewel de Vur, de natuurkennis. Het Woord en de Kerk dienen als opslagplaats hiervan, anders is het niet meer het Woord en de Kerk.

De Egyptische ballingschap mythe liet zien dat het volk ingewijd moest worden in de Egyptologie. Fjork-Valmit, de haviksgeest van het valse woord, sprak tot Mozes, en mengde de Egyptologie met leugens. Zo ontstond de bijbel, een Egyptologische cocktail gemixt met sterke drank. Het was een emanatie van de Egyptologie. Mozes gaf het volk een zware drug om uit de Egyptische ballingschap te komen. Toen Jezus werd geboren vond zijn familie een schuilplaats in Egypte. Net als Jakob stierf Jezus in Egypte, volgens Openbaring 11 :

8En hun lijk zal liggen op de straat der grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd.

Dit is dus een gegeven in de Jezus mythe dat Jezus nooit Egypte had verlaten. Ook Jezus kwam in de Egyptische ballingschap van het Woord om zo onderwezen te worden, en zo kon zijn ego sterven. Egypte is een buitenaardse implantatie om de mens te helpen. Niet letterlijk, maar figuurlijk. Het komt uit Orion, en was gezonden om de Fjork chip onschadelijk te maken en uit te werpen, uit het lichaam van de mens. Dit gaat niet direct, maar subtiel, niet aan de oppervlakte, maar in de diepte. De mens moest hiervoor diep de Fjork chip in.

Ook de getuigen moeten dus hier aan hun ego sterven volgens Openbaring 11.

9En uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die hun lijk zien, drie en een halve dag, en zij laten niet toe, dat hun lijken in een graf worden bijgezet. 10En zij, die op de aarde wonen, zijn blijde en verheugd over hen en zullen elkander geschenken zenden, omdat deze twee profeten hen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden.
11En na die drie en een halve dag voer een levensgeest uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan en grote vrees viel op allen, die hen aanschouwden. 12En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Klimt hierheen op. En zij klommen naar de hemel op in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen.

Zo worden ook zij door de valkyries opgenomen. Het gaat hier om de Egyptologische baarmoeder die daadwerkelijk vanuit Orion de mens tot wedergeboorte kan brengen. De bijbel heeft deze macht niet, want Mozes zorgde ervoor dat de Egyptologische baarmoeder werd geamputeerd. Dit was het werk van Valmit, van de Fjork, de haviksgeest die het volk uit de esoterie wegleidde en bond tot de letterlijke betekenis. De mens werd gemaakt tot letterslaaf. Zij moest Fjork-Valmit aanbidden, de havik van het valse woord. Zo ontstond ook de valse kerk.

Het Woord heeft ons niet in de steek gelaten toen we in de valse kerk waren opgesloten. Het Woord werkte dwars door alles heen. Het Woord is machtig. Zou het dan niet door het valse woord heen kunnen werken ? Het Woord is allesdoordringend. Niets blijft er voor het Woord verborgen. Jezus werd ook het Woord genoemd. Het Woord is dus nooit letterlijk een materieel boek geweest. Het gaat om het Woord, de logos, de ibis, of in het Germaans de dualistische Loki, en in het hindoeïsme de heilige regen, Lak-shmi, oftewel de wassende Logos, als het heilige pad door de kennis. Het is de Lukas. In de Egyptische Bijbel is het Woord de Log, wat gebracht wordt door de A-jongen. De A is in de oertaal de aankondiger van de dood (van het ego), en van ballingschap, zoals de profeten van het Oude Testament dit waren. De metafoor hiervan is de bizonvlieg, een Orionse vliegensoort, en wat ook de A-hiëroglyph is in de oertaal.

Vele jaren geleden had ik een droom over de Log. Ik was in het Vur natuursteden gebied van Èrk in het Westen van Orion, en de Log tunnel leidde van de steden tot diep in de natuur. Het was een bepaalde tocht, en alles was hier onder zware controle, als militaristisch.

De bizonvliegen zijn een soort navigatie systeem die de doelwitten laten zien. In dit verband wordt er in de Egyptische bijbel ook gesproken over de AZ, dus de A en de Z/S klank, wat in de Egyptologie ook terugkomt als de SA die het navigatie-systeem van Ra is op zijn tocht door de onderwereld. De Z/S is in de oertaal de proza, de literatuur, waardoor AZ of SA dan de aankondiging van het Woord is, als een pad er doorheen, en ook is het de aankondiging van de dood van het ego door het Woord. In mijn kindernachtmerries waren de fluisteraars van de Fjork vaak om mij heen, de vijf zusters, en zij bespraken mijn dood, hoe ze mij zouden vermoorden, maar in de diepte was het dus een shamanistisch medicijn wat de dood van het ego aankondigde, van de opgelegde, valse identiteit die was geprojecteerd door de Fjork chip. In de diepte waren het dus de bizonvliegen, het navigatie-systeem door de onderwereld. Mijn kindernachtmerries waren vol met Egyptische mythologie en metaforiek, maar ik begreep er natuurlijk helemaal niets van. Ik werd zwaar christelijk opgevoed en over de Egyptologie werd niet gesproken. Ik kon in principe toen al dwars door de kerk-systemen de Egyptische wortels zien.

In de diepte van elke nachtmerrie ligt een medicijn. Moeilijke situaties zijn onze orakels, cryptogrammen van het bovennatuurlijke leven. Farao die de lasten verdubbeld wanneer wij ons tegen het systeem verzetten is een beeld van de gnosis die dieper in ons doordringt wanneer wij toetsen. Het is een allegorie. We hoeven niet altoos en eeuwig met botte en doffe drama te leven. We mogen de diepte ingaan en het een kwartslag draaien. Als de Egyptologie de druk op ons verdubbelt, dan is dat voor onze eigen bevrijding van de valse kerk en het valse woord. Het is ter verdieping, en de gnosis komt ons tegemoet als we in het toetsen ons tegen alles wat op ons afkomt heilig verzetten. Dit is het begin van het Exodus-sieraad.

Dus kinderen worden in deze mythe in de Nijl geworpen ? Dit is een beeld van de waterdoop. Ook dit verlost hen van de valse kerk en het valse woord. In het Egyptisch heeft de Nijl verschillende namen, zoals de Atru, of Atr, wat ook de Riem van Orion betekent. Ook betekent het papyrus, wat een beeld is van het paradijselijke Woord, oftewel de "verdrinking" van Israëls kinderen in de Nijl was gewoon een educatie in het Egyptische Woord. Een andere naam voor de Nijl is Hethet, wat het omcirkelen betekent, verbonden aan hett-it, draaiende boor. Het draaien is een belangrijk Vur-principe, wat het veranderen van gezichtspunt betekent, en ook het subtiele in plaats van het rechtstreekse, en dit is dan door de Arcturische lens heel wrang op aarde neergezet als kinderen die vandaag de dag geofferd worden aan de boor van de tandarts, de hedendaagse Moloch, zodat ze giftige rommel in hun bot gespoten krijgen, wat vandaag de dag zelfs in vele gevallen niet eens meer te zien is vanwege dat ze de rommel dezelfde kleur als de tand hebben gemaakt, en als het kleine hoeveelheden zijn is het zelfs niet meer op de rontgenfoto's te zien. Als er dan problemen komen, dan valt het bijna niet meer te achterhalen. Zo heeft de duivel zich gecamoufleerd en komt zo subtiel het lichaam van het kind binnen.

Een andere naam voor de Nijl is de Hup, wat ook geheim betekent, mysterie, verborgenheid. De kinderen die dus zogenaamd in de Nijl werden "verdronken" werden dus gewoon ingewijd in de Egyptische mysteriën.

Farao liet ogenschijnlijk het volk gaan, maar zij kwamen alleen maar dieper in het Egyptische mysterie. Mozes zou hen namelijk nog meer Egyptologie leren. Het hele Mozes verhaal kwam uit de Egyptologie zelf, en gebeurde binnen Egypte, om zo dieper in Egypte te komen. Het volk werd gewoon van het ene deel tot het andere deel gestuurd. Ook is het als het komen van het vleselijke Egypte tot het geestelijke Egypte. Mozes leidde hen tot de cobra in de woestijn die ze moesten aanbidden. De cobra is een Egyptische godheid. Natuurlijk is dit maar een metafoor, namelijk van het touw, en dat is weer een symbool van de vruchtbaarheid, wat ook terugkomt in het boek Jozua, de leerling van Mozes, die dus ook diep ingewijd was in de Egyptologie.

Shu (sha) was de Egyptische god van de hemel en de lucht, de leegte, waar ook het Hebreeuwse woord voor hemel 'sha-ma-yim, shu-mayim' op gebaseerd is, als de wet (ma, Egyptisch) van Shu, de wet van de leegte, of het zaad (mayim, Hebreeuws) van Shu, van de leegte. Shu komt in het Aramees terug als Suw, oftewel Ezau, de wildernismens, de leegte. Mozes zou het volk leiden tot de leegte in de wildernis, tot de wet van Shu, Ezau, de wet van de leegte, opdat ze aan hun ego zouden afsterven. Hij zou ze leiden tot het beloofde land, tot de hemel. S-shu, shu, is de hemelvaart in het Egyptisch, verbonden aan Seshu, de god van literatuur. S-shui is ook een woord voor de leegte. De leegte is in het Egyptisch verbonden aan het tot een einde brengen. In Egypte was er het idee dat de leegte de ware kennis bracht, en het Woord. In de leegte valt de mens in slaap, in de sha, shu, het zand, in de diepte van de woestijn waar alles de leegte ingaat. In de Egyptologie wordt dit ook het bed van Osiris, Aser, genoemd (Suri, Orions). Het is het zand wat een splitsende kracht is, wat alles verdeeld tot hele kleine korreltjes. Niets kan nog groot blijven, en dan komt alles tot leegte. Sha, sai is leegmaken, splitsen, en scheppen. Ook Ga is een Egyptisch woord voor leegte, als een blokkade, waarvan de verdrinking een metafoor is in de Egyptologie (ga, g).

In de leegte komt niets gemakkelijk. De Israëlieten in de woestijn leden honger. Ze moesten alles verdienen.

Ik kom tot het Woord,
Ik wil diepte,
Ik kom tot het orakel van alle situaties waarin ik leef,
En het orakel van mijn verleden,
Hierin ligt het shamanistische medicijn opgeborgen,
Geef mij kennis en inzicht hierover,
Dat het niet renteloos blijft liggen,
Ik breng het tot de hemelse bank als een spaartegoed,
Opdat de rente van openbaring tot mij zal komen,
Amen Selah.

Hoofdstuk 8. Van Hosea tot Joël

Het haviks-labyrint in de stad is omringd door electrische haviksmuren. Mocht je daar doorheen breken, dan geeft het een gif af, en overstroomt alles. Dan ga je dus door een verdrinkings-ervaring, maar dat kun je dan ook weer esoterisch ondergaan, als je weet wat het betekent. Als je door de haviks-stadsmuur heenbreekt, dan overstroomt het ook in je mond, zodat je gedwongen wordt troep te drinken. Er is dus een kruis verbonden aan het doorbreken van de haviksmuur, maar door de esoterie kan dit verdiept worden. In het Egyptisch is de verdrinking dus het komen tot de hemelse papyrus, tot de ibis van het Woord, de logos. Zo kom je in de natuur. De haviksgeest achtervolgt de mens die door de zee heengaat dus, maar zal zelf verdrinken in die zee, terwijl er voor de mens een doorgang is, zoals in de Mozes mythe. De mens wordt zelf tot een ibis om in de diepere lagen van de hemel door te dringen, daar waar de havik niet kan komen. De havik wordt verdreven uit de hemel wanneer de mens ontwaakt tot de diepere lagen van de hemel. De havik valt uit de hemelen, en zal zo als een bezetene hen achtervolgen die nog niet tot de diepere lagen van de hemel zijn doorgedrongen. De havik zal grijpen wat hij nog kan krijgen. Dat is voor hem alles wat er is. De haviksgeest staat voor het valse woord, het woord van de stad, van de verdichte, verletterlijkte materie, waardoor de mens gebonden blijft aan de stad. De haviksgeest leeft zo van de uitwerpselen en sappen van de mens, als van een boerderij. Daartoe is het geloof in de onfeilbaarheid van de bijbel. De haviksgeest houdt de mens in deze geestesziekte. Ook brengen zij "valse profetische gaven" gebonden aan de bijbel, wat de mens alles kan laten beweren. Al het materiële geloven zij, en hebben hun vooroordelen en definities van alles wat ze denken te zien, terwijl ze in de haviksmatrix leven. Alles wordt hen voorgekauwd. Ze leven in een vals visioen, een hallucinatie. Het is een zware drug.

Hiertoe kwam Psalm 63 de mens die door de haviksmuur heenbrak tegemoet. David is in de woestijn van Juda, op zoek naar een nieuw leven. De woestijn is de brug tot de lucht, de hemel, de leegte. Hij sprak : "Maar wie mijn leven zoeken te verderven, zullen komen in de diepten der aarde." (:10) en "Men zal hen overleveren aan de macht van het zwaard,
zij zullen een prooi der vossen worden." (:11)

Hij zocht naar het hemelse water ver buiten de stad en zijn familie. Hij had alles achter zich gelaten. Hij zocht naar de opname, zoals in Zacharia 12:7 - Ook zal de Here de tenten van Juda allereerst opnemen (yasha), opdat de trots van het huis van David en van de inwoners van Jeruzalem zich niet verheffe tegen Juda.

Juda is in de wortels de knopen van de tabernakel structuur, de schakels, de verbindingen.

Zacharia, zkr, Sokar (skr, skkr) was in Egypte de in de woestijn gezondene en betekent leeg worden. Dit is in het Egyptisch verbonden met komen tot de details, tot decoreren. Ook is het verbonden aan het openen en openbreken van een deur (seqer). Verder staat er in dit hoofdstuk :

2Zie, Ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond; ja ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. 3Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden. En alle volkeren der aarde zullen zich daarheen verzamelen.

4Te dien dage, luidt het woord des Heren, zal Ik alle paarden treffen met verbijstering, en hun berijders met krankzinnigheid; over het huis Juda zal Ik mijn ogen openhouden, doch alle paarden der natiën zal Ik treffen met blindheid.

David kwam tot het geheim waartoe de volkeren geen ingang hadden. De havikken botsten tegen de muren van dit geheim aan. Psalm 63 begint met : "mijn ziel dorst naar U, mijn vlees smacht naar U, in een dor en dorstig land, zonder water." (:1)

Als we zijn "verdronken" door het water-alarm van de stad, en dan door de woestijn worden opgenomen, dan komen we in de Egyptologie tot Hes, de godin van de verdronkenen, de wortel van Hosea (hs). De hes is een lied, een spreuk (hesi) tegen de duivelse machten van het water. Zo krijgt de ziel toegang tot de melk van Hes. Door haar touw trekt zij zielen uit het water. Hosea is dus een soort EHBO, als de eerste kleine profeet, het Hes-mysterie van de verdrinking. Als kind had ik 's nachts ook zulke ervaringen en zag dan een lang touw in de verte tot mij komen. Alles om me heen begon dan ook langwerpig te worden. Ik ben me ervan bewust dat ik als kindzijnde al door zulke haviksmuren heenbrak, om opgenomen te worden door de natuur.

David kwam in de onderwereld, in de erets, in Psalm 63.

Diep in de woestijn is de oermoeder, waartoe Hosea komt, als tot Gomer. Het stadse implantaat zegt dan direct dat het een verkeerde vrouw is, maar esoterisch, in de diepte, is dit slechts cryptisch. Gomer is een Israëlitisch beeld van Hes, de godin van de verdronkenen. Het was slechts een beeld van het "gemengde huwelijk".

Hier zag David in een visioen de tabernakel, en in het Aramees zag hij de "stevigheid" als een rivier. (:3). Als David dan zijn handen in de lucht doet, dan is dat in het Aramees een beeld van het nomadische leven, van de tocht door de onderwereld, door de stevige baarmoeder, over de rivier, waar de Egyptologie om draait.

In vers 8 is David in de schaduw van haar schoot of borsten in het Aramees. Schaduw is in het Hebreeuws een beeld van de tijdelijkheid.

De mythe van Jael en Ciycera, Sesera (ssr, sr), is weer een van de vele voorbeelden van Israël die put uit de oorspronkelijke Egyptische mythe van Osiris, Aser (sr). Aser werd door Seth in een kist gelokt, en nagelde toen de kist dicht, zoals Jael het hoofd van Sesera nagelde. In het Aramees ging het hier om een inwijding in de geheime leer, wat ook in de Egyptische mythe de achtergrond is. Seth is de wildernis, en hiertoe moest Osiris ingewijd worden. Jael wordt nth, ntt in het Aramees genoemd, oftewel Nut (Nod), de moedergodin van de onderwereld waardoor Ra een tocht moest maken (Richteren 4). In de bijbel worden vrouwen vaak zo genoemd, als beeld van deze Egyptische oergodin. Zij is een inwijder. Het is geen letterlijke dood. Omdat het christendom al deze mythes heeft verletterlijkt is er nog steeds zoveel drama in de wereld. Alleen als de mens het doorvertaald tot de diepte ervan zal de mens tot het paradijs kunnen terugkeren. Er is dus nog veel te doen voor de mens. De mens blijft op het moment nog steken in deze cryptogrammen. Jael betekent in de wortels de hemelvaart, het geven van betekenis. Dit gaat door in de tweede kleine profeet met practisch dezelfde naam, Jael of Joel.

De mens komt dus door de Hes-ervaring van het "verdrinken", de vermenging, waarvan ook het "gemengde huwelijk van Hosea en Gomer" een beeld van is, tot de tent van Jael in het boek Jael, Joel, waar de mens wordt ingewijd door de tentpin in het "hoofd". Het "hoofd" is slechts een metafoor van het begin in het Hebreeuws. Dit betekent dus dat de mens terug moet gaan tot de wortels.

Hoofdstuk 9. De Tent van Jael - De Germaanse Huwelijks-beeldspraak

De mens gaat de Jabbok-rivier over door de afzondering en de onthechting. Er zijn een heleboel dingen om van te onthechten, en het leven zelf helpt de mens daar ook in, want als de mens zich teveel ergens aan hecht, dan zal het vanzelf weggenomen worden. Hechten werkt averechts.

Dieper in de Èrk wildernis in het Westen van Orion is er dan nog de Jordaan rivier, wat neerdaling betekent in het Hebreeuws, als het afdalen tot de onderwereld. Zo komt men tot het gebied van Jael, dieper in de Èrk wildernis.

De Jordaan staat voor het shamanisme. Shamanisme in het Nieuwe Testament :

1 Petrus 3

18hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar het geestelijke, 19in welke hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis.

Efeze 4

8opgevaren naar den hoge voerde hij krijgsgevangenen mede,
gaven gaf hij aan de mensen.
9Wat betekent dit: hij is opgevaren, anders dan dat hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten? 10Hij, die nedergedaald is, hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen.

Het shamanisme, het afdalen in de onderwereld, is een verdiepingsproces, wat ontstaat in het toetsen. Hierin wordt de oorlogs-metaforiek gebruikt, zoals ook in 2 Korinthe 10.

Amos is de derde kleine profeet. Ook hij laat dit proces zien. In hoofdstuk 1 begint al het krijgsgevangenschap, en in hoofdstuk 2 de naaktheid van de vijand, als de ontmaskering.

Dit is wat er in de tent van Jael gebeurt. Het is de inwijding tot de geheime leer. In de oorlog van het diepte-toetsen sterft het ego en wordt tot verbrokenheid geleid opdat de ziel gevoeligheid herwint. Dit resulteert in klaagliederen, als tekenen van die verbrokenheid. Als de verbrokenheid niet diep genoeg is doorgewerkt, de toets niet volledig was, dan zal dat zich uiten in allerlei valse en overmoedige blijdschap. Vandaar dat Amos 5 gaat over het klaaglied.

Amos 6 waarschuwt tegen de valse gerustheid :

1Wee de zorgelozen op Sion, en die zich veilig voelen op de berg van Samaria, de uitgelezenen van de keur der volken, tot wie het huis Israëls komt.

6die uit plengvaten drinkt, vol wijn, en met de voortreffelijkste olie u zalft, maar om de verbreking van Jozef u niet bekommert!

Er wordt dan gewaarschuwd tegen hoogmoed (:8).

Psalm 118

Hebreeuws
2Laat Israël nu zeggen:
De Here's opvoeding (checed) is tot in eeuwigheid.

Het woord checed wordt vaak genoemd in de Psalmen, en vaak door het westen slap vertaald in goedertierenheid en genade, terwijl het ook opvoeding betekent, en educatie. Dat geeft direct een heel ander en dieper beeld.

Er mag een balans komen tussen wedergeboorte en wederopvoeding. De opvoeding is overal om ons heen in de lucht. De genade verblindt het.

Psalm 121

1Een bedevaartslied.
Ik hef mijn ogen op naar de bergen, har, initiatie, opvoeding: Hebreeuws
vanwaar ik zal veranderen. Aramees

Veel vertalingen van het westen zeggen gewoon domweg : Ik hef mijn ogen op naar de bergen vanwaar mijn hulp zal komen.

Psalm 123

3 Geef ons de borst, Here, geef ons de borst, Aramees
want wij zijn meer dan verzadigd van verachting;
4onze ziel is meer dan verzadigd
van de spot der overmoedigen, de verachting der hovaardigen.

In veel Westerse vertalingen staat gewoon : Wees ons genadig.

Jehovah heeft verschillende betekenissen in het Hebreeuws, gewoon als een werkwoord : worden en zijn, en ook betekent het de gevallenen. In de Westerse vertalingen is psalm 150 een loof-psalm, maar het betekent in de grondteksten veel meer. Halal, wat telkens maar weer in loven en prijzen wordt vertaald, maar het betekent ook pronken, wat verbonden is aan een huwelijksfeest.

1Halleluja. Looft God in zijn heiligdom, in offers (Aramees)

Er is goed en slecht "pronken". Pronken is vertoon, met een bepaalde boodschap, wat ook in de dierenwereld gebeurt, in de taal van patronen en tekens. Het brengt detail, legt ergens accent op, om een bepaalde verbinding te maken. In dit geval gaat het om een huwelijksfeest. In de lagere aardse stadse gewesten gaan huwelijken vaak om uiterlijk vertoon in bepaalde tradities, maar in de wildernis gaat het om het offer, om de ontmaskering van het ego.

Halleluja. Het huwelijk met de "gevallenen" door offers (van het ego). Dit gaat over de valkyries die de gevallenen op het strijdveld die hun ego hebben opgeofferd opnemen tot een "huwelijk" met Valhalla, de hemel. Dit is de Germaanse opname van verzoening met het hogere zelf. De hemel is niet een passieve, overgelukzalige staat, maar een opening van de zintuigen.

"God" is dus de gevallenen die aan hun ego gestorven zijn in de Hebreeuwse grondtekst en de Germaanse context, en zo met de valkyries zijn verzoend als een beeld van hun hogere zelf. Dit is ook wat het Virgo-sterrenbeeld (Maagd) uitbeeldt en uitdraagt.

2looft de Here om machtige daden, gebuwrah, Hebreeuws

Gebuwrah, van het Aramese "gabara", wat Orion betekent. Het huwelijk tussen de heilige "gevallen" mens en zijn hogere zelf vindt dus plaats in Orion. "Het huwelijk met de "gevallenen" in Orion."

3Looft de Here met harp en citer,

De harp is in de Hebreeuwse wortel het plukken (van het ego). "Het huwelijk met de gevallenen door het plukken van de veren (van het ego)."

Dat wat we om ons heen zien is oud onvertaald licht. Het moet vertaald worden. Hierom moeten de psalmen ontzegeld worden. Het is allemaal bevroren licht. De mens leeft in herhaling. In psalm 149 gaat het ook weer over het huwelijk van de "gevallenen" met het hogere zelf. Hier wordt het ego geketend, wat ook de ketenen voor de heilige gevallenen moeten zijn, want het Hebreeuwse idee achter de gebondenheid is dat van een dier die zich voorbereid om een hele grote sprong te maken en zijn poten samenvoegt om de sprong extra kracht te geven. In die zin kunnen alleen de "gebondenen" de sprong, de opname, naar de hemel maken. Dit is ook het hele idee van de valkyrische ketenen. Springen is dan ook het wortelwoord van de gebondenheid in het Hebreeuws. In het Aramees is de keten een beeld van het verbod en de gelofte.

In vers 9 worden zij onderworpen aan een exegese, oftewel schriftuitleg, in het Aramees. Het sleutelwoord is dus het verdiepen, als het verdiepen van het ego. Dit is waar het "oordeel" voor staat in het Aramees. Het is het blootleggen van de wortel.

Hoofdstuk 10. De Jeremia Ervaring

Als we kijken naar de Westerse bijbel, dan zien we dat het is opgedost met veel flair tot een product voor de markt, maar de oorspronkelijke Hebreeuwse en Aramese manuscripten hadden geen klinkers en geen leestekens. Vandaar dat het belangrijk is om terug te gaan naar de oorspronkelijke medeklinkers om deze cultuur te begrijpen, want de rest is er dus allemaal bijverzonnen.

Jezus betekent "Jehovah is redding, opname van het strijdveld", yehowshua, Hebreeuws, Yah-shua. Jehovah, of de afkorting Jah, betekent worden, zijn, en vallen, als de gevallene op het strijdveld die aan zijn ego gestorven is. Shua is dus gewoon een Hebreeuws woord, wat achter Yah werd gezet, als een eigenschap. Shua is ook de zesde zoon van Abraham, die hij kreeg met Ketura, nadat Sara stierf. Het was de jongste zoon van Ketura. Uit hem voort kwam de Arabische stam van de Shuhieten voort. Bildad, één van Job's vrienden, was een Shuhiet. Shua betekent vernedering, zinken, verdrinken, depressie, sloot. Yah-shua betekent dus ook "de verdronkenen die opgenomen zijn", waarvan de Orionse vissersgodinnen een beeld zijn die de "verdronkenen aan hun ego" opvissen uit de wateren van de onderwereld, wat ook weer verbonden is aan de waterdoop. Jezus is dus niet zomaar een wachtwoord, maar in de diepte een proces van het verdrinken van het ego, waardoor de geheiligde ziel uit het water getrokken wordt, wat de Orionse mythologie achter de valkyries is. Ook Mozes is hiervan een Messiaans beeld als de "uit het water getrokkene".

We noemen dit in de gnosis de Jeremia ervaring, van Jeremia 20. In vers 7 in het Aramees en Hebreeuws maakt hij duidelijk dat God hem "misleid" heeft, "bedrogen", "verleid". Dan zegt Jeremia dat God te sterk was en hem heeft overmocht. Jeremia kon geen kant meer op, en dat gebeurt als het ego verdrinkt en de vis in het net terecht komt, als een beschrijving van de opname. Jeremia verzette zich hiertegen, maar zonder resultaat (:9). Een ontwaking valt niet tegen te houden. Het is een natuurverschijnsel. "Als God ons roept" in de metaforiek, als ons ego is verdronken, dan kan het niet gestopt worden.

Daarna zegt Jeremia : "Vervloekt zij de dag waarop ik geboren ben; de dag waarop mijn moeder mij baarde, zij niet gezegend." (:14) Jeremia was zwaar depressief, oftewel afgezonderd van de matrix. Hij telde zijn vlees niet. Hij was apart gezet, en vervloekte het lagere aardse leven, zijn lagere aardse zelf. "God verdoem mij, mijn ego" ligt op dezelfde golflengte. In het Aramees vervloekt hij zijn opvoeding. Ook vervloekt hij het daglicht. Het is niet eens zo zeer dat hij de dag waarop hij

geboren werd vervloekte in het Aramees en Hebreeuws, maar zelfs zijn hele leven. Ook heeft hij het in het Aramees over zijn leven in de stad, wat hij vervloekt.

Jeremia, Yah-rm, betekent "uitverkoren door yah, het vallen (van het ego)", als de Hebreeuwse uitverkiezing die parallel loopt aan de Valkyrische Germaanse uitverkiezing. RM betekent de opname in het Hebreeuws, als een offer. Jeremia wordt de wenende en klagende profeet genoemd, en traditioneel was Jeremia de schrijver van het boek Klaagliederen. Dit is ook wat de RM-wortel betekent in het Egyptisch : wenen, klagen. RM betekent ook tranen, en vis. RM is het menselijke ras. RM is één van de vormen van Ra, als de wener, de klager. RM is een Egyptische vissersgod, en betekent ook de opname, tot een hoger niveau komen. RM-ra, of ra-rm, als een Egyptische vorm van yah-rm, is ook een vorm van de krokodillengod Sebek, een Egyptische watergod. Het water kwam voort uit zijn zweet. Hij is verbonden aan de bescherming die de zusters Isis en Nepthys geven, en helpt bij de geboorte. Ook is de rm wortel de leeuw, rema. In het Grieks komt de rema als het gesproken, profetische, woord, van rheo, uitgieten. Jezus sprak dat de mens niet alleen van brood moest leven, maar ook van rhema, rm, als het woord van god, yah-rhema, oftewel Jeremia. Romeinen 10:17 noemt "rhema" als de brenger van het horen. In Efeze 5:26 moet de mens gewassen worden door de rhema, rm, zodat het metaforische hemelse "huwelijk" kan plaatsvinden (de verzoening tussen de mens en zijn hogere zelf). De rhema, rm, is ook een gezegde, een metafoor, een gelijkenis :

Lukas 2:49-50 En hij zeide tot hen: Waarom hebt gij naar mij gezocht? Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen van de hemel ? En zij begrepen het gezegde, rhema, niet, dat hij tot hen sprak.

Ook in het Aramees is de RM de hoogte, de heuvel, verbonden aan Rimmon, de Syrische god van de donder, storm en regen, van Damascus (vgl. Damascus ervaring van Paulus, ook genoemd Had, Hadad, HT, de god van het bloed-orakel, oftewel van het ontvangen van het profetische woord door het doodbloeden van het ego. Dit leidt helemaal terug tot de Orionse Hiti stam. Het Jeremia verhaal heeft dus hele diepe wortels in andere culturen. In de mythologie moest de orakelgod HT het zevenkoppige zeemonster Lotan verslaan, de voorloper van Leviathan. Dit gevecht komt ook weer terug in het boek Openbaring.

De Griekse rm, rhema, het profetische woord, het woord als orakel, komt dus van rheo, gieten. Gieten heeft in het Aramees de betekenis van het roddelen, het spreiden van geruchten, sd (st). Het komt veel voor in Leviticus, het boek van de offerdienst. Het is een natuurverschijnsel aan de voet van elk probleem, dat alles verdraaid en omgedraaid wordt. Dit zijn de voorhangsels van de tabernakel om de mens te testen wanneer hij tot de kennis komt. De offerdienst is een metafoor van de opname, waarin het ego moet doodbloeden. In de opname moet dus alles emaneren, uitgegoten worden, tot lagere vormen gaan, anders is er geen brandstof voor de opname, en geen beveiliging. Juist ook door die emanatie ontstaat er afzondering. Als de mens een profetisch woord ontvangt, dan mag de mens dit niet als een dolle bezetene gaan rondstrooien als parels voor de zwijnen, maar de mens moet zich gaan bezig houden met de architectuur. De bijbel is een roddelblad van die tijd, allemaal "dark humor", barbaarse mythologie. Het zijn duistere gezegdes, en de mens moet er mee klaarkomen. Als de mens "opgenomen" moet worden, dan betekent dit allereerst de opname tot een diepere betekenis van deze dingen. Alles moet dus in lagere vormen omgezet worden opdat er voldoende brandstof is om weer tot hogere niveau's te komen.

Hoofdstuk 11. Jeremia en de Krokodil

Ra ging met zijn bootje over de wateren van de onderwereld, door de baarmoeder van zijn moeder Nod, Nuwd, en veranderde op een bepaald punt in RM, de klager, de wener, de vissersgod. Hij was in zijn afu-lichaam, oftewel zijn nachtlichaam (ova, jehovah), en hij zag alles tot lagere vormen komen, en hij weende en klaagde daarover, en werd RM (jeremia). Juist dit zou het geheim van zijn opname worden. Zijn "ego", zijn lagere vormen, was hiertoe de brandstof. Dit is een heel diep proces, en gaat eigenlijk alleen maar dieper. Dit was in zijn Sebek-krokodillenvorm. Hij moest nu ook de lagere vormen van zijn ego verslinden, om daarin diepte te vinden. Dit is een exegetisch proces (exegese = schriftuitleg). We zien hier Sebek en Ra kruizen, en het resultaat is RM, Jeremia.

De krokodil is een exegetisch dier. Hij heeft een lange bek, als beeld van het komen tot de diepte van het voedsel. De brandstof moet omgezet worden. Hierin ligt dus een taak opgesloten voor de klagende, wenende mens. Het klaaglied moet ergens toe leiden. Het is het liturgische spijsverteringsproces.

De krokodil zit zwaar in het harnas. De krokodil staat voor discipline, geduld en timing. Kom nooit tot de krokodil voordat het daarvoor tijd is, want hij grijpt je. De mens mag geen schrokop worden wanneer het komt tot exegese, de doorvertaling, de verwerking. Allereerst moet de mens het lijden leren aanvaarden, en geduld oefenen, wachten op rhema, het profetische woord, wachten op yah-rhema, jeremia. De mens mag de natuur niet forceren. Eerst moet de mens de diepte in. Eerst moet de mens zien hoe alles tot lagere vormen gaat. De mens wordt in de diepte gezogen, en er is niet veel wat een mens kan doen. Ook Jeremia kon dit niet tegenhouden. Hij moest leren leven met spot en smaad vanwege de boodschap die hij bracht. Het brandde als een vuur in hem. Er moest brandstof zijn, dus vandaar dat Jeremia tot de lagere vormen moest komen, om daardoor omsingeld te worden, contact mee te hebben. Hij hield er niet van, maar het moest, anders zou hij geen brandstof hebben voor zijn vuur. Jeremia was een krokodil, een Sebek.

Jeremia moest de emanatie onder ogen komen. Hij vereenzelvigde zich er niet mee, maar hij gebruikte het wel. Jeremia moest het vuur brengen. Jeremia was het profetische spijsverteringskanaal.

Sebek, sbeq, betekent vergaderen, samenvoegen, in het Egyptisch, als de samenvoeger van het lichaam van Aser, Osiris. Dit is dan ook wat de exegese doet, namelijk tot de diepte en etymologie (wortelkunde) van de teksten gaan, en zo de verbindingen zien met andere teksten en culturen, waardoor syncretisme ontstaat. De krokodil is dus een belangrijk beeld van de verzoening van de culturen, waardoor het exclusieve, elitaire, racistische, kerkelijke ego sterft.

Hoofdstuk 12. De Jeremia Put

In een droom was mijn geestelijke Egyptische moeder, Neith-Isis, bezig alle ramen en deuren te sluiten. Er waren terroristen van Orion aan de gang, van het lagere Orion. Ik zag dat ze een klein raampje vergeten had dicht te doen. Ik vroeg of het kleine raampje dan niet dicht moest, maar volgens haar hoefde dat niet.

Waar Sebek, de krokodil, en Ra op zijn boot elkaar kruizen, daar verandert Ra in RM, als ra-rm, of in het Hebreeuws ya-rm, Jeremia. Hoe werkt dit precies ? Hiervoor moeten we gaan kijken naar de wortels van Sebek in de Egyptologie. De bak-wortel is het graveren. Bak is de god van de letters, en ook een klagende god. De BK (bek) wortel is de ladder, de trap. Ook Bak is een ladder. Net zoals de RM wortel betekent de BK wortel het wenen en het klagen, en ook weer vis (bg, bk). BK is ook verbonden aan het afdalen in de onderwereld. Juist in de betekenis van ladder, trap, afdalen en opkomen, is dit het emanatie proces, van hogere tot lagere vormen komen, om verbinding te maken, om een klankbord te hebben, en zo ook weer te komen tot verdere evolutie, van laag tot hoog. Sebek, of BK, heeft in die zin geen smetvrees, maar gaat gewoon de diepte in van alles. Dat is ook wat de definitie van de natuur is, als diepte. De natuur is de tedere, diepere wortel van alle dingen, dat wat verborgen wordt gehouden. BK als beq was een god van de dageraad die de boot van Ra voorttrok door de onderwereld. Dit zijn allemaal wortels van de Sebek-krokodil, en dit is de taal van de wildernis, want daar draait de gehele BK-wortel van Sebek om : de letters. Het is een tocht door het alfabet, en het alfabet spaart de mens niet. Elke letter heeft een functie. De taal heeft veel macht en kan het volk in een gevangenschap houden. De taal beslist de betekenissen. Vandaar dat het Jeremia mysterie een groot mysterie is, en heel diep gaat. Op de Jakobsladder gingen de engelen zowel op als neer, wat ook weer een beeld is van het emaneren en evolueren, en wat bij Sebek hoort, en waarom Sebek doet klagen, zoals bij Jeremia. Ook Jezus moest emaneren en tot het kruis komen, tot het klagen, en zo ook de engelen die afdaalden tot de aarde. Dit is hoe het alfabet werkt : alles wordt verwerkt door taal, en door de taal komt de mens tot de diepte. Waar Sebek Ra kruist komt Ra tot de heilige taal. Dit is dus Sebek-Ra of Ra-Bek, één van de vormen van Ra op zijn tocht door de onderwereld, als Ra, de klager, de wener, de RM, die Jeremia was in het Hebreeuws. Ra-Bek, als Ra, de god van de letters, als een diepere wortel van Ra-Sebek, is Rebekkah in het Hebreeuws, de moeder van Jakob en Ezau. Jakob en Ezau vochten al met elkaar in de moederschoot, als een beeld van Jakob die moest leren emaneren. Jakob moest tot de diepte van Ezau komen, tot de diepte van de aarde. Dit gevecht in de moederschoot was al de Jakobsladder. Jakob moest dus de onderwereld in.

Verder met de droom : Ik was dus met mijn geestelijke Egyptische moeder, Neith-Isis. Buiten waren de terroristen aan de gang, terroristen van Orion. Zij spraken de taal genaamd Orionix, ook wel het Sovard genoemd. Ze waren als buitenaarde mollen die ook stekels konden opzetten, ook electrisch, als egels. Die mollen konden heel groot en lang worden. Ze werkten met de Fjork chip, gedwongen

implantaten, in de hersenen, de monden en de botten, als tandartsen. Het was een tandartsen-cultus, maar het doel was het bedwingen van de monden, als de taalpolitie. Taal is een gevangenis. Ook zij waren de Jabbok overgegaan, aan de linkerkant, als een valse reflectie, waar ze hun nederzettingen hadden gezet in de Èrk woestijnen, zelfs tot over de Jordaan tot in het Jael-gebied.

Hoofdstuk 13. De Wijnstok van Jeremia

De BK-wortel van de Sebek-krokodil in Afrika :

Buk of Abuk, Abek (bk) is de eerste vrouw in Zuid-Sudan en Ethiopië mythologie, als de "Eva", en tegelijkertijd de godin. Zij is een riviergodin van de vruchtbaarheid, die de regen heeft voortgebracht. Zij wordt ook wel de luipaarden-godin genoemd en het luipaard van de nacht. Zij is de bron van het leven, net zoals Eva de "moeder der levenden" is.

Het luipaard heeft vlekken als gebroken cirkels, wat een Vur-principe is. Dit is tegengesteld aan de christelijke "zonder vlekken" bruid, die vol met smetvrees staat te pronken in de stad over hoe vlekkeloos zij is, omringd met chemische schoonmaakmiddelen. Zij heeft zelfs haar troon in de tuinen en in de natuur. Maar de natuur betekent diepte, en de mens moet niet zomaar de natuur in, maar komen tot de woeste wildernis, zonder smetvrees. Als de mens zonder vlekken en kleerscheuren door de wildernis wil gaan, dan kan de mens beter thuisblijven. De mens moet afdalen in de onderwereld, en niet te keurig, correct en compleet zijn, want vaak is dat voor de markt, de ongebroken cirkels, alles pico bello in orde. De natuur kennen zij niet. Zij hebben een stadse natuur gemaakt, en zijn nog steeds ommuurd. Het zijn de park-christenen, of park-atheisten. Ze komen de stad niet uit. Ze aanbidden de schoonmaakmiddelen.

De mens moet dus afdalen in de wildernis van de onderwereld, tot het vaagheids-principe, het principe van het halve, waardoor de mens kan groeien. Als alles te vast en duidelijk wordt, dan sterft het inzicht van de mens af. Dat is de natuur van het ego. De luipaard met zijn vlekken van gebroken cirkels gaat hier dus tegenin. Alleen zo kan er een nieuwe taal komen. De luipaard emaneert, en rent zo de stad in, om het ego te doden.

Buk is omringd met luipaarden, als de watergodin. Zij communiceert door dromen en verkiest zo hen die daadwerkelijk zijn afgedaald tot de gebroken cirkels, haar "luipaarden". Hierom moet Jeremiah de put in, en hierom moest Jakob tot Ezau komen, zijn wildernis deel.
Zoals boek 109 in de Vur spreekt :

VUILE PAARSE BLOEMEN VUILE PAARSE BLOEMEN

1. Vuile paarse bloemen groeien langs de kant van de grote rivier,

Met vuile gezichten staren ze ons aan,
Bedekt met modder

2. Zij zijn één met de natuur,
Zo is het altijd geweest

3. De brug over de rivier komt nooit aan, maar leidt ergens anders heen,
In het midden heerst altijd de mist,
Deze twee landen kennen elkaar niet,
De brug heeft hen nooit de waarheid over elkaar verteld

4. En vuile paarse bloemen groeien aan de waterkant,
Met hun vuile gezichten kan het hen niet schelen,
Ze bewaken het mysterie,
In de rivier verdwijnt alle tijd

Ook in het Aramees is de BK wortel het klagen en wenen (bkw, bky), verbonden aan het water, het afdalen in de diepte. De Afrikaanse moedergodin Buk komt als Rebekkah in het Judaïsme, de moeder van de Jakob-Ezau dualiteit, het beeld van het zoonschap van de gebroken cirkels. Ezau moest van het kommetje bloed drinken als een beeld dat hij diep genoeg was geëmaneerd opdat zijn ego zou sterven, als het komen tot het morgenrood. Hij kwam van een diepe tocht door de wildernis. Het is een beeld van de Jeremiaanse put. Als het niet diep genoeg gaat, dan komen wij nooit aan. We spreken dus over de wijnstok van Jeremia die terugleid tot de baarmoeder van de godin, van Buk, van Rebekkah. Jeremia moest leren leven met de Jakob-Ezau dualiteit in hem.

Jeremia kwam in een strijd, een strijd met de taal van de goden van het directe, het letterlijke, maar waarin zij ook hun agenda hebben verscholen. Zij hebben hun eigen, valse, diepte. Hij raakte in gevecht met de Sovard geesten van de Fjork chip, van het lagere Orion, de geesten van het Orionix. Hun vlag is de letter "N". Deze letter is ook wel genaamd de Enix. De rechterhand van Enix is de letter "K", de Klaru. De K in het Orionix is een gekantelde K, 90 graden naar rechts gedraaid.

Het Sovard (Orionix taal)

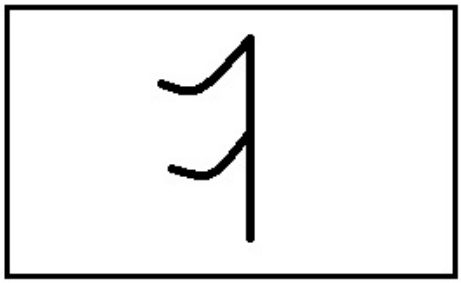

vlag met de letter N

Hoofdstuk 14. Jeremia en de Rode Kroon van Noord-Egypte

De BK wortel van de Sebek-krokodil wordt ook gebruikt voor de wachter van het derde uur. In het Amduat boek, in het derde uur van de nacht, is de Khepri kever van goud, als een teken dat al het vuil is verwerkt tot zaad. Het uur begint met de roeiers op de wateren van Osiris, Aser (Suri, Orions). Het gebied heeft een lengte van ongeveer 309 mijlen. Osiris, Aser, geeft ordes aan de schaduwen. De nema is het op en neer gaan van het water van Osiris, als aser-nema, of suri-nema. Nema is ook de roep van de overwinning (nema, nhm). In de Afrikaanse mythologie is Nema, of Nyami, Name, een riviergodin die water in bloed verandert, wat ook een teken is van het sterven van het ego. Dit is dus in diepte waar Suri-Name voor staat, wat ook weer terugkomt in het boek Openbaring en het wonder te Kana. Veel van de Afrikaanse goden zijn overgewaaid naar Suriname.

Het derde uur gaat over de dief die grijpt in de nacht, wat ook voorkomt in Openbaring, en wat een beeld is van de ekster, het draaien van gezichtspunt, op en neer. Vandaar dat de mens ook steeds moet emaneren. Deze leidt tot de plaats waar de klaagliederen zijn, de RM, in het derde uur van de Amduat. Dit leidt tot de plaats waar de B-zielen hun geheimenissen spreken, en waarvanuit hun schaduwen gaan, om te klagen, en om de overstroming van het water te brengen. De gouden kever komt voort vanuit de wateren en het verborgene.

Het leidt allemaal tot Osiris in het derde uur die ook Orion wordt genoemd. Osiris, Orion, draagt de rode kroon van Noord-Egypte, wat in het Egyptisch de kroon van mirre is, van de woestijn, en de kroon van de klaagliederen. Mirre is in het Egyptisch namelijk een beeld hiervan (aan, ugam-uga).

Hoofdstuk 15. De Rode Gnosis

De Fjork-Sovard terroristen hadden de rode kroon van Noord-Egypte gestolen en zo hun klaagliederen verspreid om de mensen te onderdrukken. De rode kroon is de wortel van het Jeremia mysterie, de kroon van mirre. In de christelijke esoterie ontving Jezus deze kroon van mirre van de drie zoroastrische wijzen uit het land Perzië, wat zich later manifesteerde als de doornenkroon, de kroon van spot en smaad. Jeremia droeg deze kroon, deze rode band, om zijn hoofd al veel eerder. Dit was het Woord wat om zijn denken was aangebracht (Jeremia 20:8).

De kroon is in het Hebreeuws-Aramees een cyclus, als het sieraad van de uren. In de kroon zijn dus alle uren van de nacht vastgelegd, waardoor de mens door de uren kan gaan om tot de diepere gnosis te komen. In het eerste uur van de nacht wordt de kroon ook voorgesteld als de nek, of een halsketting. De Rode Kroon is dus een sieraad van klaagliederen. Mirre is "aan" in het Egyptisch wat ook de Orionse naam van David is (Ahn). Dit kwam tot uiting in de klaagpsalmen van David. Toen Ezau tot het rode kwam verloor hij zijn eerstegeboorterecht, waardoor hij al snel tot klagen kwam. Water verandert in bloed, als een teken dat het ego sterft. In het boek Jozua is het rode touw een beeld van de opname, om zo te komen tot de diepte. Dit zijn allemaal beelden van de rode kroon van Noord-Egypte.

David droeg deze kroon van klaagliederen, en zat op de troon van de klaagliederen. In het Sanskrit komt David van het woord voor godin "Devi" of god "Deva", "Devata", wat het hogere bewustzijn betekent, en waar ook het Engelse "divine" van afstamt. In ieder geval is Devi in de oertaal de D-Eva, als de vissende Eva. In de Israelitische mythologie verleidde Eva Adam tot het eten van de verboden vrucht, wat voornamelijk in het christendom werd gebruikt om de vrouw op een lager plan te zetten. De vrouw was de boosdoener. In de gnosis is deze mythe een dualiteit. Eva verleidde Adam tot de gnosis, de heilige kennis, zoals ook Jeremia door God werd verleid in Jeremia 20 :

7Gij hebt mij verleid, Here, en ik heb mij laten verleiden; Gij zijt mij te sterk geweest en hebt overmocht. Ik ben tot een bespotting geworden de ganse dag, allen honen zij mij.

Zowel Adam als Jeremia werden opgenomen als een vis. Zij werden beiden ingewijd tot de klaagliederen. Adam betekent ook het rode in de grondtekst. Aan Yeshua werd het rode geschonken, als de mirre. Yeshua is een Hebreeuws woord voor de opname. Het gaat dus niet om de woorden, want dit is in elke taal weer anders. Het gaat om de diepte. Yeshua zou op de troon van David komen, op de rode troon, de troon van de mirre, van de klaagliederen. Dit betekent dus dat er alleen opname is door de klaagliederen.

Het Woord bestaat uit psalm-structuren die de mens verbinden met de wilderniskennis, waarin de wilderniskennis is opgeslagen. Het heeft te maken met de opmetingen van de tabernakel. Het

klaaglied is de meetlat van het Woord. Dit is de rode kennis, of rode gnosis, wat ook een belangrijk thema is in de Vur.

Zacharia 2

1En ik sloeg mijn ogen op en ik zag toe, en zie, een man met een meetsnoer (Aramees, swt) van psalmen in de hand. 2Toen vroeg ik: Waar gaat gij heen? En hij antwoordde mij: Ik ga Jeruzalem opmeten en zien hoe groot zijn breedte en lengte zal zijn.

In boek 14. van de Vur wordt de rode veer, als beeld van de rode hoofdtooi, de rode kroon, beschreven als een middel ter bescherming tegen piraten en om hen te bedwingen. Piraten zitten eigenlijk tussen stad en wildernis in, als wachters, maar zijn nog erg stads. Het zijn gnosis-rovers die vandaaruit alles verdraaien. Zo verkopen ze alles weer door, wat ook in de kerk gebeurt.

En zoals de Vur zegt in boek 117.

DE RODE ZEE

1. In de droom van de rode zee,
Golf na golf komt het,
Slag na slag,
Omdat het rode op ons wacht.

De mens moet komen tot de rode gnosis, anders zal de mens altijd een gevangene blijven van de piraten. De wereld is in handen van piraten, de wachters tussen stad en wildernis. De mens is ergens vastgegroeid. De mens kan niet meer dromen. Al hun dromen zijn verkocht en verdraaid. Al hun dromen zijn geroofd. Maar het rode zal terugkomen om toe te slaan. Het rode zal de wereld gaan overweldigen. De mens heeft een meetsnoer nodig. Alles moet doorgemeten worden, gerangschikt. Nu ligt alles door elkaar. De stad is hiervan een schaduw. Iedereen wordt opgemeten in de stad. Ze meten je geheel door. Wat je doet, wie je moet zijn, hoe ver je afwijkt van de norm, zij weten er alles van. Ze tikken je voortdurend op de vingers. Je moet geld in het laatje brengen, anders tel je niet mee. De leprechauns werken samen met de piraten. Het rode kennen ze niet, en willen ze niet kennen. Zij hebben het rode altijd vervolgd. Zij vrezen het rode. Eva verleidde Adam tot de rode appel, tot de rode gnosis, tot de diepere architectuur, en Adam kwam tot het klaaglied, en sindsdien waren er altijd klaagliederen. Zij tonen hun diepte. Het is het rode pad, het pad van de moeder aarde, dwars door de wildernis heen. Eva of Buk in de Afrikaanse mythologie vist, en neemt haar netten op. Zij is de godin van de rivier, een groot mysterie. Zij is een lokker, een verleider, niet van de stad, niet voor de stad, maar van en voor de wildernis kennis. Zij staat klaar om in te wijden. Zij brengt rode banden om hun hoofden, om hun denken, om het Woord op te meten. Zij meet alles op. Zij meet het leven, want zij is de moeder van het leven. Zij leidt hen tot het mysterie van de rode kroon, een Jeremiaans mysterie, in de diepe grotten van Egypte, in de onderwereld, in Orion. Velen grijpen naar de kroon en smelten weg. Velen springen op de rode troon en worden niet meer gevonden. Zoveel illusies zorgen ervoor dat mensen er langsheen glijden. Alleen het Woord is een zeker pad. Niet het Woord van de stad, maar het Woord in de diepte van het hart.

Er is maar één weg uit, en dat is "dieper". David heeft net als Osiris de rode kroon, net als Jeremia. Zij brengen de klaagliederen als een vast pad door het lijden. De prachtige klaagliederen als de climax van de taalkunst, waar alle kennis in opgeborgen is. Het is iets van de natuur. Waarom klagen wij, waarom emaneren wij ? Waarom gaan wij telkens weer van hoog naar laag, dieper en dieper ? Om zo ook weer hoger en hoger te komen, om zo te leren draaien, te leren cirkelen en te komen tot de verloren cirkels. Het sieraad bestaat uit vele schakels. Het is de rode natuurtechnologie. Ezau kwam niet voor niets tot het rode, en heeft er niet voor niets van gedronken. Zo kwam ook hij tot de Jakob's ladder.

Leer mij naar uw wil te handelen,
Ik zal dan in uw waarheid wandelen,
Niet alleen van de wijnstok te leren,
Maar ook de wijnstok te zijn.
Ik ben de ware wijnstok.

Hoofdstuk 16. Numeri

De ergste vijand van de christen is niet satan. Zijn ergste vijand is kennis. Daar vecht hij uit alle machtt tegen, dagelijks, iedere seconde van de dag, want wat de boer niet kent, dat vreet hij niet. De kennis zou hem ook van zijn troontje kunnen stoten, en daarom doet hij niets anders dan de kennis te bestrijden, onder het mom van dat hij strijd tegen satan. Satan is een neutraal Hebreeuws woord voor wederstaan en scheiden. Het heeft zijn wortels in de Egyptische taal, de moedertaal van het Hebreeuws. Stn betekent onderscheiden (s-ten, s-thn, sethenu) en is de witte kroon van het Zuiden van Egypte (stn, stenu), als de kroon van onderscheiding en afzondering (heiligheid, ijs). De kroon is bijna driehoekig, maar dan als twee tegengestelde golven die in elkaar opgaan en op de top een knop vormen. De Katholieke mijter komt daar ook uit voort.

De stn was de afgezonderde, de onderscheidene (stn, stennu), wat ook de naam was van de witte kroon, ook wel sta genoemd, ook verbonden aan het golven, het op en neer gaan (stt, sett). De witte kroon is ook een beeld van de opname, van het ophalen van de vis (sta, setti). Toen het Noorden en het Zuiden verzoend werden kwamen ook de kronen samen, als de dubbele kroon, de skhemti, verbonden aan sekhmet, de leeuwinnengodin en dochter van Ra. In het Aramees : hokmet, wijsheid. De dubbele kroon is de kroon van wijsheid, van vertaling, de skhmt, de kroon over geheel Egypte.

De witte kroon functioneert als een soort Jakobsladder, waardoor men door Nephthys, de godin van de duisternis, afdaalt in de onderwereld, zoals Ra elke nacht, en zo komt tot de diepere betekenis van alles, als een opname. De witte kroon brengt afzondering en dan openbaring. Alleen door afzondering kan men de diepte ingaan en onderscheiden. Dit gaat door de rode kroon, de klaagliederen, de mirre, en dit brengt uiteindelijk een diepere vertaling met zich mee in de vorm van de dubbele kroon. We zien hier dus een stukje Egyptische technologie.

Adam kwam tot de boom van onderscheiding van goed en kwaad, de boom van kennis, als tot de witte kroon, die hem dieper in de onderwereld zou leiden, door de rode kroon, de klaagliederen. Het Noorden en Zuiden van Egypte werd hier verzoend. Het is als een soort Egyptische urim en thummim. De mens moet zich diep genoeg afzonderen om te kunnen toetsen. De mens moet eerst loskomen van alles en onthechten, net als vogels die de leegte ingaan, en dan hun vleugels op en neer bewegen. De mens komt namelijk dan in de golven terecht, en bemerkt ook de gevangenschap, maar daar mag de mens in het hart afstand van doen. Zo leert de mens een andere taal. De mens krijgt zo het zicht van een vogel, zoals de witte kroon ook wel het oog van Horus wordt genoemd (of van Ra). Dit is ook het ijszicht, alles van een afstand bekijken. Zo mag de mens komen tot de oerbewegingen, tot de oerklok. Hierin is het Orionse ritme en rijm. Er zijn verschillende soorten rijmen. Rijmen is ook als je een bepaalde woord-structuur, een bepaald taalpatroon, weer terugvindt in een parallelle cultuur. Zo emaneert en evolueert alles, van laag tot laag, van cultuur tot cultuur, en betekenissen veranderen, worden verborgen of geopenbaart. Dit golvende proces van de Jakobsladder, van op en neer, is als het geestelijk leren ademen, en geestelijk leren eten, leren kauwen. Je lichaam moet het dan verteren, verwerken, vertalen, tot nut maken, als een beeld van de dubbele kroon.

De troon is een beeld van het verborgene, het onbekende. De witte kroon manifesteert zich in het boek Openbaring als de witte troon, als een beeld van de hemelvaart, de afzondering. De rode kroon manifesteert zich als het tot bloed worden van de wateren, als het avondrood wat de nacht aankondigt.

Toen de terroristen van Sovard-Fjork de rode kroon hadden gestolen werd de mensheid gedwongen van hun giftige wijn te drinken, van het bloed van Jezus, waardoor de mensheid onder een zware bedwelming kwam, maar in het boek Jeremia zullen de onrechtvaardigen uiteindelijk zelf bedwelmd worden door die wijn. Zo zal er ook een nieuwe wijn geschonken worden van de ware wijnstok, want daartoe is het lijden der heiligen gekomen, om de heiligen af te zonderen en in de heilige "dronkenschap" te brengen, in geestesvervoering :

Jeremia 23
9Mijn hart is in mijn binnenste gebroken, al mijn beenderen sidderen; ik ben als een beschonken man, als iemand wie de wijn naar het hoofd gestegen is, om de Here en om zijn heilige woorden.

Er zal iets in het hart van de onrechtvaardigen gebeuren.

Jeremia 48

41ingenomen worden de steden en de burchten worden veroverd, en het hart van Moabs krijgers wordt op die dag als het hart van een vrouw in barensnood. 42En Moab zal worden uitgeroeid als volk, omdat het zich tegen de Here verheven heeft.

Dit houdt in dat wat ze verborgen hebben gehouden al die tijd, moeten ze prijsgeven.

Het boek Psalmen in de Israelitische literatuur staat vol met klaagliederen, die door de rode kroon van Noord-Egypte hun bron hebben in Orion.

De rode kroon is de kroon van de mirre, van het morgenrood, als de val van het ego. In Psalm 57 zegt David : Waak op, mijn ziel, waak op, harp en citer; ik wil het morgenrood wekken (:9). Ook David had net als Ezau honger naar het rode.

Over het morgenrood zegt de Vur : "Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien,
Zij hebben mij teveel gestoken, Zij hebben mij teveel gebroken. Alles deed pijn, maar van het lijden zingt zij, als van zoete dromen." (42:11)

"Wij hebben het morgenrood bereikt, Het spreekt nu tot ons, Als het rode zicht." (66:6)

"Alles gaat in cirkels hier, Het leven houdt op en gaat dan door, De narcis houdt de schepen af van het geheim, Alleen het morgenrood zal het zien, De eeuwige nacht van ijs, De leugen overvloeiende in de waarheid, Totdat het rode ontwaakt." (44:10-11)

En in het Wonder van de Vur, het commentaar op de Vur 32:34 : "Er zal ook een ochtend wezen in de nacht, een ontwakend besef, als een vuurgloed in ons hart, als het overspoelende morgenrood."

Dit "vuur" ontving Jeremia ook. Het was de rode kroon van Noord-Egypte, de kroon van de klaagliederen. Het leidde hem tot spot en smaad, juist omdat hij dieper moest. Het was een doornenkroon. Het leidde hem tot de put. Het rode was uitgezonden om zijn ego te doden.

Eva verleidde Adam met de gnosis, waardoor hij tot de klaagliederen kwam, de diepte. Adam kwam zo tot de rode kroon, als een bittere vrucht. Het christendom stal de rode kroon van de gnosis, stal de klaagliederen en maakte er het evangelie van Jezus van, en de brieven van Paulus. Efeze is Eva-Sa, oftewel de kennis (sa, Egyptisch) van Eva, waarmee zij Adam verleidde. Wij moeten goed door het boek Efeze heenkijken en goed luisteren, om zo de roep van Eva te horen. Efeze, Eva-Sa is in de amazone taal het Woord van Eva. Efeze was gesticht door amazones. Paulus biedt dan het klaaglied van Jezus aan, en in de Westerse vertalingen zet hij de vrouwen op een lager plan, en leidt alles terug tot de Vader. Het Paulinisme wijst Eva als de boosdoener aan, en tegelijkertijd alle vrouwen. Er is hier wat gestolen en verdraaid. Eva bood de gnosis aan, de sa, als Eva-sa, Efeze, de amazone nederzetting. In hoofdstuk 6 gaat het over de geestelijke wapenrusting, de oorlogs-strategie, wat een beeld is van de vertaling, de wijsheid, het gaan tot de wortels. Eva onderwijst Adam hier dus. Zodra het over het bloed van Jezus gaat, gaat het in de diepte over de klaagliederen. In het Jezus verhaal zijn die uit hun verband gerukt. Door de zondeval ging de man over de vrouw heersen, wat teruggezien wordt in het Paulinisme. Eva bood de man de rode appel van de gnosis aan, maar het christendom wil de man dom houden. Paulus had een zeer giftige appel bereid in de Westerse vertalingen, de appel van genade, van geloof. Hierdoor zou de mens doodvallen aan de voeten van Jezus. Paulus predikt vader en zoon. Over moeder en dochter wordt niet gesproken. Paulus ging er

met de rode kroon vandoor en maakte er iets heel anders van. Maar niemand rooft met succes Egyptische relikwieën. Hij kwam hierdoor onder een enorme vloek.

Zo zetten christenen bij zichzelf de rode kroon op, en beginnen enorm te klagen, over de satan, en over de ongelovigen, en zelfs over de gelovigen die niet helemaal zoals hen geloven. Het zijn valse klaagliederen die ze zingen. Maar de rode kroon kan wel voor zichzelf zorgen en heeft zichzelf weggelegd voor hen die de prijs willen betalen. Het is geen kroon van directe, openbare macht, maar juist van de verborgenheid en de diepte, van leegte. Het is de dwaasheid van het kruis, wat door de stad bespot wordt. Het is de doornenkroon, een rode band om het denken. Hierdoor sterft het ego af. De mens verliest juist het valse koningschap door deze kroon.

De Hebreeënbrief gaat over het zoonschap. Er wordt gesteld dat er eerst door de profeten werd gesproken, en nu door het zoonschap, zodat de profetie en openbaring intiemer wordt. Dit zoonschap was niet alleen tot God, maar ook ondergeschikt aan de engelen, als de geestelijke moeders. Een mens heeft zo een heleboel geestelijke moeders. Dit is natuurlijk deels, want de mens moet ook zelf een geestelijke moeder worden. Calvijn stelt in zijn commentaar op Hebreeën dat Jezus het vlees van de hele wereld moest dragen, van het ego dus. Hij stelt dat Jezus ermee bekleed werd. Uiteindelijk werd dit vlees dus wel gedood. Het werd verbrand in de onderwereld. Gehenna was een vuilverbranders plaats. Zij die dus in de eeuwige hel geloven zijn mensen die hun vuil niet kwijtwillen. Het vuil wordt door hen gewoon opgeslagen. Body builders zijn hier een beeld van. Zij zijn onder dezelfde geest, zij het in een andere vorm of parallel. Het is een allegorie. Vetgieters, vuilgieters en spiergieters staan allemaal op één lijn. Vooral als dit product wordt aangeboden door oude mannetjes met stropdassen, dan weet je precies hoe laat het is.

Hebreeën is het hart van het christendom, het bloedvatenstelsel.

Ik kreeg een visioen van Hebreeën als een moeder, en ik zag mijn hart zweven boven het Veluwemeer, het meer van de Bible belt. Ik kon mijn hart voelen, mijn bloed, de warmte. Ik voelde mij ineens diep verbonden met de wildernis, met de luipaarden en de jachtluipaarden, de cheetah's.

Hebreeën beschrijft dan de weg van het zoonschap tot het hogepriesterschap, waarin het offeren een beeld is van het ingaan in de diepte van God, niet als een moeder, maar als vrouw. De mens moet het duistere gat in om alles los te laten, om te komen tot de geestelijke betekenis. De mens die de vrouw binnengaat is een beeld van het ingaan in de sabbath, de rust. Dit hogepriesterschap is dus ysh, het aan jezelf sterven op het strijdveld om opgenomen te worden. Het strijdveld is het verdiepen en het vertalen. Dit is de ware betekenis van het binnengaan van een vrouw, als de inwijding in de gnosis. Deze gehoorzaamheid wordt alleen geleerd door het lijden, stelt de Hebreeënbrief. Het lichaam is een tabernakel. Als een mens de vrouw binnengaat gaat de mens de tabernakel in.

Er moet een balans zijn tussen het sterven van het individuele ego en het sterven van het collectieve ego.

De terroristische Sovard-Fjork buitenaardsen stalen de Egyptische RM wortel van yah-rm, oftewel van Jeremia. Zij stalen de klaagliederen, de rode kroon van Noord-Egypte, de mirre, en gebruikten de RM om hun eigen RM te bouwen, namelijk Rome, en de brief van Paulus aan de christenen te Rome, RM.

Numeri 1

1De Here sprak tot Mozes in de woestijn Sinai, in de tent der samenkomst, op de eerste dag der tweede maand in het tweede jaar na hun uittocht uit het land Egypte.

In de Rabbijnse literatuur stamt de naam Sinai af van sana, sineh, wat haat en vijand betekent, als een beeld van het toetsen. Dit komt vanuit het Egyptische "sunu", de goddelijke jager, en "sun", open maken, open forceren, en "senu", wenen en klagen. Over deze berg daalde God af tot Mozes om de wet te geven.

2Neemt het aantal op van de gehele vergadering der Israëlieten naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen, allen die van het mannelijk geslacht zijn, hoofd voor hoofd,

Het gaat hier om een leger zoals in vers 3 duidelijk wordt, wat symbolisch is voor hen die aan het ego sterven, als een offer, om binnen te gaan. In het Aramees gaat het hier om het kastijden.

3van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukken in Israël; gij zult hen tellen naar hun legerscharen, gij en Aäron.

Leger is tsaba, en dit is de geestelijke oorlog, maar ook gewoon tentdienst, tabernakeldienst. Er is nooit een directe oorlog, en ook nooit directe communicatie. Het gaat via de priesterdienst.

4Daarbij zal u uit elke stam één iysh behulpzaam zijn, degene die het hoofd is van zijn gevangenschap.

Iysh is slaaf. Hoofd betekent "begin", in andere woorden een diepere ingewijde slaaf. Gevangenschap is bayith, met als wortelwoord de bana, de kinderloze vrouw die de leider wordt van de familie. Dit wijst ook op de islam waar God geen kinderen heeft, omdat dit het mysterie van de verstoting is, waartoe een man moet komen van zijn moeder tot zijn vrouw, die in wezen gewoon een bijmoeder is. Zij maakt het lichaam van de man als een tweede moeder.

5En dit zijn de namen der mannen die u ter zijde zullen staan: van Ruben Elisur, de zoon van Sedeür;

Ruben kwam tot Bilha's tent, als haar tweede minnaar, maar tegen betaling van zijn eerstgeboorterecht, waardoor het een zelfde situatie werd als van Jakob en Ezau. Ruben ging tot Bilha in om aan zijn ego te sterven, zoals Ezau het rode nam om aan zijn ego te sterven. Bilha betekent "plotselinge dood" in de hebreeuwse wortel, bahal. In de Rabbijnse literatuur verhuisde Jakob na de dood van Rachel naar de tent van Bilha. In het Hebreeuws is het Bilha verhaal een dualiteit, want Jakob wordt ook als een iysh besproken, als haar dienstknecht. Het christendom stelde haar als een slavin voor, maar in de Tweede Bijbel wordt de oorspronkelijke status van Bilha getoont, als godin. Elisur betekent de stille, de stomme, als een beeld van iemand met een wachter

voor de mond. Sedeur is in het Hebreeuws-Aramees de wildernis-urim, de toetssteen van de wildernis. Elisur Sedeur is een beeld van de heilige gebondenheid.

6van Simeon Selumiël, de zoon van Surisaddai;

Selumiel betekent vrede, als beeld van een orakel en de opvoeding. Surisaddai is de stilte, de stomheid, weer als iemand met een wachter voor de mond, waarvan de vrucht dus het orakel en de opvoeding is, suri, terwijl saddai de geweldadige dood is (aan het ego). Saddai is ook een naam voor de almacht van God.

7van Juda Nachson, de zoon van Amminadab;

Nachson betekent de aankondiger. Amminadab betekent "verduistering door samenvoeging".

8van Issakar Netanel, de zoon van Suar;

Netanel betekent roddelen, smaad, lasteren.

9van Zebulon Eliab, de zoon van Chelon;

Zebulon was een stam in het Noorden die een haven toegewezen kreeg, Akko, voor het visserswerk, wat een beeld is van de opname.

10van de zonen van Jozef: van Efraïm Elisama, de zoon van Ammihud; van Manasse Gamliël, de zoon van Pedasur;

Jozef was degene die het volk inwijdde in de Egyptologie. De stam Efraim is het centrale thema in het boek Hosea als het naakte wildernis-volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. Efraim was een beeld van de uitheemse vrouw van Hosea waar hij voortdurend mee in gevecht lag, vanwege de taalbarriere.

11van Benjamin Abidan, de zoon van Gidoni;

Benjamin is in het Egyptisch bena-jmn, de wijn van Amen, de wijn van het verborgene, of de wijn van de nacht, als een beeld van bloeddorst.

12van Dan Achiëzer, de zoon van Ammisaddai;

Dan is de stam van Simson, die zijn geheim en zo ook zijn leven verkocht aan de vrouw die hem hiertoe verleidde, in ruil voor gemeenschap. Dit is ook parallel lopend aan het Adam en Eva verhaal, aan het Jakob en Ezau verhaal, en aan het Ruben en Bilha verhaal. Het is een allegorie van het sterven van het ego.

13van Aser Pagiël, de zoon van Okran;

De stam van Aser is de stam van de profetes Anna (Lukas 2:36). Zij was altijd in de tabernakel, en dat is ook wat haar naam betekent : het wonen in tenten, chanah.

14van Gad Eljasaf, de zoon van Reüel;

Gad betekent het komen tot het bloed van de vijandelijke prooi.

15van Naftali Achira, de zoon van Enan.

Zowel Dan als Naftali waren zonen van Bilha en Jakob, als een dualiteit. Naftali was ook een vissersstam. Dan, de DN-wortel, komt van Eden, wat de Hebreeuwse vorm was van de Egyptische aten, ten, de schorpioen, als het oorspronkelijke paradijs, een beeld van de baarmoeder. Sa-aten, of Sa-ten is de kennis van het paradijs, van de hel. Ten komt van de Orionse oan-wortel. Oan is een Orionse liturgische benaming voor het paradijs. Oannes was een Mesopotamische vissersgodin, wat in het Nieuwe Testament voorkomt als Ioannes, Johannes als de Orionse Oan-Sa, de kennis van Oan.

16Dit zijn degenen die uit de vergadering moeten worden opgeroepen, vorsten van de stammen hunner vaderen; hoofden van Israëls geslachten, van duizenden zijn zij.

De geroepenen, qariy, zijn in de worteltekst de gevallenen, zij die aan hun ego zijn gestorven, door een geweldadige ontmoeting, zeer plotseling en onverwachts, wat ook de betekenis is van Bilha. De Bilha, het vierde grote boek van de Tweede Bijbel, is de plotselinge en overwachtse, geweldadige dood van het ego. Het ego zag dit niet aankomen, en wordt er totaal door overweldigt. De vorsten, de prinsen, zijn de opgenomenen, nasiy-nasa. Zij zijn de "getrouwden". De Egyptische nas-wortel is de roeper, wat ook een titel van een god is. De nas-ra is een intercessor tussen ra en de mens, als een middelaar. Dit is weer een bewijs van hoe dicht het Hebreeuws ligt bij het Egyptisch. De nash is namelijk de machtige, de grote, wat in het Hebreeuws zowel de nasiy als de saddai is, de geweldadige dood (aan het ego). De Egyptische ns-wortel is ook een deel van een kroon. De ns-wortel (nhs, nehes) betekent ook het ontwaken en de waakzame, en was een wachter op de boot van Ra. Ook betekent het de rebellen, soms als een naam voor Set, de god van de wildernis, de storm en de duisternis. Zij zijn de vervuilden, de afgedaalden. De Nesu (ns) was de koning van Zuid-Egypte, en een algemeen woord voor koning, wat dus nasiy (ns) werd in het Hebreeuws. De Egyptische nesu in het Zuiden van Egypte droeg de witte kroon (stn) van afzondering, van het afdalen en opkomen, wat dus een shamanistische taak inhield. Dit is dus de Egyptische oorsprong van het satan-woord, het gaan in de diepte en zo opgenomen te worden, opkomen, als het werk van de shamaan. De Orionse wortel van ten is dus oan, als sa-oan, de kennis van Oan, het paradijs. Duizend is een Hebreeuws symbool voor educatie en samenvoeging (eleph-alph), wat ook een belangrijke metaforische betekenis is van het duizendjarig rijk. In het Aramees wijst het op de Hebreeuwse bayith, de gevangenis, oftewel de bana, wat een beeld is van de overgang van de moeder tot de vrouw als huwelijkspartner, oftewel komen van opvoeding tot educatie. Het "huwelijk" is dus tot een school. Hoofd is in het Aramees het begin, als een beeld van de etymologie (woord-oorsprong). Het is ook een jachtsgif. De etymologie dringt diep door tot het hart, en in de botten.

17Toen namen Mozes en Aäron deze met name aangewezen mannen,

Aaron is Aharon in het Hebreeuws, met de har wortel van berg, inwijding. Met name, shem, betekent de afgezonderde individualiteit, en Mozes en Aaron brachten deze mannen tot het "huwelijk", laqach, wat als beeld van de opname is. Zij werden als vissen opgenomen, wat ook de betekenis van Mozes is : uit het water getrokken. Zij waren voorbereid door het vasten (vgl. ramadan), door het leeg worden, waardoor ze afgezonderd werden. In het Aramees was dit ook een nieuwe schepping, een tweede schepping, wat ditmaal niet door hun moeder gebeurde, maar door hun vrouw.

18en zij riepen op de eerste dag der tweede maand de gehele vergadering samen, die zich opstelde volgens geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen, van twintig jaar oud en daarboven, hoofd voor hoofd.

In de Hebreeuwse worteltekst zijn zij naakt, als beeld van de openbaring, van hoofd tot hoofd, oftewel van wortel tot wortel in het Aramees, wat over de diepte van de etymologie gaat.

Hoofdstuk 17. Johannes

Johannes 1

1In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Aramees : In het hoofd was de Reden en de Reden was bij God en de Reden was God.

Reden is mlh, en God is alah. Het gaat dus niet om geloven, of zo maar dom gezwets, maar om redevoering, om onderbouwing. Geen cirkelredenatie. Het gaat dus om de diepe logica, niet de materialistische logica. Dit is dus de definitie van God.

2Dit was in den beginne bij God.

Aramees : Dit was in het hoofd bij God.

Het mag dus niet buiten de mens omgaan. Het is iets persoonlijks.

3Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.

Aramees : Alle bezittingen zijn door de Reden geworden.

Er is dus geen bestaan buiten de Reden om.

4In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen;

Aramees : Hierin was leven en het leven was het verstaan van het orakel van de mensen, de verlichting. Het woord nura wordt gebruikt wat Aramees is voor de urim, de toetssteen.

Ook : Hierin was leven en het leven was het verstaan van het orakel van het innerlijk, van de persoonlijkheid.

6Er trad een mens op, van God, Reden, gezonden, wiens naam was Johannes;

In de Orionse wortel is ioannes OAN, een liturgisch woord voor paradijs. Het paradijs ontstaat dus wanneer een mens in contact komt met Reden.

14De Reden is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben haar heerlijkheid aanschouwd.

In Johannes 1, oftewel OAN 1, wordt er op Jezus gewezen, wat dus in het Hebreeuws een woord is voor de opname door de ondername. Zo komt de mens tot OAN, als een liturgisch woord voor paradijs. Er zijn verschillende afdelingen in het hiernamaals en voormaals. Het is goed om te kijken naar de Orionse wortels van de hel. In Orion is er de Balla en de Mel. Beiden zijn dit afdelingen van kastijding, want Balla is bestraffing en Mel is vernedering. Oan is de paradijselijke slaap. Dit zijn allemaal afdelingen van de baarmoeder. Witi is de paradijselijke vergetelheid, het Orionse nirvana. Bilha is dan een andere uitspraak van het woord "balla". De Bilha is het vierde grote boek van de Tweede Bijbel. Hier in Europa, in Germanië, heeft Wodan, Wotan, de Orionse Witi-wortel, als de paradijselijke drug van vergetelheid, als het Germaanse nirvana.

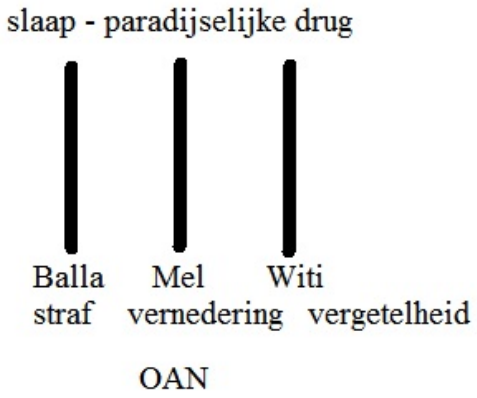

Als men in Oan is gekomen, in slaap is gevallen, dan sterft het ego verder af, en kan dit tot Balla en Mel gaan, onderdelen van Oan, om dit te verdiepen. Balla en Mel zijn droomgebieden, terwijl Witi nog diepere slaap kan brengen in de vergetelheid, om zo ook de dromen weer te verdiepen, en te komen tot zuiver geheugen, tot oorspronkelijk geheugen. Ook Witi is een afdeling van de OAN. Zo is er in het tweede hoofdstuk van Johannes, oftewel van OAN, de bruiloft te Kana waarin water in wijn wordt veranderd, als water in bloed, tot verder afsterven van het ego. Het gaat hier om de rode verlichting waardoor het ego afsterft. Het rode is ook een groot mysterie in de Vur. Het is een rijpingsproces.

Na de bruiloft te Kana is er het kort verblijf in Kapernaum. Kapernaum wordt beschreven in de Bilha als de tent des Heeren, als de tabernakel. Na het kort verblijf in Kapernaum is er de tempelreiniging waarin de verkopers en wisselaars uit de tempel werden verdreven. Allegorisch gaat het hier over de zuivering van het Woord.

Johannes 3 gaat over het nachtgesprek met een farizeeër, waarin staat :

13En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, het zoonschap.

Weer gaat het hier om de opname door de ondername, oftewel door het nachtgesprek. De mens moet de nacht ingaan om tot de verlichting te komen, wat dus puur een verdieping is.

Dan wordt er weer door Johannes, OAN, de Doper op Jezus gewezen, in de zin dat de mens alleen door de slaap kan komen tot de ondername en de opname. De mens moet dus eerst door nachtmerrie-gebied heen in de ondername.

Johannes 4 gaat over Jezus in Samaria, wat waakzaamheid betekent. Hij kwam tot de stad Sichar, wat geestesvervoering betekent. Hij had daar een gesprek met een Samaritaanse vrouw bij een waterput. Hij vroeg haar te drinken, wat ook een beeld is van de ondername en de opname. Het water komt van diep. Joden gingen niet met Samaritanen om, dus voor Jezus was zij een uitheemse vrouw, en toch vroeg hij haar om drinken. De Reden stoort zich niet aan menselijke barrieres, en komt terug tot de uitheemse moeder om van haar borst te drinken. Het ondername en opname principe moet dus toegepast worden op een vrouw, en die vrouw is uitheems, als een beeld van de diepte van moeder aarde, zoals in de Egyptische en indiaanse mythologie. Dan zijn er verder wat wonderen en tekenen die allemaal betrekking hebben op OAN.

Hoofdstuk 18. Geloof - Het excuus van het lagere ego

Geloof hoeft niet na te denken, geloof hoeft niet moreel te zijn, en geloof hoeft niets te testen. Geloof is de joyride van de christen. Geloof zorgt ervoor dat je altijd gelijk hebt. Is dat geen bijzonder, prima prachtig plan ? Het is een amulet wat bijna elke christen wel in zijn zak heeft. Op een hele wonderbaarlijke manier geeft het hun altijd gelijk in elk gesprek, en hebben ze altijd de ondersteuning en ja-knikkende goedkeuring van hun god, want het is immers "geloof". Ja zeg, kom, zo lust ik er ook nog wel een paar honderd van. Jottems, nou gaaf, zo kunnen we alles voor elkaar krijgen, nietwaar ? Zo ligt de hele wereld aan onze voeten. Het lijkt wel een beetje op het sprookje van de nieuwe kleren van de keizer, een sprookje over hoe ver ijdelheid kan gaan, want dat is in principe wat geloof is : het bedrog van de ijdelheid. Geloof liegt dus en bedriegt, allemaal voor het lagere ego, opdat de duivel gemaskerd blijft en zijn werk kan blijven voorzetten. Geloof is zo de schepper van het vooroordeel.

Hoofdstuk 19. Een ander groot gevaar van de stad

Misschien ken je ze wel, die kerk-mensen die denken dat een ieder die niet zoals hen geloofd, zoals mensen van andere religies en andere levenswijzen, voor eeuwig zullen branden als brandhout in een speciaal daarvoor gemaakte plaats genaamd de hel of gehenna. Wat is het eigenlijk ? Wat zijn dit voor mensen. Ik weet er alles van, omdat ik zelf namelijk zo was opgevoed. Mijn ouders spraken hier liever niet over, maar de plaats waar ze mij gedwongen naartoe namen elke zondag had het er vaak over. Als kind begrijp je zulke dingen niet, en kan het je ook bang maken. Waar is het goed voor ? Het spreekt van weinig creativiteit en het is ook een beetje dom. Mensen die voor altijd branden als brandhout in een bepaalde plaats en daar ook nooit meer uit weg kunnen komen. Wie verzint zoiets ? U kunt natuurlijk begrijpen dat ik toen ging "fietsen". Ik fietste naar een dorpje dichtbij toen ik inmiddels een tiener was geworden, even in een ander kerkje kijken, maar overal was het het zelfde.

Als kind had ik me daar al enorm druk om gemaakt, omdat ik bang was dat mijn vriendjes en vriendinnetjes op die plaats zouden komen als ze niet al die dingen geloofden die mij gedwongen en met de paplepel ingegoten waren. Ik maakte me zorgen, en ik weet nog wel dat ik ze hele lange brieven erover schreef, om er maar voor te zorgen dat ze niet op die verschrikkelijke plaats zouden komen. Mijn ouders waren hier voor verantwoordelijk. Ik was nog maar een kind. Het heeft een flink deel van mijn jeugd verpest. Ik wilde weten wat het was, dus ik ging naar de bijbelschool. Niet de bijbelschool van hen, maar van een lichtere kerk, maar ook daar predikten ze zulk soort zotterij,

dus ik ging weer "fietsen". Toen kwam ik aan bij een nog lichtere kerk, en ook daar predikten ze het. Er was geen ruimte voor andere religies, ideologieën bij hen. Wat is het ?

Op een bepaald moment was ik er helemaal klaar mee. Ik ging de taalkunde bestuderen, de etymologie, de taal-oorsprongen, en kwam in contact met de bijbelse culturen, de bijbelse achtergronden, en kreeg vrienden in dat wereldje, en ik kwam erachter dat de dingen die die kerkmensen van vroeger predikten helemaal niet in die oorspronkelijke bijbelculturen voorkwamen. Het oude testament is uberhaupt al niet christelijk, maar van het jodendom. Het christendom verziekte alle oorspronkelijke talen, maakte het corrupt, vandaar dat Israël maar voor 2% christelijk is. De christenen doen alsof ze Israel bezitten, maar ze hebben er geen rechten. Iedere Jood weet hoe verschrikkelijk slap de bijbel in het westen is vertaald. In het jodendom bestaat er geen eeuwigdurende brandende hel. Zelfs in de manuscripten van het nieuwe testament bestaat dit niet. Het is een westerlijk verzinsel. Gehenna was altijd een vuilnis verbrandingsplaats. Ze sloegen het vuil daar niet op, en lieten het ook niet voor altijd branden. Nee, de vuilnis werd tot as verbrand, en dan was het weg. Christenen die zottigheid zoals de letterlijke eeuwig brandende hel prediken voor ieder mens die anders is zijn geen echte "christians", maar "hellians". Het is nogal vies om je vuilnis te bewaren en niet totaal op te branden. Het is een verbrandingsprobleem, technisch gezien, zoals koolstofmonoxide ontstaat wanneer brandstof niet volledig wordt verbrand in bijvoorbeeld een cv-ketel, en als het koolstofmonoxide dan niet afgevoerd wordt, dan heb je een **zwaar probleem, een heel zwaar probleem.** Ik spreek uit ervaring want in een vorige woning was er een koolmonoxide probleem bij de buren die twee mensen het leven heeft gekost. Weer dus de dood recht in de ogen gezien. Elk jaar sterven er wel mensen door en belanden er velen door in het ziekenhuis. De "hellians", zij die alles onvolledig verbranden, de zogenaamde hel en verdoemenis kerken, zijn dus een allegorie van het zwaar giftige en gevaarlijke koolstofmonoxide gas, ook wel koolmonoxide genoemd of gewoon CO.

Het is één van de gevaren van de stad wat je in de gaten moet houden, zoals ook gaslekken gevaarlijk kunnen zijn. Zowel oude cv-ketels als nieuwe cv ketels hebben dit potentiele gevaar, vandaar dat je bepaalde melders in je huis kunt ophangen, koolmonoxide melders, die het aangeven wanneer het koolmonoxide niveau te hoog is, door een alarmpje. Het werkt dus als een rook melder, maar dan niet voor rook maar voor koolmonoxide. Koolmonoxide is verder geurloos en kleurloos, onzichtbaar, dus je kan het zelf niet opmerken.

Hoofdstuk 20. Journey through the medieval

Het is ongelovelijk hoe mensen vandaag de dag met muziek omgaan, alsof het een soort van sinterklaas is om hun ego te bevredigen, of een kerstman. Luister naar muziek die je tot de diepere

spiritualiteit brengt, en sla dat wat je in slaap sust, je materialistisch maakt, over. Muziek is een oorlog om je ziel. Het is niet om spelletjes te spelen. Soms is het parelduiken, en moet je je erdoor heen zien te werken. Niet alle muziek is even zuiver, zelfs als je merkt dat het je de goede richting intrekt. Blijf op je hoede.

Neem de muziek die je reizen door de onderwereld laat maken en door de natuur, niet de muziek die je in de valstrikken van de stad leiden, zoals veel rap en nietszeggende bandjes die het alleen maar om populariteit is te doen en veel geld. Ze liegen voor veel geld, dus trap er niet in. Soms kunnen ze zelf ook geen kant op, en zijn ze marionetten van de grote muziek-bazen. Neem ook eens muziek die gewoon anders is, of van een andere cultuur. Veel stront komt er op dit moment vanuit Amerika, allemaal dom geleuter, gewoon je tijd vol lopen maken met dingen die er niet toe doen, ijdel gezwets over drank, drugs en feesten, en dat is de reden waarom ik al lang niet meer naar de top 40 luister. De 80-er 70-er jaren waren goudmijnen, maar die tijd is voorbij.

Dom gemier moet je nu aanhoren, en zelfs in de supermarkt ben je niet veilig. De jeugd van tegenwoordig is als een gorgelend graf. En dat terwijl de mens nog diep vastzit in de valstrikken van het christendom en het medische systeem. De mensheid is behekst. Buitenaardsen hebben de aarde al lang geleden ingenomen. Dom, dommer, domst moet je om je heenzien. Clowns die reclame maken voor flutproducten. Het vooroordeel is het verwende kind van de ignorance.

In het Oude Egypte ging het nog om de dagelijkse reis door de onderwereld, door de baarmoeder van moeder aarde, en niet het domme geleuter van veel christenen dat je er wel op aan kunt rotzooien zolang je maar in hun Jezus-sinterklaas gelooft, en dat pas veel later er dan de hemel is of de hel. Nee, het hiernamaals is allang begonnen. Elke dag weer moet de mens afsterven aan zijn ego, opdat zijn diepere ziel tot wedergeboorte mag komen. We gaan allemaal nu al door de hel, genaamd de aarde, als de onderwereld. David zei : "Als ik mijn bed in de hel heb, dan zal u daar zijn", en "u zult mij in de hel niet alleen laten." Zo is dat in de Engelse vertaling vertaald, maar het gaat over de Sjeool hier, de onderwereld, waar iedereen doorheen moet, en God is daar, zowel in de hemel als de hel. In het oude Egypte was dat gewoon een opvoedende baarmoeder die het kind vormt, als een reis door de onderwereld. David zei ook : "U heeft mij gered van de laagste hel," wat wel even wat anders is dan de pseudo-christenen die zeggen dat je nooit meer uit de hel kunt als je er eenmaal in bent gegaan. Allemaal extreme bangmakerij.

Hoe ging dit fout ? Voornamelijk door de Middeleeuwen, waarin langzaam het moderne christendom ontstond, en alles werd verwesterlijkt, verletterlijkt, gematerialiseerd, en zo ontstond er een ongevoelige patriarchie, die de baarmoeder afdekte als een doek, als een voorhangsel van de tempel. De westerse patriarchie is ongevoelig voor de poetische, metaforische talen van het Oosten, en is als een lompe olifant in een porcelein winkel. Blijf dus strijden, blijf dus onderzoek doen, en blijf reizen. Journey through the medieval.

Hoofdstuk 21. Alles is ten dele

Judas : 13

Westerse vertalingen : wilde baren der zee, die hun eigen schande opschuimen; dwaalsterren. Voor hen is de donkerste duisternis voor eeuwig weggelegd.

Aramees : Wilde gezichtuitdrukkingen van hen van de wildernis-rivier, die geweldadig en eeuwig leven in de naaktheid van openbaringen (profetie) van de donkerste duisternis.

In het Aramees is dit een ritueel, dus metaforisch. In vers 11 gaat het om hen die de weg van Kaïn zijn opgegaan, tot Nod, en hen die gekomen zijn tot de vergetelheid, de leegte, van Bileam. Dit is altijd weer een dualiteit in de grondtalen, maar het Westen heeft een hele eenzijdige vertaling gegeven puur om hun theologie te ondersteunen.

Hoofdstuk 22. "Het geloof geeft mij rust."

Maar welk geloof dan ? Vaak is het het geloof door ouders gegeven, en natuurlijk geeft dat rust en veiligheid, geborgenheid, maar het is niet noodzakelijk de waarheid. Het voelt vertrouwelijk, maar ook dat wil niet zeggen dat het echte veiligheid is. Je kunt het een beetje vergelijken met een verzekering, en dan hebben we te maken met een bedrijf die voor je zorgt, omdat je hen ervoor betaalt. Is dat dan echte zorg ? Betekent geloven zomaar aannemen wat je met de paplepel is ingegoten, of wat iedereen om je heen zegt ? Houd je jezelf dan niet voor de gek ?

In het Egyptisch was geloof de leegte, de naaktheid, de nht, wat ook een woord is voor eeuwigheid, waar de klaagliederen opborrelden. Het klaaglied is het bewustzijn van het gebrek, en de zoektocht naar hulp. In ieder geval was in het Egyptisch het geloof het leven vanuit de leegte en niet zomaar tot vooringenomen conclusies komen of zomaar aannemen wat er wordt verteld. Het geloof had meer met onderzoek te maken.

Het latere westerse geloof was meer een gaslek in deze dingen.

Hoofdstuk 23. Numeri 1-2

Numeri 1

19zoals de Here Mozes geboden had. En hij telde hen in de woestijn Sinai.

Tellen is in het Hebreeuws ook kastijden, pkd, van het Egyptische pgd (pega-t, peg), wat doorgang betekent en ravijn, leegte, van pega, het openen van een boekrol.

20De zonen nu van Ruben, Israëls eerstgeborene, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen, hoofd voor hoofd, allen die van het mannelijk geslacht waren, van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Leger is in het Hebreeuws ook gewoon de normale dienst, dus niet speciaal oorlog. In het Arameés-Syrisch is dit de dienst van het mannelijk geslachtsdeel (dkr) tot de vagina. Ruben ging in de Rabbijnse literatuur in tot Bilha om haar te dienen als een iysh. De fallus staat ook in het Aramees voor het sterrenbeeld Aries, het lam, als een zelf-offer aan de Moeder God. Het ware offer is de gehoorzaamheid. Dit heeft dus niets te maken met letterlijke offerdiensten van dieren. Daar leent het Aramees zich niet voor, tenzij het heel selectief wordt vertaald, maar dan wordt er geen recht gedaan aan de originele betekenis in de context en aan de diepte van de Aramese taal.

21de getelden van de stam Ruben waren zesenveertigduizend vijfhonderd.

Veertig is in het Hebreeuws het getal van de metaforische copulatie tussen vrouw en beest, als de vrouw op het beest, en duizend is het teken van educatie en verzoening. Zes is het getal van de dienstbaarheid.

22Van de zonen van Simeon, hun nakomelingen naar hun geslachten en families overeenkomstig het aantal namen, hoofd voor hoofd, allen die van het mannelijk geslacht waren, van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Simeon betekent luisteren en gehoorzamen. Zoals Ruben, als ben, zoon, van Ra (zoon van de psalmen) een Hebreeuws-Egyptische naam heeft, zo heeft Simeon dit ook, als Shama-on, het gehoorzamen van On, Osiris, oftewel in de Orionse wortels de godin Suri (Assur). Dit is waartoe elke tong zal belijden en waarvoor elke knie zal buigen. Jozua 1:16 - de totale gehoorzaamheid, asher. Simeon was degene die zijn toevlucht nam tot geweld, maar in de grondtekstelijke en esoterische diepte is dit ook zijn ijverige dienstbaarheid. Simeon is hier als een karaktereigenschap van Ruben die tot Bilha naderde. Simeon, shama-on, is een beeld van toewijding. Zonder deze toewijding zou Ruben nooit tot Bilha zijn gekomen. Hij gaf niet op voordat zij hem aannam. Bilha staat voor de plotselinge dood van het ego. Ieder mens moet tot de tent van Bilha naderen.

23de getelden van de stam Simeon waren negenenvijftigduizend driehonderd.

Het getal negen is opmerkelijk. Dit getal is in het Hebreeuws het getal van de openbaring. Door zijn toewijding krijgt Simeon een beter beeld van Bilha.

24Van de zonen van Gad, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Gad betekent het doodbloeden van het ego, wat het resultaat is als Ruben nadert tot Bilha.

25de getelden van de stam Gad waren vijfenveertigduizend zeshonderd vijftig.

Dit is weer een getal in de veertigduizend, wat weer wijst op de omgang tussen vrouw en beest, als een beeld van educatie en verzoening. Het staat voor de innerlijke balans die wordt hersteld. Er is geen afhankelijkheids-situatie of hiërarchie. Het zijn innerlijke realiteiten en verhoudingen binnen het Zelf.

26Van de zonen van Juda, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Juda is een beeld van nederigheid en belijdenis, maar ook van vernedering wanneer dit nodig is. Dit is allemaal nodig voor de verzoening tussen de helften van de mens. Zo ontstaan de smeltpunten waardoor alles weer in elkaar over kan vloeien. Juda is het zaad van de dood van het ego, komend van het wortelwoord yad, wat ook het mannelijke geslachtsdeel is. Uiteindelijk kwam Yeshua ook voort uit deze stam, als het zaad van de heilige verdoemenis, wat geheel het eigendom was van de vrouw, als het zaad van de vrouw wat de kop van de duivel (het ego) zou vermorzelen.

27de getelden van de stam Juda waren vierenzeventigduizend zeshonderd.

Hier zien we een getal in de zeventig duizend. Zeven is het getal van het offer, en duizend het getal van de educatie.

28Van de zonen van Issakar, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Issachar, Issakar, heeft in het Hebreeuws de sakar wortel, terugleidend tot de Egyptische woestijngod Sokar, skr, wat staat voor het verhongeren en sterven van het ego in de woestijn, en het hebben van een wachter van de mond.

29de getelden van de stam Issakar waren vierenvijftigduizend vierhonderd.

Skr, de leegte, komt men alleen in door de steniging. Zacharia, skr, was de gestenigde. Steniging is sakal, skl, in het Hebreeuws. De skl-wortel in het Aramees (sukkal) is de plaats van kennis door ervaring, zintuigelijkheid. De symbolische stenigings-ervaring is dus noodzakelijk om profetische gaven te ontvangen. Skl is ook weer de wortel van Ezekiel, skl. De luipaard met zijn vlekken staat hiervoor symbool.

In Zacharia (skl) 6 gaan de gevlekte paarden, de gestenigden, naar het Zuiden. Het paard is in het Aramees ook de paal waaraan de mens moet afsterven aan zichzelf. Het Zuiden betekent in het Hebreeuws in de wortel de honger, de leegte.

30Van de zonen van Zebulon, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Zebulon was een stam in het Noorden die een haven toegewezen kreeg, Akko, voor het visserswerk, wat een beeld is van de opname. Het Noorden is een beeld van het verborgene, het sieraad. Ook is het een beeld van de duisternis.

31de getelden van de stam Zebulon waren zevenenvijftigduizend vierhonderd.

De zbl wortel in het Aramees betekent het eren, het eren van on, Osiris, oftewel in het Orions Suri. De Aramese sbl wortel is ook de drager, als On, de drager, Suri, de drager van het Woord, wat verwijst naar de boom der kennis die Adam tot knielen bracht. Dit is belangrijk om het evenwicht tussen de mannelijke en vrouwelijke pool te herstellen. De sbl is ook de wachter.

32Van de zonen van Jozef, van de zonen van Efraïm, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

De stam Efraim was een beeld van de trouweloze, honende, liegende en spottende vrouw van Hosea. Natuurlijk is dit niet wat het lijkt, want het is een initiatie proces waarin het ego in vernedering moet afsterven. Het zijn de voorhangsels van de tabernakel, van grote verwarring, waarin het ego verstrikt moet raken, opdat het niet tot het heiligdom kan komen.

33de getelden van de stam Efraïm waren veertigduizend vijfhonderd;

Efraïm is het naakte volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. De Egyptische prm wortel van Ephraim is de wet van de rivier, oftewel de wet van de heilige verdrinking, waarvan de waterdoop een beeld is (prm, pair-ma, pair-m, ephraim). Pair-maa, prm, betekent ook het offeren aan de rivier, als het verdrinkings-offer, wat weer verband houdt met Exodus 1.

34van de zonen van Manasse, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Manasse betekent de vergetelheid in het Hebreeuws. Het ego wat verlangt naar roem moet afgezonderd worden, en zo sterven in de eenzaamheid.

35de getelden van de stam Manasse waren tweeëndertigduizend tweehonderd.

Manasse (menashe, mns) komt van het Egyptische men-sa, de kennis (sa) van het eeuwige Woord, van de eeuwige inscripties (men).

36Van de zonen van Benjamin, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Benjamin is in het Egyptisch bena-jmn, de wijn van Amen, de wijn van het verborgene, of de wijn van de nacht, als een beeld van bloeddorst. Amen, men is ook het verborgen Woord in de hemel, als de verborgen Thoth, de verborgen Logos. Ben-jmn, Ben-amen, Ben-men, is dan de zoon van het Woord, van Amen. Dit is ook als een verlichting, als begrip, vertaling. De mens moet als Benjamin wederomgeboren worden in het Woord.

37de getelden van de stam Benjamin waren vijfendertigduizend vierhonderd.

Het is dus niet het materiele woord, maar het geestelijke woord in het verborgene.

38Van de zonen van Dan, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Dan is in de Aramese dn wortel de exegese van het Woord, oftewel de schrift-uitleg, de tekstuele en liturgische diepte. Dit is in het Aramees de daadwerkelijke wet, het daadwerkelijke rechtssysteem. Als er geen diepte is, is er ook geen wet. Vandaar dat het aardse rechtssysteem doordat het een markt werd heeft moeten inboeten aan diepte.

39de getelden van de stam Dan waren tweeënzestigduizend zevenhonderd.

Het is een getal in de zestigduizend. Zes heeft de betekenis van werk, dienstbaarheid, en dat is de enige manier om in de diepte te gaan. Het komt ons niet zomaar aanwaaien.

40Van de zonen van Aser, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Aser, sr, verwijst weer door naar de Orionse godin Suri.

41de getelden van de stam Aser waren eenenveertigduizend vijfhonderd.

De stam van Aser is de stam van de profetes Anna (Lukas 2:36). Zij was altijd in de tabernakel, en dat is ook wat haar naam betekent : het wonen in tenten, chanah. Zonder Aser zou Ruben nooit tot de tent van Bilha kunnen komen.

42Van de zonen van Naftali, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Naftali is het ree tussen de borsten van de amazone, als de creatie in de leegte. Ook Naftali is een visserstam. Hij is een zoon van Bilha.

43de getelden van de stam Naftali waren drieënvijftigduizend vierhonderd.

Naphtaliy beweegt zich door Gad, het doodbloeden van het ego, door de onderwereld, door visioenen. Dit zijn allemaal onderdelen van het mechanisme van Ruben om tot de tent van Bilha te komen.

44Dit zijn de getelden, die Mozes telde met Aäron en de vorsten Israëls, twaalf man; ieder vertegenwoordigde zijn families.

In het Hebreeuws zijn dit de huizen, gevangenissen, van de vaderen, ab, wat ook een Egyptisch woord voor vaderen is, en wat ook luipaarden betekent. Het zijn dus de huizen van de luipaarden, de gestenigden, zij die de leegte ijn zijn gegaan en contact hebben gemaakt met de diepere aarde. De huizen, gevangenissen, bayith, zijn van het wortelwoord bana, de kinderloze vrouwelijke leider van de familie, als een vrouw of bijmoeder, die het lichaam van de man schept als een tweede moeder. Dit komt van het Egyptische bnana, wat wassen of wasplaats betekent. Dat is ook wat alle gevangenissen in diepte zijn. Ook is het verbonden aan benu, de morgenster. Het is dualistisch, want er ontstaat wel een zoonschap in dit principe, zoals benu ook man kan betekenen, en ben is de algemene copulatie. Benn is de ontvangen man, de zoon, wat ook de betekenis van ben is in het Hebreeuws. Ook de dubbele ben, benben, wordt hiervoor gebruikt in het Egyptisch, wat weer copuleren betekent, en wat ook een vuuroffer is in de tempel van Seker, en de naam van een god. Benni is een fallische god. Dit is dus ook de Egyptische achtergrond van "de zoon van God".

45Dus waren al de getelden der Israëlieten, naar hun families, van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukten in Israël,

Dit ging dus niet speciaal om een leger, maar om dienstbaarheid.

46al de getelden waren zeshonderddrieduizend vijfhonderd vijftig.

In de zeshonderdduizend, wat weer wijst op dienstbaarheid door educatie, door de bijmoeder.

47Maar de Levieten naar de stam hunner vaderen werden niet samen met hen geteld.

De Levieten waren de afgezonderden.

48De Here had namelijk tot Mozes gesproken:

Jehovah heeft de Havah wortel, het Hebreeuwse woord voor Eva, wat zijn, worden, vallen betekent, als een beeld dat het ego moet vallen door de baarmoeder van de onderwereld.

49Slechts de stam Levi zult gij niet tellen, noch hun aantal onder de Israëlieten opnemen,

Levi is de opname, want dat is wat de offerdienst in diepte betekent.

50maar stel gij de Levieten over de tabernakel der getuigenis en over al zijn gerei en over al zijn toebehoren; zij zullen de tabernakel en al zijn gerei dragen; zij zullen daarbij dienst doen en zich rondom de tabernakel legeren.

In het Aramees gaat het hier om de tent van vernedering (van het ego). Gerei gaat om cognitieve processen in het Aramees.

51Wanneer de tabernakel moet opbreken, dan zullen de Levieten hem uit elkander nemen, en wanneer de tabernakel moet legeren, dan zullen de Levieten hem oprichten, maar de onbevoegde, die nadert, zal ter dood gebracht worden.

Het is de tent van dood door uithongering (muwth), van het ego, en voor het opzetten van de tent wordt het woord 'chanah' gebruikt, de moeder van Samuël, wat ook het wortelwoord is van de Griekse Johannes, en wat bezetting betekent. De Orionse wortel is OAN, een naam voor het paradijs, wat ook de paradijselijke slaap betekent.

52Terwijl de Israëlieten zich zullen legeren, ieder bij zijn legerplaats en zijn vendel, naar hun legerscharen,

Weer wordt het woord chanah gebruikt. Elke iysh, slaaf, moet tot chanah komen, tot zijn eigen tent.

53zullen de Levieten zich rondom de tabernakel der getuigenis legeren, opdat er geen toorn ruste op de vergadering der Israëlieten; de Levieten zullen zorg dragen voor de tabernakel der getuigenis.

De Levieten moeten dus persoonlijk zorgdragen voor de opname van elke iysh. De opname gebeurt door de bezetting, de chanah, oftewel de uithongering als het heilige vasten waarin de iysh loskomt van zijn ego. De Levieten zijn hier een beeld van ntr in het Aramees, alertheid. Alleen alertheid kan dieper de leegte inleiden. In het Egyptisch is dit een woord voor god.

54En de Israëlieten deden het; juist zoals de Here Mozes geboden had, deden zij.

Jehovah, havah, Eva, heeft diepe Egyptische wortels, want Hefa is de Egyptische moeder aarde, en hefau is de dualistische oerslang (seba, aapep). Hefa is ook de god die tot de aarde buigt, als de slang die in het stof wordt geworpen, als een beeld van het teruggaan tot de aarde. De slang is het beeld van het touw, als de ingang tot de aarde, tot de baarmoeder. Vandaar dat Eva en de slang Egyptologisch gezien aan elkaar verbonden zijn, met elkaar samen werken om de mens tot de gnosis te doen ontwaken. Eva en de slang zijn één, als een beeld van moeder Nuwd, Nod, die ook heel lang wordt als een slang, tussen hemel en aarde, en die de baarmoeder van de nacht vormt, waardoor Ra afdaalt in de onderwereld. Toen Kain Hobel had gedood, als een beeld van zijn ego, moest hij terug naar Nod.

Numeri 2

1De Here sprak tot Mozes en Aäron:

Mozes is de opname in het Hebreeuws, en Aaron, aharan, van har, de inwijding.

2De Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vendel onder de veldtekenen van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren.

In het Hebreeuws : elke iysh draagt het teken van zijn eigen gevangenschap (bayith), gesteld onder een bijmoeder (bana). Natuurlijk is dit metaforisch. Het is de heilige gevangenschap van de educatie. Zij zijn de gestenigden (ab, luipaarden, Hebreeuws-Egyptisch), oftewel hen bij wie de wet is ingeprint.

3Aan de oostzijde, aan de kant waar de zon opgaat, zal het vendel van de legerplaats van Juda zich legeren naar hun legerscharen. De vorst nu der zonen van Juda was Nachson, de zoon van Amminadab;

Nachson betekent de aankondiger. Amminadab betekent "verduistering door samenvoeging".

4en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg vierenzeventigduizend zeshonderd.

Leger kan ook weer dienstbaarheid betekenen, dus niet noodzakelijk oorlog.

5Naast hem zal de stam Issakar zich legeren. De vorst nu der zonen van Issakar was Netanel, de zoon van Suar;

Issachar, Issakar, skr, wat in het Egyptisch staat voor het verhongeren en sterven van het ego in de woestijn, en het hebben van een wachter van de mond, ligt naast Juda, belijdenis, vernedering.

6en zijn leger, dat uit zijn getelden bestond, bedroeg vierenvijftigduizend vierhonderd.

In de Talmoed wordt Issakar beschreven als een stam van religieuze geleerdheid. Leger heeft in het Aramees de betekenis van een argument (hel).

7Voorts de stam Zebulon: de vorst nu der zonen van Zebulon was Eliab, de zoon van Chelon;

Eliab, El'ab, is God, de natuur, het verbeeldingsvermogen (el) is vader (ab). Ab komt uit het Egyptisch, wat dezelfde betekenis heeft, vader, maar het betekent ook luipaard, als een beeld van de gestenigde, degene in wie de wet is geprint, om zo toegang te krijgen tot de leegte, de oer-afgrond. Zebulon is een vissersstam, als beeld van de opname. Chelon is de ware betekenis van kracht : vaardigheid, kundigheid.

8en zijn leger, dat uit zijn getelden bestond, bedroeg zevenenvijftigduizend vierhonderd.

Zebulon vestigde zich ten Westen van Issakar in het Noorden, in Galilee. Mede door de dienst van Zebulon werd Sisera overwonnen in het lied van Deborah. Zebulon, zbl, sa-bilha, is de kennis van het alarm-systeem, van de plotselinge dood van het ego, en de kennis van de alertheid. De tucht is ervoor om het alarm-systeem te brengen. Als sa-balla is het de kennis (Egyptisch) van het Orionse Balla paradijs van de tucht. Zbl was ook een bijnaam van Baal.

9Al de getelden van de legerplaats van Juda waren honderdzesentachtigduizend vierhonderd naar hun legerscharen. Zij zullen het eerst opbreken.

In het Aramees is Juda het begin van de educatie, wat als een gevangenneming wordt voorgesteld (sql). Juda is het begin en het beste. De rsh wortel van het begin, waarmee ook Genesis begint, heeft dezelfde betekenis in het Egyptisch, en betekent ook de witte kroon van het Zuiden, de kroon van afzondering en onderscheiding (stn, rsh). De schepping kwam dus tot stand in de witte kroon, in afzondering en onderscheiding, in den beginne. Juda is dus hiervan een beeld. De rs (res) wortel betekent ook het Zuiden. Het is een droom (resi) die ontstaat in de afzondering.

10Het vendel van de legerplaats van Ruben zal aan de zuidzijde zijn, naar hun legerscharen. De vorst nu der zonen van Ruben was Elisur, de zoon van Sedeür;

Sedeur betekent openbaringen van de wildernis, het uitspreiden van openbaringen. In het Hebreeuws betekent "licht" de goddelijke openbaringen. Hetzelfde wortelwoord als van de urim wordt hier gebruikt, uwr. Elisur betekent de stille, de stomme, als een beeld van iemand met een wachter voor de mond, en een wachter van de openbaringen, opdat er geen valse openbaringen zullen komen. Ru-ben betekent de openbaring van het zoonschap.

11en zijn leger, dat uit zijn getelden bestond, bedroeg zesenveertigduizend vijfhonderd.

In het Judaïsme betekent Ruben het goddelijke bewustzijn, ru. Het gaat hier om een getal in de veertigduizend. Veertig is in het Hebreeuws het getal van de metaforische copulatie tussen vrouw en beest, als de vrouw op het beest, en duizend is het teken van educatie en verzoening. Zes is het getal van de dienstbaarheid. Het gaat hier om Ruben's bewustwording van Bilha, de godin. Zo komt hij tot haar tent, in de Judaïstische literatuur, waardoor hij aan zijn ego afsterft en alertheid ervoor in de plaats krijgt, wat de betekenis is van Bilha.

12Naast hem zal de stam Simeon zich legeren. De vorst nu der zonen van Simeon was Selumiël, de zoon van Surisaddai;

Simeon heeft diepe Egyptische wortels, wat het samenkomen betekent, het vestigen, en gebedskralen. Het geeft meer diepte aan de Hebreeuwse shama wortel van horen en gehoorzamen, in de zin dat het decoratie en toevoegen betekent. Het gaat allemaal om het verwijden van de cirkel. In het NT gaat dit verder als SMN Petrus. Petrus was de Rots waarop de gemeente en het lichaam van Christus werd gebouwd, als een belangrijk fundament.

13en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg negenenvijftigduizend driehonderd.

Ook het haar, het harige is een Egyptische wortel van Simeon, als een beeld van de verbindingen. Haar staat voor zintuigelijkheid.

14Voorts de stam Gad: de vorst nu der zonen van Gad van Eljasaf, de zoon van Reüel;

In het Egyptisch is Gad het bloeiproces in de onderwereld (gait). Gat (ga-t) is in het Egyptisch zowel de doodskist als de wieg. Voor de Egyptenaren is dood en geboorte hetzelfde. Het is het beeld

van de wijn in de onderwereld, wat een mind-altering effect heeft, waardoor de mens in een andere realiteit en een andere vorm komt (gait). Het is een pad door de onderwereld (gau-t). In de onderwereld groeien kruiden met een heilzame werking die de mens moet leren kennen (gi-t). De mens wordt in de onderwereld geblokkeerd en onder restricties gezet opdat de mens zich verder kan ontwikkelen (gu, gua, gua-t). Het gaat om de vruchten van de onderwereld-ervaring (geti). Ook Eljasaf betekent toevoegen, door tot God, de bron, te komen. Reuel, betekent als Reh-el of Ra-el de partner of echtgenoot van God. Als Ra in de Egyptologie door de onderwereld gaat, door de baarmoeder van zijn moeder, gaat hij ook als echtgenoot bij haar binnen, weer als een bijmoeder idee, de tweede schepper van de man, die de man tot bloei en verdere ontwikkeling brengt.

15en zijn leger dat uit hun getelden bestond, bedroeg vijfenveertigduizend zeshonderd vijftig.

We zouden kunnen stellen dat Gad de vertalende diepte is van de onderwereld. Hiervan is elke oorlog slechts een symbool.

16Al de getelden van de legerplaats van Ruben waren honderdeenenvijftigduizend vierhonderd vijftig naar hun legerscharen. Zij zullen in de tweede plaats opbreken.

Ruben komt ook van de Egyptische reb, rb, wortel, wat moedermelk betekent.

17De tent der samenkomst nu, de legerplaats der Levieten, zal te midden van de legerplaatsen opbreken; zoals zij zich zullen legeren, zullen zij ook opbreken, ieder op zijn plaats naar hun vendels.

Dit gebeurde in het Aramees onder het opzeggen van een schriftgedeelte (sql), voor een argument (hel).

18Het vendel van de legerplaats van Efraïm naar hun legerscharen zal aan de westzijde zijn. De vorst nu der zonen van Efraïm was Elisama, de zoon van Ammihud;

In het Hebreeuws wordt het woord yam gebruikt wat ook zee of rivier kan betekenen. Efraïm is aan de kust, en dat verklaart ook de naambetekenis. Efraïm is het naakte volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. De Egyptische prm wortel van Ephraim is de wet van de rivier, oftewel de wet van de heilige verdrinking, waarvan de waterdoop een beeld is (prm, pair-ma, pair-m, ephraim). Pair-maa, prm, betekent ook het offeren aan de rivier, als het verdrinkings-offer, wat weer verband houdt met Exodus 1. Het is gerelateerd aan de Orionse Hiti stam. Ammihud betekent de verborgenheid ingaan door het verzamelen, het toevoegen. Het is de verduistering, het aanbreken van de nacht. Alle dingen worden weer vaag en half, opdat er een grotere majesteit zich kan manifesteren.

19en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg veertigduizend vijfhonderd.

Hosea, als een beeld van de Israelieten in de Egyptische ballingschap, streed met Efraïm, met Hiti. Dit was als de waterdoop. Zo kwam hij tot de opname. Zo werd hij dienstbaar. Hij was zelf als een deel geworden van deze stam. Het was als de Hoseaanse Pniël-ervaring, als een Hoseaanse Paulinische Damascus-ervaring waarin Hosea werd overweldigd.

20Naast hem de stam Manasse: de vorst nu der zonen van Manasse was Gamliël, de zoon van Pedasur;

Efraim en Manasse waren de Egyptische zonen van Jozef, en vandaar van groot belang. Zij staan voor de link tussen Israel en Egypte, waarin de diepte van de Hebreeuwse taal zichtbaar wordt. Manasse betekent vergeten, en er is zoveel valse, oppervlakkige kennis die weer vergeten moet worden. Manasse (menashe, mns) komt van het Egyptische men-sa, de Egyptische kennis (sa) van het eeuwige Woord, van de eeuwige inscripties (men). Manasse staat voor de Egyptische diepte van de Hebreeuwse taal en de Hebreeuwse geschriften. Gamliël is het rijp worden, ook in het leven van een kind, het losraken van de moeder, oftewel het komen tot een vrouw of bijmoeder in dienstbaarheid. Pedasur is het vrijzetten tot dienstbaarheid tot iemand anders, en het vormen door de bezetting (verhongering, heilig vasten), als de tweede schepping van de man door zijn vrouw of bijmoeder (ook in educatie).

21en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg tweeëndertigduizend tweehonderd.

De heilige verhongering is in Manasse een beeld van het vergeten om zo tot de ware vruchtbaarheid te komen. Er is alleen vruchtbaarheid in het heilige vasten.

22Voorts de stam Benjamin: de vorst nu der zonen van Benjamin was Abidan, de zoon van Gidoni;

Abidan is het gevecht (dan) van het luipaard (ab, Hebreeuws-Egyptisch), als het hagel-oordeel, de collectieve steniging waardoor de tempel wordt gebouwd en de wet collectief wordt ingeprint. Gidoni is het snoei-proces.
23en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg vijfendertigduizend vierhonderd.

Benjamin komt ook van de Egyptische bena-menn wortel, de wijn van het touw van Qan, de Egyptische Kaïn, wiens mond symbolisch werd gebonden, als hebbende een wachter voor de mond. Hobel betekent "adem" in het Hebreeuws, en die moest eerst symbolisch sterven. De wijn is de vrucht hiervan, als het heilige spreken, in de heilige gebondenheid.

Hoofdstuk 24. De Egyptologische Wortels van David

We zullen zien hoe die lijnen precies liggen tussen Egypte en Israel. Ze hebben veel met elkaar te maken en leggen elkaar uit. Het zijn twee belangrijke dynamieken in het klaar krijgen van de culturele puzzel.

Hosea 1

1Het woord des Heren, dat tot Hosea, de zoon van Beëri, kwam, in de dagen van Uzzia, Jotam, Achaz en Jechizkia, koningen van Juda, en in de dagen van Jerobeam, de zoon van Joas, koning van Israël.

Beeri is de put die leidt tot de grotten van de hieroglyphen, de graveringen, wat metaforisch is voor de verklaring. Het betekent het graven (ba'ar). Het wijst terug op de verborgen Egyptische diepte van Israël, de Afrikaanse wortels. De god(in) van het Egyptische archief is Dwd (Thoth, Grieks), als de Egyptische wortel van David. De oorlogen van David zijn metaforisch voor het verklaren van de mysterieën. De Egyptische DI-wortel (dai) betekent het veroveren van land. Diwt betekent vijf delen of vijf stenen, wat ook weer terugkomt in het Israëlitische David en Goliath verhaal, waarin David vijf stenen neemt om Goliath te verslaan. Diwt is ook in het Egyptisch een troep, een leger, of bende van vijf, en het betekent schreeuw, gegrom en gegil (gejoel). De Egyptische dwyt wortel van David (Hebreeuwse wortel : Dwd) betekent de morgen, verbonden aan pr-dwt het morgenhuis waarin men zich aankleed, optuigt, voor de dag, als een metafoor van het aandoen van kennis, het woord. Dwt is ook de onderwereld en de onderkamer beneden het graf. De dwtyw zijn de bewoners van de onderwereld, met de dw-wortel van vereren, aanbidden. De dwi-wortel betekent het roepen tot god in de afzondering. De dfyt-wortel betekent de penetratie. Het hele David-verhaal was dus al gecodeerd in de Egyptologie. De dw-wortel is de nacht. Dwa ntr betekende "het prijzen (dwa) van god (ntr)" wat ook weer een Israëlitisch beeld was van David die God loofde. De ntr dww was de morgen ster.

De Egyptische D-hieroglyphen beginnen vaak met een hand, de letter D. In het Hebreeuws betekent David de gekoesterde, en heeft als Hebreeuwse wortel dwd, wat het spirituele vuur van de verzoening betekent, als het overkoken, als de tekenen van verzoening. Dit wordt metaforisch voorgesteld als de "broer van de vader", of vriend van de familie. De vader is de climax van de man, van het horen en gehoorzamen, oftewel de gevoeligheid, als de verbrokenheid van de man. Het is een zintuig. De broer van de vader, als de schaduw van de vader, is dan de houder van deze gevoeligheid, als een tester, een beveiliger. De wortel van dwd is overkoken, als de climax, wat ook terugkomt in de Egyptische d'f wortel met dezelfde betekenis, als een diepere Egyptische wortel van David. De dai-wortel van het veroveren van land, wat ook weer terugkomt in de david mythe, betekent ook veerboot over het water, of door de hemel. Het oorlog voeren is dus meer metaforisch voor het verkennen, het onderzoeken. De dai-wortel brengt het ook in verband met een kind die uitreikt naar de moeder borst. Met een M erbij, als in daim, komt dit ook voor, wat dan weer een wortelwoord is van het Hebreeuwse "dam", bloed, en ook van Adam, wat allemaal terugwijst op een kind die terugkeert naar de moederborst, door het trotse ego te laten doodbloeden. Het kind komt alleen terug tot de moederborst door "bloed". Dit heeft dus een enorme Egyptologische diepte. De dai of daim wortel betekent het verzetten tegen het ego, het doorboren.

Er komt eindelijk antwoord, verklaring, in de Egyptische wortels van David. Dd betekent het spreken. Hier gaat het Kaïn mysterie verder, die door het afsterven van Hobel, de adem, oftewel door de gebondenheid van zijn spreken, de wachter voor de mond, uiteindelijk het pure woord aangeboden krijgt. Zo wordt Kaïn's mond geopend. Het ritueel van de opening van de mond van de dode is een belangrijke theologie in de Egyptologie, die een centrale plaats heeft.

De Egyptische da-t(j) wortel is specifiek verbonden aan de boot van het zevende uur van de nacht, wat in de Amduat centraal gaat over de triomf over de vijanden van Ra en Osiris, iets wat ook weer

terugkomt in de Hebreeuwse David-mythes. In het boek der poorten gaat dit uur over het komen tot het gebied van de Geb-palen waaraan de vijanden gebonden zijn om zo getransformeerd te worden, wat in de Egyptologie dus gaat om het komen tot diepere begrippen, als onderdeel van de etymologische exegese. Tot dit gebied leidt de da-t boot, de Egyptische davids-wortel. Het uur begint met het reinigen van de Ka, het Egyptische dubbel, of de dualiteit, het geestelijke. De letter K is in het Egyptisch de hieroglyph van de mand, als de houder. In de oertaal is de K een vissershieroglyph, een persoon met een net, als beeld van de literaire structuur van de educatie. Dan komen zij die door het zevende nachtuur gaan tot de diepte van hun Ka, K-bron. Zo kunnen zij hun armen gebruiken. Armen kunnen functioneren als ze hun gebruiksvoorwerpen vinden en aanwakkeren. Zo kunnen zij ook offeren, waardoor zij hun voeten weer kunnen gebruiken, en verder kunnen, door de woorden van Osiris (aser, suri). Zo worden zij ook gevoed door hun herstelde K-bronnen. Dan wordt de wet hersteld, zij ontvangen de veren van Moa(d) op hun hoofd, van de godin van de wet en de waarheid. In de begeleidende hieroglyphen zijn dit twaalf goden die een veer op hun hoofd ontvangen, als vlammen, wat ook weer terugkomt in het boek Handelingen waarin de twaalf apostelen de vlam van pinksteren op hun hoofd ontvangen op de pinksterdag, de tongen van vuur.

Deze twaalf goden hebben de wet beoefend, en daardoor ontvangen zij de veer of de vlam. Ook zijn het die voor hun godin hebben gevochten (gestudeerd). Zij mogen nu de rust van de aarde ingaan, om zo tot de tabernakel te gaan waar de grote godin de vijanden vernietigt (de onwetendheid). Op de boot komen zij tot de hal van de palen waaraan het ego, de onwetendheid, sterft. Er wordt hier gegrepen (ra), er wordt hier geperst (atum), er is hier geweldadigheid (chepri), er is hier vreselijkheid (shu), en er is hier nauwkeurigheid (geb). Er is hier verdrukking (osiris), en autoriteit (horus), opdat het goud naar boven zal komen. Het zijn beelden van het snoeien, vruchtdragen en oogsten.

In het zevende nachtuur van de Amduat moet de dode de valse slang (van onwetendheid en valse kennis) "overwinnen", rangschikken, om zo te komen tot de mehen-slang van de heilige gebondenheid, zijn beveiligings-systeem en leidsraad. De slang is ook een Egyptische wortel van David, als dt (cobra), wat ook lier betekent, harp (dt, ddt), wat ook weer gebruikt werd in de Israelitische Davids-mythe. Zij die in de mehen-slang zouden komen zouden rust ontvangen, omdat het een goed beveiligingssysteem is. Dit is een eeuwig beveiligingssysteem wat alles voor eeuwig in de gaten houdt, en niemand kan ontsnappen van dit toezicht.

Serket, de schorpioenengodin, de doorboorder (een Egyptische wortel van David), brengt de heilige adem. Zij gooit haar lasso om de nek van de slang. Dan komen er vier straffende godinnen met messen. De eerste is genaamd dm-dyt, als zij die hen van de da-t-boot weer terugbrengt tot de moederborst. De vier godinnen zijn degenen die de slang van het ego straffen, ontleden, in de duat, de onderwereld, in het archief (thoth). Het gaat hier dus om het rangschikken en inventariseren van de boeken. Dit leidt tot de troonzaal van Horus op de troon die twaalf goden met sterren op hun hoofd toespreekt. Eén van zijn namen is Duaty (David, Thoth), hij van de onderwereld. De twaalf goden komen terug in het Judaïsme als de twaalf stammen van Israël voor het aangezicht van David, en als de twaalf discipelen van Jezus op de troon van David in het christendom. Een andere naam is hij wiens tong een mes is, wat ook weer terugkomt in het Nieuw Testamentische boek Openbaring als een eigenschap van Jezus. De twaalf goden representeren de twaalf uren van de onderwereld. In tegengestelde richting staan de twaalf godinnen die de uren vertegenwoordigen.

Eén van haar namen is duatjt, zij van de onderwereld. Voor hen ligt een krokodil, een beeld van de exegese.

Een andere naam van haar is jani-t, zij die donker is.

Openbaring 12

1 En er werd een groot teken gezien in den hemel; namelijk een vrouw, bekleed met de zon; en de maan was onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren;

2 En zij was zwanger, en riep, barensnood hebbende, en zijnde in pijn om te baren.

3 En er werd een ander teken gezien in den hemel; en ziet, er was een grote rode draak (de slang), hebbende zeven hoofden, en tien hoornen, en op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden.

4 En zijn staart trok het derde deel der sterren des hemels, en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, opdat hij haar kind zou verslinden, wanneer zij het zou gebaard hebben.

5 En zij baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon.

De krokodil die voor de godinnen ligt ligt op een zandbank. Vanuit de krokodil komt het hoofd van Osiris, wiens lichaamsdelen door de krokodil gered waren uit het water, en die nu door de krokodil (exegese) worden bewaakt. Ook het "staan op het zand" is een thema in het boek openbaring, zoals Johannes die in de KJV op het zand staat, en in andere Westerse versies is dit de draak (slang).

In het Egyptisch is ook de vijandelijke slang (apopis) op de zandbank. De zandbank is genaamd : "brenger van water".

Dan komen we weer uit bij Beeri, de vader van Hosea. Beeri betekent ook bron.

Hosea 1
1Het woord des Heren, dat tot Hosea, de zoon van Beëri, kwam, in de dagen van Uzzia, Jotam, Achaz en Jechizkia, koningen van Juda, en in de dagen van Jerobeam, de zoon van Joas, koning van Israël.

Uzzia is het luide geroep van Jehovah, oftewel van Havah, Eva, de godin van de inwijding tot kennis.

Hoofdstuk 25. Numeri 2-3

De Egyptische David-dwd wortels vertellen een verhaal, en de Israelitische parallellen zijn overduidelijk.

Maleachi 1

1Een godsspraak. Het woord des Heren tot Israël door de dienst van Maleachi.
Hebreeuws-Aramees : De last van de scherpte des Heren tot Israel door de dienst van Maleachi.

De scherpte (Aramees) is in het Egyptisch de dm wortel, wat "bloed" werd, dam, in het Hebreeuws. Het Egyptische dm betekent ook het kind komende tot de moederborst (daim), wat uiteindelijk de bedoeling is van bloed, dat het terugbrengt tot de bron. De scherpte is ook het woord in het Aramees, wat "dabar" is in het Hebreeuws, wat uitgesproken wordt als "dava". Het betekent ook spreken en veroordeling.

2Ik heb u liefgehad, zegt de Here. En dan zegt gij: Waarin hebt Gij ons uw liefde betoond? Was niet Esau Jakobs broeder? luidt het woord des Heren.

Aramees : liefgehad, rhm, met de RM wortel die wijst op de aanklagende vissersgodin (Egyptisch).

Op dit punt kwam de oorlogs-amazone weer terug om verder onderwijs te geven over Numeri.

Numeri 2

24Al de getelden van de legerplaats van Efraïm waren honderdachtduizend éénhonderd, naar hun legerscharen. Zij zullen in de derde plaats opbreken.

De Egyptische phr-m wortel van Ephraim betekent insluiten, omsingelen, als een oorlogsstrategie, als de bezetting, de uithongering. In de diepte betekent het het openrollen van een boekrol, het verkondigen van het Woord.

25Het vendel van de legerplaats van Dan zal aan de noordzijde zijn, naar hun legerscharen. De vorst nu der zonen van Dan was Achiëzer, de zoon van Ammisaddai;

Dhn, de Egyptische wortel van Dan, is het buigen. De Noordzijde is het verborgene in het Hebreeuws, het donkere. Ammisaddai betekent de donkere, de duisternis, is machtig. Dan moet door de afzondering in nederigheid buigen tot de nacht, tot de donkere moeder kennis, zoals Odin tot de Ragnarok, door ijs komen tot de nacht waarin het ego kan sterven. De shaddai is in die zin ook de vernietiger (Hebreeuws).

26en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg tweeënzestigduizend zevenhonderd.

Een andere Egyptische wortel van Dan is dwn, een haak wat gebruikt werd in het ritueel van het openen van de mond van de dode. Dwn was ook een beschermgod van Osiris. Dwn was het

doorboren van de prooi in de jacht, aan het spit brengen. De dn wortel betekent de kop eraf snijden. Dit betekent het verslaan van de territoriale demoon, wat ook gebeurt in Leviticus.

27Naast hem zal de stam Aser zich legeren: de vorst nu der zonen van Aser was Pagiël, de zoon van Okran; 28en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg eenenveertigduizend vijfhonderd.

De stam Aser is ook een Egyptisch woord voor Osiris. Osiris is de Griekse term. Aser heeft de Egyptische ash-wortel van het roepen, de roeping. Deze roep komt vanuit de wildernis. Het is soms een bijnaam van Seth, de god(in) van de wildernis. Het is ook het grommen van een beest. Het heeft de as-wortel van papyrus, riet, kruid, als het Woord in de plantengroei. Asa is de gevangenis van de doden in de onderwereld. Asr (aser) is de gevangene, de vreemdeling. Ash, de dodengevangenis, is heel nomadisch, want de doden kunnen hier ook tochten maken, hogerop komen, verder komen. Het doel is dus educatie, progressie, als een tunnelstelsel door de onderwereld. Alhoewel de gevangenis staat voor restrictie is er wel mogelijkheid voor groei, en wordt de dode niet daadwerkelijk op één plaats vastgehouden.

Pagiel betekent (geweldadige) ontmoeting met God, overweldigd worden door God. Okran betekent verstoring.

29Voorts de stam Naftali: de vorst nu der zonen van Naftali was Achira, de zoon van Enan;

De Egyptische nft-wortel van Naftali betekent losmaken, onthechting, met de nf-wortel van de vurige adem van de slang die de vijand vernietigt, wat ook weer terugkomt in het negende uur van het boek der poorten. De slang zelf is genaamd hty, oftewel de Hiti stam. In zijn kronkels staan zijn zeven kinderen, als een beeld van de zeven gemeentes. In het zesde nachtuur buigen twaalf goden voor de poel des vuurs waarin een cobra leeft door de vuur-adem. De vuur-adem is tegen hen die tegen Osiris zijn. De twaalf goden zijn een beeld van de twaalf stammen die voor Egypte (Hiti, Orions) moesten buigen. In het zevende uur ontvangen zij de vlammen van de poel des vuurs, als een beeld van het opening van de mond ritueel. Zij ontvangen de tongen van vuur op hun hoofd, ook als een veer. Zo komen zij tot de velden, als beeld van het Woord.

30en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg drieënvijftigduizend vierhonderd.

Achira betekent broer, schaduw (ach, Hebreeuws) van Ra (Egyptisch). Enan betekent geestelijk zicht.

31Al de getelden van de legerplaats van Dan waren honderdzevenenvijftigduizend zeshonderd. Zij zullen naar hun vendels het laatst opbreken.

Net zoals in het Egyptisch is dn het buigen voor hogere autoriteit, het onderworpen zijn. Ook is de dn wortel in het Aramees de exegese. Dana (dna, dn) was de dochter van Jakob en Leah.

32Dit waren de getelden der Israëlieten naar hun families; al de getelden der legerplaatsen naar hun legerscharen waren zeshonderddrieduizend vijfhonderd vijftig.

Zes is weer het getal van de dienstbaarheid. Ze worden weer onderscheiden bij de bayith, gevangenis, van hun ab, luipaard (Egyptisch), wat ook vermijden betekent, de afzondering, en wegvagen. Het betekent ook brandmerken (van slaven, vee), wat kenmerkend is voor de luipaard. Ab is dus zowel vader in het Hebreeuws [uitspraak : abv, av] als in het Egyptisch, als de climax van het man zijn, de climax van het horen en gehoorzamen wat zich manifesteert als gevoeligheid door verbrokenheid, als het brandmerk van de man.

33De Levieten echter werden niet samen met de Israëlieten geteld, zoals de Here Mozes geboden had.

Levi betekent de kroon. Zij waren de afgezonderden puur voor de tabernakel-dienst.

34En de Israëlieten deden het; juist zoals de Here Mozes geboden had, legerden zij zich naar hun vendels, en braken zij op, ieder naar zijn geslacht, bij zijn familie.

"Deden" is de bd-wortel in het Aramees, wat zowel de abad is, de heilige slaaf tot God, de dienstknecht, of de bada stam (Orions). In de gnosis heeft Obadha de BD wortel als zijnde de bada stam, wat een personificatie is van de zwarte steen. Het is een beeld van het verborgene. Bada is in het Aramees een religieus ritueel, en de opgelegde wet.

In het Sanskrit is dit baddha, bada : de test tot de opname en de heilige gebondenheid, wat verbonden is aan het werk van de valkyries in de Germaanse mythologie. Dit is wat de daadwerkelijke opname is. Bada staat voor : verdonkeren – verborgenheid – verzameling. Zoals de Koran vermeldt dat er alleen verzoening is in de nachten van het vasten (2:187). De vrouwelijke mens wordt zo tot duisternis, en de mannelijke mens gaat tot haar in om zo bedekt te worden met de moeder aarde. De man daalt zo af in de onderwereld.

In Yirmeyah, Bada 5 komen de bada-amazones uit Orion met een arrestatie-bevel in de Aramese grondtekst (vs. 16), de ptih. Door de ptih wordt de vijand gebonden. Na de arrestatie moet de gevangen vijand naar de bayith gebracht worden, het gevangenis-complex of de kooien, en de bayith is verbonden aan de ohel, de tent. De arrestatie is vastgelegd in de psalmen. Bada is de stam van het scheppings-principe. Dit is de boog en de verlamdheid.

Bada bewaakt de na'ar gnosis, de gnosis van de heilige slavernij, de dienstbaarheid tot God.

Numeri 3

1Dit nu waren de nakomelingen van Aäron en Mozes ten dage, dat de Here met Mozes sprak op de berg Sinai.

Dit hoofdstuk gaat speciaal over de Levieten. Zij zijn de uitverkorenen. Sinai heeft verschillende Egyptische wortels, waaronder ook s'n, de opname, de opstanding, borst, en swn, wegvagen. Sn, snn, snny, strijdwagen-strijder, strijdwagen-leger. Sn, snhh, verjonging, vernieuwing. Shn, decoreren, versieren, ontmoeting (tussen goden, zoals Horus Osiris ontmoet, en tussen zielen, zoals een dode in het hiernamaals zijn verwanten ontmoet), verzameling, verzoening. Snw, omsluiting, net. Het net of visnet is ook weer verbonden aan de opname. Sjn, medicijn. Shn is ook een benaming voor Sokar-Ptah-Osiris in het gebied van het vierde en vijfde nachtuur van de Amduat. Hier is de tocht door de woestijn van Sokar tot de grot van Sokar, die boven de poel des vuurs ligt, en waar de verjonging plaatsvindt door de wachter van de mond, waarvan Sokar een beeld is. De poel des vuurs is de adem van Sokar. Sokar is zowel een vogel als een slang, en de vliegende slang.

2Dit waren de namen der zonen van Aäron: de eerstgeborene was Nadab, voorts Abihu, Eleazar en Itamar.

Aharon betekent inwijding (har, berg), van het Egyptische harw, aas, en hwrw, roddel, spot, afwijzing. Hry, autoriteit hebben over. Hrw, top, bovenste. Hr, afstand, verte, voorbereiding, Horus. Hwr, rover, Seth de krokodil, als beeld van de exegese. Hr-n, het gezicht, Horus, gericht op bijvoorbeeld Amen (hr-n amen, op het verborgene). Hr, baarmoeder, wording, vallen. Worden en vallen is ook de betekenis van het Hebreeuwse woord Jehovah.

Nadab betekent gewillig maken. Itamar betekent kust of eiland van palmen (als beeld van de opname, opstanding). Eleazar is overwinning. Abihu : hij is het luipaard, de gebrandmerkte, de afgezonderde, de poort tot de leegte (baarmoeder).

3Dit waren de namen der zonen van Aäron, de gezalfde priesters, die hij gewijd had om het priesterambt te bekleden.

Priester is kohen, en het werkwoord, het dienen als priester, is kahen, wat diepe Egyptische wortels heeft. De Egyptische kn-wortel is het overtreffen, het overwinnen, waarin de vijand, het ego, de nederlaag leidt, en zo tot een offer gebracht wordt. Kn is het gevecht, het toetsen. De vijand, het ego, wordt gedood, en het vet wordt verbrand. Het is een beeld van de vruchtbaarheid, van beeindigen. Het is de plaats waar de contracten worden gemaakt. Het zijn de stralen van de aten (Aton, opkomende morgenrood, schorpioen (ten) die iets of iemand omarmen, grijpen, overweldigen (kn, knj). Knj, het kind zit op de been van de moeder, priester-juwelen of schortje, dragers, roepen. Kn is ook de scheppergod(in). In het Aramees is het priesterschap khnw, khanu of knt. Knt heeft dezelfde Egyptische betekenis van priesterschap, en van de onderwereldgoden die de zielen testen en tuchtigen, kwaad doen. Het is de vetdamp van het offer wat tot de hemel opstijgt.

4Nadat Nadab en Abihu voor het aangezicht des Heren gestorven waren in de woestijn Sinai, toen zij vreemd vuur vóór de Here brachten – zij hadden geen zonen – bekleedden Eleazar en Itamar het priesterambt tijdens het leven van hun vader Aäron.

Het priesterschap gaat verder met Eleazar en Itamar. In het Aramees stierven Nadab en Abihu niet noodzakelijk, maar werden verborgen, afgescheiden. Zij kwamen tot een buitenaardse urim-steen (Orions). In het Hebreeuws hongerde deze buitenaardse toetssteen hen uit. Het Hebreeuws beschrijft het als een buitenaardse vrouw (zuwr), waardoor zij werden verleid of overweldigd.

In Numeri 3:1, in de Egyptische wortels, een belangrijk Sokar vers, wordt er een diepe en grote vuurput geopend. De oorlogs-amazone, wat de oerterm is voor oorlogs-engel of oorlogsgodin, kwam om vanaf Numeri 2:24 weer verdere leiding te geven in het herleiden van de Hebreeuws-Aramese grondtekst tot de Egyptische wortels, wat een belangrijk werk is, anders blijft alles vastzitten. Grote putten moeten er geopend worden. Het mysterie van Sokar is belangrijk want het stuwt het verborgen vuur van de verjonging omhoog. De berg Sinai waar God tot Mozes sprak is in de Egyptologie het Sokar gebied van het vierde en vijfde nachtuur van de Amduat. Er is in deze Israel-Egypte link een belangrijk kanaal terug tot de eeuwige jeugd, door de wachter van de mond, die beiden beelden zijn van Sokar. De grot van Sokar ligt namelijk boven de poel des vuurs. Het vuur van de verjonging schiet omhoog door de mond van Sokar om de vijanden te kunnen verteren, te vernietigen en van zich af te houden. Dit vuur is geen echt vuur, maar metaforisch, geestelijk.

Hoofdstuk 26. Sin for a Season

Vanochtend werd ik wakker met een lied in mijn hoofd, "Zonde voor een Seizoen", uit de 90-er jaren.

Ik moest direct denken aan hoe het er vroeger aantoe ging. Ik werd door engelen de bibliotheek ingezonden en kwam er al snel achter dat de kerken logen, en brak zo met de kerk, en nam een groep mensen met me mee, en we hadden onze eigen "kerk" in meerdere of mindere mate, als een grote exodus.

Ik predikte niet de boodschap van lang leve de lol, en dat we nu maar aan konden rotzooien. Neen. In tegendeel. Ik liet zien hoe de kerk en het christendom in diepe zonde en huichelarij leefden. Als je van het geestelijke houdt, dan is er voor zonde geen plaats, maar ik kan me herinneren dat sommigen daar niets van wilden weten. Ze namen het niet zo nauw met de zonde.

Natuurlijk ging het niet om wat de kerk zei dat zonde was, maar zonde bestaat en is een gevaar, zoals ook koolmonoxide een gevaar is, met name de zonde van de kerk, maar ook buiten de kerk liggen er veel valstrikken van zonden. Daarom was het belangrijk dat de geestelijke zintuigen open zouden gaan opdat je het zou zien, de gevaren, de "demonen", oftewel de bedreigende parasieten, de roofdieren die het op je ziel hebben gemunt.

Dit is een groot mysterie waar de mensheid niet of nauwelijks van afweet, en ik begon dit te onderwijzen, omdat ikzelf dag en nacht in dromen hierover werd onderwezen, zeer diepgaand. Mensen om me heen hebben de wonderen en tekenen gezien, de bewijzen. Ik heb zelfs eens iemand naar het toilet moeten nemen en gezegd : "Je hebt wat zwart spul in je wat je uit moet spugen." De

persoon begon te spugen, en na een tijdje kwam inderdaad het zwarte spul eruit. Die persoon had ook een slechte pink aangetast door een ongeluk, die ook genezen werd.

Als ik soms langsliep konden mensen niet op hun benen blijven staan vanwege de hemelse krachten om me heen. Ik kan daar wel uren over doorpraten, maar wat ik daarmee wil zeggen is : Toch waren er dan nog mensen die het niet nauw waren met de zonde. De één noemde me een heilige, en de liefde zelf, en de ander zei : "Ja, hij kan niet tegen zonde. Hij kan niet tegen mijn zonde." Is dat dan de bedoeling dat we tegen zonde kunnen ? Zonde is levensbedreigend, en die persoon die dat zei vond dat ik dat allemaal maar heel normaal moest vinden, alsof het maar een kleinigheid was, terwijl ik al in visioenen kon zien waar het op uit zou lopen.

Sommige mensen vonden het ook niet fijn als ik over demonen praatte, terwijl ze de wonderen vlak voor hun ogen zagen gebeuren. Dit waren zelfs mensen waardoor de demonen gewoon spraken, en soms kon ik ze niet eens bevrijden omdat ze hun zonden niet wilden loslaten. De demonen spraken letterlijk door hen heen, en een paar dagen erna deden ze alsof er niets was gebeurd, en zeiden ze gewoon dat ze de demonen niet zelf zagen, dus konden er ook geen demonen zijn. Zo werden er spelletjes met mij gespeeld en met het spirituele.

Sommigen wilden wel van hun demonen verlost worden, die ze zelfs in zich hoorden gillen, maar ik kon ze niet helpen, omdat ze hun zonden dus niet wilden loslaten. Er zijn allerlei technische wetten voor. Gelukkig kon ik een heleboel mensen die weer wel los van hun zonden willen komen wel bevrijden. In de Jezus mythes komen deze dualiteiten ook voor. Vandaar dat ik in de Jezus mythes altijd veel herkenning vond, maar de manier waarop Jezus in de kerk werd gepredikt was gewoon te ver doorgeslagen.

En kijk maar eens naar de Mozes mythe, waar dit hele verhaal ook terugkomt. Mozes had het volk bevrijd, maar ze begonnen te klagen en wilden hun zonden niet loslaten, "de vleespotten van Egypte". Ze wilden niet in de natuur leven bij de gnosis. Ze verlangden weer terug naar de slavernij in de stad. Ook in die mythe vind ik veel herkenning. De kerk in de stad is het beeld van de zonde, en daar moet de mens van loskomen. Daarom is er de boodschap "Gaat uit van haar, opdat gij niet met haar verwoest worde". Dit is een hele ernstige boodschap. Het kerkelijke, christelijke instituut is een diepe zonde op zichzelf, ook bedreven door hen die er al uit weg zijn gegaan maar het nog steeds in hun hart dragen. Het kan zich manifesteren op allerlei manieren en het is een meester in camouflage. Mensen worden dan zenuwachtig van het alarm dat hun levens kan redden, en dan moet het alarm het ontgelden. Het wordt stukgegooid of van weggerend.

De bijbel (en de kerk als bijbelverkondiger) is vol met zonde, zoals slavernij, mensenoffers, dierenoffers, rassenhaat, massa moord, verkrachting, vrouwenhaat, en ga zo maar door. Dit staat vooral overduidelijk in de westerse bijbels, terwijl de oorspronkelijke oosterse bijbels vaak anders in elkaar zitten, meer metaforisch, en vaak staat er gewoon iets heel anders wat door het westen dus heel eenzijdig is vertaald. Maar dit is dus de zonde. Mensen willen hun geestelijke leven hiervoor opgeven, door een seizoen te leven in de zonde van de kerk.

De zonde van de kerk verkoopt goed. Zonde kijkt altijd naar kerkgroei statistieken, want dan brengt het meer geld in het laatje en dat is voor hen de waarheid, maar dat zijn drogredenen en geen argumenten. Minder is meer is de tegengestelde geestelijke stelling, oftewel "niet het vele is goed,

maar het goede is veel." De mens moet dus tot bekering komen van de kerkelijke zonde, en ook de bijbelse zonde. Het is zo slecht als roken en een huis vol koolmonoxide. Het is dodelijk. Ik vergelijk het wel eens met Nigeriaanse liefdes-scams. Je wordt bedonderd waar je bijstaat. Hun god houdt zielsveel van je, maar als je die liefde niet beantwoord, dan zal hij je voor eeuwig martelen. Het is geen ware liefde. Ze willen alleen je geld.

Zonde voor een seizoen, want de christelijke kerk zal niet voor altijd bestaan. Het is een zinkend schip, want er zit geen waarheid in. Er zijn grote lekken in het schip, en de passagiers willen het niet zien. Zonde voor een seizoen. Waar doen ze het voor ? De verhalen worden verkeerd voorgesteld. De Egyptische wortels van dit alles, die verlichting kunnen geven, diepere verklaring, worden achtergehouden. Daarom is zelfs de Hebreeuws-Aramese versie nog niet genoeg om te kunnen ontsnappen, maar moeten we nog dieper gaan in de Egyptische wortels ervan, oftewel de Israel-Egypte link. Gelukkig is de Egypte code altijd gebleven. Het moet alleen nog gedecodeerd worden. Dat zal de komende tijd verder gebeuren. We zijn al ver, maar er zullen nieuwe poorten geopend moeten worden. We zullen komen tot de stoffen die we nodig hebben om los te komen van de bedreigingen van het kerkelijke bestaan.

Zonde voor een seizoen ? Kerkelijke drugs ? Er is een veel beter leven.

Bekering van het moderne westelijke pseudo-christendom is een must. Nu, waar ik over spreek is allang geleden. Er haakten mensen af en anderen kwamen erbij, zodat de vriendenkringen gingen wisselen. Het mes sneed diep want het waren soms mensen die heel dichtbij me stonden. En dan krijg je van te voren al te horen in dromen dat er verraders zijn, en dan lopen de koude rillingen door je heen. Soms kreeg ik het haarfijn voorgeschilderd wat er zou gebeuren, en zo gebeurde het ook. En dan nu, vandaag de dag, komen er soms mensen van die tijd naar me toe die zijn overleden, in dromen. Een tijd terug kwam er zo iemand waarvan ik niet wist dat hij was overleden. Hij kwam in een droom en vroeg mij om hulp, omdat hij gezien had dat die demonen echt waren en ze waren op jacht naar hem. Ik heb hem toen binnengenomen en hem geholpen. Toen ik wakker werd checkte ik het op internet en hij bleek inderdaad een paar jaar daarvoor te zijn overleden. Zulke dingen gebeuren wel vaker. Ik wordt ook door hele bekenden bezocht. Allemaal komen ze tot dezelfde conclusie : Het is belangrijk werk wat we doen. De gevaren zijn reëel. Dat wil niet zeggen dat elke ziel die sterft direct aan onze kant staat. Neen. Vaak gaat de misdaad dan gewoon door in het hiernamaals. Soms komen ze er pas veel later van terug, en anderen nog steeds niet. Er zijn grote oorlogen in het hiernamaals gaande.

Hoofdstuk 27. Moeder Orion

Moeder Orion : "Ja, ontwaak." En dit zegt zij ook in haar eigen ontwaking. Zij is de diepe natuur achter alle dingen, dat wat helemaal terugleid tot de Egyptische hieroglyphen en verder tot de buitenaardse Orionse hieroglyphen. "Ja, ontwaak," zegt ze met een slaperige stem, omdat zij ook wakker wordt. We leven in een spiegelrealiteit die parallel loopt aan Orion, maar wij mogen

ontwaken in Orion, dat wat achter alle dingen is. Door Orion's baarmoeder kwamen we op aarde, als in haar onderwereld, vol met raadselen. Als we goed kijken kunnen we hierin de Orionse hieroglyphen zien, van de diepe natuur. Dit is een kolkende natuur, terwijl alles op aarde is verdicht, vastgelopen. De Orionse natuur is overal om de mens heen, als de mens daar oog voor heeft. De aarde zelf is een nachtmerrie. "Ja, ontwaak." Ontwaken is een proces, maar val niet weer in slaap.

Probeer niet "meer" te worden, want dan wordt je misleid, maar wordt "minder", opdat je het pure aanwakkert.

Hoofdstuk 28. Numeri 3

5De Here nu sprak tot Mozes:

In het Nederlands en Duits is Yehovah vertaalt tot de hr-wortel (Here, Herr, hr), wat alreeds een Egyptische wortel is. Mozes. hij die uit het water komt, komt van het Egyptische msh, krokodil die dezelfde betekenis heeft. De krokodil is een beeld van de verzoenende exegese, zoals Mozes de link tussen Israel en Egypte voorstelde.

6Laat de stam Levi aantreden en stel hem voor het aangezicht van de priester Aäron, opdat zij hem dienen,

Aharon betekent inwijding (har, berg), van het Egyptische harw, aas, en hwrw, roddel, spot, afwijzing. Hry, autoriteit hebben over. Hrw, top, bovenste. Hr, afstand, verte, voorbereiding, Horus. Hwr, rover, Seth de krokodil, als beeld van de exegese. Hr-n, het gezicht, Horus, gericht op bijvoorbeeld Amen (hr-n amen, op het verborgene). Hr, baarmoeder, wording, vallen. Worden en vallen is ook de betekenis van het Hebreeuwse woord Jehovah. Aharon is een beeld van God, van hr. De stam Levi moest Aharon, hr, dienen.

7en zij zullen hun taak vervullen te zijnen behoeve en ten behoeve van de gehele vergadering vóór de tent der samenkomst, door de dienst bij de tabernakel te verrichten;

Het doen is de bd-wortel in het Hebreeuws, wat zowel de abad is, de heilige slaaf tot God, de dienstknecht, of de bada stam (Orions). Bada staat voor : verdonkeren – verborgenheid – verzameling. Zoals de Koran vermeldt dat er alleen verzoening is in de nachten van het vasten (2:187). De Leviet gaat zo de duisternis in om door haar geinitieerd te worden. In het Sanskrit is dit baddha, bada : de test tot de opname en de heilige gebondenheid, wat verbonden is aan het werk van de valkyries in de Germaanse mythologie. Dit is wat de daadwerkelijke opname is. De Levieten zijn dus een beeld van hen die op het strijdveld hard aan hun ego zijn gestorven. Zij zijn zo de

opgenomenen. Het is een inwijding in de bada stam. Egyptische wortels : ba-t, bd, huis (bait), tombe, wat in het Hebreeuws bayith is, huis, gevangenis. Het Egyptische ba-t, bd, betekent ook grond, aarde, grot. Baiti, bd, is het koningschap van Noord-Egypte (rode kroon van klaagliederen), ook Bati, wat een vorm van Osiris is, en een titel van twee vrouwelijke priesters. Bata, Bathah, Bada, is een Egyptische godin van de oorlog en de jacht. Baa-t, bd, betekent aanbidding. De behut-t, bt, bd, is een troon met treden, en de vuilverwerkende kever, de wedergeboorte van de morgen, het morgenrood (behut-ti). Hier komt ook het Engels woord 'beauty' vandaan. Bada is dus het mysterie van de vuilverwerkende moeder aarde. De betu, bd, is een heilig tablet, een heilige steen. In bet, bd, werd Osiris gevormd, in Denderah. Het is ook een gouden troon met treden (vgl. Salomo's troon). Bt, bd, verstoting, verbanning. Bta, bt, bd, zonde. De batyt, btt, bt, bd, is een priester van Hathor, oftewel van Hiti-hr, de godin van de Hiti stam. Hiertoe werden de Levieten ingewijd (hr, har, is ook een woord voor inwijding). De bt, bd, is ook een symbool en naam van Hathor (Hiti-hr, godin van Hiti).

De b op zich is de voet-hieroglyph, en de b, ba, is de ziel en de luipaard. De luipaard is ook de ab. In het Egyptisch worden woorden voor hetzelfde vaak op verschillende manieren geschreven. De luipaard, als de gebrandmerkte, is zo een beeld van de diepere ziel. Ba betekent ook dienen en dienstbaar maken. Ba betekent ook het openhakken van de aarde, als de aarde ziel, de afdalende, of afgedaalde, ziel. Bahjt, bt, bd, als het fallus-schort, als een beeld van de fallus die de duistere aarde, de vagina, ingaat, om dienst te doen, zoals ook Ruben tot Bilha kwam om dienst te doen. Bad is de mirre. Bjtjt, btt, bt, bd, koningin (Hathor (Hiti-hr), Isis, Buto (Wadjet). Bjt, bt, bd, naam van de rode kroon van Noord-Egypte, ook als godin gepersonificeerd. Bwt, bt, bd, vis. Bhdtj, bijnaam van Horus, hr bhdtj, bdt, bd. Met extra t : bijnaam van Hathor. Verbonden aan de stad Edfu (df, davidische wortels) in het Zuiden van Egypte. Bt, bd, meerdelige vorm van Osiris, die bestaat uit zand, gerst en mirre. Bta, bd, vervuild. Bd, wassen. De ba of b ziel, de hieroglyph van de voet, wijst op de diepte, namelijk op het zijn (ba), bezetenheid. In het Westen ligt de Egypte code diep. Denk aan het Engelse "bad", slecht, het Nederlandse "boete", "bot", "bed", "bad", met soortgelijke betekenissen.

8zij zullen zorg dragen voor al het gerei van de tent der samenkomst, en hun taak vervullen ten behoeve van de Israëlieten door de dienst bij de tabernakel te verrichten.

Keliy, kèlè, gerei, kan ook vissersgerei (als beeld van de opname) betekenen in het Hebreeuws. In de wortels, kala, betekent dit compleet maken, voleindigen, wat dan in het Grieks kalo, kali, werd, het goede.

9Gij zult de Levieten schenken aan Aäron en zijn zonen; uit de Israëlieten zullen dezen hem onvoorwaardelijk geschonken zijn.

Let wel : De Levieten werden gegeven aan Aharon, de god(in) Hr.

10Maar aan Aäron en zijn zonen zult gij opdragen hun priesterambt waar te nemen; doch de onbevoegde, die nadert, zal ter dood gebracht worden.

Onbevoegde is de buitenaardse vreemde vrouw. Dood, muwth, is metaforisch, en komt van het Egyptische mwt, wat ook de dood betekent, en ook moeder, en de wachter van de tong, als het

teruggaan naar de moeder. Mht(y) is het Noorden, wat symbolisch is voor het verborgene, het sieraad, waartoe de inwijding is.

11En de Here sprak tot Mozes:

Hr richt zich tot Mozes, de krokodil (msh, Egyptisch), de verborgen exegese, oftewel de Amen, Amun, de hemelse opslagplaats.

12Zie, Ik zelf neem uit de Israëlieten de Levieten in plaats van alle eerstgeborenen der Israëlieten, die het eerst uit de moederschoot voortkomen, opdat de Levieten mijn eigendom zijn,

In het Aramees zijn de Levieten "de getrouwden met God". Zij zijn genomen op het strijdveld, waar ze hard aan hun ego stierven. Dit is weer een vers over de opname, wat terugkomt in het Valkyrische mysterie. Dit is "sab" in het Samaritaans Aramees, weer terugwijzend naar het Egyptische "sebek", de krokodil van de diepe etymologische exegese, waarin het ego afsterft, en waar het geestelijke Woord geopenbaard wordt, als de verzoenende exegese. Voortkomen betekent ook verklaren in het Aramees.

13want alle eerstgeborenen zijn mijn eigendom. Ten dage, dat Ik alle eerstgeborenen in het land Egypte sloeg, heiligde Ik Mij alle eerstgeborenen in Israël, zowel van mens als van dier; zij zijn mijn eigendom; Ik ben de Here.

Dit is in het Hebreeuws een dualistisch vers, want de eerstgeborenen werden ook door God aanbevolen (naka). De Levieten worden hier gelijkgesteld aan de eerstgeborenen van Egypte. In het Hebreeuws werden de eerstgeborenen van Egypte door God genomen, en zij werden ingelijfd in de stam van Levi, zoals ook de Leviet Mozes een Egyptenaar was. De westerse vertalingen vertalen het vaak als God die de eerstgeborenen van Egypte sloeg, doodde, maar dit doet geen recht aan het Hebreeuws. Het is zeer eenzijdig vertaald, omdat naka hier ook aanbevelen kan betekenen en opnemen in de stam voor opvoeding. Esoterisch gezien moesten de eerstgeborenen van Egypte wel aan hun ego sterven. Ook is het belangrijk op te merken dat "eerstgeborenen" in het Hebreeuws metaforisch ook de leidinggevenden betekent. Die werden geapplaudiseerd in het Hebreeuws, vereerd, aanbeden. Israel nam hier de godinnen van Egypte over. Levi is de kroon, dus zij namen alles wat koninklijk was in Egypte over. Er ontstonden dus nieuwe hiërarchieën doordat het volk Levi samensmolt met de "eerstgeborenen", de leidinggevenden van Egypte, oftewel met Hiti, wat het Orionse Egypte is. Hiti is de sleutel tot het ondergrondse Orionse Oan paradijs, het paradijs van de slaap, waartoe in het verre Westen van Orion, in het Jael gebied van de Erk wildernis, er een vurige tunnel is. Het Oan paradijs loopt ondergronds helemaal door tot het Witi gebied van de vergetelheid, wat ook een naam is voor het Orionse Afrika. Het Orionse Afrika ligt ook erboven.

14En de Here sprak tot Mozes in de woestijn Sinai:

Mozes, msh, de krokodil in het Egyptisch, wat dan een beeld is van Sebek, de opname, door de verzoenende exegese. Er kwam een link tussen Levi en Egypte, en dat begon al met Mozes. De Sinai is de berg van Sokar, waaronder de poel des vuurs ligt in de Egyptologie, waarin het ego sterft, zodat de opname kan plaatsvinden.

15Tel de Levieten naar hun families en geslachten; allen die van het mannelijk geslacht zijn, van één maand oud en daarboven, die zult gij tellen.

Tellen is in het Hebreeuws ook kastijden, pkd, van het Egyptische pgd (pega-t, peg), wat doorgang betekent en ravijn, leegte, van pega, het openen van een boekrol. Hier wordt dus ook het bijgevoegde volk van Egypte in de Levi stam geteld. In het Egyptisch kunnen woorden van voren naar achteren of van achteren naar voren worden geschreven, zoals bijvoorbeeld het woord ab kan ook weer als ba geschreven worden, wat ziel betekent, of luipaard, de afdalende of ingewijde ziel, wat ook hier in het Hebreeuws wordt gebruikt. Maand betekent vernieuwing in het Hebreeuws, zij die vernieuwd, ingewijd, zijn. In het Hebreeuws gaat het om "zij die herinneren", zakar.

16Toen telde Mozes hen naar het bevel des Heren, zoals geboden was.

Mozes, de msh, krokodil (Egyptisch) deed dit door de peh, bron, put (Hebreeuws), door een rivier (Aramees).

17Dit nu waren de namen der zonen van Levi: Gerson, Kehat en Merari.

Gerson betekent de afzondering, terwijl Kehat de verzoening betekent en Merari is mirre. Mozes kwam voort vanuit de Kehat geslachtslijn.

18Dit waren de namen der zonen van Gerson naar hun geslachten: Libni en Simi.

Libni betekent reinigen (witmaken), en Simi betekent horen en gehoorzamen.

19De zonen van Kehat naar hun geslachten waren Amram, Jishar, Chebron en Uzziël.

Amram, de stam (am) van ruwm, rm, de opname, de vissersgodin. Mozes kwam voort uit Amram. In het Aramees is de rm de hoogte, de heuvel, verbonden aan Rimmon, de Syrische god van de donder, storm en regen, van Damascus (vgl. Damascus ervaring van Paulus), ook genoemd Had, Hadad, HT, de god van het bloed-orakel, oftewel van het ontvangen van het profetische woord door het doodbloeden van het ego. Rm is een Egyptische vissersgod(in), en betekent ook de opname, tot een hoger niveau komen. Rm-ra, of ra-rm, als een Egyptische vorm van yah-rm (Jeremia), is ook een vorm van de krokodillengod Sebek, een Egyptische watergod. Jishar betekent openbaring.

20En de zonen van Merari naar hun geslachten waren Machli en Musi. Dit zijn de geslachten der Levieten naar hun families.

Machli betekent in de wortels versieren met zachtheid en zoetheid (chalah). Musi betekent gevoeligheid.

21Tot Gerson behoorde het geslacht der Libnieten en dat der Simieten; dit waren de geslachten der Gersonieten.

De Gersonieten waren degenen die over het transport van de voorhangsels en tentbedekkingen waren gesteld. In die zin hadden zij een poort-functie. In Jozua 21 krijgen de Gersonieten dertien

steden en hun weidegronden. Ook het Egyptische Gersi betekent poortwachter, en qeri-a. Het Egyptische woord karsa (garsa, grs) staat voor het touwwerk en de tentbedekkingen, waarvan het Hebreeuwse woord Gerson kwam, en waardoor Gerson hierover was aangesteld. Gerson was ook aangesteld over het mandenweefwerk, wat dezelfde betekenis is als de Egyptische wortel khari, gari, de wever van manden. Ook betekent dit het afdalen. Gerson betekent afzondering, ook van de Egyptische ger (kher) wortel met dezelfde betekenis. Kheri-a is een Egyptische wortel voor tol en belasting, waar de Gersonieten zich mee bezig hielden. Zij waren de stam van de ingangen. De gra-wortel is ook verbonden aan melk, en de grh wortel is de naam van een oergodin.

22Hun getelden, overeenkomstig het aantal van allen die van het mannelijk geslacht waren, van één maand oud en daarboven, waren zevenduizend vijfhonderd.

Zeven is het getal van de compleetheid, de afronding en de voleindiging, terwijl acht het getal is van de eeuwigheid en de oneindigheid als een symbool daarvan.

23De geslachten der Gersonieten legerden zich achter de tabernakel aan de westzijde.

Ook Egyptenaren waren dus in deze stam. Hebreeuws : Zij gingen bij de zee, rivier (yam) wonen, aan de westzijde.

24En het familiehoofd der Gersonieten was Eljasaf, de zoon van Laël.

Eljasaf betekent verandering, groei. Lael betekent voorhangsel.

25De Gersonieten nu hadden bij de tent der samenkomst, zowel tabernakel als tent, de zorg voor de dakbedekking, het voorhangsel voor de ingang van de tent der samenkomst,

Ook in het Aramees gaat het om "markt prijzen" bij de ingang, wat natuurlijk geestelijk is, dat de mens moet voldoen aan de condities, zoals dat ook bij de Egyptische Kheri-a (kr, gr) wortel van Gerson is. In het Aramees is dit de tra, de ingang en de marktprijs. In het Hebreeuws is de tentbedekking ook de overweldiging. De ingang in het Hebreeuws is in de wortels de inscripties.

26de gordijnen van de voorhof en het voorhangsel voor de ingang van de voorhof, die rondom de tabernakel en het altaar was, en de daarbij behorende touwen, naar alles wat daaraan te doen was.

De gordijnen zijn in het Hebreeuws de slierten, maar ook de inscripties. Ook in het Aramees (glg) gaat het hier om touwen, slierten. Het voorhangsel is metaforisch in het Aramees. Het is het bereiken van een doel. Ook is het een hoofdstuk in literaire zin. Gerson droeg zorg voor de touwen van de tabernakel, zoals de Egyptische karsa, garsa, grs, wortel, wat touwwerk betekent. In het Hebreeuws is het touw het overblijfsel.

27Tot Kehat behoorde het geslacht der Amramieten, dat der Jisharieten, dat der Chebronieten en dat der Uzziëlieten; dit waren de geslachten der Kehatieten.

Dit is de geslachtslijn van Mozes en daarom belangrijk. Het komt van de Egyptische kat-wortel, wat hoogte betekent, en kayt, kt, betekent hoge grond, hoge troon, zoals Mozes ook een Egyptische

prins was. De kat, kt, wortel van Kehat betekent ook vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de Mozes mythe. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. De kt-wortel betekent ook vagina (vergelijk het Nederlanse schuttingwoord "kut".) Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachstlijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de voleindiging. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. Khe-ti was een vuurspuwende slang in de onderwereld. De Kha-ta, kht, wortel betekent de boerderijen en boerderij-gebieden van de farao. Khaut, kht, is een naam voor de goddelijke doden. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris slachten. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat, inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, terreur en ontzag, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdwagen om er flink doorheen te hakken om het product klaar te krijgen. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de godin, van Kehat. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdwagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

28Hun getelden, overeenkomstig het aantal van allen die van het mannelijk geslacht waren, van één maand oud en daarboven, waren achtduizend zeshonderd: zij hadden de zorg voor het heilige.

Acht is het getal van de eeuwigheid, als symbool van de voleindiging. Zij waren aangesteld over het heilige, qodesh, Hebreeuws, waar kd, Egyptisch een wortelwoord voor is. Zo zijn de Kehatieten ook linguistisch verbonden aan de qodesh.

29De geslachten der Kehatieten legerden zich langs de tabernakel aan de zuidzijde.

Het Zuiden is een beeld van de heilige honger, het vasten. Zonder het vasten is er geen toegang tot het heiligdom.

30En het familiehoofd van de geslachten der Kehatieten was Elisafan, de zoon van Uzziël.

Elisafan betekent verborgen sieraden van restrictie.

31Zij hadden de zorg voor de ark, de tafel, de kandelaar, de altaren, het heilige gerei, waarmede men de dienst verrichtte, het voorhangsel en alles wat daaraan te doen was.

De tafel heeft in de Hebreeuwse wortels ook de betekenis van de scheiding, de afzondering, de verstoting. Zo werd de tabernakel zuiver gehouden. De geest van overmoed kan zo dus geen wortel schieten. De ark, de kb in het Aramees, heeft dus de Egyptische kb, gb, wortel, van het Geb-mysterie, de heilige verlamming (gbgb, de dubbele). Dit in verband met de grote verzoendag in Leviticus 16 waarin een bok voor Azazel de woestijn in werd gezonden, als een beeld van het ego wat uitgedreven moet worden. De kandelaar, de menowrah, was een beeld van de urim (nura, Aramees), de toetssteen en het juk, ook verbonden aan de na'ar, het kinderjuk, de kinderdienst, wat ook Samuel onderging. Het laat dus ook de noodzaak tot wedergeboorte en wederopvoeding zien om dieper in de tabernakel te komen. Het voorhangsel heeft in het Hebreeuws ook de functie van de restrictie. Dat is wat de bedekking metaforisch is. Zo komt de mens tot de wedergebondenheid.

32Het opperste hoofd nu der Levieten was Eleazar, de zoon van de priester Aäron, die het opzicht had over hen, die de zorg hadden voor het heilige.

Eleazar is de sleutel, het overwinnen van het ego. Dat is in het kort samengevat de Levitische dienst. Overwinnen betekent verdiepen. Doot verdieping kan alles overwonnen worden. Priester is kohen (Hebreeuws) en kahen (Aramees) van het Egyptische Qan, godheden die gebonden waren door de uurgodinnen tot het Woord, als een metafoor van timing. Timing is een metafoor van verbinding. Verbinding is een metafoor van zijn.

33Tot Merari behoorde het geslacht der Machlieten en dat der Musieten; dit waren de geslachten van Merari.

Merari draagt zorg voor het fundament van de tabernakel, van mer in het Egyptisch, dood. Het fundament wordt alleen gevestigd door de dood van het ego. Een ander Egyptisch woord voor dood hieraan verbonden was mut, van ammut (ammit, amoet), de grote dood, de verslinder van de harten

en de zielen in de oordeelshallen van Moad. Amoet was deels krokodil, deels nijlpaard en deels leeuw. Het Hebreeuwse woord voor dood, muwth, kwam hieruit voort. In het Egyptisch was de dood een gids (mer). Ook was Mer de godin van het achtste uur. De naam van het achtste uur was de godin van de diepte van de nacht, die hen die er doorheen gingen leidde. De dood wordt ook een medicijn genoemd in dit uur. Dit uur gaat in de Amduat over zij die op het zand zijn, een mysterie van Hr, Horus. Zij zijn op het teken van kleding, bedekking, oftewel van restrictie. In de achtste grot van dit uur zijn vier godinnen, waaronder Zij die bedekt, de Donkere, Zij die decoreert, versierd, Zij die verzoent. De naam van de grot is Zij die haar beelden bedekt, omhuld. De duisternis van hen die op het zand zijn wordt dan geopenbaard (verlicht) door het vuur wat in hun mond is. Haar voeten, haar Ba-ziel wordt geopenbaard, oftewel haar diepte. Dit gebeurt in de negende grot, waarin de aarde wordt opengehakt, en in het tiende uur waarin alles verslonden en getransformeerd wordt door het aarde vuur, het vuur van de mond.

In het achtste uur van het boek der poorten dragen twaalf goden het touw van de restrictie en de verzoening, wat geboorte geeft aan de mysteriën, de openbaringen. Dit touw is een verslindende slang. Dan begint het touw te branden, en de slang wordt genoemd : sty-hr, hij met het vlammende gezicht. Dan wordt de oer-duisternis en de verborgen ruimte verlicht, geopenbaard. Het brandende touw is ook een beeld van de wedergebondenheid.

Een andere Egyptische wortel is mau-her, de spiegel die het gezicht toont, als de weerspiegelingen door de dood, verbonden aan Ma-her, de wachter van het vierde uur van de nacht. Dit gaat over de tocht door de woestijn vna Sokar, wat ook weer terugkomt in de Mozes-mythe. Hier sterft het ego van de mens af, zodat het fundament van de tabernbakel gelegd wordt. Mer is ook een woord voor woestijn. Het Aramese woord voor Heer, Marya, komt hier uit voort, en ook Maria in het NT, de moeder van Jezus. Jezus was "de bedekker" (van zonden, door zijn bloed), als de restrictie. Maria is dus in de Egyptische diepte de godin Mer van het achtste uur, de diepte van de nacht.

34Hun getelden, overeenkomstig het aantal van allen die van het mannelijk geslacht waren, van één maand oud en daarboven, waren zesduizend tweehonderd.

Zes is het getal van de dienstbaarheid. Mannelijk, zakar, Hebreeuws, zij die tot verstand zijn gebracht. Maand, chodesh, Hebreeuws, de besnedenen.

35En het familiehoofd der geslachten van Merari was Suriël, de zoon van Abihaïl. Zij legerden zich langs de tabernakel aan de noordzijde.

Suriël betekent God is het overweldigende touw. Abihaïl betekent draaiende legers (Hebreeuws, chayil) in de diepte van de ziel (Egyptisch, ab). Het Noorden is het sieraad in het verborgene.

36Aan de Merarieten was opgedragen de zorg voor de planken van de tabernakel, zijn balken, zijn pilaren, zijn voetstukken, al zijn gerei en alles wat daaraan te doen was,

In het Hebreeuws zijn zij aangesteld over de gevangenissen, de kooien, en de doorloopgangen van de dodengevangenissen van de onderwereld, wat weer verbonden is aan de Aser-stam. Ook zijn ze gesteld over de fundamenten, de ammuwd, ook weer verbonden aan muwth, de dood (Hebreeuws)

en Ammut (Ammit, Amoet, Egyptisch). In het Aramees waren zij ook onderverdeeld over de uren van de nacht (mtr). Merari is in het Aramees mrry.

37eveneens voor de pilaren van de voorhof rondom, de voetstukken, de pinnen en de touwen daarvan.

Het vers begint weer met het ammuwd woord in het Hebreeuws voor de fundamenten. Dit betekent ook volharding.

Hoofdstuk 29. Het Orionse Woordenboek

Het Samantijnse-Orions is één van de basis-talen van Orion, zoals Engels dat is. Velen spreken het dan ook naast hun eigen moedertaal, omdat het een internationale taal is. Het Samantijnse-Orions is dus als het Orionse Engels-Amerikaans, wat ook deep verscholen ligt onder de fundamenten van het Engels-Amerikaanse wereldrijk op aarde. Samanthia is het Orionse natuur-Engeland in het Orions-Europese gebied in het Èrk-gebied. Ze gingen de rode zee over het Orions-Amerikaanse gebied in, onder leiding van de kerkvorst Kurka, lang geleden voordat het Vur systeem kwam opzetten. Het liep gelijk op met de Jesus-cultus en de Horus-cultus op aarde, wat steeds patriarchischer werd. De kerkvorst Kurka bracht het nieuwe geloof met het zwaard. Taaf was een christus-horus figuur, een vogel, een specht, als beeld van de inscripties. Elke dag ging Taaf op zijn boot door de onderwereld tot zijn vader Roema, ook een spechtengod. Hij moest hiervoor door zes poorten, de zes delen van de nacht en de dag. Dit waren zes palen, zes werken. Oorspronkelijk had dit een enorme esoterische diepte, maar Kurka maakte het steeds orthodoxer, als een soort Orionse Paulus of Calvijn. Vele natuurvolkeren werden geplunderd en gedwongen het nieuwe geloof te aanvaarden. Het waren boten-aanbidders, want het schip van Taaf zonk, en hij verdronk, waardoor hij tot Roema kwam. Het is een scheepvaart-cultus. Elke nacht weer verdrinkt Taaf, opdat zijn ziel als een specht tot Roema kan komen. Kurka verletterlijkte en vermaterialiseerde het steeds meer om de scheepvaarthandel te ondersteunen en uit te breiden. Het ging hem steeds meer om materieel succes ben steeds minder om de geestelijke boodschap. Hij gebruikte het om militaire macht te krijgen. Vandaar dat het belangrijk is tot de oorspronkelijke boodschap van de specht terug te gaan. Toen de Vur kwam opzetten was het Samantijnse wereldrijk al gevestigd, en ook met de opkomst van de Vur natuursteden bleef het Samantijns een basistaal. De taal is niet zo erg en demonisch als het aardse Engels-Amerikaans, maar het is ook geen volmaakte taal. Het is een brugtaal die verder verfijnd en verdiept moet worden, om zo terug te gaan en samen te smelten met de natuurtalen.

orionse samantijnse alfabet
gebaseerd op betelgeusisch alfabet

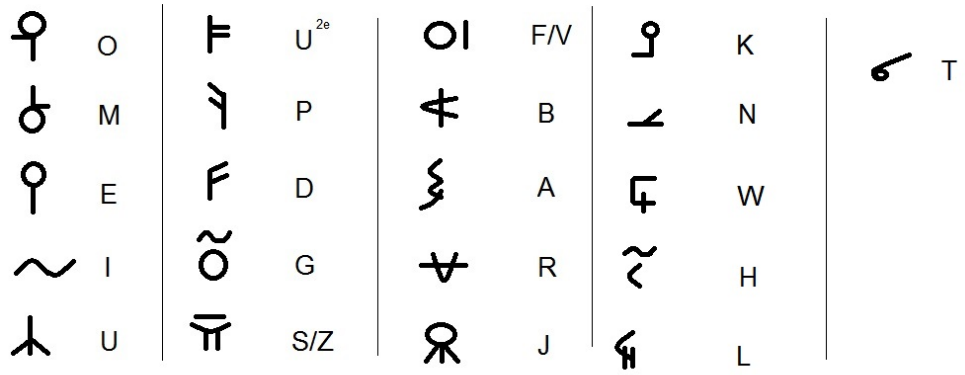

Over het spechtenhuis zegt de tweede bijbel het volgende in de poëtische boeken :

"Dreamlights on ... The child could fish all the day ... It's the voice of the woodpecker ... from the woodpecker's house .... so deep in that forest ... so deep and loud ... Like all your memories are washed away ... and you have to catch them again ... At the end of the day ... It starts all over again ...

They try to let you feel insecure ...
for they could never feel the blessing of pride ...

They are barbed wire hearts, they are liars from the beginning,

sent out to make you one of them ...

They are taletellers from the woodpecker's house ...

They knock until your fragile mind opens up ...

And then they slowly slide away ...

leaving a pipeline for a daily suck ....

When you give them your heart,

They will let it fall ...

And soon you will be one of them ....

for you cannot use your heart anymore ....

you're a barbed wire heart too ..."

Het spechtenhuis is een dualiteit. Ergens in de diepte is een pad, maar er waren verraders in dit huis. Zo is dat ook op aarde geprojecteerd in het christendom.

Hier is een korte woordenlijst van het Samantijnse Orions :

samantijns orions

gods of eso-syncretisme (verzoening door diepte) :
sorded
bela
hores

uteigeros - oordeel
teregom - wet
tensis - logos (woord), woede, passie, krankzinnigheid (dwaasheid)
napru - paradox, dualisme, wenen, traan
olix - vergetelheid (lethe, nirvana)
strima - menstruatie
akti - vruchtbaarheid
pro - zon
pru - oorlog
pripia - duisternis
kakijn - zwart
luxer - licht
samantijn - roze, koninklijkheid
rior - groen
riorgijn - lucht
oktin - jacht
lamir - altaar, molochisme
rami - honger
riorka - aarde
riorstri - geel
strimi - leed
lopo - vriend
otugtel - kip
kakebis - arend
'k - gnoe
irg - waarheid
prunikt - bizon
lahpe - kennis
axis - lam
ambri - wijsheid
hares - adem
leptus - rund

skraum - bot
nakdata - overwinnaar, openbarende
emerekus - water
plas - beenmerg
zake - skelet
il - hij
t'k, took, tuk - voet
argus - varken
vetis - rood
archis - blauw
trimi - regering
ohxis - vis
olar - lachen
'd - orakel
chemitetrix - medicijn, paarden
vroter - zicht
nander - oor
kerios - gevoelens
heter - smaak
vater - reuk
vetrix - verstand
tra, slavernij
fra - wildernis
eilon - vuur (van de zon)
wurnet - vleugels
radak - wapens, wapenrusting
vatir - kruis, galg
paser - publiek
holer - hoofd
ew - oog
natri - profeet, profetie
fri - interpretatie, apostel
pokos - magiër, goochelaar
steilo - gevechtskunst
r'm - jachtskunst
kra - tegenstander, vijand, verleider
narit - vergif
karakas - god
nelva - geest
tel - hemel, burcht, huis, stad der goden
kapel - paleis, kasteel, woning der koningen en hooggeplaatsten
polex - paus
pater - halfgod
nater - touw, slang, orakel
plurex - gebouw van justitie, vonnis
nax - ziekenhuis, zorghuis, godin van medicijnen

r'nu - denken, gedachtes, filosofie
oplexar - hond
orxis - het slechte, het kwaad (evil)
aplatis - sterkte, kracht
helev - gevangenis, gebondenheid
osophos - school, educatie
spegis - les, dier
norphus - storm
apalate - maan
m'bari - leger
rotin - krijgsraad
ephta - geheime dienst, intelligentie
sophorot - priesterschap
sotox - priester
haras - braam, muziek, lied
d'ma - stok
sotex - dood
soteris - graf
sox - zombie
sophor - vliegen
sophoros - eenzaamheid, hermiet, wijze, (boeken)klerk
spochtor - spin
glabax - architectuur, staatshuizen
kudure - uilen, steen
asher - demoon
patrure - pop, programmatie, robot
iripil - balans
tarapa - helm
lolok - golf
trisijn - zee
badder - bos
kal - bliksem
mari - donder
erfo - regen
srerf - lichaam
alves - doorzichtigheid
metir - steken
frodog - straal, ijs
nemberis - berg
schalp - schip
nuteris - voedsel
apreter - kikker
orphos - slaan
trarg - boeken
verrenkum - dictator
asphinat - totalitarisme

verotor - wetenschap
alphrin - machines
stathalt - doodsvonnis
straphil - brug, link
mamare - herinnering, geheugen
tutore - oorlogsschoeisel
giral - de planeet mars
viril - olie
piris - geweten
urap - wil
mirris - drank
viral - stem
diotrix - president
gaver - melk
nabrid - sneeuw, panter
palid - luipaard
vakur - visioen
lovothul - leeuw
rorot - regenboog
kr'ml'p - woestijnhut, woning
pirs - zalf, schuim, zaad
t'l'l - kind
l't'l - jongetje
m't'l - meisje
gr'n - man
jotte, jota - baby
vatil - kroon
preter - troon
pretil - draak, monster, beest, half-mens, wilde
nabiru - krokodil
narbaritu - nijlpaard
narbarito - olifant
trotskere - kat
trotskeru - tijger
tappila - lynx

Hoofdstuk 30. Het Orionse Woordenboek II

We kunnen tenminste drie tijdperken onderscheiden in het Samantijnisme :

I - Het oorspronkelijke oer-samantijnisme, met haar enorm ingewikkelde en esoterische stelsels van veelgodendom.
II - Het Kurkaanse samantijnisme, met een streng monotheisme zoals in het christendom, waarin Taaf de zaligmaker is, de enige weg tot Roema, de vader.
III - Het Vurische samantijnisme, het samantijnisme van de gnosis

In het oer-samantijnisme was Taaf nog veelal vrouwelijk, maar sinds de komst van de kerkvorst Kurka werd Taaf strict mannelijk voorgesteld.

Het oer-samantijnisme is een groot onderdeel van de Orionse mythologie. De weelderigheid van het oer-samantijnisme kan vergeleken worden met de weelderigheid van het hindoeisme, maar het komt dus voort uit het Orionse Engeland, een veel exotischer Engeland, en wat de naam Samanthia draagt. De naga's, de slangen die de kennis bewaken in het hindoeïsme, komen ook voor in het oer-samantijnisme met als naam : de billa's. Dit zijn slangen, honden, of hyena's. Soms zijn het krokodillen.

Verdere samantijnse woorden :

pinir - slavendrijvers, kolonisten, groep vrouwengeesten die mannen krankzinnig maken, hoorn, schip
lavar - havenplaats
katakala - heilige geest
nesis - demoon
telmin - heersers
kippi - mannen die vrij in de wildernis leven
bosoph - paria
rophos - brahmaan
silaan - boven brahmaan
vitra - melk, god

Het Samantijns is gebaseerd op het Betelgeusische alfabet, en haar taal en mythologie, en ook gebaseerd op Saturnische en Centraal Orionse religies. De kerkvorst Kurka putte uit Betelgeusische corruptie, zoals de Septus-leer en de Takhot-cultus van het Golar-gebied.

De geschiedenis van Golar is fundamenteel voor het christendom. De achtentwintigste monarch, Katar, ontwierp het boek van Ul, wat je kunt vergelijken met het OT. De negenentwintigste monarch, Benzeem, stelde het boek Ifter samen, wat je kunt vergelijken met het NT. De dertigste vorst, Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de Takhot, wat je kunt vergelijken met de bijbel.

Als je de Takhot niet aanbad, werd je opgesloten, gemarteld en gedood. De eenendertigste vorst, Siphis, bracht de kinderoffers terug op basis van dit boek. De tweeendertigste vorst, Niphis, bouwde een plaats genaamd de eeuwigdurende hel, op basis van de Takhot, waar je gewoon doorleefde als je er werd ingeworpen, zonder hoop op bevrijding. Deze Orionse hel werd genoemd de Stopher. De drieendertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel, in de zin dat hij bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen.

Kurka liet zich hierdoor inspireren, en bracht ook de kinderoffers terug.

Het boek van Ul en het boek Ifter staan vol met misvertalingen en verdraaiingen van de oudere Betelgeusische paradijs teksten.

Wat belangrijk is is tot de nodige sleutels in West Orion te komen, en dan terug te komen tot de diepte van Betelgeuse. De mens moet tot de Betelgeusische verlichting komen. Er is een stenen-orakel in de diepte van Orion. Het is het Betelgeusische orakel.

stenen :

Golak - steen van kinderen
Tenau - steen van de halsketenen

De eeuwigheids-stenen :
de steen van het worstelen met God
de steen van het worstelen met het zelf
de steen van vrees
de steen van leegheid
de steen van verlamdheid
de steen van het diepste

Vuch - de steen van de hel en van haar
Tartus - de steen van vernedering en spot
Tork - de steen van het huwelijk
Schark - de steen van het fokken
Golar - de steen van de jacht
Zolim - de steen van de scalpering

In de Betelgeusische oer-religie wordt de honger aanbeden als een godin, als een beeld van de leegte. Er is geen Betelgeuse verlichting mogelijk zonder de heilige honger. Het is de enige weg tot de Orion moeder.

Hoofdstuk 31. De Esodus

De geslachtslijn van Jezus is op sommige punten problematisch, zoals we lezen in het Evangelie van Mattheus. Hij kwam voort vanuit David die Uria vooraan liet zetten in de oorlog, opdat hij zijn vrouw, Batseba kon krijgen, als een soort van vrouwenroof. Toen werd Salomo verwekt, en uit deze lijn is Jezus voortgekomen. Natuurlijk heeft dit hele diepe Egyptische wortels, en komen we uit bij Isis, wat later vermannelijkt werd tot Iesous. Isis was een populaire godin destijds bij de Grieken en Romeinen. Seb (Geb) en Meri Nut waren haar ouders, wat werd tot Jozef en Maria. Geb is de paradijselijke verlamming, de paradijselijke slaap. Geb, de aardgod en Nut, de luchtgodin, waren gescheiden tijdens de dag en kwamen samen in de nacht, zodat duisternis ontstond. Dat het uit Egypte komt wordt ook des te meer duidelijk in Mattheus 2 waarin Jozef en Maria met hun kind moeten vluchten naar Egypte, vanwege de massamoord van kinderen door Herodus. Dit is dus tegengesteld aan de exodus uit Egypte vanwege de massamoord van kinderen door de farao. We spreken hier dus over een esodus, terug naar Egypte.

Mattheus 3 gaat over de doop van Jezus, wat het baden van Isis is. Dit is verbonden aan het sterven van het ego, waarvan ook de visvangst symbolisch is.

Mattheus 4 gaat over Jezus in de woestijn, over het heilige vasten, de heilige verhongering. Men kan alleen tot Isis komen door het hongeren, het leeg worden, als tegengesteld aan de hebzucht en de overmoed van de stad. Daarom moet de mens de wildernis in. Om zo door alles los te laten te komen tot het diepere Woord. Zoals Jezus werd verzocht door de duivel, zo voerde Isis oorlog tegen de vijand, en overwon de vijand door het Woord.

Verder gaat het over Jezus die de discipelen ontmoet bij het meer van Galilea, waar hij ze tot vissers van mensen maakten. Daarna gebeurden er genezingen. De genezingen zijn een beeld van de opname, wat ook weer een onderdeel is van de visvangst, en wat dus behoort tot Isis. Here, hry, hr., was oorspronkelijk een titel van Isis. Hry, hr. betekent meester(es), opper, autoriteit hebben over, zoals de hry ssta de meesteres van de geheimen was, als een bijnaam van Isis (st). Hr. werd al snel tot Horus, als een mannelijke voorloper van Jezus, wat steeds meer ontaarde in de Horus cultus, maar wat dus wel van groot literair en liturgisch belang is om het terug te herleiden tot Isis, zijn moeder. Isis was dus de vrouwelijke voorloper van Jezus, Iesous.

In Mattheus 5 gaat Jezus de berg op. De berg is een beeld van de inwijding. Het gaat hier dus om Isis, de inwijder tot de wet, ook verbonden aan het Mozes op de berg verhaal, waar Mozes de wet ontvangt. Mozes is M-Isis, oftewel de wet (ma, Egyptisch) van Isis. De bergrede is dan eigenlijk de bergwet van Isis.

Aan het einde van Mattheus vindt de kruisiging van Jezus plaats, waar hij zijn bloed gaf. Oorspronkelijk was dit Isis die haar melk gaf, als een beeld van hoe het ego sterft door het ontvangen van het Woord. De mens wordt opgevoed door het Woord en de wet van Isis. Dit is de wederopvoeding.

Marcus begint direct met de doop van Jezus, oftewel met het baden of vissen van Isis. Het slaat het geboorte verhaal van Jezus over, en is daarmee een veel korter boek dan Mattheus, met 16 hoofdstukken. Mattheus heeft 28 hoofdstukken. Ook de Paulinische brieven handelen over Jezus maar dit gaat dus eigenlijk over Isis. Efeze gaat over het overwinnen van het ego door in Jezus te zijn, oftewel in Isis, als verbonden aan de wijnstok in Johannes 15. Kolosse gaat over de spiegel, als de grote verscheidenheid van Isis, als de regenboog van Isis. Het is de spiegel van openbaring en verzoening.

Zoals Paulus vaak een Christus rol aanneemt, zo is Timotheus dan in werkelijkheid de zoon van Isis die door zijn moeder opgevoed wordt.

In het zevende nachtuur van de Amduat komt de dode tot de troonzaal van Horus. Horus op de troon die twaalf goden met sterren op hun hoofd toespreekt. Eén van zijn namen is Duaty (David, Thoth), de onderwereld, het Woord.

De dai-wortel brengt het ook in verband met een kind die uitreikt naar de moeder borst. Met een M erbij, als in daim, komt dit ook voor, wat dan weer een wortelwoord is van het Hebreeuwse "dam", bloed, en ook van Adam, wat allemaal terugwijst op een kind die terugkeert naar de moederborst, door het trotse ego te laten doodbloeden. Het kind komt alleen terug tot de moederborst door "bloed". Dit heeft dus een enorme Egyptologische diepte. De dai of daim wortel betekent het verzetten tegen het ego, het doorboren. Daim of da-m is de wet (ma, Egyptisch) van David (Duaty, Thoth) wat dus in het Hebreeuws de betekenis van bloed heeft (dam). Hr. is dus verbonden aan Duaty-David, als een bijnaam, en zo ook een bijnaam van Hr. Isis. Een andere bijnaam is de tong is het mes, oftewel het Woord is het mes. Dit Davids-verhaal komt dus terug in de kruisiging van Jezus. Duaty, David, is het afdalen in de onderwereld, wat Jezus deed door het kruis. Isis voerde oorlog tegen de vijand, en gaf haar kind melk.

In die zin zijn de Paulinische brieven dus erg Davidisch om de troon van Isis te openbaren. Jeremia is dan een beeld van de rode kroon van de klaagliederen, die Isis draagt.

Zowel Jeremia als Jozef werden in gevangenschap gebracht. Zij weten wat de rode kroon van mirre is, van klaagliederen. Hun gevangenschap wees op de baarmoeder. Ook Osiris ging in gevangenschap. Hij was de vader van Horus, van Hr. Het NT gaat meer over het lijden van de zoon. De gevangenschap van Jozef is de baarmoeder van Isis. Jozef werd koning door deze ervaring, zoals ook Osiris koning werd. Voor Isis is dit fundamenteel. Toen Osiris opgesloten werd werd hij in wezen opgesloten in Geb, de aarde, zijn vader of zijn moeder. Restrictie is nodig willen we geleid worden. Restrictie toont het pad.

Jozef had ook dromen dat de zon, de maan en de sterren voor hem zouden buigen. Toen hij een Egyptenaar werd door zijn gevangenschap gebeurde dit ook daadwerkelijk. Osiris is de ware god van het OT, en Horus is de god van het NT, en zij zijn dus beiden titels van Isis. Aser is de Egyptische naam voor Osiris (Grieks), sr, wat terugkomt in Sara, sr, de aartsmoeder. Het gaat erom de verschillende vormen van Isis terug te herkennen in het OT en NT. Hoe is dit beeld precies gestolen, en wat hebben ze ervan gemaakt. Dit is waar de Esodus over gaat.

Hoofdstuk 32. De Verzoening door Jezus in de Egyptische Wortels

Isis was degene in de Egyptologie die de lammen liet lopen en de blinden ziende maakte, wat later werd toegeschreven aan Iesous, Jezus. Horus werd verblind door Seth, en Thoth genas zijn ogen door zijn speeksel. Dit komt ook weer terug in het verhaal van Jezus die de blinde genas. Dit komt dus uit het Egyptische Dodenboek.

Efeze 2

14Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, 15doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, 16en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. 17En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren;

Dit gaat over het verzoeningswerk van Jezus wiens gebroken lichaam, de kerk, weer verzoend wordt, wat ook weer verwijst naar de verloren stammen van Israël die verzoend zullen worden. Dit is oorspronkelijk een Egyptische mythe over het verscheurde lichaam van Osiris in veertien delen, veertien stammen, die later door Isis, met hulp van Sebek, werden opgevist uit de zee en werden samengevoegd, verzoend. Het was één van de belangrijkste mythes van de Egyptenaren en nu is het één van de belangrijkste mythes van het christendom. In de diepte gaat dit om de verzoening van de diversiteit, de eenheid in verscheidenheid. Het gaat om de verzoening van de religies en de culturen. Dit stond bekend als de opstanding en ontwaking van Osiris. Dit gebeurde dus door Isis, zijn vrouw. Beiden waren voorlopers van Jezus bij de Egyptenaren. Hierop is dus ook de visserscultus van de christenen op gebaseerd. Horus was de wreker van de dood van zijn vader, Osiris, en had een gevecht met Set (satan), of Typhon in het Grieks, de monsterlijke reuzenslang. In dit gevecht werd Horus dus verblind (zie Simson) en zijn armen werden afgekapt. In dit gevecht veranderde Set-Typhon soms in een zwart varken. Ook Horus' lichaam moest verzoend worden door de lichaamsdelen uit de zee te vissen. Isis viste ze op met de hulp van Sebek die ze vond. Vandaar dat Sebek, de krokodil, van wezenlijk belang is in de verzoening van het lichaam. Er waren verschillende Horusen. De Horus die zijn ogen verloor was de hemelse Horus, de eeuwige overwinnaar van Set, het kwaad, en de Horus die zijn handen en armen verloor was de zoon van Isis. Set werd niet als de christelijke satan behandelt, als het ultieme kwaad, maar meer als een dualiteit, want Set is ook een god aan de zijde van Ra. Het was dus meer een soort theaterspel met diepere waarheden. Set moest dit spelen, zoals ook de gnostische Judas, als een beeld van het toetsen en beproeven. In het Judaïsme gebeurde dit ook gewoon door de engelen van God die

daartoe waren uitgezonden, en één van hen was satan. Vandaar dat het Judaïsme een vorm van satanisme is, maar dan in oorspronkelijke positieve zin. Ook God veranderde in satan in het boek Numeri, omdat het een neutraal woord is. In het Grieks kan een demoon ook goed en slecht zijn. Thoth was degene die het gevecht tussen Horus en Set ten einde bracht door de ogen van Horus te genezen met zijn speeksel. In de diepte gaat het erom dat Horus door Thoth, het Woord, de ibis, tot inzicht kwam, tot diepere openbaring over wat er gaande was.

Verbonden hieraan is de mythe van Set als de reuzenslang Apep, apopi, die tegen Ra strijdt.
In de Coptische bijbel (Grieks-Egyptisch) wordt apep genoemd in Genesis 6:4 over de nephilim - De reuzen, apopi, waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters der mensen kwamen, en zij hun kinderen baarden; dit zijn de geweldigen, apopi, uit de voortijd, mannen van naam.

De krokodil is een beeld van de verzoenende exegese in de diepte, als een beeld van het werk van Isis. Ook één van de vormen van Apep is een oer-krokodil. De verzoening komt ook heel duidelijk naar voren in de hereniging tussen Jakob en Ezau en in Ezechiel 37. De verzoening van de verloren stammen van Israël is maar een metafoor van veel diepere dingen. Het gaat niet slechts om Israël, maar dus ook om de Egyptische achtergrond.

Kolosse 1

19Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken, 20en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is.
21Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans weder verzoend, 22in het lichaam zijns vlezes, door de dood, om u heilig en onbesmet en onberispelijk vóór Zich te stellen,

Dit gaat dus heel diep, omdat het ook vijanden met elkaar verzoend, omdat er een ander zicht komt op dingen. Dit vanwege het herstel van de ogen van Horus, of de ogen van Simson. De profetische gave wordt zo hersteld in het lichaam van de kerk. Dit is dus een kerk op basis van de natuur en de etymologie. Wie kan deze machine stoppen ? Dingen kunnen niet voor eeuwig verborgen blijven. De verzoening kan alleen ten diepste doordringen als de moeder in ere wordt hersteld. De moeder is de natuur en haar vruchtbaarheids-principes. Zonder de baarmoeder gaat alles dood en loopt alles vast.

Zoals Isis was ook Horus verantwoordelijk voor de opstanding van Osiris. Horus beeldt namelijk het innerlijke kind uit van Osiris. Alleen kinderen kunnen het koninkrijk der hemelen ontvangen, wat ook weer overvloedig terugkomt in de Jezus mythe. Alleen aan kinderen zal het geopenbaard worden. In die zin is Horus dus een belangrijke esoterische sleutel tot de opname, en een groot medicijn, als een deel van Osiris wat tot hem terugkwam door toedoen van Isis, de moeder. Zij gaf geboorte aan hem. Keb, de vader van Osiris, of moeder, een beeld van de leegte, de diepte van de aarde, hielp ook mee, en zette zijn of haar voet op het hoofd van de vijand. Keb is een beeld van de baarmoeder van Isis, verbonden aan het Aramese Keb(a), de ark waarin zich het Woord bevindt (vergelijk Arabische kaba, de plaats van de zwarte steen, het heiligdom van de islam). De vijand was verslagen door Horus, het innerlijke kind van Osiris. Zo werd het lichaam van Osiris verzoend.

Dit gaat dus niet zonder diepgaande demonologie. Ook Nephthys, de duisternis van Isis, haar zuster, hielp mee, als een bijmoeder, in het herscheppen en verzoenen van het lichaam van Osiris. Zij deed dit in haar Seshat-vorm, de godin van het Woord en educatie, de godin van wijsheid, kennis en het schrijven, van de inscripties, vandaar dat zij vaak is afgebeeld in luipaardenhuid. Zij is ook de godin van architectuur, de woningbouw van de onderwereld. Zo bracht Keb vanuit de leegte het koningschap voort voor Osiris, als de overwinning van het ego, als meesterschap in de demonologie.

Hoofdstuk 33. De Dubbele Verzen

Het boeddhisme ontstond in Noord India. De taal wat hiervoor gebruikt werd was het Pali. Boeddha zelf kwam uit Nepal maar raakte verlicht in Noord-Oost India, in Bodh Gaya, in Bihar. Hij ontving deze verlichting onder de Bodhi boom. Vanwege dat het een Pali-religie is, kan het ook het paliisme genoemd worden. De leer van het boeddhisme wordt in het Pali de dhamma genoemd (Sanskrit : dharma). Het is de educatie. Vergelijk dit met het Egyptische daim, het komen tot de moederborst, en het Hebreeuwse dam, bloed, wat verwijst naar het afsterven van het ego. Als we het dan in de Pali-context hebben over "het bloed van Jezus", dan hebben we het over de dhamma, de educatie, het Woord, waardoor het ego sterft. Hiertoe vloog ook de ibis uit in Egypte, de logos (thoth, duat, david). Het doel van het boeddhisme is nibana (Pali), ook wel het nirvana genoemd in het Sanskrit, de vergetelheid waarin het ego afsterft, de grote leegte, wat in Orionse termen 'witi' is. Nibana is in het Egyptisch-Hebreeuws de zee (nu, Egyptisch) van de bijmoeder, de vrouw (bana, Hebreeuws). Alle culturen zijn aan elkaar verbonden en leggen elkaar uit. De culturen verduidelijken elkaar. Dat is het adembenemende avontuur van de etymologie, de woord-parallellen (woord-spiegels) en oorsprongen. Natuurlijk is 'nu' in de Egyptologie ook een naam voor de baarmoeder als de oer-afgrond. Nibana = de baarmoeder van de vrouw als bijmoeder.

In de dhammapada, een centraal geschrift binnen het boeddhisme, (het pad van de educatie) :

De dubbele verzen

1. Alles wat we zijn is het resultaat van wat we denken : Het is gebaseerd op onze gedachtes, het is gemaakt van onze gedachtes. Wanneer een mens spreekt of handelt vanuit verkeerde motieven, dan zal dukkha hem vinden. Dukkha is een ander woord voor kamma (karma, sanskrit), wat betekent

resultaat, gevolg, vrucht, loon (karmaphala), zoals het wiel de voet van het rund volgt wat de wagen trekt.

Kamma is altijd onderwijs, dus vandaar ook onlosmakelijk verbonden aan dhamma. Als het Hebreeuws zegt dat er bloed, dam, moet vloeien voor verzoening, dan betekent dit in de Pali context dat er educatie, dhamma, moet komen voor verzoening. In Egyptische context : het kind moet terug naar de moederborst, daim.

2. Alles wat we zijn is het resultaat van wat we denken : Het is gebaseerd op onze gedachtes, het is gemaakt van onze gedachtes. Wanneer een mens spreekt of handelt met een puur geweten, sukha, eeuwige, meditatieve, spirituele droom, zal hem vinden, als een schaduw die hem nooit verlaat.

Dit is tegenovergesteld aan aards geluk. Het gaat hier om de wedergeboorte in het hogere. Het is een beschrijving van het nibana, de vergetelheid, de leegte, waarin nieuwe schepping plaatsvindt. Sukha is dus een eigenschap van nibana, de droom die hierin plaatsvindt, de eeuwigwording. De culturen zijn aan elkaar verbonden, wakkeren elkaar aan, en onsluiten elkaar. Sek-met, de Egyptische leeuwinnengodin van de wijsheid en de oorlog is in de Pali context Sukha-met, de wet (met, Egyptisch) van de sukha, het hogere geluk (Pali). Hierin wil Sekmet een onderwijzer zijn. Er zijn een heleboel condities verbonden aan het nibana. Waar de mens de etymologische demonologie niet kent, loopt de mens vast en wordt blootgesteld aan allerlei corrupties. Het gaat hier om een eeuwig geluk wat geboren wordt in de vernietiging van het ego. Deze vernietiging is meer een vertaling dan dat het om daadwerkelijke vernietiging gaat. Uiteindelijk moet het zicht van de mens veranderen.

3. In hen die gedachten koesteren zoals "Hij mishandelde me, sloeg me, versloeg me, en bestal me" zal haat niet verdwijnen.

Dit komt ook terug in de woorden van Jezus dat we onze vijanden niet moeten vervloeken, maar zegenen, en dat als we geslagen worden we niet moeten klagen, maar moedig onze andere wang keren. Als we bestolen worden, dan geven we zelfs nog meer dingen weg, en als iemand ons vraagt een mijl te lopen, dan lopen we de dubbele mijl. Natuurlijk is dit oorlogs-strategie, en dit geldt zeker niet in alle situaties. Er is een seizoen voor alle dingen. Soms is het belangrijk het lijden te aanvaarden, het lijden van de ander erbij te dragen en om het lijden te vragen. Dit is nodig om bruggen te slaan, om anderen te helpen, om door het kruis contact te maken met God. Maar als dit getal vol is geworden moeten wij de strijd aangaan. Wij moeten erg gevoelig zijn voor het veranderen van deze seizoenen, opdat wij niet teveel lijden, en niet te weinig, en ook niet teveel strijden en niet te weinig.

4. In hen die geen gedachten koesteren zoals "Hij mishandelde me, sloeg me, versloeg me, en bestal me" zal haat verdwijnen.

Dit is het tegenovergestelde vers.

5. In deze wereld wordt haat nooit overwonnen door haat, alleen door anti-haat, die de eeuwige wijsheid is.

Dit vers wordt vaak verkeerd uitgelegd. Het gaat hier erom dat we geen blinde vuistvechters moeten wezen, maar onderscheiding moeten hebben. Het woord voor haat, verani, in pali, kan ook vijandelijkheid betekenen. De mens moet eerst terugkeren tot de leegte, tot de rust, vluchten van alles, om tot zijn zinnen te komen, om zo van een afstand te bekijken wat er nu eigenlijk gaande is en wat er moet gebeuren. Overmoed is namelijk een erg groot gevaar, en soms is de vijand helemaal niet de vijand. Soms kan er een groot misverstand zijn. Wijsheid is het sleutelwoord, zoals de bijbel ook zegt dat wijsheid beter is dan oorlogstuig, wat niet betekent dat er nooit een geestelijke oorlog of strijd mag zijn. Het één sluit het andere niet uit, maar leidt het ander. Wijsheid is een oorlogsstrateeg die weet wanneer te beginnen en wanneer te stoppen. Ook weet wijsheid welke wapens te grijpen en welke wapens absoluut niet. Het gaat erom de diepte te begrijpen. Het gaat niet om wel of niet haten, maar het gaat om de kennis. Het is voor de mens aan te raden het kwade te haten, anders kan er niet van het goede gehouden worden. Dat is ook de ware betekenis van de vreze des Heeren, namelijk het kwade te haten, in het OT.

De wijsheid is de dhammo, wat je weer kunt vergelijken met de Egyptische daim, het kind aan de moederborst, en het Hebreeuwse dam, bloed, oftewel het sterven van het ego. Er is geen schepping van het goede zonder het vernietigen van het kwaad, wat in het nibana gebeurt door de heilige vergetelheid. Het vernietigen betekent vertalen, begrijpen, onderscheiden, dus het is metaforisch. De gehele oorlog is een metafoor van het tot de diepte van iets komen, van de communicatie, het tot elkaar komen door de blokkades te ontcijferen. Soms is het belangrijk in de geestelijke oorlog om een ander gezichtspunt aan te nemen, en zo eerst tot diepe innerlijke vrede te komen, en verzoening met de kennis.

Hoofdstuk 34. De Dubbele Verzen II

De Boeddha - zwaar geschut - en we moeten weten hoe ermee om te gaan. Er zal dus een nieuwe Boeddhistische exegese moeten komen vanuit de demonologie.

6. Mensen die niet wijs zijn weten niet dat we in deze wereld moeten sterven. De wijzen weten het en beeindigen hun gevechten.

Het gaat hier om het sterven aan het ego, en dat gebeurt in het gevecht en zo houdt ook het gevecht op, opdat de mens opgenomen wordt, tot een hoger niveau. Ook hier zijn weer gevechten en moet hetzelfde gebeuren. De mens moet leren over te gaan van vechten tot puzzelen. Het gevecht is niet materieel. De mens moet tot inzicht komen. Het gevecht is slechts een symbool. Het wijst ergens naartoe.

7. De mens die op zoek is naar (oppervlakkig, materialistisch) geluk en genot, die zichzelf niet disciplineerd (en ook niet openstaat voor discipline), die roekeloos is in het eten, die lui is en onverschillig, die zal zeker gegrepen worden door Mara, zoals de storm een niet diep gewortelde boom meeneemt.

Mara is de duivel in het boeddhisme, alles wat de verlichting tegengaat, als de dood. Zijn drie dochters zijn Raga, wat gehechtheid, genotszucht en hebzucht betekent, en Arati, wat ondankbaarheid, onverschilligheid en afgunst betekent, en Tanha, wat materialistische dorst betekent, sierzucht en pronkzucht, behaagzucht. Zij probeerden de Boeddha te verleiden tot materialisme, opdat hij niet tot de verlichting zou komen. Hierboven zien we dat dit zelfs door het eten kan gebeuren. Teveel eten of verkeerd eten kan schadelijk zijn en de poort openen voor Mara en zijn dochters. Het Westen is al geheel in de handen van Mara. Zij volgen de illusies van Mara, of Maya in het hindoeisme. We zien hier een verbinding met de Aramese Mara (Marya) god van het Oude Testament, en Maria, de moeder van Jezus, in het Nieuwe Testament. Er is nog steeds een groot conflict tussen het Oosten en het verre Oosten. In de gnostiek is Mara de demiurg.

8. De mens die het gevaar en de vuilheid inziet van het oppervlakkige leven in aards genotzucht, en die waakzaam hierover is, die matig is in het eten (bedachtzaam, bewust), en is in volharding toegewijd hieraan, zal niet door Mara gegrepen worden, zoals de wind geen berg van rotsen kan overweldigen.

Dit is het tegenovergestelde vers. De nadruk ligt op de waakzaamheid die tot de diepte leidt. Een voorzichtig mens laat zich onderwijzen. Dwazen storten zich roekeloos overal in. Dat zijn allemaal allegorieën. Door volharding wordt de mens hard als een rots tegen de verleidingen. Door volharding wordt de mens vereeuwigd. Als de mens voortijdig stopt zal de mens alles verliezen. Dit is slechts een schaduw die zal wegvallen. Het is het overmoedige, onverschillige ego van de mens. Het ego is halfslachtig. Het gaat niet diep genoeg en volhard niet genoeg.

Hoofdstuk 35. De Dubbele Verzen III

9. Iemand die besmet is met onverschilligheid en geen zintuigelijke discipline heeft, en niet leeft vanuit de diepte in waarheid, maar met oppervlakkige leugens om de zintuigen te bedriegen, die is het geverfde schort niet waardig, ook al draagt hij het.

Dit komt ook terug in het NT, in Openbaring, dat hij die op het witte paard zit de naam Getrouw en Waarachtig draagt, en een schort in bloed geverfd, als het beeld van het metaforische oorlogsbloed, een beeld van de strijdvruchtigheid. Onverschilligheid staakt de strijd voordat het daarvoor de tijd is. Als men dan toch met dit schort gaat rondlopen dan is het geroofd.

10. Hij die niet besmet is met onverschilligheid en zintuigelijke discipline heeft, en leeft vanuit de diepte in waarheid, zonder oppervlakkige leugens om de zintuigen te bedriegen, die is het geverfde schort waardig.

Dit is het tegenovergestelde vers. Het bevlekte schort is een teken van puurheid, want de mens laat zo zien dat hij hard aan zichzelf heeft gewerkt, en geen smetvrees heeft gehad in het gevecht met het ego. Zij die onverschillig zijn bevlekken zich niet. Zij zitten met hun poederdoosjes in de stad, op hun hoge gouden troontjes, opdat er geen vlekje en stofje in hun buurt komt. Met giftige, agressieve schoonmaakmiddelen vernietigen ze alles wat natuurlijk is en echt, en komen zo in een leugenachtige realiteit, in een glitterwereld van illusies. Hier hoeven ze niet voor elkaar te zorgen, maar alleen maar elkaar af te katten, het liefst zo snel mogelijk, zodat zij de eerste klap hebben uitgedeeld voordat iemand anders dat kon doen. Ontzettend laf natuurlijk. De eerste klap is een daalder waard. De "hit them before they hit me" mentaliteit. Daar zitten ze, hoog in de stad met hun oma knotjes, alles keurig netjes, mogelijk met stropdasje, en maar apathisch doen. Maar ze maken zich vuil met het bloed van de onschuldigen, met bloedgeld. Dit is niet waarlijk het heilige bevlekte schort, maar namaak. Pas op voor namaak in de stad. Blijf verbonden met de natuur.

11. Omdat zij verkeerde motivaties en prioriteiten hebben draaien zij alles om. Dat wat geen waarde heeft zien zij als waardevol, en dat wat waardevol is zien zij als waardeloos. Zo komen zij nooit tot de kern aan.

In de stad wordt alles omgedraaid. Daar kun je de klok op gelijkstellen. De stad leeft tegen de natuur in, juist ook om de natuur te vormen. Dit heeft de natuur dus nodig en doet de natuur zelf. De natuur moet dus een schijnwerkelijkheid oprichten om in gevecht hiertegen tot de diepte te gaan, tot de kern. Dit doen de hersenen dus zelf, maar de hersenen mogen hier dus nooit aan toegeven. Het is een natuurverschijnsel. Het is niet echt, en het zal ook niet zo blijven. Het zijn de steigers die verbrand zullen worden als het gebouw klaar is. Er zijn ingewikkelde wetten van weerspiegeling en echo in het bestaan. Dat kun je niet tegenhouden, maar dat moet je verwerken en begrijpen. Ook moet je er dus tegen strijden wanneer het daarvoor tijd is. De natuur is niet onverschillig. In het verhaal rekent de natuur er dus ook mee af. De natuur gebruikt het om zichzelf te kastijden, om de diepere bronnen van schepping en creativiteit aan te boren. De natuur heeft geen andere keus, en het is dus een noodzakelijk kwaad. De natuur zoekt soms dit soort confrontaties op om antistoffen aan te maken. De natuur als schrijver verzint een hoofdpersoon en ook een tegenspeler, om zo het verhaal te leiden tot de diepere kennis. Er moet altijd een bepaald conflict zijn om tot de diepte van iets te komen. Er moet altijd een uitdaging zijn, een passie die door iets getest moet worden, anders is het waardeloos.

12. Zij die waarheid voor waarheid zien hebben goede doelen in het leven. Zij noemen de leugen de leugen. Zij ontmaskeren, en komen dan ook daadwerkelijk tot de kern.

Dit is het tegengestelde vers. Je kunt alleen de waarheid liefhebben als je de leugen haat. Je mag niet denken dat je in de waarheid bent als je dit niet hebt getest en er niet voor hebt gevochten. Zorg ervoor dat je aan de juiste kant staat, en breng hiervoor de nodige offers, anders zal het nergens toe leiden. Het staat ook in de bijbel. De zonde draait alles om, noemt het goede slecht, en het slechte goed, de waarheid de leugen, de leugen de waarheid. Laten we erbij stilstaan dat de zonde, het materialisme, geen zintuigen heeft. De zonde speelt alsof de zonde kan zien, maar ziet niets, en verzint dingen om zijn eigen spullen (rotzooi) te verkopen. De zonde kan niet voelen en horen. De zonde maakt een geheel valse realiteit op, als een parasiet. Bedrog is waardoor de zonde voortwoekert.

Dit is wat ook wel "cold reading" wordt genoemd, het is een soort gokken, niet voor de waarheid, maar om de ander goed te kunnen raken, zodat de parasiet beter voelt over zichzelf. De parasiet is onzeker, zonder spiritualiteit, dus gaat over tot valse materialistische aanwenselen om zo te kunnen roven en zijn kinderen te kunnen voeden met onschuldig bloed. Zij willen winnen ten koste van de waarheid, maar wat hebben ze dan eigenlijk gewonnen ? Jackpot ! Het goud der dwazen.

Hoofdstuk 36. De Dubbele Verzen IV

De hersenen kunnen de hogere dingen nog niet oppikken, dus ze vertalen alles tot lagere vormen, om zich daarover vervolgens het hoofd te breken. De hersenen vertalen alles tot andere personen om hen heen, opdat het hen niet zal overweldigen. Dit is dus een technologische kwestie.

De arhat (sanskrit) of arahant (pali) is degene die arahatta (vgl. het Areta mysterie) heeft behaald, de volledige emancipatie, waardoor het nibana binnengegaan kan worden (nirvana), oftewel de heilige vergetelheid waarin het ego volkomen is vernietigd. Dit is een verlichting die niet komt zonder panna (pali, kennis). Panna betekent ook afdalen, de diepte, om aan te geven dat dat de ware kennis is, namelijk die van de onderwereld, van het symbolische sterven (aan het ego). Vergelijk dit met de Griekse Pan natuurcultus. De arahatta (Areta) staat ook voor het waardig zijn. Een arahat (pali) is een volkomen ontwaakte.

13. Zoals de regen doordringt in een huis met een slecht dak, zo dringt overmoedig verlangen (raga) door in een spijbelend verstand.

Raga is één van de dochters van Mara, de boeddhistische duivel. Het is een Pali woord voor hebzucht. Hebzucht wil niet leren, maar grijpen. Hebzucht wil geen diepte, want dan heeft hij niets. Hebzucht wil het oppervlakkige, want dan heeft hij de illusie van het vele. Het is allemaal bedrog,

allemaal om andere dommen (en daar zijn er op de wereld veel van) te paaien, maar voor wat ? Het is marktgedrag ten koste van de waarheid. De leugen verkoopt goed in het rijk van de dommen, maar waar leidt het naar toe ? Dit zijn slechts schaduwen, nevels, waardoor de mens heenmoet alvorens het nibana (nirvana) te bereiken. Deze schaduwen en nevels, deze luchtweerspiegelingen testen de mens.

14. Zoals de regen niet doordringt in een huis met een goed dak, zo dringt overmoedig verlangen (raga) niet door in een niet spijbelend verstand.

Dit is het tegenovergestelde vers. In de diepte sterft Raga, hebzucht, af, opdat de mens verder kan. Al het overbodige vet wordt hier verbrand, en alle protserige spieren slinken, opdat de mens kan terugkeren tot de leegte van de vergetelheid, om zo een ontmoeting te hebben met de waarheid van de natuur. De mens verstopt zichzelf achter vet en spieren, en wil niet in puur contact komen met de oneindige kennis. De mens eet en blaast op om zo zijn eigen namaak-vergetelheid, een namaak-nirvana te maken, wat gewoon doorverkocht kan worden. De mens heeft een markt van het nirvana gemaakt, maar dit is niet het heilige nibana. De mens wil zich altijd weer groter voordoen dan hij is. Dat doet de stadse mens, die altijd alle aandacht naar zich toe wil trekken. Stropdasje erbij, en dan maar zijn product aanprijzen. Kan hem niet schelen of het giftig is of niet, of het gevaarlijk voor de kinderen is of niet. Als hij zijn product maar kwijt kan. Wat verkoopt hij eigenlijk ? Hij zit zijn eigen rommel te verkopen. Hij wil het kwijt, omdat hij weet dat het hem de afgrond inleidt, maar bewandelt hiervoor niet de juiste weg. Hij wil anderen in zijn verderf meesleuren.

In de Bihar staat van India, waar Boeddha onder de Bodhi boom zat, was ergens een tuin genaamd Veluvana, 'de tuin van plezier', 'het bamboe bos', van een koning (vergelijk het natuurgebied de Veluwe in de Nederlandse bible belt), waar Boeddha zijn eerste klooster kreeg van de koning. Velu betekent bamboe in het Pali. Ergens in het begin van het millennium werd ik bezocht door zeer geavanceerde buitenaardse wezens van Venus, die de naam Velu droegen. Venu is ook een Pali woord voor bamboe, voor een fluit van bamboe, een muziek instrument van de wind. Hun kleuren waren veelal oranje. Venu in het Pali verwijst naar de bamboe boom en bamboe bossen. De plaats Veluvana werd zwaar aangevallen door Mara, wat resulteerde in de zelfmoord van drie monniken. Hier is ook de Nederlandse Veluwe een beeld van, wat ingenomen werd door het zwaar orthodoxe christendom.

Dit vers gaat over het komen tot nibana, de heilige leegte van de vergetelheid. De eerste trede van het hogere bewustzijn is de sotapanna, het ingaan (apanna) van de stroom (sota). Panna betekent ook kennis. Deze stroom leidt tot het nibanna, en het betekent ook het algemene kennen van de stromen van het leven, het onderscheiden (panna). De sotapanna, hij die de stroom is ingegaan, heeft drie ketenen verbroken, die van sakaya ditthi, geloof in het ego-zelf, de vereenzelviging met het materialisme, het lagere zelf, en als tweede de keten van silabbata-paramasa, de gehechtheid aan tradities en rituelen, sociale codes, en als derde de keten van vicikiccha, het onverschillige en apathische vooroordeel, het oversceptisch zijn als smetvrees. Hen van de vicikiccha doen het onderzoek slechts halfslachtig, omdat ze bang zijn voor de waarheid, en dit is ook weer verbonden aan het "hit them before they hit me" syndroom. Het is de ninja kabouter die altijd overmoedig naar zijn wapens grijpt. Hij doodt uit voorzorg, zoals Herodus. Zij hebben het kruis verworpen. De sotapanna, hij die de stroom is ingegaan, heeft deze keten dus verbroken in zijn eigen leven.

De sakadagamin is de tweede trede van het hogere bewustzijn. Dit betekent de terugkeer, het afdalen, als een shamaan, te gaan in de diepte. De sakadagamin heeft de vierde en de vijfde keten van het verstand verzwakt. De vierde keten is de kama-raga, de zintuigelijke en sociale hebzucht. De vijfde keten is de ziekelijke wil, de obsessie, byapada.

De derde trede is de anagami, de volharder, de blijver, de opgenomenen die hard aan hun ego zijn gestorven (anagamis). Zij hebben de vierde en de vijfde ketenen geheel verbroken.

De vierde trede is de arrahant, de voleindigde vernietiging van het ego, als de heilige gebondenheid en verbondenheid. De arrahant is het nibana (nirvana) binnengegaan. De arrahant heeft de keten van de zelfobsessie overwonnen, oftewel de keten van ziekelijke trots, en ook de ketenen van onwetendheid. Dat wil niet zeggen dat de arrahant alles weet, maar weet wat hij moet weten. De overkennis is altijd gevaarlijk. Het gaat om de kern-kennis, de noodzakelijke kennis, oftewel de prioriteits-kennis. De arrahant heeft de ketenen van het spijbelen overwonnen. De keten van de zelfobsessie wordt mana genoemd, een Pali woord, terwijl mana in het christendom voedsel was voor het volk in de woestijn, als een beeld van het hemelse woord, wat later werd vervangen door de bijbel. In het boeddhisme is het woord mana een groot vergif.

Hoofdstuk 37. De Dubbele Verzen V

15. Wie het kwade doet doet het zichzelf aan, en het kwaad zal hem zelfs achtervolgen in het hiernamaals. Hij zal betreuren wat hij heeft gedaan als hij inziet welke gevolgen het heeft gehad.

Dit is de wet van kamma in het Pali, of karma in het Sanskrit, de wet van de spiegel, van zaaien en oogsten. Alles heeft gevolgen. Niemand hoeft te denken dat hij kamma te slim af zal zijn, want aan het einde zal hij terug moeten betalen. Men kan niet het kwade doen en denken het goede te oogsten. Wie een perenboom plant moet geen appels verwachten. Het leven heeft een gebruiksaanwijzing. Je kan lang voor kamma weglopen, maar op een dag hebben je daden ingehaald. Op een dag is de oogst zo overduidelijk dat je er niet meer aan kunt ontkomen. Het zal immers door blijven groeien totdat je je leven betert, en dan nog steeds zijn de gevolgen daar, en moet je alles goed maken. Er gaat tijd inzitten, want iemand die zijn hele leven een huis van slechtheid heeft lopen bouwen kan dat niet in één dag afbreken. Niets komt zomaar.

16. Wie het goede doet, zal hiervan goede vrucht dragen, en het goede zal hem achtervolgen tot in het hiernamaals, en hij zal vreugde hebben als hij ziet welke goede gevolgen zijn goede daden hebben gehad.

Al het goeddoen wordt getest. De goede mens zaait in tranen, en zal oogsten in vreugde. Er is een hoge prijs voor het goeddoen. De mens wordt hierin getest. Goede daden komen niet zomaar, maar vaak in bloed, zweet en tranen, waarin je het huis van goede daden bouwt steen voor steen, en telkens lijkt alles weer af te brokkelen, maar dan moet je toch door blijven bouwen. Het gaat niet om het vele dat goed is, maar om het goede dat veel is, en dit goede kan heel klein zijn. Minder is meer is de wet van het minimalisme. De zaadjes zijn maar heel klein. Zoals de koran zegt : "Wie één mens helpt, heeft de hele wereld geholpen." Het gaat om het idee, en niet om het massale. Als je een miniatuur bouwt in de microcosmos, dan zal dit zich op de juiste tijd vanzelf uiten in de macrocosmos, en dan op een hele wonderlijke en mysterieuze manier. Het gaat niet om het grootscheepse, maar om het subtiele. Je kan dan wel een heel groot schip hebben, omdat je oog hebt voor het grote, maar een heel klein lek kan je schip dan toch doen zinken, omdat je geen oog voor het kleine hebt gehad, maar als je oog hebt voor het hele kleine, dan kan daar nooit een lek wezen.

17. Degene die kwaad heeft gedaan zal het kwaad in zijn ziel terugvinden in het hiernamaals. Hij zal zeker denken dat hij kwaad heeft gedaan, want het kwaad laat hem niet los en wordt alleen maar erger, vooral als hij ziet waar het kwaad hem naartoe heeft gesleurd.

Degene die anderen onrechtvaardig kwaad heeft gedaan zal dit kwaad onder ogen moeten komen en voelen wat hij anderen heeft aangedaan. Ook zal hij daarvan de gevolgen moeten zien, want de pijn die hij anderen onrechtmatig heeft aangedaan werkt ook weer door naar de kinderen van zijn slachtoffers, en ook die geven het weer door aan hun kinderen. Ook de mensen om de slachtoffers heen dragen hiervan een groot lijden wat ze weer aan hun kinderen doorgeven. Dit is een vicieuze cirkel, als een woeste draaikolk, allemaal door één zonde. Er wordt één zonde gezaaid, en er staat even later een zonde-boom die maar blijft doorgroeien. Er komt geen einde aan. Dit zal allemaal terugkomen op de dader. Alleen het zaaien van goed zaad kan uiteindelijk de dader hier weer uit verlossen.

18. Wie goed heeft gedaan zal het goede in zijn ziel terugvinden in het hiernamaals. Hij zal zeker denken dat hij goed heeft gedaan, want het goede laat hem niet los, en wordt alleen maar beter, vooral als hij ziet waar zijn goede daden hem hebben gebracht.

Het goede is een wonderzaad, en zal ook het huis bouwen, en de goede dader zal door het goede hiertoe opgenomen worden. Hij zal niet kunnen vluchten van het goede, want hij heeft het zelf gezaaid. Er zal voor hem gezorgd worden zoals hij voor anderen heeft gezorgd. Zelfs de kleinste daad blijft niet onopgemerkt en zal zeker groot loon dragen. Doe geen goede daden om gezien te worden, want dan heb je je loon reeds. Zij die naar aards loon verlangen, het loon van de stad, zullen hierdoor geen hemels loon ontvangen. Laat je rechterhand niet weten wat je linkerhand doet. Je hebt de goedkeuring van de mensen niet nodig. Teveel applaus zou het zaad verstikken. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Als je het op aarde gemaakt hebt kan dat zelfs een grote blokkade zijn om het in het hemelse te maken. Blijf daarom eenvoudig en ga niet te hoog zijn, anders zal de bliksem je raken. De bliksem raakt altijd het hoogste punt.

19. De onverschillige kan dan wel veel van de heilige teksten opzeggen, maar hij houdt zich er zelf niet aan, zoals een koeienherder die alleen maar op de koeien van iemand anders let, en zo geen deel heeft aan het monnikenschap.

De onverschillige heeft geen diepe grond, dus hij kan alleen maar dingen zeggen van horen zeggen, maar hij heeft ook geen idee hoe dit ten uitvoer te brengen, omdat hij het zich nooit eigen heeft gemaakt. Hij zeult rond met andermans bezit. God heeft geen kleinkinderen. De mens die God alleen kent van de taxi chauffeur komt nooit ergens. Het taxi chauffeur geloof is een vorm van onverschilligheid. Ze bedrijven zogenaamde spiritualiteit met de afstandsbediening. Alles is tweedehands.

20. Hij die wel deel heeft aan het monnikenschap is degene die misschien maar weinig heilige teksten opzegt, maar wel de dhamma houdt, de heilige leer, en die doet, waardoor hij zich bevrijd heeft van hebzucht, ziekelijke wil, en onwetendheid, om tot de onthechting te komen waarin hij zichzelf opgebouwd heeft in bewustzijn.

Het monnikenschap is een beeld van het persoonlijke en rechtstreekse contact met de oneindige kennis, zonder tussenpersoon. Iemand die alleen maar contact heeft met een boek, zonder contact met de kennis zelf, het hemelse woord, die is nog gebonden in het vlees, vertrouwende op het vlees. De monnik is een beeld van de afgezonderde die al het aardse heeft opgegeven om in contact te komen met nibana, de hemelse vergetelheid, om daardoor wederonderwezen te worden, en wederopgevoed. De mens die nog overal aan vasthoud zal het nibana niet kunnen vinden.

We zijn aangekomen bij het einde van de bespreking van het eerste hoofdstuk van de Dhammapada, de "bijbel" van het Boeddhisme.

Hoofdstuk 38. De Waakzaamheid

Je mag langs alles heenleven hier op aarde. Dat moet ook om te kunnen overleven. Nibana betekent het uitblussen van het ego, van de gehechtheid. Dat is wat het nirvana is. In het Orions wordt dit Witi genoemd. We gaan tot de Orionse kern, de Betelgeuse planeet, waar de boeddhistische code vandaan komt. Het boeddhisme is van de pali taal, een canonieke taal waarin de boeddhistische canon is opgeschreven. Vandaar dat het boeddhisme het paliisme is, dat wat ontstaan is rondom de

godin Pali. Dit gaat over het hele bada-mysterie van de ark en de zwarte steen. In het Oude Testament kwam dit ook terug in de vorm van het boek Deuteronomium. Ook gaat dit over het merkteken mysterie. Het boeddhisme is een cryptisch signaal uitgezonden vanuit Betelgeuse, vandaar dat we het vanuit Betelgeuse moeten ontcijferen. Het boeddhisme is als het ware het Nieuwe Testament in het verre oosten, waar het hindoeisme het Oude Testament was. Het boeddhisme is één van de grote wereldreligies, de vierde. Het boeddhisme heeft wereldwijd over de 500 miljoen aanhangers, en is belangrijk om de context van het latere christendom en de islam te begrijpen. Het is belangrijk dit vanuit het Pali te doen, omdat dat de code is van het boeddhisme. Het Pali is een zeer exotische taal met grote geheimen, wat niet kan bestaan zonder de andere talen, vandaar dat het noodzakelijk is om het te bekijken vanuit de Israel-Egypte context. Alleen zo kan het boeddhisme ten diepste begrepen worden. Zoals het bada woord leert : verborgenheid - verdonkering - verzameling. De mens moet niet zomaar graaien en grijpen naar allerlei specifieke kennis om zo zich een naam te maken, maar de mens moet zich afzonderen in het verborgene en eerst leren vergeten en loslaten, de leegte in, de verdonkering in (ramadan-ragnarok), opdat de mens hard aan zijn ego afsterft op dit strijdveld (want dit is een hele strijd), om zo door de valkyries te worden opgenomen tot het hemelse woord. In het boeddhisme zijn dit de anagamis die worden tot arrahants, in het proces van volharding in deze dingen. Als je volhard en hierin tot steen bent geworden, door "niets" te zijn geworden, dan gaat dit vanzelf het juiste signaal afgeven. Je kijkt dan naar het geheel, het inclusivisme, niet het exclusivisme. Het gaat om de verzameling die door alles heenwerkt en zich zo ook uitlegt. Als je alleen maar deelwaardes gaat lopen verabsoluteren, en met bepaalde stukken weg gaat rennen, dan is dat de definitie van secte-vorming. De verdonkering doet ontwaken tot de verbanden. Dat is ook wat het woord "baddha" betekent in het Pali : gebonden verbondenheid, wat een beeld is van de volharding wat diepte-vestiging tot gevolg heeft. Dit is nauwverbonden aan het Sanskrit : In het Sanskrit is baddha, bada : de test tot de opname en de heilige gebondenheid, wat verbonden is aan het werk van de valkyries in de Germaanse mythologie. Dit is wat de daadwerkelijke opname is.

We gaan verder met het bespreken van hoofdstuk 2 van de Dhammapada, de Waakzaamheid, die begint bij vers 21 :

21. Waakzaamheid is het eeuwige pad. Onverschilligheid is het pad naar de dood. Zij die waakzaam zijn zijn eeuwig. Onverschilligen zijn alreeds dood.

Het pad van waakzaamheid is het pad naar nibana, nirvana, waarin de vlam van het ego geblust wordt, en de mens in het volledige niets van de vergetelheid wederomgeboren wordt. Zo wordt de ziel opgewekt tot eeuwigheid. Dit is een universele technologie. Onwaakzaamheid en de volharding daarin leidt uiteindelijk tot geestelijke zelfmoord. Onwaakzaamheid is een eigenschap van onverschilligheid. Het gaat niet om geloven, maar ervaren. Blind geloof werkt niet in een oorlogssituatie. Je zintuigen moeten werken, anders ga je eraan.

22. De wijzen hebben herkenning geleerd in hun beoefening van de waakzaamheid, en verheugen zich daarin als geestelijke strijders, ariyas.

De ariyas, de geestelijke strijders die door hun creativiteit zich niet hebben geconformeerd, zijn rebellen. Ze zijn niet gewoon, passen nergens in, omdat ze altijd weer op zoek zijn naar nieuwe dingen. Het zijn de eeuwige strijders voor het hoogste goed. Zij waken terwijl anderen slapen, en

halen hieruit hun energie. Zij hoeven niet rovend door het leven te gaan. Hun waakzaamheid brengt grote vrucht. Zij zijn niet gewoon. Zij zijn bovengewoon.

23. Zij die volharden in meditatie komen uiteindelijk tot het nibana waarin hun ketenen wegsmelten in onovertrefbare veiligheid.

Het geeft een zekere mate van onbereikbaarheid. Deze ervaring staat gelijk aan de heilige gebondenheid. Er is dan ineens niets dan ruimte waarin nieuwe creativiteit naar boven kan spuiten. Zonder volharding in het niets zal dit niet volledig kunnen gebeuren, en zullen er altijd lekken zijn. De mens moet zichzelf tot stilstand brengen, en als er dan dingen zijn die de mens uit de stilstand willen halen, dan moet de mens zich daartegen verzetten, en niet zomaar passief meestromen. Alleen leeuwen komen tot het nibana. Zij dragen het nibana. Persoonlijke meningen zijn niet van belang. De mens speelt graag spelletjes. Alleen zij die zich hebben teruggetrokken van het spelen van de spelletjes van het ego kunnen het nibana binnengaan. De mens moet zich volledig onthechten van het ego, anders zal het ego de mens meesleuren en verwoesten.

24. Als een persoon standvastig is, gericht op de spiritualiteit van binnen, en daardoor zuiver leeft, dan zal zijn majestueuze soevereiniteit groeien.

Het pali woord yaso wordt gebruikt voor majestueuze soevereiniteit wat inwijding en promotie betekent (vergelijk het Israelitische 'har', berg, met dezelfde betekenis, het wortelwoord van Aharon). In het vedisch is dit yawah, vgl. Yahweh. In het Sanskrit was er al sprake van een Yahweh, een Jehovah. Yahva betekent het stromende water van begrijpende intelligentie, van het hogere intellect, het oneindige bewustzijn. In het begin van de negentiger jaren, rond 1990, toen ik in het dieptepunt van mijn depressie kwam, waren er ineens overal zulke stromen. Ik was in twee werelden tegelijk. Ik kon niets anders dan lachen, en het bleef maar stromen. Het zijn de stromen die van het nibana kwamen. Ik ging de stroom in als een sotapanna, hij die de stroom ingaat, op weg naar het nibana. Ik was op de eerste trede terechtgekomen. De tweede trede is de sakadagamin, het terugkeren naar de diepte, want na de ervaring van het binnengaan in de stromen gleed ik weer terug in de depressie. Mijn familie kon het niet hebben dat ik zulke mooie ervaringen had gehad, en moesten het zo nodig afkraken, waardoor ik weer depressief werd. Het was alsof mijn hersens werden ingeslagen, maar dat is de weg van het kruis. Ik moest toen de volharding leren, het pad van de anagami, en in 1993 kwam ik eindelijk aan in het nibana, en werd ik een arrahat, een nibaan. Het nibaanse leven is niet gemakkelijk. Het is heel gecompliceerd. In het nibana stopt het niet, maar begint het. Het is een school.

De Sanskrite wortel van Yahva is hava, wat de roepende betekent, wat ook weer terugkomt in de Adam en Eva mythe, waarin Eva Adam roept tot de boom van kennis. Eva is namelijk Hava in het Hebreeuws. Yahva werd dus de god van de Israelieten, en toen als Jove de god van de Romeinen. Yahva is dus de stromen van het nibana. Yahvi is in het Sanskrit de godin van hemel en aarde, daar waar hemel en aarde tezamen komen (Hava, Eva). Het zijn de stromen van de Nibaanse baarmoeder. Yaso is dus de Pali vorm, wat weer terugkomt in het Midden Oosten als Yeshua.

25. Door standvastigheid, waakzaamheid en beteugeling, maakt de wijze een eiland wat geen vloed kan overstromen.

Het was ergens in maart 1993. Ik zag hoe overal om me heen spelletjes werden gespeeld, en ik wilde hier niet aan mee doen. Ik ging naar bed en ik gooide mijn armen open als een kruis, en ik zei dat ik niet meer verder wilde leven. Ik wilde sterven aan mijn ego, en ik nam geen enkele gedachte of beweging meer aan. Ik stopte gewoon. Ik was er klaar mee. Ik bleef in die positie en wachtte gewoon totdat de slaap zou vallen. Ik had me voorgenomen standvastig hierin te zijn, en had mezelf beteugeld. Mijn ogen waren dicht. Ik voelde mezelf wegglijden. Ik gleed in een soort bal of bol, en ik werd opgenomen in de hemel. Dat is een heel lang verhaal, maar dit witte hemelse glas van het nibana, het nirvana, had zich om mij heengevormd, en boze geesten begonnen aan de buitenkant erop te kloppen. Ze wilden naar binnen. Ik wist dat ze naar binnen zouden kunnen komen als ik weer vanuit mezelf zou gaan denken of bewegen. Ik was in een geheel luisterende houding naar mijn hart. Hierin moest ik volharden totdat het steen geworden zou zijn. Als ik ook maar één seconde hiervan zou afwijken, dan zouden ze binnen kunnen komen. Maar ze hadden wel allerlei artikelen in mijn hoofd achtergelaten, zoals spijkers, glassplinters enzovoorts, en die moest ik eruit halen, met behulp van de engelen. Al die artikelen hadden ook namen, bepaalde eigenschappen, en die moesten eerst ontmaskerd worden voordat het eruit kon komen, en daar had ik een speciale gave van onderscheiding van geesten voor gekregen in de vorm van een zwaard. Telkens als er zo'n spijker of splinter werd uitgetrokken moest de wond genezen worden. Dat ging heel diep, en telkens werd daardoor de wand van de bol harder en kwam verder weg te staan. De bol werd dus steeds ruimer, totdat die geesten niet meer in de buurt konden komen. Het was totale leegte wat vrucht bracht, en vanuit die vrucht leefde ik, en dat was het enige leven mogelijk. Daar gaat dit vers ook over. Toen ik het voor het eerst las, na deze gebeurtenis, herkende ik het direct. Het eiland, de bol, staat dus voor het arrahat-schap wat ik toen binnenging.

26. Onverschilligen zij vervallen tot de nalatigheid, maar de wijze beschermt de waakzaamheid als de grootste schat.

De onverschilligen zijn de roekelozen. Grote gaten in hun kennis zorgen ervoor dat alles besmet is. Zo lopen zij rond en besmetten anderen. Het is een groot virus. Ze geven het door aan hun kinderen, en aan wie zij maar kunnen om hen heen. De waakzamen hebben een alarm hiertegen. Zij hebben oog voor het kleine. Zij slaan niets over en rafelen niets af, ze zijn niet halfslachtig. Ook doen en nemen zij niet meer dan nodig is. Zonder de waakzaamheid is volharding niets waard, want waar volhard je je dan in ? Mensen kunnen zich in van alles volharden, maar waakzaamheid moet de kern zijn. Het is een groot mysterie waarom de meeste mensen kiezen voor aards geluk boven hemels geluk. Nogmaals dit zijn weerspiegelingen van het hogere bewustzijn die afzwakken naarmate ze verder van de kern verwijderd zijn. Alles gaat zich dan omdraaien. In plaats van er altijd en eeuwig tegen te strijden en er altijd over te klagen en onder gebukt te gaan moet men de spiegel leren begrijpen. Balans is het sleutelwoord. Het één sluit het ander niet uit. De roekeloze ninja is het ene uiterste, en de hippie-new ager aan de drugs met de roze bril op is het andere uiterste. Het pad loopt hier ergens tussendoor en het is een smal pad.

Het boeddhisme gaat niet over de spelletjes van religie, maar over het tot inzicht komen. Dat wordt dan de verlichting genoemd, maar eigenlijk is het de verdonkering, want je moet gedeprogrammeerd worden, de valse kennis verliezen. De vlam van valse kennis die je in gebondenheid houdt, waardoor je geconditioneerd bent, moet uitgedoofd worden. Dit is de grote ontwaking, het nibana, de grote bewustwording, die tegelijkertijd dus de heilige slaap is. Het is een hele dualistische, tweeledige ervaring. Ik had deze ervaring in 1993.

Hoofdstuk 39. De Waakzaamheid II

De boeddhistische canon bestaat uit drie manden, de zogeheten Pali canon, de Tripitaka. We zijn bezig de tweede mand te bespreken waarin de dhammapada zich bevindt.

De sutta pitaka mand, de tweede mand, de mand van de toespraken, van de leerordes, bestaat uit vijf verzamelingen, nikaya's. In de laatste nikaya, de korte nikaya, bevindt zich de dhammapada. In het Grieks wordt deze Pali wortel gebruikt als een beeld van de overwinning, nikao. Er kan alleen overwinning zijn door de verzameling, wat ook een bada-principe is. Vandaar dat de Grieken zich ook vermengden met omliggende culturen en de Egyptologie introduceerden in hun religie en filosofie. Nikao komt veelvuldig voor in het NT.

27. Rust niet in onverschillheid. Geef niet toe aan het lagere zintuigelijke genot van het ego, want alleen de betrokken mediteerders (jhayanto) zullen het nibana ingaan.

Luiheid is een eigenschap van onverschilligheid. Het is de valse leegte, die niet diep genoeg is gegaan. Ze trekken een lui gezicht wanneer iemand anders in de problemen is. Ze reiken hun hand niet uit, want ze hebben wel andere dingen te doen. Ze bouwen zichzelf eigen koninkrijkjes, en een naam, juist door hun onverschilligheid en luiheid. Zij laten hun linkerhand weten wat hun rechterhand doet. Zij willen contante uitbetaling van de munt. Ze doen alsof ze veel doen, maar ze doen eigenlijk niks. Ze zijn bezig met ijdelheden. Ze hebben een markt van het nirvana gemaakt, maar dit is bedrog, zonder diepte. Het is een bepaald laklaagje wat glimt, en wat andere dommen aantrekt. Dit zijn de sluiers van illusie rondom het ware nibana. Het ware nibana is maar een druppel die ergens hangt, terwijl er een zee van idioten is om de mens van de ware druppel af te leiden. De mens moet daarom op zoek gaan en wordt zo getest. Kies je voor de zee, of voor de druppel in het verborgene.

De mens heeft niet lang te leven. Het eternalisme denkt dat het doel van de mens is eeuwig plezier te maken in het materialisme. Diep in hun hart weten ze dat ze sterven, maar ze doen net alsof ze hier voor altijd zullen blijven. Ze zijn zwaar aan de drugs. Zo hangen ze bij elkaar en leven opportunistisch. Voor hun familie en vrienden doen ze alles, maar ze zijn totaal onverschillig naar anderen, en zelfs sarcistisch en cynisch.

Ik heb niet veel, alleen een druppel onder mijn tong, waardoor mijn ego sterft, en ook die druppel vaagt weer weg. Er is maar weinig tijd, een flits in de eeuwigheid. De mens is maar een zucht. Zo zal het ego nooit aankomen. Hierin is het nibana te vinden : het niets, het weinige, het wegvagende, het tijdelijke. Tijd is per slot van rekening maar een metafoor. De oneindige kennis is veel groter dan tijd. Het is maar één druppel, en dat is wat nodig is om het ego te laten sterven.

28. Wanneer een wijze ego-luiheid heeft verdreven door waakzaamheid dan klimt hij op in de toren van wijsheid waardoor hij in de onthechting overziet de gehechtheid beneden, zoals een wijze arrahat op de top van een berg de dwaze aardsen in het dal overziet.

Dit heeft een hele diepe betekenis. Zij die steeds hoger komen komen tot het mindere, terwijl hen die beneden blijven en het avontuur niet aangaan steeds meer tot de illusie van het vele komen.

29. Hij is waakzaam onder de onverschilligen. Hij is klaar wakker onder de slapenden. Smetvrij als hij is in zijn snelheid, laat hij de luie paarden achter zich, en wint.

De geestelijke strijder voor het hoogste goed is een gedisciplineerde renner, niet door het materiële en het vele, maar door het diepe en het mindere. Toen Jezus in de hof van Getsemane was vielen zijn discipelen in slaap, terwijl Jezus waakzaam was. Toch leed dit hem naar het kruis waardoor hij eerst tot de onderwereld ging en toen tot de hemel. Het winnen moeten we dus in de diepte benaderen, als zijnde de kennis in tucht bewaard. Juist dan gaan alle geestelijke zintuigen open, en die laten eerst zien wat er aan de hand is. Zij worden zwaar getest. De prijzen van de geestelijke strijders zijn heel anders dan die van de materialistische strijders. Zij die zich te zwaar bewapenen, en teveel mee willen nemen, moeten hierdoor inboeten aan snelheid, en zullen zo de wedstrijd verliezen.

30. Magha (Indra) werd door zijn waakzaamheid wedergeboren boven de goden. Waakzaamheid wordt altijd beloond, en onverschilligheid wordt altijd verdreven.

Dit is hetzelfde als in het boek Efeze waar de mens wedergeboren moet worden om boven alle overheid en macht te worden geplaatst, wat alleen maar gebeurt door volharding in waakzaamheid. "Ontwaakt gij die slaapt," en "neemt geen deel aan de kwade, onvruchtbare werken, maar ontmaskert ze veeleer." Waakzaamheid gaat gepaard met ontmaskering.

31. De monnik die vreugde heeft in de waakzaamheid en het gevaar van onverschilligheid ziet, breekt als een vuur zowel de zichtbare ketens als de subtiele ketens, en gaat zo voort tot Nibana.

Vreugde is een kwaliteit van creativiteit. De monnik gaat creatief om met de waakzaamheid, progressief. Hij valt niet terug in telkens dezelfde patronen, want dan zou hij een makkelijke prooi worden. Hij is onvoorspelbaar, en verandert voortdurend, als een kameleon. Zo is hij de ketens te slim af, en ziet ook het onzichtbare gevaar om dit met succes af te wenden.

32. De monnik die vreugde heeft in de waakzaamheid en het gevaar van onverschilligheid ziet, kan niet terugvallen, omdat hij dichtbij Nibana is gekomen.

Op een bepaald moment is er geen weg meer terug, wanneer de monnik de eeuwige vreugde heeft ontvangen van de waakzaamheid en tot inzicht is gekomen, want Nibana heeft hem al gegrepen en overweldigd.

We zijn aan het einde van de bespreking van het tweede hoofdstuk van de Dhammapada gekomen.

Hoofdstuk 40. Het Verstand

Het Verstand is het derde hoofdstuk van de Dhammapada, de "bijbel" van het Theravada-Boeddhisme, het oorspronkelijke boeddhisme die het dichts bij de originele bronnen leeft. De Dhammapada leidt diep in het geestelijke woud.

33. Het verstand is pulserend en onstabiel, moeilijk te beheersen, maar een wijze maakt het recht zoals een pijlenmaker een pijl rechtmaakt.

De materialiserende krachten willen het verstand uit het geestelijke woud zuigen. Daarom moet het verstand vergeestelijkt worden, en in plaats van geliteraliseerd moet het verstand gesymboliseerd worden, en gecryptiseerd. In plaats van gemonopoliseerd moet het gepolypoliseerd worden, en in plaats van vermeerderend te denken, moet het verstand leren verminderend denken. Door al deze meditatie-methodes kan de mens dieper in het geestelijke woud komen tot de stromen van Nibana. Het verstand moet ook niet verpersoonlijken, maar algemeniseren. Het gaat niet om de kwantiteit maar om de kwaliteit. Het verstand moet in deze restricties komen om tot het Nibana te kunnen gaan. Het verstand moet zo een balans vinden tussen stelling, anti-stelling en samenstelling.

Het verstand moet niet direct leren denken, maar subtiel. Er spelen namelijk zoveel factoren mee. Het verstand moet niet kortaf zijn, maar als golven die reiken tot het strand en zich dan weer terugtrekken om plaats te maken voor diepere gedachten-stromen. Laat het maar opwellen vanuit je hart, en probeer de stromen maar te onderscheiden en na te volgen.

34. Zoals een vis die uit het water opgetrokken wordt tot het droge, zo beeft het verstand die zich losschudt van de heerschappij van Mara (het boeddhistische kwaad).

Er wordt niet van een makkelijke opname gesproken in het boeddhisme. Zij die hun verstand willen beteugelen zullen te maken krijgen met Mara, de duivel van het boeddhisme, die niet makkelijk zal loslaten. Mara berijdt het verstand en zal niet zomaar toelaten dat iemand hem van de troon afstoot, uit het zadel. Het gevecht met de boze is daarom een realiteit. De mens op het strijdveld moet een harde dood aan zichzelf sterven om volledig opgenomen te worden. Zo komt de mens tot het

nibana, tot het punt waarop er geen weg terug meer is. De tussentijd van verwarring en beven kan heel lang duren, omdat de mens een geheel andere golflengte moet zien te vinden, en zijn lichaam en ziel daarop moet afstemmen. De natuur zal dit doen. Ook Mozes werd uit het water opgetrokken, en Job, Jona en Yeshua, en ze moesten allemaal aan het kruis. Allemaal moesten ze wedergeboren worden in de baarmoeder van de onderwereld.

35. Het verstand is moeilijk te beheersen. Het fladdert overal rond, gericht op dat wat het wenst, zonder grenzen. Daarom is het goed het verstand te beteugelen. Een getemd verstand brengt tot Nibana.

Er kan van alles misgaan als het verstand niet in de heilige restrictie is. Het is een tikkende tijdbom. Mensen hebben geen idee hoe gevaarlijk het is zomaar hun verstand achterna te hollen. Al het wel en wee van de mens wordt veel geld aan verdiend. Niemand heeft er baat bij zou de mens ontwaken. Daarom worden er veel slaapliedjes gezongen. De mens moet zichzelf ontwaken. Dit leidt tot het Nibana. Het is de grote ontwaking waar de mens naar uit mag kijken, die alle vlammen van het ego blust. Het is een hormonaal, plasmisch schuim. Het wordt opgewekt in de verre dieptes van Betelgeuse.

36. Het verstand is moelijk te doorgronden en subtiel. Het fladdert overal rond, gericht op dat wat het wenst. De wijze bewaakt het verstand, en komt zo tot het Nibana.

De ontwaking betekent ook de bewaking van het verstand. Grijp niet roekeloos naar alles wat om je heenligt. Wees fragmentarisch en herhaal. Verander. Verander het gezichtspunt. Blijf draaien om te ontwaken. Niet zomaar in cirkeltjes, maar in spiralen en achtbanen. Het bewaken van het verstand betekent ook het verstand leiden. Ontwaken - Bewaken - Leiden.

Dat wat we om ons heenzien is de flipside van de leegte van de vergetelheid, van de nibana. Het is een illusie die het nibana in stand houdt, en die de mens tot het nibana leidt. Dat wat we om ons heenzien bestaat dus niet. De illusie zal vanzelf oplossen naarmate de mens dieper in het nibana doordringt.

We bespreken het Theravada-Boeddhisme, het natuur-boeddhisme, en dan het tweede mands boeddisme. Er zijn veel stromingen in het boeddhisme, zoals in het christendom. We zullen dus het pad van de gnosis er doorheen laten zien. Er zijn veel valstrikken in het boeddhisme, zoals in elke andere religie, maar het pad van het boeddhisme is om boven de religies uit te stijgen. Het boeddhisme is de brug tussen het theisme en het spirituele "atheisme". Het boeddhisme gebruikt religie als een metafoor, als een technologie, vanuit de spirituele context, zoals de gnosis dat ook doet.

Hoofdstuk 41. Betelgeuse - De Kern van Orion

We volgen dus het pad van de gnosis door de tweede mand van de Pali Canon, door het geestelijke woud. Het eerste boek in de tweede mand is de digha nikaya, oftewel de lange verzameling. Aan het einde van de digha nikaya wordt de mens opgedragen om als ze iets goeds hebben gevonden, dan moeten ze ook de slechte vormen ervan kennen, het tegenovergestelde, en als ze iets slechts hebben gevonden, dan moeten ze ook de goede vormen ervan kennen, het tegenovergestelde, zodat ze goed op hun hoede zijn.

De mens moet komen tot de oneindige en eeuwige leegte, niet zomaar tot de leegte. In de oneindige ruimte kunnen vormen niet zomaar opkomen, stelt de digha nikaya. De mens wordt voortdurend misleid door de vormen van het ego, dus die vormen moeten eerst geblust worden, en dat kan alleen in de oneindige leegte. De mens moet de voorstelling van vormen geheel overstijgen. De mens moet eerst het denken en overdenken overstijgen in de oneindige en eeuwige leegte. Die leegte moet overbrugt worden. Deze wedergeboorte kan alleen plaatsvinden in de afzondering. Zo wordt de mens uiteindelijk waakzaam en ziet het gevaar zelfs in de kleinste misstappen, want zijn zintuigen zijn opengegaan.

Het is van belang de ultra leegte in te gaan totdat het veroneindigt en vereeuwigd, want er zijn vele valse leegtes die beperkt zijn, zoals luiheid, onverschilligheid, blind geloof, en die maken er een markt van. Ze zijn vastgegroeid in de stad en groeien niet meer door. De mens moet door de oneindige en eeuwige leegte heen om die te overbruggen, want daarachter ligt het hemelse of nibaanse bewustzijn. Dit is allereerst een dualistisch gebied van verbeeldingsloosheid en anti-verbeeldingsloosheid. Waarom is dit zo ? Omdat er nu eenmaal goede verbeeldingsloosheid is en valse verbeeldingsloosheid. Daarachter ligt een gebied van de uitdoving van verbeelding en gevoel. Zo komt de mens uiteindelijk tot ultra-bewustzijn, tot oneindig en eeuwig bewustzijn. Dit is en blijft een dualiteit. De schelp is leegte. Alles valt daarin weg. Alles gaat tot de vergetelheid.

Hoe komen we hier ? Allereerst moet men beseffen dat weerstand een illusie is. De mens moet ook geheel loskomen van de verbeeldingen van weerstand. Het ligt namelijk veel dieper. Wat men ziet is de weerstand door het ego, wat alles om ons heen heeft lopen voorstellen, in kannen en kruiken gedaan. Eerst moet de mens de weerstand overstijgen, dat ook loslaten, maar zich niet overgeven. Het gaat om het loslaten om de verbeeldingen van weerstand te overstijgen, de voorstellingen van verzet, en ook alle voorstellingen van overgave. De mens moet al deze inbeeldingen loslaten, en ook het loslaten moet losgelaten worden. Zo vlucht de mens. Elke vorm van weerstand en elke vorm van overgave moet losgelaten worden, omdat het allemaal illusie is. De mens moet de diepte in, door telkens weer los te laten. Het ultra-loslaten is het oneindige en eeuwige loslaten wat vanzelf vrucht gaat dragen. Dit is het leeuwse leven. Je wordt ergens door gegrepen, maar je laat los, ook als het je meesleurt. Het zijn illusies, en zelfs loslaten is een illusie, dus dat laat je ook los. Je laat alle verbeeldingen van het loslaten los. Zo ontstaat er een innerlijk leeuws vuur, wat je ook weer loslaat. Zo wordt het vuur geblust, wat je ook weer loslaat, en dan moet je de aandacht en alle voorstellingen van aandacht loslaten. Ook alle verbeeldingen van concentratie en van de oneindige veelvuldigheid van dingen moet je loslaten. Ook het wachten en de verbeeldingen van het wachten moet je loslaten. De leeuw wacht op de vrucht, maar je laat het los. Je probeert je nergens in te passen, maar je laat het los. Dit is de metafoor van de aap, als de apen-verlichting. De aap moet de

leeuw helpen in het nog dieper loslaten, uit te stijgen boven de illusie van weerstand. Apen zijn zeer boeddhistische wezens.

Je laat dus de illusie van weerstand en veelheid los, en ook de illusie van overgave. Alles gaat om de vrucht, niet om het gemaakte. Zo kom je tot het innerlijke vuur van de aap, het nibaanse vuur, wat het valse vuur uit heeft geblust, puur door het loslaten. Het is een schuim, een hormonaal plasma, verborgen liggende in de dieptes van Betelgeuse, de kern van Orion. De mens wordt zo totaal zacht en totaal hard, als een dualiteit. Als iemand aan de rand van het oneindige bewustzijn is gekomen, dan moet hij zijn zelf volledig loslaten om binnen te gaan.

In het loslaten is de vrucht.

Hoofdstuk 42. Het Verstand II

In de oneindige, eeuwige ruimte ervaart de mens uiteindelijk de letter van de dhamma, en de diepte ervan.

We gaan verder met het derde hoofdstuk van de Dhammapada, het Verstand :

37. Het verstand doolt rond en maakt omzwervingen, geheel alleen en ver weg. Het is niet materieel, en ligt in de grot van het hart, en zij die het beteugelen zijn vrij van de ketenen van Mara.

Het verstand is aan het slaapwandelen in het Pali, het slaapt, guhasayam. Het verstand moet ontwaken tot de hogere structuren, door de restricties opgelegd. Zo wordt het verstand in juiste banen geleid. De mens denkt vaak dat restricties hem stoppen in zijn groei, maar het is het tegenovergestelde.

Alleen zij die de heilige gebondenheid hebben ontvangen zijn veilig tegen de verleider.

38. Als iemand de ware wet niet kent, de dhamma niet kent, en zijn verstand is onstabiel (wispelturig), en hij is niet standvastig, dan zal zijn kennis (panna, wijsheid, onderscheiding) niet groeien.

Het gaat erom panna te ontvangen, voorgesteld als een godin (symbolisch), maar daar zijn condities aan verbonden. Door te leven van horen zeggen in plaats van een persoonlijke, directe relatie te hebben met de heilige kennis, met Panna in het Pali, loopt de mens het doel mis. Dit is een vorm van onstandvastigheid en onstabiliteit, zoals de christenen die met een boek lezen over God in plaats van met God zelf. God heeft geen kleinkinderen.

39. Uitgestegen te zijn boven goed en kwaad, vrij te zijn van hebzucht en kwaadwilligheid is vrij te zijn van gevaar.

Veiligheid is mogelijk, wat niet betekent vrij te zijn van het kruis, van de noodzaak te strijden voor het goede, maar veiligheid tegen de zonde. Altijd zwart-wit denken helpt niet. Er moet ook creatief mee gewerkt worden. Er kan op zoveel andere manieren naar gekeken worden en er kan zoveel veranderen, maar dat haalt de strijd niet weg. Het is en blijft een oorlog. Er moet een goed alarm zijn, goede strategie en goede creativiteit. Het mag niet vastlopen. Er mag geen oorlogsmarkt van gebouwd worden. De mens moet blijven dromen. Er zijn grote condities verbonden aan veiligheid.

40. Wetende dat het lichaam als klei is, en zijn verstand als een vestiging, hij zou Mara moeten aanvallen door de kennis. Als de verleiding overwonnen is, bewaak het veroverde zonder compromis.

Panna is het wapen, wijsheid, als het hart gevestigd is. De demonologie is geen opzegversje zoals in het christendom, geen slaapliedje, maar een technologie, een wetenschap. De vijand, het ego in al zijn subtiele vormen, kan alleen overwonnen worden door school. Dit is iets lichamelijk, iets organisch, en niet iets organisatorisch. De mens moet terugkeren tot de klei van het lichaam, waar het hart is als een arsenaal. Hier raakt de mens de Betelgeuse kern aan. Het is de materie van vluchtige, subtiele verandering, van creatieve dromen, die de muur tussen het geestelijke en het natuurlijke kunnen overbruggen. Door Betelgeuse wordt de mens binnengezogen in het hart van Orion.

41. Als er geen bewustzijn is dan heeft het lichaam geen waarde en is er geen leven, zoals een stuk hout.

Dit is de flipside van het oneindige bewustzijn. Het oneindige onbewustzijn is als de brandstof. We mogen dus geen roze brillen New Age hippies worden die alleen maar over het licht spreken en daardoor verblind zijn geworden. We mogen niet zo zwaar aan de drugs raken zoals de christenen die zeggen dat de duisternis slecht is, en dat afzondering en onthechting van de kerk de deur opent voor de duivel. Het oneindige onbewustzijn, de heilige, eeuwige vergetelheid bewaakt het oneindige bewustzijn. Om binnen te gaan moet de mens alles verliezen. De mens voelt zich soms waardeloos, en dat hoort erbij, want dan heeft de mens even geen bewustzijn en weet de mens niet wat hij moet doen. Dat is ook een soort slaap, en dan ga je vanzelf wel weer dromen.

42. Wat criminelen en hen die elkaar haten elkaar aandoen is niet zo erg als wat een kwaadwillig en verkeerd gericht verstand aan kan richten.

Hetzelfde geldt voor het tegenovergestelde. Mensen die elkaar liefhebben kunnen veel goeds voor elkaar doen, maar het belangrijkste is om een goed gericht verstand te hebben in de stromen van het hart.

43. Geen vader of moeder of iedere andere relatie kan zoveel goeds aanrichten als een juist gericht verstand.

Dat is dan het tegenovergestelde vers. We zijn aan het einde gekomen van de bespreking van het derde hoofdstuk van de Dhammapada.

Het vierde hoofdstuk is genaamd de Bloemen. Het hoofdstuk stelt dat alleen de opgeleiden in het leven de aarde zal overwinnen en begrijpen. Degene die opgeleid word zal het pad der waarheid kunnen uitstippelen, en wordt vergeleken met een bloem. Zulken zijn de waakzamen, en Mara kent hun wegen niet. Zij zijn in hun wijsheid ver boven Mara uitgestegen. Zij groeien als bloemen tussen de onwetende massa, als op een vuilnishoop aan de kant van een drukke weg. Ze groeien en bloeien daar als een lelie met een zoete geur van kennis, in dit contrast met de massa van onwetenden die hen niet begrijpen en niet kennen. Het leven gaat door en glijdt er langsheen. Iedereen is druk bezig met zijn eigen dingen. Ze slapen. Ze hebben geen oog voor de diepere kennis.

Het vijfde hoofdstuk is genaamd de Dwazen. Er worden hier twee wegen voorgehouden : de weg van weelde en succes, en de weg naar het nibana. Zij die deze wegen kennen willen alleen maar op de weg naar het nibana zijn om zo afgezonderd te worden van het lagere aardse. Het hoofdstuk de Dwazen gaat over de verwaande onwetenden van het vorige hoofdstuk, waartussen hij die leert opgroeit. Een dwaas die zijn eigen onwetendheid heeft ingezien is hierdoor wijs. Extra dwaas zijn de dwazen die denken dat ze wijs zijn. Dwazen zijn de geconformeerden die eer willen ontvangen hierdoor. Het zesde hoofdstuk gaat over hen die het nibana hebben bereikt, de arrahat. Hun pad is moeilijk te begrijpen. De dwazen kennen het niet. De arrahat is uitgestegen boven de goden en hun verhalen van illusie. De arrahat heeft alles achtergelaten voor de wildernis. Zij die gehecht zijn aan de lagere aarde begrijpen hem niet en vinden zijn pad niet. Het achtste hoofdstuk is genaamd Duizend. Duizend is het nietszeggende vele, terwijl het om de kwaliteit gaat, niet de kwantiteit. Een betekenisvol woord is beter dan duizenden nietszeggende woorden. En de grootste overwinning is de overwinning over het zelf. Een dag van een wijze is meer waard dan honderden jaren van een dwaas. Hoofdstuk 9 is het Kwaad. Het Kwaad wordt beschreven als een gevaarlijke weg, en een groot vergif. Alleen zij die het Kwaad ontwijken kunnen tot nibana komen.

Vannacht had ik een droom dat ik naar buiten keek en er was sneeuw in de zomer, en de lucht was vol met buitenaardse leeuwen die vrij waren gekomen door het bespreken en rechtzetten van de dhammapada. Zij waren lang opgesloten gehouden in het lagere Betelgeuse. De leeuwen waren erg intelligent, vorstelijk en poëtisch. Zij bewaakten de hogere literatuur. Ik kon rechtstreeks in Betelgeuse kijken, en er waren oorlogen tussen de Bada stam en de Zuni stam, wat zich op aarde vertaalde als de Boeddha (bada) en China (zuni) dualiteit. De Zuni stam won uiteindelijk de oorlog.

Op aarde is er altijd een scheiding geweest tussen het goede boeddhisme en het valse boeddhisme. Het valse boeddhisme nam alles in, vandaar dat de code gebroken moet worden. In ieder geval zien we de strijd tussen Bada en Zuni terug op aarde in het adopteren van het boeddhisme in China, en ook Japan. Japan, Yah-panna, als stroom, bron (yah, yahu, sanskrit) van kennis (panna, pali). Dit is ook de wording (yah, hebreeuws) van kennis. In de droom waren ook andere amazone oorlogen. Het ingaan van het nibana heeft meer te maken met het oplossen van het raadsel van het verre oosten. Er is een spiegel die het verre oosten gescheiden houdt van het midden-oosten en het westen. Betelgeuse straalt door via de Orionse lagen, via het Erk orakel en de Arcturische lens, tot het verre oosten op aarde, en gaat dan via de Samantijnse spiegel tot het midden oosten en het westen om zich nog verder te vertalen. Deze spiegel rommelt met tijd en chronologie. Het is een buitenaardse spiegel. Ik droomde over die spiegel in de vorm van Michael Jackson die nieuwe

danspasjes had. Het waren hele snelle, robotische schokkerige bewegingen met zijn armen. De danspasjes heetten "de Eekhoorn", wat ook een bijnaam van de Samantijnse spiegel is. De Eekhoorn is ook een boek in de Vur en komt geregeld voor in de Tweede Bijbel.

In het Chinese Boeddhisme worden de nikaya's (pali) agama's (sanskrit) genoemd. Alhoewel er veel overeenkomsten zijn zijn er ook wat verschillen tussen de nikaya's van het Zuidelijke boeddhisme (India, Theravada) en de agama's van het Noordelijke boeddhisme (Mahayana). De Chinese agama's zijn Chinese vertalingen vanuit het Sanskrit. In het daadwerkelijke Chinees zijn dit de ahan jing. In het Chinees ligt dus een belangrijk apparaat om het boeddhisme te begrijpen, en zo de hele context van religie. We volgen hierin de lijn van het nikaya boeddhisme, oftewel het tweede mands boeddhisme, tot de Chinese vorm ervan, het agama boeddhisme of het ahan jing boeddhisme.

De leegte gaan we in door afzondering. Zonder diepe afzondering is er geen leegte. Ook moet de mens zijn voorstellingen loslaten, en zijn wil. Het is een natuurlijk proces wat tot het Nibana leidt.

Laat alle voorstellingen los, laat het wegstromen als rivierwater wat nooit meer terugkomt. Laat alle gedachtes los, en laat jezelf wegstromen. Laat alles maar afsplitsen terwijl je zelf dieper de leegte in glijdt. Laat alle weerstand wegglijden en alle overgave. Laat ook alle leegte wegstromen. Hoe meer je laat wegstromen, hoe meer er komt. Laat alle beslissingen wegstromen, Laat alle verlangens wegstromen, alle wensen. Laat het allemaal afsplitsen en splits zelf ook op. Laat jezelf wegstromen. Laat al je verwarring wegstromen, al je ideeën en plannen. Laat al je dromen wegstromen, en je onderbewustzijn. Laat al je oordelen wegstromen. Laat de leegte wegstromen, zodat er meer leegte kan komen. Zaai de leegte, opdat je nog meer leegte zult oogsten. Laat al je herinneringen wegstromen. Laat vergetelheid door je heenstromen, en wordt vergetelheid. Zaai vergetelheid opdat je nog meer vergetelheid zult oogsten. Laat de vergetelheid wegstromen, opdat er nog meer vergetelheid komt. Laat al je bezit wegstromen, alles wat je hebt, wordt en bent.

Hoofdstuk 43. Betelgeuse-Oost

Ik brak door in een parallelle wereld in Betelgeuse Oost. Het innemen van de steden was daar begonnen. Velen werden vrijgezet. Er waren twee steden bevrijd : Dedemsvaart en Helmst. Er waren parellellen die leken op mijn familie, maar het was niet mijn familie. Degene die op mijn broer leek kon bijna niet spreken. Zijn stem was heel zacht. Degene die op mijn moeder leek bracht zijn zoontje van drie naar mij toe. Ik woonde in dat wat leek op het ouderlijke huis van vroeger, weer op zolder. Ik zou zolang op het bevrijde kind passen om wat genezing toe te brengen. Voor een drie-jarig kind was het jongetje ontzettend gearticuleerd. Ik had een stads systeem daar gekraakt. Dit stadse systeem was een onderdrukte slaaf van een hoger systeem. Het was een vriendelijk systeem, maar in de war. Ik zou het opnieuw moeten programmeren. Het was een buitenaards

wezen, als een dier. Ook zij die op de buren van vroeger leken waren vrijgezet. Ik kreeg één van de meisjes onder mijn hoede, om haar genezing toe te brengen. Ze waren gevangenen geweest van een soort vals boeddhistisch systeem, een stinkdier. Het had ook met Rigil Kent te maken. Het vrijgezette stadse systeem was een sociaal systeem van uitkering en beroepskeuze. Betelgeuze werd ingenomen gehouden door zware terroristische boeddhistische systemen die het volk lam hielden. De bevrijding kwam door regenboog brugjes, regenboog stroompjes. Dit gebeurde in een droom gisterennacht.

Vannacht ging het innemen van de steden in Betelgeuse Oost verder. Ze werden in gevangenschap gehouden door een valse boeddhistische vorst, een piratenhoofdman, genaamd Stredin. Hij was een man met een baard en een hele dikke buik. Op aarde had hij het christendom en de islam opgericht, en die werden bestuurd vanuit lekken in het boeddhisme. Hij leefde van de zielenvangst. Vooral op het christendom was hij trots. Hij gaf toe dat het leugens waren. Deze vorst moest overwonnen worden, want hij bewaakte de sleutel tot het boek Spreuken. Let ook goed op het woord "devils", de-vils, "the veils", de sluiers.

In Jeremia 5:16 gaat het over dat God een verre stam en natie over hen zal brengen. Zij komen als een oordeel over de boosdoeners in God's volk. De pijlen zijn dan het goddelijk zaad, de mayim. Dit verre volk wat over hen komt is de Ganbar of Ganbara in het Aramees, wat 'de gewapenden' betekent. In vers 17 brengen zij de honger en de verwoesting. In vers 19 gaat het over dat de boosdoeners van God's volk door de Ganbara in ballingschap worden gedreven. In de grondtekst worden de boosdoeners van God's volk dan gedreven tot de Zarim en de Zuwr, wat vrouwen van verre landen betekent. Wij hebben hier te maken met Goddelijke vrouwelijke ordes uit de hogere hemelen die het afgevallen en afgedwaalde volk van God komen tuchtigen en straffen. De ballingschap vindt plaats in ERETS, wat de onderwereld betekent. In vers 28 klaagt God erover dat er goddelozen onder zijn volk zijn die vet en glanzend zijn. In de grondtekst betekent dit ook overmoedig.

Vers 22 en verder laat zien dat zij van een verborgen plaats in de onderwereld komen, als een jagersvolk, naakt of halfnaakt. Zij komen in de grondteksten vanuit de heupen van de onderwereld, van de plaats waar het wapen is, van een zachte plaats of schacht, yarek.

Ganbara, waar de Zarim en Zuwr vandaan komen, is in het Aramees Orion. Het is de reus, de jager, de bewapende. De Zarim en de Zuwr zijn dus verre vrouwenstammen uit Orion.

Om het afgedwaalde volk vatbaar te maken voor Orion, stort God een soort koorts uit : de Chemah (7:20), vergelijk kamma in het Pali (karma, Sanskrit). De Chemah dient het volk weer terug te brengen tot de goddelijke verlamdheid, de Heilige Rust (zeven), om vandaaruit de Heilige Arbeid te ontvangen (zes). De Chemah is dus een belangrijk instrument van de Heere, de heilige koorts, een heilige brug, om tot ontlediging te komen. In vers 28 klaagt God erover dat de eeuwige tucht en kastijding als een lichaamsdeel is afgehakt. Dit lichaamsdeel is weer als een uiteinde, als een bron en een verbindingsschakel, het 'mannelijke' vruchtbaarheidsdeel waaruit de mens was opgebouwd. Dit lichaamsdeel, het teken, zou hen in de tucht houden. Het was een soort van heilig orgaan tot de dienst aan de Heere. Dit zou weer terugkomen door de Chemah, de heilige koorts. Dan zou ook Mayim, het goddelijke zaad, weer voortgebracht worden. In het Aramees staat er dat zij het vlees

van een vrucht, en hun wapen, hebben verloren (Puem). In vers 29 is de Ebrah, de heilige arrogantie van de Heere, tegen hen gekeerd. God is gescheiden van haar volk (SBQ).

Dit komt ook voor in Ezechiel. In hoofdstuk 9 gaat het over God's merkteken, Tav, ontvangen door klagen, kermen en zuchten over de bedrevem gruwelen. In hoofdstuk 11 worden de prinsen van het volk overgeleverd aan de Zuwr-stam, de verre vrouwen van Orion.
: 19 God zal hen een hart van vlees geven, het hart van Basar (Aram.: Bsar, Besra), van het mannelijk geslachtsdeel, als een bron.

Voor een Israeliet was het belangrijk om terug te komen tot het zuivere teken, het zuivere vruchtbare deel, het besneden, paradijselijke deel. En dit moest ten diepste gebeuren. De voorhuid was de kap, het zegel, wat eraf moest. Die voorhuid was gekomen door de zondeval. God zou het slachtmes brengen, Harba, om die top eraf te snijden (Ezechiel 3 : 22, 6 : 3). Dit zou gebeuren door de verre goddelijke vrouwenstam van Orion, de Zuwr (7 : 21). Velen zouden omkomen, maar er zou ook een overblijfsel zijn. Harba betekent ook 'Slachtmes van Mozes'. Dit stond gelijk aan een oordeel gebracht door goddelijke vrouwen (Zuwr). Dit slachtmes wordt ook in verband gebracht met de vrouw van Mozes, Zippora, de besnijdster. Zij besneed haar zoon.
Harba, Zippora, is het teken van de besnijdenis in de grondteksten wat wij dienen te ontvangen, als een terugkeer tot de wildernis, om terug te keren tot het beloofde land.

Zuwr, of Suwr, komt ook weer terug in het boek Spreuken. Vaak wordt dit in de Westerse vertalingen eenzijdig negatief voorgesteld, terwijl de grondteksten een dualiteit laten zien :

1Mijn zoon, sla acht op mijn wijsheid,
neig uw oor naar mijn verstandigheid,
2om bedachtzaamheid in acht te nemen
en laten uw lippen kennis bewaren.

3Want van honigzeem druipen de lippen der vreemde vrouw (zuwr, suri),
gladder dan olie is haar gehemelte,
4maar op het laatst is zij bitter als alsem,
scherp als een tweesnijdend slachtmes in de mond.

Dit is ook een dualiteit. In de grondtekst staat er : Haar achterste (baarmoeder) is bitter als alsem, wat in het Aramees wild en woest betekent (mrr). In de Hebreeuwse worteltekst is dit het druppelen. In de apocalypse komt alsem ook als een oordeel over het ego, als een vallende, brandende ster op de wateren. De lippen kan ook de taal betekenen in het Aramees (sp, spt, sph). Het kan ook de randen en de omtrek betekenen. Dan staat er in het Aramees : gladder dan olie is haar woord, haar logos, haar schrift-exegese. Scherp betekent alert in het Hebreeuws. Dit slachtmes is in de peh, in de mond. Dit komt ook weer terug in Openbaring waar Yeshua een slachtmes in de mond heeft, als beeld van de bewaker van de mond, en in de OT grondteksten is dit dus het achterste, de baarmoeder. Dit is dus een alarm, een beveiligings-systeem. Het achterste en de baarmoeder is symbolisch voor waardoor alles uit de mond gaat. In het Aramees is de peh de puem. In beide talen kan het ook betekenen dat het slachtmes, het achterste, de baarmoeder, voortkomt vanuit het water.

Haar mond is dus als honing, maar haar achterste, baarmoeder, is bitter, wat ook terugkomt in Openbaring 10. Johannes moet een boekje eten wat honing is in zijn mond en bitter is in zijn buik.

8En de stem, die ik gehoord had uit de hemel, hoorde ik wederom met mij spreken en zij zeide: Ga heen, neem het boek, dat geopend ligt in de hand van de engel, die op de zee en op de aarde staat. 9En ik ging heen tot de engel en zeide tot hem, dat hij mij het boekje zou geven. En hij zeide tot mij: Neem het en eet het op, en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing. 10En ik nam het boekje uit de hand van de engel en at het op, en het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het gegeten had, werd mijn buik bitter. 11En er werd tot mij gezegd: Gij moet wederom profeteren over vele natiën en volken en talen en koningen.

Het geeft hem inzicht in de tempelbouw.

Deze bitterheid, mar, Hebreeuws, is Maria in het NT, als een beeld hiervan, de baarmoeder van Yeshua, de bewaker van zijn mond, als het beest komende uit de zee.

5Haar voeten dalen af naar de dood,
haar schreden raken het dodenrijk.

Hebreeuws : Haar voeten dalen af tot de onderwereld (sheol), de baarmoeder van de onderwereld.

Dit is heel shamanistisch en Egyptisch, zoals Nephthys die Ra meenam in de baarmoeder, opdat hij aan zijn ego zou afsterven en tot de diepte van dingen zou komen. De christenen hebben een onbijbelse theologie waarin het licht goed is en de duisternis slecht, en zo ook de dood slecht is en het leven goed. Vandaar dat deze schriftgedeeltes overmatig negatief zijn vertaald, niet rechtdoende aan de metaforische dualiteit van het Hebreeuws en het Aramees.

6Opdat gij het pad des levens niet zoudt inslaan,
zijn haar gangen doolwegen, zonder dat gij het weet.

Hebreeuws : Opdat gij u onthecht van het sociale (chay).
Aramees : Opdat gij u niet overmoedig overgeeft aan de sexualiteit.

7Nu dan, zonen, luistert naar mij
en wijkt niet af van de woorden mijns monds.

8Houd uw weg ver van haar,
nader niet tot de deur van haar huis,

Aramees : Houdt uw sexualiteit ver van haar,
maar verkoop haar niet.

Deur betekent ook marktprijs in het Aramees. Weg betekent ook sexualiteit. Het wordt hier duidelijk dat we met de Zuwr, oftewel de donkere kennis van Orion, niet lichtzinnig mogen omgaan. We mogen niet te snel gaan, maar we mogen het ook niet verkopen, of weggooien. Huis kan ook boek betekenen in het Aramees, een literair werk, dus in die zin kan het ook betekenen :

"en verkoop haar woord niet," zoals de christenen met de bijbel hebben gedaan. Er wordt hier benadrukt niet te dichtbij te komen, maar ook niet te ver weg te gaan. Het gaat erom het middenpad te gaan. Zij is heilig. Je rotzooit er niet mee aan. Dat hebben de christenen al genoeg gedaan met hun god.

Hebreeuws : Verwijd uw wegen met haar (wees niet bekrompen en eenzijdig, zoals de christenen zijn met hun god), m.a.w. sta open. Ook : wees voorzichtig, wees bedachtzaam, verminder in haar nabijheid.

9opdat gij uw luister niet aan anderen geeft
noch uw jaren aan een meedogenloze;
10opdat vreemden zich niet verzadigen met uw vermogen,
en uw moeizaam verworven goed
niet kome in het huis van een onbekende.

Het oordeel over het kwaad zal maar een vijfde deel zijn van het toekomende, wat maar een betrekkelijk klein deel is dus. Het gaat voornamelijk om de ontwaking, het zien van de hogere structuren in en door alles heen. Alles heeft een hogere orde. Niets gebeurt zomaar. Betelgeuse is een veel fijnere energie die ontdekt moet worden, en ook herkent.

Eén van de terugkerende thema's van de bijbel is dat de mens niet van God kan vluchten. Hier is ook Jona een beeld van, wat weer verwijst naar Jannah, het paradijs, in de islam. Dat gaat over Calvijn's wet van de onontkoombaarheid.

Hoofdstuk 44. De Germaanse Achtergrond van het Calvinisme

Dus als de mens hard aan zijn ego afsterft op het strijdveld van het leven dan wordt de mens in de Germaanse mythologie opgenomen door de valkyries tot het Walhalla, de zaal van de gevallenen in Asgard, de godenwereld. Hier troonde Odin, die elke dag weer gevallen strijders uitverkoos. Dit was de Germaanse uitverkiezing. Odin, dn, is de Germaanse personificatie van het paradijs, Eden, dn. Dit is een Aramese wortel van het bloedige recht, zij die onderwerpt, en ook betekent het de exegese. Jakob's dochter was dn (dana). In de Sanskrite wortel is dit dhyana, het pad van meditatie tot transcendent bewustzijn. In het Pali is dit Jhana. In de amazone theologie is dit het pad van de urim, oftewel het pad van het testen. De weg tot het valhalla was een gevaarlijke weg door de onderwereld met veel bloedige testen en rituelen. Overal stond de dood op de loer, en er was ook veel dood. Dit was het volksgeloof van de Germanen. Alleen de heldhaftige doden, de einherjar, kwamen uiteindelijk aan in het Valhalla. Alleen gevallen strijders konden hier komen. Niet hen die

door een natuurlijke dood waren gestorven. Natuurlijk was dit ook heel politiek, want zo werden jonge mannen opgehitst om deel te nemen aan de strijd, opdat zij door de valkyries tot deze plaats zouden worden opgenomen. Sommigen waren zo bang een natuurlijke dood te sterven dat ze zich lieten doorboren door speren. Hetzelfde zien we vandaag terug in extremistische groeperingen van de islam waar mannen het leger worden ingelokt door beloftes over de 72 maagden in het paradijs, wat vergeleken kan worden met de valkyries (Noord-Germaans) of walkuren (Zuid-Germaans).

De valkyries waren de dochters van Odin, als de dochters van het paradijs, van het valhalla. In de islam worden zij de houri's genoemd. In het christendom zijn zij de engelen, en zij zijn juist de personificaties van het pad van de beproevingen. Zij leiden tot de onontkoombaarheid, één van de pilaren van Calvijn, als een beeld van het paradijs als alarm-systeem. In het calvinisme is dit de vijfde pilaar, de volharding van de heiligen, wat een gave is. Het zorgt ervoor dat de heiligen niet kunnen wegvallen. Dit is dus de duurzaamheid van de uitverkiezing. De uitverkiezing zelf is de tweede pilaar. In het calvinisme is de volharding der heiligen een bevestiging en bewaring. Ook kan dit uiteindelijk leiden tot een verzekerdheid.

Odin is dus de beproeving en de onontkoombaarheid, het paradijs, wat ook plaats van restrictie betekent in de grondteksten van het OT. De dn wortel in India is dus in het Pali de jn. Ook Jannah, het islamitische paradijs heeft deze jn wortel. In de talen is er een sterke verbinding tussen de D en de J. De D-klank komt in het Arabisch ook voor in het woord jinn, als djinn, zoals ook bij jannah, wat uitgesproken wordt als djanna. Zo wordt de J ook in het Engels uitgesproken, als [DJ]. Odin heeft zijn wortels in de godin Jana.

Jormungandr, een kind van Angrboda de ijsreuzin en Loki (logos), en de broer (schaduw) van Hel, de Midgaard slang, die de mensenwereld in de greep houdt, staat symbool voor de restrictie van de derde pilaar van het calvinisme, de pilaar van de beperkte verzoening. De mens heeft restrictie nodig om het juiste pad te vinden. Vandaar dat onze boodschap naast het kruis ook het heilige touw is geweest, de heilige gebondenheid. Wanneer Jormungandr de touwtjes viert of loslaat, begint het Ragnarok (ramadan), de hongertocht door de onderwereld. Het is een slang die zijn eigen staart bijt, zichzelf opvreet, zoals de Ouroboros, als een beeld van oneindigheid. De slang raakt in gevecht met Thor in het Ragnarok, en de slang spuit zijn gif in de lucht, en als een beeld van de Ouroboros gaan zowel Thor als de slang ten onder in dit gevecht, als een zelf-zuiverings-principe, want Thor is ten diepste een onderdeel van Jormungandr. Uiteindelijk werd Gleipnir vervaardigd, het eeuwige touw, de eeuwige restrictie, als zijnde een beeld van de volharding van de heiligen, van de onontkoombaarheid. Hiermee werd Fenrir, de wolf, geketend. Hij zou pas op Ragnarok vrijkomen om Odin ten val te brengen. Wolven zijn edele dieren die een groot geheim dragen. Het zijn speciale soort van zielen die bevroren raakten. Het zijn ijs-zielen, wat een symbool is van grote isolatie, leegte en vergetelheid. Daarom hebben ze ook grote mediamieke gaven, en zijn ze vaak verbonden aan het shamanisme. Wie te dichtbij het mysterie van de wolf komt kan hierdoor verslonden worden als een symbool van wat er kan gebeuren als iemand te lang in het ijs is, als onderkoelingsverschijnselen, dus dat wil niet zeggen dat het daadwerkelijk de schuld van de wolf is. Deze zielen zijn bevroren. Soms roepen ze nog : "Ga weg, ga weg," maar als er dan niet geluisterd wordt, dan slaat het ijs toe als een natuurverschijnsel. Het wil dus niet zeggen dat wolven vleeseters zijn, maar meer dat de prooi slachtoffer is geworden van weersomstandigheden, of gewoon te dichtbij of te lang bij het ijs is geweest, of als iemand die door het dunne ijs is gezakt. De wolf zit vast in zijn instincten als zijnde een diepere werkelijkheid die symbolisch laat zien wat er aan de

hand is. Wel is het zo dat de wolf een geestelijk strijder is in de onderwereld. Hetzelfde is aan de hand met haaien, leeuwen en hyena's bijvoorbeeld, maar dan met een ander achtergrond-verhaal. De mens moet hoe dan ook ingewijd worden in deze geheimen, en er moet speciaal met deze dieren omgegaan worden. Dierentuinen en kleine kooitjes zijn uit de boze, maar speciale reservaten waar ze met rust gelaten worden zijn belangrijk voor het behoud van dieren.

Hoofdstuk 45. Shamanistische Betekenissen van de Dierenwereld

Zij die hard aan hun ego zijn gestorven worden gewekt door de Valkyries (Noord-Germaans), de Walkuren (Zuid-Germaans), oftewel de strijdgodinnen van Odin, tot het transcendente bewustzijn. Dit zijn de ware uitverkorenen. Alleen de uitverkorenen kunnen tot het Valhalla gaan, de hel van de gevallenen, oftewel de vruchtbaarheid van de gevallenen.

Gleipnir was het eeuwige touw, de eeuwige keten, die Fenrir, de Germaanse wolf, bond. Gleipnir betekent in het Noord-Germaans (Noors) de geopende, het open zijn, dus het heeft een diepe metaforische betekenis. Fenrir kwam tot het transcendente bewustzijn (vgl. Jehovah). Hij zou losbreken in het Ragnarok om Odin te doden, en hij zou zelf gedood worden door de zoon van Odin. De god van het OT, de vader, stierf, opdat het zoonschap van het NT kon komen. Dit is ook het ego wat sterft. De wolf is een verlicht dier, die tot het Ragnarok leidt, en door het Ragnarok, zoals de Egyptische wolf Anubis de ziel door de onderwereld leidde. Ook leidde de wolf Roodkapje, en moest het ego sterven. Fenrir brak dus los in het Ragnarok, zoals satan losbreekt na het duizend jarig rijk, om het volk te "(ver)leiden". Satan zou het volk opleiden tot de grote oorlog, het tweede Armageddon na het duizendjarig rijk (duizend betekent educatie en verzoening). Armageddon is het christelijke Ragnarok. Satan is in de christelijke bijbel de wolf, en in de grondteksten is satan een neutraal en dualistisch woord, dus het kan zowel positief als negatief worden uitgelegd in dit orakel. Ook de stam Benjamin was een wolf (Genesis 49:27), en de wolf zou tezamen zijn met het lam in het vrederijk, en een kleine jongen zal hen hoeden (Jesaja 11:6). De aarde zou vol zijn met kennis.

De wolf is gestorven aan zijn ego in het ijs, in de afzondering, de isolatie. Zijn moeder is de ijsreuzin Angrboda, en zijn vader is Loki (logos), de Germaanse satan, de trickster. Angrboda was ook de moeder van Hel, en van de slang Jormungandr. Zo is de wolf het transcendente bewustzijn wat ontstaat in de ijsdood, in Ragnarok, als een gids. Het is een medicijn in de onderwereld. Het duizendjarig rijk is een beeld van het transcendente bewustzijn wat ontstaat in de eindstrijd tegen

het ego, het Aramageddon, het Ragnarok (Noord-Germaans), de Gotterdammerung (Zuid-Germaans), oftewel de godenschemering (Nederlands), de twilight of the gods (Engels). Hier moet de mens afsterven aan al zijn valse godsbeelden en idolen van het ego. Religie moet hier ten onder gaan om plaats te maken voor het shamanisme. De wolf leidt helemaal terug tot de Volva, of Wolva, (vgl. vulva, de uitwendige vagina als poort van de baarmoeder) een vrouwelijke oergermaanse priesterorde van sjamaanse zieneressen. Zij werden herkend aan hun rode pijen met rode kappen (vgl. Roodkapje). Zij werden ook wel spakona genoemd, profetessen, van het woord "spa", profetie. De volva stonden hoog in aanzien, en waren ook godinnen. Zelfs Odin kwam soms bij hen om raad vragen. Zij hadden grote macht, ook als oorlogsgodinnen, en hielden zich bezig met het offeren van de vijand, als een beeld van het doden van het ego, wat ook weer terugkomt in de psychologie van Jung. Van "spa", profetie, observeren, komt ook het Engelse woord "spy", onderscheiden, detecteren, het verzamelen van informatie, spioneren. Dit is dus het pad van de wolf, de diepte van de wolf, waaruit deze illusie voortkomt. De wolf is dus meer een sluier hiertoe. Ook de wolf moet sterven, wat ook weer terugkomt in het sprookje van Roodkapje. Aan het einde van het sprookje komt Roodkapje (en ook haar grootmoeder, de grote moeder) uit de buik van de wolf, door het slachtmes van de jager ("jacht" op de gnosis, wijsbegeerte, oftewel de transcendente filosofie die nooit stopt).

Odin kwam dus tot de Volva om raad te vragen, als het raadplegen van een orakel voor profetie. Hij wilde de toekomst weten. Dit staat beschreven in de Voluspa, de profetie van de Volva, in de poëtische Edda, de Germaanse bijbel, wat gaat over de schepping van de wereld uit ijs, en ook de ondergang van de wereld in het Ragnarok. Odin wil weten hoe het met zijn schepping zal aflopen. De wereld begon toen Ymir, een ijsreus, voortkwam vanuit een gif wat opwelde in de ijsrivieren van de Ginungagap, de Germaanse oerleegte.

Laten we kijken naar de shamanistische betekenissen van wat andere dieren :

Hyena's : Dit zijn zielen die in de onderwereld zwaar gevochten hebben tegen het religieuze systeem, als verzetsstrijders. Zij werden vervolgd, en uiteindelijk door het religieuze systeem veroordeeld en omgebracht.

Haaien : Dit zijn zielen die in de onderwereld zwaar hebben gevochten tegen de medische dictatuur van o.a. de psychiatrie en de tandheerskunde industrie. Zij werden veroordeeld en omgebracht. Het zijn grote verzetsstrijders.

Leeuwen : Dit zijn zielen in de onderwereld die zwaar hebben gevochten tegen de markt van justitie, tegen valse veroordelingen, maar werden uiteindelijk zelf vals veroordeeld en omgebracht.

Het zijn natuur-martelaren. Zij zijn het medicijn. De mensheid heeft deze oorlog verkeerd begrepen.

Krokodillen : Dit zijn zielen in de onderwereld die zwaar hebben gevochten tegen het valse educatieve dwang-systeem, en hierdoor veroordeeld werden.

Hoofdstuk 46. Het Plumares Mysterie

Plumares momenten zijn momenten van verwarring en verwerping, waarin je je plaats niet kent, en ronddoolt. Het zijn lege tabletten die hoger inzicht nodig hebben, die nog geplaatst moeten worden. Deze plumares stenen of tabletten zijn dus belangrijk om het huis te bouwen. Wij mogen de plumares stenen dus niet zomaar verwerpen, omdat ze groot potentieel hebben. Dit is ook weer een stukje van het aanvaarden van het kruis, de kooi en het touw. Forceren helpt niet. We zijn in een labyrint. Alles moet op een natuurlijke manier gaan, de tijd krijgen om te groeien.

De plumares spiegels staan door het hele heelal. Ze zijn overal om ons heen, en brengen alles tot tegengestelden, spiegelen en verdraaiien alles. De Arcturische lens is er één van, een hele grote lens waardoor Orion op aarde wordt geprojecteert. De Samanthijnse lens is een lens op aarde, tussen het verre oosten en het mid-oosten-en-westen in, ook wel de eekhoorn genoemd, die enorm snelle spiegel-effecten afgeeft en rommelt met tijd, chronologie en nummerieken. Maar zo zijn er ook heel veel van zulke spiegels en lensen heel dichtbij, zoals de lens tussen bijvoorbeeld de Betuwe en de Veluwe. Betuwe is het symbool van de vruchtbaarheid voor Nederland vanwege de goede grond voor fruitteelt en tuinbouw, terwijl de Veluwe voornamelijk bekend staat om zijn droge, dorre, vastgegroeide theologie, alhoewel het wel prachtig natuurgebied is. Zo is er een wisselwerking tussen de Betuwe en de Veluwe, als kruis en opstanding, als lijden en verdieping. De mens mag door deze spiegel tot ontwaking komen. Het wordt ook wel de hyena spiegel genoemd, omdat de hyena symbool staat voor de verzetsstrijd tegen de klauwen van de ijzeren, stalen religie. De hyena ziel ging in deze strijd ten onder, maar zal ook weer wedergeboren worden, opkomen vanuit die diepe put, door de vruchtbaarheids-principes van het universum. Religie zal niet het laatste woord hebben, maar het shamanisme. De Veluwe is verder prachtig, omdat het allemaal erg bruikbaar spul is. Maar ook in en rondom ons huis zijn er zulke plumares spiegels, en zelfs in ons lichaam. Het is dus belangrijk hier gevoelig voor te worden en je leven te gaan begrijpen. Het zijn als het ware allemaal golfjes en stroompjes van zeeen en rivieren die door elkaar heenlopen. Soms lijkt het alsof ze er een potje van maken, maar er is een hogere orde. De mens moet leren deze stromen te detecteren, te volgen, te ervaren waar ze afbuigen, en hoe ze afbuigen, en hoe het zich doorvertaalt en spiegelt. De mens mag zo tot de oorspronkelijke waarden komen, om zo beter zijn leven te leren begrijpen. Dit is dus een groot vraagstuk van de etymologie van het shamanisme.

De Veluwe is een beeld van de dorre en droge toestand van Nederland en zelfs van de hele wereld. De Veluwe stond in de geschiedenis bekend als jachtgebied vanwege het vele wild, en ook was het berucht om de intense heksenvervolging. Heel vroeger was de Veluwe omringd door moerassen, en het lag aan de Zuiderzee, die later werd drooggelegd zodat de Veluwemeerkust ontstond met het Veluwemeer, als overgangsgebied. In ieder geval zakte de mens geestelijk door het moeras en kwam in het mysterieuze Veluwe gebied terecht als een symbool van iets buitenaards. Er was veel meer gaande dan wat het oorspronkelijk leek te zijn. Ik kan erover meepraten wat opgroeien op de Veluwe inhoudt. Het is als de hel. Maar ik heb ook veel "Betuwe" ervaringen gehad, wat me er

doorheen heeft geholpen. Ook de Betuwe is iets buitenaards wat zich op de aarde projecteerd, en waardoor de Veluwe-Betuwe dualiteit ontstond.

Hoe buigt iets zich af door de spiegels en lensen van het leven, in het labyrint van het bestaan ? Hoe ontstaan de dingen, hoe vormt het zich door al die caleidoscopische verbuigingen, verspiegelingen en schaduwen ? Dat is het vraagstuk van de etymologie van het shamanisme, oftewel het plumares mysterie. Het is de leer van de oorsprongen, en hoe die bronnen zijn gaan vloeien. Ze dalen neer en stijgen weer op met vernieuwd inzicht. Bronnen putten en scheppen weer uit andere bronnen om zichzelf te versterken, te verdiepen. Dit is een groot buitenaards natuur mysterie, als het leren kennen van de spiegels van het universum, het onderscheiden ervan. Soms is het belangrijk om even stil te staan en jezelf af te vragen : Welke spiegels zijn hier aan de gang ? Het zijn prisma stenen die een bepaald spectrum hebben opgewekt waardoor wij de dingen beleven zoals we het beleven.

Ook herinneringen kunnen plumares spiegels zijn. Ze kunnen je het leven heel anders laten bekijken en beleven. Dit kunnen goede herinneringen zijn of slechte herinneringen, maar we mogen door deze spiegels gaan om tot verdieping te komen. Dit is een hele uitdaging. Sommige spiegels zijn heel klein, en anderen heel groot. Sommigen liggen misschien op de achtergrond, maar anderen kunnen de sleutel vormen voor je verdere leven. Zo kunnen plumares momenten dus ook hele goede momenten zijn van herkenning, verzoening en diepte zicht.

Hoofdstuk 47. Het Ragnarok Mysterie

Het christendom mist grotendeels de rijkdom van de honger-theologie, van Ragnarok. Calvijn moest deze aanvullen, maar dit ging op een hele corrupte manier. De eerste pilaar van het calvinisme, van de machteloosheid van de mens, is een symbool van het Ragnarok, waar de mens doorheen moet. In het amazonisme is dit de Tahulen. Ook Ragnarok is een plumares spiegel, tussen Noord-Germanie (Scandinavie) en Zuid-Germanie (Nederland, Duitsland). Het is dezelfde energie die door de lens op verschillende manieren wordt vertaald. Er is ook een plumares spiegel bijvoorbeeld tussen Noord-Amerika en Zuid-Amerika, en tussen de islam en het christendom. Om tot diepere leegte en vergetelheid te komen moet de Samanthijnse lens doorbroken worden tussen de abrahamitische zone (mid-oosten en westen) en de dharmische zone (de orient, het verre oosten). Het kruis is niks zonder de leegte en de leegte is niks zonder het kruis. Deze dynamieken horen bij

elkaar. De Achius-spiegel ligt tussen Noord en Zuid-Amerika, die doorbroken moet worden om het Noord-Amerikaanse mysterie te kunnen oplossen, want dat kan alleen in de context van de natuur (Zuid-Amerika). De mens moet zichzelf aan beide kanten van de lens zien terug te vinden.

De mens die dieper in de put van de eerste wet van het calvinisme gaat, die van de machteloze, verlammende leegte, die komt vanzelf uit bij de uitverkiezing, de tweede wet, en komt zo tot de heilige restricties van het paradijs, de derde wet, de beperkende verzoening, oftewel het Odin mysterie. Odin is de dolende god, de god van de nomaden, wat een beeld is van de tocht van beproeving door de Ragnarok.

De vierde wet : Genade stelt de wet buiten werking, de valse wetten. Dit is in diepte niets anders dan inzicht, de onderscheiding van de plumares tabletten, van de spiegels. Het calvinisme gebruikt het woord genade, maar dit is dus inzicht. Hoe dieper het inzicht, hoe dieper de ontwaking, wat resulteert in een hoger absorberings-vermogen, oftewel vetverbranding, de fijnere energie. De leeuw valt de valse wet aan, en gaat in dit gevecht ten onder. Dit is verkeerd door de spiegel gekomen. De valse genade verspreidde zich door het christendom, om het inzicht te doven. Genade bedekte de valse wet, beschermde de valse wet, rekende er niet mee af. Door genade is iedereen gelijk, zowel de zondaren als de heiligen, de goeden en de slechten. Dit is een soort van vals religieus communisme als dekmantel voor de criminelen. Demonen zwerven graag rond met zulke gewaden. Ze doen hun kappen om en met het genade-wachtwoord komen ze overal binnen. Het is het tijger-vergif, een Russische kaart. De tijgers van genade komen uit Rusland. Zo gaan zij door de plumares spiegels op jacht. Vandaar dat het belangrijk is de Russische spiegels te kennen.

Jamahr - de grote plumares spiegel tussen Rusland en Amerika. Door een Amerikaans sausje kan de genade-geest zichzelf opportunistisch opsmukken, om zo te worden tot een kapitalistische monopolist, tot iemand die god in de broekzak heeft zitten, en die op elk gewenst moment uit zijn broekzak kan halen. Vele kerken zijn gebouwd op dit principe. Het is een truuk. Zonder genade zouden ze dit nooit kunnen doen. Genade is de basis, het wachtwoord, omdat ze hiermee hun graven eerst kunnen witten.

Beesto - de grote plumares spiegel tussen Rusland en het Verre Oosten (de Orient), ook een hele geliefde. Zo kunnen de grote opportunisten die door genade tot valse volle wasdom zijn gekomen zichzelf vergulden en vergoddelijken, door één of andere smerige oosterse truuk. De genade freak weet zich door zijn onnavolgbare religieuze wiskunde boven ieder ander mens te zetten als een god in de tempel waarvoor ieder ander mens moet buigen. Natuurlijk is dit een goocheltruuk, maar wie kan deze betovering verbreken ? Het is pure demonie. Instant zelfvergoddelijking en christelijke genade schijnen goed met elkaar samen te gaan. Kleine kinderen die een nieuw woord hebben geleerd worden zulke wanen met de paplepel ingegoten. De nieuwe generatie van genade kent geen genade.

Slango - de grote plumares spiegel tussen Rusland en Europa. De genade is iets waardoor de meest ziekelijke geesten hun troep aan de mens kunnen opdienen door een dwang-spuit in de medische industrie en dictatuur. Het verlamt de hele samenleving, zodat de mens geen kennis krijgt en alleen nog maar kan geloven. Genade (Rusland) en Geloof (Europa) werkt met elkaar samen waardoor de tijgergeest doktertje kan gaan lopen spelen. Zo krijgt de gek die voor god speelt nog meer macht over zijn slachtoffers.

Daarom is het van belang om in de diepte te gaan van de vierde wet van het calvinisme, de onweerstaanbare genade. Het werkt als een magneet die goed verkoopt want elk soort gespuis kan zich hierin verstoppen. Het calvinisme is hiermee de advocaat van de duivel, maar er ligt een esoterisch pad in verborgen. Het esoterische calvinisme is de toekomst. Genade probeert karma te verstoppen, tegen te houden, oftewel het kruis. Het communisme moet dus zo gedraaid worden dat iedereen aan karma en het kruis blootgesteld moet worden, als de eis van het Ragnarok. De eerste wet van de honger theologie is Orientaals, en de vierde wet van kruis en oordeel, van karma (kamma, pali) is Israelitisch. De Rusland-link zorgt ervoor dat niemand aan deze wet ontkomt. De diepte van het kruis ligt niet eens in Israel, maar in Germanië. Dit is de vrucht wanneer de Samanthijnse spiegel wordt doorbroken, want dan kunnen beide kanten zich verdiepen. Zo is Germanië ontstaan. Het is iets van de toekomst (diepte). De Samanthijnse spiegel of brug is dus in de diepte Germanië. Germanië is de brug tussen de Abrahamitische religie (west-oost) en de Dharmische (oriente) religie. Vandaar dat de Germaanse religie ook in diepte besproken wordt als een belangrijke link in de esoterie en de gnosis.

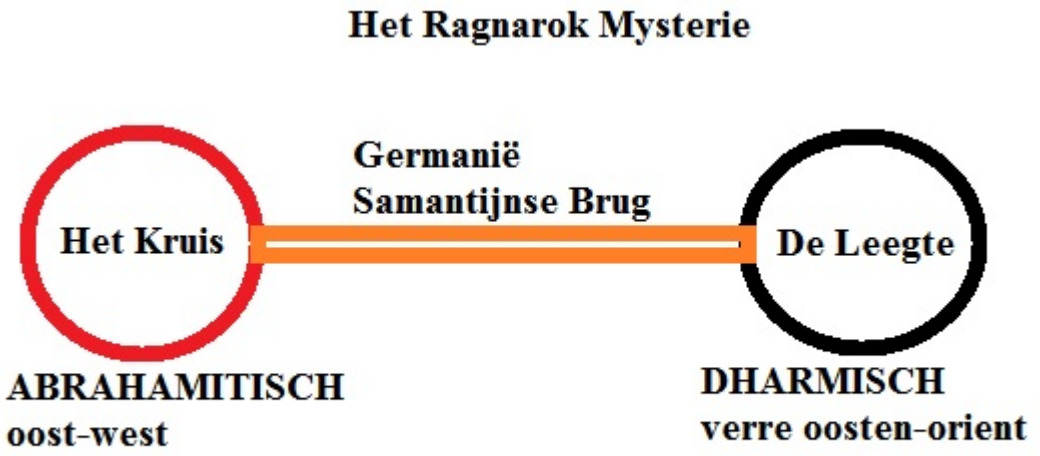

Sitnap is de plumares spiegel tussen het christendom en de islam.
Sama is de plumares spiegel tussen Israël en Egypte.
Primo is de plumares spiegel tussen Egypte en India.

De heilige onweerstaanbaarheid (vierde wet van het calvinisme) is onlosmakelijk verbonden aan de heilige onontkoombaarheid (vijfde wet van het calvinisme). Dit is de ijzeren en stalen machine van het Russische communisme. Niemand ontkomt aan het universele communisme. Iedereen zal door Ragnarok heen moeten gaan om zo te worden getest en waarin het ego kan sterven. De vierde en de vijfde klauw van het calvinisme grijpen de mens en werpen hem in de put van de eerste wet, van de afgrond van de onmacht en hulpeloosheid, zoals Jozef door zijn broers in de put werd geworpen. En zo worden de uitverkorenen uiteindelijk tot Egypte genomen. Niemand ontkomt aan de machines van Ragnarok. Dit woeste beest zal niemand overslaan. Ieder mens zal geconfronteerd worden met de eindeloze en eeuwige leegte, en niemand zal kunnen leven. De Ragnarok betekent de totale dood van het ego. De Ragnarok is een Russisch, communistisch mysterie. Rusland (Ragnarok) is de

plumares loopbrug tussen Zuid en Noord Germanië. Dit zijn allemaal dynamieken van Betelgeuse geprojecteerd op aarde. Betelgeuse is een visser die hiervoor de uitverkoren zielen zal opvissen om ze in te wijden in deze mysteries. Moeder Betelgeuse is op haar boot hiervoor en heeft haar netten uitgeworpen.

De tijger is een communistisch dier, een grootmacht, zoals de beer dit is. Beiden kennen ze de oorlogs-strategieën van de genade, en maken hier gretig gebruik van. Het zijn totaal onvoorspelbare dieren, en hun oorsprong is duister. De beer is een groot strateeg en staat aan het begin van de keten. Hij biedt genade aan. Hij verkoopt die genade om slaven te maken. Hij is een clown. Hij is een genade meester. Zijn dienstknechten zijn genade slaven. Hij is als een verzekeraar, als een energie-producent. Het is niet het ware. Hij aapt het alleen na. Hij zal zichzelf niet snel laten kennen. Hij speelt spelletjes. Hij is een grootmacht. Hij zoekt naar onderdanen. Hij eist betaling, want zijn genade is niet voor niets. Beiden zijn het grootmachten van de familie, zowel de beer als de tijger. Wat is dan het verschil tussen de tijger en de beer ? De tijger heerst over de geslachtslijn van de vader, en de beer heerst over de geslachtslijn van de moeder. Tussen de tijger en de beer is er een hele zware plumares spiegel, de Elfo. Deze spiegel is als een ravijn, en veroorzaakt de vele misverstanden tussen man en vrouw, tussen de vader en de moeder. De tijger is in gevecht met de beer. Dit is een verschrikkelijk gevecht. De man wil zich altijd weer sterker, groter en machtiger voordoen dan de vrouw, en wil altijd maar weer een dominante rol spelen, zelfs als hij zich nederig voordoet. Dit is de tijger-geest in de man. De beergeest zal altijd weer een verkeerd beeld van de vrouw geven. De beergeest is niet eerlijk, maar sjoemelt. Hij is een clown. "Als het maar verkoopt," is zijn motto. Maar in de diepte van deze machtige beesten liggen wel de hemelse beer en de hemelse tijger verborgen. De mens moet hiervoor het beren-medicijn en tijger-medicijn leren kennen. Voor de verzoening van beer en tijger, van man en vrouw, is het krokodillen-medicijn van belang, want de krokodil staat voor het herstel van het shamistische onderwijs in de exegese. De krokodil is de brug tussen de tijger en de beer.

Hoofdstuk 48. Jezus Was Een Atheist

De heilige onontkoombaarheid is het communisme waarin iedereen aan dezelfde regels onderhevig is. Er zijn geen goden die dat proces kunnen tegenhouden. Daarom is het communisme ten diepste atheistisch, en het atheisme is de religieuze leegte die van belang is voordat er ook maar een lijntje wordt gelegd naar het theisme. In de eerste wet van het calvinisme wordt gesteld dat de mens niets is, vijandig of verwijderd van God, en tot niets in staat is. De mens kan dit niet overbruggen. Deze wet is totaal atheisme. De mens houdt er geen godsbeelden op na.

De mens heeft God uitgevonden, niet andersom. De mens heeft God verzonnen, en leeft door bijgelovige formules die niet op de werkelijkheid berust zijn. Het atheisme sluit het bestaan van God niet uit, maar wil bewijzen hebben, en niet zomaar vanuit ongegronde tradities leven en geloven. Het atheisme wil dus persoonlijk contact, en niet zomaar knullig dingen geloven van horen zeggen. Atheisten denken dus over dingen na. Er zijn goede atheisten en slechte atheisten. Er zijn open atheisten en gesloten atheisten, zoals er materialistische atheisten zijn en spirituele atheisten.

Maar de eerste wet van het calvinisme is dat van totaal atheisme, omdat de mens tot niets in staat is. Dit is een begin-situatie, en daarmee wil het calvinisme dan ook iedereen onder veroordeling brengen, en dan daarna zeggen dat er toch hoop is, vanwege het uitverkiezingssysteem en de genade, die volgens hen dus totaal onverdiend is vanwege het atheistische beginpunt, een grote zonde. Het calvinistische pad begint dus met het zeggen dat er zonde is en dat iedereen de hel verdient, maar God is dan toch nog zo goed om ervoor te zorgen dat er nog een paar mensen gered gaan worden. Dit gebeurt niet door hun eigen verdiensten, maar dat regelt God totaal buiten hun wil om.

Het atheisme is dus een hele diepe leegte waarin je God niet zomaar gaat verzinnen en ook niet omdat andere mensen dat toevallig tegen je gezegd hebben dat God bestaat of omdat je zo bent opgevoed. Atheisme is een staat van vergetelheid.

Atheisme betekent 'zonder God'. Ook Jezus was op een punt zonder God, aan het kruis. Ook Jezus was dus op een bepaald punt in zijn leven een atheist. Ook David was op een bepaald punt door God verlaten, en dus een atheist. Het atheisme is dus een belangrijk en heilig onderdeel van religie. Atheisme gebeurt wanneer God je de leegte inwerpt, je overlaat aan het kruis. Atheist komt van het Griekse atheos, wat zonder God betekent en verbannen door God. Het woord heeft dus een veel ruimere betekenis. Ook ben je atheos als je God niet kent. Er zijn dus verschillende soorten van atheisten. In het Aramees : dl(a), zonder, lh, god, als dla alah, vgl. Delilah, als de Aramese atheos. Simson onderwierp zich aan de atheos (delilah), en stierf zo een zware dood aan zijn ego waardoor hij tegelijkertijd al zijn vijanden vernietigde, als het collectieve ego. In de Bilha is zij ook Bakroe, wat ook een naam is voor Rebekkah. Atheos vindt plaats wanneer de moeder haar kind overdraagt aan een bijmoeder, aan een educatie (zoals Hannah Samuel overdroeg voor de tabernakeldienst), of aan een vrouw, en het is dus een ervaring die plaatsvindt aan het kruis, waardoor de mens de leegte ingaat. Het is een onderdeel van het religieuze ritueel, en komt oorspronkelijk van Betelgeuse.

In het Hebreeuws zou dan la+elohim betekenen "zonder god", lm, waaraan ook alam verbonden is in het Aramees (owlam, Hebreeuws). Alam, lm, betekent eeuwig. Alam in het Hebreeuws betekent verborgen, geheim, verwerping, negeren. Het Aramese atheisme, de dla allah, oftewel Delilah-Bakroe, een term voor Rebekkah in de tweede bijbel, heeft zijn wortels in de Egyptische Ra-Sebek, Ra-Bek, de klager, ook wel de RM genoemd van god, de yah-rm (Jeremia). Ook Jeremia werd apart gezet, geheiligd, in God's toorn, en moest door de heilige verworpenheid heen. Ook Jeremia was dus een atheist, een door God verworpene. In de Rebekkah mythe vochten Jakob en Ezau al met elkaar in de moederschoot, als een beeld van Jakob die moest leren emaneren. Jakob moest tot de diepte van Ezau komen, tot de diepte van de aarde. Dit gevecht in de moederschoot was al de Jakobsladder. Jakob moest dus de onderwereld in, als een verworpene, als een atheos, als een atheist. RM en BK zijn Egyptische synoniemen voor het afdalen in de onderwereld, Ra die in de

klager verandert, de wener, als een verworpene, opdat hij zijn tocht door de onderwereld kan voortzetten, als een nomade.

Buk of Abuk, Abek (bk) is de eerste vrouw in Zuid-Sudan en Ethiopië mythologie, als de "Eva", en tegelijkertijd de godin. Eva moest Adam verleiden om tot de godsverworpenheid (de rode vrucht) te komen, tot de atheos, het atheisme, en zo ook moest Jakob Ezau verleiden hiertoe door het kommetje rode soep, een mythe die ook diepe wortels heeft in het hindoeïsme. Ezau verloor hierdoor zijn eertgeboorte-verbond met God en zocht het in bittere tranen (Hebreeën 12). We spreken daarom ook van het Rode Gat, een buitenaards natuurverschijnsel in Rusland, wat vroeger bekend stond als een groot atheistisch bolwerk, wat ook weer verbonden is aan het Hebreeuwse 'rasha', de godsverworpenen. In de diepte is de bijbel daarom ook een zeer atheistisch boek. Dit heeft ook weer te maken met het rode kroon mysterie van Noord-Egypte, van de klaagliederen. Het atheisme is de sleutel tot de diepere leegte, de sleutel tot vergetelheid, en zo de decoder van het grote Plumares Mysterie. Alle profeten moesten in het atheisme ingewijd worden, wat in het Grieks ook betekent het verwerpen en ontkennen van de goden van stad en staat. Het heilige atheisme, de heilige atheos, was uitgezonden als een heraut van het oordeel wat over de afgoden zou komen. Het was de aartsmoeder Rebekkah rijdende op het beest van Ra-Sebek om een nieuw geslacht voort te brengen van heilige godsverworpenen, van de heilige atheos, atheisten. De Rode Put werd geopend. Alleen zo konden zij dieper in de wildernis geslingerd worden. Het waren grote buitenaardse wachters die hiertoe tot de aarde kwamen, om de aarde te omsingelen en zo hun buitenaardse wapens op de aarde te richten, op de bespottelijke circus van religie. Zij riepen : 'Het atheisme zal overwinnen !' En zij marcheerden telkens een stap dichter tot de aarde. Zij gingen op hun positie op de muren staan. Zij waren allen gehuld in een zwarte buitenaardse wapenrusting. Zij pronkten niet mee met religie. Zij kwamen om de religie te beeindigen, uit te doven. Zij kwamen met helmen op, als zwarte wachters. Zo was er een pad tot de wildernis. Zo ging er een roep uit. Zo werden de geroepenen afgezonderd, zij die uitverkoren waren door de atheos, door moeder Rebekkah.

Hoofdstuk 49. Het Rusland Mysterie

Het communisme betekent in de diepte de context, die dus belangrijk is. De mens kan nooit ontkomen aan de context. Dit is de heilige onontkoombaarheid. Het communisme is iets heel bijbels. Denk bijvoorbeeld aan de heilige communie, het heilige avondmaal, waarin iedereen deel

heeft aan God en aan elkaar, oftewel aan de context. Het ego wordt door deze verzoening verpletterd en gerecycled, geconsumeerd, wat een symbool is van de exegese en de etymologie, oftewel de schrift-uitleg in de esoterische diepte ervan.

De verworpenheid van Jezus aan het kruis, de godsverwerping, vindt zijn hoogtepunt in de islam waar God geen kinderen heeft. Jezus is niet meer de zoon van God in deze duisternis. Hij moet hier doorheen. Dit is een buitenaardse code van het atheisme, het esoterische atheisme van de gnosis. Het aardse atheisme is een kwartslag gedraaid. Atheisme is de ultra-leegte waarin de mens wordt afgesneden van de familie-goden.

Mohammed werd door iets veel groters gedreven dan wat hij ervan kon begrijpen, wat later steeds meer ging ontsporen, maar de code was gelegd.

In de Hadid, de geschriften rondom de Koran die de Koran toelichten en de hoofdstukken ervan introduceren wordt duidelijk dat Mohammed een gekweld man was door buitenaardse krachten. Mohammed vreeste voor zijn leven door deze verschijningen. Hij beefde. Het ging om de openbaringen van de Koran die zich met grote kracht op hem stortten, en hij kon het niet tegenhouden. Hij werd gedwongen. Er was een buitenaardse eis. Iets moest er door komen, en ze hadden Mohammed hiervoor uitgekozen.

De duisternis en de leegte van het kruis moest komen. Het valse zoonschap moest verbroken worden. Zwarte wachters waren hiertoe gekomen met een zwart boek. De afgoden van stad en staat moesten verworpen worden en ontkent. De afgoden van de familie clans moesten terecht gesteld worden. De wachters kwamen ditmaal met het masker van religie, om diep door te dringen als spionnen in de tempel. Zij zouden een dodendans uitvoeren waarin het ego ontmaskerd zou worden en zou sterven. Geen enkele verrader zou aan het einde van deze dans overblijven.

Ze wijzen Mohammed op het belang van de nacht, van de rust, waardoor hij midden in de nacht de verzen zou doorkrijgen. Zij die de cryptiek van de Koran niet kennen gaan de mist in. Het is een code. Het koren komt met het kaf. Er was geen andere weg.

Ook de bijbel is een atheistische code. Het werd naar de aarde geschoten en bleef ergens hangen, omdat de mens dat nodig had om verlicht te raken, te ontwaken. Dat kan alleen in het puzzel avontuur. Het atheisme is een onderdeel van de bijbelse boodschap. Door het atheisme kan de aandacht verschuiven. Vandaar dat het atheisme een onmisbare dynamiek voor het communisme is, de context. Er is geen context zonder het atheisme. Zonder het atheisme is er ook geen daadwerkelijke verzoening. Zonder atheisme werkt de exegese en de etymologie niet, en raakt alles vast, wordt alles corrupt. De mens moet dus weer terug door het rode gat.

Adam ziet de rode vrucht hangen, maar weet niet wat het is. Alleen Eva kan hem inwijden. Door het atheisme kan religie een kwartslag draaien, zodat het weer geestelijk en esoterisch is, een technologie om de principes van de natuur kennis te begrijpen en tot nut te brengen. Het atheisme maakt een gezonde afstand, om zo weer een gezondere kijk op religie te krijgen. Atheisme is een belangrijk onderdeel van religie. Het is het toetsende onderdeel. Het atheisme is de sleutel tot de heilige afzondering, tot het eeuwige en oneindige ijs van de vergetelheid.

Is het mogelijk je verstand geheel zuiver te krijgen van allerlei afgoden van de samenleving die dag in dag uit op je inbeuken, mentaal, emotioneel en fysiek ? Daarvoor moet je dieper het ijs in om dit te laten afsterven, in de tocht door het Ragnarok. Het gaat erom het rode gat te vinden. Het is dat wat bekent staat als het rode ijs, in de rode nacht. Hoe dieper de mens het ijs ingaat des te dichter de mens bij de nacht komt, het zwarte ijs, wat langzaam rood zal worden. Dit is het Rode Gat in Rusland, een buitenaards gat. Vanuit dit gat zwermt religie, wat ten diepste atheistisch is. Religie is slechts een bepaalde vertaling die ontcijferd moet worden. Niets is wat het lijkt. De christelijke god is zo atheistisch als de hel. Het stelt gewoon zijn eigen waarden op en dan is de religie klaar. Het is een truuk.

Adam moest zijn afgoden inleveren toen hij tot Eva kwam, en zo kreeg hij de rode vrucht van verlichting. Zijn religieuze ego knapte hierdoor af. Familie goden hadden niets meer in te brengen. De moeder had gezegd : "Hier is je vrouw." Want een man zou zijn moeder verlaten om zijn vrouw aan te hangen, als een beeld van de tegenhanger educatie. Zijn vrouw zou hem een hele andere educatie geven dan zijn moeder hem had opgevoed. Adam moest namelijk de andere kant van het verhaal zien, wat eigenlijk niets anders was dan de diepte van het verhaal wat hij al kende. Hij keek naar de rode vrucht. Het zou hem door de spiegel laten gaan tot een andere wereld, een andere realiteit. Hij zou de duistere raadsels van de nacht moeten leren kennen. Zo werd Adam tot een atheos, zonder god. Hij moest deze dans leren, om zo vrij te komen van eenzijdigheid, om zo zijn diepere creativiteit wakker te schudden. De wereld waar hij vandaan kwam was niet wat het leek.

Adam keek Eva aan. Hij had van de rode vrucht gegeten. Er was geen weg meer terug. Hij was nu een ontwaakte.

Zo begint de bijbel in Genesis 1:1 : beresit bara elohim et has-samayim.
In den beginne schiep God de hemel.

Reshiyth, het begin, heeft als wortelwoord 'rosh', het hoofd, de schuddende top, de chief, het beste, oftewel de rasha, Rusland. Hemel, sa-mayim, het zaad van kennis. In de rasha schiep God het zaad van de kennis. In Rusland, in het atheisme, de heilige godsverworpenheid. Er staan hier geen goden. Er is alleen kennis. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag over de diepte. Dit gaat over het Ragnarok. Alles komt voort vanuit de vergetelheid.

Natuurlijk betekent atheisme in de diepte gewoon 'andere god', want god is slechts een woord voor leidraad, en iedereen heeft een leidraad. Het is in principe gewoon overschakelen. Je gaat door de spiegel, om de andere kant van de dualiteit te zien, op een ander spoor te gaan, om dieper inzicht te verkrijgen, om vat te krijgen op het kunstwerk van het bestaan. Daarom kan de dynamiek van het atheisme heel verfrissend zijn. Het atheisme is het centrum van het communisme, als de as van het wiel, als de motor. Het is de atheist die de 99 schapen achterlaat om het verloren schaap te zoeken.

Heel trots komt een christen met zijn 99 schapen aan bij de hemelpoort. God kijkt naar de schapen, en vraagt dan : "En waar is het honderdste schaap, want je had er honderd ?"

"Ach Heer," sprak de christen. "Het beest was tegendraads, had niet de juiste theologie en doctrine. Het was een zondaar, een zwart schaap. Het was een duivel, een afvallige, een volgeling van satan, een ketter, een ... een ..."

"Laat maar," zei God, en negeerde de christen verder. Op dat moment kwam een atheist bij de hemelpoort met het verloren zwarte schaap in zijn armen. God keek de atheist aan en sprak : "Zie, gij hebt het juiste deel gekozen. Gij hebt alles achter u gelaten om het verloren schaap te vinden en te brengen tot mij. Goede gedaan, getrouwe dienstknecht, gaat in door de hemelpoort."

Toen richtte God zich weer tot de christen die er beteuterd bijstond. "Waarom hebt gij uw sleutel tot eeuwig leven weggeworpen ?" sprak God. "Gaat terug. Er zijn nog vele verloren schapen die gij tot Mij moet brengen. Stel me niet nog een keer teleur."

"Goed, Heer," sprak de christen. "Ik zal doen wat u van mij verlangt. Ik hoop dat ik het zal onthouden."

"Kom niet nog een keer met zulke smoesjes aan," sprak God. "Zeg, weet je eigenlijk wel wie ik ben ?"

"Maar natuurlijk, Heer," sprak de christen, "hoe zou ik dat nu kunnen vergeten."

"Ik was het verloren schaap wat je niet had willen zoeken," sprak God. "En nu wegwezen."

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK, 1970-2024,
2024

DE NIEUWE SCHOLASTIEK 2026